

ძველი ქართული ენის მეცნიერება. 11.

**ფსალმუნის
ძველი ქართული რედაქციები**
X—XIII საუკუნეთა ხელნაწერების მიხედვით

გამოსცა მზექალა შანიძემ

I. ტაყსტი

ახლავს 11 ტაბულა

რედაქტორი ა. შანიძე

შინაარსი

წინახიტყვაობა	09
შეხავალი	011
ფსალმუნნი .	1
გალობანი	411
დანართი I	
თქუმული ნეტარისა ათანასი მთავარეპისკოპოსისა აღექვან- დრიელისაჲ ძალისათჳს ფსალმუნთაჲსა	446
მოდღუართა მიერ გამოკრებილი წამებისათჳს ფსალმუნთაჲსა ...	452
განყოფისათჳს ფსალმუნთაჲსა	458
დანართი II	
ცნობისათჳს და უწყებისათჳს .	461
საძიებელნი ფსალმუნთანი	
განწესებაჲ გამოკრებით	469
კანონნი დღისა და ღამისანი	470
დიაფსალმაჲ	—
განწესებაჲ	—
რაოდენ არიან კანონნი	475
თავი ყოველთა ფსალმუნთაჲ	476
გიორგისეული რედაქციის ვარიანტები	479

ქ ა ნ ო ნ ი ბ ი ¹

ქ ა ნ ო ნ ი	ფს.	გვ.	ქ ა ნ ო ნ ი	ფს.	გვ.
—	ა	1 1	—	იბ	81 221 (85 229)
—	ბ	9 14	—	იგ	89 244 (91 250)
—	გ	17 32	—	იდ	98 266 (101 276)
—	დ	24 54	—	იე	104 284 (105 290)
—	ე	32 75	—	ივ	107 304 (109 311)
—	ვ	37 93	—	იზ	118 328
—	ზ	44 112 (46 118)	—	იშ	119 353
—	თ	51 132 (55 141)	—	იო	134 372
—	ი	60 152 (64 160)	—	იკ	142 391 (143 393)
—	კ	68 173 (70 179)			
—	ქ	74 195 (77 202)			

¹ ფრანზილებში ჩასმულია გიორგისეული რედაქციის ფსალმუნის რიცხვთა და სათანადო გვერდის.

წინასიტყვაობა

ფსალმუნი ქართულად IV საუკუნეში თუ არა, V-ში მაინც უნდა იყოს ხათარკმნი. მაშასადამე, იგი ეკუთვნის ქართული ენის უძველესი წერილობითი ძეგლების რიცხვს.

ფსალმუნის ჰირვანდელი თარგმანი, ოოსთავის მსგავსად, შემდეგში რამდენჯერმე იქნა გადახედული და შესწორებული, უკანასკნელად—XI საუკუნეში ცნობილი ლიტერატორის გიორგი მთაწმიდლის მიერ. შესწორებათა მიუხედავად, შიგ მაინც ბევრი დარჩა ქართული ენის ძველი ვითარების ამსახველი სიტყვები და ფორმები.

ფსალმუნის ტექსტის შემცველ ხელნაწერთა შესწავლამ გამოარკვია, რომ ქართულ ენაზე მოიპოვება სამი რედაქცია, რომლებიც ერთმანეთისაგან საკმაოდ განსხვავდებიან როგორც შინაარსეულად—სხვა ენებზე არსებულ ვერსიებთან მიმართებით, — ისე სიტყვების შერჩევით. ორიოდე მაგალითი: ერთ რედაქციაში იკითხება: „შობა — აკაზანი სასოებასა ჩემისაჲ“ (ფს. 107, 10), მეორეში: „შობა — ეშბაზი სასოებისა ჩემისაჲ“, მესამეში: „შობა — სიაკი სასოებისა ჩემისაჲ“. მასადაამე, დასახელებულ ადგილას აკაზანი, ეშბაზი და სიაკი სინონიმებია, რომლებიც გვიჩვენებენ ქართული ენის ლექსიკურ შესჯერებას სპარსულთან, ბერძნულთან და სომხურთან. სხვა მაგალითი: ფრაზა „არცა უკუნისამდე დაჰმარხოს მანკიერებაჲ“ (ფს. 102, 9). რომელიც უძველეს რედაქციაში იკითხება, გიორგისეულში ასეა წარმოდგენილი: „არცა უკუნისამდე მური იტსენოს“. უძველეს რედაქციაში იკითხება: „მოკვიდინ სიკუდილი მათ ზედა და ცოკელნი შთაქდენ იგინი ჯოჯოხეთად“ (ფს. 54, 16); შემდგომი რედაქციაც არსებითად ჰირველს მიხედვს: „... და ცოკელიც შთაქდენ იგინი ჯოჯოხეთა“, მაგრამ უკანასკნელ რედაქტორს საჭიროდ უცნია, რომ „ცოკელ“ სიტყვის ნაცვლად „ცოცხალი“ ემშარა: „... და ცოცხელიც შთაქდენ იგინი ჯოჯოხეთად“. დღეს კი ორივე სიტყვა („ცოკელიც“ და „ცოცხელიც“) გაუგებარია და მათ მაგივრად „ცოცხლად“ იშვარება.

მეცნიერულ-კრიტიკულად გამოცემული ძველი ტექსტები მკვიდრი საფუძველია ისტორიულ-ფილოლოგიური მეცნიერებისა: სხვადასხვა ბნელით მოცული საკითხის ერის ისტორიიდან, მისი ენისა და ლიტერატურის ისტორიიდან, ეკონომიკის ისტორიიდან და სხვა დარგიდან მსოფლოდ მამინ შეიძლება გაირკვეს, თუ სათანადო წერილობითი ძეგლებს კრიტიკულად არის დამუშავებული და სანდოდ გამოცემული. მსოფლოდ ამის შემდეგ შეიძლება გაადვილდეს ისტორიული ლექსიკონის შედგენა და გამოცემა და სხვა.

კაი ხანია განზრახული გეკონდა, გამოგვეცა ფსალმუნი, ეს უპირფასესი მოწმე ქართული ენის ისტორიისა, მაგრამ მსოფლოდ ვხვალა მოგვეცა საშუალება, რომ იგი სპეციალისტებს მივაწოდოთ იმ ხანით, როგორც ეს შეშვენის ქართული ფილოლოგიის განვითარების დღევანდელ დონეს.

ა. შ.

თბილისი

26.6.1960

შესავალი

I. გამოცემის მიზანი

[რუსეთში გადახვეწილმა არჩილ მეფემ 1705 წელს მოსკოვში გამართო სტამბა და დაბეჭდა ქართული ფსალმუნი. ერთად-ერთი წიგნი, რომლის გამოქვეყნებაც დასცალდა არჩილს¹, არსებითად ქართული ბეჭდვითი სიტყვის დასაწყისის წარმოადგენს: XVII საუკუნეში რომში გამოსული ხუთიოდე წიგნის შემდეგ ეს იყო პირველი, რომელიც რუსეთსა და საქართველოში ქართულ ენაზე დაიბეჭდა. ვახტანგ მეექვსემ სტამბის დაარსების თანავე ფსალმუნიც დაბეჭდა (1709 წ.) და შემდეგ იგი კიდევ სამჯერ გაიბეჭდა: 1711 (მხედრული შრიფტით), 1712 და 1716 წწ. ბაქარმაც, სტამბა რომ განაახლა მოსკოვში, პირველად ფსალმუნს მოჰკიდა ხელი დასაბეჭდად (1737). ამის შემდეგაც ფსალმუნი კიდევ ბევრჯერ დასტამბულა ქართულად-მომდევნო გამოცემათა რიცხვი ოცამდე აღწევს², თუ არ მივათვლით ძველი თუ ახალი აღთქმის წიგნებთან ერთად დაბეჭდილ ფსალმუნს.

ასეთ ინტერესს ძველი აღთქმის ერთ-ერთი უმნიშვნელოვანესი წიგნისადმი, რა თქმა უნდა, საფუძვლად მხოლოდ და მხოლოდ პრაქტიკული საჭიროება ედგა; ამიტომ ყველა ზემოთ დასახელებულ გამოცემაში ქართული ფსალმუნის მხოლოდ ის ვერსია არის დაბეჭდილი, რომელიც საყოველთაოდ იყო მიღებული საქართველოს ეკლესიის მიერ XI ს.-ის შემდეგ, ე. ი. დავითნის გიორგი მთაწმიდლის თარგმანი.

ქართული ფსალმუნის სხვა ძველი ვერსიები, რომლებიც გიორგი ათონელის რედაქციას ქრონოლოგიურად უსწრებს, სრული სახით დღემდე გამოქვეყნებული არ ყოფილა. მ. ჯანაშიელმა დაბეჭდა რამდენიმე ფსალმუნი შემოკლებით საეკლესიო მუზეუმის № 38 ხელნაწერის მიხედვით³, რომელსაც „მცხეთის დავითნი“ ეწოდებოდა. ა. შანიძემ გამოაქვეყნა ორი პატარა ნაწყვეტი: ერთი—ზემოთ დასახელებული ხელნაწერიდან, მეორე—სინას მთის კილზე ნაწერი ფსალმუნის იმ ორი ფურცლიდან.⁴ რომელიც პ. უსპენსკიმ პეტერ-

¹ ქ. შარაშიძე, პირველი სტამბა საქართველოში, 1955, გვ. 80.

² გამოცემის წლები (ქართული წიგნის მიხედვით): 1749, 1763, მოსკოვი 1764, მოსკ. 1768, 1783-88, 1790, 1784-95, ქუთაისი 1800, ქუთ. 1807, მოსკ. 1821, მოსკ. 1824, მოსკ. 1850, მოსკ. 1855. მოსკ. 1862, 1867, 1873, 1879, 1880, 1881 (სადაც გამოცემის ადგილი აღნიშნული არაა, ნაგულისხმევია თბილისი).

³ მ. ჯანაშიელი, ქართული მწერლობა, I, 1900, გვ. 235—252. დაბეჭდილია ფსალმუნი 1, 2, 4, 6—8, 50 (არასრულად) და ცალკეული მუხლები სხვა ფსალმუნებიდან.

⁴ А. Цагарели, Сведения о памятниках грузинской письменности, II, 1889, გვ. 51 — 53. აღწერილობას ერთვის ხელნაწერის ერთი გვერდის ფაქსიმილე.

ბურგში ჩაიტანა¹. რამდენიმე ფსალმუნი „მცხეთის დავითის“ მიხედვით დაბეჭდა ი. იმნაიშვილმა².

ძველი რედაქციები ქართული ფსალმუნისა სრული სახით პირველად ამ გამოცემაშია წარმოდგენილი. მათი გამოცემის საპირობება უპირველეს ყოვლისა ნაკარნახევია იმით, რომ დავითნი არის ერთ-ერთი უმნიშვნელოვანესი და უძველესი ძველი ქართული ენისა. თუმცა ხელნაწერები, რაც კი მოგვეპოვება, მხოლოდ X და მომდევნო საუკუნეებისაა, მაგრამ ისინიც საყურადღებო მასალას გვაწვდიან ძველი ქართული ენის შესასწავლად. გარდა ამისა, ბევრი რამ კიდევ უფრო აღრინდელია შემორჩენილი იმ რედაქციებშიც, რომლებსაც ჩვენამდე ნოულწევია, როგორც ამას ტექსტის შესწავლა ადასტურებს, და ეს კიდევ უფრო აძლიერებს ინტერესს ფსალმუნის ქართული ვერსიებისადმი.

გიორგი მთაწმიდლის თარგმანიც ბევრ საგულისხმოს იძლევა საენათმეცნიერო თვალსაზრისით: იგი ძველი და საშუალი ქართულის მიჯნაზეა შესრულებული. ამიტომ მიზანშეწონილად მივიჩნით, ორ ძველ რედაქციასთან ერთად გიორგისეულიც გამოვექვეყნებინა. არსებული გამოცემები ამ უკანასკნელისა ენობრივი დაკვირვებისათვის ნაკლებ გამოსადეგია: ტექსტი სრულიად მოკლებულია კრიტიკულ აპარატს და ხშირად შერყვნილია, საგნის კორექტურული შეცდომებით და შეუძლებელი ფორმებით; ორთოგრაფია გვიანდელია, პუნქტუაცია—რასაც განსაკუთრებით დიდი მნიშვნელობა აქვს სინტაქსურად რთული პოეტური ხასიათის ტექსტის აზრის გასარკვევად,—უვარგისია. ამ რედაქციაზე მუშაობას გვიძნელებდა ერთი გარემოება: აუარებელ ხელნაწერებში ერთიც არ მოიძებნა აღრინდელი, XI საუკუნისა თუ არა, XII-ისა მაინც. მაგრამ რომლებიც ჩვენ გამოსაცემად შევარჩიეთ, საკმაოდ მყარ ლინგვისტურ ნორმებს გვიჩვენებს, ასე რომ მათ მიერ წარმოდგენილი სურათი სანდო ჩანს გიორგი მთაწმიდლის ხელიდან გამოსული ტექსტის ენობრივი მხარეების გასათვალისწინებლად.

დაბოლოს, უნდა ითქვას ისიც, რომ ამ უმნიშვნელოვანესი ძეგლის წარმომავლობის გარკვევა, ფილოლოგიური შესწავლა და რედაქციების ურთიერთმიმართების დადგენა მხოლოდ პარალელური ტექსტების შესწავლის შემდეგ იქნება შესაძლებელი. ეს გარემოებაც იყო მხედველობაში მიღებული ჩვენი გამოცემის მომზადების დროს.

წინამდებარე პირველ ტომში დაბეჭდილია ტექსტები. მეორეში კი, რომელიც ამჟამად შზადდება, გამოქვეყნებული იქნება ფსალმუნის ლექსიკური შედგენილობა (სამივე რედაქციის მიხედვით), ე. წ. სიმფონია ძნელოვან სიტყვათა განმარტებითურთ. მას დაერთვის ნარკვევი ძეგლის ძირითად ენობრივ და რედაქციულ თავისებურებათა შესახებ.

¹ ა. შანიძე, ძველი ქართულის ქრესტომათია, 1935, გვ. 43—44 (დაბეჭდილია ფს. 108. 1—22, 118, 68—80), 109.

² ქართული ენის ისტორიული ქრესტომათია, გამოცემული ი. იმნაიშვილის მიერ, II გამოცემა, 1953, გვ. 137—146 (გამოცემულია ფს. 50—51, 57—66, 67-ის ნაწილი, 68).

II. ხელნაწიკთა აღწერილობა

გამოცემაში დაბეჭდილია სამი რედაქცია ქართული ფსალმუნისა: ორი ძველი, ათონაძეული (რომლებსაც C და Գ-ს ვუწოდებთ) და გიორგი მთაწმიდლისეული (მას Զ რედაქცია შევარქვით). გამოცემისათვის გამოყენებულია ცხრა ხელნაწერი, დათქმით A, B, C, D, E, F, G, H, L. C რედაქციას წარმოგვიდგენს ერთადერთი A ხელნაწერი, Գ-ში შედის ხუთი: B, C, D, E, F, Զ-ში კი—დანარჩენი სამი: G, H, L¹.

C რედაქცია

ხელნაწერი A („მცხეთის დავითნი“). ყოფილი საეკლესიო მუხ. № 38, ამჟამად ხელნაწერთა ინსტიტუტის A — 38 ხელნაწერია. აღწერილი აქვთ თ. ეორდანიას² და მ. ჯანაშვილს³. შეიცავს 261 ფ-ს. ზომა 20×15,5 სმ., დაწერილია ეტრატზე. ხელნაწერი კარგადაა შენახული, აკლია ერთი ფურცელი (246—247 შუა)⁴, გვერდები 1 r, 2 r, 23 v, 249 v, თავდაპირველად ცარიელი, მერმეა გამოყენებული სხვადასხვა გვიანდელი მინაწერებისთვის. მცირეოდენი შესწორება აქა-იქ ტექსტში თვით გადაწერის შეტანილი უნდა იყოს. გარდა ასეთი ცვლილებებისა, ტექსტს გვიანდელი რესტავრაცია, ინტერპოლაცია ან რედაქტორის ხელი არ ეტყობა⁵. ტექსტი ნაწერია საუცხოო კალიგრაფიული ასომთავრულით (ტაბ. 2), ზოგან გვეხედება თითო-ოროლა სიტყვა ნუსხურითაც. მელანი მოყავისფროა, ზოგჯერ ამოხუნებული. სათაურები, ინიციალები და ზოგი სხვა რამ სინგურითაა. სასვენი ნიშნებია სამწერტილი და ორწერტილი.

ფსალმუნებს და გალობებს ფურცლის გარეთა კიდეზე გასდევს მუხლთა ორმაგი სათვალავი: სინგურით—თვითეულ ფსალმუნში შემავალი მუხლებისა (თანაც მუხლების რაოდენობა თვითეული ფსალმუნის ბოლოშია აღნიშნული), შავი საწერლით—ერთიანი სათვალავი მუხლთა საერთო რაოდენობისა ფსალმუნში. ფსალმუნის ტექსტის ბოლოს სინგურით: „ყოვლად შეკრებათ ფსალმუნნი რნ, მუქლი ცუ.“⁶ ზოგიერთ ფსალმუნში (11, 14, 16) გრძელდება წინამავალი ფსალმუნის მუხლთა სათვალავი.

ხელნაწერის სამკაულს შეადგენს: ჯვარი (2 v, ტაბ. 1) და ხუთი კამარა (247 r—249 r; ერთი მათგანი ტაბ. 5).

¹ ჩვენ ხელთ გვეკონდა A და F ხელნაწერები. დანარჩენებისათვის გამოყენებულია ფოტოპირები. ამიტომ B, C, D, E, F, H, L ხელნაწერთა აღწერილობა მოკლეა და შესრულებულია არსებული სამეცნიერო ლიტერატურისა და ფოტოსურათების მიხედვით.

² თ. ეორდანიას, ქრონიკები, გვ. 93—94; Ф. К о р д а н и я, Описание рукописей персидского языка, I, გვ. 29—34.

³ მ. ჯანაშვილი, ქართული მწერლობა, ..., გვ. 139—142.

⁴ რვეულებია Է—ფ, C—Կ Խ—Կ 3 უნომრო რვ. პაგინაცია (მელნით) გვიანდელია: შესრულებულია 1856 წ. ლიტერატურაში გვერდები ამ ძველი პაგინაციის მიხედვითა ჩითითებული, თუმცა იგი შემოღლია. ფანჭით ხედა კიდევ ახლად გაკეთებულია სწორი პაგინაცია, რომელსაც ჩვენ ვიყენებთ. ერთგან რვეულები (რომლებშიც 8—8 ფ. შედის) არეულადაა აკინძული, ამიტომ დარღვეულია ფურცლების თანმიმდევრობა. სწორი რიგი აქეთია: 218, 223—228, 219—222, 229 და შემდგომი.

⁵ ოღონდ ფსალმუნის ბოლოში ზოგიერთი რიცხვი ჩამატებულია სხვა ხელით.

ეს ხელნაწერი თავისი შედგენილობით მეტად საინტერესოა. შიგ, ძირითადი ტექსტის გარდა, შეტანილია კიდევ რამდენიმე თხზულება, რომლებიც ასე თუ ისე დაკავშირებულია ფსალმუნთან¹. მასში შედის:

1. ფსალმუნი 151 (3r).

2. „თქმული ნეტარისა ათანასი მთავარეპისკოპოსისა ალექსანდრიელისაჲ, ვითარ-იგი დიდითა წადიერებითა გულს-მოდგინე ყოფილ არს გამოკვლევად ძალსა ფსალმუნთასა და უპოვნია ვინმე მოხუცებული ერთი მარტოდ ღყოფი, საესმ მადლითა სულისა წმიდისაჲთა და მისგან ზედა მიწვეწულ არს ძალსა ფსალმუნთასა გულისხმის-ყოფად“ (4r—14r).

3. ნოძღუართა მიერ გამოკრებილი დავითის ფსალმუნთაგან და სხუათაცა წინასწარმეტყუელთა“ (14r—20v)².

4. [„განყოფისათჳს ფსალმუნთაჲსა“] (21r—23r).³

5. ფსალმუნები 1—150 (24r—216v). ამ ნაწილს არც ამ ხელნაწერში და საზოგადოდ არც ერთს ჩვენ მიერ გამოყენებულ ნუსხაში საერთო სათაური არა აქვს. სინგურით გამოყვანილ ქანწილს მოსდევს: „ფნი ა. ნეტარ არს“ და ა. შ.

6. ვალობანი (217r—236v), სათაური არც ამ ნაწილს აქვს.

7. „ცნობისათჳს და უწყებისათჳს ქეშმარტად, რომელი მოგუეთხრა ჩუენ მოძღუართა მიერ მართლმორწმუნეთა განსაზღვრებული განოძიებისათჳს ეამთა და წელიწადთა, მცხრალისათჳს და ნაკისათჳს, შუდეულისათჳს და დღისაძიებელისათჳს (237r—246v). ეს სათაური აერთიანებს სხვადასხვა ხასიათის თხზულებათა ფრაგმენტებს. მას ბოლოში ერთვის ცხრილი, რომელშიაც მოცემულია მცხრალის რიცხვები 532 წლიანი ციკლისა აღდგომის გამოსაანგარიშებლად: „ესე ქორნიკონ(ს) გამოკრებილ[ნი] დღენი ოდენ არიან მცხრალისანი ფლბ. ცხრილში რიცხვები ნაწერია ნუსხური ასოებით, შავ-წითლად. სინგურითაა გამოყვანილი ნაკიანი წლების რიცხვები. ცხრილის ბოლოს მსხვილად, სინგურით ჩამოწერილია არაბული ციფრები (ტაბ. 4). ეს ციფრები თ. ქორდანიას უცნობი ანბანის ასოებად მიუჩნევია⁴; მ. ჯანაშვილს კი მითითებული აქვს, ეს ნიშნები „არაბული ციფ-

¹ რ. ბლეიკი აღნიშნავს, რომ A ხელნაწერი თავისი შედგენილობით უახლოვდება ე. წ. Codex Alexandrinus-ს. (R. Blake, The Athos Codex of the Georgian Old Testament: Harv. Theol. Review. XXII, 1929, ცალკე ამონაბეჭდი, გვ. 55. სანწუხაროდ, ჩვენ შესაძლებლობა არ გვქონდა, გვესარგებლა ამ ხელნაწერით ან მისი საგანგებო გამოცემებით (ამის შესახებ ნახეთ The Codex Sinaiticus and the Codex Alexandrinus, Published by the Trustees of the British Museum. 1955, გვ. 40). ასე რომ ყოფილიყო, A ხელნაწერში შენეავალი ზოგი ტექსტის რაობის გარკვევა უკეთ მოხერხდებოდა.

² ბოლოში ტექსტის ხელით სინგურით: ასუ'ლი, სიო'ნი, სო'ო.

³ ბოლოში ტექსტის ხელით სინგურით: ს ... ბუვი
თ ... ბუვი
ო ... ვარხვ
ს ... ოფოფი.

⁴ Описание, გვ. 31.

რებიოა¹. A ხელნაწერის არაბული ციფრები უკვე რამდენჯერმეა გამოქვეყნებული².

8. კამარებში შეტანილი ტექსტის ნაწილი ისეთივე ხასიათისაა, როგორც მომდევნო „განგებაჲ ფსალმუნთაჲ“ (247 რ—249 რ). ამ ნაწილს თავი აკლია (ფურცელია ამოჭრილი). აქ მოცემულია ცნობები, თუ რა შემთხვევის გამოა ესა თუ ის ფსალმუნი დაწერილი (247 რ), ვის ეკუთვნის იგი (247 ვ—248 ვ), და „კანონნი დღისა და ღამისანი“ (248 ვ). მას მოსდევს დიაფსალმისანუ განსუენებ ის მნიშვნელობის განმარტება (249 რ).

9. „განწესებაჲ, რომელთა ენებოს გულისხმის-ყოფაჲ საფსალმუნეთაჲ მათ, რაჲთა აღმოკითხვითა ამისითა აღვილად შემძლებელ იქმნენ ზედა-მიწვენად და ცნობად ფსალმუნად-ფსალმუნადისაჲ, ვისი თქუმული იყოს და რადენი ვის უთქუამს, გინა რაჲსთჳს თქმულ არს და რიცხჳ მუქლისაჲ რაოდენი აქუს ფსალმუნსა გინა თუ ყოველნი ერთ რიცხუად.“ (250 რ—258 რ).

10. „რაოდენ არიან კანონნი და რაოდენი აქუს თითოეულსა ფსალმუნი და მუქლი ქართულითა ენითა“ (258 რ—259 რ). სწორედ აქაა მოთავსებული ის საყურადღებო ცნობა ქართული ფსალმუნების განსხვავებული დაყოფის შესახებ, რომელსაც არა ერთგზის მიუქცევია სპეციალისტთა ყურადღება³.

11. „თავი ყოველთა ფსალმუნთაჲ, აღწერილი მიწყებით სრულიად“ (259 ვ—261 ვ). ესაა სარჩევი, სადაც რიგზეა ჩამოწერილი ფსალმუნთა დასაწყისები.

ზემოთ აღნიშნული იყო, რომ მ. ჯანაშვილმა A ხელნაწერიდან ზოგიერთი ფსალმუნი გამოაქვეყნა. დავსძენთ იმასაც, რომ ამ ხელნაწერში შემავალი სხვა თხზულებებიც მან იქვე დაბეჭდა შემოკლებული სახით⁴. წინამდებარე გამოცემაში A ხელნაწერის ყველა ნაწილი სრულადაა გამოქვეყნებული.

ამ საინტერესო ხელნაწერს არა აქვს ანდერძი, რომელიც საშუალებას მოგვცემდა ერთბაშად გავკერკვია ვადამწერის ვინაობა და ვადაწერის დრო. ცნობა, რომელსაც ემყარება ყველა მკვლევარი A-ს ვადაწერის თარიღის დადგენისას, მოთავსებულია თხზულებაში: „გამომძიებისათჳს ჟამთა და წელიწადთა.“ ნაწარმოები იწყება ასე: „დასაბამითგან რომელ წელნი გარდასრულ არიან, ესრტთ იცნობების: ჯუარ-ცუმამდე უფლისა ჩუენისა იესუ ქრისტისა წელნი ჭფლდ, შემდგომად ჯუარ-ცუმისა ვიდრე მოაქამომდე შოღ“. რიცხვების წაკითხვა არაერთარ ექვს არ იწვევს: ისინი ტექსტის ხელითაა მსხვილად სინგურით გამოყვანილი (237 რ, ტაბ. 3). ის მნიშვნელოვანი სხვაობა A-ს ვადართილებაში, რომელიც ლიტერატურაში გვხვდება, შედგება ზემოთ-მოყვანილი ცნობის სხვადასხვაგვარი ინტერპრეტაციისა.

¹ ქართული მწერლობა, გვ. 183.

² A. Ш а п л д з е, *Новооткрытый алфавит елвезаских албанцев и его значение для науки*. Изв. ИЯИМК, IV, 1938, გვ. 23; ვარდა ამისა, ეს ციფრები მოყვანილია საქართველოს ისტორიის სასკოლო სახელმძღვანელოში (1946 წ. გამოცემა, გვ. 145. 1946 წლის რუსული გამოცემა, გვ. 150) და სხვაგანაც.

³ Ф. Ж о р д а н и я, *Описание*, გვ. 33. კ. კეკელიძე, ქართული ლიტერატურის ისტორია, I, 1960, გვ. 417.

⁴ ქართული მწერლობა, გვ. 143—191.

სულ პირველად A-ს თარიღის საკითხს შეეხო თ. ჟორდანიას, რომელიც წერდა: „აქ ჯვარცმის მაგიერ უგულისხმებიათ დაბადება ქრისტესი არა შეცდომით, არამედ ჩვეულებით და ამის გამო ხელნაწერი უსათუოდ 974 წ. ეკუთვნის და არა 974 + 34 = 1008 წელსო“¹. აქ რომ „ჯვარცმიდან“ თითქოს იმასვე ნიშნავდეს, რასაც „დაბადებიდან“, თ. ჟორდანიას ისე შეუქველი ჰგონებია, რომ თავის აღწერილობაში იგი შემდგომში უკვე პირდაპირ წერდა, ყოველგვარი შენიშვნის გარეშე: „в какой-либо статье указывается, что от рождения Христова до настоящего времени (прошло) 974 года, какое и есть время написания настоящей рукописи“². ასევე ათარიღებს ხელნაწერს მ. ჯანაშვილიც³.

ამავე ხელნაწერის გადაწერის თარიღის საკითხს საგანგებოდ შეეხო კ. კეკელიძე⁴. იგი მიუთითებდა, რომ ჰქვალდ წელი გულისხმობს 5500 წელს ქვეყნის დასაბამიდან ქრისტეს დაბადებამდე (ანიანე ალექსანდრიელის სისტემით ნავარაუდევსო) + 34 წელი ქრისტეს სიცოცხლისაო. „დასაბამითგან“ „მოაქამომდე“ გასული წლების გადაანგარიშებისას იგი იყენებს ქართულ ეროვნულ წელთაღრიცხვას, რომელიც ქვეყნის გაჩენიდან ითვლის 5604 წელიწადს⁵ და ამნაირად, მისი აზრით,

$$(5500 + 34 + 974) - 5604 = 904 \text{ წ.}$$

კ. კეკელიძის დათარიღებას არ ეთანხმება რ. შმერლინგი, რომელიც ხელნაწერის სამკაულებსა და პალეოგრაფიის ანალიზის შემდეგ ასკვნის, რომ ხელნაწერი თავისი მხატვრული გაფორმების მიხედვით ეკუთვნის X ს.-ის ბოლო მეოთხედს და შესაძლოა, X ს.-ის ზღვარსაც გამოსცდესო. ამიტომ მას შესაძლებლად მიაჩნია სიტყვები „ჯუარ-ცუმიდან ვე მოაქამომდე შოლ“, პირდაპირ გავიგოთ ყოველგვარი კორექტივის გარეშე, როგორც 1008 წელი⁶.

ზემორე თქმულს უნდა დავსძინოთ შემდეგი: ის შრომა, რომელიც ცნობებს შეიცავს A ხელნაწერის დათარიღების შესახებ, პარალელებს პოულობს ძველ ქართულ მწერლობაში. ასეთივე სათაურით ცნობილია თხზულება, რომლის ავტორადაც კ. კეკელიძე X ს.-ის მოღვაწეს იოანე-ზოსიმეს მიიჩნევს⁷. ამ ნაწარმოების ნუსხათა⁸ შესწავლამ გაარკვია, რომ იოანე-ზოსიმეს დრომდე ქართულ

¹ ქრონიკები, I, გვ. 93.

² Описание, გვ. 31.

³ ქართული მწერლობა, გვ. 163—164: ... წელნი ჰქვალდ (ასეა!); შემდგომად ჯუარ-ცუმისა ვიდრე მოაქამომდე შოლ (= 974).

⁴ კ. კეკელიძე, მცხეთის დავითის თარიღისათვის: ეტიუდები ძველი ქართული ლიტერატურის ისტორიიდან, II, გვ. 339—341.

⁵ კ. კეკელიძე, წელთაღრიცხვა ძველ საქართველოში, ეტიუდები, II, გვ. 328—335.

⁶ P. Шмерлинг, Художественное оформление грузинской рукописной книги в VII—XI в. (შრომა ხელთ საწერ მანქანაზე დაბეჭდილი). 1950, გვ. 431.

⁷ კ. კეკელიძე, ქ. ლიტერატურის ისტ. I, 1960, გვ. 168.

⁸ სინის მთის ხელნ. № 34. 196 v—203 v; № 38 132 r—141 r; 6. G. Garitte, Le calendrier palestino-géorgien, 1958, გვ. 18—19; მისივე, Catalogue des Ms. géorgiens littéraires du M. Sinaï, 1956, გვ. 145; ლენინგრადის საჯარო ბიბ-კის ხელნაწერი (ამჟამად მისი ფურცლები, რომლებიც სირიულ-ქართულ და ბერძნულ-ქართულ პალიმნესტებს წარმოადგენს, არაქართული მასალის მიხედვითაა დალაგებული და

ენაზე არსებული მოკლე რედაქცია (A ხელნაწერიც მას უნდა მისდევდეს), რომელიც გაუვრცია, შეუსწორებია და ქართული მასალით შეუვსია იოანე-ზომიმეს¹. ძველ რედაქციებში მხოლოდ ერთი სისტემით არის წლები ნაანგარიშევი, იოანე-ზომიმესაში კი—ორით: არაქართულით („ბერძნულით“ ან „იერუსალიმური“ და ქართულით. როგორც თვით ქ. კეკელიძე აღნიშნავს, ერთადერთი სათვალავი, რომელიც იოანე-ზომიმეს ამ თხზულებაში ქართულს ეთანხმება და გამოანგარიშებისას ერთნაირ წლებს გვაძლევს, არის ალექსანდრიული (ქ. კეკელიძის ტერმინოლოგიით—პანოდორესი)². ეს კი საფუძველს გვაძლევს ვიფიქროთ, რომ ძველ რედაქციებში, სადაც ერთი სისტემა გამოყენებული, სწორედ ალექსანდრიულთან უნდა გვკონდეს საქმე. თუ ასეა, მაშინ A ხელნაწერის გადაწერის თარიღი იქნება:

$$(5534 + 974) - 5492 = 1016 \text{ წ.}$$

A ხელნაწერის მინაწერებიდან პირველ რიგში საყურადღებოა XIII—XIV ს. ნუსხურით შესრულებული წარწერები, სადაც ტბელაძეების გვარია მოხსენებული: „სლსა ტბელას ძესა ანდრი[ა]ს შნს ლნ“. (ტაბ. 1.). „სლსა ტბელას ძესა გბრლს შნს ლნ (იქვე). ეს ორი პირი მამა-შვილია, რაც ჩანს A—193 ხელნაწერიდან: „სულსა ტბელას ძესა გბრლს შნს ლნ და მისთა (sic) მამასა ანდრიას (106 v). A-ში ეს გვარი კიდევ გვხვდება XV ს. ნუსხური ხელით შესრულებულ მინაწერებში: „სულსა ტბელას ძესა მანოელს შს ლნ“ (261 v); „სულსა ტბელაძესა (sic) ლაზარეს შნს ლნ.“ (იქვე). „სულსა ბაიასა და მისსა მეუღლესა შს ლნ (იქვე, იმავე ხელით, რაც გვაფიქრებინებს, რომ ბაიაც ტბელაძეების გვარს ეკუთვნოდა). 1 v-ზე მოთავსებულია XIII—XIV საუკ. მხედრულით შესრულებული წარწერა: „ღთო და ყოვლად წმიდაო ღთისა მშობელო, ნაევროზ (?) ლასურაძესა მისნი ცოდვანი შეუნდვენ და ვინცა ბძანოთ შენდობა, თქვენცა შეგინდვენს ღმერთმან თქვენნი ცოდვანი“.

ამიტომ ტექსტი გაბნეულია). ეს უკანასკნელი გამოცემულია (M. Brosset, *Etudes de Chronologie technique I. Mémoires de l'Académie Impériale des Sciences de St. Pétersbourg*, VII série, XI, № 13. 1868. გვ. 1—20. ბროსეს გამოცემაში მოიპოვება მთელი რიგი შეცდომები, ტექსტობრივი და სხვა ხასიათისა.

¹ სინურ ხელნაწერთაგან მხოლოდ S—38 კვთუნის იოანე-ზომიმეს. S—34 სხვა პირის გადაწერილია და ძველ რედაქციას წარმოგვიდგენს. ძალიან საინტერესოა ამ მხრივ ლენინგრადის ხელნაწერი: ისიც ძველი რედაქციისა ყოფილა; იოანე-ზომიმეს საკუთარი ხელით შეუსწორებია იგი და შეუტანია მასში სხვადასხვა მასალა. ჩვენთვის საინტერესოა ადგილას ყოფილა: „ჯუარტუმამდე უფლისა ჩუენისა იჳ ქესა წელნი ჰვლდ“ (როგორც A-ში). იოანეს აქ ჩაუმატებია თავისი ხელით: „იერუსალიმულად, ხოლო შემდეგ კიდევ მიუწერია ქართული ანგარიში. S—38 ლენინგრადის ხელნაწერის პირია: ყველა შესწორება, დამატება, რომელიც იოანეს ლენინგრადის ხელნაწერში შეუტანია, S—38-ში ძირითად ტექსტშია მოხვედრილი.

² ქ. კეკელიძე, ადიშის ოთხთავის თარიღისათვის, ეტიუდები, II. გვ. 336—337. ტერმინების ისტორიისათვის ნახე V. Gramol, *La Chronologie (Traité d'Etudes Byzantines)*, Paris, 1958, pp. 91—92.

როგორც ტბელაძეები, ისე ლასურიძეები სამხრეთ საქართველოს მკვიდრნი ყოფილან. ხელნ. A — 193-ში ტბელაძეებთან ერთად მინაწერებში მრავალი ისეთი პირია დასახელებული, რომელთა სადასურობა კარგადაა ცნობილი: ჯაყელი, ათაბაგი, ფანასკერტელი და სხვ.¹ ლასურიძეებიც სამხრეთ საქართველოში ცხოვრობდნენ: საფარაში, წმ. საბას ტაძარში მათ საკუთარი ეპიტერი ჰქონიათ². ლასურიძეები მოხსენებული არიან ხელნ. A—97-ში (175 v—176 r) აგრეთვე ისეთ პირებთან, რომლებიც სამხრეთ საქართველოს მკვიდრნი იყვნენ³.

ზემოთ ნახსენები მინაწერები მოწმობს, რომ A ხელნაწერი XIII—XIV საუკუნის განმავლობაში სამხრეთ საქართველოში ყოფილა. ეს ფაქტი კარგად ეგუება ვარაუდს, რომ ხელნაწერი სამხრეთ საქართველოშია შესრულებული⁴.

XV ს. ლამაზი მხედრულით: „სულსა ხუციისძისა იორდანესა შნს ლნ 252 v. ამავე დროისაა ნუსხური მინაწერი. „სულსა წუთარაშვილისა იოვანეს და მისსა მეუღლესა შნ ლნ“ (101 v).

1 r-ზე კათალიკოს ბესარიონის (†1735 წ.) ხეგული ხელთვა არის. 3 r, 13 r, 24 r და სხვაგანაც სწერია: „ეკუთენის დიდს მცხეთის სობოროს ჩუენ-ს წელსა“. ხელნაწერი საეკლესიო მუზეუმში მცხეთიდანაა შემოსული. ამიტომაც მას „მცხეთის დავითნი“ შეჰქმევიან.

A ხელნაწერი, როგორც ჩანს, ძალიან დახელოვნებული გადამწერის შესრულებულია. კალმის შეცდომები მასში თითქმის არ არის. ორთოგრაფიაც საკმაოდ მტკიცეა. სიკრულე, რომელიც ასე დამახასიათებელია ზოგი სინური ხელნაწერისათვის (BCF), A-ში მინიმუმამდეა დაყვანილი. ქვემოთ ჩამოთვლილ მაგალითებში ნორმიდან გადახვევის შემთხვევები თითქმის სრულადაა ჩამოთვლილი:

შ-ს ხმარება იშვიათია, მეტი წილი ე ხმოვანფუძიანი სახელებისა სათანადო ბრუნვებში ისევ ე-ს გვაჩვენებს; აქა-იქ მაინც არის შ: მეფშ 134, 11; სიბრძნშ 89, 12; ზოგჯერ შ უდრის ე-ს: ვიკალოდით... მარადლშ (წრფ. ბრ.) 43, 9; დლშთა 43, 2; მეხუთშდ გვ. 23 r; იღუმიამლშ 107, 11 მოსშ 98, 6; ეგვბტშ 134, 9; განვილძშ 138, 18; დაჰბადნშ 103, 30; ამალდლშ 88, 17; გვხვდება შ „შენება“ და „უენება“ ზმნებშიც: აშნა 126, 1, აღმოაცნის 146, 8. სულ თითო-ორიოლა შემთხვევაა ეშ ჯგუფის ხმარებისა: მანასეშ 107, 9, მზეშ 135, 8.

ა ზოგჯერ ი-ს მაგიერ არის ნახმარი: დაჰწერნეს გვ. 21 v, სადღუმლოგ-სათეს გვ. 20 r, დაჰქუდროს გვ. 19 v, ძეყენ 18, 15, ახილა გვ. 225 v, ახარებ-

¹ Ф. Жордания, Описание, I, 217—218.

² ვახტ. ბერიძე, სამცხის ხუროთმოძღვრება, 1956, გვ. 56—57.

³ ცნობა მოგვაწოდა ჭ. შარაშიძემ.

⁴ P. Шворинг, ნახს. თხზ. გვ. 431.

⁵ მ. ქავთარია, ბესარიონ ორბელიშვილის ცხოვრება და მოღვაწეობა: ხელნაწერთა ინსტ. შიამბე, I (1959) გვ. 78.

დით გვ. 228 v. ზოგჯერ α ი-ს მაგიერ სწერია ი-ზე დაწყებულ უცხო წარმოშობის სახელებში: ძუდა 59, 9; 107, 9; ძღუმჰად 59, 10; ძღუმამდე 107, 10. იშვიათად $\alpha\epsilon=\alpha$; მაგ., არაჲ 88, 23 (=არა).

ჯ და უ-ს ხმარებაში სხვაობა შეინიშნება: ზოგჯერ ჯ უდრის უ-ს: თირკვ-მელნი 72, 21; აქვს გვ. 250 r. უფრო ხშირია ჯ-ს მაგიერ უ: მშულდსა 7, 13; მშულთა 24, 9; ძურნი 7, 10; ცხურ 113, 14; შუდ 11, 7; საკურველ 16, 7; იხმარება უი ჯგუფიც: მშუილდსა 10, 2; დაამკუიდროს 7, 6; უწუიმა 77, 27. თითო-ორილა შემთხვევაა უ-სა და ო-ს აღრევისა: საფსალმონითა 143, 9.

ხელნაწერში ხშირია ორი ერთნაირი ასოს ნაცვლად ერთის ხმარება: ვითხო (ვითხოო) 72, 25; დაფუძნა (დააფუძნა) 47, 9; დამტკიცნა (დაამტკიცნა) 39, 3, დაგლო (დააგლო) 70, 10; დამტკიცე (დაამტკიცე) 118, 38. ხშირია ასეთი შემთხვევები იქ, სადაც მოსალოდნელია მმ, სს, თთ, 55: მწყსოს მე 22, 1. მსახურებდა მე 100, 6. თაყუანი-სცემდით 96, 7; სიმდიდრესა მისა 36, 3; საწმისა ზედა 71, 6. განსაკუთრებით ბევრია ასეთ შემთხვევაში, როცა ორი წერი უნდა გვექნდეს: მოქლონა რკინისანი 106, 16; ილრქინის კბილნი 36, 12; იქსნეს ივინი 33, 8; სამაგეგროდ. ზოგჯერ ორი ნ სწერია იქ, სადაც ერთია მოსალოდნელი: გარდააქცინნის 134, 7; განვებინნე გალ. 2, 26; შესთხინნეს გალ. 7, 21. გამჰადინნენ 103, 10 და სხვ.

9. რადიკალური ხელნაწერები

ხ ე ლ ნ ა წ ე რ ი B

ესაა სინური ხელნაწერი № 42. აღწერილია ა. ცაგარლის (№ 3), ნ. მარისა და ე. გარითის მიერ¹. ნაწერია ეტრატზე, წვრილი თავისებური ხელით (ტაბ. 6). ა. ცაგარელი აღნიშნავს, რომ დაქვლეტილი ასოები (сглавленное письмо) ხელნაწერის სიძველის ნიშანია და რომ მისი გადაწერილი მიქელი X ს-ის მოღვაწეა. ნ. მარიც საგანგებოდ მიუთითებს ორთოგრაფიის არქაულობაზე. ე. გარითიც მას X ს.-ით ათარიღებს.

შედგენილობა: ფსალმუნი (2r—235 v), გალობანი (236 r—256 v). ფსალმუნის ტექსტს აკლია 76, 15—83, 4.

ხელნაწერის თავისებურებათა შორის ყურადღებას იქცევს პირველ რიგში ძალზე ხშირი დაწერილობა ეშ და ეჲ ჯგუფებისა: სიძემ 18, 6; მეუფემ 20, 2; დღეჲ 31, 4. იხმარება უი ჯგუფი ჯ-სათვის: სიტყუათათუის 21, 2; ხუიდოდე 31, 8. გუირგუინი 20, 4. ზოგჯერ ჯ=უ: მღუმესა 29, 4. არც თუ ისე ცოტაა ო-სი და უ-ს დაწერილობის აღრევა: ამაუებასა 23, 4. მუმვისენე 24, 7. საოლისთა 17 სათ.; ჰონებითა (=ჰუნებითა) 19, 8. ხელნაწერში ხშირად სრულადაა დაწერილი სიტყვები „უკუნისამდე“ (36, 18; 36, 28; 36, 29; 88, 29; 104, 23; 113, 17) და „ისრაელი“ (13, 7; 21, 4; 21, 24 და სხვ.).

¹ А. Цагарели, Сведения, II, 55; Н. Марр. Описание груз. рукописей Синайского монастыря, 1940, гв. 31; G. Garitte, Catalogue, гв. 156—158.

შესამჩნევია ტენდენცია უმარცვლო უ-ს დაკარგვისა: თირკმელთა 7,10; მზაკვართა 54,24; განკრიტნეს 21,17; ზაკვიდა 35,3; ნაძნი 28,5. მსგავსი მაგალითები ბევრია. გადამწერი შესაძლოა 8-ს ცხვირში გამოთქვამდა, რადგან ხშირია ფორმა: ანპარტავანება (30,19; 30,24 და სხვაგან). ხშირად გვხვდება რ და ლ-ს მეტათეზისი: განმაძრიელებელ 17,19; ძრიელებაა 70,21; მოუძრულდეს 108,24; წყულირსა 68,22 და სხვ.

განსაკუთრებით აღსანიშნავია ჰემეტობის გადმონაშთები: ჰთქუ 88,3; ჰძინან 40,9; შეჰძინეს 68,27; შეგჰძინო 70,14; შეჰძინოს 76,8; ჰჯობს 83,11; ჰჰამო 126,2; ჰჰამო 127,2; გამოჰჩნდელ 75,9¹.

B ხელნაწერი იმავე დედნიდან უნდა იყოს გადმოწერილი, საიდანაც D, რადგან ეს ორი ხელნაწერი ერთმანეთთან ძალიან ახლო დგას; რედაქციული სხვაობები მათ ჩვეულებრივ საერთო აქვთ. გარდა ამისა, ზოგი მცდარი წაკითხვაც ორივეში ერთნაირია: გამოჭურვებული მიწით] მის წილ 11,7; განჯმა... ძალი (თჯც)] ძუალი 21,16. შეჰძინეს (68,27) გვხვდება D-შიც. შეიძლება კიდევ დავასახელოთ თითქმის ერთნაირად დამახინჯებული სათაური 51 ფსალმუნისა B-სა და D-ში: მოვიდოდა ოდეს იდუმელით ხობად (ხობად—D)= მოვიდოდა ღოეკ იდუმელი თხრობად.

ხ ე ლ ნ ა წ ე რ ი C

იმყოფება სინას მთაზე. აწერილი აქვთ ა. ცაგარელს (№ 4), ი. ჯავახიშვილს და გ. გართოს (№ 29)². ნაწერია ეტრატზე წერილი ასომთავრულით, (ტაბ. 7), რომელიც ფოტოპირზე ხშირად ძნელი გასარჩევია. ხელნაწერი დაზიანებულია: ა. ცაგარელი წერს, ფსალმუნი სრულიაო, ნამდვილად კი მას აკლია ფს. 135,5—გალ. 6,2. გადამწერს ხელნაწერში არც ფსალმუნის რიცხვები აღუნიშნავს, თითო-ოროლა შემთხვევის გარდა,—ფსალმუნების რიცხვები კიდევზა მიწერილი სხვა, უფრო გვიანდელი ხელით. სათვალავი გრძელდება მერმეც, გალობებთან. კანონებს, სათვალავის გარდა, ზოგჯერ სახელიც აქვს; კანონი აგიაროა (¶), შეგესემინი (¶), ნეტარ[არ]იანნი (¶). გადაწერის თარიღი არა აქვს, ხელის მიხედვით X საუკუნისაა.

შედგენილობა: 1. ფსალმუნი 2r—73v (ფს. 1—135,4). 2. გალობანი 74r—77v (6,3-დან).

ხელნაწერში ყურადღებას იქცევს ჯ-ს ხმარება უ-სათვის: სტუმარ 68,9, ყური (=ყური) 85,1; პური 101,5; საჯნჯითა 103,13. მსგავსი მაგალითები აუარებელია.

¹ მ. შანიძე, ჰემეტობის გადმონაშთები X ს.-ის ერთ ხელნაწერში: ხელნაწერთა ინსტიტუტის მოამბე, I, 145—147.

² А. Цагарели, Сведения, гл. 55; ი. ჯავახიშვილი, სინის მთის ქართულ-ხელნაწერთა აღწერილობა, 1947. გვ. 50; G. Garitte, Catalogue, გვ. 66—69.

ხელნაწერი D

დაკულია სინას მთაზე, აწერილია ა. ცაგარლის (№ 5), ივ. ჯავახიშვილისა და ე. გარიტის (№ 22) მიერ¹. ნაწერია ეტრატზე. ხელნაწერი თავბოლო-ნაკლულია, აკლია შიგნითაც. ფურცლები აკინძულია არეულად: ალბათ, ხელნაწერი აკინძა კაცმა, რომელმაც ქართული ენა არ იცოდა. ე. გარიტს მოყვანილი აქვს სპეციალური ცხრილიც, თუ რა თანმიმდევრობით უნდა იქნეს დალაგებული ფურცლები. ნაწერია მსხვილი, ძალზე ლამაზი და გარკვეული ნუსხურით (ტაბ. 8). ხელნაწერს თარიღი არა აქვს, პალეოგრაფიული ნიშნების მიხედვით X საუკუნისაა. შეიცავს ფსალმუნის ტექსტს, ნაკლულს: იწყება 6,2-ით, წყდება 147,8-ზე. შუაში აკლია 118,56—118,111; 123,4—131,3; 137,7—146,10. და 147,8-დან ფსალმუნის ბოლომდე². გალობებისა მხოლოდ ერთი ნაწყვეტი-ლა ახლავს: 1.15—19.

სინური ხელნაწერებიდან D ყველაზე უფრო იცავს კლასიკური ქართულის ნორმებს. მასში თითქმის აღგილი არა აქვს ორთოგრაფიულ სიჭრელეს.

ხელნაწერი E

აწერა ა. ცაგარელმა (№ 2)³, რომელმაც იგი VIII—IX საუკუნეებით დაათარილა. ეს ის ხელნაწერია, რომელიც XIX ს. დასასრულს სინას მთიდან ავსტრიაში მოხვდა და ჰ. შუხარტის კუთვნილება ვახდა⁴. ამჟამად იგი გრაციის უნივერსიტეტის ბიბლიოთეკაშია დაკული.

ხელნაწერი ნაწერია ეტრატზე. ა. ცაგარლის მიხედვით, მასში ყოფილა 302 ფ.; მიკროფილმის მიხედვით, ამჟამად არის მხოლოდ 275. ტექსტი წარმოადგენს პალიმფსესტს. ცაგარელი არ აღნიშნავს, თუ რა ენაზეა ნაწერი პირვანდელი ტექსტი, მხოლოდ წერს, ქართული არ არისო. პირვანდელი ნაწერი სომხურია, შესრულებულია ე. წ. ერკათაგირით. ქართული ნაწილი ნაწერია მსხვილი დატყლაპული ასომთავრულით (ტაბ. 9). სინგურით გამოყვანილია ფსალმუნების სათაურები და მათი რიცხვი. მუხლთა რაოდენობა აღნიშნული არაა. თავში ძირითად ტექსტს ჰკლებია და ნაკლული ადგილები შევსებულია XI ს.-ის ნუსხურით (ეს ნაწილი გამოცემაში აღნიშნულია Ea-თი). ძირითადი ტექსტი პალეოგრაფიული ნიშნების მიხედვით

¹ А. Цагарели, Сведения, II, гл. 56; ივ. ჯავახიშვილი, სინა, გვ. 44. G. Garitte. Catalogue, გვ. 58—59.

² გარდა ამისა, ჩვენს მიკროფილმზე გამორჩენილია 192r—193r, ე. ი. ფს. 89,2—89,9.

³ А. Цагарели. Сведения, II, гл. 54. ეს ხელნაწერი აღწერილი უნდა იყოს კიდევ წიგნში: A. Kern. Die Handschriften der Universitätsbibliothek Graz, II. Wien. 1956. იგი ჩვენ ხელთ არა გვექონია.

⁴ ა. შანიძე, ქართული ხელნაწერები გრაცში, ტფ. უნივ. მოამბე, IX (1929), გვ. 343—44. ხანმეტი ლექციონარი, 1944, გვ. 07—08; H. Schuchardt, Mittheilungen aus georgischen Handschriften, ტფ. უნ. მოამბე, VIII (1928), გვ. 366—358.

X საუკუნისა უნდა იყოს და არა VIII—IX ს-სა, ამასვე ადასტურებს ლინგვისტური მონაცემებიც.

შედგენილობა: 1. ფსალმუნი (1v—259v) 2. გალობანი (260r—275v). გალობათა ტექსტი წყდება გალ. 5,17-ზე. როგორც ჩანს, ცაგარელს ვერ შეუმჩნევია გადამწერის ანდერძი, რომელიც 259v—260r-ზეა მოთავსებული:

„[დიდება] შენდა, ქრისტე, რომელმან ღირს მყავ [მე, უ] ღირსი ესე, მსგავსი მონაზონისა სერაპიონ, წმიდათა ფსალმუნთა დაწერად საქსენებელად სულისა ჩემისა და ძმისა ჩემისა [პეტრესა, რაჟთა აცხოვნოს სული ჩუენი ღმერთმან და გვქსნეს ცეცხლისაგან. ღმერთმან დაგაჯეროს, ვინცა იწურთიდეთ წმიდასა ამას დავითს, ჩუენცა მოგვქსენენ [ლოც]ვასა წმიდასა თქუენსა. უფალო, მოივსენე [...].“

ფსალმუნებს ხშირად აქვს ვრცელი სათაურები რომლებიც სხვა ხელნაწერებში არ ჩანს. E-ში ბევრია შეცდომები, ლაფსუსები, ცოცხალი მეტყველების ამსახველი ფორმები. ძალიან ხშირია ასოებისა და მარცვლების დაკლება-გამოტოვება.

ხ ე ლ ნ ა წ ე რ ი F

იგი ხელნაწერთა ინსტიტუტშია დაცული (H—1798). წარმოადგენს ფსალმუნის ნაწყვეტს. ხელნაწერი პატარა ზომისაა, დაახლოებით 14×10; ფურცლები შემომწვარია და უსწორმასწორო; უყდოა, სულ არის 25 ფურცელი.

იგი საკმაოდ დაზიანებულია, ალაგ-ალაგ გადაღეული და ძნელად წასაკითხავი. ნაწერია ლამაზი გამართული ნუსხურით (ტაბ. 10). სათაურები სინგურითაა გამოყვანილი. ფსალმუნებს მუხლთა სათვალავი არა აქვს, მაგრამ ყოველი ფსალმუნის ბოლოს აღნიშნულია მასში შემავალი მუხლების რაოდენობა, რომელიც A-სას უდრის ჩვეულებრივ, ამ მხრივ F განსხვავდება სინური ხელნაწერებისაგან, სადაც ფსალმუნის მუხლთა რაოდენობა (გარდა B-სი აქა-იქ) ნაჩვენებია არაა. პალეოგრაფიული ნიშნების მიხედვით ხელნაწერი X—XI საუკუნისაა. აღწერილობაში ნათქვამია, რომ ტექსტი ათონამდელია და მისდევს A—38-ს¹.

ხელნაწერი შეიცავს შემდეგ ფსალმუნებს: 74,6—77,5; 77,38—78,10; 79,14—82,14; 83,10—85,11; 87,13—90,16; 92,1—93,9; 94,1—99,8; 100,6—101,11; 103,7—104,1. ხელნაწერის ორთოგრაფია საკმაოდ ქრელია; ხშირად გვხვდება ეშ ჯგუფი: იხილემ 83,10; მოწყალემ 77,38; მწყემ 83,10; ბუდემ 103,17. არეულია წ-სა და ჟ-ს ხმარება: ოდაბნოდ (უდაბნოდ) 77,52; სოფევს (სუფევს) 95,10; გოშინდელი (გუშინდელი 89,4. ისმინუ (ისმინო) 80,9; შჯუბს (შჯობს) 83,11; უბუღსა (ობოღსა) 81,3. იშვიათია თემდიდური მოვლენები; ე. ი. ორი ერთნაირი ასოს მაგწერ ერთის ხმარება.

¹ საქ. მუხუუმის ხელნაწ. აღწერილობა, H IV, გვ. 221—222.

ჟ რედაქციის ხელნაწერები

ხელნაწერები, რომლებიც შეიცავენ ფსალმუნის გიორგი მთაწმიდლი-სეულ რედაქციას, ათეულობით მოიპოვება. სამწუხაროდ, როგორც ზემოთ იყო ნათქვამი, XIII საუკუნეზე აღრინდელი მათ შორის არ ჩანს. ამიტომ გამოცემისათვის შევარჩიეთ სამი ხელნაწერი, რომლებიც ნაკლებად შერყვნილია გვიანდელი ენობრივი ფორმებით.

ხელნაწერი G

ეს ხელნაწერი, როგორც საუკეთესო შერჩეულთა შორის, საფუძვლად დავედევით ჟ რედაქციის გამოცემას. ხელნაწერი დაკულია იერუსალიმში, ამჟამად საპატრიარქო ბიბლიოთეკის წიგნთსაცავში. აღწერილია რ. ბლეიკის მიერ (№ 161)¹.

შეიცავს 230 ფურცელს, ნაწერია ეტრატზე. ზომა—20,2×17,3. ნაწერია მსხვილი, გარკვეული, ძალიან სწორი და ლამაზი ნუსხურით (ტაბ. 11). სათაურები სინგურითაა. ტექსტი სულ ერთი ხელითაა ნაწერი, ორიოდ გვიანდელი ჩანართის გარდა (ფ. 1, ფს. 1—2,2; ფ. 18, ფს. 22,4—23,7). აქა-იქ ტექსტი გაცხოველებულია, მაგრამ კარგად და შეუცდომლად: როგორც ჩანს, პირვანდელი ნაწერი ჯერ კიდევ მკაფიოდ იკითხებოდა. შეიცავს ფსალმუნისა (ფ. 1—195v) და გალობათა (196r—229r) სრულ ტექსტს.

რ. ბლეიკი ხელნაწერს ასე ათარილებს: XIII—XVI სს., ჩართულ ფურცლებს იგი XVII საუკუნისად მიიჩნევს.

ანდერძი: „ქე ღმერთო, მფლობელო ყოველთა არსთაო, აღიდე ორთავე შინა სუფევათა დიდი ქართლისა ქკზი მიქლ“ (ტაბ. 11).

ხელნაწერის ანდერძში მოხსენებული მიქაელ (ან: მიქელ) კათალიკოსის სახელი საშუალებას გვაძლევს უფრო ზუსტად დავათარილოთ G ხელნაწერი. ხელის მიხედვით იგი XIII საუკუნისა უნდა იყოს. XIII ს. ორმოციან წლებში კი კათალიკოსად არის მიქელი, რომლის გაცემული საბუთი 1241 წლით თარიღდება². მიქელის კათალიკოსობის ქვედა და ზედა ზღვარი მთლად გარკვეული არ არის, მაგრამ ცხადია, რომ იგი კათალიკოსად სულ რამდენიმე წელს უნდა ყოფილიყო. მაშასადამე, G ხელნაწერი გადაწერილია 1240—1241 წლების მახლობელ დროს.

G-ს აქვს რამდენიმე მინაწერი: 1r-ზე ნუსხურით სწერია: „[ამის წიგ]-ნისა მკაზმავსა ცოდვილსა ნაო მს შნს ღნ და ვინცა თქუას, მასცა შნს ღნ“.

¹ R. Blake, Catalogue des manuscrits géorgiens de la bibliothèque patriarchale grecque à Jérusalem. Paris 1924, გვ. 155. აღწერილობა მოკლეა, სულ ათიოდ სტრიქონია და ნათქვამია, რომ პირველი მთლიანი ომის დაწყებამდე ხელნაწერი ეკუთვნოდა ვმ. აბრამის მონასტერს და საპატრიარქო წიგნთსაცავში მხოლოდ 1914 წ. შემოსულაო.

² ნ. შოშიაშვილი, XIII საუკუნის საქართველოს ისტორიული ქრონოლოგიის საკითხისათვის: საქ. სახ. მუზეუმის მოამბე, XVIII-B, თბილისი, 1954, გვ. 119—120. ეს საბუთი თ. უორდანიამ შეცდომით 1310—1318 წლებით დაათარილა (ქრონიკები, II, გვ. 176).

ქვემოთ XV—XVI ს. ნუსხურით სამი მინაწერია: „ქ. ვინცა ესე დავითი თეკლს(ა) წას(ა) გამოაჯოს(ა) იშლსა, გამო-მცა-იჭუების სული მისი ღის-გან(ა) ან. „ცღვილს ზბლონს შს(ა) ღნ ან“ „ქ. აცხოვეწე სლი ბრბრესი. ან, ორ...“

ამავე გვერდზე შუაში არის მხედრული მინაწერი: „ღო, შეიწყალე ცოდვილი ჩოლაყას შვილი ბეენ და მშობელნი მისნი, წო თეკლა. ან, ან, ან“.

230r-ზე ფურცლის ქვედა კიდეზე მხედრულად: „ჯვარო ცხოველს-მყოფელო, შე ფღ ცოდვილი ნიკოლოზ ჯვარ[ის მამა]“.

ეს მინაწერები გარკვეულ შუქს ჰყენენ ხელნაწერის შემდგომ ისტორიას. როგორც ჩანს, ხელნაწერი მოხვედრილა იერუსალიმში, თეკლას მონასტერში, რომელიც აშენებულია არა უადრეს XV ს-ის I ნახევრისა ქრისტეფორე ზედგიხის მიერ¹. წიგნის შემკავმელი ნაომ (ნაუმ), შესაძლოა, არის ბეენ ა ჩოლაყას შვილი „კინინი მონაზონი“, რომელსაც, როგორც ჩანს, ბეენასთან ერთად მრავალი ხელნაწერი აღუდგენია. ეს ჩანს ჩვენი გამოცემის H ხელნაწერის ერთი მინაწერიდან (ნახე ქვემოთ). ის ფაქტი, რომ ნაომის მინაწერის გვერდით არის მეორეც, ბეენას ხელით შესრულებული, უფრო აძლიერებს ამ ვარაუდს. თუ ნაომი მართლაც ბეენას მონაზონია, მაშინ საფიქრებელია, ხელნაწერი თეკლას მონასტერშია შეკაზმული. თეკლას მონასტრიდან, შესაძლოა, ხელნაწერი ჯვარის მონასტერში მოხვდა. ამას გვაფიქრებინებს მხედრული მინაწერი 230r-ზე, სადაც იხსენება ნიკოლოზი. ნიკოლოზი ანუ ნიკიფორე ჩოლაყაშვილი ჯვარის მამად ყოფილა XVIII ს. პირველ ნახევარში². მინაწერში, რომელიც ლამაზი მხედრულითაა შესრულებული, სახელის შემდეგ აშკარად ჩანს „ჯვარ...“. ჯვარიდან, ალბათ, ხელნაწერი აბრანის მონასტერში გადასცეს მისი განახლების შემდეგ³.

ეს ხელნაწერი ძალზე დახელოვნებული კალიგრაფის შესრულებულია, თანაც საუცხოო დედნის პირი უნდა იყოს. ხელნაწერში თითქმის არ მოიპოვება კალმის შეცდომები, ან შემთხვევითი მცდარი დაწერილობები. მართლწერა ბევრად უფრო ერთიანია და თანმიმდევრული, ვიდრე ორედაქციის ზოგი ხელნაწერისა. უფრო კომპლექსი ყველგან უმ-თია გადმოცემული. გარდა ამისა და რანდენიმე, სულ თითებზე ჩამოსათვლელის, გარდამავალი და ახალი ფორმისა, ხელნაწერი თითქმის უკლებლივ იცავს ძველი ქართულის ორთოგრაფიულ და ენობრივ ნორმებს.

ეს ხელნაწერში მოიპოვება რედაქტორის ხელით ნასწორები ფორმები. გასწორებანი ორთოგრაფიული ხასიათისაა, სიტყვის ზემოდან ჩამატებულია ესა თუ ის ასო⁴:

¹ ეს ცნობა ამოღებულია ე. მეტრეველის ხელნაწერი ნაშრომიდან: „ჯვარის მონასტრის ალაპები“. ნ. აგროთე ტ. გაბაშვილი, მიმოსვლა, 1956, გვ. 81.

² ქ. ქეკელიძე, ნიკიფორე ირანის; ეტიუდები II, გვ. 304—305.

³ ტ. გაბაშვილი, მიმოსვლა, გვ. 81.

⁴ ჩამატებული ასო აქ ფრჩხილებშია ჩასმული.

- ა აღსა(ა)რებისათა 41,5;
 ლ აღ(ლ)პურობად 21, 20; აღ(ლ)ფრინდა (2) 17,11.
 ლ: მიწა(ღ)მდე 43,26; ღრუბელთა(ღ)მდე 56,11; იღუმია(ღ)მდე 59,11;
 თესლა(ღ)მდე 99,5.
 ჰ: მიჰხედნეს 27,5; მო(ჰ)ხედე 79,15; შეურაცხ-(ჰ)ყვენ 118,118.
 ნ: იქმნ(ნ)ეს 54,22.
 მზ მოაქა(მო)მდე 70,17.
 ვ დავალტ(ვ)ო 6,7; აშურ(ვ)ებდეს 77,58; მაშურ(ვ)ეს 2,21 (გალ.); შუ-
 (ვ)ანი 57,7; ვეცრუ(ვ)ო 88,34; 88,36; ეცრუ(ვ)ოს 14,4; ტყუ(ვ)ინ 32,17;
 ტყუ(ვ)ილისასა 39,5; შეტყუ(ვ)ილი 40,10.
 როგორც ჩანს, რედაქტორი ვერ ითმენს აზ და ოე ჯგუფებს და მათ
 ავო-ღ და ოვე-ღ აქცევს. ამ შემთხვევაში ის ზოგჯერ აღადგენს ფუძისეულ ვინს:
 გასწა(ვ)ო 33,12; ეპო(ვ)ე 114,3; ეპო(ვ)ეთ 131,6; მპო(ვ)ეს 114,3; ეპო(ვ)ო
 131,5; ეპო(ვ)ებინ, 108,12, ან კიდევ ჩაურთავს ვინს ო-ზე გათავებულ ფუძითაგან
 ნაწარმოებ ფორმებში, რაც განსაკუთრებით ხშირად ამაო და უსჯულო სა-
 ხელთაგან ნაწარმოებ ფორმებში გვხვდება: ამა(ვ)ო 5,10; ამა(ვ)ოსა 11,3;
 40; 7; ამა(ვ)ოდ 3,8; ამა(ვ)ოთა გალ. 6,7; ამა(ვ)ობით 61,10 და სხვ.; ეს
 „ამაგობით“ გამოწაკლისია, ჩვეულებრივ იკითხება ამაგებაჲ 30,7; 118,37;
 ამაო(ვ)ებასა 37,13; 39,5; 143,4; 143,8. ამაო(ვ)ებით 77,33; ამაო(ვ)ებითა
 51,9; 138,20; ამაო(ვ)ებისასა 25,4. უსჯულო: უსჯულო(ვ)ებთ 74,5; უსჯუ-
 ლო(ვ)ებენ 24,2; უსჯულო(ვ)ებდეს 118,51; 118,78; უსჯულო(ვ)ება 35,4;
 უსჯულო(ვ)ებაჲ 7,4; 31,5 და სხვაგან (სხვადასხვა ბრუნვის ფორმით).
 სიწრფო(ვ)ებაჲ 16,2; სიწრფო(ვ)ებანი 10,7.

ხ ე ლ ნ ა წ ე რ ი H

დაცულია იერუსალიმში, საპატრიარქო წიგნთსაცავში, აღწერილია
 რ. ბლეიკის მიერ (№ 133)¹. ხელნაწერში 213 ფურცელია. ნაწერია ქა-
 ლალღზე მსხვილი, გარკვეული, მომრგვალებული ნუსხური; ძირითადი ტექს-
 ტი XIII—XIV საუკუნისაა. ნაკლები ადგილები შევსებულია გვიანდელი
 ხელით. შეიცავს ფსალმუნის ტექსტს და გალობებს.

გვიანდელი ხელითაა შევსებული: თავიდან—2,3, 4,7—6,7; 7,10—9,17;
 16,4—16,11; 110,9—113,18; 115,1—115,8; 118,2—118,33. აკლია: 2,3—4,6;
 6,7—7,9; 16,2—16,13; 113,19—115 სათ². აკლია აგრეთვე (ფოტოპირზე)

¹ R. Blake, Catalogue, გვ. 139. რ. ბლეიკი შენიშნავს, რომ ეს ხელნაწერი აღბაზ
 არის ა. ცაგარლის მიერ აღწერილი № 4. ა. ცაგარლის აღწერილობა სულ ესაა: „Псалтырь
 in 4^o, дефективна, на боснийцине, строчного письма XIV—XVI вв.“ (Сведения. II, стр. 11).

² შესაბამისი გვერდები მიკროფილმზე გადაღებული არაა. შესაძლოა, ისინი შემოხე-
 ვით იყოს ვამორჩენილი, რადგან ბლეიკი წერს, ხელნაწერი სრულია.

ზაქარიას გალობის ბოლო, რომელიც ბლეიკს უნახავს, რესტავრატორის და ხელით ყოფილა შეესებული (გალ. 9,76-ბოლომდე).

მინაწერები: „ამა დავითის(ა) შემკზმავ(ა)სა¹ ჩოლაყას(ა) შვილსა ბენსა და მშობელთა მისთა შს ლ^ნ, მ[ა]თსა ძ(ა)მასა ზაალს(ა) შს ლ^ნ და ამისა მწერალსა ცოდვილსა სოფრონს შს ლ^ნ, ან. ქრ^ნკნს ზათას და კსა. შეიკაზმა ინდიკტიონს ბ (9რ). ეს მინაწერი იმავე ხელითაა შესრულებული, რომლითაც ტექსტის დაკლებული ადგილები, მაშასადამე, ხელნაწერი შეუვსია სოფრონს 1512/3 წელს. სოფრონის მინაწერს ქვევით ლამაზი მხედრული ხელით სწერია:

„ღმერთო და საფლაო ქრისტესო, შეე მეფე-მეფეთა გიორგი და ძე მათი პატრონი ლეონ, ესე წიგნი დავითნი მე ჩოლაყა შვილმა ბენამან, შევკაზმე, რათა შეიწყალოს ქრისტემან ღმერთმან და ჯუარმან მისმან ცხოველმან მეფე-მეფეთა გიორგი და ძე მათი ლეონ“ (9რ). ეს მინაწერი ბენა ჩოლაყა შვილს უნდა ეკუთვნოდეს.

„სულსა ამა წიგნისა და სხვათაცა მ(ა)რავლისა წიგნებისა ნკაზმავსა ჩოლაყა შვილსა ბენს(ა) და ჩემთა ორთა მონაზონთა კნინთა, ნაოპს და სოფრონს(ა), შეგვინდევ(ა), მამაო ზეცათაო. მას ეამსა, ოდეს დიდი საღმობა იყო აქა იშ^ლსმს(!), ჩუენ შიშისაგან სიკუდილისა შეურ(ა)ვებულთა, ერცა (!) ყურესა ამა პატიოსნის ჯვარისა მონასტრისასა ვიყვენით(ა), ვშვერით(ა), ქრ^ნკნი იყო სა. ექვსა თვესა ვიყვენით ფარულ და...“ (169v). ეს მინაწერი სოფრონის ხელითაა შესრულებული.

სოფრონი მაინცდამაინც დახელოვნებული კალიგრაფი ვერ ყოფილა. მის მიერ შეესებულ ადგილებშიც ბევრია შეცდომები, ხშირია ხანმეტი ფორმები.

ხელნაწერი L

ხელნაწერი ეკუთვნის ლენინგრადის აღმოსავლეთმცოდნეობის ინსტიტუტს (ხელნაწერთა განყოფილება, B 1; ძველი ნომრები—G 116, B 4). ხელნაწერი აღწერილია რუსუდან ორბელის მიერ². ჩვენ ვსარგებლობდით ხელნაწერის ფოტოპირით. L შეიცავს 202 ფურცელს, ნაწერია ეტრატზე. პირველი ფურცლები და ზოგი სხვაც დაზიანებულია. დაწერილობა ნუსხურია.

შეიცავს: ფსალმუნის ტექსტს (1r—181r) და გალობებს (182r—201r). ფსალმუნში და გალობებში ფურცლის თავისუფალი ადგილები, ზოგჯერ კიდევბიც, შეესებულია წვრილი თავისებური ნაწერით. ეს ნაწერი წარმოადგენს ეფრემმცირის ფსალმუნთა თარგმანებას. როგორც ჩანს, L ორი პირის დაწერილია; გარდა ამისა, ცალკეული ფურცლები კიდევ სხვას გაუცხოველებია...

ხელნაწერს თარიღი არა აქვს; პალეოგრაფიული ნიშნების მიხედვით იგი XIII—XIV ს-ით უნდა დავათარიღოთ. ა. ცაგარელი, რომელიც ამ ხელნაწერს ოარიოდე სიტყვით იხსენიებს, მას XI—XII საუკუნისად თვლიდა³. უე ჯგუფი ხელნაწერში ყველგან უშ^ტ-თია გადმოცემული; ხშირად სწერია „ფსალმონი“

¹ ზღმეტი ანები აქვ და შემდეგშიც ფრჩხილებში გვაქვს ჩანძული.

² რ. ორბელმა ლენინგრადიდან გამომოიხაზა ხელნაწერის აღწერილობა, მის მიერ დასაბეჭდად დამზადებული, რისთვისაც მადლობას მოვახსენებ.

³ А. Цагарели, Сведения, I, გვ. 59.

(სათაურები 24, 79, 97, 139 და სხვ.). სიტყვა „აღა“ გახსნილი სახით გვიანდელ გამოთქმას გვიჩვენებს: ალილია (სათ. 112, 114).

ხელნაწერს ერთევის გიორგი მთაწმიდლის ცნობილი ანდერძი¹. „ანდერძი გიორგი მთაწმიდლისაჲ, თარგმანისაჲ. წმიდანო და ღმერთ-წმინდისნო მამანო და ძმანო, რომელნიცა წმიდათა ამათა დავეითთა მიემთხვენეთ, ესე საცნაურ იყავნ ყოველთა, რამეთუ ფრიადითა იძულებითა წმიდათა და სულიერთა მამათა ჩნთაჲთა ვთარგმნენ ესე დავეითნი ახლად ბერძულისაგან ქართულად მე, გლახაკმან გიორგი, უღირსმან ხუცეს-მონაზონმან, ფრიადითა ჰირითა და რუღუნებითა, თუთ იცის ღმერთმან, მრავალთა ბერძულთა დედათა და დავეითის თარგმანთაგან ფრიადითა გამოწულილვითა და განოძიებითა. აწ გვედრებნი ყოველთა, რომელნიცა მიემთხვენეთ წმიდათა ამათ დავეითთა, რაჲთა ჩნთჲს ლოცვაჲ-ჰყოთ. და ვინ სწერდეთ, ვითა აქა ჰპოოთ, ეგრეთვე შეუცვლელად დასწერდით: ნუცა ჩაურთავთ, ნუცა დააკლებთ: ჩნ რომელი ჯერ-იყო, ჩაგურთავს და რომელი ჯერ-იყო, დაგაკლია, ვითა ჩუენსა ენასა მოჰვიდოდან და წესი საქმისაჲ ეძიებდა. ნუცა ღონ-[ან]სა დააკლებთ და ნუცა რამეთუ-სა, [და ესე ვსრ]ე ეგების გონიერისაგან გულისგმის-ყოფად, რომელ იგი ღონ-ანი ჩნცა ეიცოდით, და თუმცა რას ავენებდა, [გი]ნა იგი, გინა სხუაჲ რომელიცა სიტყუაჲ, არა დაუტეობდით, არცა აღმოგჰკოცდით. ხოლო უკუეთუ ვინმე ამას ჩუენსა შრომით და რუღუნებით ქმნლსა და ყოველითა ქეშმარიტებითა სავსესა ნაშრომსა და [აღწერ]ილსა არა ჯერ-იყოს, და კე იცოდის, ანუ ღარ, გინა ოტი, ანუ თუ ღმერთი და უფალი, გინა თუ რიტორიცა იყოს, ანუ ~~ფილასოფოსი~~, მაშა ჩნსა ნაშრომსა ზედა ნუ ბრძნობს, ახლად ვითა გინდა თარგმნეს სხუანი დავეითნი, არას ეზრუნავ. და თუ ქართულთა დავეითთა დაიწერდეს, ჯნი აქუს და კურთხევაჲ! რომელნან კულა ჩნი დავეითი ზეპირით იძალოს, გინა ესე მრავლითა სისხლითა თარგმნილი წინა დაიდვას და დავეითსა რუენად და ზე-ქუე² ქცევედ დაუწყოს, საშჯელი მოჰქადენ ღმერთმან დღესა მას საშინელისა საშჯელისასა! და ვინ ამა ჩნთა დავეითთა (დასწერდეს და ესე ჩემი დაწერილი არა დაწეროს, ღმერთსა მან გასცეს პასუხი! უკუეთუ მე გლახაკმან ესოდენი ჰირი ვნახე) და ესე უ(სასყიდლოჲ მარგალიტი არა დავეი)ცონე აღწერად განმანათლებელად მკითხველთა და მსმენელთა, მას ორთა სიტყუათა დაწერად რად ზარ-აც?! და წმიდასა მამასა ეფთჳნის ნუვინ იმოწმებს! წმიდამან მამა[მან] დავეითი თარგმნა და მწერალსა ვისნე მისცა დაწერად და მან განრუენა და უქმარ-ყო. მიერთგან სხუაჲ არლარა თარგმნა, არამედ ქართულნი დავეითნი თანა-ეხსნიან და სადაცა სიტყუაჲ ეგმარებოდის, მისგან იწამის. და ამათისა ქეშმარიტებისა მოწამედ და სიმართლისა მყავს ყოველი საბერძნეთი და ყოველი ბერძულნი დავეითრ. და ვის არა ჰრწმენეს, შეაწამენ“ (201v—202v).

ღ ხელნაწერის ანდერძის ტექსტი უძველესი ნუსხაჲ ამ წინიშენლოვანი დოკუმენტისა.

¹ ანდერძი რამდენჯერმეა გამოქვეყნებული: საქართველოს სამოთხე, გვ. 487—88; მ. ჯანაშვილი, ქართული მწერლობა, გვ. 107—111; საქ. მუხ. ხელნაწ. აღწერილობა, II IV, 1950, გვ. 150—151. ² ზე-ქუე ლ.

III. ბაქსტის გამოცემისათვის

გამოცემაში **С** და **ჟ** რედაქციების ტექსტი გამოქვეყნებულია პარალელურად. ამათგან **С** რედაქციისა სრულია, **ჟ**-სათვის კი მოყვანილია მხოლოდ ის სხვაობები, რომლებსაც ამ რედაქციის ხელნაწერები გვიჩვენებენ **С**-სთან მიმართებით.

ა ხელნაწერისათვის სქოლიოებში მითითებულია ყველა სიტყვა ან ფორმა, რომლებიც კი ტექსტში შევასწორეთ ან შევცვალეთ (კალმის შეცდომები, მცდარი ფორმები და სხვ.). **ჟ** რედაქციიდან სქოლიოებში ჩამოტანილია ყველა განსხვავებული წაკითხვა, რომლებიც ფონეტიკური მოვლენების ამსახველია, კალმის შეცდომები კი იმდენად, რამდენადაც საჭიროა, რომ წარმოდგენა გვექონდეს ამა თუ იმ ხელნაწერის საერთო ვითარებაზე.

ჟ რედაქციის ტექსტი, როგორც ნათქვამია ზემოთ, ეყრდნობა **Г** ხელნაწერს, რომელშიც შეცდომები და გვიანდელი ფორმები სულ თითო-ოროჯობაა. რედაქციული სხვაობები **ჟ** რედაქციის სამსაფე ხელნაწერში უმნიშვნელოა. ამიტომ შესაძლებლად მივიჩნით ამ რედაქციის ყველა შენიშვნა ტექსტის ბოლოს გადაგვეტანა.

საჭიროა აღვნიშნოთ კიდევ ერთი რამ: **ჟ** რედაქციის ტექსტში ზოგი ისეთი რამ არის შესული, რაც მთლიანი რედაქციის კუთვნილება კი არ არის, არამედ ცალკეული ხელნაწერებისთვისაა დამახასიათებელი, ან შესაძლოა, სულაც შეცდომას წარმოადგენდეს ტექსტობრივ-შინაარსული თვალსაზრისით; ასეთებია სხვაობანი გრამატიკულ რიცხვსა და პირში, მწკრივებში და ზოგჯერ გააზრიანებაც, რომელიც ქართულ ნიადაგზეა წარმომდგარი. თხრობათი ხასიათის ტექსტში ასეთი ცვლილებანი ერთბაშად დაჩნდებოდა, მაგრამ ისეთ პოეტურ ნაწარმოებში, როგორიცაა ფსალმუნის, ამგვარ ცვლილებათა წარმოშობის საფუძვლის მიგნება საგანგებო ტექსტობრივი ანალიზის გარეშე ძნელია.

ჟ სვეტში შემავალ ხელნაწერთა საერთო წაკითხვები გვიჩვენებს, რომ ეს არის რედაქცია, რომელიც უფრო ახლოა ბერძნულთან, ვიდრე **С**; ეს უკანასკნელი კი უფრო ახლო ჩანს სირიულ-სომხურ ვერსიებთან.

დანართებში გამოქვეყნებულია ის თხზულებანი, რომლებიც **A** ხელნაწერში ფსალმუნის ტექსტს ერთვის თავსა და ბოლოში. ჩვენ გვსურდა, სრული სახით წარმოგვედგინა ეს ხელნაწერი, რომელიც მისი საყურადღებო შედგენილობის გამო დიდ ყურადღებას იქცევდა მკვლევართა შორის. ტექსტი გამოცემაში ხელუხლებლად დატოვებული, შესწორებები თუ დამატებები ყველგან აღნიშნულია სათანადოდ; გასწორებულია მხოლოდ ისეთი შეცდომები, რომლებიც გადაწერის დროს უნდა იყოს წარმომდგარი.

სათაურებსა და ავტორების ვინაობის ჩვენებაში ცვლილება არ შეგვიტანია.

¹ ის სათაურები, რომლებიც ჩვენი დამატებულია, კავებშია ჩასმული. ავტორთა ვინაობის შესახებ შდრ. R. Blake, *The Athos Codex of the Georgian O. T.*, გვ. 55; კ. კეკელიძე, *ქართული ლიტერატურის ისტორია*, 1, 1960, გვ. 417.

ქარაგმების გახსნისას აქაც იგივე წესია დაცული, რაც ამ სერიის სხვა გამოცემებში. თუ შესაძლებელია ქარაგმიანი სიტყვის სხვადასხვაგვარი წაკითხვა, ხელნაწერის ფორმა მითითებულია სქოლიოში. „უკუნისამდე“ და „ისრაელ“ სიტყვის სრული დაწერილობა (უმეტესად B-ში) სქოლიოებშიცაა ნაჩვენები. სადაც ქარაგმის გახსნა საძნელო იყო, სიტყვა ისეთივე სახით დავტოვეთ, როგორც ხელნაწერშია, მაგალითად, „აღ-ღ“ G-ში, რადგანაც არ ვიცოდით, იგი მისი გადამწერისათვის „აღლელია“ იყო, თუ „აღლილია“.

ფსალმუნი მუხლებად ამ გამოცემაში ისე დაეყავით, როგორც ეს მიღებულია თანამედროვე სამეცნიერო გამოცემებში (მაგალითად, ბერძნული სექტანტის Swete-ისეულში). ამიტომ ჩვენი მუხლებად დაყოფა აქა-იქ განსხვავდება აქამდე არსებულ ქართულ გამოცემათა დაყოფასთან შედარებით.

საკიროდ მივიჩინეთ, გამოცემაში გვეჩვენებინა აგრეთვე თვით A ხელნაწერის მუხლებად დაყოფა და მათი სათვალავი, რადგანაც ამას გარკვეული ნიშნენლობა აქვს ტექსტის ისტორიისათვის¹. A-ს მუხლთა სათვალავი მარჯვნივ არის გამოტანილი და დაბეჭდილია შავი ასოებით, ხოლო მუხლების დასაწყისი ნაჩვენებია მრგვლოვანი ასოებით. ფსალმუნის ბოლოს აღნიშნულია აგრეთვე მუხლთა რაოდენობა ფსალმუნში².

მუხლებად დაყოფის აღნიშვნა სხვა ხელნაწერებში არ არის ისე სისტემებრ გატარებული, როგორც A-ში: რიგობითი სათვალავი არსად არ არის, იშვიათად მიფითებულია (ისიც მხოლოდ B-სა და F-ში) ზოგიერთი ფსალმუნისა და გალობის მუხლთა რაოდენობა. უკანასკნელ შემთხვევაში F-ს სვეტში ყველგან სათანადო აღნიშვნა არის. დანარჩენ შემთხვევებში კი სათვალავის უქონლობა საგანგებოდ აღნიშნული აღარაა: იგულისხმება, რომ იგი იქ სრულეზით არ არის. მუხლთა სათვალავი არც L რედაქციის ხელნაწერებში არის. G-ს ტექსტი თითქმის მიყოლებითაა ნაწერი: თითო აბზაცში 2—3 და ზოგჯერ მეტი მუხლი შედის, H და L-ში კი თუმცა თვითეული მუხლი აბზაცით იწყება, მაგრამ რიგობითი სათვალავი არსად არ უხის.

„ღიაფსალმა“ ანუ „განსუენება“, რომელიც მხოლოდ აქა-იქ გვხვდება L რედაქციის ხელნაწერებში, მის სვეტში სწერია მხოლოდ იქ, სადაც ის ამა თუ იმ ხელნაწერში მოიპოვება. ფსალმუნთა სათაურები და „ღიდება“ და „თაყუანისცემა“ F-ს სვეტში ისეა ნაჩვენები, როგორც თვით ხელნაწერებში.

მუჰკალა შანიჰე.

24. 9. 1958

¹ სხვათა შორის, ეს მუხლები თვით ფსალმუნთა საძიებელშია დამოწმებული (გვ. 471-5).

² იმ შემთხვევაში, როცა ხელნაწერში მუხლთა რაოდენობა არასწორადაა ნაჩვენები, ხელნაწერის წაკითხვა ფრჩხილებშია მოცემული.

ՓԵՇԵՂՎԱԿԵՆ

ტ ა ბ უ ჯ ე ბ ი



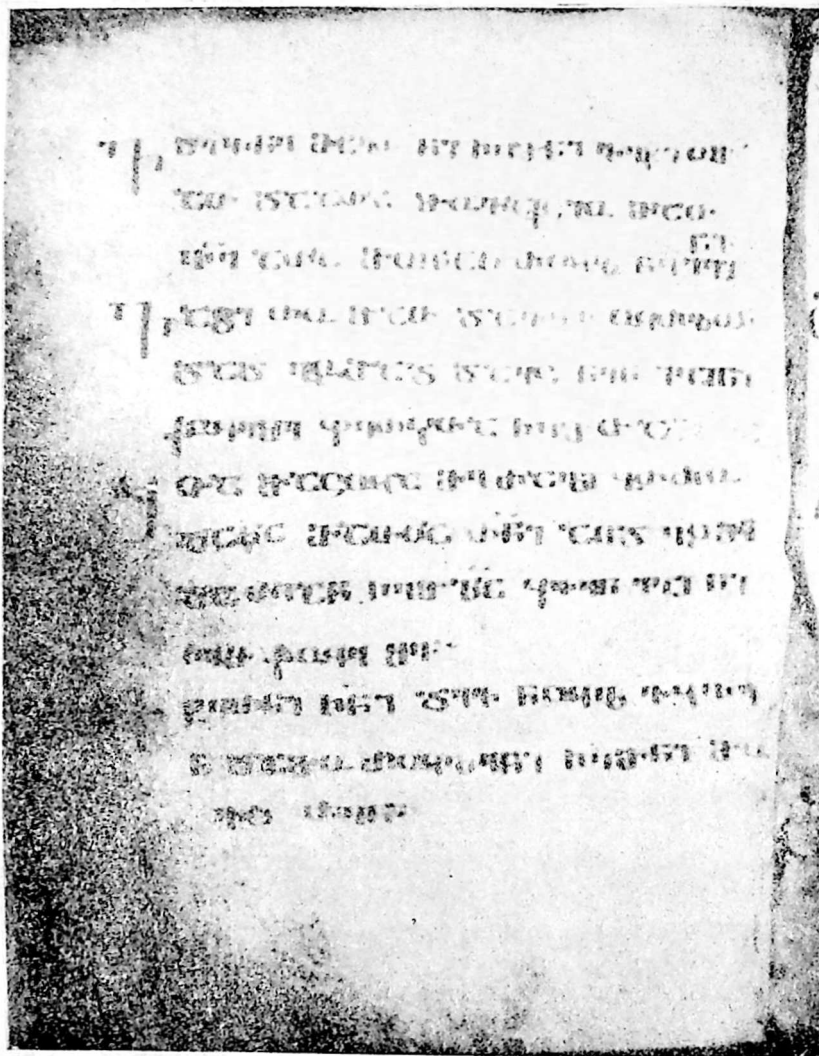
ფსალმუნი. ხელნაწერი A. ჯვარი (ფ. 2 v).

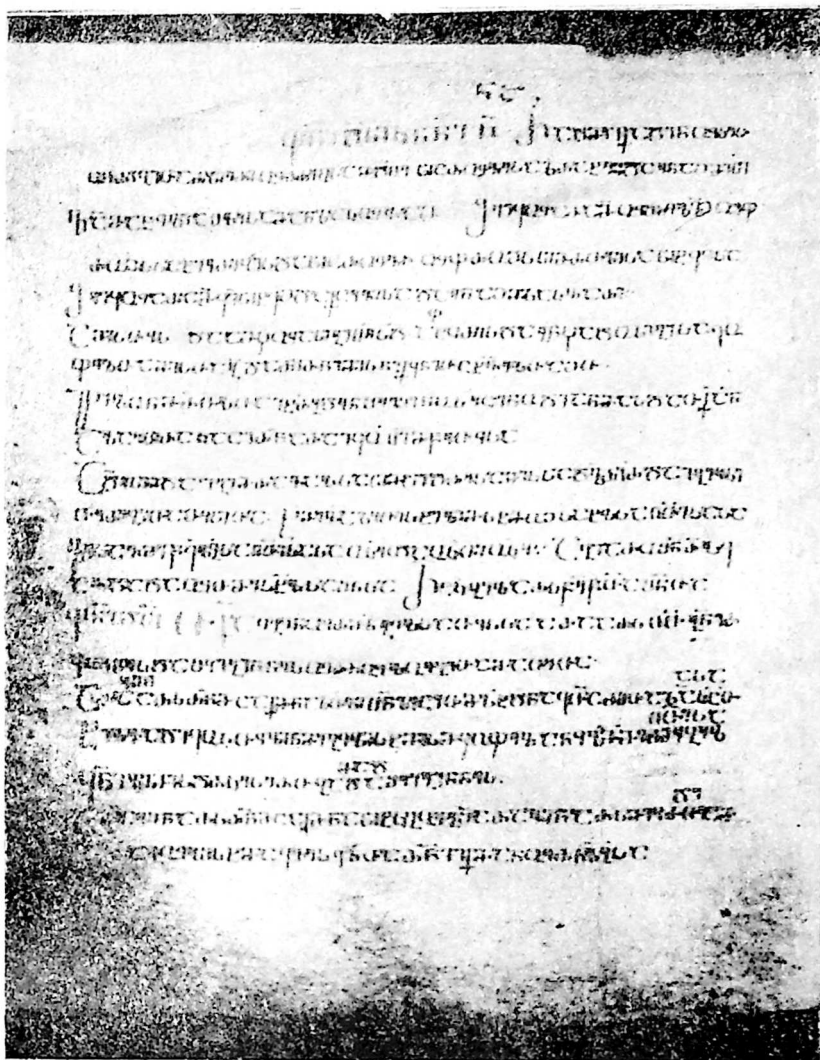
წმ. უნდა ორგანიზაციის მოხელეებმა
 სამსახურისათვის მისი მოვლა
 დროს დასრულებული
წმ. ქრისტიანულ ბაქოში უნდა მოხდეს
 (საქართველოში) დასრულებული
 ამხანაგის დასრულებული
წმ. (გარდა, ცხ. უნდა დასრულებული
 ამხანაგის მოხელის
 მოვლას
წმ. ქრისტიანული მოხელის მოვლა
 მოხელის დასრულებული მოხელის
 მოხელის მოვლა
წმ. (საქართველოს დასრულებული მოხელის
 მოხელის დასრულებული მოხელის
 მოხელის მოვლა მოხელის
წმ. ქრისტიანული მოხელის მოვლა
 მოხელის დასრულებული მოხელის
 მოხელის მოვლა მოხელის

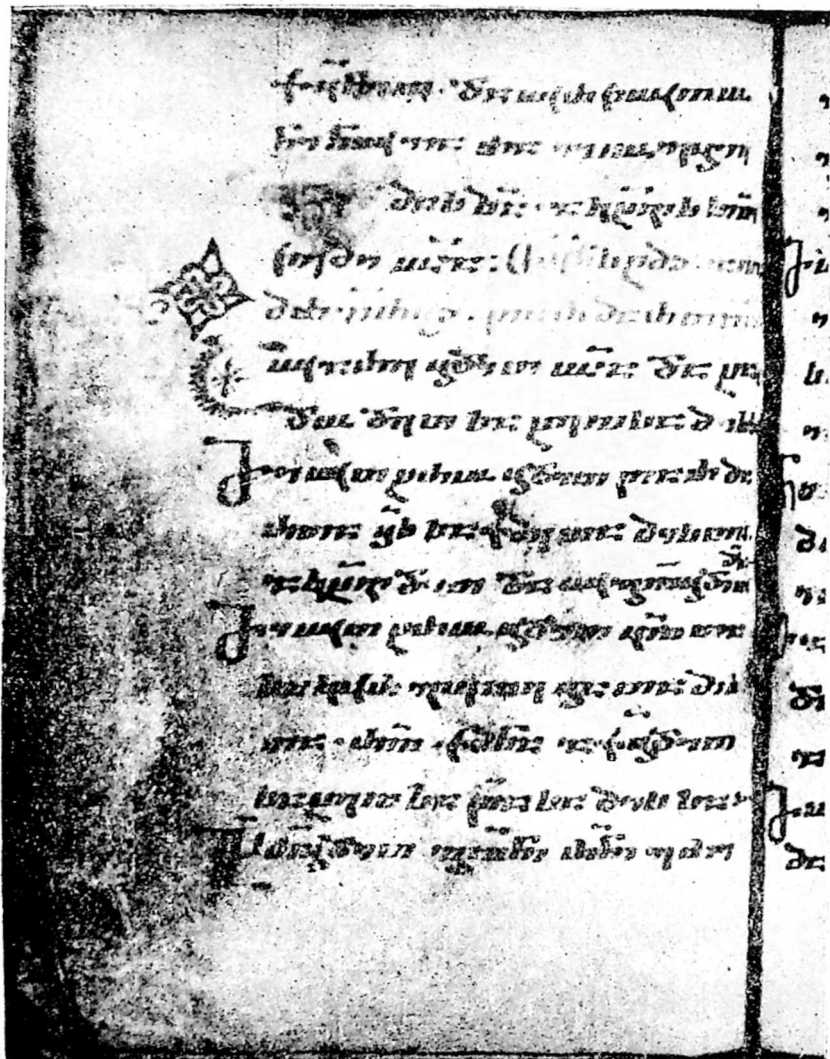
ტაბ. 4



ფსალმუნი, ხელნაწერი A. არაბული ციფრები (ფ. 246 v).

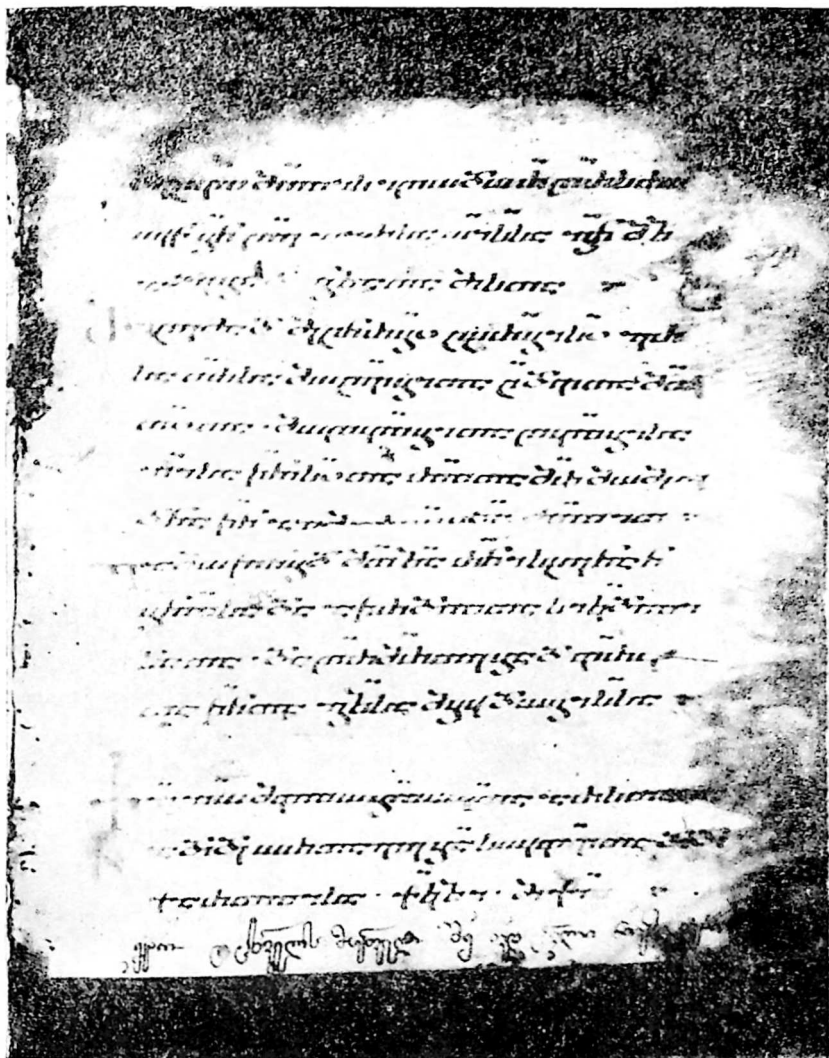






U ԿԱՆՈՒՄԻ ԿԱՆՈՒՄԻ ԿԱՆՈՒՄԻ
 ԿԱՆՈՒՄԻ ԿԱՆՈՒՄԻ ԿԱՆՈՒՄԻ
 ԿԱՆՈՒՄԻ ԿԱՆՈՒՄԻ ԿԱՆՈՒՄԻ
 ԿԱՆՈՒՄԻ ԿԱՆՈՒՄԻ ԿԱՆՈՒՄԻ
Դ ԱՄԻՆ ԿԱՆՈՒՄԻ ԿԱՆՈՒՄԻ
 ԿԱՆՈՒՄԻ ԿԱՆՈՒՄԻ ԿԱՆՈՒՄԻ
Ե ԿԱՆՈՒՄԻ ԿԱՆՈՒՄԻ ԿԱՆՈՒՄԻ
 ԿԱՆՈՒՄԻ ԿԱՆՈՒՄԻ ԿԱՆՈՒՄԻ
 ԿԱՆՈՒՄԻ ԿԱՆՈՒՄԻ ԿԱՆՈՒՄԻ
 ԿԱՆՈՒՄԻ ԿԱՆՈՒՄԻ ԿԱՆՈՒՄԻ
 ԿԱՆՈՒՄԻ ԿԱՆՈՒՄԻ ԿԱՆՈՒՄԻ

անիւս պանիւս (պանիւս :
 Օրհնութիւն լուսնի տարապի մեծ
 մեծ դարուս արծնի դիմի միջմեծի :
 Ստորագրեալ լինի արտաւանիս աս
 պարտեակն լուսնի արտաւան : Ս
 հարտաւան մեծ մեծի արտաւանի
 արտաւան մեծ տարուս :
 Օրհնութիւն մեծ արտաւանի
 արտաւան մեծի :
 Ստորագրեալ լինի արտաւանի
 արտաւանի արտաւանի արտաւանի
 արտաւանի արտաւանի արտաւանի :
 Ստորագրեալ լինի արտաւանի արտաւանի
 արտաւանի արտաւանի արտաւանի :
 Ստորագրեալ լինի արտաւանի արտաւանի
 արտաւանի արտաւանի արտաւանի :
 Ստորագրեալ լինի արտաւանի արտաւանի
 արտաւանի արտաւանի արտաւանի :



ფხაღუმე. ხელნაწერი G (გალ. ხ, 9 — ბოლომდე და ანდერძი. ფ. 230 რ).

. ფ ს ტ ზ კ ღ 4 ნ ნ 7

ტ

ღ

[ძენანი ტ]

1

ფხალმუნი ა

1. ჩეტარ არს კაცი, რომელი არა მივი- ა და ზრახვასა უღმრთოთასა, გზასა ცოდვილ- თასა არა დადგა, საჯდომელსა ურჩულო- ბ თასა არა დაჯდა;

2. ტრამედ რჩულსა უფლისასა არს ნე- გ ბაჲ მისი, რჩულსა მისსა ზრახავენ იგი დღე და ღამე.

3. ჴყოს იგი ვითარცა ხე, დანერგული დ თანა-წარსადინელსა წყალთასა, ჴომელ- ე მან გამოსცეს ხილი თვისი ჟამსა თვისსა და ფურცელი მისი არა დასცვიეს; ჴოველივე გ რაჲცა ყოს, და წარემართენ მას.

4. ტრა ესრე უღმრთონი და არა ეგრე, ჴ ტრამედ ვითარცა მტუერი, რომელ აგავის ო ქარმან პირისაგან ქუეყანისა.

თქმული [...]ლისი, ფხალმუნი იო- სეფისთვის მართლისა, რომელ- მან მოსთხოვა გუამი უფლისაჲ; სახე ღმრთის მსახუროებისაჲ და სირცხვილი მკდომისაჲ B. სათ.—CEa

და გზასა BCEa

არს] — BCEa

გამოსცა Ea თვისი] მისი BCEa ფურცელნი მისნი არა დას- ცვიან Ea

1. 1. უმწულოთასა B. არაჲ (3) BEa. 2 შხულსა (1,2) B, შჯულსა (1, 2) Ea, რჩულ- სა (2) C. მისა A. დღე BCEa. ღამე BEa. 3. ხე BC. ფურცელი C. არაჲ BEa. დასცვიეს B, დასცვენ Ea. წარემართე C. 4. ეგრე] ესგრე C. მტუერი BC.

ღ

[ძენანი ტ]

1

ფხალმუნი პირველი, ალ^ა

1. ნეტარ არს კაცი, რომელი არა მივიდა ზრახვასა უღმრთოთასა და გზასა ცოდვილთასა არა დადგა და საჯდომელსა უმჯულოთასა არა დაჯდა,

2. არამედ შჯულსა უფლისასა არს ნებაჲ მისი და შჯულსა მისსა ზრა- ხავენ იგი დღე და ღამე.

3. და იყოს იგი ვითარცა ხე, დანერგული თანა-წარსადინელსა წყალ- თასა, რომელმან გამოსცის ნაყოფი მისი ჟამსა თვისსა და ფურცელნი მისნი არა დასცვიენ, და ყოველივე რაჲცა ყოს, წარემართოს მას.

4. არა ესრე უღმრთონი, არა ესრე, არამედ ვითარცა მტუერი, რომელ აგავის ქარმან პირისაგან ქუეყანისა.

ტ

5. უმისთვის არა დადგენ უღმრთონი თ სარჯელსა, არცა ცოდვილნი ზრახვისა მართალთასა;

6. შამეთუ უწყის უფალმან გზაჲ მართალთაჲ და გზაჲ უღმრთოთაჲ წარწყმდეს. მუგლი ო

ღ

დადგენ] აღდგენ Ea

უწყინ Ea
წარწყმდის Ea

2

ფსალმუნი ბ

1. შად აღიდრნეს წარმართნი და ერმან ა იზრახა ცუდი?

2. შეითქუნეს მეფენი ქუეყანისანი და ბ მთავარნი შეკრბეს ერთად ~~ღმ~~ფლისათჳს და გ ცხებულისა მისისათჳს.

ღია ფსალმაჲ, რომელ არს გან-
სუენებჲჲ

3. უანებეთქნეთ აპაურნი მათნი და გან- ღ დ ვაგდოთ ჩუენგან უღელი მათი.

4. უგი, რომელ დამკვდრებულ არს ცა- ე თა შინა, ეცინოდის მათ და უფალმან შეუ- რაცხ-ყვნეს იგინი.

5. შაშინ იტყოდის მათ რისხვითა მისი- ვ თა და გულის წყრომითა მისითა შეაძრწუნ- ნეს იგინი.

ფსალმუნი დავითი^ი, აღწერილი ებრაელ[თა] B. ფსალ... C სათ.—Ea

ეცინოდეს BC მათ]მას C

5. სარჩელსა BC, საშჯელსა Ea. 6. უღმრთოთა C.

2. 1. რად C. აიდრნეს B. იძრახა C. 2. შეითქუნეს Ea. მეფენი] მენი C. ქუეყანისა|მთავარნი B.

3. გაეხეთქნეთ B. 5. რისხვით A.

უ

5. ამისთვის არა აღდგენ უღმრთონი სასჯელსა, არცა ცოდვილნი ზრახ- ვისა მართალთასა;

6. რამეთუ უწყის უფალმან გზაჲ მართალთაჲ და გზაჲ უღმრთოთაჲ წარწყმდეს.

2

ფსალმუნი დავითისი, ზედა წარუწერილი ებრაელთა შორის

1. რად აღიდრნეს წარმართნი და ერმან იზრახა ცუდი?

2. შეითქუნეს მეფენი ქუეყანისანი და მთავარნი შეკრბეს ერთად უფლი- სათჳს და ცხებულისა მისისათჳს.

3. განებეთქნეთ აპაურნი მათნი და განვაგდოთ ჩუენგან უღელი მათი.

4. რომელი დამკვდრებულ არს ცათა შინა, ეცინოდის მათ და უფალმან შეურაცხ-ყვნეს იგინი.

5. შაშინ იტყოდის მათდა მიმართ რისხვითა მისითა და გულის წყრო- მითა მისითა შეაძრწუნნეს იგინი.

ზ

ყ

6. **ჴ**ე დავდებ მეუფედ მის მიერ ზედა ჴ სიონსა, მთასა წმიდასა მისსა,
7. **წ**ხრობად ბრძანებათა უფლისათა. **წ** ბრძანებასა უფლისასა BCEa
ძფალმან მრქუა მე; ძე ჩემი ხარი შენ და **თ**
 მე დღეს მიზობიე შენ;
8. **ი**თხოვენ ჩემგან და მიგცნე შენ ყო- **ი** ითხოვე B ყოველნი]—BCEa
 ველნი წარმართნი სამკვდრებელად შენდა, **ი**
 დაპყრობად შენდა ყოველნი კიდენი ქუე- **ი** შენდა] შენ C
 ყანისანი.
9. **ი**მწყსნე ივინი კუერთხითა რკინისა- **ი** იმ ვმწყსნე B
 თა და ვითარცა ქურნი მეკეცეთანი შეკმუს- **ი** შევმუსრნე BC
 რნე ივინი.
10. **ი**წ, მეფენო, ესე გულისხმა-ყავთ და **ი** ესე]ესრეთ BCEa
 განისწავლენით ყოველნი მსაჯულნი ქუეყა-
 ნისანი.
11. **ი**მონეთ უფალსა შიშით და უგა- **ი** იდ
 ლობდით მას ძრწოლით.
12. **ი**ვიღეთ სწავლაჲ, ნუუკუე განრისხ- **ი** იე განრისხნეს BCEa
 დეს უფალი და წარსწყმდებოდით თქუენ
 გზისა მისგან მართლისა, ძაჲჲმს ალა- **ი** იე
 ტყდეს მყის გულის წყრომაჲ მისი. ნეტარ
 არიან ყოველნი, რომელნი ესვენ მას.
 მუკლი ივ
7. ძმ BCEa. მიზობიეს Ea. 8. მიქცენ B. სამკვდრებელად C. დაბპრობად B.
 9. მწყსნე C. 10. ესრე C. ესრთ B. გულისგმა-ყავთ Ea. მსაჯულნი C. 11. შიშიშ B. ძწო-
 ლით B. 12. განრისხნეს C. წარწყმდებოდით C, წარწყმდებოდით Ea. რაჲჲმს C.

ღ

6. ხოლო მე დავდებ მეუფედ მის მიერ ჴედა სიონსა, მთასა წმიდასა მისსა
7. თხრობად ბრძანებასა უფლისასა. უფალმან მრქუა მე; ძე ჩემი ხარი შენ, მე დღეს მიზობიე შენ.
8. ითხოვენ ჩემგან და მიგცნე შენ წარმართნი სამკვდრებელად შენდა და დაპყრობად შენდა კიდენი ქუეყანისანი.
9. მწყსნე ივინი კუერთხითა რკინისაჲთა და ვითარცა ქურნი მეკეცეთანი შეკმუსრნე ივინი.
10. და აწ, მეფენო, გულისგმა-ყავთ და განისწავლენით ყოველნი მსაჯულნი ქუეყანისანი.
11. მმონეთ უფალსა შიშით და უგალობდით მას ძრწოლით.
12. მივიღეთ სწავლაჲ, ნუუკუე განრისხნეს უფალი და წარსწყმდეთ თქუენ გზისა მისგან მართლისა, რაჲჲმს ალატყდეს მყის გულის წყრომაჲ მისი. ნეტარ არიან ყოველნი, რომელნი ესვენ მას.

C

3

ფსალმუნი B, დავითისი, რაემს ივლტოდა პირი-
ხაგან აბეხალომისა, ძისა თჳხისა

2. **ძეფალო**, რად განმრავლდეს მაკირე-
ბელნი ჩემნი? და მრავალნი აღდგეს ჩემ
ზედა.

3. **ჭრავალთა** ჰრქჳან სულსა ჩემსა: **ბ**
არა არს ცხოვრებაჲ მისა ღმრთისა მიერ
მისისა.

4. **ჴოლო** შენ, უფალი, მწე ჩემდა ხარ **გ**
დიდებად ჩემდა, ასამაღლებელად თავისა
ჩემისა.

5. **ჴმითა** ჩემითა უფლისა მიმართ **ღ**
ლაღ-გჳაჳ და შეესმა ჩემი მითთ წმიდით მი-
სით.

გ ა ნ ს უ ე ნ ე ბ ა ა

6. **ჴე** დავწევ, დავიძინე, განვიღჳძე, რა-
მეთუ უფალი მწე მეყო მე.

7. **წრა** შემეშინოს მე ბევრეულისაგან **ვ**
ერისა ყოველთა, რომელთა გარე-მომი-
ცვეს მე.

3. 2. ადგეს C. 3. ჰრქჳან A, რქჳან C. სჯლსა C. 4. ასამაღლებელად BCEa. 5. ვლა-
ღატ-ჳაჳ BEa, ვლაღატ-ჳაჳ C. 6. დავწე A.

D

ფსალმუნი დავითისი, რაემს ივლ-
ტოდა პირისაგან აბეხალომისა-
B. ფსალმუნი დავითისი C.
სათ. — Ea

და] — C

რქჳან B ჩემსა] + რამე-
თუ BCEa

უფალო BEa
დიდებაჲ Ea ჩემდა (2)]+და
BCEa

D

3

ფსალმუნი დავითისი, რაემს ივლტოდა იგი პირისაგან აბეხალომისა, ძისა თჳხისა.

2. უფალო, რად განმრავლდეს მაკირეებელნი ჩემნი? და მრავალნი აღდგეს
ჩემ ზედა.

3. მრავალთა ჰრქჳან სულსა ჩემსა: არა არს ცხოვრებაჲ მისი ღმრთისა
მიერ მისისა.

4. ხოლო შენ, უფალო, მწე ჩემდა ხარ, დიდება ჩემდა და ასამაღლებელ-
თავისა ჩემისა.

5. ჴმითა ჩემითა უფლისა მიმართ ღაღაღ-გჳაჳ და შეესმა ჩემი მითთ წმი-
დით მისით.

6. მე დავწევ და დავიძინე და განვიღჳძე, რამეთუ უფალი მწე მეყო მე.

7. არა შემეშინოს მე ბევრეულისაგან ერისა, რომელთა-იგი გარე-მომიცვეს მე.

ჯ

ღ

8. ჯღდეგ, უფალო, მაცხოვრე მე, ღმერთო ჩემო, სამეთუ შენ დასცენ ყოველნი, რომელნი მემტერნეს მე ამაოდ, კბილნი ცოდვილთანი შენ შეჰმუსრენ.

9. ოჲფლისაჲ არს ცხორებაჲ და ერსა ო შენსა ზედა არს კურთხევაჲ შენი.

მუჯლი ო
დიდებაჲ, თაყუანის-ცემაჲ

4

დახაბრულხა, განწილვისათჳს, ფსალმუნი დავითისი დ

2. ჰადილსა ჩემსა ესმა ჩემი ღმერთსა სიმა მართლისა ჩემისასა. შირსა ჩემსა მილხინე, მიწყალე მე, შეგესემინ ლოცვისა ჩემისა.

3. ძენო კაცთანო, ვიდრემდის გულ-ფიცხელ ხართ? რად გიყუარს ამოებებაჲ და ეძიებთ სიცრუევსა?

განსუენებაჲ

4. ულისხმა-ყავთ, რამეთუ საკვრველყო უფალმან წმიდაჲ თჳსი; ოჲფალსა შეესემინ ჩემი ღალადებასა ჩემსა მისა მიმართ.

5. ულის-წყრომასა თქუენსა ნუ ჰსცოდავთ; აწ რაჲ თქუან გულთა თქუენთა, სარეცელთა თქუენთა ზედა შეინანეთ.

4. 2. ჩემისასა) ჩემისა C. მიხლინე B. ლოცვისა ჩემისაჲ BC. 3. სიცრუევსა) გ ჩამატებულია ტექსტის ხელით A, სიცრუესა Ea 4. გულისხმა-ყავთ C, გულისწმა-ყავთ Ea. საკვრველ C. 5. ნუ C. ჰსცოდავთ) ჰ ჩამატებულია A, სცოდავთ BCEa. შეინანეთ Ea.

მე(1)] — C

თაყუანის-ცემაჲ B

ფსალმუნი დავითისი, განწილვისათჳს B. ფსალმუნი დავითისი CEa

მილხინე მე C
მე და BEa შეგესემინ] შენ
გესემინ C

შეგესემინ BCEa

აწ]—BCEa

ღ

8. აღდეგ, უფალო, მაცხოვრე მე, ღმერთო ჩემო, რამეთუ შენ დასცენ ყოველნი, რომელნი მემტერნეს მე ამაოდ; კბილნი ცოდვილთანი შენ შეჰმუსრენ.

9. უფლისაჲ არს ცხორებაჲ და ერსა შენსა ზედა არს კურთხევაჲ შენი.

4

დახაბრულხა გალობათასა ფსალმუნი

დიდებაჲ

2. ხადილსა ჩემსა ესმა ჩემი ღმერთსა სიმაართლისა ჩემისასა. შირსა ჩემსა მილხინე მე, მიწყალე მე და ისმინე ლოცვისა ჩემისაჲ.

3. ძენო კაცთანო, ვიდრემდის გულ-ფიცხელ ხართ? რად გიყუარს ამოებებაჲ და ეძიებთ სიცრუევსა?

4. და გულისწმა-ყავთ, რამეთუ საკვრველყო უფალმან წმიდაჲ თჳსი; უფალსა შეესემინ ჩემი ღალადებასა ჩემსა მისა მიმართ.

5. განრისხნებოდეთ და ნუ სცოდავთ; რაჲ სთქუათ გულთა შინა თქუენთა, სარეცელთა თქუენთა ზედა შეინანეთ.

ჯ

ღ

6. შეწირეთ მსხუერპლი სიმართლისაჲ ზ და ესევდით უფალსა.

განსუენებაჲ

7. შრავალთა თქვან: ვინ გვჩუენოს ჩუენ ჭ კეთილი? გამოგვჩნდა ჩუენ ნათელი პირისა შენისაჲ, უფალო.

8. შოეც სიხარული გულთა ჩუენთა ნა- თ ყოფისაგან, იფქლითა, ლუინითა, ზეთითა მათითა განამრავლენ შენ იგინი.

იფქლითა და BC ღვინითა და B

9. შშვდობით მას ზედა დავწევე, დავი- მინე, რამეთუ შენ უფალმან მხოლომან სასოებით დამამკვდრე მე.

მუკლი 0

5

ფსალმუნი ე, დახარულსა თანა, მკვდრისათჳს, ფსალმუნებაჲ დავითისი

ფსალმუნი დავითისი, წინაშე კრებულსა, ლოცვაჲ ჭრისტ[სი] B. ფსალმუნი დავითისი C. სათ. — Eჲ

2. სიტყუათა ჩემთა ისმინე, უფალო და გულისხმა-ყავ ლაღადებაჲ ჩემი,

და] — C

3. შოხედენ ვმასა ლოცვისა ჩემისასა, ზ მეუფეო ჩემო და ღმერთო ჩემო; შამეთუ გ შენდამი ვილოცავ, უფალო.

6. მსხუელი B. სიმართლისა Eჲ. 7. შენისა C. 8. ღვინითა CEჲ. ზეთი მათი C. 9. მშვდობით C. დამამკვდრ B.

5. 2. ჩემთა BEჲ. გულისხმა-ყავ A, გულისხმა-ყავ Eჲ. ჩემი ჩემო Eჲ. ლოცვისა ჩემისა Eჲ.

ღ

6. შეწირეთ მსხუერპლი სიმართლისაჲ და ესევდით უფალსა.

7. შრავალთა თქვან: ვინ გვჩუენოს ჩუენ კეთილი? გამოჩნდა ჩუენ ზედა ნათელი პირისა შენისაჲ, უფალო.

8. შოეც სიხარული გულსა ჩემსა, ნაყოფისაგან იფქლისა და ღვინისა და ზეთისა მათისა განამრავლდეს.

9. მშვდობით მას ზედა დავწევე და დავიძინო, რამეთუ შენ უფალმან მხოლოდ სასოებით დამამკვდრე მე.

5

დახარულსა, მკვდრისათჳს, ფსალმუნი დავითისი

2. სიტყუანი ჩემნი ყურად-იხუენ, უფალო, გულისხმა-ყავ ლაღადებაჲ ჩემი,

3. მოხედენ ვმას ლოცვისა ჩემისასა, მეუფეო ჩემო და ღმერთო ჩემო; რამეთუ შენდამი ვილოცო, უფალო.

ტ

ღ

4. განთიად შეგესემინ კმისა ჩემისაჲ, ჴანთიად წარვდგე შენდა და გეჩუენო შენ. ლ
 5. ძამეთუ შენ, ღმერთი, არა ეგრე ხარ, ე ვითარმცა გინდა ურჩულოებაჲ; ტრა დაიმ- ვ კვდრონ შენ თანა უკეთურთა,
 6. არცა დადგენ ურჩულონი წინაშე თუალ- ლდგენ B
 თა შენთა; შოიძულენ შენ ყოველნი მოქ- ჴ მედნი ურჩულოებისანი.
 7. ჩარწყმიდენ ყოველნი, რომელნი იტ- ტ წყან სიცრუეესა; მაცი მოსისხლე და მზა- თ კუვარი სძაგს უფალსა.
 8. ჴოლო მე მრავლითა მოწყალებითა ი შენითა შევიდე სახლსა შენსა, მაყუანის- ია ვსცე ტაძარსა წმიდასა შენსა შიშითა შე- ნითა.
 9. აჴფალო, მიძელუ მე სიმართლითა იბ შენითა და მტერთა ჩემთათჳს წარჰმართე მტერთა ჩემთათჳს] მტერ- ჩემ წინაშე გზაჲ შენი. თათჳს Ea ჩემ] შენ CEa შე- ნი] ჩი CEa
 10. ძამეთუ არა არს პირსა მათსა კემ- იგ მართებდაჲ, გული მათი ამო არს, სამარე ამო არს] ამო B, ამოლ C
4. ჩემისა B. 5. ვითამცა A. უკეთურთა C. 6. უშულონი Ea. მოიძულენ C, მოიძუენ Ea. ურ- ჳულოებისანი B, ურჩულოებისანიC, უშულოებისანი Ea. 7. პირველი სიტყვის შემდგ A-ში ამოშლილია „შენ“. წარსწყმიდენ Ea. სიცრუესა Ea. მოსისხლმ BCEa. მზაკვარი BC. 8. თავ- ყუანის-ვსცე Ea, თავუანის-ვსცე C. 9. მიძელუ B, მიძელუ C. წარმთე C, წარჰმართი Ea 10. ამო არს] „არს“ ჩამატებულია A-ში, სიტყვა „ამოლ“ Ea-ში არ იკითხება. სამარე C.

ღ

4. განთიად შეისინო კმისა ჩემისაჲ, განთიად წარვდგე შენდა და გეჩუე- ნო შენ.
 5. რამეთუ შენ ღმერთი არა ეგრე ხარ, ვითარმცა გინდა უშულოებაჲ; არა დაიმკვდროს შენ თანა უკეთურმან,
 6. არცა დადგენ უშულონი წინაშე თუალთა შენთა; მოიძულენ შენ ყო- ველნი მოქმედნი უშულოებისანი.
 7. წარსწყმიდენ შენ ყოველნი, რომელნი იტყვან სიცრუეესა; კაცი მოსი- სხლე და მზაკუვარი სძაგს უფალსა.
 8. ხოლო მე მრავლითა მოწყალებითა შენითა შევიდე სახლსა შენსა, თა- ყუანის-ვსცე ტაძარსა წმიდასა შენსა შიშითა შენითა.
 9. უფალო, მიძელუ მე სიმართლითა შენითა და მტერთა ჩემთათჳს წარ- ჰმართე შენ წინაშე გზაჲ ჩემი.
 10. რამეთუ არა არს პირსა მათსა კემმართებდაჲ, გული მათი ამოლ, სამარე- რე ზე-აღლებულ არს კოარკი მათი, ენითა მათითა ჴაკუვიდეს.

ტ

ღ

ზე-აღებულ არს კორჯი მათი, უნითა მა- იდ
თითა ზაკუენ.

11. დასაჯენ იგინი, ღმერთო; შაეც- იე
ნენ იგინი ზრახვათა მათთაგან; დიდძალითა
ულმრთოებისა მათისაჲთა ჴანიშორენ შენ იგ
იგინი, რამეთუ განგამწარეს შენ, უფალი.

12. ზხარებდენ შენდამი ყოველნი, რო- იზ
მელნი გესვენ შენ უკუნისამდე, უშუებ- იწ
დენ შენდამი და შენ დაემკვდრო მათ შო-
რის. ჴადლოდიან შენდამი ყოველთა, რო- ით
მელთა უყუარს სახელი შენი.

13. შამეთუ შენ აკურთხე მართალი, კ
უფალო, რამეთუ შენ, ვითარცა საჭურველი-
თა, სათნოებითა შენითა გვრგვინოსან მყვენ
ჩუენ. მუჯლი კ

6

ფსალმუნი ვ, აღსახრულსა, კურთხევაჲ, მერვისათჳს;
ფსალმუნი დავითისი

2. აჴფალო, ნუ გულის წყრომითა შენი- ა
თა მამხილებ მე, ნუცა რისხვითა შენითა
მსწავლი მე.

10. ხელმწიფარს ACEa ზაკვიდენ C (ორჯერ სწერია). 11. გვმწარეს A, გაგამწარეს BCEa.
12. შენდა (2) Ea, (3) BC. დაიმკვდრო BEa. 13. ჴურიოთა C. სათნოებისაჲთა Ea. გვრგვინოსან C.
6. 2. მამხილებჴ უკანასკნელი ასო (ბ) დამატებულია A-ში. ნჳ C.

ღ

11. საჯენ იგინი, ღმერთო; დაეცნედ იგინი ზრახვათა მათთაგან; სიმრავ-
ლისაებრ ულმრთოებათა მათთაჲსა განიშორენ იგინი, რამეთუ გაგამწარეს
შენ, უფალი.

12. და იშუებდენ ყოველნი, რომელნი გესვენ შენ, უკუნისამდე იხარებდენ
და დაიმკვდრო მათ შორის. და იქადლოდიან შენდამი, რომელთა უყუარს სა-
ხელი შენი.

13. რამეთუ შენ აკურთხო მართალი, უფალო, ვითარცა ჴურიოთა სათნოე-
ბისაჲთა გვრგვინოსან მყვენ ჩუენ.

6

დასახრულსა, ვალობათა შინა, მერვისათჳს, ფსალმუნი დავითისი

2. უფალო, ნუ გულის წყრომითა შენითა მამხილებ მე, ნუცა რისხვითა
შენითა მსწავლი მე.

ზაკუვიდენ BC, ზაკუვიდეს Ea
საჯენ BCEa

შენ(2) — Ea
იხარებდენ] იშუებდენ BCEa
იშუებდენ შენდამი] იხარებ-
დენ BCEa
ყოველნი BEa

აკურთხო Ea
რამეთუ შენ, ვითარცა სა-
ჭურველითა, სათნოებითა
შენითა] და ვითარცა ჴურიო-
თა სათნოებისაჲთა BCEa
მყვენ ჩუენ] ჴყავ იგი C

დასახრულსა, კურთხევაჲ, მერვი-
სათჳს, ფსალმუნი დავითისი,
მოდღურებაჲ აღსარებისაჲ B.
ფსალმუნი დავითისი C. დასა-
სრულსა, მერვისათჳს... E
მე (1)]+და D

ქვემოთა

ს

ღ

3. მიწყალე მე, უფალო, რამეთუ უძლურ ვარ; მიღბინე მე, უფალო, რამეთუ შემძირ-
წუნდეს ძუალნი ჩემნი.

4. სული ჩემი შეძრწუნდა ფრიად; და შენ, უფალო, ვიდრემდის?

5. მოიქეც, უფალო, ივსენ სული ჩემი, და
მაცხოვნე მე წყალობითა შენითა,

6. ძამეთუ არა არს, ვინ სიკუდილსა ე
შინა მოგივსენოს შენ, ანუ ჯოჯოხეთს შინა
ვინ აღგიაროს შენ. შენ, უფალო E

7. წავშუერი მე სულ-თქუმითა ჩემითა, და
დავბანე მე მარადის ღამე ცხედარი ჩემი
ნა სარეცელი ჩემი დავალტვე ცრემლითა ჩემითა.
მე მარადის ღამე] მარადლე
BCDE
ცრემლითა ჩემითა. სარე-
ცელი ჩემი დავალტვე BDE,
ცრემლითა ჩემითა სარე-
ცელნი ჩემნი დავალტენ C
განმირისხდა D

8. ღანწირისხნა მე გულის წყრომითა
თუალი ჩემი, განგყფდი მე ყოველთა ზედა
მტერთა ჩემთა.

9. ღანმეშორენით ჩემგან ყოველნი მოქ-
მედნი ურჩულოებისანი, ძამეთუ ესმა
უფალსა ჳმაჲ ტირილისა ჩემისაჲ;

3. უძრულ B, უძლურ C. შემძირწუნდეს C. ძუალნი C. 6. სუკდილსა B. შანა (1) B. აგიაგაროს
B, აგიაროს CDE, 7. სულ-თქუმითა C (E-ში ეს სიტყვა კარგად არ ჩანს). 8. გულისწყრომი E-
თუალი C. გავყფდი B. 9. უხღბ-ისნი A, ურჩულოებისანი C, უშუგულოებისანი E. ჩემისა B.

3. მიწყალე მე, უფალო, რამეთუ უძლურ ვარ; განმკურნე მე, უფალო, რამეთუ
შემძირწუნდეს ძუალნი ჩემნი.

4. და სული ჩემი შეძრწუნდა ფრიად; და შენ, უფალო, ვიდრემდის?

5. მოიქეც, უფალო, ივსენ სული ჩემი, მაცხოვნე მე წყალობისა შენისათჳს,

6. რამეთუ არა არს, ვინ სიკუდილსა შინა მოგივსენოს შენ, ანუ ჯოჯო-
ხეთს შინა ვინ აღგიაროს შენ.

7. დავშუერი მე სულ-თქუმითა ჩემითა, დავბანო მარად ღამე ცხედარი ჩემი,
ცრემლითა ჩემითა სარეცელი ჩემი დავალტვა.

8. განრისხდა გულის წყრომითა თუალი ჩემი, განგყფდი მე ყოველთა ზედა
მტერთა ჩემთა.

9. განმეშორენით ჩემგან ყოველნი მოქმედნი უშუგულოებისანი, რამეთუ
შეესმა უფალსა ჳმაჲ ტირილისა ჩემისაჲ;

ს

ღ

10. და ისმინა უფალმან კმაღ ლოცვისა ჩემისაჲ, **აქ**უალმან თაყუანის-ცემაჲ ჩემი ია შეიწირა.

11. **ს**რცხუენოდენ და შეძრწუნდენ ყო- იბ ველნი მტერნი ჩემნი, **ა**რათლუქუნ იქ- იგ ცენ, **პ**რცხუენოდენ ფრიად და მსთუად.

მუკლი იგ დიდებაჲ, თაყუანის-ცემაჲ

7

ფსალმუნი 7, ფსალმუნება დავითისი, რომელი თქუა სიტყუათათჳ ქუშისთა, ძისა იემენელისათა

2. **აქ**უალო ღმერთო ჩემო, შენ გესავე, **ა** მაცხოვენ მე და ყოველთა მღევართა ჩემთაგან მივსენ მე.

3. ნუსადა წარიტაცოს ვითარცა ლომ- ბ მან სული ჩემი, არავინ იყოს მვსნელ ჩემდა, არცა მაცხოვარ.

4. **აქ**უალო ღმერთო ჩემო, უკუეთუ ვყავ გ ესე, არს თუ ურჩულოებაჲ ჳელთა ჩემთა,

5. **ა**ნუ თუ მისა დავაგე მე ბოროტი დ მათ, რომელთა მომაგეს მე ბოროტი,

10. ლოცვისა **ბ**. 11. რცხუენდენ **ც**, **პ**რცხუენოდენ **ე**. შეძრწუნდენ **ვ**. მართუქენ **გ**. რცხუენოდენ **დ**.

7. სათ. უკალი ამ სიტყვის შემდეგ **დ**-ში ორი სტრიქონია დაუწერელი. 3. ნუსადა **ც**. მაცხვარ **ბ**, მაცხოარ **დ**. 4. კუთჳ **ც**. უკულოებაჲ **ე**. 5. ანჳ თჳ **ც**. მისა მც.

და] — E შეიწირენ BCD

მუკლი იგ BD დიდებაჲ CE, თაყუანის-ცემაჲ BD

ფსალმუნი დავითისი, რომლითა აქურთბა უფალი BD + სიტყუა [თათჳ] ქვისისთა, ძისა იემენელისთა, აღსარებაჲ წარმართთა **ბ**. ფსალმუნი დავითისი **ც**. დავითი, რომლითა აქებდა უფალსა სიტყუსა მისთჳ ქუსისა იემენელისა **ე**

შენ გესავე] — C მე (1)] — E

ჩემი] — C

ვყავ] ჳყავ BCDE

მე (1)] — C მათ] — BCE, ყოველთა D

ღ

10. ისმინა უფალმან ვედრებისა ჩემისაჲ, უფალმან ლოცვაჲ ჩემი შეიწყნარა.

11. **პ**რცხუენოდენ და შეძრწუნდედ ყოველნი მტერნი ჩემნი, მართლუქუნ იქედ და **პ**რცხუენოდენ ფრიად და მსთუად.

7

ფსალმუნი დავითისი, რომლითა აქო უფალი სიტყუათა მათჳ ქუშისთა, ძისა იემენისთა

2. უფალო ღმერთო ჩემო, შენ გესავე, მაცხოვენ მე და ყოველთა მღევართა ჩემთაგან მივსენ მე.

3. ნუსადა წარიტაცოს ვითარცა ლომმან სული ჩემი, არავინ იყოს მვსნელ ჩემდა, არცა მაცხოვარ.

4. უფალო ღმერთო ჩემო, უკუეთუ ვყავ ესე, ანუ არს უმჯულოებაჲ ჳელთა ჩემთა,

5. ანუ თუ მისა დავაგე, რომელთა მომაგეს მე ბოროტი, გან-სამე-უკუემ- ვვარდე მტერთა ჩემთაგან ცული;

ბ

ღ

ბაჟე განსამე-ვარდე მეცა მტერთა ჩემთა ე მიერ ცუდი;

უკუე] ნუუკუე CE განსადა-
ვარდე BCDE ჩემთა მიერ]
ჩემთაგან BCDE.

6. შვენოს სამე მტერმან სული ჩემი და გ ეწიოს,

სამე] ნუ სადამე C

განსუენებაა

შათრგუნოს ქუეყანასა ზედა ცხორებაა ჩემი და დიდებაა ჩემი მიწასა დაამკუიდროს.

მიწასა ზედა BCDE დაემკვლ-
როს C

7. ლდეგ, უფალო, ამაღლდი რისხვითა შენითა მოსრულებად ყოველთა მტერთა ჩემთა, ჴანილჳქე, უფალო ღმერთო ჩემო, ბრძანებითა მით, რომელ მამცენ ჩუენ,

რისხვითა შენითა ამაღლდი BCDE ყოველთა ზედა BCDE ჩემო]—C მამცენ ჩუენ]ამცენ შენ BCDE

8. და კრებული ერისაა გარე-მოგადგეს შენ; შმისთჳს მაღლად მოიქეც, უფალო.

გარე-მოგადგა B
თჳსი] — BCDE

9. უფალმან განსაჯოს ერი თჳსი.

განსუენებაა

შისაჯე მე, უფალო, სიმაართლითა შენითა და ია უბიწოებითა შენითა ჩემდამო.

10. ლესრულნენ ძჳრნი ცოდვილთა ზედა და შენ წარუმართე მართალსა, უფალო, ჸომელი განიკითხავს გულსა და თირკუემელთა ღმერთი მართალი.

აესრულნეს C, აღესრულენ.
ძჳრი E
განიკითხავ CE

11. შეშმართ არს შეწევენა ჩემი ღმერთისა მიერ, რომელმან განარინნის წრფელნი გულითა.

იღ შეწევენად ჩემდა ღმრთისა
მიმართ C

5. ნუჳჳე C, ნუჳჳე E. მიერ] ეს სიტყვა ჩამატებულია A-ში. 6. სული C. დაათრგუნოს BD, დაათრგუნოს C. ცხორებაა B. დაამკუიდროს B, დაამკვდროს D. 7. ამაღლდი D. მოსრულებად CD, მოსრულება B. 10. ძჳრნი A. ძჳლნი B. წარუმართემართე B, წარუმართე C. თირკემელთა B, თირკემელთა C.

ჴ

6. დვენოს სამე მტერმან სული ჩემი და ეწიოს და დათრგუნოს ქუეყანად ცხორებაა ჩემი და დიდებაა ჩემი მიწასა შინა დაამკვდროს.

7. აღდეგ, უფალო, რისხვითა შენითა, ამაღლდი მოსრულებად მტერთა შენტა და განილჳქე, უფალო ღმერთო ჩემო, ბრძანებითა მით, რომელ ამცენ.

8. და კრებული ერთაა გარე-მოგადგეს შენ და ამისთჳს მაღლად მოიქეც.

9. უფალმან განსაჯნეს ერნი; მისაჯე მე, უფალო, სიმაართლითა ჩემითა და უმანკოებითა ჩემითა ჩემდამო.

10. აღესრულნედ ძჳრნი ცოდვილთანი და წარუმართო მართალსა, რომელი განიკითხავს გულსა და თირკუემელთა, ღმერთო მართალი.

11. შეწევენა ჩემი ღმრთისა მიერ, რომელმან განარინნის წრფელნი გულითა-

C

D

12. ჩემი მართალ, მსაჯულ, ძლიერ, იმ მართლ-მსაჯულ D სულგრძელ, რომელმან არა მოავლინის რისხვამ მისი მარადღე.

13. არა თუ მოიქცეთ, მახვლი მისი იმ მოიქცეს E ლესულ არს;

განსუენებაა

მზულდა მისსა გარდაუცუამს და განუმზადებდეს იგი;

14. შის თანა განუმზადებიან ქურნი იმ სიკუდილისანი და ისარნი მისნი შემწუველად ქმნა.

15. არა ესერა არა ძლებულ იქმნა სიკით იმ იქმნა იგი BCD რუვით, მუცლად-ილო საღმობაა და შვა უშჯულოებაა.

16. ყნარცუ თხარა, აღმოჰქუეთა, შთაკ აღმოჰქუეთა და BE ვარდა იგი მთხრებლსა მას, რომელცა ქმნა.

17. შიექცა საღმობაა მისი თავსა მისსა კა მიექცეს BCDE და სიკრუვე მისი თხემსა მისსა ზედა დაუქდა. დაუქდეს BCDE

18. ღოლო მე აუვარო უფალსა და უგაკბ ზოლო მე — BCDE უფალსა ლობდე სახელსა უფლისა მალლისასა. სიმართლითა მისითა BCDE

მუკლი კბ (კა)

12. მართლ A. მსაჯულ C. ძრიელ B. სულგრძელ C. 13. თუ C. მახული B. ლესულ C. მზულდა AB, მზილდა E. მისა A. განუმზადებდეს D. 14. შემწუველად (?) C. 15. სიკრუვით C. ურწულოება BC. 16. ყნარც CD სთხარა D. მთხრებსა C. 17. მისა (1, 2) A. სიკრუვე B, სიკრუვემ C, სიკრუვემ E. 18. აუვარო C, აღუვარო E.

L

განსუენებაა

12. ჩემი მართლ-მსაჯულ, ძლიერ და სულგრძელ, რომელმან არა მოავლინის რისხვამ მისი მარადღე.

13. არა თუ მოიქცეთ, მახვლი მისი ლესულ არს, მზულდა მისსა გარდაუცუამს და განუმზადებდეს იგი;

14. და მის თანა განუმზადებიან ქურნი სიკუდილისანი; ისარნი მისნი შესწუველთათვის ქმნა.

15. არა ესერა ეღმოდან სიკრუვე, მუცლად-ილო საღმობაა და შვა უშჯულოებაა.

16. ყნარც თხარა და აღმოჰქუეთა იგი და შთავარდეს იგი მთხრებლსა მას, რომელცა ქმნა.

17. მიექცეს საღმობაა მისი თავსა მისსა და სიკრუვე მისი თხემსა მისსა ზედა დაუქდეს.

18. აუვარო უფალსა სიმართლითა მისითა და უგალობდე სახელსა უფლისა მალლისასა.

ს

8

ფსალმუნი დახაზულსა, ხაწნებელთათჳს ფსალმუნება დავითისი

2. **ა**ფალო, უფალო ჩუენო, ვითარ საკრველ არს სახელი შენი ყოველსა ქუეყანასა ზედა, **ა**მეთუ აღმაღლდა დიდად შეუნიებება შენი ზესკნელს ცათა.

3. **ა**ირითა ყრმათა ჩჩულთა მწოვართაათა დამტკიცოს ქებაჲ მტერთა შენთათჳს, რაჲთამცა განირყუნა მტერი იგი და შურის-მგებელი.

4. **ა**მეთუ ვიხილენით ჩუენ ცანი, ქმნულნი ეგელთა შენთანი, მთოვარე და მასკულავეები, რომელ შენ დაჰბადე;

5. **ა**ჲ არს კაც, რამეთუ მოივსენე იგი, ვანუ ძმ კაცისაჲ, რამეთუ მოხედენ მას?

6. **ა**აკლე იგი მცირედ ანგელოზთა შენთა, დიდებითა და პატივითა გვრგვინოსან ჰყავ იგი.

ღ

წინაწარმეტყუელება წარმართთა ჩინებისათჳს BD. ფსალმუნი C. [...] საწინებელთათჳს, გალობად დავითისი E

საკრველ არს] საკრველა E

შენთათჳს] ჩემთათჳს BCD

ეგელთა] თითთა BCDE
დაჰბადენ D

მოხედე BCD

ყავ CE

8. 2. ყლ C. ამაღლდა BCDE. დიდად შეუნიება C. 4. ზესკნელ BC. 3. მწოვართაათა B. დამტკიცოს C. განირყუნა B, განირყუნა C. 4. იხილენით B. მთოვარეჲ BE, მთოვარე C. ვასკულავეები C. 5. არსას C. ძე D. მოხედე CD. 6. ჰყავი E.

ღ

8

დახაზულსა, ხაწნებელთათჳს, ფსალმუნი დავითისი

2. უფალო, უფალო ჩუენო, ვითარ საკრველ არს სახელი შენი ყოველსა ქუეყანასა ზედა, რამეთუ ამაღლდა დიდად შეუნიებება შენი ზესკნელს ცათა.

3. პირითა ყრმათა ჩჩულთა მწოვართაათა დაამტკიცე ქებაჲ მტერთა შენთათჳს, რაჲთამცა დაივსნა მტერი იგი და შურის-მგებელი.

4. რამეთუ ვიხილენ მე ცანი, ქმნულნი თითთა შენთანი, მთოვარე და ვარსკულავეები, რომელ შენ დააფუძნენ.

5. რაჲ არს კაცი, რამეთუ მოივსენე მისი, ანუ ძე კაცისაჲ, რამეთუ მოხედავ მას?

6. დააკლე იგი მცირედ რაჲმე ანგელოზთა, დიდებითა და პატივითა გვრგვინოსან ჰყავ იგი.

ჯ

ღ

7. შაადგინე იგი ქმნულსა კელთა ჴენ-
თასა, ყოველივე დაამორჩილე ქუეშე ფერჯთა
მისთა,

შენთასა] — C

8. ცხოვარი და ზროხაჲ ყოველივე, უფ-
როჲს მჴეცნიცა ველისანი,

9. შფრინველნი ცისანი, თევზნი ზღჴსა-
ნი, რავდენნი ვლენან ალაგებსა ზღუათასა.

ალაგებსა მას BCE

10. ძაფალო, უფალო ჩუენო, რამეთუ ია
საკრველ არს სახელი შენი ყოველსა ქუეყა-
ნასა.

არსა E

ქუეყანასა ზედა BCDE

მუჯლი ია

დიდებაჲ, თაყუანის-ცემაჲ

დიდებაჲ D, თაყუანის-
ცემაჲ E

ყინარი ჳ

ყინარი BD. ყინარი იფრსაჲ C

9

ფსალმუნი თ, აბხარულსა; საიდუმლოჲსათჴს ძისა
ფსალმუნებჴ დავით

თ, დასასრულსა, საიდუმლოთათჴს,
ძისათჴს გალობაჲ დავითისი
BDE. დასასრულსა, ფსალმუნი
დავითისი C

2. ჴღვიარო შენ, უფალო, ყოველითა გუ-
ლითა ჩემითა და მიუთხრა მე ყოველი სა-
კრველებაჲ შენი.

ვიხარებ E შენდამი]—უფა-
ლო E

3. ჴიხარებდე და ვიშუებდე შენდამი და ბ
უგალობდე სახელსა შენსა, მალალო.

უგალობდეთ D

7. ქჴშე C. ფეტა B. 9. ჴღუსანი B, ჴღვისანი (ასეა) C. ჴღვათასა (ასეა) C. 10. საკრველ C.
9. სათ. საიდუმლოთათჴს B. დავითისი]+ფსალმუნი თ E. 2. აგვიარო BCDE. და|და B.
3. ვიშუებდე C.

ღ

7. და დაადგინე იგი ჴედა ქმნულსა კელთა შენთასა, ყოველივე დაამორ-
ჩილე ქუეშე ფერჯთა მისთა.

8. ცხოვარი და ზროხაჲ ყოველივე, მერმეცა და პირუტყუნი ველისანი,

9. მფრინველნი ცისანი და თევზნი ჴღჴსანი, რავდენნი ვლენან ალაგებსა
მას ჴღუათასა.

10. უფალო, უფალო ჩუენო, ვითარ საკრველ არს სახელი შენი ყოველსა
ქუეყანასა ჴედა.

დიდებაჲ

ყინარი ჳ

9

დახასრულსა, საიდუმლოთათჴს ძისათა, ფსალმუნი დავითისი

2. იღვიარო შენ, უფალო, ყოველითა გულითა ჩემითა და მიუთხრა მე ყო-
ველი საკრველებაჲ შენი,

3. ვიხარებდე და ვიშუებდე შენდამი და უგალობდე სახელსა შენსა, მალალო.

ჯ

ღ

4. **ა**ჲამს მართლუკუნ იქცენ ყოველნი **გ** მტერნი ჩემნი, მოუძღურდენ და წარწყმდენ პირისაგან შენისა,

5. **ა**მეთუ ჰყავ სამართალი შენი, მშჯავ- **დ** რი ჩემი, დაშჯედ საყდართა ზედა, მსაჯულო სიმართლისაო.

6. შეჰრისხენ შენ წარმართთა და წარ- **ე** წყმდა უღმრთოჲ; სახელები მათი აჲოცე **ვ** უკუნისამდე და უკუნითი უკუნისამდე.

7. მტერისა მახულსა მოაკლდა სრულიად **ზ** და ქალაქნი აოჯრდეს; წარწყმდა საცსე- **ც** ნებელი მათი ღალადებითა;

8. და უფალი ჰგიეს უკუნისამდე; **ღ**ან- **თ** ჰმზადა სამართალსა ზედა საყდარი თჳსი.

9. თეადმან განსაჯოს სოფელი სიმართ- **ლით** და ერი — სიწრფოებით.

10. **ჲ**ყო უფალი შესავედრებელ დაერ- **ი** დომილთა, მწე კეთილ გამსა ოდენ ჰირისასა.

11. **ღ**ესვენ შენ ყოველნი, რომელთა **ია** იციან სახელი შენი, **ა**ამეთუ არა დას- **იბ** თხიენ მეძიებელნი შენნი, უფალო.

შენი და BCDE ჩემი] შენი BD

სახელი BC

ალოჯრენ E

თჳსი] მისი C

დავრდომილთათჳს BCDE

გესვიდენ BCDE დასთხიონ E

4. მართუენ BC. იქენენ C, იცენ D. მოუძღურდენ B. 5. დასჯედ E. 6. აჲოცე D. 7. მახულსა C. ალოჯრდეს BCD. წარწყდა C. 8. განმზადა] ჰ ჩამატებულთა A-ში, გან- მზადა BCD. თჳსი B. 10. დარდომილთათჳს B. მწე C. 11. დასათხიენ A.

ღ

4. **ა**ჲამს უკუნიქცეს მტერი ჩემი მართლუკუნ, მოუძღურდენ და წარწყმ- **დენ** პირისაგან შენისა.

5. **ა**მეთუ ჰყავ სამართალი ჩემი და მშჯავრი ჩემი, დაშჯედ საყდართა ზე- **და**, მსაჯულო სიმართლისაო.

6. შეჰრისხენ შენ წარმართთა და წარწყმდა უღმრთოჲ; სახელები მათი **ა**ჲოცე უკუნისამდე და უკუნითი უკუნისამდე.

7. მტერისა მახულნი მოაკლდეს სრულიად და ქალაქნი ალოჯრენ; წარ- **წყმდა** საცსენებელი, მათი ღალადებით;

8. და უფალი ჰგიეს უკუნისამდე; განმზადა სამართალსა ზედა საყდარი თჳსი.

9. და თეადმან განსაჯოს სოფელი სიმართლით და განიკითხნეს ერნი სი- **წრფოებით**.

10. **ე**ყო უფალი შესავედრებელ დავრდომილსა, მწე კეთილ გამსა ჰირისასა.

11. და გესვიდენ შენ ყოველნი, რომელთა იციან სახელი შენი, **ა**ამეთუ არა დასთხიენ მეძიებელნი შენნი, უფალო.

C

D

12. და უგალობდით უფალსა, რომელი დამკვდრებულ ხართ სიონს, შიუთხრობ- იგ დით წარმართთა შორის საქმეთა მისთა;

13. ძამეთუ ძიებად შური სისხლისა იღ მათისაჲ მოიკსენა და არა დაივიწყა ლაღ- დებაჲ დავრდომილთაჲ.

14. შიწყალე მე, უფალო, და იხილე იე სიმდაბლე ჩემი მტერთა ჩემთაგან, ძო- იგ მელმან ამამალლე მე ბჭეთაგან სიკუდილი- სათა,

15. ძაჲთა მიუთხრა მე ყოველი კებუ- იზ ლებაჲ შენი ბჭეთა ასულისა სიონისათა;

16. დლითქენ წარმართნი განსაჯრწენელსა მას, რომელცა კმნეს; შახითა მით, რო- ით მელ დაარწყუეს, შეიპყარ ფერკი მათი.

17. ჴანცხადებულ არს უფალი ყოფად კ საშჯელისა თქსისა, საქმითა კელთა თქს- კა თაჲთა შეიპყარ ცოდვილი.

განსუენებაჲ

და]—BCDE უგალობდით DE. რომელი დამკვდრებულ არს BCDE

ძიებად არს C მოიკსენო BD დაივიწყა BD

ჩემთაგან ჩემთათჳს BCDE ამამალლა BCD (E-ში არ ჩანს)

განსუენებაჲ E

ვიხარებდეთ და B

კმნა BCD
შეიპყარ BCE

განცხადებულ] განმზადე- ბულ D
თქსთაჲთა] მისთაჲთა D
შეიპყარს C, შეიპყარ E

12. უგლობდით A. დამკვდრებულ C. 13. შური C. დარდომილთაჲ B. 14. სიმდაბლე BCE. 15. სინისათა A. 16. დლითქენ D. განსაჯრწენელსა CD. დაარწყუეს BCD. 17. სარჩელისა BC. საქმითა] სამითა C. შეიპყარ A.

L

12. უგალობდით უფალსა, რომელი დამკვდრებულ არს სიონს, მიუთხრე- ნით წარმართთა შორის საქმენი მისნი.

13. რამეთუ რომელი გამოეძიებს სისხლთა მათთა, მოიკსენა და არა დაი- ვიწყა ლაღდებაჲ დავრდომილთაჲ.

14. მიწყალე მე, უფალო, და იხილე სიმდაბლე ჩემი მტერთა ჩემთაგან, რომელმან აღმამალლე მე ბჭეთაგან სიკუდილისათა,

15. რაჲთა მიუთხრა მე ყოველი კებულებაჲ შენი ბჭეთა ასულისა სიონი- სათა; ვიხარებდეთ ჩუენ მაცხოვარებითა შენითა.

16. დლითქენს წარმართნი განსაჯრწენელსა მას, რომელცა კმნეს; მახითა ამით, რომელ დაარწყუეს, შეიპყრა ფერკი მათი.

17. განცხადებულ არს უფალი ყოფად საშჯელისა, საქმითა კელთა თქს- თაჲთა შეიპყრა ცოდვილი.

ს

ღ

18. შიქცენ ცოდვილნი ჯოჯოხეთს, კბ ჯოჯოხეთა BCE + და CE
ყოველნი წარმართნი, რომელთა დაჰვიწყე- დაუვიწყებებს C
ბიეს ღმერთი.

19. შამეთუ არა უკუნისამდე დაივი- კვ
წყოს გლახაკი და თმენაჲ დავრდომილთაჲ
არა წყმდეს სრულიად.

20. Ⴀლდეგ, უფალო, ნუ ძლიერობენ კდ ძლიერობნ კაცი BCE
კაცნი, ისაჯენ წარმართნი შენ წინაშე.

21. შაადგინე, უფალო, შჯულის-მდე- კე
ბელ მათ ზედა; გულისხმა-ყონ წარმართთა,
რამეთუ კაცნი არიან.

22. შად-მე, უფალო, დასდეგ შორს და კვ განსუენებაჲ E
უგულებელს-მყვენ ჟამსა ოდენ კირისასა? მევენ ჩუენ BCDE

23. Ⴀმპარტავანებასა უღმრთოთასა შეი- კვ შეიწუნ C
წუენ გლახაკი; შაიყენენ იგინი ზრახვათა კვ დაეყენენ B ზრახვისა მის-
მათთაგან. რომელცა ზრახეს. გან BCDE

24. შამეთუ იქებინ თავით თჳსით ცოდ- კთ თჳსით] — C გულის-თქუმი-
ვილი, გულის-თქუმასა თავისა თჳსისასა უღ- თა თავისა თჳსისაჲთა E
მრთოჲ იქადინ.

25. ჴანარისხა ცოდვილმან ღმერთი, ლ რად-მე განარისხა CD ცოდ-
მრავლითა გულის წყრომითა მისითა არა ვილმან] უღმრთომან C

18. დავიწყებებს B, ჰვიწყებებს D. 19. თმენა C. არა(2) არ E. 20. ნკ C. ძრიელობნ B. ის-
აჯენ CE. 21. რჩულის-მდებელ BD, შჯულის-მდებელ C. გულისხმა-ყონ D. 22. ჳკლებელს-
მყვენ C. 23. შეიწუნ BD. ძრახეს C. 24. გულის-თქუმასა C. 25. წყდრომითა B.

ღ

18. შიქცენ ცოდვილნი ჯოჯოხეთს და ყოველნი წარმართნი, რომელთა დაჰვიწყებებს ღმრთისაჲ.

19. რამეთუ არა სრულიად დაივიწყოს გლახაკი და თმენაჲ დავრდომილ-
თაჲ არა წარწყმდეს სრულიად.

20. აღდეგ, უფალო, ნუ ძლიერობნ კაცი, ისაჯენდ წარმართნი შენ წინაშე.

21. დაადგინე, უფალო, შჯულის-მდებელ მათ ზედა; გულისხმა-ყვედ წარ-
მართთა, რამეთუ კაცნი არიან.

22. რად-მე, უფალო, დასდეგ შორს და უგულებელს-მყოფ ჩუენ ჟამსა ოდენ
კირისასა?

23. ამპარტავანებასა უღმრთოხასასა შეიწუენ გლახაკი; შეპყრობილ იქმ-
ნენ იგინი ზრახვათა მათთაგან, რომელთაცა ზრახვენ.

24. რამეთუ იქებინ თავით თჳსით ცოდვილი გულის-თქუმათა შინა სულისა
თჳსისათა და უღმრთოჲ იკურთხეიენ.

25. განარისხა ცოდვილმან უფალი, მრავლითა გულის წყრომიჲა მისითა
არა გამოიძიოს; არა არს ღმერთი წინაშე მისსა.

C

D

გამოიძია იგი; Ⴎრა არს ღმერთ წინაშე ლა გამოიძიოს BCDE იგი]—CE
თულთა მისთა.

26. ბილწ არიან გზანი მისნი ყოველსა
ეამსა, შიღებულ არიან სამართალნი ლბ
მისნი პირისა მისისაგან და ყოველთა და] — C
მტერთა მისთა ზედა ეუფლებინ. ზედა იგი BCD ეუფლე-

27. შამეთუ თქუა გულსა თვისსა: არა ლგ ბის BCDE
შევიძრა მე თესლითი თესლამდე თვნიერ
ძვრისა.

28. წყევითა და სიმწართა და ზაკუ- ლდ
ვითა საესე არს პირი მისი, Ⴎნასა მის- ლე
სა ქუეშე შრომაჲ და საღმობაჲ. საღმობაჲ] ლმობაჲ B

29. შაჯდის იგი მზირად მდიდართა ლგ დაჯდეს BD
თანა ფარულად მოკლვად უბიწოჲსა; მუალ- ლზ
ნი მისნი გლახაკთა ზედვენ;

30. ფარულად მზირად, ვითარცა ლომი მზირინ ფარულად BCDE სა-
საყოფელსა თვისსა. შზირინ იგი, რაჲ- ლC ყოველთა თვისთა BD
თამცა მისტაცა გლახაკსა მიტაცებად გლა-
ხაკისა და მიზიდვად მისა. მისტაცა E, მოტაცებად
მისა] მას E

31. შახითა თვისითა დაამდაბლოს იგი, ლთ

25. თულთა C. 27. თვნიერ B. ძვრისა B. 28. ზაკვითა C, ზაკვითა B. მისა A. 29. მოკ-
ვად D. ვბიწოჲსა C. თალნი B. ჰხედვენ D. 30. მზირინ(2) მზირინ BD, მირინ E. თვისთა B.
მისსა BD. 31. დაამდაბლოს D.

L

26. ბილწ არიან გზანი მისნი ყოველსაეე ეამსა, მიღებულ არიან სამარ-
თალნი შენნი პირისაგან მისისა და ყოველთა მტერთა მისთა ზედა იგი ეუფ-
ლებინ.

27. რამეთუ თქუა გულსა შინა თვისსა: არა შევიძრა მე თესლითი თესლა-
მდე თვნიერ ძვრისა.

28. წყევითა და სიმწართა და ზაკუვითა საესე არს პირი მისი, ენასა მის-
სა ქუეშე არს შრომაჲ და საღმობაჲ.

29. დაჯდეს იგი მზირად მდიდართა თანა ფარულად. მოკლვად უბრალოჲ-
სა; თულნი მისნი გლახაკსა ზედვენ;

30. მზირინ ფარულად, ვითარცა ლომი საყოფელსა თვისსა; მზირინ იგი მი-
ტაცებად გლახაკისა, მიტაცებად გლახაკისა და მიზიდვად მისა;

31. მახითა თვისითა დაამდაბლოს იგი; დამდაბლდეს და დაეცეს, რაეამს
ეუფლებოდის იგი გლახაკსა.

C

დამდაბლდეს და დაეცეს, რაემს ეუფლებოდის იგი გლახაკსა.

32. ჰამეთუ თქუა გულსა თუსსა: დაჰ- მ ვიწყებდეს იგი ღმერთსა, ჴარე-მიიქცია მა პირი მისი არა-ხილვად სრულიად.

33. აღდეგ, უფალო ღმერთო ჩემო, აი- მბ მალღე ჴელი შენი და ნუ დაივიწყებ გლა- ხაკთა შენთა სრულიად.

34. ჰად-მე განარისხა უღმრთომან მგ ღმერთი?—რამეთუ თქუა გულსა თუსსა: არა გამოიძიოს ესე.

35. ჴილო იგი შენ საღმობასა და მღ რისხვასა, განიცდი, რამეთუ მოგეცნეს იგი- ნი ჴელთა შენთა. შენ დაიცევ გლახაკი შე და ობლისა შენ იყავ მწე.

36. შენ შეჰმუსრენ მკლავნი ამპარტა- მგ ვანთანნი და უკეთურისაჲ; იძიოს ცოდვაჲ მისი და იგი არა იპოოს.

37. ოჴფალი მეუფე არს უკუნისამღე და მჴ უკუნითი უკუნისამღე; წარწყმდენ წარ- მს მართნი ქუეყანით მისით.

L

და] — E
გლახაკთა BCDE
დაუვიწყებდეს C

ჩემო] — E, ჩუნო B
გლახაკთა შენთა სრულიად]
გლახაკთასა BDE
უღმრთომან] ცოდვილმან C
თუსსა]—C ესე]—BDE, იგი C

იხილო იგი შენ] ხელად შენ,
რამეთუ BCDE
რამეთუ] რაჲთამცა BDE,
რაჲთა C მოგეცნეს შენ
BCD იყავ] იყო BDE
შეჰმუსრენ მკლავნი ამპარ-
ტავანთანი] შეჰმუსრე მკლა-
ვი ცოდვილისაჲ BCDE

მისით] მათით BCDE

32. თუსსა B. დაუვიწყებდეს C. 33. ნჴ C. 35. ჰხელად E. რისხვასა A, რისხვა B. მოგეცნენ B. ობლისა C. მწე C, მწე B. ცოდვილისა D. 36. შეჰმუსრე C. უკეთურისა C. 37. წარწყმდენ B.

L

32. რამეთუ თქუა გულსა შინა თუსსა: დაუვიწყებდეს იგი ღმერთსა, გარე- მიიქცია პირი მისი არა-ხილვად სრულიად.

33. აღდეგ, უფალო ღმერთო ჩემო, ამაღლდინ ჴელი შენი და ნუ დაივი- წყებ გლახაკთა შენთა სრულიად.

34. რად-მე განარისხა უღმრთომან ღმერთი? — რამეთუ თქუა გულსა შინა თუსსა: არა გამოიძიოს.

35. ჰხელად შენ, რამეთუ საღმობასა და რისხვასა განიცდი, რაჲთამცა მო- გეცა შენ იგი ჴელთა შენთა. შენდა დაშთომილ არს გლახაკი; ობოლსა შენ იყავ მწე.

36. შეჰმუსრე მკლავი ცოდვილისაჲ და უკეთურისაჲ; იძიოს ცოდვაჲ მისი და არა იპოოს.

37. უფალი მეუფე არს უკუნისამღე და უკუნითი უკუნისამღე; წარწყმდენ წარმართნი ქუეყანით მისით.

38. ნებაჲ გლახაკთაჲ ისმინე, უფალო, ჴანშადებასა გულისა მათისასა ერჩღა ყური შენი,

39. განკითხვად ობლისა და გლახაკისა, შაჲთა არღარა დაჰართოს კაცმან კჳალად მდიდრად სიტყუაჲ ქუეყანასა ზედა.

მუკლი 6 (მთ)

დიდებაჲ, თაყუანი-ცემაჲ

არღარა] არა CD კჳალად] მკლავ BDE ზედა] — B

დიდებაჲ BCD

10

• ფხალმუნი, აღხარულხა, ფხალმუნი დავითისი

1. ოჲფალსა ვესაჲ; ვითარ ეტყუის სულსა ჩემსა: ვიცვალეზოდი მე მათათა ზედა ვითარცა სირი?

2. შამეთუ ესერა ცოდვილთა გარდაუცუამს მშუილდსა მათსა და განშადნეს ისარნი კაპარკთა მათთა, შაჲთამცა სტყორცეს ბნელსა შინა ფარულად გულითა წრფელთა.

3. შომელ-იგი შენ აღაშენე, მათ მოაოგრეს; ხოლო მართალმან რაჲ ყო?

გალობაჲ დავითისი, • (ი—D) BD. ფხალმუნი დავითისი C. ძღვეისა გალობაჲ [...] E ვიცვალეზოდე BCE

გარდაუცუეს BCDE და] — C ისარნი მათნი C სტყორცეს] ესროდეს BE

რომელ-იგი] რამეთუ რაჲ-იგი BCDE ყოს BDE

38. გლახათა D. განხადებასა B. ყური C. 39. გლახაკისასა A.

10. 1. ეტყუის BDE. სიტყუები „ჴა სირი“ C-ში თითქოს არ არის (ყარგად;არ ჩანს). 2. მშუდსა B] მშუდსა CD, მშუილდსა E. კაპარკთა BCDE. წრფელთა] თითქო არაა C-ში. 3. აღაშენე, არაშენე D, აღაშენე E. ყო] ო-ს შემდეგ ამოშლილია ერთი ასო, აღხათ, ხ A. მოოგრეს A.

9

38. ნებაჲ გლახაკთაჲ ისმინე, უფალო; განშადებასა გულისა მათისასა ერჩღა ყური შენი,

39. განკითხვად ობლისა და გლახაკისა, რაჲთა არა დაჰართოს კაცმან კჳალად მდიდრად სიტყუაჲ ქუეყანასა ზედა.

10

დახარულხა, ფხალმუნი დავითისი

1. უფალსა ვესაჲ; ვითარ ეტყუთ სულსა ჩემსა: იცვალეზოდე მათათა ზედა ვითარცა სირი?

2. რამეთუ აჲ ესერა ცოდვილთა გარდაუცუეს მშუდლდსა მათსა და განშადნეს ისარნი კაპარკთა მათთა, რაჲთამცა ესროდეს ბნელსა შინა გულითა წრფელთა.

3. რამეთუ რაჲ-იგი შენ აღაშენე, მათ დაარღვეს; ხოლო მართალმან რაჲ ყო?

ტ

ღ

4. **ღ**ჟღალი ტაძარსა წმიდასა მისსა, უფა-
ლი, ზეცას არს საყდარი მისი. **მ**-უალნი
მისნი დაგრდომილთა ხედვენ და წამნი მის-
ნი განიკითხვენ ძეთა კაცთა[სა].

5. **ღ**ჟღალმან განიკითხოს მართალი და
უღმრთოჲ, ხოლო ვის უყუარს ცოდვაჲ, მის
ჰსძულს თავი თვისი.

6. **წ**უიმდეს ცოდვილთა ზედა მახ^ლ და
ცეცხლი, წუმწუბაჲ, სული ნიაგ-ქარისაჲ,
რამეთუ ესე არს ნაწილი სასუმელისა მათისაჲ.

7. **ქ**ამეთუ მართალ არს უფალი, სი-
მართლე უყუარს, წრფელთა იხილონ პირი
მისი.

მისსა არს BCD

უყუარნ BDE
სძულნ BDE
და]— BCDE

რამეთუ]—E

და წრფელთა BDE

11

მუჯლი თ

აღსახრულსა, ფსალმუნი დავითისი, 11

2. **შ**აცხოვნე მე, **ღ**მერთო, რამეთუ მო-
კლდა წმიდაჲ, **ქ**ამეთუ შემციოდეს ქე-
მარიტებანი ძეთა კაცთაგან.

11 (ია — D), გალობაჲ დავითისი,
მერვისათჳს BD. ფსალმუნი და-
ვითისი C. შესმენაჲ უკეთურ-
თა და წინაწარმეტყველებაჲ
ქრისტუს[ს] მოსლვისაჲ E

ქეშმარიტებანი მათნი BDE

4. მისა A. ზეცასა D. დარდომილთა B. ჰხედვენ D. 5. უყარს C, უყუარ B. 6. წუმდეს B, სწუმ-
დეს C, წუმდეს D. ცოდვითა C. მახე B, ... ნი D. და]ღ A. წუმწუბაჲ C, წუმწუბი E. სული C.
სასმელისა BC. 7. სიმართლჳ BCDE. უყუარს C.

11. სათ. მოსვისა E. 2. ქეშმარიტიტებანი E. ძეთა A. კეთაგან B.

ღ

4. უფალი ტაძარსა წმიდასა მისსა, უფალი, ზეცას არს საყდარი მისი;
ტუალნი მისნი დაგრდომილსა ხედვენ და წამნი მისნი განიკითხვენ ძეთა
კაცთასა.

5. უფალმან განიკითხოს მართალი და უღმრთოჲ, ხოლო ვის უყუარს სი-
ცრუეჲ, მის სძულს სული თვისი.

6. წუმოს ცოდვილთა ზედა მახე, ცეცხლი და წუმწუბაჲ და სული ნიაგ-
ქარისაჲ—ნაწილი სასუმელისა მათისაჲ.

7. რამეთუ მართალ არს უფალი და სიმართლენი შეიყუარნა და სიწრფოე-
ბანი იხილნა პირმან მისმან.

დი დ ვ ბ ა

11

აღსახრულსა, ფსალმუნი დავითისი

2. **მ**აცხოვნე მე, **ღ**მერთო, რამეთუ მოაკლდა წმიდაჲ, რამეთუ შემციოდეს
ქეშმარიტებანი ძეთა კაცთაგან.

C

D

3. წმოსა იტყოდა კაცი მოყუსისა თვის-
სათს, ბაგითა ზაკულითა გულსა: გულითა
იტყოდა.

4. სჯოცენინ უფალმან ყოველნი ბაგენი
მზაკუვარნი და ენაჲ მდიდრად მეტყუელი,

5. ჭომელთა თქუეს: ენაჲ ჩუენი განვი-
დიდოთ, ბაგენი ჩუენნი ჩუენ თანა არიან;
და აწ ვინ ჩუენდა უფალ არს?

6. შირისათს გლახაკთაჲსა, სულ-თქუმი-
სათს დავრდომილთაჲსა სწ აღვდგე, იტყვს
უფალი, დაედვა ცხორებაჲ ჩემი და განვ-
ცხადნე მათ ზედა.

7. სიტყუანი უფლისანი არიან სიტყუა
წმიდა, შითარცა ვეცხლი გამოჭურვებულო,
რჩეული, გამოცდილი, განწმედილი მიწით
შუდ წილად.

8. შენ, უფალო, მიცვენ ჩუენ, დამიმარხენ
ჩუენ ამიერითგან უკუნისამდე.

ობ გულითა] გულითად CE
იტყოდა] იტყვს C, ეტყოდა B:

იგ

იღ განვადიდოთ BD
და]—E აწ ვინ] აწვე D

იე და სულ-თქუმისათს BCDE:

ივ განვაცხადნე B

იზ რჩეული]—E

იწ მიწით] მის წილ BD, მის-
თს C

ით ამიერითგან] ამიერ თესლით-
გან BDE

3. მოყუსისა B, მოყუსისა C. თვისათს B. ზაკულითა C. იტყვს C. 4. აჯოცენინ D.
მზაკუვარნი C. მდიდრად B. მეტყუელი E. 6. შირისათს B. გლახაკთაჲსა D. სულ-თქუმი-
სათს B, სულ-თქუმისათს C. იტყვს B. გავცხადნე E. 7. რჩეული C. შუდ AB. 8. მიცვენ C.

D

3. ამოსა იტყოდა კაცად-კაცადი მოყუსისა მიმართ თვისისა, ბაგითა
ზაკულითა გულსა შინა და გულსა შინა იტყოდა ბოროტსა.

4. აჯოცენინ უფალმან ყოველნი ბაგენი მზაკუვარნი და ენაჲ დიდად მე-
ტყუელი,

5. რომელთა თქუეს: ენაჲ ჩუენი განვიდიდოთ, ბაგენი ჩუენნი ჩუენ თანა
არიან; და ვინ ჩუენდა უფალ არს?

6. შირისათს გლახაკთაჲსა და სულ-თქუმისათს დავრდომილთაჲსა აწ
აღვდგე, იტყვს უფალი, დაედვა ცხორებაჲ და განვცხადნე მას ზედა.

7. სიტყუანი უფლისანი არიან სიტყუა წმიდა, ვეცხლ გამოჭურვებულ და
გამოცდილ მიწით და განწმედილ შუდ წილად.

8. შენ, უფალო, მიცვენ ჩუენ და დამიმარხენ ჩუენ ამიერ თესლითგან
და მიუკუნისამდე.

ს

9. ჯარემოჲს უღმრთონი ვლენან; სიმაღლითა შენითა სულგრძელ იქმენ ყოველთა ძეთა ზედა კაცთასა.

12

ფსალმუნი იბ, აღსახრულსა, დავითისი

2. ზიდრემდის, უფალო, დამივიწყებ ჩუენ სრულიად? ვიდრემდის გარე-მიიქცევ პირსა შენსა ჩუენგან?

3. ზიდრემდის დავისხნე ზრახვანი სულსა ჩემსა და საღმობაჲ გულისა ჩემისაჲ დღეთა? ზიდრემდის ამაღლდებოდის მტერი ჩემი ჩემ ზედა?

4. მოიხილე, შეგესემინ ჩემი, უფალო ღმერთო ჩემო, ჯანანათლენ თუალნი ჩემნი, ნუჟუე დავიძინო მე სიკუდილდ.

5. ნუსადა თქუას მტერმან ჩემმან: მძლე ვეყო მას, შაკირებელნი ჩემნი იხარებდენ, შე-თუ-ვიძრა მე.

9. სურგრძელ B, სულგრძელ C. ექმენ ABCDE.

12. 2. შე-თუ-ვიძრა C. დამვიწყებ D. 3. საღმობაჲ] საზობაჲ B. 4. თუალნი C. ნუჟუე E 5. მძე(?) B.

ღ

კ იქმენ შენ BDE ზედა ძეთა D

მუკლი ია

გალობაჲ დავითისი, იბ (იბ—D) BD. ფსალმუნი დავითისი, იბ C. მტერთა ზედა აღდგომაჲ და ქრისტჱს მოლოდებაჲ, ფსალმუნი [იბ] E

ა დამივიწყენ B გარე-იქცევ E ჩუენგან] ჩემგან C

ბ გულსა ჩემსა BCDE ამაღლდის C ჩემი]—C

დ და შეგესემინ BD, და შენ გესემინ C

ღ სიკუდილდ D

ე მძლე] მრე BE

ვ შე-თუ-ვიძრა მე]—BD

ღ

9. გარემოჲს უღმრთონი ვლენან; სიმაღლითა შენითა დაიცვენ ძენი კაცთანი.

12

დასახრულსა, ფსალმუნი დავითისი

2. ვიდრემდის, უფალო, დამივიწყებ მე სრულიად? ვიდრემდის გარე-მიიქცევ პირსა შენსა ჩემგან?

3. ვიდრე ვისთჳს დავისხნე ზრახვანი სულსა ჩემსა და საღმობანი გულსა ჩემსა დღე და ღამე? ვიდრემდის ამაღლდებოდის მტერი ჩემი ჩემ ზედა?

4. მოიხილე, შეგესემინ ჩემი, უფალო ღმერთო ჩემო, განანათლენ თუალნი ჩემნი, ნუჟუე დავიძინო მე სიკუდილდ.

5. ნუსადა თქუას მტერმან ჩემმან: მრე ვეყავ მას; მაკირებელნი ჩემნი იხარებდენ, შე-თუ-ვიძრა.

ზ

6. ხოლო მე წყალობასა შენსა ვესაგ, უფალო; ზხარებდეს გული ჩემი მაცხოვარებითა შენითა, უგალობდე [უფალსა], კეთილის მყოფელსა ჩემსა, ზაქებდე სახელსა უფლისა მალლისასა.

მჯვლი 6

13

ფსალმუნი 68, აღხარულსა, დავითისი

1. 0ქუა უგუნურმან გულსა თუსსა: არა არს ღმერთი. განირყუნეს და ბილწ იქმნნეს იგინი უშჯულოებითა მათითა, ზრა არს რომელმანმცა ყო სიტკბობაჲ.

2. უფალმან ზეცით მოხედნა ყოველთა ძეთა ზედა კაცთასა, ჰილვად იყოს თუ ვინმე გულისხმა-ყოს გამოძიებად ღმრთისა.

6. მაცხოვრებითა DE.

13. 1. უგუნურმან C. თუსსა B. ურჩულოებითა BDE, ურჩულოებითა C. სიტკბობა B, სიტკბუბა D. 2. მოხედა B. თუ C. გულისქმის-მყოფელ D. ანუ C.

ღ

6. ხოლო მე წყალობასა შენსა ვესაგ; იხარებდეს გული ჩემი მაცხოვარებითა შენითა, უგალობდე უფალსა, კეთილის მყოფელსა ჩემსა და ვაქებდე სახელსა უფლისა მალლისასა.

13

დახარულსა, ფსალმუნი დავითისი

1. თქუა უგუნურმან გულსა შინა თუსსა: არა არს ღმერთი. განირყუნეს და ბილწ იქმნნეს იგინი უშჯულოებითა; არაეინ არს, რომელმანმცა ქმნა სიტკბობაჲ.

2. უფალმან ზეცით მოხედნა ყოველთა ზედა ძეთა კაცთასა ხილვად, იყოს თუ ვინმე გულისქმის-მყოფელ, ანუ გამოძიებელ ღმრთისა.

ღ

უფალო]—CDE იხარებდე D და უგალობდე C

6

დასასრულსა, ფსალმუნი დავითისი, 68 BD. ფსალმუნი დავითისი C. შესვენა უკეთურთა და ქრისტეს მოსლვისა მოლოდებაჲ E

ღმერთ BCDE განირყუნენ BD

იგინი]—BCDE არა] არაეინ BCD ყო სიტკბობაჲ] ქმნა კეთილი C

უფალმან] ღმერთმან C მოჰხედა BD

ვინმე] ვინ D გულისხმა-ყოს გამოძიებად] გულისხმის-მყოფელ ანუ გამოძიებელ BCDE

ჯ

3. ყოველნივე მისდრკეს ერთბამად და უკმარ იქმნეს, არაეინ არს, რომელმანმცა ყოკეთილი, არაეინ არს მიერთადმდე.

4. არა გულისწმა-ყვეს ყოველთა, რომელნი იქმან უმჯულოებასა, რომელნი შეშვამენ ერსა ჩემსა, ვითარცა ჭამადსა პურისასა და ღმერთსა არა ხადეს.

5. მუნ შეეშინოს მათ შიშით, სადა-იგი არა იყოს შიში, ძამეთუ ღმერთი არს შორის ნათესავსა მართალთასა.

6. ზ[რა]ხევისა გლახაკისასა არა ჰრცხუნენს, რამეთუ უფალი სასო მათდა არს.

7. შინ მოსცეს სიონით ცხორებაჲ ისრაელსა? რაჟამს მოაქციოს უფალმან ტყუე ერისა თვისისაჲ, ზხარებდეს იაკობ და იშუებდეს ისრაელი.

მუკლი ია (იბ)

დიდებაჲ, თაყუანის-ცემაჲ

ღ

ღ ყოველნივე მისდრკეს] ყოველთავე მიაქციეს BCDE კეთილი] სიტკბოებაჲ CE

ვ ვითარცა ჭამადსა პურისასა] საკმლგებრ პურებრ BCDE ზ ღმერთსა] უფალსა BCDE

თ იყო D თესლთა შორის BCDE ნათესავსა]—BCDE

არა ჰრცხუნენს] არცხუნეთ BCD მათდა] მისა BCDE

ი სიონი ცხორებად BCD

დიდებაჲ BCDE

3. მიერთადმდე C, მიერთამდე E. 4. გულისწმა-ყვეს BCE. ურჯულოებასა BCD. შესვამენ E. პურებნ E. ჰხადეს D. 6. რცხუნენს E. მისსა BD. 7. ტყუე B E, ტყუე C. ისრაელი B (სრულად არის დაწერილი).

ღ

3. ყოველთავე მიაქციეს ერთბამად და უკმარ იქმნეს, არაეინ არს, რომელმანმცა კმნა სიტკბოებაჲ, არაეინ არს მიერთადმდე.

4. არა გულისწმა-ყონ ყოველთა, რომელნი იქმან უმჯულოებასა, რომელნი შესვამენ ერსა ჩემსა საკმლგებრ პურებრ, უფალსა არა ხადეს.

5. მუნ შეეშინა შიში, სადა არა იყო შიში, რამეთუ ღმერთი არს თესლთა შორის მართალთასა.

6. ზრახვისა გლახაკისასა არცხუნეთ, ხოლო უფალი სასო მისსა არს.

7. ვინ მოსცეს სიონით ცხორებაჲ ისრაელსა? რაჟამს მოაქციოს უფალმან ტყუე ერისა თვისისაჲ, იხარებდეს იაკობ და იშუებდეს ისრაელი.

დიდებაჲ

C

D

14

აღსახრულხა, ფსალმუნი დავითისი, იდ

1. **ძე**ფალო, ვინ დაეშენოს კარავსა შენსა, იბ
ანუ ვინ დაემკვდროს მთასა წმიდასა შენსა?

2. **ძომე**ლი ვილოდის უბიწოდ, იქმოდის იგ
სიმართლესა, იტყოდის ქეშმარიტსა გულსა
თვსსა;

3. **ძომე**ლი არა ზაკუვიდეს ენითა თვსითა, იდ **ზაკვი**და C
არცა უყო მოყუასსა თვსსა ბოროტი, **ყუე**დ- იე უყოს DE
რებაჲ მახლობელთა მისთაჲ მან არა მოი-
ლოს.

4. **შე**ურაცხ იყოს მის წინაშე უკეთური, ივ იყოს] იქმნენ BCD, იყვნენ E:
ხოლო მოშიშნი უფლისანი იდიდნენ; **ძომე**- იზ უკეთურნი BCDE ეფუცის.
ლი ეფუცა მოყუასსა თვსსა [და იგი] არა BCDE იგი]—BCDE ეცრუ:
ეცრუვა მას; ვის BCDE მას]—BCDE

5. **ზე**ცხლი მისი არა მისცეს აღნადგინე- იმ მისცა C და]—C
ბად და ქრთამი უბრალოსა ზედა მან არა მან]—C მოილო C
მოილოს; **ძომე**ლმან ყოს ესე, იგი არა იდ- ით და იგი BCD
რას უკუნისამდე.

მუჯლი მ

1. დაეშენოს E. ანუ C. 3. ზაკვიდეს B. ყუედრებაჲ B, ყუედრებაჲ C. არაჲ (2) D. 4. შე-
ურაცხ C. იქნენ B, იყვენ E (უჭარავდოდ). უკეთურნი C. ეფოცის B. ეცრუვა] ვ ჩამატებუ-
ლია A, ეცრუის D. 5. უბრალოსა B, ზბრალოსა C.

14

D

აღსახრულხა, ფსალმუნი დავითისი

1. **უ**ფალო, ვინ დაეშენოს კარავსა შენსა, ანუ ვინ დაემკვდროს მთასა
წმიდასა შენსა?

2. **რო**მელი ვილოდის უბიწოდ და იქმოდის სიმართლესა და იტყოდის-
ქეშმარიტსა გულსა შინა თვსსა;

3. **რო**მელმან არა ზაკუა ენითა თვსითა და არცა უყო მოყუასსა თვსსა
ბოროტი და ყუედრებაჲ მახლობელთა მისთა ზედა არა მოილო.

4. **შე**ურაცხ არს მის წინაშე უკეთური, ხოლო მოშიშთა უფლისათა-
ადიდებს; რომელი ეფუცოს მოყუასსა თვსსა და არა ეცრუოს;

5. **ვე**ცხლი მისი არა მისცა აღნადგინებად და ქრთამი უბრალოსა ზედა.
არა მოილო; რომელმან ყოს ესე, იგი არა იძრას უკუნისამდე.

ჯ

15

ფსალმუნი იე, ძეგლის წერაჲ დავითისი

1. შიციე მე, ღმერთო, რამეთუ მე შენ გესავ.

2. ვარქუ უფალსა: ღმერთი ჩემი ხარი შენ, კეთილი შენი ჩემდამო შენ მიერ არს.

3. ჩმიდათა შენთა და რომელნი არიან ქუეყანასა შენსა, საკრველ ჰყავ შენ ყოველივე ნებაჲ ჩემი მათ შორის.

4. ჴანმრავლდეს უძღურებანი მათნი და ამისა შემდგომად ისწრაფეს; Ⴀრა შეეკრიბო კრებულები მათი სისხლითა, არცა მოვიგსენო სახელები მათი ბაგითა ჩემითა.

5. Ⴀჴალი ნაწილ არს მკვდრობისა ჩემისა და სასუმელისა ჩემისა; შენ ხარ, რომელმან მომაგე მკვდრობაჲ ჩემი ჩემდამო.

ღ

ძეგლის წერაჲ დავითისი, იე BD. ფსალმუნი დავითისი C. ეკლესიისა გამოჩინებაჲ და ქრისტუს აღდგომაჲ, ფსალმუნი იე E

უფალო] ღმერთო BDმე (2)] —BCDE

ღმერთი] უფალი BCDE
რამეთუ კეთილი BCDE

და]—BCDE
შენსა] ჴედა D შენ]—BDE
ჩემი] შენი BCDE

მათნი]+მათ შორის C

მომაგე მე BCDE ჩემდამო]
ჩემლა BCDE

1. ესავ B. 2. ვარქვ C. 3. შენთა E. საკურველ B. 4. გამრავლდეს B. უძრულება-ნი B, უძღვრებანი C. ამისა] მისა BD. კრბლი C. 5. ჩემისა (1) B. მკვდრობაჲ C.

15

ღ

ძეგლის წერაჲ დავითისი

1. მიციე მე, უფალო, რამეთუ შენ გესავ.

2. ვარქუ უფალსა: უფალი ჩემი ხარი შენ, რამეთუ კეთილთა ჩემთაგან არაჲ ვიგმს.

3. წმიდათაჲ რომელნი არიან ქუეყანასა მისსა, საკრველ ყო უფალმან ყოველივე ნებაჲ მისი მათ შორის.

4. განმრავლდეს უძღურებანი მათნი, და ამისსა შემდგომად ისწრაფეს; არა შეეკრიბო კრებულები მათი სისხლთაგან, არცა მოვიგსენო სახელები მათი ბაგითა ჩემითა.

5. უფალი ნაწილ არს მკვდრობისა ჩემისა და სასუმელისა ჩემისა; შენ ხარ, რომელმან მომაგე მე მკვდრობაჲ ჩემი ჩემლა.

ჯ

ღ

- 6. ჩილ-მხუედა მე რჩეულთა თანა და სამკვდრებელი ჩემი მტკიცე არს ჩემდა. ზ რჩეულთა]ჩემთა BCE, შენ-თა D და]—E, რამეთუ BCD უფალო E
- 7. შაკურთხო უფალი, რომელმან გულისხმა-მიყო მე, რამეთუ ლამემდე უმეტეს განმსწავლეს თირკუმელთა ჩემთა. ც განმსწავლეს მე CE
- 8. წინაჲსწარ ვხედვედ უფალსა, წინაშე ჩემსა არს მარადის, რამეთუ მარჯულ ჩემსა არს, რადთა არა შევიძრა. თ არს (1)]—E
- 9. უმისთჳს იხარებდეს გული ჩემი და გალობდეს ენაჲ ჩემი, უფროჲს ვორცთაცა ჩემთა დაიმკვდრონ სასოებით. ი ი
- 10. შამეთუ არა დაუტეო სული ჩემი ჯოჯოხეთს, არცა იხილონ ვორცთა ჩემთა განსახრწნელი. იბ და არცა C იხილონ ვორც-თა ჩემთა] ვსცე წმიდასა ჩემსა ხილვად BCDE
- 11. შიჩუენენ მე, უფალო, გზანი შენნი ცხოვრებისანი და აღმავსენ ჩუენ სიხარულითა პირისა შენისაჲთა, სიტკბოებითა და შეუენიერებითა მარჯუენისა შენისაჲთა სრულიად. ივ მე] ჩუენ D აღმავსე მე BCDE

მუკლი იდ

6. წილი-მზდა C, -მხუედა E. 7. გულისკმა-მიყო BD. უმეტეს]BD. განსწავლის D, განსწავლეს B, განსწავლეს E. 8. წინაჲს E. ვხედვედ D. მარჯულ C. 9. უფროჲს] + ენაჲცა C. დაიმკვიდრონ B-10. დაუტეო B. ვცე B. განსაჯრწნელი BE. 11. მიჩუენენ C. შენისათა (1) B. შენიერებითა C.

კ

- 6. საბელნი მხუდეს მე რჩეულთა ჩემთა თანა, და რამეთუ სამკვდრებელი ჩემი მტკიცე არს ჩემდა. მ მხუდეს მე რჩეულთა ჩემთა თანა, და რამეთუ სამკვდრებელი ჩემი მტკიცე არს ჩემდა.
- 7. ვაკურთხო უფალი, რომელმან გულისკმა-მიყო მე, რამეთუ ლამემდე და უმეტესცა განმსწავლეს მე თირკუმელთა ჩემთა. ნ და უმეტესცა განმსწავლეს მე თირკუმელთა ჩემთა.
- 8. წინაჲსწარ ვხედვედ უფალსა, წინაშე ჩემსა მარადის. რამეთუ მარჯულ ჩემსა არს, რადთა არა შევიძრა. თ ჩემსა მარადის. რამეთუ მარჯულ ჩემსა არს, რადთა არა შევიძრა.
- 9. ამისთჳს განიხარა გულმან ჩემმან და გალობდა ენაჲ ჩემი, უფროჲსდა და ვორცთაცა ჩემთა დაიმკვდრონ სასოებით. ი და ვორცთაცა ჩემთა დაიმკვდრონ სასოებით.
- 10. რამეთუ არა დაუტეო სული ჩემი ჯოჯოხეთს, არცა სცე წმიდასა შენსა ხილვად განსახრწნელსა. ი და არცა სცე წმიდასა შენსა ხილვად განსახრწნელსა.
- 11. მაუწყენ მე გზანი ცხოვრებისანი და აღმავსო მე სიხარულითა პირისა შენისაჲთა; შეუენიერებაჲ მარჯუენესა შინა შენსა სრულიად. ი მაუწყენ მე გზანი ცხოვრებისანი და აღმავსო მე სიხარულითა პირისა შენისაჲთა; შეუენიერებაჲ მარჯუენესა შინა შენსა სრულიად.

ჯ

ღ

16

ფსალმუნი ივ, ლოცვაჲ დავითისი, რაჟამს
 იღვენებოდა დავით ხაულის შიერ

1. უმინე, უფალო სიმართლისაო, მომ- ივ
 ხედენ ვედრებასა ჩემსა, ყურად-ილე ლოც-
 ვისა ჩემისაჲ, შამეთუ არა ბაგეთა ზაკულითა. ივ
2. პირით შენით განმართლდე და თუალ-
 თა ჩემთა იხილონ წარმართებულეზაჲ.

3. უამოცადე გული ჩემი, განიხილე ლამე; იზ
 გამომაჭურვე და არა იპოვოს ჩემ თანა უშჯუ-
 ლოებაჲ.
4. შაჯთა არა იტყოდის პირი ჩემი საქ- ივ
 მესა კაცთასა, სიტყუათათჳს ბაგეთა შენთაჲსა
 დავიცვენ მე გზანი ფიცხელნი.

ლოცვაჲ დავითისი, ივ BD. ლოცვაჲ-
 ქრისტჳსი C. სრულისა კაცისა გინა-
 თუ თავადისა ქრისტჳს ლოცვაჲ,
 ფსალმუნი ივ E

-ილე, ღმერთო BCDE

პირით შენით განმართლებად-
 ჩემდა გამოვედინ, თუალთა-
 ჩემთა (+ და C) იხილენ სიწრ-
 ფელჳ BCDE

გამომაჭურვე მე BCDE.
 იპოვა CE

შენთაჲსა] ჩემთაჲსა BCDE.
 დავიცვენ მე] მე ვიცნი BC
 DE

1. ყზრად C. 2. გამოედინ E. თალთა B. სიწრფელე D, სიწრფელე E, სიწრფელეჳ C.
 3. ღამც B, ღამე E. იპოოს BD, იპოა C. ურჩულოება BCD. 4. სიტყუათათჳს B.

16

ღ

ლოცვაჲ დავითისი

1. ისმინე, უფალო სიმართლისა ჩემისაო, მოხედენ ვედრებასა ჩემსა, ყუ-
 რად-ილე ლოცვისა ჩემისაჲ არა ბაგეთაგან ზაკულთა.
2. პირით შენით განმართლებაჲ ჩემი გამოვედინ და თუალთა ჩემთა
 იხილედ სიწრფოებაჲ;
3. გამოსცადე გული ჩემი, განიხილე ლამე; გამომაჭურვე მე და არა იპო-
 ვა ჩემ თანა სიცრუე.
4. რაჯთა არა იტყოდის პირი ჩემი საქმესა კაცთასა, სიტყუათათჳს ბა-
 გეთა შენთაჲსა მე დავიცვენ გზანი ფიცხელნი.

C

D

5. შამტკიცენ ფერჯნი ჩემნი ალაგთა შენთა, რაჲთა არა შემიბრკუმენ სლენი ჩემნი. ით
6. შე შენდამი, უფალო, ღალად-ვყავ, რამეთუ ისმინე ჩემი, ღმერთო; მოყავ ჩემდა ყური შენი და ისმინე სიტყუათა ჩემთაჲ. კ ლალად-ვყავ] კმა-ვყავ BCDE
7. საკრველ ჰყავ შენ წყალობაჲ შენი, რომელმან იჯსნა მოსაენი შენი მგლომთაგან მარჯუენისა შენისათა. კბ შენ]—BCDE
იჯსნე BCD, იჯსნენ E
შენისათა სრულიად BD
8. შამიცევ მე, უფალო, ვითარცა გუგაჲ თულისაჲ და საფარველსა ფრთეთა შენთასა დამიფარე მე კვ მიცევ C
9. შირისაგან უღმრთოთაჲსა, რომელნი მაჭირებდეს მე; შტერთა ჩემთა სული ჩემი მოიცვეს კღ უღმრთოთაჲსა და BD
კე
10. შა ცმელსა თქსსა შეიყინნეს, შირი მათი იტყოდა ამპარტავანებასა. კვ ცმელით თქსით BDE, ცმელსავე თქსსა C შეიყინნეს] შეეყენნეს BCD
11. განმაგდეს მე კულად, ესერა მოაქციეს და მომიცვეს მე, ლულს-იდგინეს დამბლებებაჲ ჩემი ქუეყანად. კჷ მე (1)+და E
კჷ მომაქციეს B

5. ფჯნი B. შემიბრკუმენ C, შემიბრკუმენ B. 6. სიტყუა C. 7. საკრველ ABC. შენისათა ABE. 8. გუგაჲ B, გუგა C. თულისა C. 10. შეეყენნეს B. ანპარტავანებასა B.

L

5. დაამტკიცენ ფერჯნი ჩემნი ალაგთა შენთა, რაჲთა არა შემიბრკუმენ სლენი ჩემნი.
6. მე ღალად-ვყავ, რამეთუ ისმინე ჩემი; ღმერთო; მოყავ ჩემდა ყური შენი და ისმინე სიტყუათა ჩემთაჲ.
7. საკრველ ყავ წყალობაჲ შენი, რომელი იჯსნი მოსავთა შენთა მგლომთაგან მარჯუენისა შენისათა.
8. დამიცევ მე, უფალო, ვითარცა გუგაჲ თულისაჲ და საფარველსა ფრთეთა შენთასა დამიფარო მე
9. შირისაგან უღმრთოთაჲსა, რომელნი მაჭირებდეს მე; შტერთა ჩემთა სული ჩემი მოიცვეს
10. და ცმელი თქსი შეიყენნეს; შირი მათი იტყოდა ამპარტავანებასა.
11. განმაგდეს მე და აწ ესერა მომიცვეს მე, თუალნი მათნი ყვენს დადრევილ ქუეყანად.

ჯ

ღ

12. შექმნნეს მე ვითარცა ლომი განმზადებული ნადირსა და ვითარცა ლეკვ ლომისაჲ რაჲ ზინ მზირად.

კმ შექმნნეს] შემრაცხეს BCDE

13. წლდგ, უფალო, უსწრვე მათ, დაამტყენ ივინი და ივსენ სული ჩემი უღმრთოთაგან.

კთ მათ და BDE

14. შახული მტერთა შენთაჲ ჳელსა შენსა არს. შენ, უფალო ღმერთო ჩემო, დააყენენ და დაამცირენ ივინი ქუეყანით მათით, მიმოდაყვენ, დააბრკოლენ ივინი ცხორებასა მათსა, შამეთუ საიდუმლოთა შენდამი აღივსო მუცელი მათი, წანძღეს ჳამადითა მათითა, დაუტევეს ნეშტი მათი ყრმათა მათთა.

ლ მახული ... არს] მახული ლა შენი, უფალო (უფალო—E), ჳელთა მტერისა შენისათა BCDE

ლბ ჳენ, ... დაამცირენ] უფალო, შეამცირენ BCDE მიმოდაყვენ და BCDE ცხორებისა მათისაგან BCD შენდამი] შენითა BCDE განძღენ C

15. ჰოლო მე სიმართლითა ჩემითა ვეჩუენო პირსა შენსა შა განვძღე გამოჩინებითა დიდებისა შენისაჲთა.

ლდ მე]—C სიმართლითა ჩემითა] ლე სიმართლით BD, სიმართლითა შენითა C და]—BCD განძღენ BC გამოჩინებასა დიდებისა შენისასა BCDE

მუღლ • კა

დიდებთა, თაყუანის-ცემთა

დიდებთა D

12. ლეკუ B, ლეკვი E. 13. უსწრე B, უსწრე C, უსწერ D. 14. მახული A. სადუმლოთა C. აივსო BDE, აავსო C. ყრმათა] ყმათა B. 15. ვეჩუენო C. დიდებთა] D-ში სხვა ხელით უნდა იყოს მიწერილი.

ღ

12. შემრაცხეს მე ვითარცა ლომი განმზადებული ნადირსა და ვითარცა ლეკვ ლომისაჲ იყოფებინ რაჲ ფარულთა.

13. აღდგ, უფალო, უსწრვე მათ და დააბრკოლენ ივინი და ივსენ სული ჩემი უღმრთოთაგან, მახული შენი

14. მტერთაგან ჳელისა შენისათა. უფალო, მცირედთაგან ქუეყანით მიმოდაყვენ ივინი ცხორებასა მათსა და საიდუმლოთა შენთაგან, რამეთუ აღივსო მუცელი მათი, განძღეს ჳამადითა და დაუტევეს ნეშტი ყრმათა მათთა.

15. ხოლო მე სიმართლითა ვეჩუენო პირსა შენსა, განვძღე გამოჩინებასა დიდებისა შენისასა.

დიდებთა

ს

ღ

ზანანი უ

ზანანი BD, ზანანი მე-ღ C

17

ფსალმუნი იჲ, აღხარულსა, მონისა უფლისა დავითისი, რომელი ზრახვიდა ღმრთისა სიტყუთა კურთხევისაჲთა, რომელსა დღესა იჲსნა იგი უფალმან ჳელთაგან მტერთა მისთაჲსა და ჳელთაგან ხაულისთა

დასასრულსა, მონისა უფლისა დავითისი, რომელსა ეტყოდა უფალსა სიტყუასა მას გალობისასა დღესა მას, რომელსა იჲსნა იგი ჳელთაგან ყოველთა მტერთა მისთაჲსა და ხაულისთა და თჳსა BD-ფსალმუნი დავითისი, დასასრული C. იჲ, მადლობაჲ დავითისი და წინაწარმეტყუელებაჲ ჳრისტჳს მოსულისაჲ და ამაღლებისაჲ E

- 2. შეგიყუარო შენ, უფალო, ძალო ჩემო, ა
- 3. უფალო, დამამტკიცებელო ჩემო, შესავედრებელო ჩემო, შემწეო ჩემო და მჳსნელო ჩემო; მშერთი ჩემი მწე ჩემდა არს და მე ვესავე მას; მფარველი ჩემი, რჳჲ ცხორებისა ჩემისაჲ და ჳელის ამჳყრობელი ჩემი.
- 4. ჳებით ვხადე უფალსა და მტერთა ჩემთაგან განვერი.

- ჩემო (2)]—BD
- ბ ჩემდა] ჩემი CE არს]—BCDE და (2)]—BD
- გ განვერე BD

17. სათ. კვბითა A. მისთასა D. საოლისთა B. მოსულისაჲ] ასეა E. 2. შეგიყუარო B. მწე B, მწე CE. ჩემისა A. ჳელისა მჳყრობელი ABC.

ღ

ზანანი უ

17

დახარულსა, მონისა უფლისა დავითისი, რომელნი ჰრჳუნა უფალსა სიტყუანი ამის გალობისანი დღესა მას, რომელსა იჲსნა იგი უფალმან ჳელთაგან ყოველთა მტერთა მისთაჲსა და ჳელთაგან ხაულისთა და თჳსა

- 2. შეგიყუარო შენ, უფალო, ძალო ჩემო,
- 3. უფალო, დამამტკიცებელო ჩემო, შესავედრებელო ჩემო და მჳსნელო ჩემო. მშერთი ჩემი მწე ჩემდა და მე ვესავე მას; მფარველი ჩემი და რჳჲ ცხორებისა ჩემისაჲ და ჳელის ამჳყრობელი ჩემი.
- 4. ჳებით ვხადო უფალსა და მტერთა ჩემთაგან განვერე-

ჯ

5. ჯარე-მომადგეს მე სალმობანი სიკუ- დილისანი და ლუართა უშჯულოებისათა შემადრწუნეს მე;

6. ზირთა ჯოჯოხეთისათა მომიცვეს მე და მომეწიფენეს მე მახენი სიკუდილისანი.

7. ზირსა ჩემსა უფლისა მიმართ ლალად- ვყავ და ღმრთისა ჩემისა მიმართ ვილოცე; შეისინინა ჩემი უფალმან ტაძრით წმიდით მისით, ლალადებაჲ ჩემი მიიწია მის წინაშე ყურთა მისთა.

8. იძრა და შეძრწუნდა ქუეყანაჲ. საფუძ- ველნი მათათანი შეირყინეს; შეძრწუნდა, რა- მეთუ შეპრისხდა მას ღმერთი.

9. ჯცდა კუამლი რისხვასა მისსა, ცეცხლი პირისა მისისაგან ალატყდა, ნაბერწყალნი გარდამოეთხოლდეს მისგან.

10. შორდრიკნა ცანი, გარდამოცდა ნისლი ქუეშე ფერკთა მისთა.

ღ

ლუართა] ღუაწლთა CD

უფლისა მიმართ ლალად- ვყავ] ვხადე უფალსა BCDE ვილოცე] ვლალად-ყავ BCDE შეისმინენ E უფალმან]—E;მი- სით ჳმისა ჩემისაჲ BCDE+ და CE მიიწიენ E

დასაფუძველნი BCDE შეძრწუნდეს E შეპრისხნა BCDE მას] მათ BCDE ღმერ- თმან E

ალატყდა და BCDE გამოეთხოლდეს BE და შორდრიკნა E ცანი და BCDE

5. სიკუდილისანი C. ღაწლთა C. ურჩულოებისათა BD, უშჯულოებისათა E, ჳრჩულოებისათა C. 7. ვლალატ-ყავ D, ლალად-ვყავ E. ჩემისა DE. 8. იძრა A. საფუძრველნი B. შეირყინეს C. შერისხ- ნა B. 9. კუამლი C.

ღ

5. გარე-მომადგეს მე სალმობანი სიკუდილისანი და ლუართა უშჯულოე- ბისათა შემადრწუნეს მე;

6. სალმობათა ჯოჯოხეთისათა მომიცვეს მე და მომეწიფენეს მე მახენი სიკუდილისანი.

7. ჳირსა ჩემსა ვხადე უფალსა და ღმრთისა ჩემისა მიმართ ლალად- ვყავ; შეისმინა ტაძრით წმიდით მისით ჳმისა ჩემისაჲ და ლალადებაჲ ჩემი მის წინაშე მიიწიოს ყურთა მისთა.

8. და იძრა და შეძრწუნდა ქუეყანაჲ და საფუძველნი მათათანი შეშფოთ- ნეს და შეიძრნეს, რამეთუ შეპრისხდა მათ ღმერთი.

9. აცდა კუამლი რისხვასა მისსა და ცეცხლი პირისა მისისაგან ალატყ- დეს და ნაკუერ-ცხალნი ალეგზნნეს მისგან.

10. და შორდრიკნა ცანი და გარდამოცდა და ნისლი ქუეშე ფერკთა მისთა.

C

D

11. Cქდა ქერობინთა, აღფრინდა, აღი- იბ
მალლა იგი ფრთეთა ზედა ქართასა.

12. შადვა ბნელი საფარველად მისა და იგ
გარემოჲს საყოფელი მისი, Cნელისა წყალნი იდ
ლრუბელთა შინა ჰაერისათა.

13. შბრწყინვალეებითა მისითა მის წინა- იე
შე ლრუბელთა წარიღეს სეტყუჲჲ, ნაბერწყა- ივ
ლი ცეცხლისაჲ.

14. ქუხდა უფალი ცით გამო და მალალ-
მან მოსცა ჳმად თვისი.

15. შიავლინნა ისარნი მისნი, განაბნინა იზ
იგინი, ელვანი განამრავლნა და შეაძრწუნნა
იგინი.

16. Cჩნდეს წყარონი წყალთანი და გამოჩნ- იძ
დეს საფუძველნი სოფლისანი სასტიკებითა ით
შენითა, უფალო, და ქართა, სულითა რი-
სხვისა შენისაჲთა.

17. ჴამოაელინა მალლით, შემიწყალა მე კ
და შემიწყნარა მე წყალთაგან მრავალთა.

იგი]—E

გარემოჲს მისა BCDE
საყოფელნი მისნი C მისი]
თვისი E

ლრუბელნი წარვიდეს BDE

ცით გამო უფალი E

მისნი და BCDE

სულისა BCD

შემიწყალა] შემიწყნარა E

11. აფრინდა BCD. აიმაღლა BCDE. 12. მისა BD. ლრუბელთა C. აერისათა C. 13. ბრწყინ-
ვალეებითა BCDE. ლრუბელთა C. სეტყუჲჲ B. 14. ქუხდა C. 15. მიავლინა B. განაბნინნა
BE, განაბნინა C. 16. საფუძველნი E. შენისათა B. შემიწყნარა] E-ში აღბათ, შეცდომაჲ,
გამოწვეული მომდევნო „შემიწყნარა“-ს გავლენით.

L

11. და აქდა ქერობინთა ზედა და აფრინდა, და აფრინდა იგი ფრთეთა
ზედა ქართასა.

12. და დადვა ბნელი საფარველად მისა და გარემოჲს მისსა საყოფელი
მისი, ბნელისა წყალნი ლრუბელთა შინა ჰაერისათა:

13. ბრწყინვალეებითა მისითა მის წინაშე ლრუბელნი წარვიდეს, სეტყუჲჲ
და ნაბერწყალი ცეცხლისაჲ.

14. და ქუხდა უფალი ცით გამო და მაღალმან მოსცა ჳმად თვისი.

15. მიავლინნა ისარნი და განაბნინა იგინი და ელვანი განამრავლნა
და შეაძრწუნნა იგინი.

16. და აჩნდეს წყარონი წყალთანი და გამოჩნდეს საფუძველნი სოფლი-
სანი სასტიკებითა შენითა, უფალო, ქარისაგან სულისა რისხვისა შენისა.

17. გამოავლინა მალლით და შემიწყნარა მე და შემიწყნარა მე წყალთა-
გან მრავალთა.

C

D

18. შიქსნა მე მტერთა ჩემთაგან ძლიერთა კა და მოძულეთა ჩემთაგან, რამეთუ განძლიერდეს ჩემსა უფროსს.

19. შომეწიფნეს მე დღესა კირისა ჩემისა- კბ სა, მეყო მე უფალი განმაძლიერებელ ჩემდა.

20. და გამომიყვანა მე ფართოდ; შიქს- კგ ნა მე უფალმან, რამეთუ უნდი მას.

21. შომავო მე უფალმან სიმართლითა კდ მომავოს BCDE ჩემითა და სიწმიდითა კელთა ჩემთაგანა მო- მომავოს მე (2)]წინაშე თუ- მავოს მე. ალთა მისთა E

22. შამეთუ დავიცვენ მე გზანი უფლისა- კე ნი და არა უღმრთო ვიქმენ მე ღმრთისა ჩემისაგან;

23. შამეთუ ყოველნი სამართალნი მისნი კვ წინაშე ჩემსა არიან მარადის და სიმართლენი მისნი არა განვიშორენ ჩემგან.

24. შიყო მე უბიწო მის თანა, ვეკრძალო კზ მისნი (2)]—C უბიწოდ BD თანა და BCDE მე (2)]—BDE

მე უშჯულოებისა ჩემისაგან.

18. ძრვიელთა BD. განძრვიელდეს B. 19. ჩემისა E. განმაძრვილებელ B. 21. მომავო] სიტყვის ბოლოს A-ში თითქო ამოშლილია ხ. 22. დავიცვენ D. უღმრთო B. ვიქმ BD. 23. განვიშორ B. 24. ურჯულოებისა BCD.

E

18. მიქსნეს მე მტერთა ჩემთაგან ძლიერთა და მოძულეთა ჩემთაგან, რამეთუ განძლიერდეს ჩემსა უფროსს.

19. მომეწიფნეს მე დღესა კირისა ჩემისასა და მეყო მე უფალი განმაძლიერებელ ჩემდა.

20. და გამომიყვანა მე ფართოდ; მიქსნეს მე, რამეთუ მინება ნე.

21. და მომავოს მე უფალმან სიმართლისა ჩემისაებრ და სიწმიდისაებრ კელთა ჩემთაგანა მომავოს მე.

22. რამეთუ დავიცვენ გზანი უფლისანი და არა უღმრთო ვიქმენ ღმრთისა ჩემისაგან;

23. რამეთუ ყოველნი სამართალნი მისნი წინაშე ჩემსა არიან და სიმართლენი მისნი არა განვიშორენ ჩემგან.

24. და ვიყო მე უბიწო მის თანა და დავიცვა მე უშჯულოებისა ჩემისაგან.

C

25. ზომავოს მე უფალმან სიმართლითა კმ ჩემითა და სიწმიდითა კელთა ჩემთაჲთა წინაშე თუალთა ჩემთა.

26. წმიდისა თანა წმიდა ვიყო და კაცვი-კთ სა უბიწოჲსა თანა უბიწო ვიყო.

27. რჩეულისა თანა რჩეულ ვიყო, ხოლო ლ დრკუნი იგი შენ დაამკუენ.

28. რამეთუ შენ ერი მდაბალი აცხოვნე, ლა უფალო, და თუალნი ამპარტავანთანი შენ დაამდაბლენ;

29. რამეთუ შენ აღმინთე სანთელი ჩემი, ლბ უფალო და ღმერთო ჩემო, განმინათლე ბნელი ჩემი;

30. რამეთუ შენ მიერ ვიქსენ მე განსაცდელისაგან და ღმრთისა ჩემისა მიერ გარდავქდე ზღუდესა.

31. ღმერთო ჩემო, უბიწო არიან გზანი ლდ შენნი და სიტყუანი უფლისანი რჩეულ არიან, შესავედრებელ არს იგი ყოველთათჳს, ლე რომელნი ესვენ მას.

D

წინაშე თუალთა ჩემთა] მომაგოს მე E, წინაშე თუალთა მისთა BD

დრკუნი იგი შენ დაამკუენ]. დრკუჲსა (ბრკუჲსა B) მისგან განვეშორო BCDE

უფალმან C

და]—BCDE ჩემო და შენ. BCDE

ვიქსენ E

გარდავექდე C, გარდავქენ BD.

25. ჩემთაჲ BD. თუალთა C. 26. წმიდაჲ D. უბიწოჲ D. 27. რჩეულისა C. რჩეული A. რჩეულ C. დრკუჲსა C. განვეშორო E. 28. თუალნი C. 30. მიქსენ ACD. ზღუდესა C.

E

25. და მომაგოს მე უფალმან სიმართლისა ჩემისაებრ და სიწმიდისაებრ კელთა ჩემთაჲსა წინაშე თუალთა მისთა.

26. წმიდისა თანა წმიდა იყო და კაცვისა უბრალოჲსა თანა უბრალო იყო,

27. და რჩეულისა თანა რჩეულ იყო და დრკუჲსა მისგან განვეშორო.

28. რამეთუ შენ ერი მდაბალი აცხოვნო და თუალნი ამპარტავანთანი დაამდაბლენ;

29. რამეთუ შენ აღმინთო სანთელი ჩემი, უფალო; ღმერთო ჩემო, განმინათლო ბნელი ჩემი;

30. რამეთუ შენ მიერ ვიქსენ მე განსაცდელისაგან და ღმრთისა ჩემისა მიერ გარდავქდე ზღუდესა.

31. ღმერთი ჩემი, უბიწო არიან გზანი მისნი და სიტყუანი უფლისანი გამოკუერებულ; შესავედრებელ არს იგი ყოველთათჳს, რომელნი ესვენ მას.

ჯ

ღ

32. შამეთუ არავინ არს ღმერთი უფლისა გარეშე და არავინ არს სხუად ღმერთი გარ-
ნა ღმრთისა ჩუენისა.

ღვ არავინ] ვინ BCDE ღმერთ
BCD, ღმერთო E და არავინ]
ანუ ვინ BCDE სხუად] —
BCDE ღმერთ BCDE ჩუე-
ნისა] ჩუენისაებრ BCDE

33. იმერთი, რომელმან შემოსა მე ძალი ლმ
და დასხნა უბიწოდ სლვანი ჩემნი;

34. უანამტკიცნა ფერჯნი ჩემნი ვითარცა ლმ
ირემთანნი და მალალსა ზედა დამადგინა მე;

მალალთა BCDE

35. უანსწავლნა კელნი ჩემნი ღუაწლსა და ლმ
ყვნა მკლავნი ჩემნი ვითარცა მშუღლი მტკიცე.

36. შომეც მე შემწე მაცხოვარებისა შენი- მ
სა და მარჯუენემან შენმან შემიწყნაროს მე;
სწავლამან შენმან აღმმართა მე სრულიად მა
და მოძღურებამან შენმან განმსწავლა მე.

შემიწყნარა BCDE

37. შართო ყვენ სლვანი ჩემნი ქუეშე მმ
ფერჯთა ჩემთა, რადთა არა მოუძღურდენ
ალაგნი ჩემნი.

ფერჯთა ჩემთა] ჩემსა CE,
შენსა BD ალაგნი] მტერნი C

33. ანუ C. ეს მუხლი C-ს გადაწერს გამორჩენია. სხვას გვიანდელი ხელით კიდებენ
-მიუწერია მუხლის დასაწყისი სიტყვები: „ღმერთი არს, რომელმან შემოსა“. 35. ღუაწლსა C.
ყნა B. ყუნა DE. მშუღლი AB. მტკიცე C. 36. შემწე B, შემწე E. მაცხოვარებისა D. მარჯმან A,
მარჯუენამან BCD. აღმმართა BCE. მოძღურობამან B. მოძღურებამან C. 37. ქუეშე C. მოუძღურ-
დენ B, მოუძღურდენ C. მტერნი] ან მუხლში C-ში, აღმათ, შეცდომით სწერია. ეს სიტყვა
მომდევნო მუხლს ეკუთვნის და გადაწერს თვალი გადაუტდა.

ღ

32. რამეთუ ვინ არს ღმერთ უფლისა გარეშე, ანუ ვინ არს ღმერთ,
გარნა ღმრთისა ჩუენისა?

33. ღმერთი, რომელმან გარე შემარტყა მე ძალი და დადვა უბიწოდ
გზად ჩემი;

34. განამტკიცნა ფერჯნი ჩემნი ვითარცა ირემთანნი და მალალთა ზედა
დამადგინა მე.

35. განსწავლენ კელნი ჩემნი ღუაწლსა და ყვენ მშუღლ რეალისა მკლავ-
ნი ჩემნი.

36. და მომეც მე შემწე მაცხოვარებისა და მარჯუენემან შენმან შემი-
წყნარა მე და სწავლამან შენმან აღმმართა მე სრულიად და მოძღურებამან
შენმან ამან განმსწავლოს მე..

37. ფართო ჰყვენ სლვანი ჩემნი ქუეშე ჩემსა და არა მოუძღურდეს
ალაგნი ჩემნი.

C

D

38. უღევნე მტერნი ჩემნი, ვეწიო მათ და მე დევნენ E ჩემნი და E არა მოვაქციო მათგან, ვიდრე არა მოვასრულნე იგინი.

39. ზაჰირო მათ და ვერ უძლონ დადგომად, დაეცნენ იგინი ქუეშე ფერჯთა ჩემთა. მდ და დაეცნენ C

40. შთამაცუა ნე ძალი ბრძოლასა მათგან; მე ბრძოლასა მათსა BD რომელნი აღდგომილ არიან ჩემ ზედა, ყვენ ჩემ ზედა]—C

41. მტერნი ჩემნი დევნულ ყვენ და მომსრენ მოძულენი ჩემნი. მე ჩემნი] ჩნი B მოჰსრენ მოძულენი ჩემნი] მოძულენი ჩემნი მოსრენ (მოვსრენ B) BCDE

42. მალადებდეს და არავინ იყო მესნელ მათდა, ხადოდეს უფალსა და [არა] ისმინა მათი. მათა BCE

43. შავაწულილნე იგინი ვითარცა მტუერი ნი წინაშე ქარსა და ვითარცა თიჯა უბნისა და ვათრჯუნნე იგინი. მშ

44. შივსნა მე ჯდომასა ერისასა, დამადგინა მე მთავრად წარმართთა ზედა; ური, მთ ერისასა და BCDE რომელ არა ვიცოდე, მემონა მე] მემონა BD, მემონა CE

39. ჯდომი C. ქუეშე C. 40. შთამაცუა C. ქუეშე C. 41. ჩემნი (1) C. სიტყვაში „მოჰსრენ“ ჰამატებულია A. 42. მხადოდეს C. 43. დავაწვლილნე B, დავაწვლილნე C, დავაწვლილნე E. 44. მონა BD.

L

38. ვღევნე მტერნი ჩემნი და ვეწიო მათ და არა მოვაქციო, ვიდრე არა მოვასრულნე.

39. ვაჰირო მათ და ვერ უძლონ დადგომად, დაეცნენ იგინი ქუეშე ფერჯთა ჩემთა.

40. და შთამაცუ მე ძალი ბრძოლასა, შეაბრკოლენ ყოველნი, რომელნი აღდგომილ არიან ჩემ ზედა, ჩემ ქუეშე.

41. და მტერნი ჩემნი მომცენ მე მეოტად და მოძულენი ჩემნი მოსრენ.

42. მალადებდეს და არავინ იყო მაცხოვარ, უფლისა მიმართ, და არა ისმინა მათი.

43. და დავაწვლილნე იგინი ვითარცა მტუერი წინაშე პირსა ქარისასა და ვითარცა თიჯა უბნისა და ვათრჯუნნე იგინი.

44. მივსნე მე ჯდომისაგან ერისა და დამადგინო მე მთავრად წარმართთა; ერმან, რომელ არა ვიცოდე, მემონა მე,

ზ

45. და მორჩილებითა ყურისაჲთა ისმინეს ჩემი; შვილნი უცხოთანი მეცრუენეს მე,

46. შვილნი უცხოთანი განკჳდეს დაძჳე-
ლებულნი და კელობდეს ალაგთა მათთაგან.

47. ცხოველ არს უფალი, კურთხეულ არს ღმერთი; ამაღლდა ღმერთი მაცხოვარებისა ჩემისაჲ.

48. იმერთი, რომელი ეძიებს შურსა ჩემ-
სა, მან დაამორჩილა ერი ჩემ ქჳეშე.

49. შჳსნელი ჩემი მტერთა ჩემთაგან მრის-
ხანეთა; და მათგან, რომელნი აღდგომილ
არიან ჩემ ზედა, აღმამალა მე; და კაცისა
უკეთურისაგან მიჳსენ მე.

50. უმისთჳს აღგიარო შენ წარმართთა შო-
რის, უფალო, და სახელსა შენსა უგალობდე;

51. შამეთუ განადიდა ცხოვრებაჲ მეუფისა
თანა ყოფად [წყა|ლობაჲ ცხებულისა მისისა
თანა, შავითის თ[ანა] და ნათესავისა მისისა
თანა უკუნისამდე და უკუნითი უკუნისამდე.
მუჳლი 5% (5%)

დიდებაჲ, თაჳყუანი ს-ცემაჲ

ღ

და]—BCDE ისმინა BCDE

5ა განკჳდეს] განკრთეს BD და-
ძჳელებულნი]—BCDE

5ბ უფალი და BDE
ღმერთი (1)] + და BDE აღ-
მაღლდინ CE

5გ შურსა] სულსა C
მან]—BCD

5დ ჩემთაგან] ჩემთა BD
და(1)]—CDE
აღმამალდე BCDE

5ე

5ვ თანა (1)] მისისაჲ BCDE

5ზ

დიდებაჲ BD

45. მორჩილებითა B. ყურისაჲთა C. 46. განკრთეს C. 47. ცხოველ E. კურთხეულ B. ამაღლ-
დინ E. მაცხოვარებისა DE. 48. კჳეშე C. 49. მრისხანეთა B. აღდგომილ B. ამაღლდე BD. ჳფთარი-
საგან C. 50. აგაირო BCDE .51. მისისაჲ] მისისა C. წყალობად A.

ღ

45. მორჩილებითა ყურისაჲთა ისმინა ჩემი; შვილნი უცხოთანი მეცრუე-
ნეს მე,

46. შვილნი უცხოთანი განკჳდეს და კელობდეს ალაგთა მათთაგან.

47. ცხოველ არს უფალი და კურთხეულ არს ღმერთი და ამაღლდინ
ღმერთი მაცხოვარებისა ჩემისაჲ.

48. ღმერთო, რომელი ეძიებ შურსა ჩემსა და დაამორჩილენ ერნი ჩემ ქჳეშე.

49. მჳსნელი ჩემო მტერთა ჩემთაგან მრისხანეთა და მათგან, რომელნი
აღდგომილ არიან ჩემ ზედა, აღმამალო მე და კაცისა უკეთურისაგან მიჳსენ
მე.

50. ამისთჳს აღგიარო შენ წარმართთა შორის, უფალო, და სახელსა
შენსა უგალობდე.

51. განადიდე ცხოვრებაჲ მეუფისაჲ და ყოფად წყალობაჲ ცხებულისა
მისისა თანა, ღავითის თანა და ნათესავისა მისისა თანა უკუნისამდე.

დიდებაჲ

ს

ღ

18

ფსალმუნი იშ, აღხარულსა, ფსალმუნი დავითისა, ხალმროთა რჩულთაჲ

დასასრულსა, ფსალმუნი დავითისა, იშ (იშ—D) BD. თაყუანის-ცემად სულისა გალობად დავითისი, იშ E. სათ.—C

2. ოანი უთხორობენ დიდებასა ღმრთისასა და დაბადებულსა ქმნულსა კელთა მისთასა სამყაროჲ.

დაბადებულსა ქმნულსა კელთა მისთასა სამყაროჲ] — ქმნულსა E, დაბადებულნი კელთა მისთანი სამყაროსა C

3. ოლე დღესა აუწყებს სიტყუასა და ღამე ღამესა მიუთხორობს მეცნიერებასა.

ბ

4. ორა არიან თქუმულ, არცა სიტყუა ყოველთა, რომელთაჲ-იგი არა ისმის ვმად მათი.

გ

თქუმულ მათა C ყოველთა]—BCDE ესმა BCD

5. ყოველსა ქუეყანასა განჯდა ვმად მათი და კიდეთა სოფლისათა—სიტყუანი მათნი.

დ

6. შხესა აღდგა კარავი თუსი; თავადი იგი ვითარცა სიძე რად გამოვალნ ეზოჲთ თუსით, ოხარებდეს იგი, ვითარცა გმირი სრბად გზასა.

ე

აღდგა BCDE იგი (1)]—BCDE

ვ

სრბად] სლვად D

2. უთხორობელ A, უთხორობენ C. 3. დღე B, დღე CE. აუწყებს C. სიტყუას BC. ღამე B, ღამე E. მიუთხორობს B, მიუთხორობს C. 4. არარიან B. თქმულ B, თქვმულ C. სიტყუა C. რომელთა BCDE. არა] არ E. ბ. სიძე CE, სიძე B. გაზასა B.

ღ

18

დასასრულსა, ფსალმუნი დავითისა

2. ოანი უთხორობენ დიდებასა ღმრთისასა და ქმნულსა კელთა მისთასა მიუთხორობს სამყაროჲ.

3. დღე დღესა აუწყებს სიტყუასა და ღამე ღამესა მიუთხორობს მეცნიერებასა.

4. არა არიან თქუმულ არცა სიტყუა, რომელთა-იგი არა ესმა ვმად მათი.

5. ყოველსა ქუეყანასა განჯდა ვმად მათი და კიდეთა სოფლისათა—სიტყუანი მათნი.

6. შხესა აღდგა კარავი თუსი; და თავადი, ვითარცა სიძე რად გამოვალნ ეზოჲთ თვისით, იხარებდეს იგი, ვითარცა გმირი სრბად გზასა.

ს

ღ

7. ოის კიღითგან არს გამოსავალი მისი და მიწვენაჲ მისი ვიღრე კიღედ მისდამდე; ორა არს ვინ დაეფაროს სიციხესა მისსა.

8. შჯული უფლისაჲ უბიწო არს და მოაქცევს სულთა; წამებანი უფლისანი სარწმუნო არიან და გონიერ ყენიან ყრმანი.

9. სიმართლენი უფლისანი წრფელ არიან და ახარებენ გულთა; ჭცნებანი უფლისანი მბრწყინვალე არიან და განანათლებენ თუალთა.

10. შიში უფლისაჲ წმიდა არს და ჰგიეს იგი უკუნისამდე; ლანკითხვანი უფლისანი კეშმარიტებით არიან და მართალ ერთბამად.

11. ლული[ს]-სათქუმელ არიან იგინი უფროჲს ოქროჲსა და ანთრაკისა პატიოსნისა მრავლისა, ოტკბილეს არიან იგინი უფროჲს თაფლისა მის გოლეულისა.

8 კიღითგან არს] კიღითგანა
BD

9

10 უკუნისამდე] უკუნითი უკუნისამდე E ერთბამად] მის თანა BCDE

7. კიღე BE, კიღემდე CD. მისამდე BE, მისა CD. მისსა] მისა A. 8. რბული BD, შჯული C უბიწო C. სულთა C. სარწმუნო C. გუნიერ-ყენიან B, გონიერ-ყენიან E. 9. „განანათლებენ“ D-ში აჲ მუხლში ორჯერაა განმეორებული: „განანათლებენ გულთა“ და „განანათლებენ თუალთა“, რაც, აღბათ, შეცდომაა. ბრწყინვალე BCDE. 11. გულის-სათქუმელ C. უფროჲს C. უქროჲს B. ათრაკისა E. უტკბილეს C. გულეულისა B.

ღ

7. ოის კიღითგან არს გამოსლვაჲ მისი და მიწვენაჲ მისი ვიღრე კიღედ ოისამდე; და არა არს, ვინ დაეფაროს სიციხესა მისსა.

8. შჯული უფლისაჲ უბიწო არს და მოაქცევს სულთა; წამებანი უფლისანი სარწმუნო არიან და გონიერ ყენიან ყრმანი.

9. სიმართლენი უფლისანი წრფელ არიან და ახარებენ გულთა; მცნებაჲ უფლისაჲ ბრწყინვალე არს, განმანათლებელ თუალთა.

10. შიში უფლისაჲ წმიდა არს და ჰგიეს იგი უკუნითი უკუნისამდე; განკითხვანი უფლისანი კეშმარიტებით არიან და განმართლებულ მის თანა.

11. გულის-სათქუმელ არიან უფროჲს ოქროჲსა და ანთრაკთა პატიოსანთა ფრიად და უტკბილეს უფროჲს თაფლისა და გოლეულისა.

ს

ღ

12. ძამეთუ მონამანცა მისმან იცვას ესე, იგ ბოლო დაცვასა მისსა მოსაგებელ მრავალ.

მისმან] შენმან BCDE
ბოლო]—BCDE
თქსნი] მისნი B

13. შეცოდებანი თქსნი ვინ-მე გულისხმა-ყენეს? საიდუმლოთა ჩემთაგან განმწმიდე მე, იფ

უცხოთა შეცოდებათაგან]
უცხოთაგან BCDE
განვწმდე] განმწმიდო BD,
განმწმიდე C, განვწმიდნე E.
იყენედ E

14. და უცხოთა შეცოდებათაგან იცევ მონაჲ შენი; სრა თუ მეუფლნენ, მაშინ უბიწო ით ვიყო მე და განვწმდე მე ცოდვისაგან დიდისა.

15. სყენენ შენდა სათნო სიტყუანი პირისა ჩემისანი და ზრახვანი გულისა ჩემისანი შენ წინაშე მარადის, ოჲფალო, მწეო ჩემო კა და მკსნელო ჩემო.

მუჯლი კა

19

ფსალმუნი ით, აღსახრულსა, ფსალმუნი დავითისი, რაჲმს შეიკრიბნა ხენქერიმ ძალნი და ტყუედ წარაქცინა ყოველნი, წარმოვიდა იერუსალიმსა ზედა

ით (ით—B), გალობა დავითისი BD. ფსალმუნი დავითისი C. დასახრულსა, გალობა დავითისი E.

2. შეისმინენ შენი უფალმან დღეს[ა] კირისა შენისასა, შემწე გეყავნ შენ სახელი ღმრთისა იაკობისი.

ა შეისმინა BC (?)D

12. იცვს C. მისა A. 13. ვი-მე C. გკლისხმა-ყენეს C, გულისხმა-ყენეს D. საიდუმლოთა B. საიდუმლოთა C. 14. უცხოთაგან C. თუ მეუფლნენ, მაშინ კბიწო C. 15. აყენენ A.

19. 2. შემწე BC.

12. და რამეთუ მონამანცა შენმან იცვენეს ესე, დაცვასა მათსა მოსაგებელ მრავალ.

13. შეცოდებანი ვინ-მე გულისხმა-ყენეს? საიდუმლოთა ჩემთაგან განმწმიდე მე.

14. და უცხოთაგან იცევ მონაჲ შენი; არა თუ მეუფლნენ, მაშინ უბიწო ვიყო მე და განვწმდიდე მე ცოდვისაგან დიდისა.

15. და იყენენ შენდა სათნო სიტყუანი პირისა ჩემისანი და ზრახვანი გულისა ჩემისანი შენ წინაშე მარადის, უფალო, მწეო ჩემო და მკსნელო ჩემო.

19

დასახრულსა, ფსალმუნი დავითისი

2. შეისმინენ შენი უფალმან დღესა კირისა შენისასა, შემწე გეყავნ შენ სახელი ღმრთისა იაკობისი.

ს

3. შოავლინენ შენდა შემწე წმიდით მისით და სიონით გამო ჯელი აღგიპყარ შენ;

4. შოიჯსენენ უფალმან ყოველი მსხუერპლი შენი და აღნათქუემი შენი მან სათნო-
იყავნ.

5. შოგეცინ უფალმან გულისა შენისა და ყოველი ზრახვაა შენი მან აღგისრულენ.
განსუენებაა

6. შიხარებდეთ ჩუენ მაცხოვარებითა შე-
ნითა და სახელითა უფლისა ღმრთისა ჩუენ-
ისისადათა ჩუენ განვდიდნეთ; ოღგისრულენ
უფალმან ყოველივე თხოვაა შენი.

7. ოწ გულისხმა-ყავთ, რამეთუ აცხოვნა
უფალმან ცხებული თჯსი და შეისმინა მისი
ზეციით წმიდით მისით, შამეთუ ძლიერებით
არს ცხორებაა მარჯუენისა მისისადა.

8. ჴეინი ეტლებითა და ჰუნეებითა, ხოლო
ჩუენ სახელსა უფლისა ღმრთისა ჩუენისასა
გხადლოდით.

ლ

ბ უფალმან შენდა C შემ-
წე] შემწედ (შემწე B) ჴეციით
BD და]—BCD უფალმან კე-
ლი აღგიპყარ BD

გ მან]—E

დ მოგეცინ შენ BCDE

ე

ვ ყოველი BCDE

ზ

თ

ჩუენისასა ჩუენ BCD

3. შემწე B. აგიპყარ BCE. 4. ეს მუხლი აკლია BD-ში. 5. აგისრულენ BCE. 6. მაც-
ხოვარებითა D. აგისრულენ BE, აგისრულენ C. თხოაა DE. 7. გულისჯმა-ყავთ D. თჯსი B.
ძლიერებითა D. მარჯუენისა C. 8. ჰუნებითა B, ჰუნებითა C, ჰუნებითა D.

ლ

3. მოავლინენ შენდა შემწე წმიდით მისით და სიონით გამო ჯელი აღ-
გიპყარ შენ;

4. მოიჯსენენ ყოველნი მსხუერპლნი შენნი და ყოველად-დასაწუეელნი
შენნი განაპოხენ.

5. მოგეცინ შენ უფალმან გულისაებრ შენისა და ყოველი ზრახვაა შენი
აღგისრულენ.

6. ვიხარებდეთ ჩუენ მაცხოვარებითა შენითა და სახელითა უფლისა
ღმრთისა ჩუენისადათა ჩუენ განვდიდნეთ; აღგისრულენ უფალმან ყოველი თხო-
ვაა შენი.

7. აწ გულისჯმა-ყავ, რამეთუ აცხოვნა უფალმან ცხებული თჯსი და შეი-
სმინოს მისი ჴეციით წმიდით მისით; ძლიერებით არს ცხორებაა მარჯუენისა
მისისადა.

8. ესენი ეტლებითა და ესენი ჰუნებითა, ხოლო ჩუენ სახელითა უფლისა
ღმრთისა ჩუენისადათა ჩუენ გხადლოდით.

ჯ

ღ

9. ზეინი შებრკოლდეს და დაეცნეს, ხოლო ჩუენ აღვდეგით და აღვემართენით.

10. ძჴუალო, აცხოვნე მეუფე და ისმინე ჩუენი ღლესა მას, რომელსაცა გხადლოდი შენ.

მუკლი ია

ი და (1)]—B

ია ჩუენ გხადლოდით BCDE

20

ფსალმუნი კ, დახასრულსა, ფსალმუნი დავითისი

2. ძჴუალო, ძალითა შენითა იხარებდეს მეუფე და მაცხოვარებითა შენითა იშუებდეს ფრიად.

3. ჴულის-თქუმა გულისა შენისა მიგიცემის მისდა და ნებაჲ ბაგეთა მისთაჲ არა დააყენე მისგან.

4. ძამეთუ მისწიფე იგი კურთხევისა სიტკბოებისა შენისასა, დაადგ თავსა მისსა გვრგვნი ქვისა მისგან პატოისნისა.

ფსალმუნი დ[ავითისი] C. დასასრულსა, გალობაჲ დავითისი, კ E. სათ.—BD.

ბ გულის-თქუმაჲ BCDE შენისა] მისისაჲ BD მიგიცემია (მიგიცემიეს E) მას BCDE დაეყენა C

გ მის პატოისნისაჲ CE

9. ავემართენით BE. 10. აცხოვნე E. მეუფე E.

20. 2. მეუფე B, მეუფე D. მაცხოვარებითა E. იშუებდეს C. 3. გულის-თქუმაჲ C. მიგიცემიეს A. C-ში ამავე სიტყვის ბოლო კარგად არ იკითხება და არ ჩანს, თუ როგორაა თურმობითი ნაწარმოები. 4. მისა A. გვირგვინი B.

ღ

9. იეინი შებრკოლდეს და დაეცნეს, ხოლო ჩუენ აღვდეგით და აღვემართენით.

10. უფალო, აცხოვნე მეუფე და ისმინე ჩუენი ღლესა მას, რომელსაცა გხადლოდი შენ.

20

დახასრულსა, ფსალმუნი დავითისი

2. უფალო, ძალითა შენითა იხარებდეს მეუფე და მაცხოვარებითა შენითა იშუებდეს ფრიად.

3. გულის-თქუმაჲ გულისა მისისაჲ მიეცე მას და ნებაჲ ბაგეთა მისთაჲ არა დააკლე მას.

4. რამეთუ მისწიფე იგი კურთხევისა სიტკბოებისასა, დაადგ თავსა მისსა გვრგვნი ქვისა მისგან პატოისნისა.

ზ

5. ცხორებაჲ გთხოვა შენ და მიეც ნას განგრობაჲ დღეთა[ჲ] უკუნისამდე და უკუნიითი უკუნისამდე.

6. თიდ არს დიდებაჲ მისი მაცხოვარებითა შენითა, დიდებაჲ და დიდად შეუნიერებაჲ დაადგ მას ზედა;

7. რამეთუ მიეც მას კურთხევაჲ უკუნისამდე და ახარე მას სიხარულითა პირისა შენისაჲთა.

8. რამეთუ მეუფე ესავეს უფალსა და წყალობითა მალღისაჲთა იგი არა იძრას.

9. უკოს ჯელი შენი ყოველთა ზედა მტერთა შენთა და მარჯუენემან შენმან პოენეს ყოველნი მოძულენი შენნი.

10. დაჰსხნე იგინი ვითარცა საჭუმელისა ცეცხლი ეამსა პირისა შენისასა; და უფალმან რისხვითა მისითა შეადრწუნნეს იგინი და ცეცხლმან შეკამნეს იგინი.

ღ

მიეც] ეც BDE უკუნისამდე (1)]—C და უკუნიითი უკუნისამდე]—BDE

ვ

მიეც იგი კურთხევასა BCD ახარო E

ზ

და]—B

დაჰსხნე] დასხენ (დასცენ BD) შენ BCDE, საჭუმელი ცეცხლისაჲ BCDE მისითა შეადრწუნნეს] შენითა შეადრწუნნე C

5. განგანგრობაჲ A, განგრობა C. 6. დიდად შეუნიერებაჲ C. დაადგა A. ბოლო ა მერვა მიწერილი, 7. უკუნისამდე D (სრულად). 8. მეუფე B, მეუფე CE. 9. მარჯნმან A, მარჯუენემან BCD. 10. „დაჰსხნე“ სიტყვაში ჰ ჩამატებულია A, დასხ[.] C. შეადრწუნნეს B. ცეცხლმან E, ცხლმან B.

ღ

5. ცხორებაჲ გთხოვა შენ და მიეც მას განგრობაჲ დღეთაჲ უკუნითი უკუნისამდე.

6. დიდ არს დიდებაჲ მისი მაცხოვარებითა შენითა, დიდებაჲ და დიდად შეუნიერებაჲ დაადგ მას ზედა;

7. რამეთუ მისცე მას კურთხევაჲ უკუნითი უკუნისამდე და ახარო მას სიხარულითა პირისა შენისაჲთა.

8. რამეთუ მეუფე ესავეს უფალსა და წყალობითა მალღისაჲთა არა იძრას.

9. იპოვენ ჯელი შენი ყოველთა ზედა მტერთა შენთა და მარჯუენემან შენმან პოენეს ყოველნი მოძულენი შენნი.

10. რამეთუ დასხნე იგინი ვითარცა საჭუმელი ცეცხლისაჲ ეამსა პირისა შენისასა; უფალმან რისხვითა მისითა შეადრწუნნეს იგინი და ცეცხლმან შეკამნეს იგინი...

ჯ

ღ

11. ჩაყოფი მათი ქუეყანისაგან წარწყმი-
დოს და ნათესავი მათი ძეთა კაცთაგან.

12. ძამეთუ მოაქციეს შენ ზედა ბორო-
ტებით, იზრახეს ზრახვად, რომელ ვერ და-
ამტკიცეს.

13. ძამეთუ ჰყვენ შენ იგინი დევნულ და
ნეშტთა შენთათჳს განზზადნეს პირნი მათნი.

14. წღმალღდი, უფალო, ძალითა შენითა, იღ
უგალობდე და ვჰმადლობდე ძლიერებასა
შენსა.

მუკლი იღ
დიდებაჲ, თაყუანის-ცემაჲ

იბ შენ] ჩემ B[C]DE

იგ და]—C განზზადნეს BE, გან-
ზზადე C პირი მათი BCE

ძლიერებათა შენთა E

დიდებაჲ BCD, თაყუანის-
ცემაჲ E

21

ფსალმუნი კა, დახსრულსა, ციხარსა, შეწვენისათჳს
ფსალმუნი დავითისი

2. იმერთო, ღმერთო ჩემო, მომხედე მე;
რად დამავდებ შე? განმიშორებ ცხოვრებისა
ჩემისაგან სიტყუათათჳს ბრალისა ჩემისათა.

დასასრულსა, ფსალმუნი დავითისი
B. დასასრულსა, [...] D. ფსალმუნი
დავითისი C. დავითისა ფსალმუნი E

ა მომხედენ BCDE
განმიშორებ BCD[E]

11. წარსწყმიდოს D. 13. შენთათჳს B. განზზადნეს D. 14. ამალღდი BCDE. ჰმად-
ლობდე B.

21. 2. სიტყუათათჳს B, სიტყუათათჳს C.

ღ

11. ჩაყოფი მათი ქუეყანისაგან წარსწყმიდო და ნათესავი მათი ძეთა
კაცთაგან.

12. რამეთუ მოაქციეს შენ ზედ ბოროტებით, იზრახნეს ზრახვანი, რო-
მელთა ვერ უძლონ დამტკიცებად.

13. რამეთუ დასხნე იგინი ზურგიით და ნეშტთა შენთა შორის განჰზა-
დო პირი მათი.

14. ამალღდი, უფალო, ძალითა შენითა, უგალობდეთ და ვაკებდეთ ძლი-
ერებათა შენთა.

დიდებაჲ

21

დასასრულსა, შეწვენისათჳს საციკროჲსა, ფსალმუნი დავითისი

2. ღმერთო, ღმერთო ჩემო, მომხედენ მე; რადსათჳს დამიტევე მე?
შორს არიან ცხოვრებისა ჩემისაგან სიტყუანი ბრალთა ჩემთანი.

ზ

3. იმერთო ჩემო, დღისი კმა-ვყავ შენდა-
მი; არა ისმინე ჩემი ღამე და არა ილუაწე
ჩემთვის.

4. ხოლო შენ წმიდასა შინა დამკვდრე-
ბულ ხარ ქებული ეგე ისრაელისაჲ.

5. შენ გესვიდეს მამანი ჩუენნი, გესვიდეს
შენ და იქსნენ ივინი;

6. შენდამი ლალადებდეს, ცხოვნდეს, შენ
გესვიდეს და არა ჰრცხუნა.

7. ხოლო მე მატლ ვარ და არა კაც, სა-
ყუედრელ კაცთა და შეურაცხ ერისა.

8. ყოველთა, რომელთა მიხილეს მე, მო-
მიძაგეს მე, იტყოდეს ბავითა და ყრიდეს
თავსა.

9. უსვიდა უფალსა, იქსნა იგი, აცხოვნა
იგი, რამეთუ ჰნებავს იგი.

10. შენ ხარ, რომელმან გამომიყვანე
საშოფთ, სასოო ჩემო, შედის მუცლით ჩე-
მითგან;

ღ

ზ შენდამი და CE

ივინი]—E

ღ და ცხოვნდეს BE

ყრიდეს] ხრიდეს BCDE
თავთა D

ღ და აცხოვნა BD

თ გამომიყვანე მე BCDE

ი საშოფთგან BC მუცლით] ძუ-
ძუფთ CE

3. ღამე E. არაჲ (2) D. იღაწე C. 4. დამკვიდრებულ B. სრულადა დაწერილი: ისრაე-
ლისა B, ისრაელისა D. 6. ლადებდეს B. ცხოვნდეს CDE. არაჲ D. რცხუნა BCE. 7. არაჲ C. შევრაცხ
C. შეურაცხ ერისა] შეურაცხელისა B, შეურაცხერი D. 8. რხრიდეს B. 10. მოცლით B. ძუძუთ C

ყ

3. ღმერთო ჩემო, დღისი კმა-ვყავ შენდამი და არა ისმინე ჩემი; და
ღამე და არა ილუაწე ჩემთვის.

4. ხოლო შენ წმიდასა შინა დამკვდრებულ ხარ ქებული ეგე ისრაე-
ლისაჲ.

5. შენ გესვიდეს მამანი ჩუენნი, გესვიდეს შენ და იქსნენ ივინი;

6. შენდამი ლალადებდეს და ცხოვნდეს, შენ გესვიდეს და არა ჰრცხუნა.

7. ხოლო მე მატლ ვარ და არა კაც, საყუედრელ კაცთა და შეურაცხ
ერისა.

8. ყოველნი, რომელნი მხედვიდეს მე, მეკიცხევდეს მე, იტყოდეს ბავი-
თა და ხრიდეს თავთა.

9. ესვიდა უფალსა, იქსნინ იგი, აცხოვნენ იგი, რამეთუ ჰნებავს იგი.

10. რამეთუ შენ ხარ, რომელმან გამომიყვანე მე საშოფთ, სასოო ჩემო,
დღისი ძუძუფთ ჩემითგან.

C

D

11. შენდა შევარდი მე საშოათგან, დედის მუცლით ჩემისათ ღმერთი ჩემი ხარი შენ და ნუ განმეშორები ჩემგან, შამეთუ ჳირი მახს მე. ჩემისათ] ჩემითგან BCDE და]—C
12. და არავინ არს მწე ჩემდა. არს]ა B
13. ჳარე-მომადგეს მე ჳუარაკებ მრავალ და კუროთა მართებულთა მომიცვეს მე; იბ მომადგა BCDE ჳუარაკებრ C'
14. ჳლალეს ჩემ ჳედა პირი მათი, ვითარ-ცა ლომმან მტაცებელმან და მყუიროლმან. იგ აღეს E
15. ჳოლო მე ვითარცა წყალი დავითხიე და განიბნინეს ყოველნი ძუალნი ჩემნი, ჳქმნა გული ჩემი ვითარცა ცუილი დადნობილი შუვა მუცელსა ჩემსა; იდ ხოლო]—CE იე დადნობილ D
16. ჳანკმა ვითარცა კეცი ძალი ჩემი, ენაჲ ჩემი სასასა ჩემსა აეკუჲ და მიწად სიკუდილისად შთამჳადეს მე. ივ ჩემი (1)]+ და CE შთამჳადეს] დამჳადეს CE
17. ჳარე-მომადგეს მე ძალღებ მრავალ და კრებულმან უკეთურთამან მომიცვეს მე; ჳან-კურტიტნეს ჳელნი ჩემნი და ფერჳნი ჩემნი. იზ -მომადგა BCDE ძალღებრ C' ით მომიცვა BCDE

11. მოცლით B. 13. ჳარაკებრ C. მართებულთა C. 14. ლომან B. მყუიროლმან CDE. 15. განიბ-
 ნინეს C. ძუალნი C. ცული CD. შთა C, შუვა E. 16. ძლი A (C-ში არ ჩანს), ძუალი BD, სასა DE.
 აეკუჲ C, აღეკუჲ E. სიკუდილისა CDE, სიკდილისა B. 17. ძალღებ] ბ-ს შემდეგ ამოშლილია
 რ A. კრებულმან C. უკეთურთამან C. განკურტიტნეს B, განკურტიტნეს C.

L

11. შენდა შევარდი მე საშოათგან, დედის მუცლით ჩემითგან. ღმერთი ჩემი ხარი შენ, ნუ განმეშორები ჩემგან, რამეთუ ჳირი მახს მე.

12. და არავინ არს მწე ჩემდა.
13. გარე-მომადგეს მე ჳუარაკებ მრავალ და კუროთა პოხილთა მომიცვეს მე;
14. აღალეს ჩემ ჳედა პირი მათი, ვითარცა ლომმან მტაცებელმან და მყუიროლმან.
15. ხოლო მე ვითარცა წყალი დავითხიე და განიბნინეს ყოველნი ძუალნი ჩემნი, იქმნა გული ჩემი ვითარცა ცული დადნობილი შუა მუცელსა ჩემსა.
16. განკმა ვითარცა კეცი ძალი ჩემი და ენაჲ ჩემი სასასა ჩემსა აეკუჲ და მიწად სიკუდილისა შთამჳადე მე.
17. რამეთუ გარე-მომადგეს მე ძალღებ მრავალ და კრებულმან უკეთურთამან გარე-მომიცვა მე; განკურტიტნეს ჳელნი ჩემნი და ფერჳნი ჩემნი.

ჯ

18. და აღრაცხეს ყოველი ძუალები ჩემი; მათ მიხილეს მე, განმიცადეს მე,

19. ჴანიყვეს სამოსელი ჩემი მათ შორის და კუართსა ჩემსა ზედა განიგდეს წილი.

20. ჰოლო შენ, უფალო, ნუ განმაშორებ წყალობასა შენსა ჩემგან, უფალო, შეწყენად ჩემდა მომხედე;

21. ჴსენ მახლისაგან სული ჩემი და კელთაგან ძაღლთაგან მხოლოდ-შობილებად ჩემი;

22. შიკენ მე პირისაგან ლომისა და რქათაგან მარტორქისათა—სიმდაბლე ჩემი.

23. დათხრობდე სახელსა შენსა ძმათა ჩემთა და შორის კრებულსა მრავალსა გიგალობდე შენ.

24. მოშიშნი უფლისანი აქებდით უფალსა და ყოველი ნათესავი იაკობისი აღიდებდით მას; ჴეშინოდენ უფლისა ყოველსა ნათესავსა ისრაელისასა.

ღ

და განმიცადეს E და განიყვეს E განიგდეს წილი] წილს-იგდებდეს BCDE

მომხედე] ისწრაფე BD, მომხედენ CE და]—E

მრავალსა]—BCDE

უფალსა] მას BCD

18. ძუალები C. 19. კუართსა C. 20. ნუ C. განმაშორებ B, განმეშორებ C. 21. მახული-საგან B. მხოლოდ შუბილებად B. 22. ლომისაგან E, რქათაგან B. სიმდაბლე BC, სიმდაბლე E. 23. სახელ B. კრებულსა C. 24. სრულად სწერია: „ისრაელისასა“ B.

ღ

18. და აღრაცხეს ყოველი ძუალები ჩემი; მათ მიხილეს მე და განმიცადეს მე, 19. განიყვეს სამოსელი ჩემი მათ შორის და კუართსა ჩემსა ზედა განიგდეს წილი.

20. ხოლო შენ, უფალო, ნუ განმაშორებ შეწყენასა შენსა ჩემგან და კელის აპყრობად ჩემდა მომხედენ;

21. იჴსენ მახლისაგან სული ჩემი და კელთაგან ძაღლთაგან მხოლოდ-შობილებად ჩემი;

22. მიკენ მე პირისაგან ლომისა და რქათაგან მარტორქისათა—სიმდაბლე ჩემი;

23. მიუთხრა სახელი შენი ძმათა ჩემთა და შორის ეკლესიისა გიგალობდე შენ.

24. მოშიშნი უფლისანი აქებდით მას და ყოველი ნათესავი იაკობისი აღიდებდით მას; ეშინოდენ მისგან ყოველსა ნათესავსა ისრაელისასა.

25. შამეთუ არა შეურაცხ-ყო, არცა მოი-
წყინა ლოცვაჲ გლახაკისაჲ, არცა გარე-მიიქ-
ცია პირი მისი ჩემგან და ხადილსა ჩემსა
მისა მიმართ ისმინა ჩემი.

26. შენ მიერ არს ქებაჲ ჩემი ეკლესიასა კჲ
შინა დიდსა; აგიარო შენ, აღთქუმაჲ ჩემი კთ
აღვასრულო წინაშე მოშიშთა მისთა.

წინაშე ყოველთა C
მისთა] შენთა BDE

27. ჰამონ დავრდომილთა, განძღენ, და ლ
აქებდენ უფალსა მეძიებელნი მისნი, ცხოვნ-
დენ გულნი მათნი უკუნითი უკუნისამდე.

28. მოივსენონ და მოიქცენ უფლისა ყო-
ველნი კიდენი ქუეყანისანი, თაყუანის-სცენ ლბ
მას ყოველთა ტომთა თესლებისათა;

29. შამეთუ უფლისაჲ არს სუფევად და ლგ
იგი ეუფლები ყოველთა ზედა წარმართთა.

30. ჰამონ და თაყუანის-სცენ მას ყოველ-
ლდ თა პოხილთა ქუეყანისათა, შის წინაშე შე-
ლი ცუიოდინ ყოველნი, რომელნი შთავლენან
მიწად; ჰოლო სული ჩემი მის მიერ ცხოვნ-
ლგ ხოლო] რამეთუ BCDE
დეს.

25. შევრაცხ-ყო C. არც(1)B. 26. აღთქუმაჲ C. აღვასრულო C. 26. გულესისა A. 27. უკუნისამდე
(სრულად) B. 28. თაყუანის-სცენ C, თაყუანი-სცენ E. 29. უფლისა BD. იგიი B. 30. თაყუანი-
სცენ E. შესკვირიან CE, შეცვირიან D.

8

25. რამეთუ არა შეურაცხ-ყო, არცა მოიწყინა ლოცვაჲ გლახაკისაჲ, არცა
გარე-მიიქცია პირი მისი ჩემგან და ხადილსა ჩემსა მისა მიმართ ისმინა ჩემი.

26. შენ მიერ არს ქებაჲ ჩემი ეკლესიასა შინა დიდსა; აღვიარო შენ,
აღთქუმანი ჩემნი აღვასრულენ წინაშე მოშიშთა მისთა.

27. ჰამონ დავრდომილთა და განძღენ და აქებდენ უფალსა მეძიებელნი
მისნი, ცხოვნდენ გულნი მათნი უკუნითი უკუნისამდე.

28. მოივსენონ და მოიქცენ უფლისა ყოველნი კიდენი ქუეყანისანი და
თაყუანის-სცენ წინაშე მისსა ყოველთა ტომთა თესლებისათა;

29. რამეთუ უფლისაჲ არს სუფევად და იგი მეუფებს ყოველთა ზედა
წარმართთა.

30. ჰამონ და თაყუანის-სცენ ყოველთა პოხილთა ქუეყანისათა; მის წი-
ნაშე დაცვირიან ყოველნი, რომელნი შთავლენან მიწად; და სული ჩემი მისა
ცხოველ არს.

ს

ღ

31. და ნათესაებან ჩემბან კმონოს მას;
 უწყოს უფალი ნათესაება მომავალსა.

ღ ზ უფალსა ნათესავი მომავალი
 BCDE

32. და უთხოვბდენ სიმართლეთა მისთა
 ურსა მას შობადსა, რომელ კმნა უფალმან.
 მუკლი ლმ

უთხოვბდეს BCDE სიმართ-
 ლმ ლესა მისსა BCDE

22

ფსალმუნი კბ, დავითისი

კბ, გალობა დავითისი BD. ფსალ-
 მუნი დავითისი C. გალობა დავი-
 თისი, ფსალმუნი კბ E

1. ოფალმან მმწყსოს მე და მე არაჲ
 მაკლდეს.

ღ უფალო E მე(2)]—BC

2. ადგილსა მწუანვილსა მუნ დამამკუიდ-
 როს მე; წყალთა ზედა განსასუენებელთასა
 მუნ გამომზარდოს მე.

მუნ]—E დამამკვდრა C

3. შოაკტეიე სული ჩემი ჩემდა და მიძლო-
 დე მე გზათა სიმართლისა შენისათა სახე-
 ლისა შენისათუს, უფალო.

გ გამომზარდა E
 გ შოაკტია BCDE მიძლუა
 ლ მე გზათა სიმართლისათა
 BCDE

32. ვრსა] ერთსა BD (თ ამოშლილია D).

22. 1. მწყსოს ACDE, მყსოს B. 2. მწუანვილსა C. მუნ C. დამამკვდროს D, დამამკვდროს E.
 გამომზადოს B. 3. შენისათუის B.

ღ

31. და ნათესაებან ჩემბან კმონოს მას; ეუწყოს უფალსა ნათესავი მომავალი.

32. და უთხოვბდენ სიმართლესა მისსა ვრსა მას შობადსა, რომელ კმნა
 უფალმან.

22

ფსალმუნი დავითისი

1. უფალმან მმწყსოს მე და მე არაჲ მაკლდეს.

2. ადგილსა მწუანვილსა მუნ დამამკვდრა მე; წყალთა ზედა განსასუენე-
 ბელთასა გამომზარდა მე.

3. შოაკტია სული ჩემი და მიძლოდა მე გზათა სიმართლისათა სახელისა
 მისისათუს.

ს

4. ვიდრე ღმერთი ღმერთის აჩრდილთა სიკუდილისათა, არა შემეშინოს მე ბოროტისაგან, რამეთუ შენ, უფალი, ჩემ თანა ხარ; ღმერთისაგან შენმან და არგანმან შენმან მათგან ნუგეშინის-მცეს მე.

5. ღანძრადე წინაშე ჩემსა ტაბლად საშურებელად მაპირებელთა ჩემთა; სისცხე ზეთი მთავსა ჩემსა და სასუმელმან შენმან დამატრო მე ვითარცა ურწყულმან.

6. წყალობად შენი, უფალო, თანა-მავალთა მეყავნ ჩუენ ყოველთა დღეთა ცხორებისა ჩუენისათა, დამკვდრებად ჩუენდა სახლსა უფლისასა განსაგრძობელად დღეთა.

შუკლი 0

23

ფსალმუნი კვ. დავითისი, ერთშაბათისაჲ

1. აღფრთხილსა არს ქუეყანაჲ, საესებად მისი, სოფელი და ყოველი დამკვდრებული მას ზელად.

4. სიკუდილისათა C. არაჲ D. კუერთხმან B, კუერთხმან C, კუერთხმან D. ნუგეშინის-C, ნუგეშინის-B. 5. განძრადე მ ჩამატებულია A. საშურებელად C, საშურებელად D. მაპირებელთა D. სცხე BCE. სასუმელმან C. ურწყულმ C.

23. 1. არს არ C. სოფელი B. დამკვდრებული B, დამკვდრებული C.

ღ

4. ვიდრე ღმერთი ღმერთის აჩრდილთა სიკუდილისათა, არა შემეშინოს მე ბოროტისაგან, რამეთუ შენ ჩემ თანა ხარ; ღმერთისაგან შენმან და არგანმან შენმან—ამათ ნუგეშინის-მცეს მე.

5. განძრადე წინაშე ჩემსა ტაბლად წინაშე მაპირებელთა ჩემთა; განაპოხე ზეთითა თავი ჩემი და სასუმელმან შენმან დამატრო მე ვითარცა ურწყულმან.

6. წყალობად შენი, უფალო, თანა-მავალთა მეყავნ მე ყოველთა დღეთა ცხორებისა ჩემისათა, დამკვდრებად ჩემდა სახლსა უფლისასა, განგრძობასა დღეთასა.

23

ფსალმუნი დავითისი, ერთშაბათთაჲ

1. უფრთხილსა არს ქუეყანაჲ და საესებად მისი, სოფელი და ყოველნი დამკვდრებულნი მას შინა.

ღ

შემეშინა CE

მათგან] მათვე BE, მათ C

განძრადეს BCE, განძრადეს D სცხეს D დამატრო] დამამკვდრა C

მეყავნ BD

ჩუენისათა] ჩემისათა C ჩუენდა] ჩემდა E

ფსალმუნი დავითისი C. გალობად დავითისი ერთისა მის] შაბათთაჲ E. სათ.—BD

და საესებად BCD

ს

ღ

2. სამეთუ მან თავადმან ზლუასა ზედა დააფუძნა იგინი და მდინარეთა ზედა განმზადნა იგინი.

ბ

3. ოინ აღვიდეს მთასა უფლისასა, ანუ ვინ დადგეს ადგილსა წმიდასა მისსა?

გ

4. ომბრალოჲ კელითა და წმიდაჲ გულითა, ჟომელმან არა აღილო ამაოებად სულოთსი, არცა ეფუცა ზაკუვით მოყუასსა თუსსა.

დ

წმიდაჲ იგი C

ე

აილოს BD ამაოებასა ზედა BDE ეფუცოს BD

5. ომან მოილო კურთხევაჲ უფლისაგან და წყალობაჲ ღმრთისაგან მაცხოვარისა თუსსა.

ვ

მოილოს DE

თუსისა| ჩუენისა BCDE

6. ოსე არს ნათესაეი, რომელი ეძიებს უფალსა, ეძიებს ხილვად პირსა ღმრთისა იაკობისსა.

ზ

7. ოანახუენით ბჳენი თჳუენნი, მთავარო, განეხუნენ ბჳენი საუკუნენი და შევიდეს მეუფე დიდებისაჲ.

წ

და განეხუნენ E

2. ზლასა C. დაფუძნა B, დააფუძნა C, დააფუძნა E. 3. ანჳ C. დაგეს B. 4. აილო CE. ამაოებასა B. თუსი B. ეფუცა C, ეფუცოს B. ზაკით C. თუსისა B. 5. მცხოვრისა A| მაცხოვრისა BCDE. იკობისა A. 7. მეუფე BE, მეუფე C.

ღ

2. სამეთუ მან თავადმან ზლუათა ზედა დააფუძნა იგი და მდინარეთა ზედა განმზადნა იგი.

3. ვინ აღვიდეს მთასა უფლისასა, ანუ ვინ დადგეს ადგილსა წმიდასა მისსა?

4. უმბრალოჲ კელითა და წმიდაჲ გულითა, რომელმან არა აილო ამაოებასა ზედა სული თუსი და არცა ეფუცა ზაკუვით მოყუასსა თუსსა.

5. ამან მოილოს კურთხევაჲ უფლისაგან და წყალობაჲ ღმრთისაგან მაცხოვრისა მისისა.

6. ესე არს ნათესაეი, რომელი ეძიებს უფალსა, ეძიებს ხილვად პირსა ღმრთისა იაკობისსა.

7. ალახუენით ბჳენი თჳუენნი, მთავარო, და აღეხუნენ ბჳენი საუკუნენი და შევიდეს მეუფე დიდებისაჲ.

ზ

ღ

8. ზინ არს ესე, მეუფე დიდებისაჲ? უფალი ძლიერი და მტკიცე, უფალი, ძლიერი ბრძოლასა.

9. წლიხუენით ბჳენი თქუენნი, მთავარნო, ალიხუენით ბჳენი საუკუნენი და შევიდეს მეუფე დიდებისაჲ.

10. ზინ არს ესე, მეუფე დიდებისაჲ? უფალი ძალთაჲ თავადი არს მეუფე დიდებისაჲ.

მუკლი ია

დიდებაჲ, თაყუანის-ცემაჲ

ჴინანი ო

თ ესე] იგი BCDE

ი ალიხუენით] განახუენით BCD
ალიხუენით (2)] განეხუენენ BCD, და ალესუენენ E

ია ესე] იგი BCDE

დიდებაჲ D, თაყუანის-ცემაჲ E

ჴინანი BCD

24

ფსალმუნი კდ, დავითისი, წესი ლოცვათა და თხოვათაჲ

ფსალმუნი დავითისი BCD. [გბჲ] დავითისი, ფსალმუნი კდ E

1. შენდამი, უფალო, ავილე სული ჩემი. ა

8. მეუფე B, მეუფე E, შუფ C. მტკიცე BC. ამ მუხლის ბოლო E-ში ასე იკითხება: „ძალი თავადი არს მეუფე დიდებისაჲ“. გადამწერს მე-10 მუხლის ბოლო („ძალითა თავადი არს მეუფე დიდებისაჲ“) აქ გადმოუტანია, ამისი ბოლო კი („ძლიერი და მტკიცე, უფალი, ძლიერი ბრძოლასა“) მე-10 მუხლის ბოლოს გადაუტანია. 9. განეხუენენ C. მეუფე B, მეუფე E, შუფ C. 10. მეუფე B (1), მეუფე (2) B, შუფ (1) C, მეუფე (2) C. „დიდებაჲ“ D-ში მიწერილია სხვა ხელით.

24. 1. ავილე C. სული C.

ღ

8. ვინ არს ესე, მეუფე დიდებისაჲ? უფალი ძლიერი და მტკიცე, უფალი, ძლიერი ბრძოლასა შინა.

9. ალიხუენით ბჳენი თქუენნი, მთავარნო, და ალესუენით ბჳენი საუკუნენი და შევიდეს მეუფე დიდებისაჲ.

10. ვინ არს ესე, მეუფე დიდებისაჲ? უფალი ძალთაჲ თავადი არს მეუფე დიდებისაჲ.

დიდებაჲ

ჴინანი ო

24

ფსალმუნი დავითისი

1. შენდამი, უფალო, ავილე სული ჩემი.

ს

2. ღმერთო ჩემო, შენ გესავ, ნუ მრცხუ-
ნებინ, ნუცა მეცინიან მე მტერნი ჩემნი. ბ
3. ყოველთა, რომელთა დაგიტომონ შენ,
ნუ ჰრცხუნებინ; სრცხუნეოდენ მათ, რო- გ
მელნი უშჯულოებენ ცუდად.
4. უზანი შენნი, უფალო, მაუწყენ და ალაგ- ლ
ნი შენნი მასწავე[ნ] მე.
5. შიძელუ, მე, უფალო, ქეშმარიტებითა ე
შენითა და მასწავე მე, ძამეთუ შენ ხარ გ
ღმერთი მაცხოვარი ჩემი და შენ დაგიტომო
მარადის.
6. შოიკსენენ, უფალო, წყალობანი შენნი ზ
და შეწყნარებანი შენნი, რამეთუ საუკუნით-
გან არიან.
7. ცოდვათა სიკაბუკისა და უმეცრებისა ც
ჩემისათა ნუ მოიკსენებ, უფალო; ჩყალობითა თ
შენითა მომიკსენე მე, უფალო, სიტკბოებისა
შენისათჳს.

2. ნ.ჯ. მრცხუნებინ E. ნ.ჯ.ა. C. 3. ნ.ჯ. C. რცხუნებინ B, რცხუნებინ C. ჰრცხუნეოდენ B. ჰრცხუ-
ნოდენ C. უშჯულოებენ E, ურჩულოებენ BD, კრჩულოებენ C. ცუდად C. 4. მაუწყენ C. 5. მიძელ
C. მასწავენ CE. შაცხოვარი D. 6. საკუნითგან C. 7. ჯმეცრებისა E, მუმიკსენე B. სიტკბო [...] E,
დანარჩენი არ იკითხება.

ღ

- მეცინიედ BCDE
მე]—BD ჩემნი]—D
და რომელთა BD
- მაუწყენ მე BCDE
მასწავლენ C მე]—D
- მარადის] მარადლე CE
მოიკსენენ, უფალო] მოიკსე-
ნენ მე (მე—E) BDE შე-
წყნარებანი შენნი, უფალო,
და წყალობანი შენნი BCDE
სიკაბუკისა ჩემისათა E
უფალო]—BCDE
სიტკბოებითა შენითა BCD

ღ

2. ღმერთო ჩემო, შენ გესავ, ნუ მრცხუნებინ მე უკუნისამდე, ნუცა
მეცინიან მე მტერნი ჩემნი. *ნუცა მეცინიან მე მტერნი ჩემნი*
3. და რამეთუ ყოველნი, რომელთა დაგიტომონ შენ, არა ჰრცხუნენს.
ჰრცხუნეოდენ მათ, რომელნი უშჯულოებენ ცუდად.
4. გზანი შენნი, უფალო, მაუწყენ მე და ალაგნი შენნი მასწავენ მე.
5. მიძელუ მე ქეშმარიტებითა შენითა და მასწავე მე, რამეთუ შენ ხარ
ღმერთი მაცხოვარი ჩემი და შენ დაგიტომე მარადლე.
6. მოიკსენე მოწყალებათა შენთაჲ, უფალო, და წყალობანი შენნი, რა-
მეთუ საუკუნითგან არიან.
7. ცოდვათა სიკაბუკისა და უმეცრებისა ჩემისათა ნუ მოიკსენებ; წყა-
ლობითა შენითა მომიკსენე მე სიტკბოებისა შენისათჳს, უფალო.

let not

C

D

8. რამეთუ ტკბილ და წრფელ ხარ შენ, უფალო. ამისთვის შჯულიერ ჰყვენ ცოდვილნი გზასა.

9. უძლეუ მშვდთა საშჯელსა, ასწავენ მშვდთა გზანი შენნი.

10. ყოველნი გზანი უფლისანი წყალობა და ქეშმარიტება არიან მათთვის, რომელნი გამოეძიებენ ალთქუმათა მისთა და წამებათა მისთა.

11. სახელისა შენისათვის, უფალო, მილხინე ცოდვათა ჩემთაგან, რამეთუ მრავალ არიან.

12. ზინ არს კაცი, რომელსა ეშინის უფლისა? და შჯულიერ ყოს იგი გზასა მას, რომელსაცა სთნდეს;

13. სულმან მათმან კეთილსა შინა განისუენოს და ნათესავმან მისმან დაიმკვდროს ქუეყანად.

14. ძალ არს უფალი მოშიშთა მისთა და შჯული მისი აუწყოს მათ.

ი უფალი BCDE ჰყენი BD

უძლუ BCD ასწავენ B

ია
იბ

იგ მილხინე მე BCDE ჩემთაგან] ჩემთათვის BCD რამეთუ]—E

იდ სთნდა C

იე მათმან] მისმან BCDE მისმან] მათმან BD

ივ ეუწყოს B მათ] მას E

8. ამისთვის B. რჯულიერ BD, შჯულიერ C, შჯულიერ E. ჰენი B. 9. უძლეუ B, უძლუ C. მშვდთა (2) A, მშვიდთა (1, 2) B. სარჩელსა BC. ასწალენ E. 10. არიან B. ალთქუმათა C. 11. შენისათვის B. ჩემთათვის B. 12. რჯულიერ BD, რჩულიერ C. 13. განისუენოს C. 14. რჯული BD, შჯული C.

D

8. რამეთუ ტკბილ და წრფელ არს უფალი; ამისთვის შჯულიერყვენს ცოდვილნი გზასა.

9. უძლეუ მშვდთა საშჯელსა შინა, ასწავლენს მშვდთა გზანი მისნი.

10. ყოველნი გზანი უფლისანი—წყალობა და ქეშმარიტება მათთვის, რომელნი გამოეძიებენ ალთქუმათა მისთა და წამებათა მისთა.

11. სახელისა შენისათვის, უფალო, და მილხინე მე ცოდვისა ჩემისაგან, რამეთუ მრავალ არს.

12. ვინ არს კაცი, რომელსა ეშინის უფლისა? შჯულიერ ყოს იგი გზასა მას, რომელიცა სთნდა;

13. სულმან მისმან კეთილთა შინა განისუენოს და ნათესავმან მისმან დაიმკვდროს ქუეყანად.

14. ძალ არს უფალი მოშიშთა მისთა და შჯული თვისი აუწყოს მათ.

C

D

15. თუალნი ჩემნი მარადის უფლისა მი- იზ
მართ, რამეთუ მან განაჩინნა მახესა ფერჯ-
ნი ჩემნი.

16. შოიხილე ჩემდა და შემიწყალე მე, იმ მიწყალე CE
რამეთუ მხოლოდ-შობილ და გლახაკ ვარი
მე;

17. შამეთუ ჭირნი გულისა ჩემისანი გან- ით
მრავლდეს, და ურვათა ჩემთაგან გამომიყვანე
მე. შენ გამომიყვანე CD

18. ზხილე სიმდაბლე ჩემი და შრომაჲ ჩემი კ
და მომიტევენ მე ყოველნი ცოდვანი ჩემნი. შენ მომიტევენ BCDE

19. ზხილე, რამეთუ მტერნი ჩემნი გან- კა
მრავლდეს და სიძულილით ამაოდ მომიძუ-
ლეს მე.

20. უცევ სული ჩემი, მივსენ მე და ნუ კბ
მრცხუნებინ, რამეთუ გხადოდე შენ. ჩემი და BCDE
მრცხუნებინ მე BCDE გხა-
დოდე] გესავ DE, გესედე C

21. ოჰბიწონი და წრფელნი შემომეყენეს, კგ
რომელთა დაგიტომონ შენ, უფალო. შემომეყენეს მე CE
რომელთა] რნი B, რამეთუ
CDE დაგიტომო BD, და-
გიტომე CE

15. თუალნი C. განაჩინა BD. 16. შემიწყალე B. მხოლოდ-შობილ E. 18. სიმდაბლე BCE.
ცოდვა E. 19. სიძულილით C. ამაოდ B. 20. „გხადოდე“-ს შესატყვისი სიტყვა B-ში არ იკით-
ხება. 21. შემომეყენეს D.

L

15. თუალნი ჩემნი მარადის უფლისა მიმართ, რამეთუ მან განაჩინნეს
მახესა ფერჯნი ჩემნი.

16. მოიხილე ჩემ ზედა და შემიწყალე მე, რამეთუ მხოლოდ-შობილ და
გლახაკ ვარი მე.

17. ჭირნი გულისა ჩემისანი განმრავლდეს, ურვათა ჩემთაგან გამომიყვანე მე.

18. იხილე სიმდაბლე ჩემი და შრომაჲ ჩემი და მომიტევენ მე ყოველნი
ცოდვანი ჩემნი.

19. იხილენ მტერნი ჩემნი, რამეთუ განმრავლდეს და სიძულილით ამაოდ
მომიძულეს მე.

20. იცევ სული ჩემი და მივსენ მე და ნუ მრცხუნებინ მე, რამეთუ გესავ შენ.

21. უმანკონი და წრფელნი შემომეყენეს მე, რამეთუ დაგიტომე შენ, უფალო. _

ჯ

ღ

22. წესენ, ღმერთო, ისრაელი ყოველთა- კდ
გან ქირთა მისთა.

მუჯლი კდ

25

ფსალმუნი კე, დავითისი

ფსალმუნი დავითისი BCD. გა-
ლობა დავითისი, კე E

1. შისაჯე მე, უფალო, რამეთუ მე უბი- ა
წობითა ჩემითა ვიდოდე; უფალსა ვესაე,
რაჲთა არა მოუძღურდე.

მე (2)]—E ვიდოდი D

2. ჴანმცადე მე, უფალო, და განმიკითხე, ბ
გამოცადე გული ჩემი და თირკუმელნი ჩემნი.

და]—C განმიკითხე მე CE.
გამოცადენ თირკუმელნი ჩემ-
ნი და გული ჩემი BCDE

3. ძამეთუ წყალობაჲ შენი წინაშე თუალ- გ
თა ჩემთა არს ნარადის და სათნო-ვეყო მე
ქეშმარიტებასა შენსა.

4. ჴრა დავჯდე მე საჯდომელსა ამოთასა დ
და უშჯულოთა თანა მე არა შევიდე.

5. შოვიძულო მე კრებული უკეთურთაჲ ე
და უღმრთოთა თანა მე არა დავდგე.

მოვიძულე BCDE მე (1) +ყო-
ველი C დავდგე] დავჯდე
BDE, დავჯდი C

25. 1. უბიწოვებითა E. 2. განმოცადენ B, გამოსცადენ C. თირკუმელნი C. გული C.
3. თჯალთა C. ჩემთა] ჩემსა A. 4. ამაუთასა B. ურჩულოთა BD, ჳრჩულოთა C. შევიდე] შედე E.
5. მოვიძულე C. უკეთურთა C. ჳღმრთოთა C.

ღ

22. იესენ, ღმერთო, ისრაელი ყოველთაგან ქირთა მისთა.

25

ფსალმუნი დავითისი

1. მისაჯე მე, უფალო, რამეთუ მე უმანყოვებითა ჩემითა ვიდოდე და
უფალსა ვესევედ, რაჲთა არა მოუძღურდე.

2. გამომცადე მე, უფალო, და განმცადე მე, გამოაჭურვენ თირკუმელნი
ჩემნი და გული ჩემი.

3. რამეთუ წყალობაჲ შენი წინაშე თუალთა ჩემთა არს და სათნო-ვე-
ყავ მე ქეშმარიტებასა შენსა.

4. არა დავჯდე მე კრებულსა თანა ამოებინასა და უშჯულოთა თანა
მე არა შევიდე.

5. მოვიძულე კრებული უკეთურთაჲ და უღმრთოთა თანა მე არა დავჯდე-

C

6. შავიბანენ სიწმიდითა კელნი ჩემნი და გარე-მოვადგე საკუთხეველსა შენსა, უფალო;

7. სმენად ვმაჲ ქებისა შენისაჲ, უფალო, მითხრობად ყოველი საკვრველება შენი.

8. ოჲფალო, შევიყუარე შუენიერებაჲ სახლისა შენისაჲ და ადგილი საყოფელი დიდებისა შენისა[ჲ].

9. ნუ წარსწყმედ უღმრთოთა თანა სულსა ჩემსა და კაცთა მოსისხლეთა თანა ცხორებასა ჩემსა;

10. ჟომელთანი კელნი მათნი უშჯულოებასა შინა არიან მარადის და მარჯუენაჲ მათი საესე არს ქრთამითა.

11. ზოლო მე უბიწოებითა ჩემითა ვილოდი; მივსენ მე, უფალო, და მიწყალე მე.

12. ჟერკნი ჩემნი დადგეს სიწრფელესა, იბეკლესიასა შინა გაკურთხევედ შენ, უფალო.

D

და]--BD

უფალო]—C და მითხრობად BD ყოველთა საკვრველება[თა] შენთა E

და]—C

გაკურთხევედეს C

მუკლი იბ

6. საკურთხევესა C. 7. საკურიველება B, საკურველება C. 8. შუენიერება C. შენისა (2) A. 9. სულსა C. 10 ურჩულოებასა BCD. მარჯუენე B, მარჯუენე D, მარჯუენე CE. 11. უბიწოებითა B, უბიწოებითა E. 12. ფერკნი B. ეკლესიასა C.

D

6. დავიბანენ უბრალოებით კელნი ჩემნი და გარე-მოვადგე საკურთხეველსა შენსა, უფალო;

7. სმენად ჩემდა ვმაჲ ქებისა შენისაჲ და მითხრობად ყოველი საკვრველება შენი.

8. უფალო, შევიყუარე შუენიერებაჲ სახლისა შენისაჲ და ადგილი საყოფელი დიდებისა შენისაჲ.

9. ნუ წარსწყმედ უღმრთოთა თანა სულსა ჩემსა და კაცთა მოსისხლეთა თანა ცხორებასა ჩემსა;

10. რომელთა კელნი უშჯულოებით არიან, მარჯუენაჲ მათი აღივსო ქრთამითა.

11. ხოლო მე უმანკოებითა ჩემითა ვილოდი; მივსენ მე, უფალო, და მიწყალე მე.

12. ფერკნი ჩემი დადგა სიწრფოებით, ეკლესიასა შინა გაკურთხო შენ, უფალო.

ჯ

ღ

26

ფსალმუნი კვ, დავითისი, წინა ცხებისა სამო-
ვლის მიერ

ფსალმუნი დავითისი, კვ BD. კურ-
თხევა დავითისი C. კვ, ფსალმუნი
დავითისი [. .] E

1. ოჲფალი ნათელ ჩემდა და მაცხოვარ ჩემ- ა
და; მე ვისგან მეშინოდის? ოჲფალი შესავედ- ბ
რებელ არს ცხორებისა ჩემისა; მე ვისგან
შევძრწუნდე?

ვისგან] ვისა BCDE
არს] ა E

2. შობებასა ჩემ ზედა უკეთურთასა შე- გ
კამად ჯორცთა ჩემთა, შაკირებელნი ჩემნი დ
და მტერნი ჩემნი—იგინი მოუძღურდეს და
დაეცნეს.

და შეკამად BCDE
იგინივე BCD

3. ჴან- თუ -ეწყოს ჩემ ზედა ერი, არა ე
შეეშინოს გულსა ჩემსა, ჴლ- თუ -დგეს ჩემ ვ
ზედა ბრძოლად, ამისთჳსცა მე შენ გესაე.

გულსა] სულსა C
შენვე B

4. Პრთ ვითხოვე უფლისაგან და ამასცა ჴ
ვილოცავ: შამკვდრებად ჩემდა სახლსა უფ- ო
ლისასა ყოველთა დღეთა ცხორებისა ჩემი-
სათა, ღილვად ჩემდა შუენიერებად უფლისაჲ თ
და ფლობილებად ტაძრისა მისისაჲ.

ჩემდა (1)] ჩუენდა BCDE
ჩემისათა] ჩუენისათა C
ჩემდა] ჩუენდა BCD

2. უკეთურთასა C. ჴორთა C. მაკრებელნი C, მოუძრულდეს B, მოუძღვრდეს C. 3. გან-
თჳ-ეწყოს C. სულსა C. აღ-თჳ-დგეს C. ბრძოლად E. 4. ვითხოვე BDE. დამკვდრებად BC.
შუენიერებად C.

ღ

26

ფსალმუნი დავითისი, პირველ ცხებისაჲ

1. უფალი ნათელ ჩემდა და მაცხოვარ ჩემდა; ვისა მეშინოდის? უფალი
შესავედრებელ არს ცხორებისა ჩემისა; ვისგან შევძრწუნდე?

2. მოახლებასა ჩემ ზედა უკეთურთასა შეკმად ჴორცთა ჩემთა, მაკირვე-
ბელნი ჩემნი და მტერნი ჩემნი—იგინი მოუძღურდეს და დაეცნეს.

3. გან- თუ -ეწყოს ჩემ ზედა ბანაკი, არა შეეშინოს გულსა ჩემსა, აღ- თუ
დგეს ჩემ ზედა ბრძოლად, ამისთჳსცა მე შენ გესაე.

4. ერთი ვითხოვე უფლისაგან, ესევე ვითხოვო: დამკვდრებად ჩემდა
სახლსა უფლისასა ყოველთა დღეთა ცხორებისა ჩემისათა, ხილვად ჩემდა
შუენიერებად უფლისაჲ და მოხილვად ტაძარი მისი.

ჯ

ღ

5. შამეთუ დამფარა მე კარავსა მისსა ო დღესა ბორორტსა, შემივედრა მე საფარ-ველსა კარვისა მისისა, ყლდესა ზედა ამა-ია მაღლა მე.

6. აწ ესერა ამაღლდა თავი ჩემი ზედა მტერთა ჩემთა; ღარე-მოვადღე კარავსა მისსა, იბ შევწირო მსხუერპლი ქებისაჲ, ვაკურთხევედღე და უგალობდღე უფალსა.

7. სსმინე, უფალო, ვჰაჲ ლოცვისა ჩემისაჲ, ოგ რომლითა ღალად-ვეყ[ავ] შენდამი, მიწყალე მე და ისმინე ჩემი.

8. შენ გრქუა გულმან ჩემმან: ვეძიებ პირ-სა შენსა, უფალო.

9. ნუ გარე-მიიქცევ პირსა შენსა ჩემგან იუ და ნუ მიიქცევ რისხვით მონისა შენისაგან. შემწე ჩემდა იყავ, ნუ შეურაცხ-მყოფ და ნუ ივ დამაგდებ მე, ღმერთო, მაცხოვარო ჩემო.

და აწ CE მტერთა ჩემთა ზე-და BCDE და შევწირო E

ვჰაჲ ლოცვისა] კმისა CE ღალად-ვეყავ მე BCDE

იღ ვეძიებ ... უფალო] გეძიებდა შენ პირი ჩემი, პირსა შენსა (შენ BD), უფალო, ვეძიებ (ეძიებს C, ეძიებ BD) BCDE

მონისა შენისაგან] მონისაგან BC და ნუ შეურაცხ-მყოფ მე B

5. მისისასა BCDE, აღმამალა BCD, აღამალა E. 6. ამაღლა E. მისა A. მსხუეპლი B. 7. ვლა-ღატ-ვეყავ B, ვლაღატ-ყავ CD. 8. გულმან C. 9. ნვ (1, 2, 3, 4) C. შენიგან E. შეკრაცხ-მყოფ C.

ღ

5. რამეთუ დამფარა მე კარავსა შინა მისსა დღესა შინა ბორორტა ჩემ-თასა, დამიფარა მე დაფარულსა კარვისა მისისასა, კლდესა ზედა აღმაღალდა მე.

6. და აწ ესერა აღამალდა თავი ჩემი ზედა მტერთა ჩემთა; გარე-მოვა-დღე და შევწირო კარავსა შინა მისსა მსხუერპლი ქებისა და ღალადებისაჲ, ვაქებდღე და უგალობდღე უფალსა.

7. ისმინე, უფალო, კმისა ჩემისაჲ, რომლითა ღალად-ვეყავ, მიწყალე მე და ისმინე ჩემი.

8. შენ გრქუა გულმან ჩემმან: უფალი მოვიძიო; გამოგვიძია შენ პირმან ჩემმან; პირი შენი, უფალო, მოვიძიო.

9. ნუ გარე-მიიქცევ პირსა შენსა ჩემგან და ნუ მიიქცევ რისხვით მონისა შენისაგან. შემწე ჩემდა იყავ, ნუ შეურაცხ-მყოფ მე და ნუ დამაგდებ მე, ღმერთო, მაცხოვარო ჩემო.

ზ

ღ

10. ჰამეთუ მამამან ჩემმან და დედამან ჩემ- მან დამაგდეს, ხოლო უფალმან შემინწყნარა მე.

11. შჯულიერ მყავ მე, უფალო, გზათა შენთა და მიძელუ მე ალაგთა შენთა წრფელ- თა შტერთა ჩემთათჳს.

12. ნუ მიმცემ მე ჳელთა მაჳირებელთა ჩემთასა, ჰამეთუ აღდგეს ჩემ ზედა მოწამე- ნი სიცრუვისანი და ტყუოდეს უშჯულოები- თა მათითა.

13. შრწმენა მე ხილვად კეთილი უფლი- საჲ ქუეყანასა მას ცხოველთასა.

14. შაუთმე უფალსა; მჳნე იყავნ გული ჩემი და განძლიერდინ, დაუთმენ უფალსა.

მჳჯლო კბ

დიდებჲა, თაყუანის-ცემჲა

დამაგდეს მე BCD მე]—C

იო
ჳელთაგან BCDE
ჩემთაჲსა BCDE
მტყუოდეს მე BDE

დაუთმენ BD დაუთმე უფალ-
სა] — C მჳნე იყავნ (იყავ
და C) განძლიერდინ გული
ჩემი და (და—BD) BCDE
დაუთმე C

დიდებჲა BCD, თაყუანის-
ცემჲა E

10. მამან B. 11. რხელიერ BD, შჯულიერ C. მიძელჳ C. ჩემთათჳს B. 12. ნჳ C. სიცრუვისანი B, სიცრუვისანი C. ტყუოდეს C. ურხულოებიითა BD, ჳრჩლბითა C. 13. ცხო-
ველთასა B. 14. გულნი ჩუენნი CD. დაჳთმე C.

ღ

10. რამეთუ მამამან ჩემმან და დედამან ჩემმან დანაგდეს მე, ხოლო უფალმან შემინწყნარა მე.

11. შჯულიერ მყავ მე, უფალო, გზასა შენსა და მიძელუ მე ალაგთა შენთა წრფელთა მტერთა ჩემთათჳს.

12. ნუ მიმცემ მე სულთა მაჳირებებელთა ჩემთასა, რამეთუ აღდგეს ჩემ ზედა მოწამენი ცრუნი და უტყუვა სიცრუეჲმან თავსა თჳსა.

13. მრწამს მე ხილვად კეთილი უფლისაჲ ქუეყანასა მას ცხოველთასა.

14. დაუთმე უფალსა; მჳნე იყავნ და განძლიერდინ გული შენი და დაუთ-
მე უფალსა.

მჳჯლო კბ

დიდებჲა

ს

ღ

27

ფსალმური 27, დავითისი

ფსალმური დავითისი, 27 (კბ—BC)
BCDE

1. შენდამი, უფალო, კმა-ყყავ; ღმერთო ჩემო, ნუ დასდუმნები ჩემგან, ჩუცა დაიდუმო ჩემი და ვემსგავსო მათ, რომელნი შთაფლენან მღვმესა.

ნუცა] ნუსადა CE
მათ] მე C

2. უსმინე, უფალო, კმა ლოცვისა ჩემისაჲ, რაემს ვილოცვიდე მე შენდამი, ოჲ-რობასა ველთა ჩემთასა ტაძარსა წმიდასა შენსა.

შენდა C

3. ჩუ შემრაცხებ მე ცოდვილთა თანა და მოქმედთა თანა უშჯულოებისათა ნუსადა წარმწყმედ მე, რომელნი იტყუან მშუდობასა მოყუსისა თვისისა, ხოლო უკეთურებაჲ არნგულსა მათსა;

შემრაცხებ C, შემრაცხ E

4. შიავე მათ საქმითა მათითა და უკეთურებითა სლვისა მათისაჲთა მიავე მათ; საქმითა ველთა მათთაჲთა მიავე მისაგებელი მათი მათვე.

მოყუსათა თვსთა თანა CE
არს BCDE

მიავე (2) მათ E

1. კმა-ყყა D. ნჯ C. ნჯასადა C. ვემსგავსო B. მღვმესა C. 3. ნჯ C. მოქმედთანა B. ურჯულოებისათა B, ურჯულოებისათა D, ურჯულოებისათა C. წარწყმედ B. იტყუან B. მშუდობასა BE. თვისისა D. მოყუსათა C. უკეთურებაჲ C. გულსა C. 4. უკეთურებითა C.

ღ

27

ფსალმური დავითისი

1. შენდამი, უფალო, კმა-ყყო; ღმერთო ჩემო, ნუ დასდუმნები ჩემგან, ნუ სადამე დასდუმნე ჩემგან და ვემსგავსო მათ, რომელნი შთაფლენან მღვმესა.

2. ისმინე, უფალო, კმა ვედრებისა ჩემისაჲ ვედრებასა ჩემსა შენდამი, აპყრობასა ველთა ჩემთასა ტაძრისა შენისა მიმართ წმიდისა.

3. ნუ მიმზიდავ მე ცოდვილთა თანა და მოქმედთა თანა სიცრუვისათა ნუ თანა-წარმწყმედ მე, რომელნი იტყუან მშუდობასა მოყუსისა მათისა თანა, ხოლო უკეთურებასა—გულთა შინა მათთა.

4. მიეც მათ, უფალო, საქმეთა მათთაებრ და უკეთურებისაებრ საქმეთა მათთაჲსა; საქმეთაებრ ველთა მათთაჲსა მიეც მათ და მიავე მისაგებელი მათი მათვე.

C

5. რამეთუ არა გულისხმა-ყენეს მათ საქ-
მენი ღმრთისანი, არცა კმნულსა ჯელთა მის-
თასა მიხედეს, შაამჯუნენ იგინი, რაჲთა არა
აღეშდნენ.

6. ზურთხელ არს უფალი, რამეთუ ის-
მინა უფალმან ჯმაღ ლოცვისა ჩემისაჲ.

7. ძაფალი შემწე ჩემდა და მფარველ ჩემ-
და; მას ესვიდა გული ჩემი და შემეწია მე,
შხიარულ იყენენ ჯორცნი ჩემნი, და მე ნე-
ბითა ჩემითა აუვარო მას.

8. ძაფალი ძალ არს ერისა თვისისა და
შესავედრებელ არს იგი ცხორებად ცხებუ-
ლისა თვისისა.

9. ოცხოვნე, უფალო, ერი შენი და აკურ-
თხე სამკვდრებელი შენი. შაამწყსენ და აღა-
მალენ იგინი უკუნისამდე.

D

მათ]—DE
ღმრთისანი] უფლისანი BCE
და არცა D მიჰხედნეს C
არა] არლარა BCDE

უფალმან]—CE

დამფარველ C

იყენენ] იქმნენ E

იგი]—E

ალამალენ შენ BCDE

შუელი 03

5. გულისჯმა-ყენეს D. მიხედეს BD. დაამჯუნენ D, ეშენენ(?) B, აშენენ(?) C
7. იყუნენ D. ავარო C. 8. თვისი (1) D. ცხებულისა C. 9. აცხოვნე D. დამწყსენ E.

D

5. რამეთუ არა გულისჯმა-ყენეს საქმენი უფლისანი, არცა კმნულსა
ჯელთა მისთასა მიხედნეს; დაამჯუნენ იგინი და არა აღაშენენ.

6. ჯურთხელ არს უფალი, რამეთუ ისმინა ჯმაღ ლოცვისა ჩემისაჲ.

7. უფალი შემწე ჩემდა და მფარველ ჩემდა; მას ესვიდა გული ჩემი და
შეწევენულ იქმნა, და მხიარულ იქმნენ ჯორცნი ჩემნი და მე ნებითა ჩემითა
აუვარო მას. *ქმნენ იქმნენ ჯორცნი ჩემნი და მე ნებითა ჩემითა*

8. უფალი ძალ არს ერისა თვისისა და შესავედრებელ არს ცხორებად
ცხებულისა თვისისა.

9. აცხოვნე, უფალო, ერი შენი და აკურთხე სამკვდრებელი შენი. და
დამწყსენ და ალამალენ იგინი უკუნისამდე.

ჯ

ღ

28

ფსალმუნი დავითისა, კმ

ფსალმუნი დავითისი (+კმD)BCD.
გალობა დავითისი, გამოსლვასა
კარვით E

- | | | |
|--|---|---|
| <p>1. შესწირევდით უფლისა შვილნი ღმრთი-
სანი, შესწირევდით უფლისა შვილთა ვერძ-
თასა; შესწირევდით უფლისა დიდებასა და
პატივსა.</p> <p>2. შესწირევდით უფლისა დიდებად სახელ-
სა წმიდასა მისსა; თაყუანის-ეცით უფალსა
ეზოსა წმიდასა მისსა.</p> <p>3. კმაჲ უფლისაჲ წყალთა ზედა, ღმერ-
თი დიდებისაჲ ქუხდა, უფალი წყალთა ზედა
მრავალთა.</p> <p>4. კმაჲ უფლისაჲ წყალთა ზედა ძლიერე-
ბით და დიდად შუენიერებით.</p> <p>5. კმაჲმან უფლისამან შემუსრნის ნაძუნი,
შემუსრნის უფალმან ნაძუნი იგი ლიბანი-
სანი.</p> <p>6. შაამწულილნეს იგინი, ვითარცა ახალ-
ნერგნი ლიბანისანი; და რომელი საყუარელ
არს, ვითარცა შვილი მარტორქისაჲ.</p> | <p>ა</p> <p>ბ</p> <p>გ</p> <p>დ</p> <p>ე</p> <p>ვ</p> <p>ზ</p> <p>ყ</p> | <p>წმიდასა (1)]—BCE</p> <p>წყალთა ზედა]—BCDE
და] კმაჲ უფლისაჲ BCDE
ნაძუნი და BDE</p> <p>და საყუარელი იგი, ვა
BCDE</p> |
|--|---|---|

28. 1. ვერძთასა D. 3. ქუხდა C. 5. შემუსრნის (1, 2) C. ნაძნი (1) B, ნაძუნი (1,2) C.
6. დაამწულილნეს C, დაწულილნეს BDE. რომელი ჩამატებულია A-ში. საყუარელი A.

ღ

ფსალმუნი დავითისი (+კმD)BCD.

1. შესწირევდით უფლისა შვილნი ღმრთისანი, შესწირევდით უფლისა
შვილთა ვერძთასა, შესწირევდით უფლისა დიდებასა და პატივსა.
2. შესწირევდით უფლისა დიდებასა სახელისა მისისასა, თაყუანის-ეცით
უფალსა ეზოსა შინა წმიდასა მისსა.
3. კმაჲ უფლისაჲ წყალთა ზედა, ღმერთი დიდებისაჲ ქუხდა, უფალი
წყალთა ზედა მრავალთა.
4. კმაჲ უფლისაჲ ძლიერებით, კმაჲ უფლისაჲ დიდად შუენიერებით.
5. კმაჲმან უფლისამან შემუსრნეს ნაძუნი და შემუსრნეს უფალმან ნაძუნი
იგი ლიბანისანი.
6. და დაამწულილნეს იგინი ვითარცა ვზოჲ იგი ლიბანისაჲ, და საყუარე-
ლი იგი—ვითარცა შვილი მარტორქისაჲ.

ჯ

ღ

7. ყმამან უფლისამან განკუეთის ალი ცეცხლისაჲ.

8. ყმამან უფლისამან შეძრის უდაბნოჲ და შეაძრწუნის უფალმან უდაბნოჲ იგი კადისაჲ.

9. ყმამან უფლისამან განამტკიცნის ირემნი, განაცხადნის მალნარნი; ტაძარსა მისსა, და თქუას ყოველმან ერმან დიდებაჲ მისი.

10. ოფალმან წყალი რღუნისაჲ დაამშუიდის, დააწყნარის; დაჯდეს უფალი მეუფედ უკუნისამდე.

11. ოფალმან ძალი ერსა თჳსსა მოსცეს, უფალმან აკურთხოს ერი თჳსი მშუდობით.

მუჯლი იბ

და განაცხადნის BDE და]—BCDE

დაჯდის BCDE

მოსცის BD

29

ფსალმუნი დავითისი, კო BD. ფსალმუნი კურთხევისაჲ C. გალოზაჲ განახლებისაჲ, რომელ არს სატფურეებისა სახლისა ღმრთისა, კო E

ფსალმუნი დავითისი, კო, განახლებისათჳს სახლისა

2. აგამალლო შენ, უფალო, რამეთუ შემივედრე მე და არა ახარე მტერსა ჩემსა ჩემ ზედა.

მტერთა. ჩემთა BD

8. შეაძრწუნის C. კადისა BDE. 10. რღუნისა C. დაამშუიდის C, დაამშუიდის B, დაამშუიდის DE. უკუნისამდე (სრულად) B. 11. თჳსა A. აკურთხოს D. თუისი B. მშუდობით B.

29. 2. ახარა C.

ჟ

7. ყმამან უფლისამან განკუეთის ალი ცეცხლისაჲ.

8. ყმამან უფლისამან შეძრის უდაბნოჲ და შეაძრწუნის უფალმან უდაბნოჲ იგი კადისაჲ.

9. ყმამან უფლისამან განამტკიცნის ირემნი და განაცხადნის მალნარნი; და ტაძარსა წმიდასა მისსა თქუას ყოველმან ვინ დიდებაჲ მისი.

10. უფალმან წყლით-რღუნაჲ დაამკვდრის; და დაჯდეს უფალი მეუფედ უკუნისამდე.

11. უფალმან ძალი ერსა თჳსსა მოსცეს, უფალმან აკურთხოს ერი თჳსი მშუდობით.

29

ფსალმუნი, გალოზაჲ განახლებისა სახლისა დავითისი

2. აგამალლო შენ, უფალო, რამეთუ შემივედრე მე და არა ახარე მტერთა ჩემთა ჩემ ზედა.

ს

ღ

11. უსმა ჩემი უფალსა, შემეწია მე და იგ და შემეწია E უფალი იყო მწე ჩემდა.

12. შოაქცია გლოვამ ჩემი სიხარულად იდ ჩემდა, განმძარცუა მე ძაძამ და შემმოსა მე სიხარული,

13. შადთა გიგალობდე შენ, დიდებო ჩემო, იგ და მე არა შევიანანო. ძაფალო ღმერთო ჩემო, იგ უკუნისამდე აგიარო შენ.

მუკლი ივ. დიდებამ C

30

ფსალმუნნი ლ, დავითისი, აღხარულხა, განკარგე-ბახათვებ

ანონებისათჳს საქმისა, ფსალმუნნი-დავითისი, ლ BD. ფსალმუნნი დავითისი და აღსაარებამ C. ფსალმუნნი დავითისი, განკარგებისამ, ლ E.

2. შენ, უფალო, გესავ, ნუ მრცხუნენებინ მე უკუნისამდე; სიმართლითა შენითა მივსენ და განმარინე მე.

3. შოყავ ჩემდა ყური შენი და ისწრაფე განრინებად ჩემდა; შეყავნ მე ღმერთი მფარველ, სახლ შესავედრებელ ცხორებად ჩემდა.

გ განრინებამ ჩემი E მეყავ. გ BCDE ღმერთ BD, ღმერთო CE და სახლ BCDE

11. მწე E. 12. შოაქციე AC. განმძარცა C, გამძე(არ)ცა B, განმძარცა D, განმძარცა E. 13. დიდებო ჩემსა A. უკუნისამდე (სრულად) B.

30. 2. ნვ C. უკუნისამდე B.

ღ

11. ესმა უფალსა და შემეწყალა მე და უფალი იქმნა მწე ჩემდა.

12. შოაქციე გლოვამ ჩემი სიხარულად ჩემდა; განხეტევე ძაძამ ჩემი და გარე-შემარტყ მე სიხარული,

13. რადთა გიგალობდეს შენ დიდებამ ჩემი და არა შევიანანო. უფალო ღმერთო ჩემო, უკუნისამდე აღგიარო შენ.

დიდებამ

30

აღხარულხა, ფსალმუნნი დავითისი, განკარგებისამ

2. შენ, უფალო, გესავ, ნუ მრცხუნენებინ მე უკუნისამდე; სიმართლითა შენითა მივსენ და განმარინე მე.

3. მოყავ ჩემდა ყური შენი და ისწრაფე განრინებად ჩემდა; მეყავ მე ღმერთ მფარველ და სახლ შესავედრებელ ცხორებად ჩემდა.

ჯ

ღ

4. ჭამეთუ განმადლიერებელი ჩემი და შე-
სავედრებელი ჩემი შენ ხარ, სახელისა შენი-
სათჳს, უფალო, მიძელუ მე და გამომზარდე მე.

5. და გამომიყვანე მე საბრჯისა მისგან,
რომელ დამირწყეს მე, ჭამეთუ შენ ხარ
მფარველი ჩემი, უფალო.

6. და კელთა შენთა შევჰვედრებ სულსა
ჩემსა; შიკსენ მე, უფალო ღმერთო კეშმარი-
ტებისაო.

7. შოიძულენ შენ იგინი, რომელთა დაი-
ცეს შიში ამაოებისა[ა] ცუდად; ხოლო მე,
უფალო, შენ ვესაგ.

8. ჴივალობდე და ვიხარებდე მე განთიად
წყალობითა შენითა, ჭამეთუ მოხედე სიმ-
დაბლესა ჩემსა და იკსენ კირისაგან სული
ჩემი;

9. Ⴢრა მიმეც მე კელთა მტერთა ჩემთა-
სა, დამიდგენ ფართოსა ფერჯნი ჩემნი.

ღ
ე
და]—C

ღა]—C

ვ

ზ

თ

ი

კ

ქ

ღ

ყ

შ

ჩ

ც

ძ

წ

ჭ

ხ

ძ

წ

ჭ

ხ

ძ

წ

ჭ

ხ

ძ

წ

ჭ

ხ

ძ

წ

ჭ

ხ

ძ

წ

ჭ

ხ

ძ

შენ]—BCDE
შიში ამაოებისა[ა] ამაოებაჲ E
უფალსა ვესაგ E
მე]—E განთიად]—BCDE
მოჰხედენ BD

დამიდგეს C

4. განმადრიელებელი B. შენისათჳს B. მიძელჳ C. 5. განმომიყვანე C. საფრჯისა BCE.
დამირწყეს C, დამირწყეს E. 6. შეჰვედრებ B, შევედრებრებ C. სულსა C. 7. მოიძულენ C.
ამაოებისა A. ცუდად CE. 8. მოხედენ B. სული C. 9. კელთა D. ჩემთაჲსა B.

ღ

4. რამეთუ განმადლიერებელი ჩემი და შესავედრებელი ჩემი შენ ხარ და
სახელისა შენისათჳს მიძელუ მე და გამომზარდო მე.

5. და გამომიყვანო მე საფრჯისა ამისგან, რომელ დამირწყეს მე, რა-
მეთუ შენ ხარ მფარველი ჩემი, უფალო.

6. და კელთა შენთა შევჰვედრო სული ჩემი; მიკსენ მე, უფალო ღმერთო
კეშმარიტებისაო.

7. მოიძულენ შენ იგინი, რომელთა დაიციან ამაოებაჲ ცუდად, ხოლო
მე უფალსა ვესაგ.

8. ვვალობდე და ვიხარებდე წყალობისა შენისა მიმართ, რამეთუ მოხე-
დენ სიმდაბლესა ჩემსა და იკსენ კირთაგან სული ჩემი;

9. და არა მიმეც მე კელთა მტერთა ჩემთასა, დამიდგენ ფართოსა
ფერჯნი ჩემნი.

C

D

10. შიწყალე მე, უფალო, რამეთუ მკირს იბ მე; ჴანმირისხდა მე გულის წყრომითა თუა- იგ. განმირისხნა BCDE
ლი ჩემი; სული ჩემი და მუცელი ჩემი.

11. შამეთუ მოაკლდა სალმობით ცხორე- იდ
ბასა ჩემსა და წელიწადთა ჩემთა სულ-
თქუმიითა; შოუძლურდა გლახაკებითა ძალი იფ
ჩემი და ყოველნი ძუალნი ჩემნი შეძრწუნდეს.

12. შაფროას ყოველთა მტერთა ჩემთასა იგ.
ვიქმენ მე საყუედრელ მოძმეთა ჩემთაგან მე (1)]—C
ფრიად, შიში მეცნიერთა ჩემთა[გ]; რომელთა იზ შიში და ყუედრებაჲ BCD-
მიხილიან მე, გარე განივლტიედ ჩემგან. და გარე B

13. შამივიწყეს მე, ვითარცა მკუდარი, იფ
გულითა და ვიქმენ მე, ვითარცა კურკელი
წყმენდული.

14. შამეთუ მესმა მე ყუედრებაჲ მრა- ით
ვალთაჲ, რომელნი გარემოჲს იყვნეს ჩემსა; და რომელნი BCDE
შაჲმს შეკრბეს იგინი ერთბამად ჩემ ზედა, კ ხოლო რაჲმს C ჩემ ზედა-
მიღებაჲ სულისა ჩემისაჲ იზრახეს. ერთბამად D და მიღებაჲ

15. შრამედ მე შენ, უფალო, გესაგ; ვთქუ: კა BDE შენვე გესაგ, უფალო-
შენ ხარ ღმერთი ჩემი. და ვთქუ BDE

10. თუალი C. 11. სლ-თქუმიითა C. მოჲძლურდა C. შეძრწუნდეს C. 12. ჩემთასა| ჩემთა CE.
ყუედრებაჲ C. მეცნიერთა ჩემთა A. განივლტოდიედ D. 13. კურკელი C. წყმენდული| ასეა A.
წყმენდული BCDE. 14. ყუედრებაჲ C. იყვნეს D. 15. ვთქუ C.

D

10. მიწყალე მე, უფალო, რამეთუ მკირს მე; შეშფოთნა გულის წყრო-
მითა თუალი ჩემი, სული ჩემი და მუცელი ჩემი.

11. რამეთუ მოაკლდა სალმობით ცხორებაჲ ჩემი და წელიწადნი ჩემნი სულ-
თქუმიით; მოუძლურდა გლახაკებითა ძალი ჩემი და ძუალნი ჩემნი შეძრწუნდეს..

12. ყოველთა მტერთა ჩემთაგან ვიქმენ მე საყუედრელ და მოძმეთა ჩემთა-
გან ფრიად და შიში მეცნიერთა ჩემთა; რომელთა მიხილიან მე, გარე განივლტიედ
ჩემგან.

13. დავივიწყე მე, ვითარცა მკუდარი, გულთაგან და ვიქმენი მე ვითარცა-
კურკელი წყმენდული.

14. რამეთუ მესმა მე ყუედრებაჲ მრავალთაჲ, რომელნი გარემოჲს იყვნეს.
ჩემსა; რაჲმს შეკრბეს იგინი ერთბამად ჩემ ზედა, მიღებაჲ სულისა ჩემისაჲ
იზრახეს.

15. ხოლო მე, უფალო, შენ გესაგ; ვთქუ: შენ ხარ ღმერთი ჩემი.

ჯ

ღ

16. და ჯელთა შინა შენთა არს მკვდრობაჲ ჩემი; შიჳსენ მე ჯელთაგან მტერთა ჩემთაჲსა და მღვეართა ჩემთაჲსა.

შენთა შინა BCDE

17. ჴამოაჩინე პირი შენი მონისა შენისა ზედა და მაცხოვრე მე წყალობითა შენითა.

ღა]—BCE

18. **აჴფალო**, ნუ მრცხუნებინ მე, რამეთუ გხადლოდე შენ; **სრცხუნენოდენ უღმრთოთა** და შთაჳდენ იგინი ჯოჯოხეთად.

გხადლოდი D გხადლოდე შენ] მე შენ გესავ C ჯოჯოხეთა BCE

19. **აჴტყუ** იჳმნენ ბაგენი მზაკუვარნი, რომელნი იტყუან მართლისა მის ზედა უშუჯულოებასა **ჯმპარტავანებითა** და შეურაცხებიითა.

იჳმნეს BD .და რომელნი BCDE იტყუელ BD

20. **ჰამეთუ** მრავალ ჰყავ შენ წყალობაჲ სიტკბოებისა შენისაჲ, უფალო, რომელ დაუმარხე მოშიშთა შენთა; **სყავ** შენ აღთქუმაჲ მოსავეთა შენთა წინაშე ძეთა კაცთასა.

შენ]—BCDE რომელ]—C ჰყავ შენ მოსავეთა შენთათჳს (შენთა თანა C) BCDE

21. **ღანამტკიცენ** შენ იგინი საფარველითა პირისა შენისაჲთა აღძრვისაგან კაცთაჲსა; **შაფარენ** შენ იგინი კარავსა შენსა ჯდომისაგან ენათაჲსა.

ღა შენ]—BCDE

16. მკვიდრობაჲ B, მკვრობაჲ E. ჯელთა E. ჩემთასა (1,2) B, (1) D. 18. ჳხადლოდე E. მრცხუნენოდენ C. 19. უტყუ BC. მზაკვარნი BC. ურჩულოებასა BCD. ანპარტავანებითა B. 20. კაცთასა DE. 21. ენათაჲსა B.

ღ

16. და ჯელთა შენთა შინა არს მკვდრობაჲ ჩემი; მიჳსენ მე ჯელთაგან მტერთა ჩემთაჲსა და მღვეართა ჩემთაჲსა.

17. გამოაჩინე პირი შენი მონისა შენისა ზედა და მაცხოვრე მე წყალობითა შენითა.

18. უფალო, ნუ მრცხუნებინ მე, რამეთუ გხადლოდე შენ; ჳრცხუნენოდენ უღმრთოთა და შთაჳდენ იგინი ჯოჯოხეთად.

19. უტყუ იჳმნენ ბაგენი მზაკუვარნი, რომელნი იტყუან მართლისა მის ზედა უშუჯულოებასა ანპარტავანებითა და შეურაცხებითა.

20. ვითარ მრავალ არს წყალობაჲ სიტკბოებისა შენისაჲ, უფალო, რომელ დაუმარხე მოშიშთა შენთა! ჰყავ შენ იგი მოსავეთა შენთათჳს წინაშე ძეთა კაცთასა.

21. დაჳფარენ იგინი საფარველსა პირისა შენისასა აღძრვისაგან კაცთაჲსა; დაიცვენ იგინი კარავსა შენსა ჯდომისაგან ენათაჲსა.

C

22. ღურთხეულ არს უფალი ღმერთი, რამეთუ საკრველ ყო წყალობაჲ მისი ზედა ქალაქსა მტკიცესა.

23. შუ ვთქუ განკრვებასა ჩემსა: გან-მე-გდებულ ვარა პირისაგან თულთა შენთაჲსა? ომისთჳს შეგესმეს კმაჲ ლოცვისა ჩემისაჲ, რაჲჲმ ვლალადებდე მე შენდამი.

24. შეიყუარეთ უფალი ყოველთა ღირსთა მისთა, რამეთუ კეშმარიტებასა ეძიებს უფალი თა მიაგოს მათ, რომელნი მეტად ჰყოფენ ამპარტავანებასა.

25. შენე და მტკიცე იყვნენ გულნი თქუენნი, რომელნი ესავთ უფალსა.

D

ღმერთი]—BDE მისი]+ჩუენ B, ჩემ CDE ქალაქსა ზედა C

ღმერთი]—BDE მისი]+ჩუენ B, ჩემ CDE ქალაქსა ზედა C

ღმერთი]—BDE მისი]+ჩუენ B, ჩემ CDE ქალაქსა ზედა C

ღმერთი]—BDE მისი]+ჩუენ B, ჩემ CDE ქალაქსა ზედა C

ღმერთი]—BDE მისი]+ჩუენ B, ჩემ CDE ქალაქსა ზედა C

ღმერთი]—BDE მისი]+ჩუენ B, ჩემ CDE ქალაქსა ზედა C

ღმერთი]—BDE მისი]+ჩუენ B, ჩემ CDE ქალაქსა ზედა C

ღმერთი]—BDE მისი]+ჩუენ B, ჩემ CDE ქალაქსა ზედა C

ღმერთი]—BDE მისი]+ჩუენ B, ჩემ CDE ქალაქსა ზედა C

ღმერთი]—BDE მისი]+ჩუენ B, ჩემ CDE ქალაქსა ზედა C

31

ფსალმუნი ლა, დავითისი, ხებრძნით

1. ნეტარ არიან, რომელთა მიეტევენ უშჯულოებანი და რომელთა დაეფარნენ ცოდვანი.

22. საკრველ BE. 23. ვთქვ რ. განკრვებასა B. თვალთა C. ღალადებდე E. 24. ამპარტავანებასა B. გადამწერს კვ მუხლის შემდეგ შეცდომით ორჯერ დაუწერია კვ. ამიტომ სათვალავი შეშლილია. ბოლოში მაინც მუხლთა რაოდენობა სწორადაა აღნიშნული (ღმ და არა ლვ).

31. სათ. D-ში კიდევ გვიანდელი ხელით სწერია: ცხრაი ე[ა]მისა. 1. ურჯულოებანი BD, ვრჯულებანი C.

L

22. ღურთხეულ არს უფალი, რამეთუ საკრველ ყო წყალობაჲ მისი ზედა ქალაქსა მტკიცესა.

23. ხოლო მე ვთქუ განკრვებასა ჩემსა: გან-მე-გდებულ ვარ მე პირისაგან თულთა შენთაჲსა; ამისთჳს შეგესმა კმაჲ ლოცვისა ჩემისაჲ, რაჲჲმ ვლალადებდი მე შენდამი.

24. შეიყუარეთ უფალი ყოველთა ღირსთა მისთა, რამეთუ კეშმარიტებასა ეძიებს უფალი და მიაგოს მათ, რომელნი მეტად ჰყოფენ ამპარტავანებასა.

25. მენე იყავნ და განძლიერდინ გული თქუენი, ყოველნი რომელნი ესავთ უფალსა.

31

ფსალმუნი დავითისი

1. ნეტარ არიან, რომელთა მიეტევენ უშჯულოებანი და რომელთა დაეფარნენ ცოდვანი.

ზ

2. ნეტარ არს კაცი, რომელსა არა შეუ-
რაცხა უფალმან ცოდვად, და არცა არს
სულსა მისსა ზაკვად.

3. ძამეთუ დავდუმენ მე და განკედეს
ყოველნი ძუალნი ჩემნი ღალადებითა ჩემითა
მარადლე.

4. ძამეთუ დლე და ღამე დამიმძიმა ჩემ
ზედა ჳელი შენი; შივიქეც მე გლახაკებად,
რამეთუ განმესხა მე ეკალი.

განსუენებაჲ

5. ცოდვად ჩემი გაუწყო შენ და უშჯუ-
ლოებაჲ ჩემი არა დავფარო შენგან; შთქუ:
უთხრა ბრალი ჩემი უფალსა, და შენ მომი-
ტევე მე ყოველი უშჯულოებაჲ ცოდვისა
ჩემისაჲ.

6. ჳმისთჳს ილოცვიდეს შენდამი ყოველი
წმიდაჲ ეამსა შეწირვისასა, ხოლო რღუნად
წყალთა მრავალთაჲ მას არა მიეხოს.

7. შენ ხარ შესავედრებელი ჩემი ჳირისა-
გან, რომელი გარე-მომადგს მე; სახარულო
ჩემო, მიჳსენ მე მათგან, რომელთა მოუცავ მე.

ყ

და]—CE

ღ დავფარე BCD

უშჯულოებაჲ] უღმრთოებაჲ
BCDE ცოდვისა] გულისა E

შ

თ

ი გარე]—E

2 მისა B ზაკვად C, ზაკვად DE. 3. დავდომენ C. განკეთეს B. ძალნი C. 4. დლე B, დღშ
CE. ღამშ BE, ღამშ C. 5. გაუწყო C. ურჯულოებაჲ BD, ურჯულოება C. არაჲ BCD. ვთქვ
C. მომომიტევე C. უმრთოებაჲ B, ჳღმრთოებაჲ C, უღმრთოებაჲ E. 6. რღუნად C. წყათა D.
7. მოშდგს A.

ღ

2. ნეტარ არს კაცი, რომელსა არა შეურაცხოს უფალმან ცოდვად, არცა
არს ჳირსა მისსა ზაკუვად.

③ რამეთუ დავდუმენ მე, განკედეს ყოველნი ძუალნი ჩემნი ღალადებითა
ჩემითა მარადლე;

4. რამეთუ დლე და ღამე დამიმძიმა ჩემ ჳედა ჳელი შენი; შივიქეც მე
გლახაკობად, რამეთუ განმესხა მე ეკალი.

5. ცოდვად ჩემი გაუწყე შენ და უშჯულოებაჲ ჩემი არა დავფარე შენ-
გან; ვთქუ: აღუფარო ბრალი ჩემი უფალსა, და შენ მომიტევე მე უღმრთოე-
ბაჲ გულისა ჩემისაჲ.

6. ამისთჳს ილოცვიდეს შენდამი ყოველი წმიდაჲ ეამსა შეწყნარებისასა,
ხოლო რღუნად წყალთა მრავალთაჲ მას არა მიეახლოს.

7. შენ ხარ შესავედრებელი ჩემი ჳირისაგან, რომელი გარე-მომადგს მე;
სიხარულო ჩემო, მიჳსენ მე მათგან, რომელთა გარე-მოუცავ მე.

ზ

ღ

8. ღონიერ და გულისხმიერ გყო შენ გზასა მას, რომელსაცა ხვდოდი შენ; ზიგნე შენ ზედა თუალნი ჩემნი.

9. ჩუ იყოფით ვითარცა ცხენი და ჯორი, რომელთა თანა არა არს გულისხმის-ყოფაჲ; მიმითა და აღვრითა ქცევად ლა. წუნი მათნი, რომელნი შენ არა მოგეახლნენ.

10. შრავალ გუემა არიან ცოდვილთათჳს, ხოლო რომელნი ესვენ უფალსა, წყალობაჲ გარე-მოადგს მათ.

11. ხსარებდით მართალნი უფლისა მიმართ, იშუებდით და მისგან იქადოდეთ ყოველნი წრფელნი გულითა.

ია გონიერ გყო (+შენC) და გულისხმა-გიყო BCDE ხვდოდე BD შენ (2)]—BDE

იბ იყოფინ BCD რომელსა B, რომლისა CDE იგ გულისხმის-ყოფაჲ] გულისხმაჲ BCDE მოგეახლნიან BCD, მიგეახლნიან E

იდ ცოდვილნი C

-მოადგეს CD

იე უფლისა მიმართ, მართალნი. (მართალნი—C) BCD

შუბლი იე

დიდებაჲ, თაყუანის-ცემაჲ დიდებაჲ D, თაყუანის-ცემაჲ E

B. ხუიდოდე B. თვალნი C, თულნი B. 9. ნჯ C. იყოფით E. არა(2)]—C. გულისხმა BD. აღვრი-თა B. ლუაწნი B, ღვაწნი C. 10. მრავალ E. გუემარიან E. მოაგს A, მოადს B. 11. მარმართალნი B

ღ

8. გონიერ გყო შენ და გულისხმა-გიყო შენ გზასა მას, რომელსაცა ხვდოდი; ვიგნე შენ ზედა თუალნი ჩემნი.

9. ნუ იყოფით ვითარცა ცხენი და ჯორი, რომელთა თანა არა არს გულისხმა; ჳიმითა და აღვრითა უქცინე ღაწუნი მათნი, რომელნი შენ არა მოგეახლნეს.

10. მრავალ გუემა არიან ცოდვილთათჳს, ხოლო რომელნი ესვენ უფალსა, წყალობაჲ გარე-მოადგეს მათ.

11. ხსარებდით უფლისა მიმართ და იშუებდით, მართალნი, და იქადოდეთ ყოველნი წრფელნი გულითა.

დიდებაჲ

C

D

ბინანი 7

ბინანი BD

32

ფსალმუნი ლგ, დავითისი, ზედა-წარუწერელი არს ებრაელთაგან

ფსალმუნი დავითისი, ლბ (ლბ—C) BCD. საგალობელი, ფსალმუნი ლბ E

1. ხარებდით მართალნი უფლისა მიმართ, და წრფელთა ჰშენის კებაჲ.

და]—E.

2. ოღუვარებდით უფალსა კურთხევითა, კებითა ათძალითა მით საფსალმუნისაჲთა უგალობდით მას.

კებითა]—BCDE

3. ოკებდით უფალსა კებითა ახლითა, კეთილად უგალობდით მას კურთხევითა.

კ

4. ძამეთუ წრფელ არს სიტყუაჲ უფლისაჲ და ყოველნი საქმენი მისნი სარწმუნოებით არიან;

დ

სარწმ.] სამართლით BD

5. ოაყუარს წყალობაჲ და სამართალი უფალსა, წყალობითა უფლისაჲთა საესე არს კუეყანაჲ.

ე

და წყალობითა BD

6. სიტყუთა უფლისაჲთა ცანი დაემტკიცნეს და სულითა პირისა მისისაჲთა—ყოველი ძალი მათი.

ვ

მათი] მისი BD

32. სათ. C-ში ლბ შემდგეა მიწერილი სხვა ხელით. 1. წრფელთ D. შუენის BDE. 2. აუარებდით BD, აუვარებდით E. 4. სარწმუნოებით C. სამართალით D. 5. უყუარს C. 6. სიტყუითა B.

ბინანი 7

7

32

ფსალმუნი დავითისი, ზედა-წარუწერელი ებრაელთა შორის

1. იხარებდით მართალნი უფლისა მიერ, და წრფელთა შუენის კებაჲ.
2. აუვარებდით უფალსა ბობლნითა და ათძალითა საფსალმუნისაჲთა უგალობდით მას.

3. აკებდით მას კებითა ახლითა, კეთილად უგალობდით მას ლალადებითა.

4 რამეთუ წრფელ არს სიტყუაჲ უფლისაჲ და ყოველნი საქმენი მისნი სარწმუნოებით არიან;

5. უყუარს წყალობაჲ და მშჯავრი უფალსა და წყალობითა უფლისაჲთა საესე არს კუეყანაჲ.

6. სიტყუთა უფლისაჲთა ცანი დაემტკიცნეს და სულითა პირისა მისისაჲთა—ყოველი ძალი მათი.

ჯ

ღ

7. შეჰკრებს იგი, ვითარცა თხიერთა, წყალთა ზღვსათა, დასხამს საუნჯეთა უფსკრულთასა.

8. ლეშინოდენ უფლისა ყოველს ქუეყანასა და მისგან შეძრწუნდით ყოველნი დამკვიდრებულნი სოფლისანი.

9. ძამეთუ მან თქუა და იქმნეს, თავადმან ბრძანა და დაებადნეს.

10. ძაფალმან განაჰარვის ზრახვად წარმართთაჲ, შეურაცხ-ყვის უფალმან ზრახვად ერისაჲ და შეურაცხ-ყვნის უფალმან ზრახვანი იგი მთავართანი;

11. ღოლო ზრახვად უფლისაჲ უკუნისამდე ჰგიეს და გულისცემაჲ გულისა მისისაჲ—თესლითი თესლამდე.

12. ნეტარ არს იგი ნათესავი, რომლისა უფალი ღმერთი შემწე არს მისა, ორი, რომელ გამოირჩია სამკვდრებელად ჯესა.

13. ზეცით მოხედნა უფალმან ყოველთა ზედა ძეთა კაცთასა;

ზ

საუნჯესა C

ც

შეძრწუნდენ C ყოველნი]+
რომელნი B. რომელ E
იქმნა BCD

ი

და შეურაცხ-ყვის BCDE

იგი]—CE

ია

უკუნითი უკუნისამდე C
გულისცემაჲ გულის თქუმაჲ
BCDE

იბ

ივ

ზეცით]—BD მოხედა CE
ძეთა ზედა BCDE

7. ზღვისათა B. საუნჯესა C, საუჯეთა E. ჯესკრულთასა C. შეძრწუნდენ C. 8. დამკვიდრებულნი DE. 10. წარმართაჲ B. შეურაცხ-(1,2) C. გულის-თქუმაჲ C. 12. ნეტარ C. სამკვიდრებელად B. თვისა B. 13. მოხედნა D. კაცთა C.

ღ

7. შეჰკრებს იგი, ვითარცა თხიერსა, წყალთა ზღვსათა და დასხამს საუნჯეთა შინა უფსკრულთა.

8. ეშინოდენ უფლისა ყოველსა ქუეყანასა და მისგან შეიძრნედ ყოველნი დამკვიდრებულნი სოფლისანი.

9. რამეთუ მან თქუა და იქმნეს, თავადმან აძენო და დაებადნეს.

10. უფალმან განაჰარვნის ზრახვანი წარმართთანი და შეურაცხ-ყვნის გულის სიტყუანი ერთანი და შეურაცხ-ყვნის ზრახვანი მთავართანი;

11. ზოლო ზრახვად უფლისაჲ უკუნისამდე ჰგიეს და გულის სიტყუანი გულისა მისისანი — თესლითი თესლამდე.

12. ნეტარ არს ნათესავი, რომლისა არს უფალი ღმერთი მათი, ერი, რომელ გამოირჩია სამკვიდრებელად თესა.

13. ზეცით მოხედნა უფალმან და იხილნა ყოველნი ძენი კაცთანი;

ჯ

ღ

14. ჴანმზადებულთ სამკვდრებელთ თჳსით იდ .
 მოხედნა უფალმან ყოველთა დამკვდრებულ-
 თა სოფლისათა,
 15. ჴომელმან დაჰბადნა მხოლომან გულ-
 ნი მათნი, რომელმან გულისხმა-ყვნა ყოველ-
 ნი ჴრახვანი მათნი.
16. ჴრა განერეს მეფე მრავლითა ერთა ივ
 თჳსითა, არცა გმირი დიდითა ძალითა თჳსითა.
17. ჳყუენ ცხენი განრინებად, დიდითა იზ
 ძალითა თჳსითა ვერ განარინოს მკედარი.
18. მუალნი უფლისანი მოშიშთა მისთა იმ
 ჴედა, რომელნი ესვენ წყალობათა მისთა,
19. ყსნად სიკუდილისაგან სულთა მათთა ით
 და გამოზრდად მათდა სიყმილსა.
20. სულმან ჩემმან დაუთმენ უფალსა, რა- კ
 მეთუ მწე და მფარველ არს იგი ჩემდა;

14. განმზადებულთ C. სამკუდრებელთ B, სამკვდრებოელით E. თუისით B. მოჰხედ-
 ნა D. დამკუდრებულთა B. 15. გჳლნი C. გულისხმა-ყნის B, გულისხმა-ყუნის D. 16. მეფეა B,
 მეფე CE. 17. ტყუენ C, ტყუენ DE. გარინებად B. 18. თჳლნი C. 19. სიკუდილისაგან C.
 სიყრმილსა A. 20. სულმან C. მწე B, მწე C.

ღ

14. განმზადებულთ სამკვდრებელთ თჳსით მოხედნა ყოველთა ჴედა
 დამკვდრებულთა ქუეყანისათა,
 15. რომელმან დაჰბადნა მხოლოდ გულნი მათნი, რომელმან გულისჴმა-
 ყენის ყოველნი საქმენი მათნი.
 16. არა ცხონდების მეფე მრავლითა ძალითა თჳსითა და გმირი არა გა-
 ნერეს სიმრავლითა ძალისა მისისადათა.
 17. ტყუენ ცხენი განრინებად და დიდითა ძალითა თჳსითა არა განერეს.
 18. აჰა ესერა თუალნი უფლისანი მოშიშთა მისთა ჴედა და რომელნი
 ესვენ წყალობასა მისსა,
 19. ჴსნად სიკუდილისაგან სულთა მათთა და გამოზრდად მათა სიყმილსა.
 20. ხოლო სულმან ჩემმან დაუთმენ უფალსა, რამეთუ მწე და მფარველ
 არს იგი ჩუენდა;

C

D

21. სამეთუ მისა მიმართ იხარებდეს გული კა ჩემი და სახელსა წმიდასა მისსა ესვიდეს.

22. ლყავნ, უფალო, წყალობაჲ შენი ჩუენ კბ ზედა, ვითარცა ჩუენ გესავთ შენ.

მუკლო კბ

33

ფსალმუნი ლგ, დავითისი; რაჟამს შეცვალა თავი თჯი ხხუად აბიშელექის თანა მდდელთ მოძღურისა, რეცა მოციქულად აჩუნა მას და წარვიდა

ფსალმუნი დავითისი, ლგ (ლგ—C) BCD. სათ—E

2. ჴაკურთხოთ უფალი ყოველსა ეამსა, ა მარადის ქებაჲ მისი პირსა ჩუენსა.

3. ოჴელისა მიერ იქოს სული ჩუენი, ეს- ბ ჩუენი] ჩემი E მოდის მშუდთა და იხარებდენ.

4. ჴანვადიდოთ უფალი ჩუენ თანა და გ ავამალოთ სახელი მისი თანად.

5. ჴამოვიძიოთ უფალი, ისმინოს ჩუენი დ და ისმინოს E და ყოველთა კირთა ჩუენთაგან გვქსნეს ჩემთაგან E მიქსნეს BC, ჩუენი ჩემთაგან E მიქსნა მე E

33. სათ. C-ში ლგ გვიანდელი ხელითაა მიწერილი; სათაური E-ში სულ გადაღებულია, პირველი მუხლიც გვიანდელი ხელითაა გაცხობელებული. 3. მშუდთა BE. 4. ალვამალოთ C.

L

21. რამეთუ მისა მიმართ იხარებდეს გული ჩუენი და სახელსა წმიდასა მისსა ვესვიდით.

22. იყავნ, უფალო, წყალობაჲ შენი ჩუენ ზედა, ვითარცა ჩუენ გესავთ შენ.

33

ფსალმუნი დავითისი, რაჟამს-გვი იცვალა პირი თჯი წინაშე აბიშელექისხა და განუ-ტევა იგი და წარვიდა

2. ვაკურთხო უფალი ყოველსა ეამსა, მარადის ქებაჲ მისი პირსა ჩემსა:

3. უფლისა მიერ იქოს სული ჩემი, ესმოდის მშუდთა და იხარებდენ.

4. განადიდეთ უფალი ჩემ თანა და ალვამალოთ სახელი მისი მის თანა.

5. გამოვიძიე უფალი და ისმინა ჩემი და ყოველთა კირთა ჩემთაგან მიქსნა მე.

ჯ

6. შოვედით უფლისა, მიიღეთ ნათელი, და პირთა თქუენთა არა ჰრცხუნენს.

7. უფალმან გლახაკმან ჯმა-ყო უფლისა მიმართ; უფალმან ისმინა მისი და ყოველთა პირთა მისთაგან იქსნა იგი.

8. ღანაკი ანგელოზთა უფლისათა[ჯ] გარემოდგს მოშიშთა მისთა და იქსნეს იგინი.

9. ღანიცადეთ და იხილეთ, რამეთუ ტკბილ არს უფალი; ნეტარ არს კაცი, რომელი ესაეს მას.

10. ლეშინოდენ უფლისა ყოველთა წმიდათა მისთა, რამეთუ არა არს ნაკლულევანება მოშიშთა მისთა.

11. შდიდარნი დაგლახაკდეს, შეემშია, ხოლო რომელნი ესვენ უფალსა, არა ნაკლულევან იქმნენ ყოვლისაგან კეთილისა.

გ ა ნ ს უ ე ნ ე ბ ა ა

12. შოვედით, შვილნო, ისმინეთ ჩემი, და შიში უფლისაჲ გასწაო თქუენ.

13. შინ არს კაც, რომელსა ჰნებავეს ცხოვრებაჲ და უყუარან მას ხილვად დღენი კეთილისანი?

6. შოვედით BCDE. რცხუნენს CE. 8. უფლისათა AC. მოადგს B. მისთაჲ BD. 11. შემშია C. 12. შოვედით D. გასწაო B.

ღ

და მიიღეთ E პირსა თქუენსა BCDE \

გ

გარე-მოადგს] გარემო არს C იგინი(იგი B) უფალმან BD

ღ

თ

ი დაგლახაკენს BDE და შეემშია BCDE

ია და ისმინეთ E იბ

ყ

6. შოვედით მისა და განათლდით და პირსა თქუენსა არა ჰრცხუნენს. 7. ამან გლახაკმან ჯმა-ყო და უფალმან ისმინა მისი და ყოველთა პირთა მისთაგან იქსნა იგი.

8. დაიბანაკებს ანგელოზი უფლისაჲ გარემოჲს მოშიშთა მისთა და იქსნენს იგინი.

9. განიცადეთ და იხილეთ, რამეთუ ტკბილ არს უფალი; ნეტარ არს კაცი, რომელი ესაეს მას.

10. გეშინოდენ უფლისა ყოველთა წმიდათა მისთა, რამეთუ არა არს ნაკლულევანება მოშიშთა მისთა.

11. მდიდარნი დაგლახაკდეს და შეემშია, ხოლო რომელნი ეძიებენ უფალსა, არა ნაკლულევან იქმნენ ყოვლისაგან კეთილისა.

12. შოვედით, შვილნო, ისმინეთ ჩემი, შიში უფლისაჲ გასწაო თქუენ. 13. ვინ არს კაც, რომელსა ჰნებავეს ცხოვრებაჲ და უყუარან ხილვად დღენი კეთილნი?

C

D

14. შააცხრვე ენაჲ შენი ბოროტისაგან იგ და/ ბაგენი შენნი ნუ იტყვან ზაკუფასა; იტყვედ BC
15. შოიქეც ბოროტისაგან, ქმენ კეთილი, იღ მოიძიე მშუდობაჲ და მისდევდი მას. და ქმენ E მისდევდი C
16. ტუალნი უფლისანი მართალთა ზედა იე და ყურნი მისნი ლოცვათა მათთა ზედა; მართალთა მისთა BCD ლოცვასა მათსა (მისსა C) BCDE
17. შირი უფლისაჲ მოქმედთა ზედა ძრის- ივ სათა მოსპოლვად ქუეყანით საქსენებელი მათი.
18. ყმობდეს მართალნი უფლისა მიმართ, იზ უფალმან ისმინა მათი და ყოველთა ჳირთა მათთაგან იქსნნა იგინი.
19. შახლობელ არს უფალი მათდა, რო- იმ მელნი განკაფულ არიან გულითა და მდა- ბალნი სულითა აცხოვნნეს. მათა BCDE
20. შრავალ არს ჳირი მართლისაჲ და ით ყოვლისაჲე მისგან იქსნნეს იგი უფალმან. ყოვლისა C იგი უფალმან იგინი E
21. იფალმან დაიცვნეს ყოველნი ძუალნი კ დაიცვნეს უფალმან BCDE მათნი და ერთიცა მათგანი არა შეიმუსროს.

14. ნჲ C. იტყუედ C. ზაკვასა BC. 15. მშუდობაჲ BC. 20. მისგან მის A. 21. ძუალნი C. შეიმუსროს C, შეიმუსროს E

D

14. დააცხრვე ენაჲ შენი ბოროტისაგან და ბაგენი შენნი ნუ იტყვან ზაკუფასა;
15. მოიქეც ბოროტისაგან და ქმენ კეთილი, მოიძიე მშუდობაჲ და მისდევდი მას.
16. თუალნი უფლისანი მართალთა ზედა და ყურნი მისნი ლოცვასა მათსა ზედა;
17. ბირი უფლისაჲ მოქმედთა ზედა ძრისათა მოსპოლვად ქუეყანით საქსენებელი მათი.
18. ყმობდეს მართალნი და უფალმან ისმინა მათი და ყოველთა ჳირთა მათთაგან იქსნნა იგინი.
19. მახლობელ არს უფალი შემუსრვილთა გულითა და მდაბალნი სულითა აცხოვნნეს.
20. მრავალ არიან ჳირნი მართალთანი და ყოვლისაჲე მისგან იქსნნეს იგინი უფალმან.
21. დაიცვნეს უფალმან ყოველნი ძუალნი მათნი და ერთიცა მათგანი არა შეიმუსროს.

ჯ

ღ

22. სიკუდილი ცოდვილთაჲს ბოროტ კა არს, ხოლო რომელთა სძულდეს მართალი, მათ ინანონ.

23. ოცენეს უფალმან სულნი წმიდათა კბ მისთანი და არა ინანონ ყოველთა, რომელნი ესვენ მას.

მუჯლი კბ

ცოდვილთაჲ CE

რომელთა C

დიდებაჲ BCD, თაყუანისცემაჲ E

34

ფსალმუნი ლდ, დავითისი, რაჲჲს ივლტოდა იგი ხალხიგან და მოიჯენებხ დოეკცა და ზიფელთაცა და მათ, რომელნი შემასმენელ ექმნეს მას და მღდელო მოძღუართაცა, რომელნი მოხრნა ხაულ.

1. საჯენ, უფალო, მავნებელნი ჩემნი და ა ჰბრძოდე მბრძოლთა მათ ჩემთა;

2. წლილე ჳური და ფარი და აღდეგ მწე ბ ჩემდა;

3. წილე მახული შენი მდევართა ჩემთა- გ თუს და დააყენენ ივინი; წრქუ სულსა ჩემსა: დ მესნელი შენი ვარი მე.

ფსალმუნი დავითისი, ლდ BCD. [გალო]ბაჲ დავითისი, ვედრებაჲ, ლდ E

უფალმან C

ჳური] საჳურველი C მწედ BD

ჩემსა, რამეთუ CD

22. სიკუდილი C. რომელსა A. სძულდეს C.

34. სათ. ლდ C-ში სხვა ხელით სწერია. E-ში მუხლები 1—2, 4—7 გაცხოველებულია ნუსხურით. 1. ბრძოდე C. ბრძოლთა BCDE. 2. აილე BD, აღლე C. საჳურველი C. 3. ჩემთათუს C. არქ სულსა C.

ღ

22. სიკუდილი ცოდვილთაჲ ბოროტ არს, ხოლო რომელთა სძულდეს მართალი, უმჯულოებენ.

23. იესნენეს უფალმან სულნი მონათა მისთანი და არა ცოდონ ყოველთა, რომელნი ესვენ მას.

დიდებაჲ

34

დავითის ფსალმუნი

1. საჯენ, უფალო, მავნებელნი ჩემნი და ჰბრძოდე მბრძოლთა მათ ჩემთა;

2. აღილე ჳური და ფარი და აღდეგ მწედ ჩემდა.

3. განჰვიინე მახული შენი და შეკრიბე წინა კერძო მდევართა ჩემთაჲსა; არქუ სულსა ჩემსა: მესნელი შენი ვარი მე.

C

4. სრცხუნოდენ და კდემებოდენ, რომელი ეძიებენ სულსა ჩემსა, შართლუკუნ იქცენ და სირცხულელ იქმნენ, რომელნი ზრახვიდეს ჩემთვის ძვრსა.

5. უქმნენ ივინი, ვითარცა მტუერი წინაშე ჯარსა და ანგელოზმან უფლისამან ავირენ მათ;

6. სევნენ გზანი მათნი ბნელ და საძურო-მელ და ანგელოზმან უფლისამან დევნენს ივინი.

7. ძამეთუ ცუდად დამირწყეს მე საბრკე განრყუნისა მათისა და ამოდ აუუედრებდეს სულსა ჩემსა.

8. უწიენ მათ საბრკე, რომელ არა უწყოდინ; სანადიროდ რომელ დაარწყუეს, შეიპყრას ფერკი მათი და საბრკესავე მათსა ზედა შეითხინენ.

9. ღოლო [სული] ჩემი იხარებდეს უფლითა მიმართ და იშუებდეს მაცხოვარებითა მისითა.

D

იქმნენ ყოველნი C

იქმნედ BD მტუერი BCDE
ავიროს DE

იყვნედ BD

და]—C

და სანადიროდ BDE
შეიპყარ D, შეიპყარ CE მათ-
სა]ოქსსა B ზედა]—BCDE
შეითხინედ CE

E

4. რცხუნოდენ C. სულსა C. სირცხულელ BC. იქმნენ E. ძვრსა B. 5. მტუერი C. 6. საძურომელ BCD. დევნენ C. 7. ცუდად C, ცოდად E. დამირწყუეს C. საფრკე B, საფრკე C, საფრკე D. განრყუნისა B, განრყუნისა C. სულსა C. 8. საფრკე BCE. სანადიროდ BD. დაარწყუეს BD, დაარწყუეს C. საფრკესავე BCDE. 9. სული C. მაცხოვარებითა E.

4. სრცხუნოდენ და კდემებოდენ, რომელნი ეძიებენ სულსა ჩემსა; მართლუკუნ იქცენ და სირცხულელ იქმნენ, რომელნი ზრახვიდეს ჩემთვის ძვრსა.

5. იქმნენ ივინი ვითარცა მტუერი წინაშე ჯარსა და ანგელოზმან უფლისამან ავირენ მათ; *Let the Lord be angry before the assembly of the righteous*

6. იყვნენ გზანი მათნი ბნელ და საცთომელ და ანგელოზმან უფლისამან დევნენს ივინი.

7. რამეთუ ცუდად დამირწყეს მე განსახრწნელი საფრკისა მათისა და ამოდ აუუედრებდეს სულსა ჩემსა.

8. ეწიენ მათ-საფრკე, რომელ არა უწყოდინ, და სანადიროდ რომელ დაარწყუეს, შეიპყრენ ივინი და საფრკესავე მათსა შეითხინედ.

9. ღოლო სული ჩემი იხარებდეს უფლისა მიმართ და იშუებდეს მაცხოვარებითა მისითა.

ს

ღ

10. ყოველთა ძულთა ჩემთა თქუნ: უფა-
ლო, უფალო, ვინ-მე გემსგავსოს შენ? შა-
მეთუ იქსენ გლახაკი ჯელთაგან ძლიერისათა,
გლახაკი, დავრდომილი—მიმოდამტაცებელ-
თაგან მისთა.

ვინ D

და დავრდომილი BCD მიმო-
დამტაცებელთა მისთაგან C

11. სამეთუ აღდგეს ჩემ ზედა მოწამენი
სიცრუვისანი და რაჲ არა უწყოდე, მკითხ-
ვიდეს მე;

იღ

უწყოდეს CE

12. შობაგეს მე ბოროტი კეთილისა წილ
და უმკვდროებაჲ სულისა ჩემისაჲ იზრახეს.

13. ზოლო რაჲამს იგინი მაქირებდეს მე,
შევიმოსე ძაძაჲ, დავიმდაბლე მარხვითა სული
ჩემი, და ლოცვაჲ ჩემი წიალადვე ჩემდა
მოიქცა.

ივ შევიმოსი BD

და დავიმდაბლე (დავიმდაბ-
ლი BD) BDE

მოიქცეს BCE, მოიქცის D

14. შითარცა ძმაჲ და მეგობარი, ეგრეთ
სათნო-ვეყუაჲ; ვითარცა მგლოვარე და მწუ-
ხარე, ეგრეთ დავმდაბლდი.

იზ

სათნო-ვეყუაჲ+და E, სათნო-
ვეყო C, სათნო-ვიყუაჲ D

15. ჩემ ზედა იხარეს, შეკრბეს; შეკრბეს
ჩემ ზედა გუემანი და მე არა ვაგრძენ, ჴა-
ნიბნიქნეს და არა ინანეს.

იძ

იით

16. განმცადეს მე და შეურაცხებით შეუ-
რაცხ-მყვეს მე, შაილრკინნეს ჩემ ზედა კბილ-
ნი მათნი.

იძ

იძ

10. ძალთა C. ჩემ E. თქან C. ძრიელისათა B. დარდომილი B. 11. სიცრუვისანი C, სიც-
რულისანი E. 12. უმკვდროებაჲ B, უმკვდროება C. ჩემისა B. 13. რაჲამს B. 14. ეგრეთ (1, 2) BC.
(2) D. მგლოვარე BCE, მწუხარე B. მწუხარე C. 15. შეკრბეს| სამჯერ სწერია D-ში. არაჲ (1)
ABCE, (1, 2) D. განიბნიენეს C. 16. შეურაცხებით C. შეურაცხ-მყვეს C.

ღ

10. ყოველთა ძულთა ჩემთა თქუნ: უფალო, უფალო, ვინ გემსგავსოს შენ?
რამეთუ იქსენ გლახაკი ჯელთაგან უძლიერესთა მისთაჲსა და გლახაკი და დავრ-
დომილი—მიმოდამტაცებელთაგან მისთა.

11. რამეთუ აღდგეს ჩემ ზედა მოწამენი ცრუნი და რაჲ-იგი არა უწყოდე,
მკითხვიდეს მე.

12. მობაგეს მე ბოროტი კეთილისა წილ და უმკვდროებაჲ სულისა ჩემისაჲ
იზრახეს.

13. ზოლო რაჲამს იგინი მაქირებდნიან მე, შევიმოსი ძაძაჲ და დავიმდაბლი
მარხვითა სული ჩემი, და ლოცვაჲ ჩემი წიალადვე ჩემდა მოიქცეს.

14. ვითარცა ძმაჲ და მეგობარი ჩუენი, ეგრეთ სათნო-ვიყუაჲ; ვითარცა მგლო-
ვარე და მწუხარე, ეგრეთ დავმდაბლდი.

15. და ჩემ ზედა იხარეს და შეკრბეს; შეკრბეს ჩემ ზედა გუემანი და მე არა
ვაგრძენ, განიყენეს და არა შეინანეს.

16. განმცადეს მე და შეურაცხებით შეურაცხ-მყვეს მე და დაილრკინნეს ჩემ
ზედა კბილნი მათნი.

C

17. და ვკმობდ: უფალო, ოდეს მომხედო მე? ჴანაშორე სული ჩემი ძკრის საქმისაგან მათისა და ლომთაგან მხოლოდ შობილებამ ჩემი.

18. წლგიარო შენ, უფალო, ეკლესიასა შინა დიდსა და კრებულსა შორის მრავალთასა გაქებდღე შენ,

19. შაათა არა უხაროდის ჩემ ზედა მტერთა ჩემთა, რომელთა მომიძულეს მე ცუდად; ტუალ-ჰყოფდეს თუალითა მათითა.

20. ჩემ თანა მშუდობასა იტყოდეს და იგი-ნიფე რისხვით ზაკუვასა განიზრახვიდეს.

21. წლადეს ჩემ ზედა პირი მათი და თქუეს: ვაშა, ვაშა! იხილეს თუალთა ჩუენთა.

22. ჴილიე, უფალო, ნუ დასდუმდები, უფალო, ნუცა განმეშორები ჩემგან.

23. ჴანილუძე და მომხედენ განკითხვასა ჩემსა, ლმერთო ჩემო და უფალო ჩემო, შჯასა ჩემსა.

24. შისაჯე მე სიმართლითა შენითა, უფალო ლმერთო ჩემო, რაათა არა უხაროდის ჩემ ზედა მტერთა ჩემთა.

17. განაშურეს C. ძურის B. 18. აგიარო BCD. კრებულსა C. მრავალთასა] მართალთასა D. 19. მომიძულეს C. ცუდად BE. 20. მშუდობასა BC. ზაკვასა BC. 21. ააღეს E. ჩემთუის B. 23. განი-ლუძე B.

D

17. უფალო, ოდეს მომხედო? განაშორე სული ჩემი ძკრის საქმისა მათისა-გან და ლომთაგან მხოლოდ-შობილებამ ჩემი.

18. აღგიარო შენ ეკლესიასა შინა დიდსა და კრებულსა შორის მრავალსა. გაქებდღე შენ.

19. ნუმცა უხარის ჩემ ზედა მტერთა ჩემთა უსამართლოდ, რომელთა მო-მიძულეს მე ცუდად და თუალ-ჰყოფდეს თუალითა.

20. რამეთუ ჩემ თანა მშუდობასა იტყოდეს და რისხვით ზაკუვასა განიზრახ-ვიდეს.

21. განავრცეს ჩემ ზედა პირი მათი და თქუეს: ვაშა, ვაშა! იხილეს თუალთა ჩუენთა.

22. იხილე, უფალო, ნუ დასდუმდები, უფალო, ნუ განმეშორები ჩემგან.

23. განილუძე, უფალო, და მომხედენ განკითხვასა ჩემსა, ლმერთო ჩემო და უფალო ჩემო, შჯასა ჩემსა.

24. მისაჯე მე, უფალო, სიმართლითა ჩემითა, უფალო ლმერთო ჩემო და ნუმ-ცა უხარის ჩემ ზედა.

D

ვკმობდ] ვთქუ BCD და ვკ-მობდ]—E ოდეს-მე მოხედო C მე]—BCDE განაშორეს BCD საქმისა მათისაგან BCDE

უფალო]—BD მრავალსა BCD.

და რომელთა BCDE

იგინი CE

ზრახვიდეს BCDE

თქუეს ჩემთჳს BD ჩუენთა]. ჩემთა BD:

დასდუმდები BCDE

მომხედენ C

ჯ

ღ

25. ჩუ იტყვან გულსა მათსა: ვაშა, ვაშა კო იტყვედ BCD
სულსა ჩუენსა! ნუცა იტყვედ, ვითარმედ: ჩუენსა] ჩემსა BD
შთაენთქით იგი.

26. სრცხუნოდენ და კდემებოდენ ყო- ლ
ველთა, რომელთა უხაროდა ბოროტი ჩემი;
შთაიციუედ სირცხული და კდემად მათ, რო- ლა მათ]—CE, მათი BD
მელნი მდიდრად იტყოდეს ჩემ ზედა.

27. უხარებდენ და იშუებდენ შენდამი ყო- ლბ იხარებდედ და იშუებდედ
ველნი, რომელთა ენება სიმართლე ჩემი. BDE ყოველთა BCD ჩემი]
ძქუედ ყოველსა ეამსა: დიდ არს ღმერთი! ლგ შენი C ყოველსა ეამსა]
რომელთა უნდა მშვდობად მონისა შენისაჲ. მარადის BD, ყოველსა ეამსა
შს C და რომელთა C

28. უნად ჩემი იტყოდის სიმართლესა შენ- ლდ იტყოდა E
სა, მარადლე ქებასა შენსა.

მუკლო ლდ

35

ფსალმუნი ლე, დავითისი, აღხარულსა, რა-
ეამხ-იგი კელთ იგდო დავით ხაულ და არა მოკლა იგი

აღსარებაჲ, ფსალმუნი დავითისი,
მბილბისათჳს ურჩულთა BD.
ფსალმუნი დავითისი C. დასა-
რულსა, მონისა ღმრთისაჲ დავი-
თისი, ლე E

2. ძქჳს უშჯულომან ცოდვასა შინა გულ- ა
სა თჳსსა, არა არს შიში ღმრთისაჲ წინაშე
თუალთა მისთა;

25. ნუცა C. იტყუედ (2) E. შთავთქით BC. 26. რცხუნოდენ C. კემებოდენ E. შთაიციუედ E.
მდიდრა D. 27. სიმართლჳ BCE. მშვდობად BE.

35. 2. თქუის B. ურჩულომან BD, ურჩულომან C. თალთა C.

ღ

25. ნუ იტყვედ გულთა შინა მათთა: ვაშა, ვაშა სულსა ჩუენსა! ნუცა იტყვედ,
ვითარმედ: შთაენთქათ იგი.

26. ჰრცხუნოდენ და კდემებოდენ თანად, რომელთა უხაროდა ბოროტთა
ჩემთათჳს; შთაიციუედ სირცხული და კდემად, რომელნი მდიდრად იტყოდეს ჩემ
ზედა.

27. იხარებდენ და იშუებდენ შენდამი ყოველნი, რომელთა ენება სიმართლე
ჩემი და თქუედ მარადის: დიდ არს უფალი! რომელთა უნდა მშვდობად მო-
ნისა შენისაჲ.

28. და ენად ჩემი იტყოდის სიმართლესა შენსა და მარადლე ქებასა შენსა.

35

დახარულსა, მონისა უფლისა დავითისი

2. თქჳს უსჯულომან ცოდვასა შინა გულსა თჳსსა, არა არს შიში ღმრთი-
საჲ წინაშე თუალთა მისთა.

C

3. რამეთუ ზაკუვიდა იგი წინაშე მისსა ბ მოპოვნებად უშჯულოებისა თვისისა და სიძულილისა.

4. სიტყუანი პირისა მისისანი უშჯულოება გ და ზაკუვა არიან, ორა უნდა მას გულის- ღ ხმის-ყოფად კეთილისა.

5. უშჯულოებამ იზრახა სიწოლსა ზედა თვისსა, დადგა იგი ყოველსა გზასა უკეთურსა ე და ბოროტი მას არა მოეწყინა.

გ ა ნ ს უ ე ნ გ ბ ა ა

6. ოჲფალო, ზეცას არს წყალობამ შენი ვ და კეშმარტებამ შენი ღრუბლადმდე;

7. სიმართლენი შენნი ვითარცა მთანი, ზ ღმერთო, და განკითხვანი შენნი ვითარცა უფსკრულნი მრავალნი. ღაცსა და საცხო- ო ვარსა აცხოვნებ შენ, უფალო,

8. ვითარცა განამრავლე წყალობამ შენი, ღმერთო, ღოლო ძენი კაცთანი საფარველსა თ ფრთეთა შენთასა ესვიდენ.

თვისისა]—BCDE

არიან] — BCD გულისხმის-ყოფამ კეთილისამ BDE.

თვისსა ზედა BDE

ღმერთო] ღმრთისანი BCDE:

ესვიდეს BD

3. ზაკვიდა BE, ზაკვიდა C. მისა ADE. ურჩულოებისა BD, ურჩულოებისა C. სიძულილისა C. 4. ურჩულება BD, ურჩულება C, უშჯულოება E. ზაკვა BCE. სიტყვა „არიან“ E-ში არ იკითხება. უნდა C. გულისხმის-ყოფამ D. 5. ურჩულებამ BD, ურჩულებამ C, უშჯულოებამ E. უკეთურსა C. 6. ღრუბლადმდე BCDE. 7. უფსკრულნი C. 8. საფაველსა D. ფრთათა B.

D

3. რამეთუ ზაკუვიდა იგი წინაშე მისსა მოპოვნებად უშჯულოებისა თვისისა და სიძულილისა.

4. სიტყუანი პირისა მისისანი—უშჯულოება და ზაკუვა, არა ინება მან გულისხმის-ყოფამ კეთილისამ.

5. უშჯულოებამ იზრახა სიწოლსა ზედა თვისსა, დადგა იგი ყოველსა გზასა არა-კეთილსა და ბოროტი მას არა მოეწყინა.

6. უფალო, ზეცას არს წყალობამ შენი და კეშმარტებამ შენი ვიდრე ღრუბელთამდე;

7. სიმართლენი შენნი ვითარცა მთანი ღმრთისანი და განკითხვანი შენნი უფსკრულ მრავალ. კაცთა და საცხოვარსა აცხოვნებ შენ, უფალო,

8. ვითარცა განამრავლე წყალობამ შენი, ღმერთო. ხოლო ძენი კაცთანი საფარველსა ფრთეთა შენთასა ესვიდენ.

ს

9. შაითრენენ იგინი სიპოხითა სახლისა ო
შენისაჲთა, მდინარე საშუებლისა შენისაჲ
ასუა მათ.

10. შამეთუ შენგან არს წყაროჲ ცხოვრე- ია
ბისაჲ და ნათლითა შენითა ვიხილეთ ჩუენ
ნათელი.

11. შოჰტინე წყალობაჲ შენი, რომელთა გი- იბ
ციან შენ, სიმართლე შენი წრფელთა გულითა.

12. ჩუ მოვალნ ჩემ ზედა ფერკი ამპარტავე- იგ
ნისაჲ და ჳელი ცოდვილისაჲ ნუ შემძრავნ მე.

13. მუნ დაეცნენ ყოველნი მოკმედნი უშ-
ჯულოებისანი, განვარდენ და ვერლარა უძ- იდ
ლონ დადგრომაღ.

მუკლი იდ

დი დებაჲ, თაყუანის - ცემაჲ

36

ფსალმუნი ლვ, დავითისო

1. ჩუ გშურნ უკეთურთაჲ, ნუცა გშურნ ა
მათი, რომელნი იქმან უშჯულოებასა;

9. მდინარე BCE. ასუა C. 11. სიმართლე BE. 12. ნჯ (1) C. მოვან C. ანპარტავენისაჲ B. 13. მჯ
C. ურჩულოებისანი BD, ურჩულოებისანი C. დადგრომაღ A, დადგომაღ CE, დადგუმა B.
36. E-ში სათაური ძალზე გადაღეულია, თითქმის სრულიად არ იკითხება. 1. ნჯ (1,2) C.
ქშურნ (1) B, ქშურნ (1,2) C. უკეთურთაჲ C. ნუცა C. ურჩულოებასა BD, ურჩულებასა C.

ლ

9. დაითრენენ იგინი სიპოხითა სახლისა შენისაჲთა და ლუარი საშუებლისა.
შენისაჲ ასუა მათ.

10. რამეთუ შენგან არს წყაროჲ ცხოვრებისაჲ და ნათლითა შენითა ვიხი-
ლოთ ჩუენ ნათელი.

11. მოჰტინე წყალობაჲ შენი, რომელთა გიციან შენ, და სიმართლე შენი
წრფელთა გულითა.

12. ნუ მოვალნ ჩემ ზედა ფერკი ამპარტავეანებისაჲ და ჳელი ცოდვილისაჲ
ნუ შემძრავნ მე.

13. მუნ დაეცნეს ყოველნი მოკმედნი უშჯულოებისანი; განვარდენ და ვერ-
ლარა უძლონ დადგრომაღ.

დი დებაჲ

36

ფსალმუნი დავითისო

1. ნუ გშურნ უკეთურთაჲ, ნუცა გშურნ მათი, რომელნი იქმან უშჯულოებასა.

და მდინარე BCDE
ასუ D

და სიმართლე BCE

შემძრავ BD

დადგრომაღ BD

დი დებაჲ BD

ფსალმუნი დავითისი, ლვ BD.
ფსალმუნი დავითისი, მოძღურე-
ბაჲ ღთ [...] C. [...] მოძღურებაჲ E

ზ

2. ჰამეთუ ვითარცა თივამ მსთუად გან- ბ
კმენ და ვითარცა მხალი მწუნანვილისაჲ აღრე
წარკდენ.

3. უსევდ უფალსა, ყავ სიტკბოებამ, და- გ
ემკვდრე ქუეყანასა და დაემწყს სიმდიდრესა
მისსა.

4. ოშუებ[დ] უფლისა მიმართ და მან მოგ- დ
ცეს შენ თხოვამ გულისა შენისაჲ.

5. ღანაცხადენ წინაშე უფლისა გზანი შენ- ე
ნი და ესევდ მას, რამეთუ მან ყოს;

6. ღამოაბრწყინვოს ვითარცა ნათელი სი- ვ
მართლე შენი. და განკითხვამ შენი—ვითარცა
დღე შუამათ.

7. შამორჩილე უფალსა და ემონე მას, ზ
და ნუ გშურნ მათი, რომელთანი წარმარ-
თებულ არიან გზანი მათნი ღაცისა თანა, ო
რომელი იქმოდის უშჯულოებასა.

8. შასცხერ რისხვისაგან, დაუტევე გუ- თ
ლის წყრომამ შენი და ნუ ჰბაძავ უკეთურთა.

ღ

ვითარცა (1, 2)]—E
განკმეს BDE, განკმის C
წარკდეს BDE, წარკდეს C
დაემკვდროს C, დაემკვდრო
E და]—E დაემწყსო BCDE

ყოველი თხოვამ C

და გამოაბრწყინოს CE

შუვა BCDE

ემონეს E

და (2)] — C წარმომართე-
ბულ BD

რომელ იქმოდეს E

შენი]—E და]—C

2. მსთუად B. მწუნანვილისაჲ C. 3. დაემკვრე A, დაემკვდრე B, C-ში სწერია „დაემკვდროა“
და ხ ზევიდანა ჩამატებული ო'სა და ა'ს შუა. დაემწყსო B. მისა A. 4. იშუებ A, იშუებ C.
თხოვამ D. 5. ესევდი C. 6. გამოაბრწყინოს BE, გამოაბრწყინოს C. სიმართლე BCE. დღე BCE.
შოვა B, შოვამ E, შოვამ C. 7. ნუ C. ქმარნ C. ურჩულოებასა BD, ურჩულოებასა C, უშჯუ-
ლოებასა E. 8. დატევე C. ნუ C. კეთურთა C.

ღ

2. რამეთუ ვითარცა თივამ მსთუად განკმენ და ვითარცა მხალი მწუნანვი-
ლისაჲ აღრე დამოცვეენ.

3. ესევდ უფალსა და ყავ სიტკბოებამ, დაემკვდრე ქუეყანასა და დაემწყსო
სიმდიდრესა ზედა მისსა.

4. იშუებდ უფლისა მიმართ და მან მოგცეს შენ თხოვამ გულისა შენისაჲ.

5. განაცხადე უფლისა მიმართ გზამ შენი და ესევდ მას და მან ყოს;

6. და გამოაბრწყინვოს ვითარცა ნათელი სიმართლე შენი და განკითხვამ
შენი—ვითარცა დღე შუამათ.

7. დამორჩილე უფალსა და დამონე მას და ნუ გშურნ მისი, რომელი წარ-
მართებულ იყოს გზასა მისსა კაცისა თანა, რომელი იქმოდის უშჯულოებასა.

8. დასცხერ რისხვისაგან და დაუტევე გულის წყრომამ და ნუ ეშურები,
რათამცა უკეთურები.

ჯ

ღ

9. რამეთუ უკეთურნი აღრე მოისრნენ, ჰოლო რომელთა დაუთმონ უფალსა, მათ დაიმკვდრონ ქუეყანაჲ.

10. წუთ, და არა იყოს უღმრთოჲ, ეძიებდეს აღგილსა მისსა და არა ჰპოვო;

11. ჰოლო მშუიღთა დაიმკვდრონ ქუეყანაჲ და იშუებდენ მრავლითა მშუღობითა.

12. ომზირინ ცოდვილი მართალსა, დაიღრჳინის მის ზედა კბილნი მისნი;

13. ჰოლო უფალი ეცინინ მას, ჰინაჲსწარ ხედავენ, რამეთუ მოახნ დღე მისი.

14. შახული აღიღეს ცოდვილთა, გარდაცუეს მშუიღლდა მათსა, [შა]ცემად გლახაკისა და დაგრდომილისა და მოკლვად მათდა, რომელნი წრფელ არიან გულითა.

15. შახული მათი განეწონენ გულსა მათსა, და მშუღლი მათი შეიმუსრენ.

იყო BD
ეძიებდეს B, ეძიებდეს CD ვპოვ[.]
B, ვპოვ CD

მოახლს CE
და გარდაცუეს BCDE
მათა BCDE

შეიმუსროს C

9. უკეთურნი C. დაიმკვდრონ B, დაიმკვდრონ C. 10. პოო E. 11. მშუღთა B, მშუღთა CD, მშუიღთა E. მშუღობითა BC. 13. ჰხედავენ CD. დღე BE, დღე C. 14. მახული B. აღიღეს BCDE. გარდაცუეს E. მშუიღლდა A, მშუღლდა B, მშუღლდა C, მშუღლდა D. გლახაკი C. წუედ D. გულითა C. 15. მახული B. განეწონენ B. მშუღლი B.

ღ

9. რამეთუ უკეთურნი აღრე მოისრნენ, ხოლო რომელთა დაუთმონ უფალსა, მათ დაიმკვდრონ ქუეყანაჲ.

10. და წუთლა, და არა იყოს უღმრთოჲ და ეძიებდეს აღგილსა მისსა და არა ჰპოვო;

11. ხოლო მშუღთა დაიმკვდრონ ქუეყანაჲ და იშუებდენ მრავლითა მშუღობითა.

12. უმზირინ ცოდვილი მართალსა და დაიღრჳინის მის ზედა კბილნი მისნი;

13. ხოლო უფალი ეცინინ მას, რამეთუ წინაჲსწარ ხედავენ, რამეთუ მოახნ დღე მისი.

14. მახული იჯადეს ცოდვილთა და გარდაცუეს მშუღლდა მათსა დაცემად გლახაკისა და დაგრდომილისა და მოკლვად მათდა, რომელნი წრფელ არიან გულითა.

15. მახული მათი განეწონენ გულსა მათსა, და მშუღლი მათი შეიმუსრენ.

C

D

16. სჯობს მცირედი მართლისაჲ, ვიდრეღა იმ ვიდრე არა CE
 არა მრავალსა მას სიმდიდრესა ცოდვილ-
 თასა.
17. შამეთუ ყოველნი მკლავნი ცოდვილ- ით ყოველნი—E
 თანი შეიმუსრნენ, ხოლო განამტკიცნეს მარ- განამტკიცნის BE
 თალნი უფალმან.
18. სენის უფალმან დღენი უბიწოთანი, კ უბიწოთა მისთანი C
 და მკვდრობაჲ მათი უკუნისამდე ეგოს;
19. არა ჰრცხუნოდის მათ ეამსა ბოროტ- კა მათ] მას C
 სა და დღესა სიყმილისასა განძღენ.
20. შამეთუ აჰა ესერა ცოდვილნი წარ- კბ წარწყმდენ BD
 წყმდენ, ხოლო მტერნი უფლისანი დიდებასა
 ოდენ მათსა და ამალღებასა შოაკლდენ და კგ მათსა] მას BD
 ვითარცა კუამლი განქარდენ.
21. შესხის ცოდვილმან და არა მიაგის, კდ და (1)]—C
 ხოლო მართალსა მას ეწყაღინ და მისცის. მისცეს D
22. შამეთუ მაკურთხეველთა მისთა დაიმ- კმ
 კვდრონ ქუეყანაჲ, ხოლო მწყევარნი მისნი
 მოისრნენ მის მიერ.

16. სჯობს CDE. 18. იენის] იენის C, ივენს BD, A-ში ც-ს შემდეგ ამოფხეკილია ვ. მკვდ-
 რობაჲ B. უკუნისამდე (სრულად) B. 19. რცხუნოდის C. სიყმილისა B. 20. ოდენნ E.
 21. არაჲ D. მათალსა D. 22. დაიმკვდრონ B.

L

16. სჯობს მცირედი მართლისაჲ, ვიდრეღა არა მრავალსა მას სიმდიდრესა
 ცოდვილთასა.
17. რამეთუ მკლავნი ცოდვილთანი შეიმუსრნენ, ხოლო განამტკიცნეს მარ-
 თალნი უფალმან.
18. იენის უფალმან გზანი უბიწოთანი, და მკვდრობაჲ მათი უკუნისამდე
 ეგოს;
19. არა სირცხლეულ იქმნენ იგინი ეამსა ბოროტსა და დღეთა სიყმილი-
 სათა განძღენ.
20. რამეთუ ცოდვილნი წარწყმდენ, ხოლო მტერნი უფლისანი დიდებასა
 ოდენ მათსა და ამალღებასა მოაკლდენ და ვითარცა კუამლი განქარდენ.
21. ივასხის ცოდვილმან და არა მიაგის, ხოლო მართალსა ეწყაღინ და
 მისცის.
22. რამეთუ მაკურთხეველთა მისთა დაიმკვდრონ ქუეყანაჲ, ხოლო მწყევარ-
 ნი მისნი მოისრნენ.

ჯ

ღ

23. **ძ**ფელისა მიერ სლვაჲ კაცისაჲ წარ[ე]-**კვ** მიერ არს BD
მართოს, და გზაჲ მისი ენებოს მას ფრიად. მას]—BCD

24. **ძ**ზბრკუმეს ღათუ მართალსა, არავე **კვ**
დაეცეს, რამეთუ უფალი ჳელის ამპყრობელ
არს მისა.

25. **წ**რმა ვიყავ, დაებერდი, არა ვიხილე **კვ**
მართალი დაგდებულ, არცაღა თესლი მისი
მთხოველ პურისა.

26. **შ**არადღე ეწყალინ, ავასხის, და ნათე-**კთ** და ავასხის BCE
საღე მისი კურთხეულ იყოს.

27. **შ**ოიქეც ბოროტისაგან, ჳმენ კეთილი, **ლ** მოიქეცს BD და ჳმენ E
დაემკვდრე უკუნითი უკუნისამდე მას ჳედა. დაემკვდრო E მას ჳედა]—CE.

28. **ჩ**ამეთუ უფალსა უყუარს სამართალი **ლ**
და არა დასთხინეს ღირსნი მისნი, უკუნი-
სამდე დაიცვნეს იგინი; **ჩ**ოლო ურჩულონი **ლ**
იდევნენ ერთბამად და ნათესაღე უღმრთოთაჲ
მოისრას.

29. **ჩ**ართალთა დაიმკვდრონ ჳუეყანაჲ და **ლგ** და]—C
დაეშენნენ უკუნითი უკუნისამდე მას ჳედა. მას ჳედა]—C

23. „მიერ“ სიტყვის შემდეგ A-ში ამოწლილია ერთი სიტყვა. სლვა B. „მას“ A-ში ჩამატე-
ბულია, E-ში არ იკითხება. „ფრიად“ E-ში არ იკითხება. 24. უბრკუს C. ღათუ C. დაეცეს C.
ჳელისა მპყრობელ A. არს| არ D. მისსა BD. 25. ყრმა BD. მათალი D. დაგდებულ C. მთხო-
ველ B. პურის BCE. 27. მოიქეცს B. დაემკვდრე B. 28. უყუარს C. დასთხინეს C, დასთხინ-
ნეს E. უკუნისამდე (სრულად) B. ურჩლნი C, უმჯულონი E. უღმთოთაჲ E. 29. დაიმკვდ-
რონ B. დაეშენნენ D უკუნისამდე (სრულად) B.

ღ

23. უფელისა მიერ წარემართების სლვაჲ კაცისაჲ, და გზაჲ მისი ენებოს ფრიად..

24. რაემს დაეცეს, არა დაიმუსროს, რამეთუ უფალი განამტკიცებს ჳელსა.
მისსა.

25. ყრმა ვიყავ და დაებერდიცა და არა ვიხილე მართალი დაგდებულ,
არცა თესლი მისი მთხოველ პურისა.

26. მარადღე სწყალობს და ავასხებს მართალი, და ნათესაღე მისი კურ-
თხეულ იყოს.

27. მოიქეც ბოროტისაგან და ჳმენ კეთილი და დაემკვდრე უკუნითი უკუ-
ნისამდე.

28. რამეთუ უფალსა უყუარს მშჯაერი და არა დასთხინეს ღირსნი მისნი, უკუ-
ნისამდე დაიცვნენ იგინი; ხოლო უმჯულონი იდევნენ და თესლი უღმრთოთაჲ
მოისრას.

29. ხოლო მართალთა დაიმკვდრონ ჳუეყანაჲ და დაემკვდრნენ უკუნითი
უკუნისამდე მას ჳედა.

C

D

30. შირი მართლისაჲ იტყოდის სიბრძნე- ლ და ენამან მისმან თქუას სამართალი.

31. შჯული ღმრთისა თვისსაჲ არს გულსა ლე თვისსაჲ] მისისაჲ BCDE მისსა და არა შეუბრკუმენ სლვანი მისნი. და] რაჲთა C

32. ჰედავენ ცოდვილი მართალსა, ეძიებნ ლვ და ეძიებნ BCDE მას, რაჲთამცა მოკლა იგი; რაჲთამცა] ვითარმცა E

33. ღოლო უფალმან არა მიუტეოს იგი ლზ ჯელთა მისთა, არცა განაცრუევოს იგი, რა- ეამს განიკითხვიდეს მას.

34. რაუთმე უფალსა, დაიციენ გზანი მის- ლD ნი; მან აგამალლოს შენ დამკვდრებად ქუე- და მან BCD ყანისა, და მოსრვაჲ ცოდვილთაჲ იხილო.

35. რიხილე მე უღმრთოჲ აღმალლებული ლთ და აღმატებული უფროჲს ნაძუთა მათ ლი- ბანისათა.

36. თანა-წარვჰედ მუნქუესევე, არა იყო მ ვეძიებდ მას და არა იპოვა უღმრთოჲ; ვეძიებდ ადგილსა მისსა და არა ადგილი მისი CE ვპოვე.

31. რხული BD. შხული C. შეუბრკუნ B, შევბრკუნ C. 32. ჰედავენ BDE. 33. განაცროს B, განაცრუოს CDE. 34. დაუთმე C. დაიციენდ C. დამკვდრებად B. მორვაჲ D. 35. ამალ- ლებული D. აღმატებული C. ნაძუთა C. 36. თანა-წარვჰედ BCD. მუნქუესევე CE. ვეძიებდი B. ვპოვე BD, პოქ] C.

E

30. პირმან მართლისამან იწუართოს სიბრძნე და ენაჲ მისი იტყოდის მშჯავრსა.

31. შჯული ღმრთისა მისისაჲ არს გულსა შინა მისსა და არა შეუბრკუმენ სლვანი მისნი.

32. ხედავენ ცოდვილი მართალსა და ეძიებნ მას, რაჲთამცა მოკლა იგი;

33. ხოლო უფალმან არა დაუტეოს იგი ჯელთა მისთა, არცა დასაჯოს იგი, რაჲამს განიკითხვიდეს მას.

34. დაუთმე უფალსა და დაიციევ გზაჲ მისი, და აღგამალლოს შენ დამკვდრე- ბად ქუეყანისა, და მოსრვაჲ ცოდვილთაჲ იხილო.

35. ვიხილე მე უღმრთოჲ უფროჲს ამალლებული და აღმატებული ვიდრე ნაძუთამდე ლიბანისათა.

36. და თანა-წარვჰედ და აჰა არა იყო; და ვეძიებდ მას და არა იპოვა ადგილი მისი.

ჯ

ღ

37. დაიცივე უბიწოებაჲ და იხილე სიწრ- მა
ფელე, რამეთუ არს ნე[შ]ტ კაცისა მამშუდ-
ბელისა.

იხილო E

38. ღოლო უშჯულონი იდევნენ ერთბამად, მბ
და თესლი ცოდვილთაჲ წარწყმდეს.

39. ძამეთუ ცხორებაჲ მართალთაჲ უფ- მგ
ლისა მიერ არს, და მფარველ მათდა არს
ეამსჲ კირისასა.

რამეთუ]—BCDE
მათა BC

40. შეეწიოს მათ უფალი, იქსნეს იგინი და მდ
განარინნეს იგინი ცოდვილთაგან და აცხოვნ- მე
ნეს იგინი, რამეთუ ესვიდეს მას.

და იქსნეს CE
ცოდვილთაგან] ცოდვისაგან.
BCD

მუჯლი მე

დიდებაჲ, თაყუანის-ცემაჲ

დიდებაჲ BD, თაყუანის-
ცემაჲ E

ყინარ უ

ყინარ BD, ყინარ უ C

37

ფსალმუნი ლზ, დავითისი, მოხაჯენებლად ხი-
ნანულითა

ფსალმუნი დავითისი. ლზ, საჯ-
სენებელი შაბათთაჲ BD: ფსალ-
მუნი დავითისი C. ფსალმუნი და-
ვითისი. [...] მოძღურებაჲ, ლზ E

37. სიწრფელე B, სიწრფელე CE. ნეშტი D. მამშუდებელისა B. 38. ურჯულონი BC. ცოდ-
ვილთა BD. წარწყმდაეს C. 40. და განარინნეს] დანარინნეს C. აცხოვნეს BCDE.

ღ

37. დაიცივე უმანკოებაჲ და იხილე სიწრფელე, რამეთუ არს ნეშტი კაცისა
მამშუდებელისაჲ.

38. ხოლო უშჯულონი მოისრნენ ერთბამად, და ნეშტი უღმრთოთაჲ წარწყმ-
დეს.

39. ხოლო ცხორებაჲ მართალთაჲ უფლისა მიერ არს, და მფარველ მათდა
არს ეამსა კირისასა.

40. და შეეწიოს მათ უფალი და იქსნეს იგინი და განარინნეს იგინი ცოდ-
ვილთაგან და აცხოვნნეს იგინი, რამეთუ ესვიდეს მას.

დიდებაჲ

ყინარ უ

37

C

2. **ა**ჟვალო, ნუ გულის წყრომითა შენითა ა მამხილებ მე, ნუცა რისხვითა შენითა მსწაველი მე.

3. **ბ**ამეთუ ისარნი შენნი მეცნეს მე, და ამტკიცე ჩემ ზედა კელი შენი.

4. **გ**რა არს კურნებაჲ ჯორცთა ჩემთა პირისაგან რისხვისა შენისა, **დ**რა არს მშჯღობაჲ ძულათა ჩემთა პირისაგან ცოდვათა ჩემთაჲსა.

5. **ე**ამეთუ უსჯულოებანი ჩემნი აღმმატნეს თავსა ჩემსა და მე, ვითარცა ტჯრთი მძიმე, დამიმძიმდა ჩემ ზედა.

6. შეყროლდეს, დაღპეს წყლულებანი ჩემნი პირისაგან უგუნურებისა ჩემისა;

7. **ზ**ავგლახაკენ, დაემდაბლდი ფრიად, მარადღე მწუხარე ვილოდე;

8. **წ**ამეთუ თეძონი ჩემნი აღივსნეს ნაგუმითა და არა არს კურნებაჲ ჯორცთა ჩემთაჲ.

D

მამხილე C
და ნუცა BCD

მე და BCDE დაამტკიცეს
CE

მე]—CE

და დაღპეს BCDE

და დაემდაბლდი C

ჩემთა B

3 შენი **ა**. დაამტკიცე **ა**. 4. სიტყვა „არა“ (1) ორჯერ სწერია **ა**-ში. ჩემთაჲ (1) **დ**. **ც**-შია ჯერ: „ცოდვათა ჩემთაჲსა“, შემდეგ „რისხვისა შენისა“. მშჯღობაჲ **ბ**. ჩემთაჲსა **ბ**. 5. ურჩულოებანი **ბ****დ**, უმჯულოებანი **ე**. ტჯრთი **ბ**. მძიმე **ც****ე**. 6. ჯგჯრებისა **ც**, უგუნურებისა **დ**. 7. დამდაბლდი **ც**. მწუხარე **ბ****დ****ე**, მწუხარე **ც**. 8. აივსნეს **ბ****ც**. ნაგუმითა **ც**. არა]—**ე**.

E

2. უჟვალო, ნუ გულის წყრომითა შენითა მამხილებ მე, ნუცა რისხვითა შენითა მსწაველი მე.

3. **ბ**ამეთუ ისარნი შენნი განმეწონნეს მე და დაამტკიცე ჩემ ზედა კელი შენი.

4. **გ**რა არს კურნებაჲ ჯორცთა ჩემთა პირისაგან რისხვისა შენისა, არა არს მშჯღობაჲ ძულათა ჩემთა პირისაგან ცოდვათა ჩემთაჲსა;

5. **ე**ამეთუ უმჯულოებანი ჩემნი აღმმატნეს თავსა ჩემსა და, ვითარცა ტჯრთი მძიმე, დამიმძიმდეს ჩემ ზედა.

6. შეყროლდეს და დაღპეს წყლულებანი ჩემნი პირისაგან უგუნურებისა ჩემისა;

7. დავგლახაკენ და დაემდაბლდი სრულიად, მარადღე მწუხარე ვილოდე;

8. **წ**ამეთუ თეძონი ჩემნი აღივსნეს ნაგუმითაგან და არა არს კურნებაჲ ჯორცთა ჩემთაჲ.

ჯ

ღ

9. შევბოროტენ, დავედაბლდი ფრიად და ვეშობდი სულ-თქუმითა სულისა ჩემისაჲთა.

შევბოროტენ და CE და]—
BD

10. დაფალო, შენ წინაშე არს ყოველი გულის თქუმაჲ ჩემი, და სულ-თქუმაჲ ჩემი შენგან არა დაერწყოს.

დაერწყუა BCDE

11. ჴული ჩემი შეძრწუნდა ჩემ თანა, და მიტევა მე ძალმან ჩემმან და ნათელი თუალთა ჩემთა[ჲ] იგიცა არავე იყო ჩემ თანა.

12. შოყუარენი ჩემნი და მეგობარნი ჩემნი ჩემ წინაშე მომეახლნეს, დადგეს, და მახლობელნი ჩემნი შორს განდგეს ჩემგან.

13. შაიძულეზღეს მე და ეძიებდეს სულსა ჩემსა, და რომელნი ეძიებდეს, ძვრსა ჩემ ზედა იტყოდეს, ცოდვასა და ზაკუვას მარადღე ზრახვიდეს.

და (1)] რომელნი BCDE ეძიებდეს (1, 2)] ეძიებენ C

14. ღოლო მე ვითარცა ყრუსა არა მესმოდა და ვითარცა უტყუმიანდა არა აღაღის პირი თვისი;

და]—CE უტყუმიან BCDE+
რად CE აღვალე BD თვისი]
ჩემი D

15. ჴიქმენ მე, ვითარცა კაცი უსმი, რომლისა თანა არა არს პირსა მისსა სიტყუაჲ.

ვიქმენ] ვიყავ CE
არნ E

9. ვეშობდ BDE. სულ-თქუმითა C. 10. დაერწყა C. 12. მოყუარენი] მიყუარენი E. 13. შაიძულეზღეს C. რომელნი] ჩამატებულია A-ში. ძვრსა B. ზაკვასა B, ზაკუვასა C. 14. უტყუმიან B, უტყუზ C. 15. უსმი C.

ღ

9. შევბოროტენ და დავედაბლდი ვიდრე ფრიად, ვეშობდ სულ-თქუმითა გულისა ჩემისაჲთა.

10. უფალო, შენ წინაშე არს ყოველი გულის-თქუმაჲ ჩემი, და სულ-თქუმაჲ ჩემი შენგან არა დაეფარა.

11. გული ჩემი შეძრწუნდა და დამიტევა მე ძალმან ჩემმან და ნათელი თუალთა ჩემთაჲ, და იგიცა არა დაადგრა ჩემ თანა.

12. მოყუარენი ჩემნი და მეგობარნი ჩემნი ჩემ წინაშე მომეახლნეს და დადგეს, და მახლობელნი ჩემნი შორს დადგეს ჩემგან.

13. და შაიძულეზღეს მე, რომელნი ეძიებდეს სულსა ჩემსა, და რომელნი ეძიებდეს, ძვრსა ჩემსა იტყოდეს, ამოვებასა და ზაკუვასა მარადღე ზრახვიდეს

14. ხოლო მე ვითარცა ყრუსა არა მესმოდა, და ვითარცა უტყუმიან რად არა აღაღის პირი თვისი;

15. და ვიქმენ მე ვითარცა კაცი უსმი, რომლისა თანა არა არნ პირსა მისსა სიტყუაჲ.

C

16. **ჰოლო** მე, უფალო, შენ გესაე და შენ **იზ** შეგესემინ ჩემო, უფალო ღმერთო ჩემო.

17. **ჴოქუ**: ნუსადა უხაროდის ჩემ ზედა **იძ** მტერთა ჩემთა, შეძრვასა ფერჯთა ჩემთასა ჩემ ზედა მდიდრად იტყოდეს.

18. **ჰამეთუ** მე გუემად განმზადებულ ვარ **იო** და საღმობანი ჩემნი ჩემ წინაშე არიან მა-
რადის.

19. **ჰამეთუ** ვთქუ: ურჩულოებაჲ ჩემი მი- **კ**
უთხრა და ვზრუნვიდე მე ცოდვათა ჩემთათჳს.

20. **ცწ** ესერა მტერნი ჩემნი ცხოველ არი- **კა**
ან და განძლიერებულ ჩემსა უფროას; **ღან- კბ**
მრავლდეს, რომელთა მომიძულეს მე ცუდად;

21. **თა** რომელთა მომაგეს მე ბოროტი **კვ**
კეთილისა წილ, **ჴასმენდეს** მე, **რამეთუ კვ**
ვსდევდ სიმართლესა.

22. **ნუ** განმაგდებ მე, უფალო ღმერთო **კდ**
ჩემო, ნუცა განმეშორები ჩემგან;

23. **ჴოიხილე** შეწევნად ჩემდა, უფალო **კე**
ღმერთო ცხორებისა ჩემისაო.

მუჯლი 30

17. ვთქვ C. ნუსადა C. 18. გუემად C. 19. ვთქვ C. ურჩულოებაჲ E. ჩემთათჳს B.
20. ცხოველ BC. განძლიერებულ B, განძლიერებულ C. უფროას C. მომიძულეს C. ცუდად C.
22. ნვ C. ნვცა C

ღ

16. არამედ მე შენ, უფალო, გესაე და შენ შეგესემინ ჩემი, უფალო ღმერთო ჩემო.

17. რამეთუ ვთქუ: ნუსადა უხაროდის ჩემ ზედა მტერთა ჩემთა და შეძრ-
ვასა ფერჯთა ჩემთასა ჩემ ზედა მდიდრად იტყოდეს.

18. რამეთუ მე გუემად განმზადებულ ვარ და საღმობაჲ ჩემი ჩემ წინაშე
არს მარადის.

19. რამეთუ უშჯულოებაჲ ჩემი მე უთხრა და ვზრუნვიდე მე ცოდვისა ჩე-
მისათჳს.

20. აწ ესერა მტერნი ჩემნი ცხოველ არიან და განძლიერებულ ჩემსა უფ-
როას; და განმრავლდეს, რომელთა მომიძულეს მე უსამართლოდ;

21. და რომელთა მომაგეს მე ბოროტი კეთილისა წილ, მასმენდეს მე, რა-
მეთუ ვსდევდ სიმართლესა.

22. ნუ დამაგდებ მე, უფალო ღმერთო ჩემო, და ნუცა განმეშორები ჩემგან.

23. მოიხილე შეწევნად ჩემდა, უფალო ღმერთო ცხორებისა ჩემისაო.

ღ

ხოლო რამეთუ BCDE შენ,
უფალო BCDE შენ გესემინ C
რამეთუ ვთქუ BCDE

მიუთხრა მე C

[ცუდად]—E.

ვსდევ BD

ჯ

ღ

38

ფსალმუნი ლმ, დავითის ლოცვაჲ იდიოთმისთჳს, აღსასრულსა

ფსალმუნი დავითისი C. ლმ. და-სასრულსა, იდიოთუმისთჳს გალღობაჲ დავითისი E. სათ—BD

2. ჴითქუ: ვიმარხნე გზანი ჩემნი, რაჲთა არა ა ვცოდო ენითა ჩემითა; წასდევ საცოჲ პირსა ბ ჩემსა, მიჭდებოდა რაჲ ცოდვილი წინაშე ჩემსა.

ვიმარხენ BCE

3. წაყრუვდი, დავმდაბლდი, დავდუმენ გ მე კეთილთაგან და საღმობანი ჩემნი განმი-ახლდეს.

და|—C

4. ჴანჭურდა გული ჩემი ნუცელსა ჩენსა დ და ზრახვასა ჩემსა აღატყდა ცეცხლი.

5. ჴიტყოდე ენითა ჩემითა და ვთქუ: შა- ე-ვ უწყე მე, უფალო, აღსასრული ჩემი, და რიცხვი დღეთა ჩემთაჲ რავდენ-მე არს, რაჲთა უწყ-ოდი, და რაჲლა მაკლს მე.

რავდენ BCDE და (2)—BCDE

6. ჴსერა ზომით ჰყვენ დღენი ჩემნი, და ჴ სიმტკიცე ძალისა ჩემისაჲ ვითარცა არარაჲ არს შენ წინაშე; ძამეთუ ყოვლითავე ცუდ მ არს ყოველი კაცი ჳორციელი.

3. დაყრუვდი C. დავდუმენ A. დუმენ E. მე მე B. 4. განჭურდა C. მკელსა C. 5. მაჴწე C. აღსასრული C. 6. სიმტკიცე BE, სიმტკიცე C. ცუდ C.

ღ

38

ფსალმუნი

აღსასრულსა, იდიოთუმისთჳს ფსალმუნი დავითისი

2. ვთქუ: ვიმარხნე გზანი ჩემნი, რაჲთა არა ვცოდო ენითა ჩემითა; დავს-დევ საცოჲ პირსა ჩემსა, მიჭდებოდა რაჲ ცოდვილი წინაშე ჩემსა.

3. დაყრუვდი და დავმდაბლდი და დავდუმენ კეთილთაგან და საღმობაჲ ჩემი განმიახლდა.

4. განჭურდა გული ჩემი შორის ჩემსა და ზრახვასა ჩემსა აღატყდეს ცეცხლი.

5. ვიტყოდე მე ენითა ჩემითა: მაუწყე მე, უფალო, აღსასრული ჩემი, და რიცხვ დღეთა ჩემთაჲ რავდენ არს, რაჲთა უწყოდი, რაჲლა მაკლს მე.

6. ესერა ზომით ჰყვენ დღენი ჩემნი, და არსებაჲ ჩემი ვითარცა არარაჲ არს შენ წინაშე; რამეთუ ყოვლითავე ამიო არს ყოველი კაცი ჳორციელი.

C

7. ღოლო ცუდად ხატად ვალს კაცი; ო-
ოდ შურებინ, იუნჯებნ და არა უწყინ, ვინ
შეიკრიბოს იგი.
8. ოწ ვინ-მე არს თმენაჲ ჩემი, არა თუ
შენ, უფალი? რამეთუ ძალი სიმტკიცისა ჩე-
მისაჲ შენ ხარ.
9. ყოველთა ურჩულოებათა ჩემთაგან მი-
სენ მე, საყუედრელად უგუნურთა მიმეც მე.
10. შავყრუვდი და არა ავალე პირი ჩემი, იბ
რამეთუ შენ ჰყავ.
11. განმაყენენ ჩემგან ტანჯვანი ჩემნი,
ძამეთუ ძალით[ა] გელისა შენისაჲთა მე მო-
მაკლდა;
12. და მხილებისათჳს უსჯულოებისა გან-
სწავლე კაცი, შაადნვე, ვითარცა დედაზარდ-
ლისა ქსელი, სული მისი, რამეთუ ცუდ არს
კაცი.

გ ა ნ ს უ ე ნ ე ბ ა ა

7. ცუდად C. ცუდად ხატად] თუ დახატა D. შურებინ B. შურების C. შურების E. 8. თჳ C.
9. რჩებათა C. უსჯულოებათა E. ჯგჯრთა C. 10. დავყრუვდი C, დავყურუდი E. აღვალე BD.
11. განმაყენე BCD. ტანჯვანი B. ძალითა] ბოლო ა ჩამატებულია A. 12. მხილებისათჳს] ლხინე-
ბისათჳს B. ურჩულოებისა BD, უსჯულოებისა E. გასწავლე C. დაადნვე B. სული C. ცუდად C

ღ

7. დაღათუ მებრ ხატად ვალს კაცი, გარნა ამაოდ შფოთებს, რამეთუ იუნ-
ჯებს და არა უწყის, ვის შეუკრიბოს იგი.
8. და აწ ვინ-მე არს თმენაჲ ჩემი, არა თუ შენ, უფალი? და სიმტკიცე ჩემი
შენ მიერ არს.
9. ყოველთა უსჯულოებათა ჩემთაგან მიქსენ მე, საყუედრელად უგუნურსა
მიმეც მე.
10. დავყრუვდი და არა აღვალე პირი ჩემი, რამეთუ შენ ჰყავ.
11. განმაყენენ ჩემგან ტანჯვანი შენნი, რამეთუ ძალითა გელისა შენისაჲთა
მე მოვაკლდი.
12. მხილებათა მიერ უსჯულოებისათჳს განსწავლე კაცი და დაადნვე, ვი-
თარცა დედაზარდლისა ქსელი, სული მისი; გარნა ამაო, არს ყოველი კაცი.

ღ

- ვალს C შურების, იუნჯებს
და არა უწყის CE
- რ']—E, და BCD ხარ] მიერ
არს BCDE
- მე (1)]+და BCDE
- ჰყავ] ხარ BD
და განმაყენენ BCDE ჩემგან
ყოველნი BD
- განსწავლი BD
ცუდად C

ს

13. შეგესვმინ ვედრებისა ჩემისაჲ, უფალო, იგი და ლოცვისა ჩემისაჲ ყურად-ილე. ცრემლთა იგი ჩემთასა ნუ დაიღუპებ, რამეთუ მსხემ ვარ შენ წინაშე და წარმავალ, ვითარცა ყოველნი მამანი ჩუენნი.

14. შილხინე მე, რაჲთა განვისუენო ვიდ-იო რე მოსლვად ჩემდამდე და მერმე ნუ არ-ლარა ვიპოო.

მუქლო იო (იო)

დიდებაჲ, თაყუანის-ცემაჲ

ჟ

ვარ მე BDE

დიდებაჲ BCD

39

ფსალმუნი ლთ, კურთხევაჲ, დავითისი

2. მშენით დაუთმე უფალსა, მონხედა ნე ა და ისმინა ლოცვისა ჩემისაჲ.

3. ოლომიყვანა მე მღვმისაგან გლახაკე-ბ ბისა, თიქისაგან და უყისა; შამტკიცნა კლდე-გ სა ზედა ფერქნი ჩემნი და წარჰმართნა სლვანი ჩემნი.

13. ყვრად C. ილშ A. 14. განვისუნო BE. ჩემდამდე DE. ვიპო A, ვიპოო E.

39. 2. თმენი B. 3. მღუმისაგან B. გლახაკობისა DE. დამტკიცნა A. წარმართნა BE.

ჟ

13. შეისმინე ლოცვისა ჩემისაჲ, უფალო, და ვედრებისა ჩემისაჲ ყურად-ილე; ცრემლთა ჩემთასა ნუ დაიღუპებ, რამეთუ მსხემ ვარ მე შენ წინაშე და წარმავალ, ვითარცა ყოველნი მამანი ჩუენნი.

14. მილხინე მე, რაჲთა განმისუენო პირველ წარსლვად ჩემდამდე და მერმე ნუ არლარა ვიპოო.

39

დახახრულხა, დავითის ფსალმუნი

2. თმენით დაუთმე უფალსა და მომხედნა მე და ისმინა ლოცვისა ჩემისაჲ.

3. და ალომიყვანა მე მღვმისაგან გლახაკობისა და თიქისაგან უყისა და დამტკიცნა კლდესა ზედა ფერქნი ჩემნი და წარჰმართნა სლვანი ჩემნი.

ჯ

4. ჯღ[ა]ესო პირი ჩემი გალობითა ახლითა; დ ქებად ღმრთისა ჩემისაჲ იხილეს მრავალთა, შე[ე]შინა და ესვიდეს უფალსა.

5. ჩეტარ არს კაცი, რომლისა სახელი ე უფლისაჲ სასო მისა არს, ჯრა მიხედნა მან ვ ცუდსა, არცა უცნებასა ტყუილისასა.

6. ჰრავალ ჰყავ შენ, უფალო ღმერთო ჩემო, ჯ საკრველი შენი, და ზრახვასა შენსა არა არს, ვინ გემსგავსოს შენ; ოჲთხარ და ვიტყოდე, ო და განმრავლდეს უფროჲს რიცხვსა.

7. შესაწირავი და მსხუეპლი არა გთნდა, თ ხოლო ჯორცნი დამამტკიცენ მე. საკუერთხი ო ცოდვათათჲს არა ითხოვე.

8. მაშინ სთქუ: აჰა ესერა მოვალ, თავსა წიგნთასა წერილ არს ჩემთჲს.

9. ჟოფად ნებისა შენისა, ღმერთო ჩემო, ია ვინებე, და შჯული შენი შუა მუცელსა ჩემსა.

4. აღესო A. ჩუნისაჲ B შეშინა A. 5. მისსა BD. მიხედა BE. ტყუვილისასა BCE. 6. სა-კრველი B, საკირველი E. რიცხვისა B. 7. მსხუერპლი CDE. არაჲ B. გთნდა E. 8. ვთქვ CD. ჩუნთვის B. 9. შენისაჲ BD. რჩული BD, შჯული C. შოვა B, შოა C. შუვა D. მუცელსა C.

ღ

აღავე BD ჩემი ჩუნენი E. ჩემისაჲ ჩუნენისაჲ BDE

მიჰხედა BCDE

ჩემო ჩუნენო BD

და]—E

მე]—C

ცოდვილთათჲს BD ვითხოვე BCD

ვთქუ BCDE აჰა]—CE მო-ვალს BCDE ჩემთჲს ჩუნენ-თჲს BD

და]—E, რაჲ BCD

ღ

4. და აღავსო პირი ჩემი ქებითა ახლითა გალობად ღმრთისა ჩუნენისა; იხილონ მრავალთა და შეეშინოს და ესვიდენ უფალსა.

5. ნეტარ არს კაცი, რომლისა სახელი უფლისაჲ სასო მისა არს და არა მიხედნა ამოებასა, არცა სიცბილსა ტყუილისასა.

6. მრავალ ჰყავ შენ, უფალო ღმერთო ჩემო, საკრველი შენი, და განზრახ-ვათა შენთა არა არს, ვინ გემსგავსოს შენ; უთხარ და ვიტყოდე, და განმრავლ-დეს უფროჲს რიცხვსა.

7. შესაწირავი და მსხუერპლი არა გთნდა, ხოლო ჯორცნი დამამტკიცენ მე; საკუერთხები და ცოდვისათჲს არა ითხოვე.

8. მაშინ ვთქუ: ესერა მოვალ; თავსა წიგნთასა წერილ არს ჩემთჲს.

9. ჟოფად ნებისა შენისა, ღმერთო ჩემო, ვინებე, და შჯული შენი შუა მუ-ცელსა ჩემსა.

C

ჟ

10. ზახარე სიმართლე შენი კრებულსა იბ შორის დიდდალსა; Cჰა ესერა ბაგენი ჩემნი იგ არა დავიპყრენ. უფალო, შენ უწყი:

11. სიმართლე შენი არა დავფარე, გულსა იდ ჩემსა ქეშმარიტებაჲ შენი და მაცხოვარებაჲ შენი ვთქუ; Cრა დავფარე წყალობაჲ შენი იე და ქეშმარიტებაჲ შენი კრებულსა შორის დიდდალსა.

12. ჰოლო შენ, უფალო, ნუ განმაშორებ იგ შენ]—B წყალობასა შენსა ჩემგან; წყალობამან შენმან და ქეშმარიტებამან შენმან მარადის შემიწყნარა მე.

13. ძამეთუ მომიცევეს მე ბოროტთა, და იზ და (1)]—BDE რომელთაჲ არა იყო რიცხუ; შეწინეს მე იC უსჯულოებანი ჩემნი და მე ვერ მეძლო აღხილვად; ჴანმიმრავლდეს მე უფროჲს თმათა ით თავისა ჩემისათა და გულმან ჩემმან დამიტევა მე. და (3)]—BD

14. ჴინდინ, უფალო, ესნაჲ ჩემი; უფალო, კ შეწევნად ჩემდა მომხედენ.

10. სიმართლჲ BCE. კრებულსა C. დავიპყენ C. 11. სიმართლჲ BE. არაჲ BD. მაცხოვარებაჲ BC. 12. ნჲ C. 13. „და“ (1) ჩამატებულია A. რომელთა BD. რიცხჲ D, რიცხ B. მეწინეს D. ურჩულოებანი BD, უსჯულოებანი E. აღხილვად BD.

ჟ

10. ვახარე სიმართლე შენი ეკლესიასა შინა დიდსა; აჰა ესერა ბაგენი ჩემნი არა დავიპყრენ. უფალო, შენ უწყი:

11. სიმართლე შენი არა დავფარე, გულსა შინა ჩემსა ქეშმარიტებაჲ შენი და მაცხოვარებაჲ შენი ვთქუ, არა დავფარე წყალობაჲ შენი და ქეშმარიტებაჲ შენი კრებულსა შორის დიდდალსა.

12. ხოლო შენ, უფალო, ნუ განმაშორებ მოწყალეებათა შენთა ჩემგან; წყალობამან შენმან და ქეშმარიტებამან შენმან მარადის შემიწყნარენ მე.

13. რამეთუ მომიცევეს მე ბოროტთა, რომელთაჲ არა არს რიცხუ; მეწინეს მე უსჯულოებანი ჩემნი და მე ვერ უძლე ხილვად; განმიმრავლდეს მე უფროჲს თმათა თავისა ჩემისათა და გულმან ჩემმან დამიტევა მე.

14. გონდინ, უფალო, ესნაჲ ჩემი; უფალო, შეწევნად ჩემდა მომხედენ.

C

15. სირცხუენოდენ და კდემებოდენ თანად, კა რომელნი ეძიებდეს სულსა ჩემსა მიღებად მას; შართლუკუნ იქცენ და სირცხულეულ კბ იქმნენ, რომელნი ზრახვიდეს ჩემთვის ძუირსა.

16. შეიმოსედ მეყსეულად სირცხული და კვ კდემამ, რომელნი მეტყოდეს მე: ვაშა, ვაშა!

17. ლალობდენ და იხარებდენ შენდამი ყო- კდ ველნი, რომელნი გეძიებდენ შენ, უფალო. კე
ტქუედ მარადის: დიდ არს ღმერთი! რო- კე
მელთა უყუარს მაცხოვარებაა შენი.

18. ღოლო მე გლახაკ, და დავრდომილ ვა- კვ
რი მე, ღმერთო, ილუაწე ჩემთვის; შენწე და შე- კვ
სავედრებელი ჩემი ხარი შენ, ღმერთო ჩემო, ნუ მაყოვნებ.

მუჯლი კვ (კ7)

15. კდემებდენ E. იქცენ| იცენ E. ძვრსა E, ძვრსა B. 17. გალობ C. არს| არ B. მაცხოვარებაა BE. 18. დარდომილ B. ვარ C. ილაწე C. ჩემთვის B. შემწე B, შემწე CE.

ღ

ეძიებენ BDE
და (2)]—D იქმნედ E
ზრახვიდეს ძუირსა] ეძიებენ
ძვრსა ჩემსა BD

შეიმოსეთ B
კდემამ]+მათი BCD, მათ E
რწნი ... მე] რწლთა თქუეს
ჩემთვის BCDE

გეძიებდეს BD, გეძიებენ C

მე (2)]—BCDE
შესავედრებელი] მესნელი C
ღმერთო ჩემო] უფალო C

ღ

15. ჰრცხუენოდენ და კდემებოდენ თანად, რომელნი ეძიებენ სულსა ჩემსა მიღებად მას; მართლუკუნ იქცენ და სირცხულეულ იქმნენ, რომელთა უნდა ბოროტი ჩემი.

16. შიილედ მეყსეულად სირცხული მათი, რომელნი მეტყოდეს მე: ვაშა, ვაშა!

17. იხარებდენ და იშუებდენ შენდამი ყოველნი, რომელნი გეძიებენ შენ, უფალო, და თქუედ მარადის: დიდ არს უფალი! რომელთა უყუარს მაცხოვარებაა შენი.

18. ხოლო მე გლახაკ და დავრდომილ ვარი; უფალმან ილუაწოს ჩემთვის; შემწე და მესნელი ჩემი ხარი შენ, ღმერთო ჩემო, ნუ ჰყოვნი.

დიღებაა

ჯ

ღ

40

ფსალმური 3, დავითისი

ფსალმური დავითისი, მ BCD.
დასასრულსა, ფსალმური დავითისი, მ E

გულისხმა-ყოს BCDE

2. ნეტარ არს, რომელმან გულისხმა-ყო ა გლახაკისა და დავრდომილისაჲ, დღესა ბოროტსა იქსნას იგი უფალმან.

3. **ა**ფალმან დაიცვას იგი და აცხოვნოს **ბ** იგი და სანატრელ ყოს იგი ქუეყანასა ზედა, **ტ**რა მისცეს იგი ჯელთა მტერთა მისთასა.

4. უფალი შეეწიოს მას ცხედარსა ზედა საღმობისა მისისასა, ყოველი სარეცელი მისი **დ** გარე-მოაქციოს არა-ძღვებისა მისისაგან.

5. **ჟ**ე ვთქუ: უფალო, მიწყალე მე, ულხინე სულსა ჩემსა, რამეთუ ვცოდე შენდა.

და ულხინე D

6. **შ**ტერთა ჩემთა თქუეს ბოროტი ჩემოვს: **ვ** ოდესმე მოკუდეს, და წარწყდეს სახელი მისი.

წარწყდეს] წარტდეს BD

7. **შ**ემო-თუ-ვიდეს ხილვად, ამოსავე იტყვნ; **ჯ** უღმან მისმან შეიკრიბა ურჩულოებათა-ვისა თვისსაჲ, გარე განვიდის და მასვე იტყვნ.

40. სათ. მ C-ში სხვა ხელით სწერია. 2. გულისხმა-ყოს D. გლახაკისა E. დარდომილისა B. იქსნეს BCD. 3. დაიცევს CE. სანატრელ B. 4. მცხედარსა B. მისისა D. 5. ვთქუ C. 6. თქვენ C. ჩემთვის B. მოკდეს B, მოკდეს C. წარწყმდეს CE. 7. შემო-თუ-ვიდეს C. იტყვი (1) B გვლმან B. უშჯულოებაჲ C, უშჯულოებაჲ E. იტყვი (2) B.

ღ

40

დასასრულსა, ფსალმური დავითისი

2. ნეტარ არს, რომელმან გულისხმა-ყოს გლახაკისა და დავრდომილისაჲ, დღესა ბოროტსა იქსნას იგი უფალმან.

3. უფალმან დაიცვას იგი და აცხოვნოს იგი და სანატრელ ყოს იგი ქუეყანასა ზედა, და არა მისცეს იგი ჯელთა მტერთა მისთასა.

4. უფალი შეეწიოს მას ცხედარსა ზედა საღმობისა მისისასა; ყოველი სარეცელი მისი გარე-მოაქციე არა-ძღვებასა შინა მისსა.

5. მე ვთქუ: უფალო, მიწყალე მე და განკურნე სული ჩემი, რამეთუ ვცოდე შენდა.

6. მტერთა ჩემთა თქუეს ბოროტი ჩემოვს: ოდესმე მოკუდეს და წარწყმდეს სახელი მისი.

7. და შემო-თუ-ვიდის ხილვად. ამოსა იტყვნ; გულმან მისმან შეიკრიბა უშჯულოებაჲ თავისა თვისსაჲ; გარე-განვიდის გარე, და მასვე იტყვნ.

ჯ

8. ჩემთვის ცუნდრუკებდეს ყოველნი მტერ-
ნი ჩემნი და ჩემდამო ზრახვიდეს ბოროტსა.

9. სიტყუაჲ უსჯულოებისაჲ დამდევს ჩემ
ზედა: სძინავენ იგი ვის, არლარა ნუ შესძინისა
აღდგომაჲ?

10. ძამეთუ ამანცა, კაცმან მშუდობისა ჩე-
მისამან, რომელსაცა მე ვესევდი, ძომელი
კანდა პურსა ჩემსა, მან განადიდა ჩემ ზედა
შეტყუილი.

11. Ⴤრამედ მე შენ, უფალო, მიწყალე მე, იგ
აღმადგინე მე და მივაგო მათ.

12. Ⴤმით ვცნა, რამეთუ გონდი შენ, რაჲ-
თა არა უხაროდის ჩემ ზედა მტერთა ჩემთა.

13. Ⴤლოლ შენ უბიწოებითა ჩემითა შე-
მიწყნარე მე, დამამტკიცე მე შენ წინაშე
უკუნისამდე.

14. Ⴤურთხეულ არს უფალი ღმერთი ისრა-
ელისაჲ ამიერიოთგან უკუნისამდე! იყავნ,
იყავნ!

მუკლი ივ

დი დებაჲ, თაყუანის-ცემაჲ

ღ

ჩემთვის BCDF

ნუ ვის BD არლარა შესძი-
ნის BCD

ჩემსა] ჩემ თანა BCDF

მე(1,3)—CE
და მე BCD

ჩემითა] შენითა BCDE
შემიწყნარე] შემიწყალე BD
და დამამტკიცე C

დი დებაჲ BCD

8. ცუნდრუკებდეს C. ჩემთვის B. 9. ურჩულოებისაჲ BD, უშულოებისაჲ C, უსჯულოები-
საჲ E. ჰძინავენ B. აღდგომაჲ C. 10. მშუდობისა B. პურსა C. შეტყუილი BD, შეტყუილი C.
13. უბიწოებითა C. 14. ისრაელისაჲ, უკუნისამდე (სრულად) B.

ღ

8. ჩემთვის ცუნდრუკებდეს ყოველნი მტერნი ჩემნი, ჩემთვის ზრახვიდეს
ბოროტსა.

9. სიტყუაჲ უსჯულოებისაჲ დამდევს ჩემ ზედა; ნუუკუე მძინარემან არლა-
რა ნუ შესძინოსა აღდგომაჲ?

10. და რამეთუ ამანცა, კაცმან მშუდობისა ჩემისამან, რომელსა-იგი მე ვე-
სევდი, რომელი კანდა პურსა ჩემსა, მან განადიდა ჩემ ზედა შეტყუილი.

11. არამედ შენ, უფალო, მიწყალე მე და აღმადგინე მე, და მე მივაგო მათ.

12. ანით ვცნა, რამეთუ მინებე მე, რამეთუ არა უხაროდის მტერსა ჩემსა
ჩემ ზედა.

13. ხოლო მე უბიწოებითა ჩემითა შემიწყნარე და დამამტკიცე მე შენ წი-
ნაშე უკუნისამდე.

14. კურთხეულ არს უფალი ღმერთი ისრაელისაჲ ამიერიოთგან და უკუნი-
სამდე! იყავნ, იყავნ!

ჯ

ყ

41

ფსალმუნი მა, სიბრძნე ძეთა კორებითა

ფსალმუნი დავითისი, მა (მა—C) BCD. დასარულსა, გულიხსნის-ყოფი(სა...) E

2. ზითარცა სურინ ირემსა წყაროთა ნი- მართ წყალთასა, ეგრეთ სურინ სულსა ჩემსა შენდამი, ღმერთო.

ირემთა BD სურინ (2)] სურიან D

3. სურინ სულსა ჩემსა შენდანი, ღმერთო ბ ძლიერო და ცხოველო; ოდეს-ნე მივიდე და გ ვეჩუენო მე პირსა ღმრთისასა?

ჰსურიან D გე]—BCD

4. შექმნეს მე ცრემლნი ჩემნი საკმელ დღე დ და ღამე. ზგინილა ნეტყოდეს ნე მარადლე: ე სადა არს ღმერთი იგი შენი?

საკმელ ჩემდა BCDE მე-ტყველ CE

5. ღოლო მე ესე მოვივსენი და ნუგეშინის- ვ ვსცი სულსა ჩემსა; ძამეთუ განელო მე ადგი- ზ ლი საყოფელთა საკრველთაჲ სახლსა ღმრთი- სასა, ჰმინთა გალობისაჲთა, აღსარებებისაჲთა, ო კმინთა ზატიკობისაჲთა.

ნუგეშინის-ვიცი C

გალობისა BD+ და CDE და კმინთა BDE

41. 2. სურინ (1, 2) C. წყალთაჲსა BCDE. ეგრე BCDE. 3. ჰსურინ BCDE. ძრეილო B. 4. დღე B, დღე CE. ღამე CE. ნეტყველ D. 5. ნუგეშინის-ვიცი C. სულსა C. გაელო BC. საყოფელთაჲ CD. A-ში მუხლთა სათვალავი შენდილია: ზ ორჯერაა განმეორებული. გადამწერს შეცდომა შელჩნევი და გაუსწორებია: ფსალმუნის ბოლოს მუხლთა რაოდენობის აღნიშვნისა დაუწერია კ და არა ით. საკრველთა BC. გალობისა B. აღსარებისა A, აღსარებისაჲთა DE, აღსარებისაჲთა BC.

ღ

41

დახსარულსა, გულიხსნის-ყოფისათჳს. ძეთა კორებითა ფსალმუნი

2. ვითარცა სახედ სურინ ირემსა წყაროთა მიმართა წყალთასა, ეგრე სურის სულსა ჩემსა შენდამი, ღმერთო!

3. სწყურის სულსა ჩემსა ღმრთისა მიმართ ძლიერისა და ცხოველისა: ოდეს-მე მივიდე და ვეჩუენო პირსა ღმრთისასა?

4. იქმნეს ცრემლნი ჩემნი პურად ჩემდა დღე და ღამე, რამეთუ ნეტყველ მე მარადლე: სადა არს ღმერთი იგი შენი?

5. ხოლო მე ესე მოვივსენე და ნუგეშინის-ვსცი სულსა ჩემსა, რამეთუ გან- ელო მე ადგილსა საყოფელისა საკრველისასა ვიდრე სახლადმდე ღმრთისა კმი- თა სიხარულისაჲთა და აღსარებისაჲთა, კმინთა მედღესასწაულეთაჲთა.

C

6. ძად მწუხარე ხარ, სულო ჩემო, ანუ თ რად შემადრწუნებ მე? უსევდ ღმერთსა, რა- ი მეთუ მე აუარო მას, მაცხოვარსა პირისა ჩემისასა და ღმერთსა ჩემსა.

7. სული ჩემი შეძრწუნდა ჩემ თანა; ამის- ია თუხ მოგივსენო შენ ქუეყანით იორდანით და ერმონით, მთით მცირით.

8. ძჟესკრულმან უფესკრულსა ხადა ვმითა იბ ზე-გარდამოსატევებელთა მისთაათა; ყო- იგ ველნი განსაცხრომელნი შენნი და ლელვანი შენნი მე ზედა-გარდამჰდეს.

9. უღისი ამცნო უფალმან წყალობაჲ მისი იდ და ღამე ვალობაჲ მისი; ზოცვაჲ ჩემი იუ ღმრთისა მიმართ მაცხოვრისა ჩემისა.

10. ზარქუ ღმერთსა: მწე ჩემდა [ხარ], ივ რად დამაგდებ მე, ანუ რად მწუხარე ვარ მე კირითა მტერისაათა?

11. შემუსრვასა ძუალთა. ჩემთასა მყუედ- იზ რიდეს მე მტერნი ჩემნი, ზგინილა მეტყუედ იმ მე მარადლე: სადა არს ღმერთი იგი შენი?

D

აწ რად BCD

მას]—D

და მთით CD

გარდასატევებელთა C მის-
თაათა] შენთაათა BDE

ჩემი] ჩუენი C

მე (2)]—BCD

იგინილა] რამეთუ BDE მე-
ტყოდეს BD

6. სულო C. ანუ C. აუვარო BE, ავარო C. მაცხუარსა E. ჩემისა ჩემისასა E. 7. შეძრწუნ-
და C. ამისთუხ B. იორდანით და]—C. 8. გარდადამოსატევებელთა D. 9. ღამე E. 10. ვარქუ C.
მწე B. მწუხარე C. 11. ძუალთა C. მყუედნიდეს BDE. მეტყუედ CE.

L

6. რად მწუხარე ხარ, სულო ჩემო, ანუ რად შემადრწუნებ მე? ესევდ ღმერთსა, რამეთუ მე აუვარო მას, მაცხოვარსა პირისა ჩემისასა და ღმერთსა ჩემსა.

7. სული ჩემი შეძრწუნდა ჩემ თანა; ამისთუხ მოგივსენო შენ ქუეყანით იორდანით და ერმონით, მთით მცირით.

8. უფესკრული უფესკრულსა ხადის ვმითა ზე-გარდამოსაქანელთა შენთაათა; ყოველნი განსაცხრომელნი შენნი და ლელვანი შენნი მე ზედა-გარდამჰდეს.

9. დღისი ამცნო უფალმან წყალობაჲ მისი და ღამე ვალობაჲ მისი; ჩემ მიერ ლოცვაჲ ღმრთისა მიმართ ცხორებისა ჩემისა.

10. ვარქუ ღმერთსა: მწე ჩემდა ხარ, რად დამივიწყე მე, ანუ რად მწუ-
ხარედ ვრორინებ მე კირითა მტერისაათა?

11. შემუსრვასა ძუალთა ჩემთასა მყუედრიდეს მე მტერნი ჩემნი, მეტყუედ რაჲ იგინი მარადლე: სადა არს ღმერთი იგი შენი?

ჯ

ღ

12. ჯწ რად მწუხარე ხარ, სულო ჩემო, ით ანუ რად შემადრწუნებ მე? უსევდ ღმერთსა, კ რამეთუ მე აუვარო მას, მაცხოვარსა პირისა ჩემისასა და ღმერთსა ჩემსა.

მას]—D

მუკლი კ

42

ფსალმუნი მზ, გალობა დავითისი

ფსალმუნი დავითისი, მზ (მზ—C) BCD. სათ—E

1. შისაჯე მე, ღმერთო, და საჯე სჯაჲ ა ჩემი თესლისაგან არაწმიდისა; მაცისა ცრუჲ- ბ სა და მზაკუვარისაგან მიკსენ მე.

და (2)]—E
ძალ] მწე B

2. რამეთუ შენ, ღმერთი, ძალ ჩემდა ხარ; შად დამაგდებ მე, ანუ რად მწუხარე ვარ მ მე კირითა მტერისაჲთა?

3. უამოავლინე ნათელი შენი და კეშმა- დ რიტებაჲ შენი, შაჲთა ესენი მიმიძლუნ და ე მომიყვანონ მე მთად წმიდად შენდა და სა- ყოფელთა შენთა.

მიძლუნ BCF+მე C მინიყვა- ნონ BD შენდა]—C

12. სჯლო C, სულო E. ანჯ C. აჯრო C, აჯრო D.

42. სათ. E-ში სათაური გადაღუელია და არ იკითხება. C-ში მზ სხვა ხელითაა მიწერილი.

- 1. შჯაჲ. BCDE. არაწმიდისა D. ცრუისა A, ცრუისა B, ცრუსა C. მზაკუარისაგან BC.
- 3. გამოავლინე E. მიძლუნ C.

ღ

12. რად მწუხარე ხარ, სულო ჩემო, ანუ რად შემადრწუნებ მე? ესევდ ღმერთსა, რამეთუ მე აუვარო მას, მაცხოვარსა პირისა ჩემისასა და ღმერთსა ჩემსა.

42

ფსალმუნი დავითისი, ზედა-წარუწერელი ებრაელთა შორის

1. მისაჯე მე, ღმერთო, და საჯე შჯაჲ ჩემი თესლისაგან არაწმიდისა, კა- ცისა ცრუისა და მზაკუვარისაგან მიკსენ მე.

2. რამეთუ შენ, ღმერთი, ძალ ჩემდა ხარ; რად განმიშორებ მე, და რად მწუხარე ვალ მე კირითა მტერისაჲთა?

3. გამოავლინე ნათელი შენი და კეშმარიტებაჲ შენი, ესენი მიმიძლუნ და მიმიყვანეს მე მთასა წმიდასა შენსა და საყოფელთა შენთა.

ჯ

4. შევიდღე მე წინაშე საკურთხეველსა ვ ღმრთისასა, ღმრთისა, რომელმან ახარა სიკბაბუკესა ჩემსა; Ⴀღგიარო შენ კურთხევითა, ზ ღმერთო, ღმერთო ჩემო.

5. ძად მწუხარე ხარ, სულო ჩემო, ანუ რად Ⴀ შენაძრწუნებ მე? Ⴀსევდ ღმერთსა, რამეთუ მე Ⴀ აუარო მას, მაცხოვარსა პირისა ჩემისასა და ღმერთსა ჩემსა.

მუტლი Ⴀ

43

ფსალმუნი მგ, დავითიხი, დასახრულხა, გულის-
ვმისათჳს ძეთა კორესთა, ფსალმუნი სიბრძნისაჲ

2. იბერთო, ყურთა ჩუენთა გუესმა, რო- ა მელი მანათა ჩუენთა გჯთხრეს ჩუენ საქმე ბ იგი, რომელ ჰქმენ დღეთა მათთა, დღეთა მათ პირველთა.

3. ყელმან შენმან მოსრნა წარმართნი და გ დააშენა იგინი, ჳლოროტი უყავ ერსა მას, და დ განასხნეს იგინი.

4. საკრებლსა C. ღმერთი] დ C. აგიარო BCDE. 5. ანჯ C. აუვარო BE. მაცხოვარსა DE. ჩემისასა] ჩემისა B. დიდებაჲ] D-ში მიწერილი უნდა იყოს სხვა ხელით.

43. სათ. გულისხმისა-ყოფად E. 2. ყვრთა C. გჯესმა C. საქმე BCE. დღშთა (2) A. 3. და-
აშეშნა C. დააშენა E.

ღ

4. და შევიდღე მე წინაშე საკურთხეველსა ღმრთისასა, ღმრთისა მიმართ, რო-
მელმან ახარა სიკბაბუკესა ჩემსა; აღგიარო შენ ბობღნითა, ღმერთო, ღმერთო
ჩემო!

5. რად მწუხარე ხარ, სულო ჩემო, ანუ რად შენაძრწუნებ მე? ესევდ ღმერთსა,
რამეთუ მე აუვარო მას, მაცხოვარსა პირისა ჩემისასა და ღმერთსა ჩემსა.

დი დ ე ბ ა ა

43

დასახრულხა, ძეთა კორესთაჲ, გულისვმის-ყოფისათჳს

2. ღმერთო, ყურთა ჩუენთა გუესმა ჩუენ და მამათა ჩუენთა გჯთხრეს ჩუენ
საქმე იგი, რომელ ჰქმენ დღეთა მათთა, დღეთა მათ შინა პირველთა.

3. გელმან შენმან მოსრნა წარმართნი და დაპნერკენ იგინი, ბლოროტი უყავ
ერთა და განასხენ იგინი.

ღმრთისა] ღმერთი BC,
ღმერთთა D
ჩემო] ჩუენო B

მას]—BCD

ფსალმუნი დავითისი, მგ BD. ფსალ-
მუნი დავითისი, გულისხმის-ყო-
ფისათჳს C. მგ, დასახრულსა, გუ-
ლისხმის-ყოფად ძეთა კორშსთა E

რომელი] და BCDE
მიტხრეს BCE
მათთა] მათ BCDE + და CE
მათ]—BDE

უყავ, უფალო BD
განასხენ BCDE

ტ

4. ძამეთუ არა მახუილითა მათითა დაი- გ
მკვდრეს ქუეყანაჲ, არცა მკლავმან მათმან ვ
იქსნნა იგინი; ორამედ მარჯუენემან შენმან ვ
და მკლავმან ხოლო შენმან და ნათელმან
პირისა შენისამან, რამეთუ სათნო-იყვენ შენ
იგინი.

5. შენ თავადი ხარ მეუფე ჩუენი და ღმერ- ზ
თი ჩუენი, რომელმან ჰბრძანე ცხორებაჲ ია-
კობისი.

6. შენ გამო მტერნი ჩუენნი დავსცენეთ, და მ
სახელითა შენითა შეურაცხ-ვეყენით იგინი,
რომელნი აღდგომილ არიან ჩუენ ზედა.

7. ძამეთუ არა მშუილდსა ჩემსა ვესავ, თ
არცა მახუილმან ჩემმან მაცხოვნოს მე.

8. ორამედ შენ მაცხოვნენ ჩუენ მაჭირე- ი
ბელთა ჩუენთაგან, და მოძულეთა ჩუენთა
არცხენე.

9. იმართისა მიმართ ვიქადოღით ჩუენ ნა- ია
რადღე და სახელსა მისსა უგალობღეთ უკუ-
ნისამღე.

4. მახულითა DE. დაიმკვიდრონ B. იქსნეს BCD. მარჯუენ მან C, მარჯუენამან BD. 5. მეუფე B. დაკობისა E. 6. შეურაცხ-ვეყენით C, შეურაცხ-ყენით B, შ.-ყენით E. 7. მშულდსა BCDE. მახულმან BCDE. 8. მოძულეთა C. არცხენე B. 9. მარადღე A. მისა A. აჯარებღეთ C, აუარებღეთ D.

ჟ

დაიმკვიდრონ BCDE
და არცა D
იქსნეს BCDE
ხოლო]—BCDE და (2)—C

ჩუენი (1, 2)] ჩემი BD

ჩუენნი] ჩემნი C დავსცენით
C შეურაცხ-ვეყენით BD იგი-
ნი]—D რომელ E ჩუენ]
ჩემ BCD

ღ

4. რამეთუ არა მახულითა მათითა დაიმკვიდრეს ქუეყანაჲ და არცა მკლავ-
მან მათმან იქსნნა იგინი; არამედ მარჯუენამან შენმან და მკლავმან შენმან
და ნათელმან პირისა შენისამან, რამეთუ სათნო-იყვენ შენ იგინი.

5. შენ თავადი ხარ მეუფე ჩემი და ღმერთი ჩემი, რომელმან ჰბრძანე ცხო-
რებაჲ იაკობისი.

6. შენ გამო მტერნი ჩუენნი დავრქენეთ, და სახელითა შენითა შეურაცხ-
ვეყენით იგინი, რომელნი აღდგომილ არიან ჩუენ ზედა.

7. რამეთუ არა მშულდსა ჩემსა ვესავ, არცა მახულმან ჩემმან მაცხოვ-
ნოს მე.

8. რამეთუ შენ მაცხოვნე ჩუენ მაჭირვებელთა ჩუენთაგან, და მოძულეთა
ჩუენთა არცხენე.

9. ღმართისა მიერ ვიქებოღით ჩუენ მარადღე და სახელსა შენსა აუვარებ-
ღეთ უკუნისამღე.

ზ

10. ხოლო აწ შენ განმიზორენ ჩუენ, იბ მარცხენენ ჩუენ და არა გამოხუედ ღმერთი ძალად ჩუენდა.

11. შართლუკუნ მაქციენ ჩუენ უფროას იგ ყოველთა მტერთა ჩუენთასა, და მოძულენი ჩუენნი მიმოდამიტაცებდეს ჩუენ.

12. შიმცენ ჩუენ ვითარცა ცხოვარნი იდ საკმლად და წარმართთა შორის განმაბნიენ ჩუენ.

13. შიეც ერი შენი უსასყიდლოდ და არა იე იყო რიცხუი ლაღადებისა ჩუენისაჲ.

14. შყვენ ჩუენ საყუედრელ მოძმეთა ჩუენ- იგ თა, საცინელ და საკიცხელ გარემოასთა ჩუენთა.

15. შყვენ ჩუენ იგავ წარმართთა და თა- იზ ვარმართთა შორის BCDE ვის სახრელად ერისა.

16. შარადლე კდემულეზაჲ ჩემი ჩემ წინა- ივ შე არს მარადის და სირცხულიმან პირისა ჩემისამან და[მ]ფარა მე.

ღ

ჩუენ (1)]+და CDE

მიმოდამიტაცებელ B

საკმლ[დ] სამწყსოასანი BD,
საკმლისანი CE განმაბნიენ]
განმთხიენ E

წარმართთა შორის BCDE
მარადის]—E
ჩემისამან] შენისამან BCD

10. გამოხუედ BCE, გამოხუედ D. 11. მართუკუნ C. უფროს B. ჩუენთასა BD, ჩუენთა E. მოძულენი C. 12. ცხოვანი A, ცხოვარნი E. განმთხიენ] ეს სიტყვა გაცხოველებული უნდა იყოს E- ში. 13. რიცხუ B, რიცხუ CDE. ჩუენისა E. 14. საყუედრულ B. გრმსთა C, გარემოსთა E. 15. წარმართთა] ამის შემდეგ A- ში ამოშლილია ერთი სიტყვა, ალბათ, „შორის“. 16. კდემულე- ზა C. სირცხულმან BCDE. დაფარა A.

ღ

10. ხოლო აწ განმიზორენ და მარცხენე ჩუენ და არა გამოხუედ ღმერთი ძალად ჩუენდა.

11. მართლუკუნ მაქციენ ჩუენ უფროას მტერთა ჩუენთასა და მოძულენი ჩუენნი მიმოდამიტაცებდეს ჩუენ.

12. მიმცენ ჩუენ ვითარცა ცხოვარნი შესაჰმელნი და წარმართთა შორის განმთხენენ ჩუენ.

13. მიეც ერი შენი უსასყიდლოდ და არა იყო სიმრავლე სასყიდლისა ჩუენ- ნისაჲ.

14. მყვენ ჩუენ საყუედრელ მახლობელთა ჩუენთა, საცინელ და საკიცხელ .გარემოასთა ჩუენთა.

15. მყვენ ჩუენ იგავ წარმართთა შორის და თავის სახრელად ერთა შორის.

16. მარადლე კდემულეზაჲ ჩემი ჩემ წინაშე არს და სირცხულმან პირისა ჩემისამან დამფარა მე.

ჯ

ღ

17. ყმისაგან მაცუედრებელისა, ძკრის-მეტ- ით ყუელისა, პირისაგან მტერისა და მდევარისა.

18. ესე ყოველი მოვიდა ჩუენ ზედა და ჩუენ არავე დაგივიწყეთ შენ; არა ვეცრუე- ნით ჩუენ აღთქუმასა შენსა;

19. არცა უკუნეიქეცით გულითა ჩუენითა, შისდრიკენ ალაგნი ჩუენნი გზისაგან შენისა.

20. ძამეთუ დამამდაბლენ ჩუენ ადგილსა ბოროტსა და დამფარნა ჩუენ აჩრდილმან სიკუდილისამან.

21. ძჳკუეთუმცა დაგივიწყეთ ჩუენ სახელი ღმრთისა ჩუენისაჲ, ანუ გან- თუმცა-ვიპყრე- ნით ჴელნი ჩუენნი კერპთა მიმართ,

22. იმერთმან სამემცა იძია ესე; რამეთუ მან უწყის საიდუმლოჲ გულისაჲ.

23. შენთჳს მოვსწყდებით ჩუენ მარადლე და შევირაცხებით ჩუენ, ვითარცა ცხოვარნი კლვადნი.

24. ჴანილუძე, რად გძინავს, უფალო? აღდეგ და ნუ დამაგდებ ჩუენ სრულიად.

მაცუედრებელისა და CE

მოვიდა] მოიწია BCDE

არავე] არა C

აღთქუმათა შენთა D

უკუნეიქეცით ჩუენ BCDE

ანუ] - BCDE

ჩუენ] მე C

17. მაცუედრებელისა C. ძკრის B. 18. ვეცრუენით BDE, ვეცრუენით C. აღთქუმასა C. 19. ჳკუნეიქეცით C. 21. უკუეთუმცა C, უკუეთუმცა E. დაგივიწყეთ E. გან-თუმცა-ვიპყრენით C. 22. საიდუმლოჲ C. 23. მოვსწყდებით E. 24. განილუძე CDE.

ღ

17. ჳმისაგან მაცუედრებელისა და ძკრის-მეტყუელისა, პირისაგან მტერისა და-მდევარისა.

18) ესე ყოველი მოიწია ჩუენ ზედა და ჩუენ არა დაგივიწყეთ შენ და არა ვეცრუენით ჩუენ აღთქუმასა შენსა;

19) და არცა განდგა მართლუკუნ გული ჩუენი და მისდრიკენ ალაგნი ჩუენ- ნი გზისაგან შენისა.

20) რამეთუ დამამდაბლენ ჩუენ ადგილსა ბოროტსა და დამფარნა ჩუენ აჩრდილმან სიკუდილისამან.

21. უკუეთუ დაგივიწყეთ ჩუენ სახელი ღმრთისა ჩუენისაჲ და გან- თუ-ვიპყრე- ნით ჴელნი ჩუენნი ღმრთისა მიმართ უცხოჲსა,

22. არა ღმერთმან სამემცა იძია ესე? რამეთუ მან უწყის საიდუმლოჲ გუ- ლისაჲ.

23. რამეთუ შენთჳს მოვსწყდებით ჩუენ მარადლე, შევირაცხენით ჩუენ ვი- თარცა ცხოვარნი კლვადნი.

24. განილუძე, რად გძინავს, უფალო? აღდეგ და ნუ დამაგდებ ჩუენ სრულიად.

ს

ღ

25. შად გარე-მიიქცევ პირსა შენსა ჩემ-
გან, დაიფიცებ გლახაკებასა ჩუენსა და კირ-
სა ჩუენსა?

ჩემგან] ჩუენგან B C E

26. შამეთუ დანდაბლდა მიწამდე სული კთ
ჩუენი, და ქუეყანად მიიწია მუცელი ჩუენი.

ჩუენი (1,2) ჩემი B.

27. ლდეგ, ლმერთო, შემეწიენ ჩუენ და ლ
მივსნენ ჩუენ სახელისა შენისათვს.

მუკლო ლ

დიდებამ, თაყუანის-ცემაჲ

[*ქჩჩი* ხ]

ქჩჩი ხ B C D

44

ფსალმუნი მდ, აღხარულსა, შიცვალეზიხათვ
უაშთაჲს, ძეთა კორესთა ხიბრძინიხა, ფსალმუნი ხაყუა-
რელისათვს

მდ, განსუენებამ და სუფევამ B D.
ფსალმუნი დავითისი C. დასას-
რულსა [...] გულისხმის-ყოფად, გა-
ლობამ, მდ E

2. ლმოთქუნ გულმან ჩემმან სიტყუამ კე- ა
თილი, და უთხრნე მე საქმენი ჩემნი მეუფე-
სა; უნამ ჩემი ვითარცა საწერელი მწიგნობ- ბ
რისა კელოენისამ.

აღმოთქუა D

26. მუცელი C. 27. შენისათვის B. კანონი [ხ] - ზ D.
44. 2. მწიგნობრისამ B.

ღ

25. რად გარე-მიიქცევ პირსა შენსა და დაიფიცებ გლახაკებასა ჩუენსა და
პირსა ჩუენსა? *ჩუე თუ ვაქვს ა. ვაქვს ძილეთა მისი ძილს*

26. რამეთუ დამდაბლდა მიწამდე სული ჩუენი, და აღეკრა ქუეყანასა მუცე-
ლი ჩუენი.

27. აღდეგ, უფალო, შემეწიენ ჩუენ და მივსნენ ჩუენ სახელისა შენისათვს.

44

დახარულსა, ცვალეზადთათვს, ძეთა კორესთამ, გულისხმის-ყოფისათვს, ვალობამ
ხაყუარელისამ

2. აღმოთქუა გულმან ჩემმან სიტყუამ კეთილი და უთხრნე მე საქმენი ჩემნი
მეუფესა; ენამ ჩემი საწერელ მწიგნობრისა კელოენისამ.

C

3. შეენიერ არს იგი ხილვად უფროდს ყოველთა ძეთა კაცთასა, ლანეფინა მადლი ბაგეთაგან შენთა; ამისთვის გაკურთხოს შენ ღმერთმან უკუნისამდე.

4. შეიბ მახვლი შენი წელთა შენთა, ძლიერო, შეუენიერებითა შენითა და სიკეთითა შენითა,

5. ღარდაიკუ მშულდსა შენსა, წარემართე და სუფევდი შეშმარიტებისათს და მშვდობისა და სიმართლისა; გიძლოდის შენ საკვრველად მარჯუენე შენი.

6. ისარნი შენნი ლესულ არიან, ძლიერო; ერნი შენ ქუეშე დაეცენ, გულითა მტერნი მეუფისანი.

7. იმერთო, საყდარი შენი უკუნითი უკუნისამდე, ჰუერთხი განგებისა შენისა და კუერთხი სუფევისა შენისა.

8. შეიყუარე სიმართლე და მოიძულე უსჯულოება; შმისთს გცხოს შენ ღმერთმან; იბ ღმერთმან შენმან საცხებელი სიხარულისა უმეტეს მოყუასთა შენთა.

D

ყოველთა]—BCDE

ბაგეთა E ამისთვისცა C

და]—E

გარდაიკუ BCD, გარდა-
აიკუ E და (2, 3)—BCDE

საყდარი შენი, ღმერთო
BCDE გრისა შენისა] გან-
გებისა არს BCD, განგე-
ბისა E

გცხო B

E

3. შეენიერ C. კაცთაჲსა BD. 4. ძრიელო B. შეენიერებითა C. 5. გარდაიკუ C. მშულდსა BC. სუფევდი C. მშვდობისა BD. საკურველად B. მარჯუენა BD, მარჯუენ E. 6. შენი A. ლესულ C. ძრიელო B. ქუეშე C, ქუე E. 7. კუერთხი C, კუერთხი D. სუფევისა C. 8. სიმართლ E. სიმართლ C, სიმართე D. ურჯულოება BCD, უმჯულოება E. უმეტეს BC, უმეტე D.

3. შეენიერ სიკეთითა უფროდს ძეთა კაცთასა; განეფინა მადლი ბაგეთა შენთა; ამისთვის გაკურთხა შენ ღმერთმან უკუნისამდე.

4. შეიბ მახვლი შენი წელთა შენთა, ძლიერო, შეუენიერებითა შენითა და სიკეთითა შენითა.

5. და გარდაიკუ და წარემართე და სუფევდი ქეშმარიტებისათს და სიმშვდისა და სიმართლისა; და გიძლოდის შენ საკვრველად მარჯუენა შენი.

6. ისარნი შენნი ლესულ არიან, ძლიერო; ერნი შენ ქუეშე დაეცენ, გულითა მტერნი მეუფისანი.

7. საყდარი შენი, ღმერთო, უკუნითი უკუნისამდე, კუერთხი განგებისა და კუერთხი სუფევისა შენისა.

8. შეიყუარე სიმართლე და მოიძულე უმჯულოება; ამისთვის გცხო შენ ღმერთმან, ღმერთმან შენმან საცხებელი სიხარულისა უმეტეს მოყუასთა შენთა.

C

D

9. შური, შტახსი, კასიაჲ სამკაულისაგან იგ შენისა, ტაძართაგან პილოჲს ძუალედთა, რომელთა განგახარეს შენ.

10. ოსულნი მეუფისანი პატივითა ღირს იქმნეს; დაადგინე დედოფალი მარჯუენით შენსა, შემოსილი სამოსლითა ოქრენითა, იე შემკულა და შემოსილ პირად-პირად შეუენიერი.

11. ოსმინე, ასულო, და იხილე, მოყავ ყუ- იგ რი შენი: დაივიწყე ერი შენი და სახლი მამისა შენისაჲ.

12. სთნდეს მეუფესა სიკეთე შენი, რამე- იზ თუ იგი თავადი არს უფალი ღმერთი შენი.

13. შენ თაყუანის-სცე მას და ასულმანცა იმ ტუროსისმან თაყუანის-სცეს მას, ძლუნით ით პირსა მისსა ჰმსახურებდენ მდიდარნი ერისანი.

ღირს იქმნეს; დაადგინე შენითა დადგეს და (—და C) BCDE დედოფალნი C შემოსილ—BCDE ოქროვანითა BD, ოქრო-ქსოვილითა CE შემკულ არს BCDE პირად-პირად]+და BD, პირად-პირადად CE

და(1)]—C

ასულმან D

ჰმსახურებდენ BD, მსახურებდეთ მას C

9 მერი C. სტახში B(ან: მურის ტახში), შტახში DE. სშტახში C. კასიაჲ| კაცი არს BD. პილოს E. ძუალეთა BD. 10. ასულნი C. დედოფალი B. შემკულ C. 12. სთდეს B. მეუფესა C. სიკეთე BCDE. არს| ას D. 13. თაყუანის-სცე (1) C, თაყუანი-სცეს (2) E. ასულმანცა C. ტუროსისმან BCDE, თაყუანი-სცეს E. ძლუნით BC, ძლუნითა D. მისა ABD. მსახურებდენ E, მსახურებდენ B.

L

9 შური და შტახსი და კასიაჲ სამოსელთაგან შენთა, ტაძართაგან პილოჲს ძუალისათა, რომელთა გახარეს შენ.

10. ასულნი მეუფისანი პატივითა შენითა; დადგა დედოფალი მარჯუენით შენსა, სამოსლითა ოქრო-ქსოვილითა შემკულ და შემოსილ პირად-პირადად.

11. ოსმინე, ასულო, და იხილე, და მოყავ ყური შენი; და დაივიწყე ერი შენი და სახლი მამისა შენისაჲ;

12. და გულმან უთქუას მეუფესა სიკეთისა შენისაჲ; რამეთუ იგი თავადი არს უფალი ღმერთი შენი.

13. და თაყუანის-სცე მას და ასულმანცა ტუროსისმან ძლუნითა; პირსა შენსა ლიტანიობდენ მდიდარნი ერისანი.

C

14. ყოველი დიდებაჲ ასულისა მეუფისაჲ კ შინაგან; ფესუედითა ოქროვანითა შემკულა და შემოსილ.

15. შიართუნ მეუფესა ქალწულნი მისნი, კა და შემდგომად მისა, მოყუასნი მისნი მიერთუნენ მას.

16. შიართუნ მას სიხარულითა და გა- კბ ლობითა და შეიყვანენ იგინი ტაძართა მეუფისათა.

17. შამათა შენთა წილ იყენენ შვილნი კგ შენნი; დაადგინენ იგინი მთავრად ყოველსა ქუეყანასა ზედა.

18. მოვიკსენონ სახელი შენი ყოველსა შო- კდ რის თესლსა და თესლსა; Cმისთჳს ერთა კე ალგიარონ შენ უკუნისამდე და უკუნითი უკუნისამდე.

ღ

და ყოველი BCDE
ოქროვანითა BCDE შემკულ
არს BCDE შემოსილ]+
პირად-პირადად და შუენიე-
რი BD, პირად-პირადად
CE

მისნი]—B მიართუნ BCDE

მიართუნენ E გალობითა და
სიხარულითა BCDE ტ-თა
შ-თა] ტაძარსა მას (—მას E)
მეუფისასა BCDE

და დაადგინენ BD, და და-
ადგინენ C, დაადგინენ E
მოვიკსენონ BCDE

მუკლა 40

14. მეუფისა BE, მეუფისა C. ფესუედითა C. პირად-პირადად E. 16. სიხარულითა C. ამ სიტყვას თავზე კიდევ აწერია სა. შესაძლოა, გადაშწერს სურდა ეს სიტყვა გადაეფუთებინა ასე: „სიხარულითა“. შეიყენენ A. 17. შენი A. დაადგინენეს. E. 18. ერთა] ერთ BD. აგიარონ DE. უკუნისამდე (1) სრულად, B.

ღ

14. ყოველი დიდებაჲ ასულისა მეუფისა შინაგან, ფესუედითა ოქროვანითა შემკულ არს და შემოსილ პირად-პირადად.

15. მიერთუნენ მეუფესა ქალწულნი, შემდგომად მისსა, მოყუასნი მისნი მიერთუნენ შენ.

16. მიერთუნენ შენ გალობითა და სიხარულითა და შეიყვანენ იგინი ტაძარსა მეუფისასა.

17. შამათა შენთა წილ იქმნეს შვილნი შენნი და დაადგინენ იგინი მთავრად ყოველსა ქუეყანასა ზედა.

18. მოვიკსენო სახელი შენი ყოველსა შორის თესლსა და თესლსა; ამისთჳს ერთა ალგიარონ შენ უკუნისამდე და უკუნითი უკუნისამდე.

C

D

45

ფსალმუნნი მე, აღბახრულსა, ძეთა კორებთა, ხაი-
დუმლოაბათს

2. იმერთი ჩუენი შესავედრებელ, ძალ, მწე ა
კირსა, რომელთა მპოვნეს ჩუენ ფრიად.

3. უმისთუს არა მეშინოდის მე ძრწოლა- ბ
სა ქუეყანისასა, ცვალებასა მათათასა და გულ-
სა ზლუათასა.

4. უქაედეს და შეძრწუნდეს წყალნი მათ- გ
ნი, შეძრწუნდეს მათანი ძლიერებითა მისითა.
განსუენებაა

5. სლვანი მდინარეთანი ახარებენ ქალაქ- დ
სა ლმრთისასა; წმიდა-ყო საყოფელი თუსი
მაღალმან.

6. იმერთი მათ შორის და იგინი არა შე- ე
იძრნენ; შეეწიოს ლმერთი დილითგან დილე-
მდე.

45. სათ. კორესთაჲ D. 2. კირსა ... ფრიად] ასეა ყველა ზელნაწერში. მოსალოდნელი იყო
... კირთა (შინა), რომელთა მპოვნეს ჩუენ ფრიად. 3. ზლუისასა B, ზლუისათა E. 4. ძრეულე-
ბითა B. 6. დილემდე] ასეა A, დილამდე BDE, დილადმე C.

ფსალმუნნი ძეთა კორესთაჲ, მე BD.
ფსალმუნნი დავითისი C. დასა-
სრულსა [...] ფსალმუნნი E

და ძალ E

მე]—BD ძრწოლასა] ძრვასა.
BCDE გულსა ზლუსასა BD,
გულთა ზლუსათა. E

მისითა] თუსითა BDE

სლვაჲ მდინარეთაჲ ახარებს.
BCDE წმიდა-ყოს BD

მათ] მის BCDE და]—E იგი-
არა შეიძრას BCDE+უქე.
C შეეწიოს მას BCDE

E

45

დახახრულსა, ძეთა კორესთათს, დაფარულთათს ფსალმუნნი

2. ლმერთი ჩუენი შესავედრებელ და ძალ, შემწე კირთა შინა, რომელთა
მპოვნეს ჩუენ ფრიად.

3. ამისთუს არა მეშინოდის ჩუენ ძრვასა ქუეყანისასა და ცვალებასა მათ-
ათასა, გულთა ზლუათასა.

4. ოხრიდეს და შეძრწუნდეს წყალნი მათნი, შეძრწუნდეს მათანი ძლიერე-
ბითა მისითა.

5. სლვაჲ მდინარეთაჲ ახარებს ქალაქსა ლმრთისასა; წმიდა-ყო საყოფელი-
თუსი მაღალმან.

6. ლმერთი მის შორის და იგი არა შეიძრას; შეეწიოს მას ლმერთი დი-
ლითი-დილად.

ტ

ღ

7. შეძრწუნდეს წარმართნი, დამდაბლდეს გ მეფენი, მოსცა ჳნაჲ თჳსი მალალმან და შეიძრა ქუეყანაჲ.

მალალმან]—BCDE შეძრა D

8. Ⴀჳთალი ღმერთი ძალთაჲ ჩუენ თანა, ჴ კელის ამპყრობელ ჩუენდა ღმერთი იაკობისი.

ღმერთი (1)]—BCDE

9. შოვედით და იხილენით საქმენი ღმრთისანი, რომელ ყო საკვრველი და სასწაული ქუეყანასა ჴედა.

ყო] კმნა BD საკვრველი და]—BCDE

10. შააცადა ბრძოლაჲ კილითგან კიდე-თ მღე ქუეყანისა, მშუილდები შემუსრა, დაფჳვა საკურველი და ფარები დაწუა ცეცხლითა.

ფარები მათი BCDE

11. შოიცალეთ და გულისჳმა-ყავთ, რა-თა მეთუ მე ვარ ღმერთი; Ⴀღვმალღი წარმართთა ჴედა და აღვმალღე ქუეყანასა ჴედა.

აღვმალღე BCDE

12. Ⴀჳთალი ღმერთი ძალთაჲ ჩუენ თანა, იგ კელის ჴე-ამპყრობელ ჩუენდა ღმერთი იაკობისი.

ღმერთი (1)]—BCDE ჴე]—BCDE

შუღო იგ

ღიღებაჲ D

8. კელის სამპყრობელ A (მეორე ხს თავთან რაღაცაჲ ამოშლილი. შდრ, კელის ჴამპყრობელ 45. 12. A), კელისა მპყრობელ D. 9. იხილენთ E. 10. მშულდები B, მშულდები DE, მზლდები C. შემუსრა C, შემოსრა D. საკვრველი C. 11. გულისხმა-ყავთ BE, გულისხმა-ყავთ C. ავმალღე (1, 2) BDE, (2) C. წარმართა A. 12. ძალთა BD. ჴამპყრობელ A. ღიღებაჲ] D-ში სხეა ჴელით უნდა იყოს მიწერილი.

ღ

7. შეძრწუნდეს წარმართნი, მიღრკეს მეფენი, მოსცა ჳნაჲ თჳსი მალალმან და შეიძრა ქუეყანაჲ.

8. უფალი ძალთაჲ ჩუენ თანა, კელის ამპყრობელ ჩუენდა ღმერთი იაკობისი.

9. მოვედით და იხილენით საქმენი ღმრთისანი, რომელ კმნა ნიშები ქუეყანასა ჴედა.

10. დააცადნის ბრძოლანი კილითგან კიდეღმღე ქუეყანისა; მშულდები შემუსროს და შეფჳვას საკურველი და ფარები დაწუას ცეცხლითა.

11. მოიცალეთ და გულისჳმა-ყავთ, რამეთუ მე ვარ ღმერთი; ავმალღე წარმართთა შორის და ავმალღე ქუეყანასა შინა.

12. უფალი ძალთაჲ ჩუენ თანა, კელის ამპყრობელ ჩუენდა ღმერთი იაკობისი.

ღიღებაჲ

C

D

46

ფსალმუნი 36, აღხარულსა, ძეთა კორეხთა

2. ოლიტყუელენით გელნი თქუენნი ყოველ-
თა წარმართთა და ღალადღბლით ღმრთისა
მიმართ გმითა სიხარულისადათა.

3. შამეთუ უფალი მალალ და საშინელ ბ
არს და მეუფე ჩუენი დიდ არს ყოველსა
ქუეყანასა ზედა.

4. შაგუამორჩილნა ერნი ჩუენ ქუეშე და გ
წარმართნი ქუეშე ფერკთა ჩუენთა.

5. ჴამოგზრჩინა ჩუენ სამკვდრებელად თვსა, ღ
და შუენიერებაჲ იაკობისი, რომელ შეიყუა-
რა.

6. ოღმალღდა ღმერთი ღალადღბითა და ე
უფალი გმითა სტუირისადათა.

გალობაჲ ფსალმუნთაჲ ძეთა კო-
რეხთაჲ, 36 BD. ფსალმუნი დავი-
თისი C. დასასრულსა, ძეთა კო-
რეხთაჲ E

ალიტყუელენით...წარმართ-
თა და] ყოველთა წარმართ-
თა აღიპყრენით გელნი თქუ-
ენნი BCDE მიმართ]—BD

მალალ არს და საშინელ
BCDE ჩუენი]—BCDE

დაგუამორჩილნა ჩუენ ერნი
და წარმართნი ქუეშე ფერ-
კთა ჩუენთა BCDE

და]—E

სტუირისადათა]კურთხევისაჲ-
თა BCDE.

46. სათ. კორეხთაჲ D. 2. აიპყრენით B. 3. მეუფე BE. 4. ქუეშე (1, 2) C. 5. გამოგზრჩი-
ნა B, გამოგზრჩინა C. სამკვდრებელად B. შუენიერებაჲ C. აკბსი B. შეიყვარა C. 6. ამაღღდა BD.

L

ღინანი ზ

46

დასასრულსა, ძეთა კორეხთათჳ ფსალმუნი

ჴიქჴმსჴკჴღ

2. ყოველთა წარმართთა ალიტყუელენით გელნი თქუენნი, ღალადღბლით.
ღმრთისა მიმართ გმითა სიხარულისადათა.

3. რამეთუ უფალი მალალ არს და საშინელ და მეუფე დიდ ყოველსა ქუეყა-
ნასა ზედა.

4. დაგუამორჩილნა ჩუენ ერნი და წარმართნი ქუეშე ფერკთა ჩუენთა.

5. გამოომირჩია ჩუენ სამკვდრებელი თვსი, შუენიერებაჲ იაკობისი, რომელ
შეიყვარა.

6. ამაღღდა ღმერთი ღალადღბითა და უფალი გმითა საყვრისადათა..

ზ

ღ

7. დაგალობდით ღმერთსა ჩუენსა, უგა- ვ
ლობდით მეუფესა ჩუენსა, უგალობდით;

8. შამეთუ მეუფე დიდ არს ყოველსა ქუე- ზ
ყანასა ზედა ღმერთი, უგალობდით მას მეც-
ნიერებით.

9. სუფევს ღმერთი წარმართთა ზედა, მ
ღმერთი დაჯდა საყდართა სიწმიდისა მისი-
სათა.

10. შთავარნი შეუკრბეს ღმერთსა აბრაჰა- თ
მისსა, შამეთუ ღმრთისა ძლიერებანი ქუეყა- თ
ნით ფრიად ამაღლდეს.

დიდ]—BCDE

დაჯდა] ზის BCDE საყდარ-
თა ზედა BCDE
მთავარნი ერისანი BCDE
ძლიერნი BCDE

მუგლი 0

დიდებამ, თაყუანის-ცემამ

დიდებამ BD, თაყუანის-
ცემამ E

47

ფსალმუნი შზ, კურთხევამ ძეთა კორესთამ

ფსალმუნი ძეთა კორესთამ, შზ BD.
ფსალმუნი კურთხევისამ C. ვალო-
ბამ ძეთა კორესთამ, მეორისა შა-
ბათ[ისა]მ, შზ E

2. შიდ არს უფალი და ქებულ ფრიად ა
ქალაქსა ღმრთისა ჩუენისასა და მთასა წმი-
დასა მისსა.

და (1)]—C ქალაქსა]+უფლი-
სა ძალთამასა, ქალაქსა BD
და (2)]—CE

7. უგალობდით (2) C-ში ორჯერაა. 8. მეუფე ABE. 9. სუფევს C. წარმართთა AD. 10. ერი-
ს, E. აბრაჰამისა BD, აბრაამისსა E. ძრიელნი B.

47. სათ. კორესთამ D. 2. ქებულ C. ძალთასა D. მისა A.

ღ

7. უგალობდით ღმერთსა ჩუენსა, უგალობდით; უგალობდით მეუფესა ჩუენ-
სა, უგალობდით.

8. რამეთუ მეუფე არს ყოვლისა ქუეყანისამ ღმერთი, უგალობდით მას მეც-
ნიერებით.

9. სუფევს ღმერთი წარმართთა ზედა, ღმერთი ზის საყდარსა მისსა ზედა
წმინდასა.

10. მთავარნი ერთანი შეკრბეს ღმრთისა თანა აბრაჰამისსა, რამეთუ ღმრთი-
სა ძლიერნი ქუეყანით ფრიად ამაღლდეს.

47

ფსალმუნი ვალობისამ, ძეთა კორესთამ, მეორისა შაბათისამ

2. დიდ არს უფალი და ქებულ ფრიად ქალაქსა ღმრთისა ჩუენისასა, მთასა
წმიდასა მისსა.

ზ

ღ

3. ძირ-მტკიცედ უხაროდენ ყოველსა ქუე-
ყანასა; შთან სიონისანი, გუერდნი ჩრდი-
ლომისანი, ქალაქი მეუფისა დიდისაჲ.

უხაროდის BD

4. იმერთი ტაძარსა წმიდასა მისსა გან-
ცხადებულ არს ეამსა მას, რომელსაცა შე-
ეწიოს მათ.

ტაძარსა] ადგილსა BCD

მათ] მას BDE

5. ჭამეთუ ესერა მეფენი ქუეყანისანი
შეკრბეს და მოვიდეს ერთად.

6. შათ იხილეს ესრეთ, დაუკრდა, შეშინ-
დეს და შეძრწუნდეს;

ესრეთ] ესე BDE შეშინდეს
და შეძრ.] შეირყინეს, შეძრ-
წუნდეს BCDE

7. და ძრწოლმან შეიბყრნა იგინი; შუნ ზ
სალმობაჲ, ვითარცა შობადისაჲ.

8. ქართა სასტიკითა შემუსრნეს ნაენი
თარშისანი.

შემუსრნა BD, შემუსოენ C

9. ჴითარცა გუესმა, ეგრეცა ვიხილეთ ქა-
ლაქსა უფლისა ძალთა[ჲ]სა, ქალაქსა ღმრთი-
სა ჩუენისასა; იმერთმან დააფუძნა იგინი თ
უკუნისამდე.

10. შევიწყნარეთ, ღმერთო, წყალობაჲ შე-
ნი შორის ერსა შენსა.

შ. ღთო] შევიწყნაროთ BD,
შევიწყნარე CE
შენი, ღთო BCDE

3. სიონისა BD. გუერდნი C. გურდნი B. 4. წმიდა E. მისა ABD. განცხადებულ C. 5. ქუეყანისა B-
6. ესრეთ C. უკურდა BC. შეირყინეს C. შეძრწუნდაეს C. 7. წწოლმან B, ძწოლმან E. შეიყრ-
ნა B. მუნ C. 8. შემუსრნეს E, შემუსრენ C. 9. გუესმა C. ძლთსა A (ა ამოშლილია), ძალთაჲ-
სა BCE, ძალთასა D. დაფუძნა A, დაფუძნა C.

ღ

3. ძირ-მტკიცედ სიხარულითა ყოვლისა ქუეყანისაჲთა მთანი სიონისანი,
გუერდნი ჩრდილომისანი, ქალაქი მეუფისა დიდისაჲ.

4. ღმერთი ტაძართა შინა მისთა განცხადებულ არს, რაჲმს შეეწეოდის
მას.

5. რამეთუ ესერა მეფენი ქუეყანისანი შეკრბეს და მოვიდეს ერთბამად.

6. მათ იხილეს ესრეთ და დაუკრდა, შეშფოთნეს, შეირყინეს;

7. და ძრწოლმან შეიბყრნა იგინი; მუნ სალმობაჲ, ვითარცა შობადისაჲ.

8. ქართა სასტიკითა შეჰმუსრნე ნაენი თარშისანი.

9. ვითარცა გუესმა, ეგრეცა და ვიხილეთ ქალაქსა უფლისა ძალთაჲსა, ქა-
ლაქსა ღმრთისა ჩუენისასა; ღმერთმან დააფუძნა იგი უკუნისამდე.

10. შევიწყნარეთ წყალობაჲ შენი, ღმერთო, შორის ერსა შენსა.

ჯ

11. შითარცა არს სახელი ჴენი, ღმერთო, **ი** ეგრეცა ქებაჲ ჴენი ყოველსა ქუეყანასა ჴედა; სიმართლითა საესე არს მარჯუენაჲ ჴენი. **ია**
12. ჴხარებღინ მთაჲ სიონი და იშუებღენ **იბ** ასულნი იუდაჲსნი სამართალთა ჴენთაგან, უფალო.
13. შოადეგით სიონსა, მოიცევეით იგი და **ივ** მიუთხრობდით გოდლებსა მისსა.
14. **იღ** დასხენით გულნი თქუენნი ძალსა შინა მისსა და განიყავთ გოდლები მისი, **იე** შაჲთა მიუთხრობად ჴეუძლოთ თქუენ ნათესაჲსა სხუასა.
15. **ივ** შამეთუ ესე არს ღმერთი, ღმერთი ჩუენი უკუნისამდე და უკუნითი უკუნისამდე, **იზ** შა ამან დამწყსნეს ჩუენ უკუნისამდე.

მუკლი იზ

ღ

- ყა... ჴედა] ყოველთა კიდეთა ქუეყანისათა BCD
- იუდაჲსნი] ჴურიასტანისანი BCDE ჴენთათჳს BCDE
- და მოიცევეით BDE მისსა] მათსა D
- მისსა] მათსა D განუყავთ C მისი] მათი D რაჲთა მიუთხროთ ესე ნთჴესა BCDE სხუასა და სხუასა C

და უკ^ი უ^კე]—BD

11. არს (1)] წერილად, ნუსხურით A. სიტყვები „ყა... ჴედა“ გამორჩენილია E-ში. სიმართლი E. არს (2)] არსა E. მარჯუენშ CE. 12. იშუებღინ D. 13. სიონს C. მისა A. 14. მისა A. 15. დამწყსნეს ACDE, დამწყნეს B.

ღ

11. ვითარცა არს სახელი ჴენი, ღმერთო, ეგრეცა ქებაჲ ჴენი ყოველთა კიდეთა ქუეყანისათა; სიმართლითა საესე არს მარჯუენე ჴენი.
12. იხარებღინ მთაჲ სიონი და იშუებღედ ასულნი ჴურიასტანისანი სამართალთა ჴენთათჳს, უფალო.
13. მოადეგით სიონსა და მოიცევეით იგი და მიუთხრობდით გოდლებსა შორის მისსა.
14. დასხენით გულნი თქუენნი ძალსა შინა მისსა და განიყავთ ტაძრები მისი, რაჲთა მიუთხროთ ნათესაჲსა სხუასა.
15. რამეთუ ესე არს ღმერთი ჩუენი უკუნისამდე და უკუნითი უკუნისამდე და ამან დამწყსნეს ჩუენ უკუნისამდე.

C

48

ფსალმუნი 38, აღხარულხა, ძეთა კორესთა

2. ისმინეთ ესე ყოველმან თესლებმან და ა
ნერჩდით მე ყოველნი დამკვდრებულნი სოფ-
ლისანი;

3. ჩაშობნი ქუეყანისანი, ძენი კაცთანი, ბ
ერთბამად მდიდარნი და გლახაკნი.

4. შირი ჩემი იტყოდის სიბრძნესა და გ
ზრახვანი გულისა ჩემისანი გულისკმის-ყო-
ფასა.

5. შიეყო იგავსა ყური ჩემი და განვა- დ
ცხადნე იგავნი გალობისანი.

6. შაჰსათუს არა მეშინოდის მე დღესა ე
ბოროტსა? ურჩულოებანი სლვათა ჩემთანი
გარე-მომადგეს მე.

7. შომელნი ესევენ ძალსა თუსსა და სიმ- ვ
რავლესა სიმდიდრისა მათისასა იქადოდინ,

D

ძეთა კორესთა ფსალმუნი, 38 BD.
მერმისა შის ცხოვრებისა, ძეთა
კორესთა გალობაჲ, 38 E. სათ.—C

დამკ. ს—ნი] რომელნი დამ-
კვდრებულ ხართ სოფლებსა
BCDE

იტყოდეს B

მიეყო C

იგავნი გალობისანი] გალო-
ბით იგავნი ჩემნი BCDE
არა]—CE

თუსსა] მისსა D და]—BDE
მათისასა]—BD

48. სათ. კორესთაჲ D. 2. დამკვიდრებულ B. 4. „გულისა“ A-ში წვრილი ნუსხურითაა ჩამატებუ-
ლი, აგრეთვე ხა სიტყვაში „ჩემ“სანი“. ამიტომ, შესაძლებელია, თავდაპირველად „ზრახვანი ჩემ-
ნი“ ვწერა. გულისხმის-ყოფასა BCE. 5. ყური C. 6. სლვათა B. ურჩულოებანი C. 7. თუსა A. ეს
ნუსხი C-ში გამორჩენილია, ჩამატებულია გვიანდელი ხელით.

L

48

აღხარულხა, ძეთა კორესთა ფსალმუნი

2. ისმინეთ ესე ყოველთა წარმართთა და ყურად-იღეთ ყოველთა, რომელნი-
დამკვდრებულ ხართ სოფელსა.

3. ნაშობნი ქუეყანისანი და ძენი კაცთანი, ერთბამად მდიდარნი და გლახაკნი.

4. პირი ჩემი იტყოდის სიბრძნესა და ზრახვანი გულისა ჩემისანი გულის-
კმის-ყოფასა.

5. მიეყო იგავსა ყური ჩემი და აღვლო საგალობელითა იგავი ჩემი.

6. რაჰსათუს მეშინის მე დღესა ბოროტსა, უკუეთუ უშჯულოებამან სლვათა
ჩემთამან გარე-მომიცვას მე?

7. რომელნი ესევენ ძალსა თუსსა და სიმრავლესა ზედა სიმდიდრისა თუსი-
სასა იქადიან,

ს

ღ

8. ძმამან ვერ იქნნას, ვერ იქნნას იგი ზ კაცმან; Ⴀრა მისცა მან ღმერთსა საქსარი Ⴀ თავისა თჳსისაჲ,
9. არცა სასყიდელი საქსრად სულისა თჳსი- სა. შურებოდე უკუნისამდე,
10. და სცხოვნდე სრულიად. Ⴀრა იხილო ი განსაჯრწნელი,
11. რაჲმს იხილონ ბრძენთა სიკუდილი. Ⴀრთბამად უგუნური და უკეთური წარ- ია წყმდენ, დაუტეონ უცხოთა სიმდიდრე მათი.
12. სამარები მათი სახლებ მათდა იყო იბ უკუნისამდე, საყოფელ მათდა თესლითი თეს- ლამდე; სახელები მათი ითქუას მიწასა მათსა. იგ
13. ჳაცი პატივსა შინა იყო და არა გუ- ილ ლისკმა-ყო; Ⴀბაძვიდა იგი პირუტყუთა უგუ- იე ნურთა და მიემსგავსა მათ.
14. Ⴀეე არს გზაჲ საცთურებისა მათისაჲ იგ მათდა მიმართ, ამისა შემდგომად პირითა მათითა სათნო-იყონ.

- იქნნას (1)]—იგი C ვერ (2)]— BCDE
- შურებოდა იგი და ცხოვნდა სრულიად, არა იხილოს მან BCDE
- და დაუტეონ CE მათა (1, 2) BCDE იყოს CE, ეყო B ითქუა მიწასა მათსა შინა D
- უგუნურთა)]—D მათ)]—C
- გზაჲ არს (არს—D) BCDE მათა BCE და ამისა BCDE სათნო-გვეყენენ შენ ივინი BD, სათნო-იყენენ C

გ ა ნ ს უ ე ნ ე ბ ა ჲ

8. ვერ (2) ჩამატებულია A. იქნნეს (1, 2) BCDE; იქნნეს] E-ში სამჯერ სწერია. 9. შურებო- და C. 10. განსახრწნელი C, განსაჯრწნელი D. 11. რაჲმს B. სიკუდილი C. ჳუნური C. უფორ- ნი C. დაკტეონ C. უცხოთა C. სიმდიდრე BCE. 12. სამარები E, სმრბი C. 13. გულისმა-ყო BE, გულისმა-ყო C. ჰბაძვიდა] ჰბძლვიდა A. პირუტყუთა B, პირუტყუთა C, პირუტყუთა D. უგუნურთა C. 14. საცთურებისა C. მათი C. გვენენ B, იყუნენ C. «განსუენებაჲ» A-ში სწერია არა მუნლის ბოლოს, არამედ შუაში.

ღ

8. ძმამან ვერ იქნნას, იქნნესა კაცმან? არა მისცეს ღმერთსა საქსარი თა- ვისა თჳსისაჲ,
9. და სასყიდელი საქსრად სულისა თჳსისა; და შურებოდა იგი უკუნისანდე,
10. და ცხოვნდეს სრულიად. არა იხილოს მან განსახრწნელი,
11. რაჲმს იხილნეს ბრძენნი სიკუდილად. ერთბამად უგუნური და უცხო- ბოჲ წარწყმდენ და დაუტეონ უცხოთა სიმდიდრე მათი.
12. და სამარენი მათნი სახლ მათდა იყვენენ უკუნისამდე და საყოფელ მათ- და თესლითი თესლადმდე; სახელები მათი უწოდეს მიწასა მათსა.
13. კაცი პატივსა შინა იყო და არა გულისკმა-ყო; ჰბაძვიდა იგი პირ- უტყუთა უგუნურთა და მიემსგავსა მათ.
14. ესე გზაჲ არს საცთურებისა მათისაჲ მათდა მიმართ და ამისა შემდ- გომად პირითა მათითა სათნო-იყონ.

C

D

15. ზითარცა საცხოვარნი, ჯოჯოხეთსა იჲ მიეცნენ და სიკუდილითა ჰმწყსიდეს მათ; სიკუდილი BCD
 ჟუფლნენ მათ წრფელნი განთიად, და შეწყვე- იC მათ| მას C
 ნაჲ მათი განკჳდეს ჯოჯოხეთს და დიდებისა მათისაგან დაეცნენ.

16. ჰოლო ღმერთმან ივსნას სული ჩემი ით ჳელთაგან ჯოჯოხეთისათა, რაჲმს შემიწყნარებდეს მე.

განსუენებაჲ

17. ნუ გეშინინ, რაჲმს განმდიდრდეს კაცი, კ და რაჲმს (2) BCDE
 რაჲმს განმრავლდეს პატივი სახლისა მისისაჲ; მისისაჲ მის თანა DE

18. ჰანეთუ არა სიკუდილსა მისსა წარი- კა
 ლოს მან ყოველი, არცაღა შთაჰყვეს დიდ- არცა BCE, და არცა D
 ბაჲ სახლისა მისისაჲ მის თანა. შთაჰყვეს მას BCDE

19. წრამედ სული მისი ცხორებასა ოდენ კბ
 მისსა იჳურთხოს; წღგიაროს შენ, რაჲმს კგ აგვიარო BCDE
 კეთილი უჳო მას.

15. საცხოვარ C. ჯოჯოხეთს B, ჯბ'ეთ C. სიკუდილი E, სუკდილი B. მწყსიდეს BCE. ეჳფლნენ C. განთიად D. C-ში ჯჳრ დაუწერია: „გჳლითა“, მეჲჲ ამოუშლია და გადაუსწორებია: „გ'თი-ად“. ჯოჯოხეთ C. მათგან E, მათისაგა B. 16. ივსნეს A, ივსნეს BCDE. ჯოჯოხეთისა B. 17. ნჳ C. რაჲჲმს (2) B. 17. პატივი| პატი B, პტი C. 18. მისა A. 19. მისა A. ალგიაროს| ჩამატებულია A.

L

15. ვითარცა საცხოვარნი, ჯოჯოხეთსა მიეცნეს და სიკუდილი ჰმწყსიდეს მათ; და ეჳფლნენ მათ წრფელნი განთიად და შეწყვენაჲ მათი განკჳდეს ჯოჯოხეთს და დიდებისა მათისაგან განგარდენ.

16. ხოლო ღმერთმან ივსნეს სული ჩემი ჳელთაგან ჯოჯოხეთისათა, რაჲმს შემიწყნარებდეს მე.

17. ნუ გეშინინ, რაჲმს განმდიდრდეს კაცი და რაჲმს განმრავლდეს პა-ტივი სახლისა მისისაჲ;

18. რამეთუ არა სიკუდილსა მისსა წარილოს მან ყოველი, არცა შთაჰყვეს დიდებაჲ მისი მის თანა.

19. რამეთუ სული მისი ცხორებასა ოდენ მისსა იჳურთხოს; ალგიარო შენ, რაჲმს კეთილი უჳო მას.

ჯ

ღ

20. შევიდეს იგი ნათესავსა მამათა მისთა-
სა, უკუნისამდე ნათელი მან არა იხილოს.

კლ და შევიდეს C წინაშე ნათე-
სავსა BD მისთასა] მათთა-
სა D.

21. ღაცო პატრესა შინა იყო და არა გუ-
ლისწმა-ყო; შბაძვიდა იგი პირუტყუთა უგუ-
ნურთა და მიემსგავსა მათ.

მუჯლი კვ

49

ფსალმუნი მთ, ასაფხისი, კმითა

1. მმერთი ღმერთთაჲ უფალი იტყოდა ა
და უწოდა ყოველსა ქუეყანასა შზის აღმო- ბ
სავალითგან მზის დასავალამდე. -

2. სიონით განო არს შეენიერებაჲ ჰაე-
როვნებისა მისისაჲ.

3. მმერთი ცხადად მოვიდეს და ღმერთი გ
ჩუენი არა დადუმნეს. ცეცხლი მის წინაშე დ
ალტყდეს და გარემოჲს მისა ნიავექარი ფრიად.

დიდებაჲ BCD, თაყუანის-
ცებაჲ E

გალობაჲ ასაფხისი, მთ BDE. ფსალ-
მუნი დავითისი C

ყოველსა]—BCDE

გამო არს] გამოვალს BD

მოვიდა BD და]—BCDE
და არა BCD დადუმნა BD
ალატყდეს BCDE ნიავექარი
BCD.

20. მისთაჲს B. უკუნისამდე] სრულად სწერია B-ში. იხლოს E, იხოს C. 21. გულისწმა-ყო
BCE. პირუტყუთა B, პირუტყუთა C. უგუნურთა C.

49. 1. ვწოდა C. მზისა (1) D. მზის (2) ხოს D. 2. აეროვნებისა C, აერონებისა E. 3. ალატყდეს
BCDE. გარემო BD. მისა] მისსა E.

ღ

20. შევიდეს იგი ვიდრე ნათესავამდე მამათა მისთა, ვიდრე უკუნისამდე
ნათელი არა იხილოს.

21. კაცი პატრესა შინა იყო და არა გულისწმა-ყო, ჰბაძვიდა იგი პირ-
უტყუთა უგუნურთა და მიემსგავსა მათ.

დიდებაჲ

49

ფსალმუნი ასაფხისი

1. ღმერთი ღმერთთაჲ უფალი იტყოდა და უწოდა ქუეყანასა აღმოსავა-
ლითგან მზისაჲთ ვიდრე დასავალამდე.

2. სიონით გამო არს შეენიერებაჲ ჰაეროვნებისა მისისაჲ.

3. ღმერთი ცხადად მოვიდეს, ღმერთი ჩუენი და არა დადუმნეს; ცეცხლი-
მის წინაშე ალატყდეს და გარემოჲს მისსა ნიავექარი ფრიად.

ს

4. მოუწოდოს ცათა ზესკნელ და ქუეყანასა ჴანჯითხვად ერისა თვისისა,

5. და შეკრებად მისა ყოველთა წმიდათა მისთა, ჰომელთა შეწირიან მსხუერპლი ალ-თქუმისაჲ საკურთხეველსა ზედა.

6. ღმერთობენ ცანი სიმართლესა მისსა, რამეთუ ღმერთი მსაჯულ არს.

გ ა ნ ს უ ე ნ ე ბ ა ა

7. უსინე, ერო ჩემო, გეტყოდი შენ და ისრაელო. გიწამო შენ, რამეთუ ღმერთი, ღმერთი შენი ვარი მე.

8. ორა თუ მსხუერპლთა შენთათჳს განგიკითხავ შენ, რამეთუ საკურთხნი შენნი ჩემ წინაშე არიან მარადის.

9. ორა შევიწირავ მე სახლისა შენისაგან ზუარაკთა, არცა არვისა შენისაგან ვაცთა.

10. ჰამეთუ ჩემი არს ყოველი მგეცი მალნარისაჲ, ნადირი მთათაჲ და ყოველი პირუტყვი;

ჟ

მოუწოდის BDE, მოუწოდა C [ცათა]—D, ცასა BCE ზესკნელსა BCDE ქუეყანად BCD მისა]—BCD

უთხრობდენ 'C
ღმერთი] უფალი C

გიწამო] შეგწამო BCDE

შენთათჳს]+რამა B, რას CE,
რასმე D

ყოველნი პირუტყუნი E

4. ცასა] D-ში ამოფხვილია. თვისისა B. 5. შეწირიან D. მსხუერპლი B, მსხპლი C. ალ-თქუმისა C. 6. მისა A. მსაჯულ C. 7. ისრაელო] სრულად სწერია B-ში. 8. თჳ C. მსხუერპლთა B, მსხპლთა C. საკურთხნი E. შენნი] შენი A. 9. სახლისა] სასახლისა E. 10. ყოველი (2) ყი E. პირუტყუ B, პირუტყუ C.

ღ

4. მოუწოდოს ჴეცასა ჴეგარდამო და ქუეყანასა განჩევედ ერისა თვისისა.
5. შემოკრიბენით მისა წმიდანი მისნი, აღმასრულებელნი ალთქუმისა მისისანი საკურთხთა ზედა.

6. და უთხრობენ ცანი სიმართლესა მისსა, რამეთუ ღმერთი მსაჯულ არს.

7. ისინე, ერო ჩემო, და გეტყოდი შენ; ისრაელო, და გიწამო შენ; ღმერთი, ღმერთი შენი ვარი მე.

8. არა თუ მსხუერპლთა შენთათჳს გამხილო შენ, რამეთუ საკურთხნი შენნი ჩემ წინაშე არიან მარადის.

9. არა შევიწირავ მე სახლისა შენისაგან ზუარაკთა, არცა არვისა შენისაგან ვაცთა;

10. რანეთუ ჩემი არს ყოველი მგეცი ველისაჲ, ნადირი მთათაჲ და ყოველი პირუტყვი;

ჯ

11. უიცინი მე მფრინველნი ცისანი, და იგ შეუნიერებაჲ ველთაჲ ჩემ თანა არს.

12. შე-თუ-მემშვიოს, არავე შენ გეტყო-ილ დი; რამეთუ ჩემი არს ყოველი სოფელი სავესებითურთ მისით.

13. ორა ვჰამ მე ჯორცსა ზუარაკთა შენ-იე თასა, არცა სისხლსა ვაცთა შენთასა ვსუამ მე.

14. შეწირე ღმრთისა მსხუერპლი ქებისაჲ იგ და მიუსრულენ მაღალსა აღნათქუემნი შენნი.

15. შხადო მე დღესა ჳირისა შენისასა, იჴ მე გიჴსნა და შენ მაღიღო მე.

გ ა ნ ს უ ე ნ ე ბ ა ჲ

16. Ⴡოლო ცოდვილსა მას ჳრქუა ღმერ-იწ თმან: აწ შენ ვითარ იტყვ სიმართლეთა ჩემთა, აღიღებ აღნათქუემთა ჩემთა პირითა შენითა?

ღ

მისით] თჯით BCDE

მიუსრულე მაღალსა აღნათქუემნი შენი BCDE

გიჴსნე შენ BDE

ვითარლა BCDE სიმართლეთა ჩემთა] სიმართლესა BD, სიმართლესა შენსა C და აღიღებ E ჩემთა (2)] შენთა BD

11. ფრინველნი C, მფრინველნი E. შჴნიერებაჲ C. 12. შე-თჯ-მემშვიოს C, შე-თუ-მემშვიოს B. სავესებითურთ CE. თჯით B. 13. ჳორცსა] ჳურცსა B. ზუარაკთა] ზუარათა B. ვსუამ C. 14. მსხუერპლი B, მსპლი C. მიუსრულე C. თავდაპირველად "აღნათქუემნი ჩემი" A. 15. გიჴსნე C. 16. რქუა BC. იტყუი B.

ყ

11. ვიცინი მე ყოველნი მფრინველნი ცისანი, და შეუნიერებაჲ ველთაჲ ჩემ თანა არს.

12. შე-თუ-მემშვიოს, არავე შენ გეტყოდი, რამეთუ ჩემი არს სოფელი და სავესებაჲ მისი.

13. ნუ ვჰამოა ჳორცი ზუარაკთაჲ ანუ სისხლი ვაცთაჲ ვსუა?

14. შეწირე ღმრთისა მსხუერპლი ქებისაჲ და მიუსრულენ მაღალსა აღნათქუემნი შენნი.

15. და მხადე მე დღესა ჳირისა შენისასა და მე გიჴსნა შენ და შენ მაღიღო მე.

16. ხოლო ცოდვილსა მას ჳრქუა ღმერთმან: რახსათჯს-მე მიუთხრობ შენ სამართალთა ჩემთა და აღიღებ აღთქუმასა ჩემსა პირითა შენითა?

C

17. შენ ეგერა მოიძულე სწავლულებამ, ით განიშორენ და განსთხიენ ყოველნი სიტყუანი პირისა ჩემისანი.

18. თხილი თუ მპარავი, თანა-ურბიოდი კ მას და მეძავთა თანა დასდვი ნაწილი შენი;

19. შირმან შენმან განამრავლა უკეთუ-კარებაჲ და ენამ შენი ნივთებდა ზაკუვასა;

20. შუჯდი და ძმისა შენისათჳს ბოროტ-კბსა იტყოდი, და ძისათჳს დედისა შენისა დასდვი საცთური.

21. შეე ყოველი ჰყავ და დავიდუმე შენ, კჳ ჰგონებ სამე, ურჩულოო, გულსა შენსა, ვითარმცა მეცა შენვე გემსგავსე; ოწ შეგატყუა კდ და წარმოგიდგინო ესე ყოველი შენ წინაშე.

22. ჴულისგმა-ყავთ ყოველთა, რომელთა კე დავიწყებთიეს ღმერთი, ჩუუკუე წარ-სადა კჳ ვინმე -გიტაცნეს თქუენ და არავინ იყოს მგსნელ თქუენდა.

D

განსთხიენ შენგან BD
ჩემისანი| შენისანი BD

და(2)|—BD

და|—C დავიდუმენ BD
ვითარმედ მეცა (მემცა D)
შენვე გემსგავსო BD

თქუენ|—BD და|—E არა-
ვინ| ვინ BE

17. ეგერა D. მოიძულე C. სწავლოლებამ B. განიშორენ B. შენისა B. 18. თანა-ურბიოდის AC, თანა-ურბიოდი B. მას|—C. 19. უკეთურებამ C. ზაკვასა B, ჴკვასა C. 20. შუჯდი A, სშუჯდი BD, შუჯდი C. შენისათჳს B. ძისათჳს B. შენის E. საცთური C. 21. ჰგონებ B. უშუჯულო E. მემცა D. 22. გულის-გმა BE. C-ში ამ მუხლის დასაწყისი სიტყვები გვიანდელი ხელითა ჩაწერილი. დავიწყებთიეს BDE. ნუკუე A. წარ-სადმე -გიტაცნეს C. იყუს B. მგსნელ| მგსნ B.

L

17. შენ ეგერა მოიძულე სწავლულებამ და განიშორენ და განსთხიენ სიტყუანი ჩემნი.

18. იხილი თუ მპარავი, თანა-ურბიოდე მას და მეძავსა თანა დასდვი ნაწილი შენი.

19. პირმან შენმან განამრავლა უკეთურებამ და ენამ შენი თბზვიდა ზაკუვასა.

20. შუჯდი რამ, ძმისა შენისათჳს ბოროტსა იტყოდი და ძისათჳს დედისა შენისა დასდვი საცთური.

21. ესე ყოველი ჰყავ და დავიდუმე; ჰგონე უშუჯულოებამ, ვითარმედ მეცა შენ გემსგავსო; გამხილო და წარმოვადგინე ცოდვანი შენნი წინაშე პირსა შენსა.

22. გულისგმა-ყავთ ესე ყოველთა. რომელთა დავივიწყებთიეს ღმერთი; ნუ-უკუე წარგიტაცნეს და არავინ იყოს მგსნელ თქუენდა.

ტ

ღ

23. მსხუერპლმან ქებისამან მადილოს მე, კ^ჲ
და მუნ არს გზაჲ, სადა უჩუენო მათ მაც-
ხოვარებაჲ ჩემი:

მათ] მას BDE

მუკლი კ^ჲ

50

ფსალმური ნ, აღხარულხა, ფსალმური დავითი-
ხო, მოხლვახა მას ნათან წინაწარმეტყუელიხაჲ, რა-
ჟამხ შევიდა დავით ბერხაბშხა

ფსალმური (გალობაჲ E) დავითისი,
რაჟამჲ მოვიდა მისა ნათან წინა-
წარმეტყუელი, ოდეს შევიდა ბერ-
საბშხა, ნ BDE. ფსალმური დავი-
თისი, ჟამსა მას, ოდეს მოვიდა [...]

3. შიწყალე მე, ღმერთო, დიდითა წყა- ა
ლობითა შენითა და მრავლითა მოწყალები-
თა შენითა ავოცე უსჯულოებაჲ ჩემი.

მე]—D

4. ძჳტრომს განმზანე ურჩულოებისა ჩე- ბ
მისაგან და ცოდვათა ჩემთაგან განმწმიდე მე.

განმზანე მე BD

5. ჸამეთუ ურჩულოებაჲ ჩემი მე უწყი, და გ
ცოდვაჲ ჩემი წინაშე ჩემსა არს მარადის.

წინაშე შენსა BD

23. მსხუერპლმან B. მადიდუს B. უჩუენუ B, უხუე E. მაცხოვარებაჲ E.

50. სათ. რაჟამხ B. ბარსბს A, ბერსაბეშხა B, ბერსაბეშხა D. E-ში ნ სულ თავეში სწერია.
3. წაყალობითა B. ავოცე D. ურჩულოებაჲ BD, უმჯულოებაჲ E. 4. განზანე B. უმჯულო-
ვებისა E. 5. უსჯულოებაჲ ნ. ოწყი C.

ღ

23. მსხუერპლმან ქებისამან მადილოს მე, და მუნ არს გზაჲ, სადა უჩუენო
მას მაცხოვარებაჲ ჩემი.

50

დახარულხა, ფსალმური დავითიხო, რაჟამხ მოვიდა მისა ნათან წინაწარმეტყუელი,
ოდეს-იგი შევიდა ბერხაბეხა, ურჩოხ ცოლხსა

3. მიწყალე მე, ღმერთო, დიდითა წყალრბითა შენითა და მრავლითა მო-
წყალებითა შენითა ავოცე უსჯულოებაჲ ჩემი.

4. უტრომს განმზანე მე უსჯულოებისა ჩემისაგან და ცოდვათა ჩემთაგან
განმწმიდე მე.

5. რამეთუ უსჯულოებაჲ ჩემი მე უწყი, და ცოდვაჲ ჩემი წინაშე ჩემსა არს
მარადის.

C

D

6. შენ მხოლოსა შეგცოდე, უფალო, და დ
ბოროტი შენ წინაშე ვყავ; ჩითარ მართალ ე
ხარ სიტყვთა შენითა და სძლევე სჯასა შენსა.

7. უსერა უსჯულოებასა მიუდგა და ცოდ- ვ
ვასა შინა მშვა მე დედამან ჩემმან.

8. ოჲფალო, ქეშმარიტებაჲ შეიყუარე, გა- ზ
მოუჩინებელნი და დაფარულნი სიბრძნისა
შენისანი გამომიცხადენ მე.

9. შასხურე მე საპყურებელითა შენითა ო
და განვწმიდენე, განმზანე მე და უფროდს
თოვლისა განვსპეტაკენე.

10. შასმინე მე გალობაჲ და სიხარული, თ
და იხარებდენ ძუალნი მდაბალნი.

11. ლარე-შიაქციე პირი შენი ცოდვათა ჩემ- ი
თაგან და ყოველნი უსჯულოებანი ჩემნი
აჯოცენ.

12. ლული წმიდაჲ დაჰბადე ჩემ თანა, ია
ლმერთო, და სული წრფელი განმიახლე გუ-
ამსა ჩემსა.

6. შეგცოდე B. სიტყუითა B. რჩასა B, შჯასა CDE. 7. ურჩულოებასა BD, უშჯულოებასა E, ჳჩკა C. მიუდგა C. ჩემმანი ჩნშნ B. 8. გმჩნზნი C, გამოუჩინებელნი E. დაფარულნი B. გამო- მიცხადე B. 9. საპყურებელითა E. განზანე B, განზანო E, 10. ძუალნი] ძალნი BD. 11. ურჩულო- ებანი BD, უშჯულოებანი E. ჩემნი] ორჯერ სწერია D-ში. აჯოცენ D. 12. გული C.

L

6. შენ მხოლოსა შეგცოდე და ბოროტი შენ წინაშე ვყავ; რადთა გან-
ჰმართლდე სიტყუათაგან შენთა და სძლო შჯასა შენსა.

7. რამეთუ ესერა უშჯულოებათა შინა მიუდგა და ცოდვათა შინა მშვა მე
დედამან ჩემმან.

8. რამეთუ ესერა ქეშმარიტებაჲ შეიყუარე, უჩინონი და დაფარულნი
სიბრძნისა შენისანი გამომიცხადენ მე.

9. მასხურო მე უსუპითა და განვწმიდენე მე, განმზანო მე და უფროდს
თოვლისა განვსპეტაკენე.

10. მასმინო მე გალობაჲ და სიხარული, და იხარებდენ ძუალნი დამდაბლე-
ბულნი.

11. გარე-შიაქციე პირი შენი ცოდვათა ჩემთაგან და ყოველნი უშჯულოე-
ბანი ჩემნი აჯოცენ.

12. გული წმიდაჲ დაჰბადე ჩემ თანა, ლმერთო, და სული წრფელი განმიახ-
ლე გუამსა ჩემსა.

და(1)]—C ვითარ მართალ
ხარ] რადთა განემართლდე
CDE, რა განმართლდე B
ვსძლო BCDE

უფალო] ესერა BCDE

მასხურო E და(1)]—C
განვწმიდე BD განმზანო E

მასმინო CE

და]—CE

და]—E

ს

ღ

- 13. ჩუ განმაგდებ მე პირისა შენისაგან იბ და სულსა წმიდასა შენსა ნუ მიმიღებ ჩემგან.
- 14. შომეც ნე სიხარული მაცხოვარებისა იგ შენისაგ და სულითა წმიდითა დამამტკიცე მე.
- 15. ჴასწავლნე უსჯულოთა გზანი შენნი იდ ასწავლნი BD, ასწავნი C ურ- ჟულოსა BD და უღმრთონი შენდა მოიქცენ.
- 16. შივსენ მე სისხლთაგან, ღმერთო, ღმერ- იგ მოსისხლეთაგან BDE გიგა- თო ცხორებისა ჩემისაო; გიგალობს ენაჲ ჩე- ლობს| იხარებს CE მი სიმართლესა შენსა.
- 17. Ⴀჴფალო, ბაგენი ჩემნი ალახუნე, და იგ ჰირი ჩემი იტყოდის კებულებასა შენსა. იტყოდის| გითხრობდეს BD, უთხრობდეს E
- 18. Ⴀჴუეთუმცა გენება, მსხუერპლი შევ- იზ წირეთ შენდა; საკუერთხი არა გთნდა შენ. შევწირე CE, შეწირვად BD
- 19. შსხუერპლ[ი] ღმრთისაჲ არს სული მდა- იმ მსხუერპლ ღმრთისა BCDE ბალი, გული წმიდაჲ და სული მდაბალი ღმერთმან არა შეურაცხ-ყო[ს]. შეურაცხ-ყო BD
- 20. ჴეთილი უყავ, უფალო, ნებითა შენითა ით სიონსა და აღეშენნენ ზღუდენი იერუსალე- ალაშენენ BD მისანი.

13. 6x(1, 2) C, ნო(2) D. განმაგდებ C. 14. მაცხორებისა D. 15. უსჯულოთა E. უღრთონი B. მოიქცენ C. 18. მსხუეპლი B. შევწირეთთ ჩამატებულია A. არაჲ CE. 19. მსხ'რპლ A (ბოლო ი ამოშლილია). ღმრთისაჲ BC. არა| თითქო ამოფხვილია D-ში. სული C. 20. ალაშენნენ B, აღ-შენ C, აღეშენენ E. ი'შმისნი A, E-ში სრულად სწერია: იერუსალემისანი, ი'შლემისანი D.

ღ

- 13. ნუ განმაგდებ მე პირისა შენისაგან და სულსა წმიდასა შენსა ნუ მი- მიღებ ჩემგან.
- 14. მომეც მე სიხარული მაცხოვარებისა შენისაგ და სულითა მთავრობი- სადჲა დაბამტკიცე მე.
- 15. ვასწავლნე უსჯულოთა გზანი შენნი და უღმრთონი შენდა მოიქცენ.
- 16. მივსენ ნე სისხლთაგან, ღმერთო, ღმერთო ცხორებისა ჩემისაო; იხა- რებდეს ენაჲ ჩემი სიმართლესა შენსა.
- 17. უფალო, ბაგენი ჩემნი ალახუნე, და პირი ჩემი უთხრობდეს კებულებასა შენსა.
- 18. რამეთუ უკუეთუმცა გენება, მსხუერპლი შე-მცა-მეწირა; არამედ სა- კუერთხი არა გთნდეს.
- 19. მსხუერპლ ღმრთისა არს სული შემუსრვილი, გული შემუსრვილი და დამდაბლებული ღმერთმან არა შეურაცხ-ყო[ს].
- 20. კეთილი უყავ, უფალო, ნებითა შენითა სიონსა და აღეშენნენ ზღუდენი იერუსალემისანი.

C

D

21. შაშინ გთნდეს მსხუერპლი სიმართ-
ლისაჲ, შესაწირავი და საკურთხი; შაშინ კა
შეიწირნენ საკურთხეველსა შენსა ზედა ზუა-
რაკნი.

მუელი კა (კბ)

დი დე ბაჲ, თაყუანის-ცემაჲ

ზენანი ბ

51

ფსალმუნი ნა, აღხარულსა, სიბრძნისათჳს დავი-
თისა, რაჟამს მოვიდა დოჲკ იდუმელი და აუწყა
ხაულს. ვითარმედ: მოვიდა დავით სახლსა აბიმელიჲ.
მღდელთმოდურისა

3. შად-მე იქადინ უკეთურებითა ძლიერი ა-
ურჩულოებასა მარადლე?

4. სიცრუესა ზრახუნენ ენაჲ მისი; შითარ- ბ
ცა მახული, აღლესა მან ზაკუვაჲ.

განსუენებაჲ

ზენანი BD. ზენანი ბ C

დასასრულსა, გლობით გულის-
ხმის-ყოფაჲ დავითისი, რაჟამს მო-
ვიდა დოჲკ იდუმელი (+თხ[რ]ო-
ბად B)|საულისა, ჰრქუა მას: მო-
ვიდა დავით სახლსა აბიმელიჲ-
სა BD. ფსალმუნი დავითისი C.
დასასრულსა, გულისხმის-ყოფი-
სა, დავითისი, რაჟამს-იგი მოვი-
და დავით სახიდ აბიმელიჲსა E.

უკეთურებასა BDE

ზრახვიდა BCE.

21. მსხუელი B. საკურთხი| კურთხი B.

51. სათ. დსსრს BD. დოჲკ იდუმელი თბრობად| ოდეს იდუმელით ხობად B, ოდეს იდუმელი D:
3. უშჯულოებასა E. 4. სიცრუესა BCDE. ზრახუნდა D. მახული B.

D

21. მაშინ გთნდეს მსხუერპლი სიმართლისაჲ, შესაწირავი და ყოვლად-და-
საწუველი; მაშინ შეიწირნენ საკურთხეველსა შენსა ზედა ზუარაკნი.

დი დე ბაჲ

51

დასასრულსა. გულისხმის-ყოფისათჳს დავითისა, რაჟამს მოვიდა დოჲკ იდუმელი და
უთბრა ხაულს და ჰრქუა მას, ვითარმედ: მოვიდა დავით სახლსა აბიმელიჲსა

3. რად-მე იქადინ უკეთურებითა ძლიერი უშჯულოებასა მარადლე?

4. სიცრუესა ზრახავს ენაჲ შენი; ვითარცა მახული, აღლესულ ჰყავ შენ
ზაკუვაჲ.

C

Q

5. შეიყუარა მან უსჯულოებამ უფროსს ვ სახიერებისა და სიცრუე უფროსს სიმართლისა სიტყუსა.

6. შეიყუარა მან ყოველი სიტყუამ დაქცევისა და ენამ მზაკუვარი.

7. წმისთს დაამჭუს იგი ღმერთმან სრულიად, წღფხ[უ]რას და განჯადოს იგი საყოფელთაგან თუსთა და ძირნი მისნი ქუეყანით ცხოველთაჲთ.

8. უხილონ მართალთა, შეეშინოს, ეცინოდინ მას და თქუან:

9. აჰა ესერა კაცი, რომელმან არა იყო ღმერთი მწე მისა, არამედ ესვიდა იგი მრავალსა სიმდიდრესა თუსსა და განძლიერდებოდა იგი მრავლეთა უკეთურებითა თუსითა.

10. ჰოლო მე ვითარცა ზეთის-ხილი მსხმოჲ სახლსა ღმრთისასა, ჴესაჲ მე წყალობასა ია ღმრთისასა უკუნისამდე და უკუნითი [უკუნისამდე].

თუსთა]—E, მისთა BD საყოფელთა მისთაგან C

მისა] თუსა CE
თუსსა] მისსა BCDE განძლიერდა BCDE მრავლეთა]—
BCDE

მე (2)]—BDE

5. ურწულოებამ BD, უშჯულბამ C, უსჯულოებამ E. სახიერების C. სიცრუე B, სიცრუე CE, სიცრუე D. სიტყუსა B. 6. დაქცევისა C. მზაკუარი CD. 7. აჭფხრას A, აფხურეს BD, აფხურეს C, აღფხურას E. ცხოველთა B, ცხოველთა D. 8. მართართა B. 9. თუსა A. განძლიერდა B. ჳეთურებითა C.

Q

5. შეიყუარე სიბოროტე უფროსს სახიერებისა და სიცრუე უფროსს სიმართლისა სიტყუსა.

6. შეიყუარე შენ ყოველი სიტყუამ დაქცევისა და ენამ მზაკუვარი.

7. ამისთს დაგამჭუს შენ ღმერთმან სრულიად, აღფხურას და განჯადოს შენ საყოფელთაგან შენთა და ძირნი შენნი ქუეყანით ცხოველთაჲთ.

8. იხილონ მართალთა და შეეშინოს და მას ჴედა იცინოდინ და თქუან:

9. აჰა ესერა კაცი, რომელმან არა ყო ღმერთი მწე მისა, არამედ ესვიდა იგი სიმრავლესა სიმდიდრისა მისისასა და განძლიერდა იგი ამოებითა თუსითა.

10. ხოლო მე ვითარცა ჴეთის-ხილი ნაყოფიერი სახლსა ღმრთისასა, ვესაჲ მე წყალობასა ღმრთისასა უკუნისამდე და უკუნითი უკუნისამდე.

C

11. ლგიარო შენ უკუნისამდე, რამეთუ იბ ჰყავ; დაუთმე სახელსა შენსა, შამეთუ ტკბილ იგ ხარ წინაშე წმიდათა შენტა.

მუჯლი იგ

52

ფსალმუნი ნბ, აღხარულსა, მაჰალეთაჲსა; სიბრძნე დავითისი

2. შქუა უგუნურმან გულსა თუსსა: არა ა არს ღმერთი. განირყუნეს და შეიგინნეს იგინი უსჯულოებითა მათითა, Ⴀრაგინ არს, რომელმანმცა ქმნა კეთილი.

3. ღმერთმან ზეცით მოხედნა ყოველთა ზედა ძეთა კაცთასა ღილვად, იყოს თუ ვინმე გულისკმის-ყოფელ ანუ გამომეძიებელ ღმრთისა.

4. ყოველნივე მიდრკეს ერთბამად და შეიგინნეს; Ⴀრაგინ არს, რომელი იქმს კეთილსა, არაგინ არს მიერთამდე.

11. აგიარო CDE. დ'თმე სახელსა შენსა] A-ში ამ სიტყვებს ჩამატებული აქვს სხვა ფერის მგლნი: პირველს ნა, მეორესა და მესამეს—ი, ასე რომ შეიძლება ასეც წავიკითხოთ: „დათმენა სახელისა შენისა“.

52. 2. უგუნურმან C. გულსა C. განირყუნეს B. ურჩულოებითა BCD, უსჯულოებითა E. ქმნა]—E. 3. მოხედნა] მოხეთა E. თუ C. გულისხმის-ყოფელ BE, გულისხმის-ყოფელ C. ანუ C. 4. მიდრკეს BCD, მისდაკეს E.

D

11. აღგიარო შენ უკუნისამდე, რამეთუ ჰყავ, და დაუთმო სახელსა შენსა, რამეთუ ტკბილ არს წინაშე წმიდათა შენტა.

52

დახარულსა, მადლეთისთუხ, გულისხმის-ყოფისათუხ ფსალმუნი

2. თქუა უგუნურმან გულსა შინა თუსსა: არა არს ღმერთი. განირყუნნეს და შეიგინნეს უსჯულოებითა; არაგინ არს, რომელმანმცა ქმნა კეთილი.

3. ღმერთმან ზეცით მოხედნა ყოველთა ზედა ძეთა კაცთასა ხილვად, არს თუ ვინმე გულისკმის-ყოფელ ანუ გამომეძიებელ ღმრთისა.

4. ყოველთავე შიაკციეს ერთბამად [და უქმარ იქმნნეს; არაგინ არს, რომელმანმცა ქმნა კეთილი, არაგინ არს მიერთადმდე.

D

უკუნისამდე]—BCD და დაუთმე BCDE რამეთუ ტკბილ არს BCDE წინაშე ყოველთა BD წმიდათა] მოშიშთა E

ფსალმუნი დავითისი C. დასასრულსა, მალის გულისხმის-ყოფისა, დავითისი, ფსალმუნი ნბ E. სათ—BD

ღმერთ BCDE იგინი]—BCDE.

მოჰხედნა CD
ძეთა ზედა BCDE

რომელმანმცა ქმნა კეთილი BD, რომელმანმცა ქმნა სიტბოებთა C

ტ

ღ

5. ორა გულისკმა-ყვეს ყოველთა, რომელნი იქმან უსჯულოებასა, ოომელნი შეშკამენ ერსა ჩემსა ვითარცა კამადსა პურისასა; და ღმერთსა არა ხადეს.

6. მუნ შეეშინოს მათ შიშით, სადა-იგი არა იყოს შიში, ოამეთუ ღმერთმან განაბნინეს ძულანი კაცთ-მოთნეთანი; კრცხუნოდის მათ, რამეთუ ღმერთმან შეურაცხ-ყვენეს იგინი.

7. შინ მოსცეს სიონით ცხორებაჲ ისრაელსა? რაჲმს მოაქციევდეს უფალი ტყუესა ერისა თვისისა, შხარებდეს იაკობ და იშუებდეს ისრაელი.

ვ გულისხმა-ყონ E ყოველნი BD ზ

თ შიშ BCDE

სიონი ცხორებად BD მოაქციოს უფალმან ტყუშ ერისა თვისისაჲ C იხარებდეს] გალობდეს BCD

მუკლი ია

53

ფსალმუნი 53, განცხადებული ხობრძნე დავითის, მოხლვახა ზიფ[ელთასა, რამეთუ ეტყოდეს ხაულს: ანუ არა ეგერა დავით დამალულა ჩუნ შორის?

ფსალმუნი დავითისი, 53 (53—C) BCD. დასასრულსა, გულისხმის-ყოფისა დავითისაჲ, ფსალმუნი 53 E

3. იმერთო, სახელითა შენითა მაცხოვრე მე და ძალითა შენითა მისაჯე მე.

5. გულისხმა-ყვეს BCD. ურჩულოებასა BCD, უშჯულოებასა E. კამად E. პურისასა C. ხადეს D, ხადენ E. 6. მუნ C. შეშინოს C. არაჲ B. განაბნივენეს C, განაბნინენეს E. ძულანი C. კაცთ-] შემდეგ ამოშლილია ა A, კაცთა მოთნეთანი D. რცხუნოდის BC. შეურაცხ-ყუნეს B, შეურაცხ-ყვენეს C, შეურასხ-ყვენეს D. 7. ისრაელსა] სრულად სწერია B-ში. იშუებდეს C, იშებდეს D. 53. სათ. დამალულა] ასეა A.

ღ

5. არა გულისკმა-ყონ ყოველთა, რომელნი იქმან უსჯულოებასა, რომელნი შესკამენ ერსა ჩემსა ვითარცა კამადსა პურისასა; ღმერთსა არა ხადეს.

6. მუნ შეეშინა მათ შიში. სადა-იგი არა იყო შიში; რამეთუ ღმერთმან განაბნინა ძულანი კაცთ-მოთნეთანი. კრცხუნოდენ მათ, რამეთუ ღმერთმან შეურაცხ-ყვნა. იგინი.

7. ვინ მოსცეს სიონით ცხორებაჲ ისრაელსა? რაჲმს მოაქციოს უფალმან ტყუშ ერისა თვისისაჲ, იხარებდეს იაკობ და იშუებდეს ისრაელი.

53

დახასრულსა, გალობათა შინა, გულისკმის-ყოფისათჳს დავითისა, რაჲმს მოვიდეს ზეფელნი და ჰრქუეს ხაულს: აჲ, დავით დამალულ არს ჩუნ შორის

3. ღმერთო, სახელითა შენითა მაცხოვრე მე და ძალითა შენითა მისაჯო მე.

ჯ

ღ

4. ჩემრთო, ისმინე ლოცვისა პირისა ჩე- ზ მისაჲ, ყური მოყავ სიტყუათა პირისა ჩემი- სათა.

5. ჭამეთუ უცხონი აღდგეს ჩემ ზედა და ძლიერთა იძიეს სული ჩემი; Ⴤრა შეგრაძხეს დ შენ, ღმერთი, წინაშე მათსა.

არა] არად BD

6. ესერა ღმერთი შემწე ჩემდა არს და უფალი შემწყნარებელ არს სულისა ჩემისა.

არს]—C

7. შიაკციე ბოროტი მტერთა ჩემთა; კეშ- ე მარიტებითა შენითა შოსრენ შენ იგინი.

ვ

8. და მე ნებითა ჩემითა მსხუერპლი შეე- წირო შენდა, Ⴤლუარო სახელსა შენსა, უ- ზ ფალო, რამეთუ კეთილ;

9. ჭამეთუ ყოვლისა კირისა ჩემისაგან მიჯ- მენ მე Ⴤა მტერთა ჩემთაჲ იხილოს თულა- თ მან ჩემმან.

მუჯლი თ(ი)

დი დებაჲ, თაყუანის-ცემაჲ

დი დებაჲ BCD

4. ყვრი C. სიტყუათა C. 5. ძრიელთა B. სული C. 6. სულისა C. 7. მოაქცი E. 8. მსხუ- ლი B, მსწლი C. ავარო C, აუარო D. შენსა] შენ D. 9. თულამან C.

ღ

Give 'O'ur souls to the Lord

4. ღმერთო, ისმინე ლოცვისა ჩემისაჲ, ყურად-იხუენ სიტყუანი პირისა ჩე- მისანი.

5. რამეთუ უცხონი აღდგეს ჩემ ზედა და ძლიერთა იძიეს სული ჩემი და არა შეჰრძხეს ღმერთი წინაშე მათსა.

6. აჰა ესერა ღმერთი შემწე ჩემდა არს და უფალი შემწყნარებელ სულისა ჩემისა.

7. შიაკციო ბოროტი მტერთა ჩემთა; კეშმარიტებითა შენითა მოსრენ იგინი.

8. და მე ნებითა ჩემითა მსხუერპლი შეეწირო შენდა, აუვარო სახელსა შენსა, უფალო, რამეთუ კეთილ;

9. რამეთუ ყოვლისა კირისა ჩემისაგან მივსენ მე და მტერთა ჩემთაჲ იხი- ლა თულამან ჩემმან.

ტ

ღ

54

ფსალმური ნდ, აღხახრულხა, კურთხევამ ხობრძინოხ დავითისო

გულისხმის-ყოფამ დავითისი, ფსალმური ნდ BD. ფსალმური დავითისი C. დასასრულსა, გულთა შინა გულისხმის-ყოფისა, ფსალმური ნდ E

2. ყურად-ილე, ღმერთო, ლოცვისა ჩემისა და ნუ უგულუბებ[ლ]ს-ჰყოფ ვედრებასა ჩემსა.

შენ გესემინ C

3. შობხედენ და შეგესემინ ჩემი, რამეთუ შევეწუხენ ზრუნვასა ჩემსა და შევეძრწუნდი

4. ჰმითა მტერისაჲთა და ჰირითა ცოდვილისაჲთა, ძამეთუ მოაქციეს ჩემ ზედა უკედ თურებით და რისხვით მითქუმიდეს მე.

5. ლული ჩემი შეძრწუნდა ჩემ თანა და შიში სიკუდილისაჲ დამეცა ჩემ ზედა.

მე (1)]—D

6. შიში და ძრწოლაჲ მომიჭდა მე და დამფარა მე ბნელმან.

7. შა ვთქუ: ვინმცა მცნა მე ფრთენი ვითარცა ტრედისანი, ტლ-მცა-ფერინდი, ავი-მალღე,

ვინმცა მცნა] მი-მცა-მცნა ვინ D

54. სათ. ფსალმური]—B. 2. ყურად C. უგულუბებს A. 3. შევეწუხენ C. ზრუნვასა C. 4. მითქუმიდეს C. 5. სიკუდილისაჲ| კუდილისაჲ D. 6. ძწოლაჲ CE. 7. ვინ-მცნა მცნა B. ა-მცა-ფერინდი BCDE.

ღ

54

დახახრულხა, გალობათა შინა, გულისხმის-ყოფისათჳს დავითისო

2. ყურად-ილე, ღმერთო, ლოცვისა ჩემისაჲ და ნუ უგულუბებ[ლ]ს-ჰყოფ ვედრებასა ჩემსა.

3. შობხედენ მე და შეგესემინ ჩემი, რამეთუ შევეწუხენ ზრუნვასა ჩემსა და შევეძრწუნდი

(4.) ჰმითა მტერისაჲთა და ჰირითა ცოდვილისაჲთა; რამეთუ მოაქციეს ჩემ ზედა უშჯულოებითა და რისხვით მითქუმიდეს მე.

(5.) გული ჩემი შეძრწუნდა ჩემ თანა და შიში სიკუდილისაჲ დამეცა ჩემ ზედა.

6. შიში და ძრწოლაჲ მომიჭდა მე და დამფარა მე ბნელმან.
7. და ვთქუ: ვინმცა მცნა მე ფრთენი ვითარცა ტრედისანი, და ავფრინღე მე და განვისუენო.

C

8. განვეშორე, მი-მცა-ვედ და განვისუენე უდაბნოს.

განსუენებაა

9. შოველოდე ღმერთსა, მაცხოვარსა ჩემ-თსა სულ-მოკლებისაგან რისხვისადასა და გულ-იწრებისაგან ნიავე-ქარისა.

10. შანთქენ იგინი, უფალო, და მიმო-იდაყვენ ენანი მათნი, შამეთუ ვიხილე მე უს-იაჯულობა და ჯდომად ქალაქსა შინა.

11. დღე და ღამე ლარე-მოადგა ზღუდეთა იბმისთა, უსჯულობადა, უკეთურებადა და ცოდ-ვად შორის მისსა.

12. წრა მოაკლდა უბნებსა მათსა აღნად-იგინები და ზაკუვადა.

13. შამეთუ მტერმან თუმცა მაყუედრა, იდმო-მცა-ვითმინე მისი და მოძულე ჩემი თუმცა მდიდრად იტყოდა ჩემ ზედა, და-მცა-ვემალე მისგან.

14. წწ შენ, კაცო, მოყუასო ჩემო, წინა-იე მძლუარო ჩემო და მეცნიერო ჩემო,

ღ

და მი-მცა-ვედ E და|—BC დავისუენე C

რისხვისადასა|—BCDE გულ-იწრებისაგან|—BCDE

გარე-მოადგეს C მისთა|მათთა BD და|—C მისსა| მათსა BCDE

და-მცა-ვითმინე E მოძულე თუმცა ჩემი ჩემ ზე-და მდიდრად იტყოდა BCDE.

8. განვისუენე A, გავისუენე B. დავისუენე C. უდაბნოსა BE, ჯდაბნოსა C. 9. სულ-მოკლები-საგან C. 10. დათქენ BE, დაათქენ C. ურჩულობადა BD, უშჩულობადა C, უშჯულობადა E. 11. დღე BC, დღე E. ღამე B, ღამე E. ზღუდეთა C. ურჩულობადა BD, უზნლობა C, უშჯუ-ლობადა E. 12. არაა D. მაკლდა B. ზაკვაა BC. 13. თუმცა C. მოძულე B, მოძულე E, მოძულე C. თუმცა C.

L

8. ესერა განვეშორე სიელტოლითა და განვისუენე უდაბნოსა შინა.

9. შოველოდე ღმერთსა, მაცხოვარსა ჩემსა სულ-მოკლებისაგან და ნიავე-ქარისა.

10. დანთქენ, უფალო, და მიმოდაყვენ ენანი მათნი, რამეთუ ვიხილე მე უშჯულობადა და ჯდომად ქალაქსა შინა.

11. დღე და ღამე გარე-მოადგეს მას და ზღუდეთა მისთა, და უშჯულოე-ბადა და სიცრუე და შრომად შორის მათსა.

12. და არა მოაკლდა უბნებსა მისსა აღნადიგინები და ზაკუვადა.

13. რამეთუ მტერმან თუმცა მაყუედრა, მო-მცა-ვითმინე მისი და მოძულე თუმცა ჩემი ჩემ ზედა მდიდრად იტყოდა, და-მცა-ვემალე მისგან.

14. ხოლო შენ, კაცო, მოყუასო ჩემო, წინამძლუარო ჩემო და მეცნიერო ჩემო,

ს

ღ

15. წობამად შენდა და ჩემდა დაატკბევ ივ კამადი, რამეთუ ვიდოდეთ ჩუენ ერთგულე- ბით სახლსა ღმრთისასა.

16. შოვედინ სიკუდილი მათ ზედა და ივ ცხოველნი შთაჲდენ იგინი ჯოჯობეთად; მათ- ივ მეთუ უკეთურებაჲ იყო სამკვდრებელსა მათ- სსა და შორის მათსა.

17. შე ღმერთსა ვხადე და უფალსა ესნა ით ჩემი;

18. მწუხრი, დილეულ და სამხრის შოთ- კ ხრობდე და ვეტყოდი და ესნას კმისა ჩემი- სსაჲ.

19. უსენ სული ჩემი მშუდობით მახლო- კა ბელთაგან ჩემთა, რამეთუ ზაკუვით იყენეს იგინი ჩემდა მომართ.

20. უსმას ღმერთსა, დაამდაბლნეს იგინი, კბ რომელი წინავე არს საუკუნეთა.

დაატკებენ კამადნი C, და- ვატკებენ კამადნი KI), და- ვე-|ატკებენ კამადნი E

ცხოვლივ BCDE

სამხრად D ვიტყოდი CDE და (ჰ) — C

მახლობელთა ჩემთაგან C ჩემდა მომართ ჩემ თანა BCDE

და (და — E) დაამდაბლოს იგი BCDE რომელი — F. რომე- ლი-იგი BC არს იყო BCDE

განსუენებაჲ

ქამეთუ არა იყო მათდა ნაცვალ, არცა კვ ეშინოდა მათ ღმრთისა.

მათა BCDE

15. თავდაპირველად, ალბათ, A-ში „დაატკებ“ ეწერა. დაატებენ C, დავატკებენ D. 15. მოე- დინ BD. სიკვდილი C. ცხოვლივ B-ში თავდაპირველად ეწერა „ცხოველნი“ და ჰერვა გადასწორებულნი. ჯოჯობეთა BCE. სამკუდიდრებელსა B. სამკუდიდრებელსა C. 18. მწუხრი C. დი- ლეუ C. მიუთხროდე K. მიუთხროდე B. ვიტყოდი(?) A. ესმეს BCD. 19. მშუდობით B. ზაკით C იყუნეს D. 20. ესმეს BCDK. საუკუნეთა C. A-ში ჯერ ყოფილა „დაამდაბლოს იგი“. შემდეგ კი ეს ორი სიტყვა ისევ ვადამწერს გადაუსწორებია: ხმნაში ამოუფხვია ო და ჩაუწვრიდა ნე, ეგო-სთვის კი მიუწვრიდა ნი. „რ“ წინა არს სხვა ხელითაა დაწერილი; A-ში პირველადი ნა- წერისაგან დარჩენილა ვე წინავე-ში. არს-ის კვემ მოჩანს ანოფხვკილი „ყო“. „განსუენებაჲ“ A-ში ჩაწერილია მე-20 მუხლის შუაში.

ღ

15. რომელმან ერთბანად შენდა და ჩემდა დაატკებენ კამადნი, რამეთუ ვილო- დეთ ჩუენ ერთგულეობით სახლსა ღმრთისასა.

16. მოვედინ სიკუდილი მათ ზედა და ცოცხლივ შთაჲდენ იგინი ჯოჯობეთად; რამეთუ უკეთურებაჲ იყო სამკვდრებელსა შინა მათსა და შორის მათსა.

17. მე ღმრთისა მიმართ ღალად-ყვავ და უფალმან ისმინა ჩემი;

18. მწუხრი, დილეულ და სამხრად მიუთხრობდე და ვიტყოდი და ესმეს კმისა ჩემისაჲ.

19. იქსნეს სული ჩემი მშუდობით მახლობელთაგან ჩემთა, რამეთუ მრავ- ლობით იყენეს იგინი ჩემ თანა.

20. ესმეს ღმერთსა და დაამდაბლნეს იგინი, რომელ-იგი წინავე იყო საუკუნე- თა; რამეთუ არა არს მათდა ნაცვალ, არცა შეეშინა მათ ღმრთისა.

ზ

21. შიყო კელი მისი, რაჲთამცა მიაგო მათ, კდ
რაჲმეთუ მათ შეაგინეს შჯული მისი.

22. ჴანიე[ვ]ნეს რისხეთა პირისა მისი-
საჲთა, და მი[ი]წია გულად მათდა; ჴბილ იყ-
ვნეს სიტყვანი მათნი უფროჲს ჴეთისა და
იგინი იყვნეს ვითარცა ისრის პირნი.

23. შიუტევე უფალსა გულის სიტყუჲჲ
შენი, მან გამოგზარდოს შენ; და არა სცეს
შერყევაჲ უკუნისამდე მართალსა.

24. ჰოლო შენ, ღმერთმან, შთაჰჲაღენ იგი-
ნი მღუიშესა მას განსაჯრწნელსა; ჴაცთა
მოსისხლეთა და მზაკუვართა ნუ განეზოგნენ
ღღენი მათნი? ჰოლო მე, უფალო, შენ გესაგ.

მუკლი კო

ღ

შეაგინეს] შეურაცხ-ყვეს C
განიყვნეს] განირყუნეს იგი-
ნი BCDE მათა BCE
მათნი] მისნი CDE ჴეთისა]
თაფლისა C

და მან BD სცე C

შენ (1)]—D
განსაჯრწნელისასა BCDE
განეზოგნენ] განუგრძენ(?)
B, განუგრძენ C, განუგრძე-
ლენ D, განაზოგნენ E

21. ოზული BD, შჴული C, შჯული E. 22. განიყნეს (რამოშლილია) A, განირყნეს B. მიწია A.
გულად C. 23. გულის C. სცეს] მეორეს თითქო მერე დაუმატებია გადაშწერს A. 24. მღუიშესა CDE.
განსაჯრწნელისასა D. მზაკუვართა B. განეზოგნენ] A-ში გადასწორებულია, პირვანდელი ნაწერიდან
დარჩენილია მხოლოდ „გ“ნი,“ სიტყვის ბოლოს კიდევ იკითხება ამოფხვკილი ა.

ღ

21. მიყო კელი მისი, რაჲთამცა მიაგო მათ, რამეთუ მათ შეაგინეს შჯული
მისი.

22. განიყვნეს იგინი რისხეთა პირისა მისისაჲთა და მიეახლნეს გულნი
მათნი. ლბილ იქმნეს სიტყუანი მათნი უფროჲს ჴეთისა და იგინი იყვნეს ვი-
თარცა ისრის პირნი.

23. მიუტევე უფალსა ჴრუნვაჲ შენი და მან გამოგზარდოს შენ; და არა
სცეს შერყევაჲ უკუნისამდე მართალსა.

24. ჰოლო შენ, ღმერთმან, შთაჰჲაღენ იგინი მღუიშესა მას განხრწნისასა;
კაცთა მოსისხლეთა და მზაკუვართა ნუ განაზოგნენ ღღენი მათნი? ჰოლო
მე, უფალო, შენ გესაგ.

· C

ღ

55

ფსალმუნი ნე, აღსახრულსა, ერისათჳს სიწმი-
დისა განშორებულთა; დავითისი, ძეგლის წერაჲ, რა-
ვამს შეიპყრეს იგი უცხო თესლთა ვეთს

ფსალმუნი დავითისი, ნე (ნე—C).
BCD. ერისათჳს განშორებულთა-
სა[...], დავითის ძეგლის [წერაჲ] E

2. შიწყალე მე, ღმერთო, რამეთუ დამ- ა
თრგუნა მე კაცმან, შარადღე ბრძოლითა ბ
მაკირეს მე.

დამთრგუნეს მე BCDE

3. და დამთრგუნეს მტერთა ჩემთა მარა- გ
დღე; შამეთუ განმრავლდეს, რომელნი მბრძო-
დეს მე მალლით.

მე]—C რამეთუ მე BCDE

4. ულისი არა მეშინოდის მე, რამეთუ ღ
უფალსა ვესავ.

შემეშინოს BCDE

5. იმართისა მიერ ვაქნე სიტყუანი ჩემნი, ე
ღმერთსა ვესავ, არა მეშინოდის; რად მიყოს
მე ჯორციელმან?

და]—C
ბოროტებით]—C

6. შარადღე სიტყუანი ჩემნი მოიძაგნეს გ
და ჩემთჳს იყენეს ყოველნი ზრახვანი მათნი
ბოროტებით.

2. კუნ მნ B 3. დამთრგუნეს C.

ღ

ღმერთო

55

დასახრულსა, ერისათჳს განშორებულთა წმიდათაგან, დავითის ძეგლის წერაჲ.
რავამს-იგი შეიპყრეს უცხო თესლთა ვეთს შინა

2. მიწყალე მე, ღმერთო, რამეთუ დამთრგუნა მე კაცმან, მარადღე ბრძო-
ლითა მაკირვა მე.

3. დამთრგუნეს მე მტერთა ჩემთა მარადღე; რამეთუ მრავალ არიან, რო-
მელნი მბრძვანან მე მალლით.

4. ულისი არა მეშინოდის მე, რამეთუ მე შენ ვესავ.

5. ღმართისა მიერ ვაქნე სიტყუანი ჩემნი; ღმერთსა ვესავ, არა შემეშინოს;
რად მიყოს მე ჯორციელმან?

6. მარადღე სიტყუანი ჩემნი მოიძაგნეს, ჩემთჳს იყენეს ყოველნი ზრახვანი
მათნი ბოროტებით.

. C

7. შწირ იქმნედ იგინი და დაეფარნედ, რამეთუ იგინი ბრკალსა ჩემსა უმზირდეს, რადღანცა უმზირდეს სულსა ჩემსა.

8. ამისთვის არარაფთა აცხოვნენ იგინი და რისხვითა ერი მოსარ. იმერთო.

9. ცხოვრებაჲ ჩემი შენ გითხარა, დაესხნე ცრემლნი ჩემნი შენ წინაშე, ვითარცა აღმითქუ მე.

10. შაშინ ნი[ი]ქცენ მტერნი ჩემნი მართლ- უკუნ. რომელსა დღესა გხადოდი შენ; აჰა ესერა ნიცილობიეს მე, რამეთუ ღმერთი. ღმერთი ჩემი ხარი შენ.

11. იმერთი ვაკურობო სიტყუთა ჩემითა იბ და უფალი ვაკო თქუმულითა ჩემითა.

12. იმერთსა ვესავ, არა შემეშინოს; რაჲ იგ მიყოს მე კაცნან?

13. შეიწირე აღნათქუემი ჩემი, ღმერთო, იღ რომელ მიგცე შენ ქებისაჲ;

. ლ

იქმნეს CD, იყვნეს B დაე-
ფარნეს BCD
რადღანცა] ვითარცა BDL,
ვ^ა C

დასხნე E
[ცრემლნი] ბრალნი BD

მე]—E

რომელი C

7. აქმნედ... დაეფარნედ] ბოლო დონების მაგიერ თითქო პირველად სანები ეწერა A-ში. ბკალ-
სა CE. სულსა C. 8. აცხოვნე E. 9. აღმითქუ C. 10. მიქცენ A, მიიქცნენ C. მართუკუნ C
ღმერთი] ერთხელ სწერია C. 11. სიტყუითა B, სიტყუითა E. თქმულითა A, თქმულითა
BE. თქმულითა C.

. ლ

7. მწირ იქმნენ და დაეფარნენ, რამეთუ იგინი ბრკალსა ჩემსა უმზირდეს, ვითარცა უმზირდეს სულსა ჩემსა.

8. ამისთვის არარაფთა დასცნე იგინი და რისხვით ერი მოსრნე.

9. ღმერთო, ცხოვრებაჲ ჩემი შენ გითხარ, დასხენ ცრემლნი ჩემნი შენ წინაშე, ვითარცა აღმითქუ მე.

10. მიიქცენ მტერნი ჩემნი მართლუკუნ, რომელსა დღესა გხადოდი შენ; აჰა ესერა მიცილობიეს მე, რამეთუ ღმერთი ჩემი ხარი შენ.

11. ღმერთისა მიმართ ვაქნე სიტყუანი ჩემნი და უფლისა მიმართ ვაქნე თქუნულნი ჩემნი.

12. ღმერთსა ვესავ, არა შემეშინოს; რაჲ მიყოს მე კაცმან?

13. შეიწირე აღნათქუემი ჩემი, ღმერთო, რომელ მიგცე შენ ქებისაჲ.

ს

ღ

14. რამეთუ იცხენ სული ჩემი სიკუდილი- იე საგან, თუალნი ჩემნი—ცრემლთაგან და ფერკ- ნი ჩემნი—ბრკომისაგან, შაჯთა სათნო-ვეყო იე მე უფალსა წინაშე სოფელსა მას ცხოველ- თასა.

სათნო-ვეყო მე წინაშე ღმრთისა ნათელსა მას ცხო- ველთასა E

მუკლო ივ

56

ფსალმური ნვ, აღსახრულსა; ნუ განირუენებინ დავით; ძეგლის წერაჲ ეახსა მას, რომელსა ივლტოდა და დამალვოდა პირისაგან ხაულისა ქუაბსა მას შინა

ფსალმური დავითისი C. გალობაჲ დავითისი, რაჟამს-იგი ივლტოდა პირისა[გან] საულისა E. სათ.— BD

2. შიწყალე მე, ღმერთო, მიწყალე მე, რამეთუ შენ გესავეს სული ჩემი; საფარველსა ბ ფრთეთა შენთასა ვესავ, ვიდრემდის წარკ- დეს უსჯულოებაჲ.

მიწყალე მე (2)—BD

წარმგდეს CDE

3. ყმა-ვეყე ღმრთისა მიმართ მალლისა; გ ღმრთისა ქველის მოკმედისა ჩემისა.

და ღმრთისა BDE

4. ღამოავლინა მალლით, შემიწყნარა მე და მისცნა საყუედრელად დამთრგუნველნი ჩემნი; ღამოავლინა ღმერთმან წყალობაჲ ე მისი და კეშმარიტებაჲ მისი.

14. ცრემლვა... B. ცრემლთაგან E. ბრკუმ [ისაგან] B. ბრკოლისაგან CD.

56. 2. „მიწყალე მე“ მეორეჯერაა ჩამატებული D-ში სხვა ხელით. სული C. ურჩულოებაჲ BD, უშულოებაჲ C, უშულოებაჲ E. 4. მალლითთ D, მისცა B.

ღ

14. რამეთუ იცხენ სული ჩემი სიკუდილისაგან, თუალნი ჩემნი—ცრემლთაგან და ფერკნი ჩემნი—ბრკოლისაგან; სათნო-ვეყო მე წინაშე უფლისა ნათელსა შინა ცხოველთასა.

56

დასახრულსა, ნუ განხრწნი, დავითის ძეგლის-წერისათჳს, რაჟამს-იგი ივლტოდა პირისაგან ხაულისა და შევიდა ქუაბსა მას

2. მიწყალე მე, ღმერთო, მიწყალე მე, რამეთუ შენ გესავეს სული ჩემი; და საფარველსა ფრთეთა შენთასა ვესვიდე, ვიდრემდის წარკდეს უსჯულოებაჲ.

3. ჳმა-ვეყო ღმრთისა მიმართ მალლისა, ღმრთისა ქველის მოკმედისა ჩემისა.

4. გამოავლინა ზეცით და მაცხოვნა მე და მისცნა საყუედრელად დამთრ- გუნველნი ჩემნი; გამოავლინა ღმერთმან წყალობაჲ მისი და კეშმარიტებაჲ მისი.

ზ

5. და ივსნა სული ჩემი შორის მკეცთა, რამეთუ მეძინა მე ზრუნვით; ძენი კაცთანი, ვკბილნი მათნი ქურ და ისარ არიან და ენანი მათნი ვითარცა ვრმალნი ლესულნი.

6. შალალ ხარ ცათა შინა ღმერთი და ყო- ზველსა ქუეყანასა ზედა არს დიდებაჲ შენი.

7. შახე განუმზადეს ფერკთა ჩემთა და ც დაამდაბლეს სული ჩემი; მხარეს წინაშე თ ჩემსა მთხრებლი და ივინივე შთათხინეს მას.

განსუენებაჲ

8. ჴანმზადებულ არს გული ჩემი შენდამი, ღმერთო, განმზადებულ არს გული ჩემი კურთხევად და გალობად დიდებისა შენისა.

9. ჴანილუიძე, დიდებაო ჩემო, განილჳე ია ფსალმუნითა და კურთხევიითა და მე განვილჳო განთიად.

10. ჳღიარო შენ ერსა შორის, უფალო, იბ და გიგალობდე შენ თესლებსა შორის.

5. სული C. ზრუნვით C. კურ C. ლესულნი C. 7. მხც BCE. განუმზადეს ქ ზემოდანა ჩამატებული A. მთხრები C. შთათხინეს B, შთათხინეს CD. 8. შენ D-ში სხვა ხელითაა ჩამატებული. 9. განილჳე (1) CDE, განილჳე (1) B. განილჳე (2) CDE, განილუიძე (2) B. ფსალმუნითა C. განვილჳო B. 10. აგიარო BCDE.

ღ

5. და ივსნა სული ჩემი შორის მკეცთაგან, რამეთუ მეძინა მე ზრუნვით; ძენი კაცთანი, კბილნი მათნი ქურ და ისარ, და ენანი მათნი ვითარცა ვრმალნი ლესულნი.

6. ამალღდი ცათა შინა, ღმერთო, და ყოველსა ქუეყანასა ზედა არს დიდებაჲ შენი.

7. მახე განმზადეს ფერკთა ჩემთათჳს და დაამდაბლეს სული ჩემი; თხარეს წინაშე პირსა ჩემსა მთხრებლი და ივინივე შთათხინეს.

8. განმზადებულ არს გული ჩემი შენდამი, ღმერთო, განმზადებულ არს გული ჩემი, გაქებდე და გიგალობდე შენ დიდებითა ჩემითა.

9. განილჳე, დიდებაო ჩემო, განილჳე საფსალმუნითა და ებნითა. მე განვილჳო განთიად.

10. აღგიარო შენ ერსა შორის, უფალო, და გიგალობდე შენ წარმართთა შორის.

ყ

მკეცთაგან BD

და (2)—C

განმზადეს BDE

მას—BCD

კურთხევად და გალობად | გაქებდე და გიგალობდე შენ დიდებითა შენითა (ჩემითა E)

BCDE

ს

ღ

11. სამეთუ განდიდნა ცამდე წყალობაჲ იგ შენი და ღრუბლამდე არს ქეშმარიტებაჲ შენი.

არს]—E

12. შალალ ხარ ცათა შინა ღმერთი და იდ ყოველსა ქუეყანასა ზედა არს დიდებაჲ შენი.

მუკლი იდ

დიდებაჲ, თაყუანის-ცემაჲ

დიდებაჲ ს

57

ფსალმუნი 57, აღხარულხა; ნუ განიჭრნებინ დავით; ძეგლის წერაჲ

არა განრყუნისათჳს, დავითის ძეგლის წერაჲ BD. ფსალმუნი დავითისი ს. დასასრულსა, არა განრყუნისა დავითისა, გალობაჲ, ფსალმუნი 57 E

2. შეშმარიტად თუმცა სიმართლესა იტყოდეთ და მართალსა სჯიდით, ძენო კაცთანო;

ქეშმარიტ არს ს მართალსამცა BCDE

3. ორამედ აწ უფროეს გულითა თქუენითა უსჯულოებასა იქმთ ქუეყანასა ზედა, სიცრუესა კელნი თქუენნი ნიეთებენ.

და სიცრუეესა CE

12. ეს მუხლი D-ში გამორჩენილია და სხვა ზელითა ჩაწერილი.

57. სათ. ძეგლისა D. 2 თჳცა C. შჯიდით BCDE. 3. ამ მუხლს საკეთარი სათვალავი არ უწერია A-ში, მაგრამ საერთო მუხლობრივი სათვალავის მიხედვით, სწორედ აქ იწყება ბ მუხლი (ჩოვ). გადამწერს შეცდომა შეუმჩნევეა და ფსალმუნის ბოლოს მუხლთა რაოდენობა სწორად აღუნიშნავს: იდ (და არა იგ). შესაბამისად მუხლთა ნუმერაცია ჩვენ გავასწორეთ. უშჯულოებასა BDE, ურჩულოებასა C. სიცრუეესა BDE, სიცრუეესა C.

57

დახარულხა, ნუ განიჭრნი, დავითის ძეგლის წერიხათჳს

2. ქეშმარიტად თუ სიმართლესა იტყუთ, სიწრფიოებასა შჯიდით, ძენო კაცთანო;

3. და რამეთუ გულსა შინა უშჯულოებასა იქმთ ქუეყანასა ზედა, სიცრუეესა კელნი თქუენნი ნიეთებენ.

C

4. **ც** სტეპოდეს საშოფთვან და იტყოდეს სი-
ცრუესა.

5. **უ** ლის წყრომაჲ მათი მსგავს არს დ
გუელისა ვითარცა ასპიტისა და იქედნისა
ყრუისა, რომლისანი დაყოფილ არიედ ყურ-
ნი მისნი.

6. **ქ** ამეთუ არა ესმინ მას ჯმაჲ მსახრვა- ე
ლისა გელოვნისაჲ, არცა მიილის მან წამალი
წამლის მცემელისაგან ბრძნისა.

7. **მ** მერთმან შემუსრნეს კბილნი მათნი გ
პირსა შინა მათსა, და შუანი ლომთანი
შეფქვენეს უფალმან.

8. **შ** ეურაცხ იქმნენ იგინი ვითარცა წყა- ზ
ლი დათხეული, და გარდაცუმასა მშუილდისა
მათისასა მოუძღურდენ.

9. **თ** ვითარცა ცკლი რაჲ დადნის, ეგრე თ
მოესრულუნენ; შაეცა მათ ზედა ცეცხლი და თ
არა იხილეს მზე.

D

იქმნენ C

გუელისა მის ასპიტისა
(+დაD) ყრუესა BCDE
არიან BCDE

ესმის BD

და ბრძნისა C

შემუსრნა E

შინა]—E

შეფქვნა BCDE

იქმნედ BD, იქმნეს C

წყალნი დათხეულნი BCDE

და]—BCDE

დადნეს BD

დაეცემოდის BCDE ზედა]—

C იხილონ BCDE

4. **ო** ცხო D. ცთებოდეს C. სიცრუევსა BDE, სიცრუევსა]C. 5. გულიწყრომაჲ D. გუელისა]
გულისისა C. ასპიტისა BE, აპიტისა D. ყრუისა] ასეა A, ყურთასა E. 6. მსახრვალისა E.
წამლისა] წალის A. ცემელისაგან C, მცელისაგან E. 7. შემუსრნეს C. შუანი BD, შინა] C.
შეფქვნა C. 8. პირველად A-ში ყოფილა „წყალნი დათხეულნი“. 9. ორივე სიტყვაში ამოშლი-
ლია, ისე რომ მარტო კვლიდა ჩანს მისი. გარდაცუმა B. მშუილდისა BC, მშუილდისა D, მშუილ-
დისა E. მოუძღურდენ B. 9. ცული B. ეგრეთ D. მშ BCDE.

D

4. **უ** ცხო იქმნენეს ცოდვილნი საშოფთვან, შესცთეს მუცლითაგან და იტყო-
დეს სიცრუევსა.

5. **გ** ულის წყრომაჲ მათი მსგავს არს გუელისასა და ასპიტისა ყრუესა,
რომელსა დაეყენიან ყურნი მისნი,

6. **რ**ომელმან არა ისმინის ჯმაჲ მსახრვალისაჲ და წამლისაჲ მწამლველი-
საგან ბრძნისა.

7. **ლ**მერთმან შემუსრნეს კბილნი მათნი პირსა შინა მათსა, და შუანი ლომ-
თანი შეფქვნა უფალმან.

8. **შ** ეურაცხ იქმნენ იგინი ვითარცა წყალი დათხეული, გარდაცუას მშუილდსა
მისსა, ვიდრემდის მოუძღურდენ.

9. **ვ**ითარცა ცკლი რაჲ დადნის, ეგრე მოესრულუნენ; დაეცა მათ ზედა ცეცხ-
ლი და არა იხილეს მზე.

ჯ

10. ვიდრემდის არლა თანა-ეყოს ეკალი მათი, შა ვითარცა ძეძუმან რისხვით ცხოველნი შეწუნეს იგინი.

11. შხარებდეს მართალი, რაეამს ხედვი- იადეს შურის-გებასა, ყელნი თუნნი დაიბანეს იბსისხლითა ცოდვილისაჲთა.

12. ძეჟუას კაცმან, რამეთუ ჳეშმარიტად იგარს ნაყოფი მართლისაჲ; შა არს ლმერთ, იდრომელმან საჯნეს იგინი ჳუეყანასა ზედა.

მუჟლი იდ

58

ფსალმუნი 58, აღხარულხა; ნუ განიჭრწნებინ დავითი ძეგლის წერაჲ, რაეამს წარავლინა ხაულ ხახედ მოკლვად მისა

2. შიკსენ მე მტერთა ჩემთაგან, ლმერთო, ადა მათგან, რომელნი აღდგომილ არიან ჩემ ზედა, განმარინე მე.

10. -იყოს D. ძეძუმან B, ძეძვი C. შთაქთნეს B, შთანქნეს D, შთაქნეს E. 11. რაეამს B. დაიბანნეს BCDE. ზედივიდეს CD. 12. ჳეშმარიტად] ად ჩამატებულთა A.

58. სათ. მისი] მისა D.

ღ

ვიდრემდის ... ძეძუმან] ვიდრე არა თანა-ეყოს ეკალი მათი ძეძვ, ვითარცა BCDE შეწუნეს] შთაქნეს BCDE

თუნნი] მისნი BCDE

ჳეშმარიტ BCDE
ლმერთი B

არა განრყუნისათჳს, დავითის ძეგლის წერაჲ, რაეამს შიავლინა საულ და მოიცვა სახლი მისი, რათამცა მოკლა იგი BD. ფსალმუნი დავითისი C. დასასრულსა, არა განრყუნისათჳს, [დავითისი, რა]ეამს მოიცვა საულ სახლი მისი, 58 E

ჩემ ზედა]—C

ღ

10. ვიდრე არა თანა-იყოს ეკალთა თჳუნთა ძეძვ, ვითარცა ცხოველნი, ვითარცა რისხვით შთანქნეს იგინი.

11. იხარებდეს მართალი, რაეამს იხილოს შურის-გებაჲ, ჳელნი მისნი დაიბანნეს სისხლითა ცოდვილისაჲთა.

12. და თჳუას კაცმან, რამეთუ არს სამე ნაყოფი მართლისაჲ; და არს სამე ლმერთი, რომელმან საჯნეს იგინი ჳუეყანასა ზედა.

დი დე ბ ა ა

58

აღხარულხა, ნუ განიჭრწნი, დავითის ძეგლის წერაჲ, ოდეს-იგი შიავლინა საულ და შეიცვა სახლი მისი მოკლვად მისა

2. მიკსენ მე მტერთა ჩემთაგან, ლმერთო, და მათგან, რომელნი აღდგომილ არიან ჩემ ზედა, განმარინე მე.

C

D

3. შივისენ მე მოქმედთაგან უსჯულოები- ბ
სათა და კაცთა მოსისხლეთაგან მაცხოვრნე მე.

4. შამეთუ ესერა მოინადირეს სული ჩემი, გ
და მეწინეს მე ძლიერნი; Cრა უსჯულოებაჲ ღ
ჩემი, არცა ცოდვაჲ ჩემი.

5. უცოდველად ვრბიოდე და წარმემარ-
თა; Lანილუიძე წინაშე ჩემსა და იხილე. ე

6. და შენ, უფალო ღმერთო ძალთაო,
ღმერთო ისრაელისაო, Lხილე და ილუაწე ვ
ყოველთა წარმართთაჲ და ნუ შეიწყნარებ
ყოველთა მოქმედთა უსჯულოებისათა.

გ ა ნ ს უ ე ნ ე ბ ა ჲ

7. შიიქცენ მწუხრი, დაყმებოდინ ვითარ- ზ
ცა ძალნი და მოადგენ ქალაქსა.

8. ჴგინი იტყოდინ პირითა მათითა, და G
მახული ბაგეთა მათთა! ესე ვის ესმა?

9. ჴლოლ შენ, უფალო, ეცინოდი მათ და თ
შეურაცხ-ჰყენე ყოველნი წარმართნი.

3. ურჩულოებისათა BCD, უშჯულოებისათა E. 4. სული C. მეწინეს C. ძრვილნი B. ურჩულო-
ებაჲ BD, ვრჩ'ლბჲ C, უშჯულოებაჲ E. 5. რბიოდე B. განილუძე BCDE. 6. ისრაელისაო სრუ-
ლად სწერია B-ში. ილუაწე C. წარმართთა BCDE. ურჩულოებისათა BCD, უშჯულოებისათა E.
8. მახული B. 9. შეურაცხ-ჰყენე B, შეურაცხ-ოყენე E.

L

3. მივისენ მე მოქმედთაგან უშჯულოებისათა და კაცთა მოსისხლეთაგან მა-
ცხოვრნე მე.

4. რამეთუ ესერა მოინადირეს სული ჩემი, და დამესხნეს ჩემ ჴედა ძლიერ-
ნი; არცა უშჯულოებაჲ ჩემი, არცა ცოდვაჲ ჩემი, უფალო;

5. უცოდველად ვრბიოდე და წარვმართე, განილუძე შემთხუევად ჩემდა და
იხილე.

6. და შენ, უფალო ღმერთო ძალთაო, ღმერთო ისრაელისაო, მოიხილე მოხედ-
ვად ყოველთა წარმართთა და ნუ შეიწყალებ ყოველთა მოქმედთა უშჯულოები-
სათა.

7. მიიქცენ მწუხრი და დაყმებოდინ ვითარცა ძალნი და მოადგენ ქალაქსა.

8. ესერა იგინი იტყოდინ პირითა მათითა, და მახული ბაგეთა შინა მათ-
თა, ვითარმედ ვის ესმა?

9. და შენ, უფალი, ეცინოდი მათ და შეურაცხ-ჰყენე ყოველნი წარმართნი.

ძლიერნი] ძვრნი D

წარმემართა მე D
და (1)]—C

შეიწყნარებთ CE, შეიწყა-
ლებთ D

მწუხრი და C
და] რაჲ C

და]—D
მათთაჲ BCDE ესმას D

ხოლო] რამეთუ BCD და
შენ D

ჯ

ღ

10. ძალი ჩემი შენდამი ვიმარხო, რამეთუ ი ლმერთი მწე ჩემდა ხარ, ვიმარხე E შენდა C რამეთუ შენ BCD
11. იმერთი ჩემი, რამეთუ წყალობამან ია მისმან იმსთო ჩემდამო; ღმერთმან ჩემმან მი- იმსთოს BD
ჩუენოს მე მტერთა ჩემთაჲ.
12. ნუ მოსწყუდი მათ, რაჲთა არა დანი იბ ვიწყონ შუული შენი; ჴანაბნიენ იგინი ძა- იგ ლითა შენითა და დაამჰუენ იგინი, რამეთუ შენ ხარ მფარველი ჩემი, უფალო.
13. ცოდვაჲ პირისა მათისაჲ და სიტყუა- იღ სიტყუაჲ ბაგეთა მათთაჲ
ნი ბაგეთა მათთანი, შაინთქენენ იგინი ამ- იე BCDE
პარტაფანებითა მათითა, შამეთუ წყევასა და იგ
სიცრუესა უთხრობდენ. უთხრობდენ BCD, უთხრობ-
დეს E
14. აღსასრულსა . შისხვით მოისრნენ, ნუ- იზ ნულარა] ნუ არლარა B, და
ლარა იპოვებან; ჴულისჴმა-ყონ, რამეთუ იმ ნულა C იპოვენენ E, იპოე-
ღმერთი უფლებს იაკობსა ჴედა და ყოველ- ბიედ C და გულისჴმა-ყონ;
თა კიდეთა ქუეყანისათა. რამეთუ BCDE
15. შიიქცენ მწუხრი, დაყმებოდიან ვი- ით მწუხრი და C
თარცა ძალლნი და მოადგენ ქალაქსა.

12. ნჲ C. მოსწყუდი] ასეა ABD, მოსწყუდი C, მოსწყუდი E. რჩული BD, შხული C. დაამჰვენ C. 13. დამთქენენ BE. სიცრუესა BCDE. 14. გ'ლისჴმაყენ A, გულისხმა-ყონ BE. ქუეყანისა-
თანა E. 15. მწუხრი C. ძალლნი B.

ღ

10. ძალი ჩემი შენდამი ვიმარხო, რამეთუ შენ, ღმერთი, მწე ჩემდა ხარ,
11. ღმერთი ჩემი, რამეთუ წყალობამან მისმან იმსთოს ჩემდამო; ღმერთმან ჩემმან მიჩუენოს მე მტერთა ჩემთაჲ.
12. ნუ მოსწყუედ მათ, ნუუჰუე დაივიწყონ შუული შენი; განაბნიენ იგინი ძალითა შენითა და დაამჰუენ იგინი, მფარველო ჩემო უფალო.
13. ცოდვაჲ პირისა მათისაჲ სიტყუაჲ ბაგეთა მათთაჲ, და შეიპყრენდ იგი-
ნი ამპარტაფანებითა მათითა და წყევასა და სიცრუევსა უთხრობდენ.
14. აღსასრულსა რისხვით მოასრულნენ და ნულარა იპოვენენ; და გულისჴმა-
ყონ, რამეთუ ღმერთი უფლებს იაკობსა ჴედა და კიდეთა ქუეყანისათა.
15. მიიქცენ მწუხრი და დაყმებოდიან ვითარცა ძალლი და მოადგენ ქა-
ლაქსა.

C

4

16. ზინი განიბნინენ კამად; უკუეთუ ვერ კ განძლენ, დრტუნვიდენცა.

17. ჰოლო მე ვაქებდღე ძალსა შენსა და კა და (1)]—E
ვიხარებდღე მე განთიად წყალობითა შენითა;
ჰამეთუ მეყავ მე მფარველ და შესავედრე- კბ მე (2)]—E
ბელ დღესა კირისა ჩემისასა.

18. შწეო ჩემო, შენ გიგალობდღე, ღმერ- კგ გიგალობ BD
თო, მფარველო ჩემო, ღმერთო ცხორებისა-
ჩემისაო.

მუჭლი კგ (კბ)

59

ფხალმუნი ნო, აღხარულხა; ცვალებულთა;
ჰეგლის წერაჲ დავითისი, სწავლაჲ, რაჲჲს დაწუა
შუამდინარე ასურეთისაჲ ხაზაჲსაჲ, და მოიქცა იოაზ
და მოხრა ჯევი მარხლთაჲ ათორმეტი ათასი

ჩინებაჲ წარმართთაჲ და ჰურითა-
განგდებაჲ BD. ფსალმუნი დავი-
თისი C. დასასრულსა, მოძღურე-
ბაჲ დავითისი, ფსალმუნი ნო E.

3. ღმერთო, განმთხიენ ჩუენ და აღმაოკრენ, ა ჩუენ (1)]— BDE
შემრისხენ და აწ შემიწყალენ ჩუენ.

16. ჰუეთუ C.

7

16. იგინი განიბნინენ კამად და უკუეთუ ვერ განძლენ, დრტუნვიდენცა.

17. ხოლო მე ვაქებდღე ძალსა შენსა და ვიხარებდღე მე განთიად წყალობითა:
შენითა; რამეთუ მეყავ მე მფარველ და შესავედრებელ ჩემდა დღესა კირისა
ჩემისასა.

18. მწე. ჩემი ხარი შენ, შენ გიგალობდღე, რამეთუ ღმერთი ჯელის ამ-
პყრობელი ჩემი ხარი შენ, ღმერთო ჩემო, წყალობაო ჩემო.

59

დახარულხა, ცვალებულთათჳს; მერმეცა ჰეგლის წერაჲ დავითისი [ხამოძღურებელად].
რაჲჲს-იგო მოწუა შუამდინარე ასურეთისაჲ და ასურეთი სობაკაჲ და მოაქცია იოაზ, და-
დახცა ედომი ჯევისა მან მარხლთაჲ ათორმეტი ათასი

3. ღმერთო, განმთხიენ ჩუენ და დამამკუენ ჩუენ, შემრისხენ და შემიწყა-
ლენ ჩუენ.

ჯ

ღ

4. შეარყიე ქუეყანაჲ და შეაძრწუნე იგი; ბ განჰკურნე შემუსრვილებაჲ მისი, რამეთუ შეიძრა.

ღა]—C

5. ოჩუენე ერსა შენსა სიფიცხლე შენი, გ მასუ ჩუენ ღჯნოჲ მწუხარებისაჲ.

შენი და CE
მწუხარებისაჲ] გულისხმის-
ყოფისაჲ BCDE

6. ჰოგიცემიეს მოშიშთა შენთა სასწაუ- ღ ლი, რაჲთა განერნენ პირსა მშულდისასა.

მოგიცემია BD შენთა] შენ E
განერნეთ B, განვერნეთ CD

გ ა ნ ს უ ე ნ ე ბ ა ა

7. ჰაჲთა იჯსნე მოყუარენი შენნი, მა- ე ცხოვენ მე მარჯუენითა შენითა, შეგესემინ ჩემი.

რაჲთა] რამეთუ BD
შენითა და BCDE შეგესე-
მინ] შენ გესემინ C

8. იმერთი იტყოდა წმიდით გამო მისით: ვ განვიხარო და ავმალდე, ჴანგყო სიქიმე ჴ და ლელე იგი საყოფელთაჲ განვზომო.

ღა (1)]—E

9. ჩემი არს გალადი, ჩემი არს მანასე, მ ფერემ, დამამტკიცებელი თავისა ჩემისაჲ; ჴუდა, მეუფე ჩემი, თ

გალადი და BCD
განმამტკიცებელი BCD

4. განჰკურნე C. შემუსრვილებაჲ C. 5. უჩუენე C. სიფიცხლჲ BCE. მასუ C. ღჯნოჲ B. გუ-
ლისხმის-ყოფისა B. გულისხმის-ყოფისაჲ D. 6. მშუილდისასა B. 7. იჯსნე E, იენე C. შენი A.
8. სიქიმაჲ BDE, სიქიმაჲ C. ლელჲ BCE. საყოფელთა E. 9. გალადი E. მანასე C, მანა-
სი D, მანასე E. ჴუდა ABD. მეუფე CE, მეუფე B.

ღ

4. შეარყიე ქუეყანაჲ და შეაძრწუნე იგი; განკურნე შემუსრვილებაჲ მისი, რამეთუ შეიძრა.

5. უჩუენე ერსა შენსა სიფიცხლე, მასუ ჩუენ ღჯნოჲ ლმობიერებისაჲ.

6. მოეც მოშიშთა შენთა სასწაული განრომად პირისაგან მშულდისა,

7. რაჲთა იჯსნე საყუარელნი შენნი; მაცხოვენ მე მარჯუენითა შენითა და შეგესემინ ჩემი.

8. ღმერთი იტყოდა წმიდით გამო მისით: განვიხარო და განგყო სიქიმაჲ და ლელე იგი საყოფელთაჲ განვზომო.

9. ჩემი არს გალად და ჩემი არს მანასე, და ეფერემ, დამამტკიცებელი თავისა ჩემისაჲ, იუდა, მეუფე ჩემი,

C

10. მოაბ, ავაზანი სასოებისა ჩემისაჲ;
 აღუშინა წარვიმართო სლვაჲ ჩემი, და მე
 უცხო თესლნი დამემორჩილნეს.

11. ზინ მიმიყვანოს მე ქალაქსა მას ძნელ-
 სა? ანუ ვინ მიმიძლუეს მე ილუმიამდე.

12. ორა თუ შენ, ღმერთი, რომელმანცა იბ
 განმთხიენ ჩუენ და არა გამოხუედ ღმერთი
 ძალად ჩუენდა?

13. ჟომეც ჩუენ შეწევნაჲ ჳირსა, რამეთუ იგ
 ცუდ არს ცხოვრებაჲ კაცისაჲ.

14. იმართისა მიერ ვყოთ ძალი და მან შეუ-
 რაცხ-ყვენეს ყოველნი მაჳირებელნი სულისა
 ჩემისანი.

მუღლი იდ
 დიდებაჲ, თაყუანის-ცემებაჲ.

ბენანი C

D

ძალი სასოებისა D
 ილუმიამდე BCDE წარმე-
 მართა C, წარმემართოს BD,
 წარმმართოს E დამემორ-
 ჩილნენ E

ბენანი BD. ბენანი ბე-ც, ყე-
 ჳესიბური C

60

ფსალმუნი 60, აღსახრულბა; კურთხევაჲ; დავი-
 თისი

ვედრებაჲ მადლობითურთ BD.
 ფსალმუნი დავითისი C. დასა-
 სრულსა, ქებაჲ [...] დავითისი,
 ფსალმუნი 60 E

10. მოვაბ BD. მოაბავაზანი E. აღუშინა A, იღუმიამდე C, იღუმეამდე D. 11. მი-
 მიძლუეს CE, მიმიძლოს B. იღუმეამდე D. 12. თუ C. რომელმანცა BCDE. გამოხუედ E.
 13. ცუდ CE. 14. ვყოთ) თ ჩამატებულთა A. სულისა C.

L

10. მოაბ, სიავი სასოებისა ჩემისაჲ; ილუმიამდე წარვიმართო სლვაჲ ჩემი,
 მე უცხო თესლნი დამემორჩილნეს.

11. ვინ მიმიყვანოს მე ქალაქსა მას ძნელსა? ანუ ვინ მიმიძლუეს მე ილუ-
 მიამდე,

12. არა თუ შენ, ღმერთმან, რომელმანცა განმთხიენ ჩუენ და არა გამო-
 ხუედ ღმერთი ძალად ჩუენდა?

(13) ჟომეც ჩუენ შეწევნაჲ ჳირსა; რამეთუ ცუდ არს ცხოვრებაჲ კაცისაჲ.

14. ღმართისა მიერ ვყოთ ძალი და მან შეურაცხ-ყვენეს მაჳირებელნი
 ჩუენნი.

60

დასახრულბა, ქებათა შინა, დავითისი -

ჯ

ღ

2. შეგესემინ ღმერთსა ჩემი ლოცვაჲ, მომ- ა
ხედენ, ღმერთო, ჩემსა ლოცვასა.

3. ღიღითგან ქუეყანისაჲთ შენდამი ლალად- ბ
ყავ ვიდრე დაშურომადმდე გულისა ჩემისა.
ღლდესა ზედა აღმამალდე მე, მიძლოდე მე.

4. და იყავ ჩემდა სასო, ჴოდოლ მტკიცე ღ
წინაზე პირსა მტერისასა.

5. შავემკვდრო მე საყოფელთა შენთა უკუ- ე
ნისამდე, დავეფარო მე საფარველსა ფრთეთა
შენთასა.

გ ა ნ ს უ ე ნ ე ბ ა ჲ

6. ჴოლო შენ, ღმერთმან, ისმინე ლოც- ვ
ვისა ჩემისაჲ და ეც მკვდრობაჲ მოშიშთა
სახელისა შენისათა.

7. შლითი-ღლედ შესძინენ მეუფესა წელი- ზ
წადნი მისნი მიღლემდე ნათესავითი ნათესა-
ვად.

8. შადღვრების წინაზე ღმრთისა უკუნი- ო
სამდე; წყალობაჲ და ქეშმარიტებაჲ ვინ
ითხოოს მისგან?

ლალად-ყავ მე D ვიდრე]—
BCDE მიდაშურომამდე BCE
და მიძლოდე C
გოდოლი D

და დავეფარო BCD მე (2)]—
BDE

ხოლო] რამეთუ BCDE
ლოცვათა ჩემთაჲ (ჩუენ-
თაჲ C) BCDE

შესძინე...წელიწადი მისი F.

უკუნისამდე წინაზე ღმრთი-
სა BCDE

60. 3. ვლადტ-ყყავ B, ვლადტ-ყავ D, დაღ-ღ... E. დაშრომამდე BCD, დაშრომადმდე E
აღამალდე BCD. 4. მტერისსა E. 5. დავემკვდრო A. 6. მკვდრობაჲ BC. 7. ნანათესავად C.
8. ითხოვოს BD.

ღ

2. შეისმინე, ღმერთო, ვედრებისა ჩემისაჲ, მოხედენ ჩემსა ლოცვასა.

3. კიღითგან ქუეყანისაჲთ შენდა ლალად-ყყავ მოწყინებასა გულისა ჩემი-
სასა; კლდესა ზედა აღმამალდე მე, მიძლოდე მე.

4. და იყავ ჩემდა სასო, გოდოლ მტკიცე წინაზე პირსა მტერისასა.

5. დავიმკვდრო საყოფელთა შენთა უკუნისამდე, დავეფარო მე საფარველსა
ფრთეთა შენთასა.

6. რამეთუ შენ, ღმერთმან, ისმინე ლოცვათა ჩემთაჲ და ეც მკვდრობაჲ
მოშიშთა სახელისა შენისათა.

7. დლითი-ღლედ შესძინენ მეუფესა წელიწადნი მისნი მიღლემდე ნათესავითი
ნათესავად.

8. დაღვრების უკუნისამდე წინაზე ღმრთისა; წყალობაჲ და ქეშმარიტებაჲ
მისი ვინ გამოიძიოს იგი?

ზ

ღ

9. უსრეთ უგალობდე სახელსა შენსა უკუ- თ
ნისამდე და უკუნითი უკუნისამდე უა მიგცნე .
შენ ლოცვანი ჩემნი დღითი-დღედ.

მუჟლი ი

61

ფსალმუნი 61, აღხარულსა, იდიომისთჳს, და-
ვითისი

მოდღურებაჲ კურნებისაჲ BD.
ფსალმუნი დავითისი C. დასას-
რულსა, იდ[ით]ომისთჳს, ფსალმუნი
61 E

2. ჴარნა ღმერთსა დაემორჩილე, სულო ა
ჩემო; რამეთუ მის მიერ არს ცხორებაჲ ჩემი.

3. ჭამეთუ იგი არს ღმერთი, მაცხოვარი ბ
ჩემი, შესავედრებელი ჩემი და მე არა შე-
ვირყიო უფროჲს.

4. ჴიდრემდის შეადგეთ კაცთა და მოჰკლ- გ
ვიდეთ მათ ყოველნი, ჴითარცა კედელსა დ
მიდრეკილსა და ზღუდესა განშორებულსა?

მათ] თქუენ BCDE ყოველ-
თა E

5. ჴოლო პატივისა ჩემისა იზრახეს გან- ე
შორებაჲ და რბიოდეს წყურილსა. მათსა;
შირითა მათითა აკურთხევდეს და გულითა გ
მათითა სწყევდეს.

და (1)]—C

გ ა ნ ს უ ე ნ ე ბ ა ჲ

9. ესრეთ BCE. უკუნისამდე (1, 2) სრულად სწერია B-ში. მიგქცნე C. დღითი-დღედ BD.
61. სათ. იდომისთჳს E. 3. არაჲ BD. 4. ზღუდესა C. 5. ჩემისაჲ CD. წყურვილსა C.
ჰყვედეს B.

ღ

9. ესრეთ უგალობდე სახელსა შენსა უკუნისამდე და მიგცნე მე ლოცვანი
ჩემნი დღითი-დღედ.

დი დ ე ბ ა ჲ

61

დახარულსა, იდიომისთჳს, ფსალმუნი დავითისი

2. ანუ არა ღმერთსავე დაემორჩილოსა სული ჩემი? რამეთუ მის მიერ არს
ცხორებაჲ ჩემი.

3. და რამეთუ იგი არს ღმერთი ჩემი და მაცხოვარი ჩემი, შესავედრებელი
ჩემი და მე არა შევირყიო უფროჲს.

4. ვიდრემდის დაესხმით კაცთა ზედა და მოჰკლავთ თქუენ ყოველნი, ვი-
თარცა კედელსა მიდრეკილსა და ლობესა დაჰენებულსა?

5. ხოლო პატივისა ჩემისაჲ იზრახეს განშორებაჲ და რბიოდეს წყურილით;
პირითა მათითა აკურთხევდეს და გულითა მათითა სწყევდეს.

ჯ

ღ

6. ჰოლო შენ ღმერთსავე დაემორჩილე, ზ სულო ჩემო, რამეთუ მის მიერ არს თმენაჲ ჩემი.

7. შამეთუ ღმრთისა მიერ არს ცხორებაჲ მ ჩემი და დიდებაჲ ჩემი.

8. იმერთი შეწყენისა ჩემისაჲ და სასოე-ბაჲ ჩემი მისა მიმართ. და]—E

9. უსევდით მას ყოველი კრებული ერი-ბი საჲ, განჰჟინენით მის წინაშე გულნი თქუენ-ნი, რამეთუ ღმერთი მწე ჩუენდა არს. ჩუენდა] თქუენდა C
განსუენებაჲ

10. ჰოლო ამო არიან ძენი კაცთანი, ცრუ ია არიან ძენი კაცთანი სასწორსა მას ზედა სიცრუისასა შა ივინივე ამოებით არიან იბ ურთიერთას. და]—C ივინი BCDE

11. ნუ ესავთ სიცრუესა და ტაცებად ნუ იგ გული ვითქუამნ; სიმდიდრე თუ გარდაგე-იდ რეოდის, ნუ შეაპყრობთ გულთა თქუენთა. თქუენთა განმწარებად C

12. ურთჯერ თქუა ღმერთმან და ორი ესე ივ გუესმა, შამეთუ ღმრთისაჲ არს სიმტკიცე. ივ

9. განჟინენით E. 10. ცრუ C. სიცრუისასა B, სიცრუისასა C. ურთიერთარს AC. 11. სი-ცრუეესა. BCD. ვითქუამ B. შეაპყრობ B. სიმდიდრე BCE. თუ C. ნუ C. თთქუა A. 12. გუესმა C. ღჷსაჲ E. სიმტკიცე B, სიმტკიცე CE.

ღ

6. გარნა ღმერთსა დაემორჩილე, სულო ჩემო, რამეთუ მის მიერ არს თმე-ნაჲ ჩემი,

7. და რამეთუ იგი არს ღმერთი ჩემი და მაცხოვარი ჩემი, შესავედრებელი ჩემი, და მე არა შევირყიო.

8. ღმრთისა მიმართ არს ცხორებაჲ ჩემი და დიდებაჲ ჩემი; ღმერთი შე-წყენისა ჩემისაჲ და სასოებაჲ ჩემი ღმრთისა მიმართ.

9. ესევდით მას ყოველი კრებული ერისაჲ, განჰჟინენით მის წინაშე გულნი თქუენნი, რამეთუ ღმერთი მწე თქუენდა არს.

10. ჰოლო ამო არიან ძენი კაცთანი, ცრუ არიან ძენი კაცთანი სასწორთა მათ ზედა სიცრუისათა და ივინივე ამოებით არიან ურთიერთას.

11. ნუ ესავთ სიცრუეესა და ტაცებად ნუ გსურის; სიმდიდრე თუ გარდა-გეოდის, ნუ შეაპყრობთ გულთა თქუენთა.

12. ერთჯერ თქუა ღმერთმან და ორი ესე მესმა, რამეთუ ღმრთისა არს სიმტკიცე.

ჯ

ღ

13. და შენ მიერ არს, უფალო, წყალობაჲ და შენ მიაგო კაცად-კაცადსა საქმეთა მათ-თაებრ.

მუჭლი ივ

62

ფსალმუნი აბ. დავითისი, რაჟამს იყო უდაბ-ნობა ჭურიახტანისხა

1. იმერთო, ღმერთო ჩემო, შენდამი აღ-ვიმსთე: სურიან სულსა ჩემსა შენდამი. შაო-დენჯერ არს ჯორცი ესე ჩემი, ვითარცა ქუეყანასა ზედა უდაბნოსა, უგზოსა და ურ-წყულსა?

3. უსრეთ წმიდასა შინა გეჩუენო შენ, რაჟათა ვიხილო მე ძალი და დიდებაჲ შენი.

4. შამეთუ უმჯობეს არს ჩემდა წყალო-ნაჲ შენი უფროჲს საცხორებელთასა და ბა-გენი ჩემნი გაქებდენ შენ.

1. აღვიმსთე) ასეა A, ავიმსთე C, ავიმსთე E, ავიმსთობ B. ჰსურიან BD, სურიან C. სჯლსა C. რაოვდენ A (სწვრია რაჟდენ. ო ჩამატებულია), რაჟდენ BCDE. ვგზოსა C. ჯრწყულსა C. 3. ესრეთ BE, ესრე C. 4. უმჯობე BDE. შენი) შენ A.

ღ

13. და შენი არს, უფალო, წყალობაჲ, რამეთუ შენ მიაგო კაცად-კაცადსა საქმეთა მისთაებრ.

62

ფსალმუნი დავითისი, რაჟამს იყო იგი უდაბნოსა მას ჭურიახტანისხა

2. ღმერთო, ღმერთო ჩემო, შენდამი აღვიმსთობ; სწყურიან შენდამი სულსა ჩემსა; რაოდენჯერ-მე არს ჯორცი ესე ჩემი ქუეყანასა ამას შინა უდაბნოსა, უგ-ზოსა და ურწყულსა?

3. ესრეთ წმიდასა შინა გეჩუენე შენ, რაჟათა ვიხილო მე ძალი და დიდებაჲ შენი.

4. რამეთუ უმჯობეს არს წყალობაჲ შენი უფროჲს საცხორებელთასა და ბაგენი ჩემნი გაქებდენ შენ.

მადლობაჲ ღმრთისა მიერ სრულ-თაჲ BD. ფსალმუნი დავითისი C. ფსალმუნი დავითისი, რაჟამს-იგი იყო უდაბნოსა მას ჭურიახტანი-სასა, აბ E

აღვიმსთობ BD შენდამი სულსა ჩემსა BCDE ვითარ-ცა]—BCDE მას ზედა BD ზედა]—C, ამას E

მე]—BDE

ჩემდა]—BCDE

ს

ღ

5. უსრეთ გიგალობდე შენ, ცხორებაო ჩე- ე ცხორებასა ჩემსა BCDK
მო, და სახელითა შენითა აღვიპყრნე შენ-
დამი კელნი ჩემნი.
6. ზითარცა ცმელითა სიპოხისაჲ[თა] გან- ვ განძლა C
ძღეს სული ჩემი და ბაგითა ვალობისაჲთა
გაქებდეს შენ პირი ჩემი.
7. ჳჳკუეთუმცა მოგივსენე შენ სარეცელ- ზ მოგივსენეთ B
თა ჩემთა ზედა, ცისკარსამცა აღვიმსთვე და
გვედრებოდე შენ;
8. ჭამეთუ შენ შემწე მეჲჲჲ მე და სა- ტ მე]—BDE
ფარველსა ფრთეთა შენთასა ვიხარებდე.
9. შიგდევედა შენ სული ჩემი და მე შე- თ
მიწყნარა მარჯუენემან შენმან.
10. ჳოლო მათ ცუდად იძიეს სული ჩემი, ი
შთაჯდენ იგინი ქუესკენელთა თანა ქუეყანი-
სათა.
11. შიეცნენ იგინი კელთა მახულისათა, ია.
ნაწილად მელთა იყენენ იგინი.

5. ესრეთ B, ესრეთ E, ესრეთ C. ცხორება E. აღვიპყრენი C. ავიპყრნე E. შენდამნი A.
6. სიპოხისაჲ A. გაძღეს B. სული C. 7. უკუეთუმცა CE. აღვიმსთვე AC, აღვიმსთუე BD,
აღვიმსთვე E. 9. სული C. მე შემიწყნარა მე BD. მარჯუენამან BD, მარჯუენამან C, მარჯუ-
ენმან E. 10. ცუდად C. სული C. ქუესკენელთა C. ქუეყანისათა B. 11. მახულისათა BD, მახულისა-
სა E. იყუნენ D.

ღ

5. ესრეთ გაკურთხევედე შენ, ცხორებასა ჩემსა, და სახელითა შენითა აღ-
ვიპყრნე კელნი ჩემნი.
6. ვითარცა ცმელითა და სიპოხითა განძღეს სული ჩემი და ბაგითა ვა-
ლობისაჲთა გაქებდეს შენ პირი ჩემი.
7. უკუეთუმცა მოგივსენე შენ სარეცელთა ჩემთა ზედა, ცისკარსამცა გვე-
დრებოდე შენ;
8. რამეთუ შენ შემწე მეჲჲჲ მე და საფარველსა ფრთეთა შენთასა ვი-
ხარებდე.
9. მიგდევედა სული ჩემი შემდგომად შენსა და მე შემეწია მარჯუენე შენი.
10. ხოლო მათ ცუდად იძიეს სული ჩემი, შთაჯდენ იგინი ქუესკენელთა ქუე-
ყანისათა.
11. მიეცნენ იგინი კელთა მახულისათა, ნაწილად მელთა იყენენ იგინი.

C

D

12. ხოლო მეუფე იხარებდეს ღმრთისა იმ ღმრთისაჲ უფლისა D მიმართ და იქნენ ყოველნი, რომელნი ფუტყენ მისა, შამეთუ დაიყო პირი, რომელი იგი იტყოდა სიცრუესა.

მუქლი იგ

დიდებამ, თაყუანის - ცემაჲ

დიდებამ C

63

ფსალმუნი 63, აღხარულხა, ფსალმუნი დავითისა

ახონისაჲ მოძღვრებამ ღმრთის-მსახურებისაჲ BD. ფსალმუნი დავითისი C. დასასრულსა, ფსალმუნი დავითისი, აგ E

2. შეგესემინ, ღმერთო, ლოცვისა ჩემისაჲ, ავილოცვიდე რაჲ მე შენდამი, შიშისაგან მტერისა ივსენ სული ჩემი.

3. წამიფარე მე კრებულისაგან უკეთურთაჲ და მრავალთაგან მოქმედთა უშჯულოებისათა.

4. რომელთა აღიღესნეს ვითარცა მადხვნი ენანი მათნი, გარდააცუეს მშუილდსა მათსა საქმითა სიმწარისაჲთჲ,

12. მეუფე B, მეუფე CE. და იქნენ დავითენ BE, დავითენ D. მისა BD. სიცრუესა BCD.
63. 2. სული C. 3. უკეთურთასა B, უკეთურთასა C. მოქმედთაგან C. ურჩულოებისათა BD, ურჩულოებისათა C, უშჯულოებისათა E. 4. მახვნი A. გარდააცუეს CE. მშუილდსა B, მშუილდსა CDE.

7

12. ხოლო მეუფე იხარებდეს ღმრთისა მიმართ და იქოს ყოველი, რომელი ფუტყიდეს მისა, რამეთუ დაიყო პირი, რომელი იტყოდა სიცრუესა.

63

დახარულხა, ფსალმუნი დავითისა

2. შეიშინე, ღმერთო, ვმისა ჩემისაჲ, გვედრებოლი რაჲ მე შენდამი, შიშისაგან მტერისა ივსენ სული ჩემი.

3. დამიფარე მე ამბოხისაგან უკეთურთაჲსა და სიმრავლისაგან მოქმედთა სიცრუესათა.

4. რომელთა აღიღესნეს ვითარცა მადხვნი ენანი მათნი, გარდააცუეს მშუილდსა მათსა საქმე სიმწარისაჲ,

C

5. ძაბთამცა სტყორკეს ბნელსა შინა ფა-
რულად გულითა წრფელთა; შყის სისრა-
უყო მათ. და არა შეიშინეს.

6. განამტკიცეს თავისა მათისა სიტყუაჲ
უკეთური, ზრახეს დარწყმაჲ მახისაჲ; და ზ
თქუეს: ვინ გვხილნეს ჩუენ?

7. ჴამოიძინეს უსჯულოებანი მათნი, განი-
ზრახეს გამოძიებაჲ გამოსაძიებელთა მათთა;
წარდგეს კაცი სიღრმითა გულისა თვისისაჲთა, თ

8. და ამაღლდეს ღმერთი. ოსარ ჩჩულთა ი
იქმნეს წყლულებანი მათნი,

9. მოუძღურდეს ენანი მათნი მათ თანა.
შედრწუნდეს ყოველნი, რომელნი ხედვიდეს ია
მათ,

10. და შეეშინა ყოველსა კაცსა; ომთბრ-
ნეს მათ საქმენი ღმრთისანი და დაბადე-
ბულნი მისნი გულისკმა-ყვნეს.

ღ

სისრა-უყევს BCD მათ]—
BD, მას C

განამტკიცეს B
დარწყუად E
მიხილნეს B

გამოძიებად C

და მოუძღურდეს CE, და
მ—დენ BD მათ თანა]—E
მათ] მას DE

გულისხმა-ყვენე BD

5. სისრა-უყო ხმნის ბოლო ო და „მათ“ გადასწორებულია, „მათ“—ჩამატებული A. მყისისრ-
აჲ D. სისრა-უყევს C. შეშინეს A, შეიშინეს BCDE. 6. მათისაჲ C. სიტყუა C. დარწყუაჲ BCD.
თქუეს C. 7. გამოიძინეს B, გმოიძინეს C. ურჩულოებანი BD, ჳრჩლბნი C, უშჯულოებანი E.
მათთაჲ C. 8. ჩულთა D. იქმნეს E. წყლულულებანი B, წყულოელებანი E. 9. მოუძღურდეს C,
მოუძღურდენ B. ჰხედვიდეს CD. 10. გულისხმა-ყვენე B, გულისხმა-ყვენე D, გულისხმა-ყვენეს CE.

ღ

5. რაბთამცა განგუმირეს დაფარულსა შინა უბიწოჲ; მყის სისრა-უყონ მას,
და არა შეიშინონ.

6. განამტკიცეს თავისა თვისისა სიტყუაჲ უკეთური, მიუთხრეს დარწყუ-
მაჲ მახისაჲ; და თქუეს: ვინ იხილნეს იგინი?

7. გამოიძიეს უშჯულოებაჲ, განილინეს გამოძიებასა გამოსაძიებელისასა;
წარდგეს კაცი სიღრმითა გულისაჲთა,

8. და ამაღლდეს ღმერთი: ისარ ჩჩულთა იქმნეს წყლულებანი მათნი,

9. და მოუძღურდეს მათ ზედა ენანი მათნი. შედრწუნდეს ყოველნი, რო-
მელნი ხედვიდეს მათ:

10. და შეეშინა ყოველსა კაცსა და უთხრნეს მათ საქმენი ღმრთისანი და
დაბადებულნი მისნი გულისკმა-ყვნეს.

ჯ

11. ზხარებდით მართალნი უფლისა მიმართ, ესევდით მას და მისგან იქადოდეთ ყოველნი წრფელნი გულითა.

მუჯლი იგ

64

ფსალმუნი ად, აღსახრულსა, ფსალმუნი დავითისი, გალობაჲ

2. შენდა შეუენის გალობაჲ, ღმერთო, სიონს, და შენ მიგეცეს ლოცვაჲ იერუსალემს.

3. შეგესემინ ლოცვისა ჩემისაჲ, შენდა ყოველი ერი მოვიდეს.

4. სიტყუანი ურჩულოთანი განძლიერდეს ჩემ ზედა, და ცოდვათა ჩემთაგან შენ მილხინე.

5. ნეტარ არს, რომელი გამოიჩინე, შეიწყნარე, დაემკვდროს ეზოთა შენთა. აღვივსენით ჩუენ კეთილითა სახლისა შენისაჲთა; წმიდა არს ტაძარი შენი,

11. იქნენ იქმნენ D.

64. 2. გშუენის AD. იძღვებს D. 3. ამ მუხლში ბოლო ოთხი სიტყვა სხვა მულნითაა ნაწერი A-ში. 4. უშჯულოთა E. განძრიედდეს B. 5. ტაძარარი E.

ღ

11. იხარებდეს მართალი უფლისა მიმართ და ესვიდეს მას და იქნენ ყოველნი წრფელნი გულითა.

დ რ დ ე ბ ა ა

იჩჩარ ო

64

აღსახრულსა, ფსალმუნი დავითისი, გალობაჲ იერემიასისი და ეზეკიელისი ერისა მის მსხეობისაჲ

2. შენ გშუენის გალობაჲ, ღმერთო, სიონს, და შენ მიგეცეს ლოცვაჲ იერუსალემს.

3. შეგესემინ ლოცვისა ჩემისაჲ, შენდა ყოველი ქორციელი მოვიდეს.

4. სიტყუანი უშჯულოთანი განძლიერდეს ჩუენ ზედა, და უღმრთოებათა ჩუენთაგან შენ მილხინო.

5. ნეტარ არს, რომელი გამოიჩინე და. შეიწყნარე, დაიმკვდროს ეზოთა შინა შენთა, აღვივსენით ჩუენ კეთილითა სახლისა შენისაჲთა; წმიდა არს ტაძარი შენი,

ღ

იხარებდეს მართალი ქ; ესევდით მას (მას—C) და მისგან იქადოდეთ] იშუებდენ და მისგან იქნენ BD, ესვიდეს მას და იქნენ E

ჩინებაჲ წარმართთაჲ, ად B). ფსალმუნი დავითისი C. ფსალმუნი დავით[ისი, ..] ნ [...] თჳს, რაჲმს ეგულებოდა [...] საგან გამოსლვაჲ. ად E.

შეგესემინ] შენ გესემინ BC

და (და—C) დაიმკვდრონ BD.

ჯ

6. საკვრველ ა სიმართლითა. შეგესმინ ჩემი ღმერთსა, მაცხოვარსა ჩუენსა, სასოსა ყოველთა კიდეთა ქუეყანისათა, რომელნი არიან ზღუასა შინა შორს.

7. ჟომელმან განჰმზადნა მთანი ძლიერე- ბითა თუსითა და შთააცუა მათ ძალი,

8. ჟომელმან შეაძრწუნის სიმდიდრე ზღუსაჲ და ოხრაჲ ღელვათა მისთაჲ და- აცხრვის. შეძრწუნდეს წარმართნი,

9. და ეშინოდენ მკვდრთა ქუეყანისათა სასწაულთა შენთაგან, უფალო; ჴამოსლ[ე]ისა ცის[კ]რისასა და მწუხრისასა მხიარულ იყუნენ.

10. ჟოხედე ქუეყანასა, დაათრვე იგი, განამრავლე განმდიდრებაჲ მისი; შდინარე ღმრთისაჲ აიგოს წყლითა; განუმზადე სა- ჴრ[ი]დელი მათი, რამეთუ ესე არს განმზადე- ბაჲ.

ღ

საკვრველ არს BCDE ჩემი ჩუენი CE ჩუენსა ჩემსა BD და რომელნი BD

შეაძრწუნა BD დააცხრვის შენ დააცხრვე BD შეძრწუნდელ BD

უფალო—CE

მოხედა ქუეყანასა და და- ათრვო იგი, განამრავლა BD და განამრავლე E მათი მისი CE

6. სასოსა E. ზღუსა C. „შორს“ სიტყვაში შ ტექსტის ხელითა ნაწერი, დანარჩენი სამი ასო კი გადანასწორებია A-ში, შს B, შურს C. 7. გამზადნა BE, გზზადნა C. ძრიელებითა B. შთააცუა C. 8. შეაძრწუნის C. სიმდიდრე BCE. ზღუსა B. ოხრაჲ C. დააცხრვის E. 9. მკვდრთა B. სასწაულთა C. გამოსლასა A, გშუსლასა C. ცისრისასა A. მწუხრისასა C. მხიარულ C. იყუნენ D. 10. მოხედე შ ჩამატებულია A. დაათრო D. მდინარე CE. გზზადნე C. სახდელი A. ამ მუხლს BD-ში ბოლო აკლია (სიტყვიდან „მდინარე“), D-ში დაკლებული სიტყვები სხვა ხელითა ჩაწერილი.

ღ

6. საკვრველ არს სიმართლითა. შეისმინე ჩუენი, ღმერთო, მაცხოვარო ჩუენო, სასოო ყოველთა კიდეთა ქუეყანისათაო და რომელნი არიან ზღუათა შინა შორს.

7. განჰმზადნა მთანი ძლიერებითა თუსითა, გარე-შერტყმულმან ძლიერებითა,

8. რომელი შეაძრწუნებს სიმდიდრესა ზღუსასა; ოხრასა ღელვათა მისთასა ვინ დაუთმოს? შეძრწუნდენ წარმართნი,

9. და ეშინოდის მკვდრთა კიდეთასა სასწაულთა შენთაგან; გამოსლვასა ცისკრისასა და მწუხრისასა მხიარულებაჲ.

10. მოხედე ქუეყანასა და დაათრვე იგი, განამრავლე განმდიდრებაჲ მისი; მდინარე ღმრთისაჲ აღიგოს წყლითა; განუმზადე საზრდელი მათი, რამეთუ ესე არს განმზადებაჲ.

C

11. **ა**რნატი მისნი დაათრვენ, განამრავ-
ლე ნაყოფი მისი, ცუარითა შენითა მხიარულ
იყოს ჯეჯლი მისი.

12. **ა**კურთხო შენ გზრგვნი წელიწადისაჲ იღ
აიტკბოებითა შენითა, და ველნი შენნი აღ[ი]-
ქსნენ სიპოხითა.

13. **ა**ნპოხნეს შეუნიერებაჲ უდაბნოასაჲ, იე
და სიხარული ბორცუთა შეიმოსონ.

14. შეიმოსნენ ვერძნი ცხოვართანი, ლე-
ლეთა განამრავლონ იფქლი, ლალადებდენ და
გალობდენ.

D

და განამრავლე C

ალიესნეს BD

განპოხო შენ CE

მუჯლი ივ

65

ფსალმუნი 65, აღხარულსა, გალობაჲ დავი-
თისი, ფსალმუნი აღდგომისათჳს

ჩინებაჲ წარმართთაჲ და მოცი-
ქულთა წამებაჲ BD. ფსალმუნი
დავითისი C. დასასრულსა, გალო-
ბაჲ ქრისტეს აღდგომისაჲ, 65 E

1. ლალადებდით ღმრთისა ყოველი ქუეყა-
ნაჲ.

2. უგალობდით სახელსა მისსა, მიეცით
დიდებაჲ ქებულებასა მისსა.

11. ცურითა C. ჯეჯილი C. 12. გზრგვნი B. შენნი| შენი A. ალესნენ A, აიესნენ C. 13. გპო-
ხო C. დაბნოასა C. ბორცუთა BC. 14. იფლი D.

65. 2. მისსა| მისა (1) D, (2) AE.

D

11. ურნატი მისნი დაათრვენ, განამრავლე ნაყოფი მისი, ცუარითა მისითა
მხიარულ იყოს ჯეჯლი მისი.

12. **ა**კურთხო გზრგვნი წელიწადისაჲ სიტკბოებითა შენითა, და ველნი შენნი
ალიესნენ სიპოხითა.

13. განპოხნეს შეუნიერებაჲ უდაბნოასაჲ, და სიხარული ბორცუთა შეიმოსონ.

14. შეიმოსნენ ვერძნი ცხოვართანი და ლელეთა განამრავლონ იფქლი; ლა-
ლადებდენ და გალობდენ.

65

დახარულსა, გალობაჲ ფსალმუნიასა აღდგომისათჳს

1. ლალადებდით ღმრთისა ყოველი ქუეყანაჲ.

2. უგალობდით სახელსა მისსა, მიეცით დიდებაჲ ქებულებასა მისსა.

ზ

ღ

3. არქუთ ღმერთსა: რაბამად საშინელ ბ არიან საქმენი შენნი; მრავლითა ძალითა შე- ნითა გეცრუენეს შენ მტერნი შენნი.

4. ყოველი ქუეყანაჲ თაყუანის-გცემდინ გ შენ და გიგალობდინ შენ და უგალობდინ სახელსა შენსა.

გ ა ნ ს უ ე ნ ე ბ ა ა

5. შოვედით და იხილენით საქმენი ღმრთი- დ სანი, ვითარ საშინელ არს იგი ზრახვითა უფროჲს ძეთა კაცთასა,

6. ჭომელმან გარდააქცია ზღუაჲ ვმელად ე და მდინარესა წიაღჲდა ფრკით; შუნ ვიხა- ვ რებდეთ ჩუენ მისა მიმართ,

7. რომელი-იგი უფლებს ძალითა თჳსითა უკუნისამდე. მუალნი მისნი წარმართთა ზ ხედვენ, რომელთა განამწარეს იგი, ნუ ამალ- ლდებიან თავით თჳსით.

გ ა ნ ს უ ე ნ ე ბ ა ა

3. არქუთ .C. გეცრუენეს C, გეცრუენეს E. შენნი (1) შენი A. 4. თაყუანის-კცემდინ B, თაყუანის-გცემდინ C. 5. მოედით BD. იხილეთ E. ძშთა A. კაცთასა E. 6. გარდააქცია E. ზღუაჲ C. წიაღჲდა A. 7. ვფლებს C. დძალითა B. უკუნისამდე (სრულად) B. თჳლნი C. ჰხედ- ვენ C. ნჳ C. ამალდებიედ B.

თ.-გცემდენ DE და (1)—BCDE შენ (2)—CE გიგალობდინ] გ—დენ D, უგა- ლობდინ] უ—დეს BD

იხილნეთ C იგი]—C

მდინარეთა C და]—E ფრკივ BDE

ამალლდებიედ BCDE

ღ

3. არქუთ ღმერთსა: რაბამად საშინელ არიან საქმენი შენნი; მრავლითა ძალითა შენითა გეცრუენეს შენ მტერნი შენნი.

4. ყოველი ქუეყანაჲ თაყუანის-გცემდენ შენ და გიგალობდენ და უგალობ- დენ სახელსა შენსა, მაღალო.

5. მოვედით და იხილენით საქმენი ღმრთისანი, ვითარ საშინელ არს გან- ზრახვათა შინა უფროჲს ძეთა კაცთასა,

6. რომელი გარდააქცევს ზღუასა ვმელად, მდინარესა წიაღჲდენ ფრკივ; მუნ ვიხარებდეთ ჩუენ მისა მიმართ,

7. რომელი-იგი უფლებს ძალითა თჳსითა საუკუნეთა. თჳლნი მისნი წარ- მართთა ხედვენ; რომელთა განამწარეს იგი, ნუ ამალლდებიედ თავით თჳსით.

C

8. Cკურთხევლით წარმართნი ღმერთსა C ზუნსა და სასმენელ ყავთ კმაჲ ქებისა მისისაჲ,

9. შომელმან დადგა სული ჩუენი ცხორებულად და არა სცა ძრვამ ფერქთა ჩუენთა.

10. ჴანმცადენ ჩუენ, ღმერთო, და გამომაქურვენ ჩუენ, ვითარცა გამოიჭურვის ვეცხლი.

11. შემიყვანენ ჩუენ საბრვესა, დაჰკრიბენ იაჲ კირი ბექთა ჩუენთა,

12. და ავლინენ კაცი თავსა ზედა ჩუენსა. ჴანვლეთ ჩუენ ცეცხლი და წყალი, და გამოიყვანენ ჩუენ განსასუენებელად შენდა.

13. შევიდენ სახლსა შენსა მსხუერპლითა იგ და მიგცნენ შენ აღნათქუემნი ჩემნი,

14. რომელ აღთქუეს ბაგეთა ჩემთა, შომელ ვიტყოდე პირითა ჩემითა კირსა შინა ჩემსა.

D

ღმერთსა, ღმერთსა C

ძრვა C

რამეთუ განმცადენ BCDE და]—C

დამკრიბენ BD

მომიყვანენ E შენდა]—E

შევიდეთ CD

აღმოთქუეს C

რომელ ვიტყოდე ... ჩემსა] იტყოდა პირი ჩემი კირსა

ჩემსა BCDE

8. აქვთ E. 9. სული C. 11. საფრვესა BCE. 12. გავლეთ C. გმომიყვანენ C. 13. მსხუერპლითა B. მსხუერპლითა C. აღნათქუემნი C. 14. „ვიტყოდე“ სიტყვაში A-ში ვი და ე ამოშლილი გ და ა-ს მაგიერ სწერია; მომდევნო სიტყვებში: „პირითა ჩემითა“ თა თრივეში ზევიდანა ჩამატებული. როგორც ჩანს, გადამწერს ჯერ დაუწერია „გეტყოდა (ან: იტყოდა) პირი ჩემი“ და შერე გადაუსწორებთა. შინა] ჩამატებულია A-ში.

D

8. აკურთხევლით წარმართნი ღმერთსა ჩუენსა და სასმენელ ყავთ კმაჲ ქებისა მისისაჲ,

9. რომელმან დადგა სული ჩემი ცხორებად და არა სცა ძრვამ ფერქთა ჩემთა.

10. რამეთუ გამომცადენ ჩუენ, ღმერთო, და გამომაქურვენ ჩუენ, ვითარცა გამოიჭურვების ვეცხლი.

11. შემიყვანენ ჩუენ საფრვესა, დაჰკრიბენ კირი ბექთა ჩუენთა.

12. ავლინენ კაცი თავთა ზედა ჩუენთა; განვლეთ ჩუენ ცეცხლი და წყალი, და გამოიყვანენ ჩუენ განსასუენებელად.

13. შევიდენ სახლსა შენსა მსხუერპლებითა და მიგცნენ შენ ლოცვანი ჩემნი,

14. რომელ აღთქუეს ბაგეთა ჩემთა, და იტყოდა პირი ჩემი კირსა შინა ჩემსა.

ზ

ღ

15. საკუერთხი ტუინოანი შეეწირო შენდა ზერძებითურთ და საკუმეველით, შეეწირო იე შენდა ზუარაკები და ვაცები.

განსუენებაჲ

16. შოვედით და ისმინეთ ჩემი, და გითხრა თქუენ ყოველთა მოშიშთა ღმრთისათა, რაჲესე უყო სულსა ჩემსა.

17. შამეთუ მისა მიმართ ვლალად-ყო პირითა ჩემითა და ავაძალლო იგი ენითა ჩემითა.

18. ცოდვად თუ ვიხილო გულსა ჩემსა, ნუ ისმენ უფალი.

19. წმისთჳს შეისმინა ჩემი უფალმან და მომხედნა ჳმასა ლოცვისა ჩემისასა.

20. ჳურთხეულ არს უფალი, რომელმან არა განიშორა ლოცვად ჩემი, არცა წყალობად მისი ჩემგან.

მუჯლი კ

დიდებაჲ, თაყუანის-ცემად

უყვეს BD

პირითა ჩემითა ვლალატყო (ლალად-[ყჳჳჳ E] BCDE

იხილო BD, იხილოს CE გულმან ჩემმან E ისმენ E

უფალმან ღმერთმან BCDE მომხედნა B

დიდებაჲ BD

66

ფსალმუნი აჳ, დავითისი; აღსახრულსა, კურთხევად; ფსალმუნი გალობისაჲ

ფსალმუნი დავითისი, აჳ BD. ფსალმუნი C. დასასრულსა, ფსალმუნი დავითისი, აჳ E

15. საკუერთხი E. ტუნოანი B. ტუნოანი CD, ტუნოანი E. ვერძებითურთ C. საკუმეველი E, საკუმეველით C. ზუარაკები C. 16. მოვედით B. ყო C. 17. ვლალად-ყო] ასე A, ვლალად-ყო B. აღვამაღლო C. 18. თჳ C. ვიხილო] ჳ ჩამატებულთა A. ნჳ C. 19. ლოცვისა] ცოლვისა B. 20. არა| არად D. დიდებაჲ] D-ში სხვა ხელითა მიწერილი.

ღ

15. საკუერთხეები ტუნოანი შენდა შეეწირო ვერძებითა და საკუმეველითა, შეეწირო შენდა ზუარაკები და ვაცები.

16. მოვედით, ისმინეთ ჩემი, და გითხრა თქუენ ყოველთა მოშიშთა ღმრთისათა, რაოდენი უყო სულსა ჩემსა.

17. მისა მიმართ პირითა ჩემითა ღალად-ყჳჳჳ და აღვამაღლე იგი ენითა ჩემითა.

18. სიცრუეჳს თუ ვხედვედ გულსა შინა ჩემსა, ნუ ისმენ ჩემსა უფალი.

19. ამისთჳს შეისმინა ჩემი ღმერთმან და მომხედნა ჳმასა ვერძებისა ჩემისასა.

20. კურთხეულ არს ღმერთი, რომელმან არა განიშორა ლოცვად ჩემი და არცა წყალობად მისი ჩემგან.

C

2. იმერთო, მიწყალენ ჩუენ და მაკურ- ა
თხენ ჩუენ, გამოაჩინე პირი შენი ჩუენ ზედა
და მიწყალენ ჩუენ.

3. ცნობად ქუეყანასა ზედა გზაჲ შენი და ბ
ყოველსა თესლებსა შორის მაცხოვარებაჲ
შენი.

4. აღიარებენ შენ ერნი, ღმერთო, აღ- გ
გიარებენ შენ ერნი ყოველნი.

5. შხიარულ იყოს და იხარებდეს თესლე- დ
ბი, ძამეთუ შენ განსაჯო ერი სიმართლით, ე
თესლებსა ქუეყანასა ზედა უძლოდი.

გ ა ნ ს უ ე ნ ე ბ ა ა

6. აღიარებენ შენ ერნი, ღმერთო, აღ- ვ
გიარებენ შენ ერნი ყოველნი.

7. ქუეყანამან გამოსცა ნაყოფი თჳსი; მა- ზ
კურთხენინ ჩუენ ღმერთმან, ღმერთმან ჩუენ-
მან.

8. შაკურთხენინ ჩუენ ღმერთმან, და ეში- ც
ნოდენ მისგან ყოველთა კიდეთა ქუეყანისათა.

მ უ გ ლ ი ო

ჟ

ჩუენ (2)]—E

აღიარებდენ (1, 2) C

აგიარებდენ (1) C

მაკურთხენ ჩუენ, ღმერთო,
ღმერთო (ღმერთო—D) ჩუ-
ენო BCDE

მისგან]—C

3. ცნობაჲ BD. მაცხოვარებაჲ E. 4. აგიარებენ (1, 2) BDE. 6. აგიარებენ (1, 2) BDE, (2)C.

ღ

2. ღმერთო, მიწყალენ ჩუენ და მაკურთხენ ჩუენ, გამოაჩინე პირი შენი
ჩუენ ზედა და მიწყალენ ჩუენ.

3. ცნობად ქუეყანასა ზედა გზაჲ შენი და ყოველსა თესლებსა შორის
მაცხოვარებაჲ შენი.

4. აღიარებდელ შენ ერნი, ღმერთო, აღიარებდელ შენ ერნი ყოველნი.

5. მხიარულ იყვნედ და იხარებდენ თესლნი, რამეთუ შენ განსაჯნე ერნი-
სიწრფოებით და თესლებსა ქუეყანასა ზედა უძლოდი.

6. აღიარებდენ შენ ერნი, ღმერთო, აღიარებდენ შენ ერნი ყოველნი.

7. ქუეყანამან გამოსცა ნაყოფი თჳსი; მაკურთხენ ჩუენ, ღმერთო; ღმერთ-
მან ჩუენმან

8. მაკურთხენინ ჩუენ, ღმერთმან, და ეშინოდენ მისგან ყოველთა კიდეთა
ქუეყანისათა.

დ ი დ ე ბ ა ა

ტ

67

ფსალმუნი 67, აღსახრულხა; ფსალმუნი დავითისი

2. ოღდეგინ ღმერთი, და განიბნიენდ ყოველნი მტერნი მისნი, ოვლტოდეთ მოძულენი მისნი პირისა მისისაგან.

3. ოითარცა მოაკლდის კუამლსა, მოაკლდენ, და ვითარცა ცვლი რაჲ დადნის წინაშე ცეცხლსა, ოგრეთ წარწყმდენ ცოდვილნი პირისაგან ღმრთისა.

4. და მართალნი იხარებდენ, შხიარულ იყენენ წინაშე ღმრთისა და განსცხრებოდინ სიხარულით.

5. ოკურთხევდით ღმერთსა და უგალობდით სახელსა მისსა; ოზა-ეციით მას, რომელი იგი ზის დასავალით; უფალ არს სახელი მისი და იხარებდით მის წინაშე.

6. შეძრწუნდით პირისა მისისაგან, რომელი იგი მამაჲ არს ობოლთაჲ და მსაჯული კურთხეთაჲ; იმერთი ადვილსა წმიდასა მისსა. თ

67. სათ. 67]—B. 2. განიბნიენდ A. განიბნიენენ C. მოძულენი C. 3. ცვლი]—E, ცული B. ეგრე BCE. ცოდვილ C. ღმრთისაჲსა B. 4. მხიარულ C. განსცხრებოდინ E. 5. მისა A. იხარედით D. 6. მსაჯული C. კურთხეთა C. მისა AB.

ღ

67

დასახრულხა, დავითის ფსალმუნი, შესხმხაჲ

2. აღდეგინ ღმერთი, და განიბნიენენ ყოველნი მტერნი მისნი, და ივლტოდენ მოძულენი მისნი პირისა მისისაგან.

3. ვითარცა მოაკლდის კუამლსა, მოაკლდენ, და ვითარცა ცვლი რაჲ დადნის წინაშე ცეცხლსა, ეგრეთ წარწყმდენ ცოდვილნი პირისაგან ღმრთისა.

4. და მართალნი იხარებდენ, მხიარულ იყენენ წინაშე ღმრთისა და განსცხრებოდინ სიხარულითა.

5. აქებდით ღმერთსა და უგალობდით სახელსა მისსა, გზა-უყავთ მას, რომელი იგი ამალღდა დასავალით; უფალ არს სახელი მისი და იხარებდით მის წინაშე.

6. შეძრწუნდედ პირისა მისისაგან, რომელი იგი მამა არს ობოლთაჲ და მსაჯული კურთხეთაჲ; ღმერთი ადვილსა წმიდასა მისსა.

ღ

კრისტოს განკაცებაჲ და წარმართთა ჩინებაჲ, 67 BD. ფსალმუნი C. დასახრულსა, ფსალმუნი დავითისი, 67 E

განიბნიენენ BCDE

მოაკლდედ (2) E რაჲ]—DE ცვლი დადნეს D

იყენედ BD

გზა-ეციით მას]—BCDE დასავალით] აღმოსავალით C და (2)]—E

C

7. ღმერთმან დაამკვდრინის ერთ-სახენი სახელსა, ღამოიყვანის კრულნი სიმწნითა თუსითა; ეგრეცა განმამწარებელნი მისნი, რომელნი დაძინებულ არიან სამარებასა.

8. ღმერთო, გამოსლვასა შენსა წინაშე ერისა შენისა და წიაღსლვასა შენსა უდაბნოდ

9. ჭუეყანაჲ შეიძრა, და ცანიცა წუთოდეს ზირისაგან ღმრთისა სინაჲსა, წინაშე პირსა იგ ღმრთისა ისრაელისა.

10. ჩუიმაჲ ნეფსითი განუმზადე, ღმერთო, იდ სამკვდრებელსა შენსა; შო-ლათუ-უძღურდეს, იგი ხოლო შენ და-ვე-ამტკიცო იგი.

11. და ცხოველნიცა შენნი მკუიდრ არიან მას შინა; ღანუმზადე სიტკბოებითა შენითა გლახაკსა, ღმერთო.

12. ძაფალმან სცეს სიტყუაჲ, რომელნი იხ ახარებენ ძალითა მრავლითა.

13. შეუფე ძალითა საყუარელისაჲ, სიკეთე სახლისა შენისაჲ განყოფად ნატყუნავისა.

7. დაამკვდრინის B. კრულნი B. კრულნი C. სამარებასა BE. 8. გამოსლვასა E. შენისაჲ BCDE. უდაბნოდ C. 9. დდა A. ძწოდეს BC. სინასა D. ისრაელისასა (სრულად) BE, იშლისასა C. 10. წუმაჲ B, წკმაჲ CDE. ნებსითი BE. განუმზადე C. სამკვდრებელსა B. შო-ლათუ-უძღურდეს C. შო-ლათუ-უძღურდენ B. 11. შენი A. მკვდრ BCDE. გ'უმზადე C. 13. მუფშ BCE. სიკეთე BCE. ნატყუნავისა C.

D

დაამკვდრენს D სახელსა] სახლსა CDE, სხლ-სა B გამოიყვანენს D

არიედ C

და]-C

წუთოდეს] ძრწოდეს BC:D

ღმერთო]-BDE

შენსა, ღმერთო BD მო-ლათუ-უძღურდენ BD გან-ვე-ამტკიცო BD

განუმზადა BD

E

7. ღმერთმან დაამკვდრინის ერთ-სახენი სახლსა, გამოიყვანის კრულნი სიმწნითა თუსითა; ეგრეცა განმამწარებელნი მისნი, რომელნი დამკვდრებულ არიან სამარებასა.

8. ღმერთო, გამოსლვასა შენსა წინაშე ერისა შენისა და წიაღსლვასა შენსა უდაბნოდ

9. ჭუეყანაჲ შეიძრა, და ცანიცა წუთოდეს პირისაგან ღმრთისა სინაჲსა, პირისაგან ღმრთისა ისრაელისა.

10. წკმაჲ ნებსითი განუმზადო, ღმერთო, სამკვდრებელსა შენსა; შო-ლათუ-უძღურდა, ხოლო შენ და-ვე-ამტკიცო იგი.

11. და ცხოველნიცა შენნი მკვდრ არიან მას შინა; განუმზადე სიტკბოებითა შენითა გლახაკსა, ღმერთო.

12. უფალმან სცეს სიტყუაჲ, რომელნი ახარებენ ძალითა მრავლითა.

13. მუფშ ძალითა საყუარელისაჲ, შეუნიერებითა სახლისაჲთა განყოფად ნატყუნავისა.

ზ

ღ

14. ოქუეთუ გეძინოს შენ შორის ნაწი- ით
ლებსა; ჟრთენი ტრედისანი ვეცხლით მო-
სილნი, და ბექ-საშუალი მისი ფერითა ოქ-
როჯსადათა.

მოსილ BCDE

15. შაეამს განაჩინებდა ცათა მყოფი იგი
მეუფებსა მას ზედა, განითოვნეს იგინი სელ-
მონს.

განაჩინებდეს C
იგინი] იგი C

16. შთაჲ ღმრთისაჲ, მთაჲ პოხილი, მთაჲ
შეყოფილი და მთაჲ პოხილი.

შეყოფილნი] ღმრთისანო C

17. შასა-მე ჰგონებთ თქუენ, მთანო შე-
ყოფილნი? მთაჲ ესე, რომელ სთნდა ღმერთ-
სა დამკუიდრებად მას ზედა, შამეთუ უფალ-
მანცა დაიმკუდროს იგი სრულიად.

შეყოფილნი] ღმრთისანო C

18. უტლნი ღმრთისანი ბევრ-წილ არიან, კე
და ათასეულნი წარჰმართებენ მათ; ოქთალი
მას შინა სინასა წმიდასა მისსა.

წარუმართებენ BE, წარუ-
მართებიან D მათ] მას BCDE
სინასა, მთასა BCD

19. ლღდა მალალსა, წარმოტყუენა ტყუე, კ^ზ
მოილო და განუყო იგი ნიქად კაცთა, შაჲ-
თა ურწმუნოთაცა სამკუდრებელად იყოს.

ტყუე]—C მოილო და განუ-
ყო] და მისცა BD, მოილო იგი
და განუყო E იყოს ესე BCDE

14. უკეთჲ C, უკეთუ E. ტრედისა B. ბექთ-საშუალი BE, ბექთ-საშუალი D, ბექთ-სწული C.
15. მეუფებსა C. თაედაპირველად A-ში ყოფილა „განთოვლდეს“; განთოვლდეს BC, განთოვ-
დეს D, განთოვლდეს E. სელომს BCD. სენმონს E. 17. სთდა B. დამკუიდრებად B, დამკუიდრე-
ბად CDE. დაიმკუდროს BC. 18. წარუმართებენ C. სინასა] ამ სიტყვის შემდეგ A-ში ერთი
სიტყვა ამოღებულა; ჩანს შანის ნაკვალევი. შესაძლოა, აქ ეწერა „მთასა“; მთა D. მისა A.
19. აჲდა BCDE. ტყუე B, ტყუე E. განუყო C. ურწმუნოთაცა C. სამკუდრებელად B.

ღ

14. უკუეთუ დაიძინოთ შორის ნაწილებსა, ფრთენი ტრედისანი ვეცხლით
მოსილ, და ბექთ-საშუალი მისი ფერითა ოქროჯსადათა.

15. რაეამს განაჩინებდა ცათა მყოფი იგი მეუფებსა მას ზედა, განთოვლდენ
იგინი სელმონს.

16. მთაჲ ღმრთისაჲ, მთაჲ პოხილი, მთაჲ შეყოფილი და მთაჲ პოხილი.

17. რასა-მე ჰგონებთ თქუენ, მთანო შეყოფილნი? მთაჲ ესე, რომელ სთნდა
ღმერთსა დამკუიდრებად მას ზედა, და რანეთუ უფალმანცა დაიმკუდროს იგი
სრულიად.

18. ეტლნი ღმრთისანი ბევრ-წილ არიან და ათასეულნი წარუმართებენ მას;
უფალი მათ შორის სინასა, მთასა წმიდასა მისსა.

19. აღჰვედ მალალსა, წარმოტყუენე ტყუე და მოილე ნიქები კაცთა შო-
რის, რაჲთა ურჩინცა სამკუდრებელად იყენენ.

C

D

20. **ჲ**ფალი ღმერთი კურთხეულ, კურ- კო
თხეულ არს ღმერთი დღითი-დღედ; **ქ**არ- ლ დღითი-დღე BCD
გვმართოს ჩუენ ღმერთმან მაცხოვარებისა
ჩუენისამან.

21. ღმერთი ჩუენი ღმერთ მაცხოვარ,
გ ა ნ ს უ ე ნ ე ბ ა ა
ნა უფლისაგან არიან გამოსლვანი სიკუდილი- ლა
სანი.

22. **ჲ**ლო ღმერთმან შემუსროს თავები ლბ
მტერთა თვსთაჲ, თხემით თმითურთ, რო- თვსთაჲ] მისთაჲ BCDE
მელნი ვლენან უსჯულოებითა თვსითა. თვსითა] მათითა BCDE
23. **ჲ**ქუა ღმერთმან: ბასანიო მოვაქციენე ლგ მოვაქციო E, მოვაქციენე იგი-
და მოვიყვანე იგინი ღრმათაგან ზღვსათა; ნი C გამოვიყვანე BD, აღ-
მოვიყვანო იგი E.

24. **ჲ**აჲთა შეისოვლენ ფერჯნი შენნი ლდ შეისოვლოს BCE ფერჯი
სისხლითა, და ენანი ძაღლთა შენთანი—სისხ- შენი CE
ლითა მტერთა მისთაჲთა. სისხლითა (2)]—BCD]E
მტერთაგან მის მიერ BCDE

20. წარგუმართოს B. 21. მაცხოვარ D. არიარიან E. გამოსლვანი E. სიკუდილი[სა]ნი C. 22. შე-
მუსროს C, შემუსროს E. თმითურთ B. ურჩულოებითა BD, ურჩულოებითა C, უსჯულოებით-
თა E. 23. ბასანიო CD. მოვაქციენე B, მოვაქციენე C. მოვიყვანე C. ღრმათაგან B, ღრმა-
თა E. 24. შენი A. მტერთა] ამ სიტყვის შემდეგ A-ში თითქო ამოშლილია -გან, მომდევნო-
სიტყვაში -ჲთა მერვა მიწერილი. შესაძლოა, პირველად ეწერა „მტერთაგან მის [მიერ]“;
როგორც BCDE-ში.

L

20. უფალი ღმერთი კურთხეულ, კურთხეულ არს ღმერთი დღითი-დღედ;
წარგვმართოს ჩუენ ღმერთმან მაცხოვარებისა ჩუენისამან;

21. ღმერთი ჩუენი ღმერთ მაცხოვარ, და ჲფლისა უფლისაგან არიან გა-
მოსავალნი სიკუდილისანი.

22. **ჲ**ლო ღმერთმან შემუსროს თავები მტერთა მისთაჲ, თხემით [თ]მითურთ,
რომელნი ვლენან უსჯულოებითა მათითა.

23. **ჲ**ქუა უფალმან: ბასანიო მოვაქციო, მოვაქციო სიღრმეთა შინა ზღვსათაჲ;

24. **ჲ**აჲთა შეიღებოს ფერჯი შენი სისხლითა და ენანი ძაღლთა შენთანი
—მტერთაგან მის მიერ.

ჯ

25. ჴამოჩნდეს სლვანი შენნი, ღმერთო, ლე ღმრთისა ჩემისანი (ჩუენისა-სლვანი ღმრთისა და მეუფისა ჩუენისანი, რომელ არს წმიდასა შინა; BCDE მეუფისა ჩუენისანი] მეუფისანი BCDE წმიდათა CE.
26. შსთვეს მთავართა გალობისა მიცემად ლვ მიცემად გალობისა და (და— შორის ქალწულთა მაქებელთადასა. E) BCDE.
27. უკლესიასა შინა აკურთხევდით ღმერთ- ლზ სა და უფალსა წყაროთაგან ისრაელისათა.
28. შუნ ბენიამენი ქაბუკი განკუირვებასა, ლწ ბენიამენი და C ქაბუკი B შთავარნი იუდაჲსნი წინამძღუარნი მისნი, ლთ იუდაჲსნი და BDE მთავარნი ზაბილოვნისნი და მთავარნი ნებთალემისნი.
29. ჳრძანე, ღმერთო, ძალითა შენითა, მ განაძლიერე ესე, რომელ განაძლიერე შენ- რომელ-ესე BD და განაძლიერე (1) E.
30. ჲაძრით წმიდით შენით იერუსალემით შა შენდა შეწირონ მეფეთა ძლუენი.

25. შენი A. 26. იმსთვეს] ასუა AC, იმსთჳს B. იმსთუეს D, იმსთჳეს E. მაქებელთასა CE: 27. იმწ'რლსთა B. 28. მჳნ C. განკურვებასა C. განკურვებასა DE. იუდაჲსნი C. წინამძღუარნი C. ზაბილონისნი BD, ზაბლონისნი C, ზაბულონის(ნი) E. ლეფთალემისნი BC, ნეფთალემისნი D, ნეფთალემისნი E. 29. განაძრიელე (1, 2) B. 30. წმიდით] შენით E. შენდა] „შენ“ ჩამატებულია, თავდაპირველად „და შეწირონ“ A. ძლჳნი B, ძლჳნი C.

ღ

25. გამოჩნდეს სლვანი შენნი, ღმერთო, სლვანი ღმრთისა ჩემისა და მეუფისანი წმიდასა შინა.
26. იმსთუეს მთავართა მახლობელად მგალობელთა, შორის ქალწულთა მეებნეთასა.
27. ეკლესიათა შინა აკურთხევდით ღმერთსა და უფალსა წყაროთაგან ისრაელისთა.
28. მუნ ბენიამენ ქაბუკი განკურვებასა; მთავარნი იუდაჲსნი წინამძღუარნი მათნი; მთავარნი ზაბულონისნი, მთავარნი ნეფთალემისნი.
29. ბრძანე, ღმერთო, ძალითა შენითა; განაძლიერე, ღმერთო. ესე, რომელ ჰქმენ ჩუენ შორის.
30. ტაძრით შენით იერუსალემით შენდა შეწირონ მეფეთა ძლუენი.

C

31. შეპრისხენ შენ მწეცთა ლერწმისათა; მბ კრებული ზუარაკთა და დიეკეულთაჲ შორის ერისათა, შაჲთა მოდრკენ ივინი, რომელნი მგ გამოცდილ არიან ვეცხლითა. ჴანაზნიენ წარ- მარტინი, რომელთაჲ ჰნებავს ბრძოლად.

32. შოვიდენ მოციქულნი ეგვპტით, და მე ჰინდოთა უსწრონ კელისა მიცემად ღმრთისა.

33. შეფენი ქუეყანისანი აკურთხევდით მე ღმერთსა და უგალობდით სახელსა მისსა,

განსუენებაჲ

34. შომელ-იგი ამალდა ცასა ცათასა მჲ აღმოსავალით. შესრა მოსცა ჳმაჲ თჳსი, ჳმაჲ მც ძლიერებისა თჳსისაჲ.

35. მიეცით დიდებაჲ ღმერთსა; შესრავლსა მთ ზედა დიდ არს შეენიქერებაჲ მისი, და ძალი მისი ღრუბელთა შინა.

36. საკვრველ არს ღმერთი წმიდათა შო- რის მისთა: ღმერთი ისრავლისაჲ, შან მოს- ნა- ცეს ძალი და სიმტკიცე ერსა თჳსსა; კურ- თხეულ არს ღმერთი.

მუქლი ნა

დი დებაჲ, თაყუანის- ცემაჲ

D

ზუარაკთა და| ზუარაკთაჲ
BDF, ზუარაკთაჲ და C მი-
დრკენ BD რომელ E
ბრძოლაჲ BCDE

მოვიდეს BCD
ჰინდოეთმან -უსწრო (უსწ-
როს E) BCDE

სახელსა მისსა] უფალსა CE

რომელი-იგი BCDE
თჳსი] მისი BE
თჳსისაჲ] მისისაჲ BCDE

დი დებაჲ D

31. მწეცთა C. ლერწმისათა B. დიეკეულთაჲ D, დიეკეულთა CE, დიეკეულთა B. 32. ეგ- უპტით] B. ინდოეთმან CE. უსწრონი] 5 ჩამატებულია A. 34. ძრიელებისა B. 35. ისრავლსა (სრულად) B. თჳსა A. შეენიერებაჲ A. შეენიერებაჲ C. შეენიერებაჲ E. ღრუბელთა C. 36. სა- კვრველ B. მისთა] მის B. სიმტკიცე BCE. თჳსა A. დიდებაჲ] D-ში სხვა ხელითაჲ მიწერილი. 36-ე მუხლის სათვალავი A-ში შეცდომით არის ლ და ლა.

L

31. შეპრისხენ შენ მწეცთა ლერწმისათა; კრებული ზუარაკთაჲ დიეკეულთა შორის ერისათა მიდრკეად გამოცდილთა ვეცხლითა. განაზნიენ წარმარტინი, რომელთაჲ ჰნებავს ბრძოლად.

32. მოვიდენ მოციქულნი ეგვპტით, ჰინდოეთმან უსწროს კელისა მიცემად ღმრთისა.

33. მეფენი ქუეყანისანი აქებდით ღმერთსა და უგალობდით უფალსა.

34. რომელი-იგი ამალდა ცასა ცათასა აღმოსავალით, ესერა მოსცეს ჳმაჲ თჳსი, ჳმაჲ ძლიერებისაჲ.

35. მიეცით დიდებაჲ ღმერთსა; ისრავლსა ზედა დიდად შეენიერებაჲ მისი, და ძალი მისი ღრუბელთა შინა.

36. საკვრველ არს ღმერთი წმიდათა შორის მისთა; ღმერთი ისრავლისაჲ, მან მოსცეს ძალი და სიმტკიცე ერსა თჳსსა. კურთხეულ არს ღმერთი.

დი დებაჲ

ჯ

ღ

ღინანუ 7

ღინანუ BD. ღინანუ ბჟ-1 C

68

ფსალმუნი აშ, დავითისი, აღხანრულსა, ცვალებულთათჳს

აშ. ვნებაჲ ქრისტჳსი და ჰურია--
თა განგდებაჲ BD. ფსალმუნი და--
ვითისი C. დასასრულსა, ცვალებულთათჳს, გალობაჲ დავითისი, აშ E

2. შაცხოვნე მე, ღმერთო, რამეთუ შევი- ა
დეს წყალნი სულსა ჩემსა.

3. შავინთქ მე სიღრმესა უფსკრულთასა, ბ
სადა არა იყო განსუენებაჲ; შოვედ მე სიღრ- გ
მესა ზღუსასა და მოქცევამან დამთქა მე.

4. შავშუერი მე ღალადებითა ჩემითა, და დ
დამჴდა ჴმაჲ ჩემი, შოაკლდა თუალთა ჩემ- ე
თა სასოებითა უფლისა მიმართ ღმრთისა ჩემისა.

სადა]—C, სადა-იგი BD.

ჩემისა] ჩემისაჲთა CE, ჩუე--
ნისასა D.

5. ჴანმიმრავლდეს მე უფროჲს თმათა თა- ვ
ვისა ჩემისათა მოძულენი ჩემნი ცულად;
ღანძღიერდეს მღევარნი ჩემნი და მტერნი ჴ
ჩემნი სიცრუვით; რაჲ-იგი არა მეტაცა, მა-
შინ მიუზღევდ.

და მოძულენი BCD

ვიტაცე CE
მიუზღე BD

68. სათ. იშ D-ში სათაურის ბოლოს სწერია. 2. სულსა C. 3. დავითქ BCE. დავინთქი D. უფსკრულთასა C. მოვედი D. ზღუისასა B. მოქცევამან BE. დამნთქა D. 4. დავშუერი C. თუალთა C. ჩემისასა B. 5. უფრჳს B, უფროჲს C. ცვად C. განძრიელდეს B. სიცრუვით E. მიჯზღევდ C.

ღ

68

დახანრულსა, ცვალებულთათჳს, ფსალმუნი დავითისი

2. მაცხოვნე მე, ღმერთო, რამეთუ შევიდეს წყალნი სულად ჩემდაღნდე.

3. დავინთქ მე უყსა უფსკრულისასა, და არა არს დათმენაჲ; შოვედ მე
სიღრმესა ზღუსასა და მოქცევამან დამნთქა მე.

4. დავშუერი მე ღალადებითა, და დამჴდა ჴმაჲ ჩემი, შოაკლდა თუალთა
ჩემთა სასოებითა ღმრთისა მიმართ ჩემისა.

5. განმრავლდეს უფროჲს თმათა თავისა ჩემისათა მოძულენი ჩემნი ცულად;
ღანძღიერდეს მღევარნი ჩემნი, მტერნი ჩემნი სიცრუვით; და რაჲ-იგი არა
მეტაცა, მაშინ მიუზღევდ.

C

D

6. იმერთო, შენ უწყი უგუნურებაჲ ჩემი, C და შეცოდებანი ჩემნი შენგან არა დაეფარნეს.

7. ნუ ჰრცხუენებინ ჩემ გამო, რომელთა თ დაგიტომონ შენ; უფალო, უფალო ძალთაო; ნუცა ჰკდემებინ ჩემ ძლით, რომელნი გეძიებდენ შენ, ღმერთო ისრაელისაო.

8. შამეთუ შენთჳს დავითმინე მე ყუედრებაჲ, დაფარა სირცხულმან პირი ჩემი;

9. ოცხო ვექმენ ძმათა ჩემთა და სტუმარ—ძეთა დედისა ჩემისათა;

10. შამეთუ შურმან სახლისა შენისამან იგ შემჳამა მე, და ყუედრებანი მაყუედრებელთა შენთანი დამეცნეს ჩემ ზედა.

11. შავიმდაბლე მარხვითა სული ჩემი, და იდ იქმნა იგი ჩემდა საყუედრელ.

12. ზყავ სამოსლად ჩემდა ძაძაჲ და ვექმენი მე მათ იგავ.

დაიფარნეს B, დაეფარნეს E

მრცხუენებინ C რომელთა დაგიტომონ შენ]—D უფალო (2)] ღმერთო D გეძიებენ BCDE

და დაფარა BCDE

ვექმენ მე BCDE

შენთანი] ჩემთანი BCDE

საყუედრელ] სასო C

6. უწყი C. უგუნურებაჲ C. არაჲ C. 7. ჰრცხუენებინ B, მრცხუენებინ C. კდემებინ BCDE. გეძიებდენ] და ჩამატებულია A. 8. სირცხულიმან B. 9. სტუმარ C. 11. სული C.

D

6. ღმერთო, შენ უწყი უგუნურებაჲ ჩემი, და შეცოდებანი ჩემნი შენგან არა დაეფარნეს.

7. ნუ ჰრცხუენებინ ჩემდამო, რომელთა დაგიტომონ შენ, უფალო, უფალო ძალთაო; ნუცა ჰკდემებინ ჩემ ძლით, რომელნი გეძიებენ შენ, ღმერთო ისრაელისაო.

8. რამეთუ შენთჳს დავითმინე ყუედრებაჲ, და დაფარა სირცხულმან პირი ჩემი.

9. უცხო ვექმენ მე ძმათა ჩემთა და სტუმარ—ძეთა დედისა ჩემისათა.

10. რამეთუ შურმან სახლისა შენისამან შემჳამა მე, და ყუედრებანი მაყუედრებელთა შენთანი დამეცნეს ჩემ ზედა.

11. და დაეფარე მარხვითა სული ჩემი, და იქმნა იგი ჩემდა საყუედრელ.

12. ვყავ სამოსლად ჩემდა ძაძაჲ და ვექმენი მათ იგავ.

ჯ

ღ

13. ჩემთვის ზრახვიდეს, რომელნი სხდეს ივ ბჰეთა და ჩემდამო გალობდეს, რომელნი სუმიდეს ღუნოსა.

14. ღოლო მე ვილოცვედ შენდამი; ეამსა იზ შეწყნარებისასა, იმერთო, მრავლითა მოწყ- ის ყალვებითა შენითა შეგესემინ ჩემი კეშმარი- ტებითა მაცხოვარებისა შენისაჲთა.

15. შიკსენ მე თივისაგან, რაჲთა არა და- ით ვინთჲ; ჴანვეერი მე მოძულეთა ჩემთაგან და კ სიღრმეთაგან წყალთა მრავალთაჲსა.

16. ჩუ დამთქამნ მე მორევი წყალთაჲ კა და ნუცა დამფარავენ მე სიღრმე უფსკრულ- თაჲ, ჩუცა შეიყოფნ ჩემ ზედა ჯურღმული კბ პირსა მისსა.

17. უსინე ჩემი, უფალო, რამეთუ ტკბილ კა არს წყალობაჲ შენი; იმერთო, მრავლითა კდ მოწყალეებითა შენითა მოიხილე ჩემ ზედა.

18. ჩუ გარე-მიიქცევ პირსა შენსა მონისა კე შენისაგან, რამეთუ მკირს მე, მწრაფლ ის- მინე ჩემი.

ჩემ გამო C

ვილოცვიდე BD შენდამი, უფალო BCDE მოწყალეებითა] წყალობითა E შეგესემინ] შენ გესემინ C

წყალთასა მრავალთა B

და]—BCDE შეიყოფინ BCD პირისა მისისაჲ D

შენითა]—D

მწრაფლ] ფუსთად B, მსთუ- აღ CDE ისმინე] შეგესემინ BDE, შენ გესემინ C

13. სვიდეს C, სმიდეს D. გალობდეს] გამობდეს A. ღუნოსა B. 14. ვილოცვიდე B. 15. და- ვითჲ BCE. მოძულეთა C. 16. ნკ C. წყალთა E. ნუცა (1, 2) C. სიღრმეშ B. სიღრმე CE. ჯურღმული C. მისა A E. 18. ნკ C. ფუსთად] ასეა B. მსთად C.

ღ

13. ჩემთვის ზრახვიდეს, რომელნი სხდეს ბჰეთა და ჩემდამო გალობდეს, რომელნი სუმიდეს ღუნოსა.

14. ხოლო მე ვილოცვედ შენდამი, უფალო; ეამსა შეწყნარებისასა, ღმერ- თო, სიმრავლითა მოწყალეებისა შენისაჲთა შეისმინე ჩემი კეშმარიტებითა მაცხოვარებისა შენისაჲთა.

15. მიკსენ მე თივისაგან, რაჲთა არა დავინთჲ; განვერი მე მოძულეთა ჩემთაგან და სიღრმეთაგან წყალთაჲსა.

16. ჩუ დამნთქამნ მე მორევი წყალთაჲ, ნუცა შთამნთქამნ მე უფსკრული, ნუცა შეიყოფნ ჩემ ზედა ჯურღმული პირსა მისსა.

17. ისმინე ჩემი, უფალო, რამეთუ ტკბილ არს წყალობაჲ შენი; მრავლითა მოწყალეებითა შენითა მოიხილე ჩემ ზედა.

18. ჩუ გარე-მიიქცევ პირსა შენსა მონისა შენისაგან, რამეთუ მკირს მე, მსთუად შეგესემინ ჩემი.

C

D

19. მოხედენ სულსა ჩემსა, განარინე ესე კვ და მტერთა ჩემთაგან მივსენ მე.

20. შამეთუ შენ უწყი ყუედრებაჲ ჩემი, კზ სირცხული და კდემაჲ ჩემი; შენ წინაშე კს არიან ყოველნი მაჰირებელნი სულისა ჩემი-სანი.

21. ყუედრებაჲ დაითმინა სულმან ჩემმან კთ და გლახაკებაჲ; ზელოდ მე თანა-მჟუანსა, ლ არავეინ იყო ნუგეშინის-მცემელ ჩემდა, და მი არა ვპოვე.

22. შტეს მე საკმლად ჩემდა ნავლელი და ლა წყურილსა ჩემსა მასუეს მე ძმარი.

23. შყავნ ტაბლაჲ მათი მათ წინაშე საბრ- ლბ ეყავნ ექმენინ BCDE ჟე, მისაგებელ და საცთურ.

24. შაუბნელდენ თუალნი მათნი, რაჲთა ლგ არა ხედვიდენ, და ზურგი მათი მარადლე მ—ე] მარადის BCDE შედრიკე.

25. შიჰტინე მათ ზედა, რისხვაჲ შენი, და ლდ და]—BD გულის წყრომაჲ რისხვისა შენისაჲ ეწიენ მათ.

მოჰხედე BCD და განარინე E

თანა-მჟუვარს BCDE არა- ვინ] და არა BCDE ჩემ- და]—C მე(2)]—BCDE

19. მოხედე BC. 20. სირცხული BCDE. სულისა C. 21. ყუედრება D. სულმან C. გლახაკობაჲ BD. თანა-მჟუანსა] E გადასწორებულა. თაედაპირველად ეწერა „თანა-მჟუარსა“ A, თანა-მჟუარს E, თანა-მჟოვარსა D. ნკეშინის-მცემელ C. 22. საკმლად B. ნავლელი C. წყურილ-სა B. წყურილსა C. მასუეს C. 23. ექმენინ D. ტაბლაჲ BD. საფრჯე BC. 24. დაჯბნლდენ C. თუალნი C. ჰედვიდენ D. ხურგი C, ზუგი E.

L

19. მოხედენ სულსა ჩემსა და განარინე იგი და მტერთა ჩემთაგან მივსენ მე-

20. რამეთუ შენ უწყი ყუედრებაჲ ჩემი და სირცხული ჩემი და კდემაჲ ჩემი; შენ წინაშე არიან ყოველნი მაჰირებელნი ჩემნი.

21. ყუედრებაჲ დაითმინა სულმან ჩემმან და გლახაკებაჲ; და ველოდ მე თანა-მჟუვარსა, და არა იყო; და ნუგეშინის-მცემელსა, და არა ვპოვე.

22. და მტეს მე საკმლად ჩემდა ნავლელი და წყურილსა ჩემსა მასუეს მე ძმარი.

23. იქმენინ ტაბლაჲ მათი მათ წინაშე საფრჯე და მისაგებელ და საცთურ.

24. დაუბნელდენ თუალნი მათნი, რაჲთა არა ხედვიდენ, და ზურგი მათი მარადის შედრიკე.

25. მიჰტინე მათ ზედა რისხვაჲ შენი, და გულის წყრომაჲ რისხვისა შენი-საჲ ეწიენ მათ.

ჯ

ღ

- 26. ჟავენ სამკვდრებელი მათი ოკერ, და ლე საყოფელსა მათსა ნუ იყოფინ მკვდრი;
- 27. ჟომელთა ჟენ სცხე, მათ დევნეს იგი ლვ რომელთა|რ რლსა BCDE და საღმობასა წყლულთა ჟენთასა ჟესძინეს.
- 28. ჟესძინე ურჩულოებაჲ ურჩულოებასა ლზ მათსა ჟედა, და ნუ ჟეველენდ იგინი სიმართლეთა ჟენტა; ჟეველენან BD იგინი|—CE სიმართლესა ჟენსა BCDE
- 29. ჟიკოცნენ იგინი წიგნისა მისგან ცხოველთაჲსა და მართალთა თანა ნუ დაიწერებთან. ლწ აიკოცნედ E დაიწერებიდ BCDE
- 30. ჟოლო მე გლახაკ და დაერდომილ ვარი მე, ლმერთო, მაცხოვარებაჲმან ჟენმან მარადლე ჟემიწყნარა მე. ლთ ხოლო|რამეთუ C მე (1)|—C ლმერთო|—C ვარი მე|—მე E, ვარ BD ჟენმან, ლმერთო C მ—ე| მარადის BCDE
- 31. ჟაქებდე სახელსა უფლისა ლმრთისა მ ჟემისასა გალობითა და აღვაშალო იგი ქებითა; უფლისა|—()
- 32. სათნო-ვეყო მე ლმერთსა უფროჲს მა ვბოჲსა მის ჩხლისა, რომელსა გამოქონდეს რქანი და კლაკნი. გამოქონან BD, გამოქონედ CE

26. ნჯ. 27. წელულთა C. ჟესძინეს BD. 28. ჟრლსა C, უშჯულოვე(ბა) E. უშჯულოვებასა E. ნჯ C. ჟეველედ E. 29. მართალთანა E. ნჯ C. 31. ავაშალო BDE. უფლისა| ეს სიტყვა B-ში წვრილდაა ჩამატებული. 32. ვფროჲს C. ჩულისა B, ჩხლისა C, ჩულისა DE.

ღ

- 26. იყავნ სამკვდრებელი მათი ოკერ, და საყოფელთა მათთა ნუ იყოფინ მკვდრი;
- 27. რამეთუ რომელი ჟენ დაეც, მათ დევნეს იგი და საღმობასა წყლულთა ჟემთასა ჟესძინეს.
- 28. ჟესძინე უშჯულოებაჲ უშჯულოებასა მათსა ჟედა, და ნუ ჟეველენდ იგინი სიმართლესა ჟენსა;
- 29. აიკოცნედ იგინი წიგნისა მისგან ცხოველთაჲსა და მართალთა თანა ნუ დაიწერებიდ.
- 30. გლახაკ და დაერდომილ ვარი მე; ლმერთო; მაცხოვარებაჲ ჟენი ჟემეწინ მე.
- 31. ვაქებდე სახელსა ლმრთისა ჟემისასა გალობითა და განვადილო იგი ქებითა;
- 32. და სათნო-ეყოს ლმერთსა უფროჲს ვბოჲსა მის ჩხლისა, რომელსა გამოქონედ რქანი და კლიკნი.

ჯ

ღ

33. უხილონ გლახაკთა, იხარებდენ, გამოი- მხ
ძიონ ღმერთი და ცხონდენ სულნი მათნი.

იხილეთ BD იხარებდით, გა-
მოიძიეთ BD მათნი] თქუ-
ენნი BCDF;

34. უსმა დავერდომილთაჲ უფალსა და მგ
პყრობილნი მისნი არა შეურაცხ-ყვნის.

რამეთუ ესმა BCDE
შეურაცხ-ყვნა BCE, შეუ-
რაცხ-ყვნეს D

35. ჯებდით მას ცაჲ და ქუეყანაჲ, ზღუაჲ მდ
და ყოველი, რაჲ არს მას შინა.

იქსნა BD

36. ჟამეთუ უფალმან იქსნეს სიონი და მგ
ალაშენოს ქალაქები ჰურიასტანისაჲ, შაეშენ- მგ
ნენ მუნ, დაიმკვდრონ იგი;

მუნ და C

37. და ნათესავმან მონათამან დაიმკუი-
დროს მუნ; შა რომელთა უყუარს სახელი მჲ
შენი, დაეშენენ მას ზელა.

მონათამან] მონათა შენთა-
მან BCDE

მუჯლი მჲ (იჲ)

მუჯლი მჲ E

69

ფსალმუნი 69, დავითისი, აღხარულხა, ხაჯე-
ნებელი კნისიხა უფლისაჲ

ვედრებაჲ მართლისაჲ, გინა თაჲ-
დისა ქრისტჳსი, ათ BD. ფსალ-
მუნი დავითისი C. დავითის საჲ-
სენებელი, ვედრებაჲ მართალთაჲ
და თაჲდ(ისა) ქრისტჳსი, ათ E

2. იმერთო, შეწვენასა ჩემსა მომხედენ, ა
ღმერთო, შეწვენად ჩემდა ისწრაფე.

ჩემსა]—BD
ღმერთო (2)] უფალო BCDE

34. დავერდომილთაჲ B. პყრობილნი B. არაჲ C. შეურაცხ-ყვნა B. 35. ზღუაჲ C. 36. ალა-
შენოს C. ჰურიასტანისაჲ C. დაეშენენ E. დაიმკვდრონ BC. 37. დაიმკვდროს C. უყუარს C.
დაეშენენ E.

ღ

33. იხილონ გლახაკთა ჯა იხარებდენ; გამოიძიეთ ღმერთი და ცხოვდეს
სული თქუენი.

34. რამეთუ ესმა დავერდომილთაჲ უფალსა და პყრობილნი მისნი არა შეუ-
რაცხ-ყვნა.

35. აქებდით მას ცანი და ქუეყანაჲ, ზღუაჲ და ყოველი, რაჲ ვალს მას შინა.

36. რამეთუ ღმერთმან იქსნეს სიონი, და აღეშენენ ქალაქნი ჰურიასტანი-
სანი, და დაეშენენ მუნ და დაიმკვდრონ იგი;

37. და ნათესავმან მონათა შენთამან დაიმკვრას იგი; და რომელთა უყუარს
სახელი შენი, დაიმკვდრონ მას შინა.

69

აღხარულხა, დავითისი; კნენებაჲ, რამეთუ მაცოცხა შე უფალმან

2. ღმერთო, შეწვენასა ჩემსა მო[მ]ხედენ; უფალო, შეწვენად ჩემდა ისწრაფე.

ჯ

3. ზრცხუნოლენ და კდემებოლენ, რო- ბ მელნი ეძიებენ სულსა ჩემსა; შართლუკუნ გ იქცენ და სირცხულელ იქმნენ, რომელნი ზრახვიდეს ჩემთვის ძუირსა.

4. შიიქცენ მუნთქუესვე სირცხილელუ- ლ ნი, რომელნი მეტყოდეს მე: ვაშა, ვაშა!

5. ზხარებდენ და იშუებდენ შენდამი ყო- ე ველნი, რომელნი გეძიებენ შენ, უფალო. შქუედ მარადის: დიდ არს ღმერთი! რომელ- გ თა უყუარს მაცხოვარებაა შენი.

6. ხოლო მე გლახაკ და დავრდომილ ვარი მე, ღმერთო, შემეწიე მე; შენწე და მკსნელი ჩემი ხარი შენ; ღმერთო ჩემო, ნუ მაყოფ- ნებ მე.

შუკლი შ

დიდებამ, თაყუანის-ცემამ

70

ფსალმური ო, დავითისი, ძეთა აზნადაბისთა და პირველ-წარტყუნულთა, ზედა-წარუწერელი ებრა- ელთა შიერ

- 3. რცხუნოლენ C. ეძიებენ E. მართუკუნ C. სირცხულელუ B. ძერსა B, ძკრსა CDE.
- 4. მუნქუესვე CE. სირცხულელნი BDE, სირცხულელნი C. თქვეს C. ვაშა, ვაშაქშა BD.
- 5. თქუედ C, თქუნდ E. მაცეხარებაა B, მაცხოვარებაა E. 6. შემწე BCE. ნკ C.
- 70. სათ. ზედა-წარუწერელი ზედა წარუწერა ჯელი A. ადგომაა B. ადგომისათეს ასეა E.

ღ

3. ჰრცხუნოლენ და კდემებოლენ, რომელნი ეძიებენ სულსა ჩემსა; მართლ- უკუნ იქცენ და სირცხულელ იქმნენ, რომელნი ზრახვიდეს ჩემთვის ძკრსა.

4. მიიქცენ მუნთქუესვე სირცხულელნი, რომელნი მეტყოდეს მე: ვაშა, ვაშა!

5. გლობდენ და იხარებდენ შენდამი ყოველნი, რომელნი გეძიებენ შენ, უფალო; და თქუედ მარადის: დიდ არს ღმერთი! რომელთა უყუარს მაცხოვარე- ბაა შენი.

6. ხოლო მე გლახაკ და დავრდომილ ვარი მე; ღმერთო, შემეწიე მე; შემწე და მკსნელი ჩემი ხარი შენ; უფალო, ნუ ჰყოფნი.

დიდებამ

70

ჰერსი 7.

ფსალმური დავითისი, ძეთა იონადაბისთა და პირველ-წარტყუნულთა შათ, წარუწერელი ებრაელთა შორის

ღ

ეძიებდეს D
იქცედ E იქმნედ E

მიიქცედ E
რომელთა თქუეს ჩემთვის C
იხარებდედ და იშუებდედ
BD, გლობდენ და იხარებდენ
E გეძიებდენ B, გესვიდენ D

მე (1)]—D გლახაკ ვარი E ვა-
რი მე—E ვარ BD ღმერთო
ჩემო უფალო BCDE
მე (4)]—BCDE

დიდებამ CE
ენებამ ჰრისტში და აღღგობამ,
აა BD (აა—B). ფსალმური დავი-
თისი C. ფსალმური ძეთათეს იო-
ნადაბისთა წინა დღისა ტყუევნი-
სათეს და ჰრისტში ენებისა და
ადგომისათეს E

C

9

1. შენ, უფალო, გესაგ, ნუ მრცხუენებინ ა მე უკუნისამდე.

2. სიმართლითა შენითა მივსენ და გან- ბ მარინე მე; შოყავ ჩემდა ყური შენი და მა- გ ცხოვნე მე.

3. შუყავ მე ღმერთი მფარველ და აღ- დ გილ ძნელ განსარინებელ ჩემდა; შამეთუ ე სიმტკიცე და განმაძლიერებელი ჩემი შენ ხარ.

4. იმერთო ჩემო, მივსენ მე კელთაგან ცოდ- ვ ვილისათა, კელთაგან უსჯულოასათა და ცრუმასათა;

5. შამეთუ შენ ხარ თმენაჲ ჩემი, უფალო; ზ უფალი სასოჲ ჩემი სიყრმით ჩემითგან.

6. შენდამი განვმტკიცენ მე საშოფთგან, მ დედის მუკლით ჩემისაჲთ შენ ხარ ჩემი მფარველი; შენდამი არს გალობაჲ ჩემი მა- თ რადის.

7. ვითარცა სასწაულ ეკმენ მრავალთა, შემწე და ძლიერი ჩემი შენ ხარ.

1. ნ; C. მრცხუებინ B. უკუნისამდე (სრულად) B. 3. სიმტკიცე BCDE. განმაძლიერებელი B. 4. ურჯულოასათა BD, უსჯულოასა E, ზრჯლასა C. ცრუმთასა B, ცრუმასათა C. 5. სიყმით B. 6. განვმტკიცენ თავდაპირველად A-ში თითქო „განმტკიცე“ ეწერა; გ და ბოლო ნ ჩამატებულია, მს შემდეგ მეორე მ ამოშლილია. გავმტკიცენ B: მუკლით C. ჩემისაჲთ თავდაპირველად ყოფილა „ჩემით“ A. 7. შემწე B, შემწე CE. ძრიელი B.

მეყავ BCDE ღმერთ CE მფარველ] შესავლერებელ C განსარინებელად BCDE სიმ- ტკიცე ჩემი BCDE

ცრუმთასა D

სიყრმით ჩემითგან] სიყრ- მითგან D

განვმტკიცენ C მუკლითგან D ჩემისაჲთ-- D, ჩემითგან BCE

ეკმენ B ძლიერი] განმაძლიერებელი C

L

1. შენ, უფალო, გესაგ; ნუ მრცხუენებინ მე უკუნისამდე.

2. სიმართლითა შენითა მივსენ და განმარინე მე; მოყავ ჩემდა ყური შენი და მაცხოვნე მე.

3. მეყავ მე ღმერთი მფარველ და აღგილ ძნელ განსარინებელ ჩემდა; რა- მეთუ სიმტკიცე და შესავლერებელი ჩემი შენ ხარ.

4. ღმერთო ჩემო, მივსენ მე კელთაგან ცოდვილისათა, კელთაგან უსჯუ- ლოასათა და ცრუმასათა;

5. რამეთუ შენ ხარ თმენაჲ ჩემი, უფალო, უფალო, სასოჲ ჩემი სიყრმით ჩემითგან.

6. შენდამი განვმტკიცენ საშოფთგან, დედის მუკლით ჩემითგან შენ ხარ ჩემი მფარველი; შენდამი არს გალობაჲ ჩემი მარადის.

7. ვითარცა სასწაულ ვეკმენ მრავალთა, და შემწე ძლიერი ჩემი შენ ხარ.

C

D

8. ოღონდ პირი ჩემი ქებითა, რაჟთა უგა-
ლობდეთ დიდებასა შენსა, ყოველსა დღესა
დიდად შეუნიერებასა შენსა.

9. ნუ განმაგდებ მე, უფალო, ეამსა ოდენ
სიბერისასა, და მოკლებასა ძალისა ჩემისასა
ნუ დამაგდებ მე.

10. ძამეთუ მრქუეს მე მტერთა ჩემთა და
რომელთა მოეცეა სული ჩემი, ზრახვიდეს
ერთბამად.

11. და იტყოდეს: ღმერთმან და[ა]გლო იგი;
ვღვენოთ და ვეწინეთ მას, რამეთუ არა
არს მესნელ მისა.

12. ღმერთო ჩემო, ნუ განმეშორებ ჩემ-
გან; უფალო, შეწვენად ჩემდა ისწრაფე.

13. ზრცხუნოდენ და მოაკლდენ, რო-
მელნი ასმენდეს სულსა ჩემსა; შთაიციუდ
სირცხული და კდემამ, რომელნი ეძიებდეს
ძვრსა ჩემსა.

აივსო CE უგალობდე BCD

უფალო—C

ზრახვიდეს ივინი D

ვეწიოთ D

განმეშორები] განმაშორებ
წყალობასა შენსა BD შეწევ-
ნად ჩემდა ისწრაფე] შეწევ-
ნასა ჩემსა მომხედენ BCDE

მოაკლდენ] კდემებოდენ BDE
კდემამ მათი BCD ეძიებენ E

8. დიდად შეუნიერებასა C. 9. ნუ (1, 2) C. შუკლებასა B. 10. სული C. 11. დაგლო A. ვეწი-
ეთ C. ვეწინ E. მისა BD. 12. ნუ C. განმეშობი A. შეწვენას E. 13. ზრცხუნოდენ B, რცხუ-
ნოდენ C. სულსა C. შთაიციუდ C. სირცხული B. კდემამ C. ძვრსა B.

D

8. აღივსენ პირი ჩემი ქებითა, რაჟთა უგალობდე დიდებასა შენსა, ყო-
ველსა დღესა დიდად შეუნიერებასა შენსა.

9. ნუ განმაგდებ მე, უფალო, ეამსა სიბერისასა, და მოკლებასა ძალისა ჩე-
მისასა ნუ დამაგდებ მე.

10. რამეთუ მრქუეს მე მტერთა ჩემთა და რომელთა მოეცეა სული ჩემი,
ზრახვა-ყვეს ერთბამად.

11. და იტყოდეს: ღმერთმან დააგლო იგი; დღვენეთ და ეწინით მას, რამეთუ
არა არს მესნელ მისა.

12. ღმერთო ჩემო, ნუ განმეშორები ჩემგან; ღმერთო ჩემო, შეწვენასა ჩემსა
მომხედენ.

13. ზრცხუნოდენ და მოაკლდენ, რომელნი ასმენდეს სულსა ჩემსა; შეიმო-
სედ სირცხული და კდემამ, რომელნი ეძიებდეს ძვრსა ჩემთსა.

C

9.

14. ღოლო მე მარადის გესვიდე ზენ და იმ ზევსძინო ყოველსა ზედა ქებასა ზენსა.

15. შირი ჩემი იტყოდის სიმართლესა იმ ზენსა, მარადლე მაცხოვარებასა ზენსა, შა-კ მეთუ არა ვიცოდე მე მწიგნობრობაჲ.

16. არამედ შევიდე მე ძლიერებითა უფ-ლისაჲთა; **CD** უფალო, მოვიქსენე სახელი ზენი **კა** მოვიქსენო BCD, მოვიქსენოთ E მხოლოდსაჲ.

17. იმერთო ჩემო, მასწავე მე სიყრმით **კბ** ჩემითგან, და მოაქამდე შიუთხრობდე საკვრ-**კვ** ველებათა ზენთა. ჩემო]—BCDE და]—D მი-მე-უთხრობდე BD

18. მიმცოვანებადმდე და სიბერედმდე, **კდ** ღმერთო ჩემო, ნუ დამაგდებ მე, შიდრემ-**კდ** ლის მიუთხრა მკლავი ზენი მტკიცე ყოველსა ნათესავსა მომავალსა; ძალი და]—C მტკიცე] — BCE

19. და სიმართლე ზენი მიმალამდე. **კე** ღენი ჰქმენ დიდძალი, ღმერთო, ვინ გემს-**კე** ვავსოს ზენ? სიმართლე] სიმაღლე BCDE ზენი, ღმერთო ჩემო BCDE

14. ზეჰძინო B. 15. მწიგნობრობა E. 16. ძივლებითა B, ძივრებითა C, ძლიერები E. 17. მასწავენ BDE. მიუთხრობდე C. საკურველებათა B. 18. მიმცოვანებადმდე BCE, მიმცოვანებადმდე D. სიბერედმდე BCDE. 19. სიმაღლე BCE. რაოდენი C.

L

14. ხოლო მე მარადის გესვიდე ზენ და ზევსძინო ყოველსა ზედა ქებასა ზენსა.

15. პირი ჩემი უთხრობდეს სიმართლესა ზენსა; ყოველსა დღესა მაცხოვარებასა ზენსა, რამეთუ არა ვიცოდე მწიგნობრებისაჲ.

16. შევიდე მე ძლიერებითა უფლისაჲთა; უფალო, მოვიქსენო სიმართლე ზენი მხოლოდსაჲ.

17. ღმერთო ჩემო, რავღენი მასწავე მე სიყრმით ჩემითაგან, და მოაქამდე მიუთხრობდე საკვრველებათა ზენთა.

18. და მიმცოვანებადმდე და სიბერედმდე, ღმერთო ჩემო, ნუ დამაგდებ მე, ვიდრემდის მიუთხრა მკლავი ზენი ყოველსა ნათესავსა მომავალსა; ძლიერებაჲ ზენი

19. და სიმართლე ზენი, ღმერთო ჩემო, მიმალადმდე; რაოდენი მიყავ მე დიდძალი, ღმერთო, ვინ გემსგავსოს ზენ?

ს

ღ

20. რავდენნი მიჩუნენ ზუნ კირნი მრავალნი და ძრნი, შოაქციე და მაცხოვენე მე კა და უფსკრულთაგან ქუეყანისათა აღმონიყვანე მე.

21. ჴანამრავლე ძლიერებაჲ შენ[ი]. შოაქ- კციე და ნუგეშინის-მეც მე.

22. სწ მეცა აღგიარო შენ განმზადებულთა გლობითა ქეშმარიტებისა შენისაჲთა, ღმერთო; ჴიგალობდე კურთხევითა, წმიდაო კთ ისრაელისაო.

23. ხსარებდენ ბაგენი ჩემნი, რაჲამს გიგლობდენ შენ და სული ჩემი, რომელი იქსენ.

24. ოჲფროგს ენაჲცა ჩემი იტყოდის სიმართლესა შენსა, ჲაჲამს რცხუნოდის და კდემულ იყვენე ყოველნი, რომელნი ეძიებენ ძრსა ჩემოჲს.

გალობითა და BD ქეშმარიტებითა შენითა BCDE გიგალობდენ შენ DE

რომელი C

ღა ჩემი, რომელი D

ეძიებდეს BCDE

ჩემსა BCDE

მუღლი ლბ

20. რავდენი A, რაოდენი C. მიჩუნენ] ბოლო ნ ჩამატებულია A. მარვალნი E. ძრნი BC. უფსკრულთაგან C. 21. ძრიელება B. შენი] შენ A. ნუგეშინის-მეც C. 22. აგიარო BCDE. 23. სული C. 24. რაჲამს B. რცხუნოდის B, რცხუნოდის C, ჲრცხუნოდის DE. კდემულ C, კდემუ D. ძრსა B.

ღ

20. რაოდენნი მიჩუნენ მე კირნი მრავალნი და ძრნი, და მომაქციე და მაცხოვენე მე, და უფსკრულთაგან ქუეყანისათა აღმონიყვანე მე.

21. განამრავლე ჩემ ზედა დიდებულებაჲ შენი და მომაქციე და ნუგეშინის-მეც მე და უფსკრულთაგან ქუეყანისათა კულად აღმონიყვანე მე.

22. და რამეთუ მეცა აღგიარო შენ ერსა შორის, უფალო, კურებითა საფსალმუნისაჲთა ქეშმარიტებაჲ შენი, ღმერთო; გიგალობდენ შენ ებნითა, წმიდაო ისრაელისაო.

23. იხარებდენ ბაგენი ჩემნი, რაჲამს გიგალობდენ შენ და სულიცა ჩემი, რომელი იქსენ.

24. უფროგს და ენაჲცა ჩემი მარადლე იტყოდის სიმართლესა შენსა, რაჲამს ჲრცხუნოდის და კდემულ იყვენენ, რომელნი ეძიებდეს ძრსა ჩემსა.

C

71

ფსალმუნი თა, სოლომონისი

1. იმერთო, სასჯელი შენი მეუფესა მიეცა და სიმართლე შენი ძესა მეუფისასა

2. ჴანშუად ერისა შენისა სიმართლით და ბ გლახაკთა შენთა განკითხვით

3. შიილონ მათა მშუდობაჲ ერისაჲ და ბ ბორცუთა სიმართლე.

4. ჴანმართლებად გლახაკთა ერისათა და დ ცხორებად ნაშობთა დავრდომილთასა და დამდაბლებად ამპარტავანთა..

5. შადგეს და ელოდის მზისა თანა და ე მთოვარისა წინა თესლითი თესლამდინ.

6. ჴარდამოვდეს, ვითარცა წუიმაჲ საწ- გ მისსა ზელა და ვითარცა ცუარი რაჲ ცურინ ქუეყანასა ზელა.

71. სათ. წინასწარმეტყუელებაჲ ასეა B, წწგ ლბჲ D. 1. სარჩელი BCD, საშჯელი E. სიმართლჳ BE. 2. გარჩად B. 3. მშუდობაჲ B. ერისა E. ბორცთა BC. სიმართლჳ BCE. დარდომილთასა B, დავრდომილთასა D. 6. წუმაჲ B, წუმაჲ CDE. საწმისა A. ცუარი C. ცურინ B, ცურინ C, ცურინ E.

D

წინასწარმეტყუელებაჲ ქრისტჳს სუფევისაჲ და ჩინებაჲ წარმართთაჲ, თა BD. ფსალმუნი დავითისი C. (გალობაჲ სოლომონისი, წინასწარმეტყუელებაჲ) ქრისტჳს სუფევისაჲ, თა E

მიიღეთ BCDE

ლა(2)]-BCDE

დამდაბლდეს ამპარტავანნი BCDE

ელოდეს BCDE. წინაჲთ C თესლამდე BCDE

L

71

სოლომონისთჳ ფსალმუნი

1. იმერთო, სასჯელი შენი მეუფესა მიეცა და სიმართლე შენი ძესა მეუფისასა

2. განშუად ერისა შენისა სიმართლით და გლახაკთა შენთა განკითხვით.

3. მიიღეთ მათა მშუდობაჲ ერისაჲ და ბორცუთა სიმართლე.

4. განკითხნეს გლახაკნი ერისანი და აცხოვნნეს ნაშობნი დავრდომილთანი და დაამდაბლოს ცილის მწამებელი.

5. და თანა-ეგოს მზისა და წინა მთოვარისა ნათესავითი ნათესავამდე.

6. გარდამოვდეს ვითარცა წუმაჲ საწმისსა ზელა და ვითარცა ცუარი რაჲ ცურინ ქუეყანასა ზელა.

ჯ

ღ

7. ჴამობრწყინდეს დღეთა მისთა სიმარ- ჴ
თლე და მრავალი მშუღობაჲ ვიდრემდის
განკუდეს მთოარს.

მშუღობაჲ ერისაჲ C

8. ძჳფლებდეს იგი ზღუთი ზღუადმდე და მ
მდინარითგან კიდემდე სოფლისა.

მდინარემდე E სოფელთაჲ-
სა B

9. შის წინაშე პირველად ჰინდონი შეურ- თ
დენ, და მტერნი მისნი მიწასა ლოშნიდენ;

ლოშდენ BCE

10. შეფეთა თარშისათა და ჰალაკთა ძლუ- ი
ენი შეწირონ მისა, შეფეთა არაბიაჲსათა და ია
საბაჲსათა ძლუენი მთართუან მას.

11. წაყუანის-სცენ მას ყოველთა შეფეთა იბ
ქუეყანისათა, და ყოველი ერი ჰმონებდეს მას;

ერი] თესლები BCDE

12. ჶამეთუ იჴსნა გლახაკი ჴელთაგან ძლი- იგ
ერისათა, კირული და დავერდომილი, რო-
მელსა არა აქუნდა მწე.

იჴსენ BCDE

13. ჴრიდოს გლახაკსა და დავერდომილსა იღ
და სულნი მდაბალთანი აცხოენეს.

აკუს BD, აქუნ CE

აცხოენის D

7. სიმართლჳ BCE. მშუღობაჲ B. გჳყნდეს CD, მთოარს BCE. 8. ჴღუთი ჴღუადმდე B, ჴღუთი ჴღუადმდე D, ჴღუთი ჴღუადმდე C. კიდემდე BD. 9. ჰინდონი B, ინდონი E. შეურ-
დენ C, შეურდენ D, შეურდენ BE. ჰლოშნიდენ D. 10. ძლუენი C. მისთა BD. სა-
ბასათა B, სბჲსათა C, საბაჲსათა D. ჴლუენი E. მთართუარ C. 11. თაყუანი-სცენ E. 12. ძრი-
ელისათა B. კირული C. დავერდომილი B. აქუნდაქდა ჩამატებულია A, აქუნ E. მწე] წეწ B,
მწე C. 13. დავერდომილსა B. სულნი C. აცხოენის D, აცხენს B (უქარაგმოდ), აცხენს C.

ღ

7. გამობრწყინვოს დღეთა მისთა სიმართლე და მრავალი მშუღობაჲ, ვიდ-
რემდის განკუდეს მთოვარე.

8. და უფლებდეს იგი ჴღუთი ჴღუადმდე და მდინარითგან კიდემდე სოფლისა.

9. მის წინაშე პირველად ჰინდონი შეურდენ, და მტერნი მისნი მიწასა ლოშ-
ნიდენ;

10. შეფეთა თარშისათა და ჰალაკთა ძლუენი შეწირონ მისა, შეფეთა არა-
ბიაჲსათა და საბაჲსათა ძლუენი. მთართუან მას.

11. და თაყუანის-სცემდენ მას ყოველნი შეფენი ქუეყანისანი, და ყოველნი
წარმართნი ჰმონებდენ მას;

12. რამეთუ იჴსნა გლახაკი ძლიერისაგან და დავერდომილი, რომლისა არა
იყო მწე.

13. ჰრიდოს გლახაკსა და დავერდომილსა და სულნი გლახაკთანი აცხოენეს.

ს

ღ

14. აღნადგინებისაგან და სიცრუისა ივსნ-
ნეს სულნი მათნი, და დიდებულ იყოს სახე-
ლი მისი მათ წინაშე.

15. ცხონდეს და მოეცეს მას ოქროსა იგ
მისგან არაბიასა; სლოცვიდენ მისა მიმართ იზ
ყოველსა ეამსა და მარადღე აკურთხევდენ
მას.

16. სყოს იგი სიმტკიცე ყოველსა ქუეყანა- იმ
სა თავთა ზედა მათათასა; სმალლდეს უფროჲს ით
ლიბანისა ნაყოფი მისი, და ყუაოდიან ქა-
ლაქსა შენსა, ვითარცა თიგად ქუეყანისაჲ.

17. სყოს სახელი მისი კურთხეულ უკუ- კ
ნისამდე, რამეთუ უწინარეს მზისა არს სახე-
ლი მისი; შისა მიმართ იკურთხეოდიან ყო- კა
ველნი ტომნი ქუეყანისანი, და ყოველი თეს-
ლები ჰნატრიდეს მას.

18. ზურთხეულ არს უფალი ღმერთი ის- კბ
რაელისაჲ, რომელმან ყვნის საკვრველნი მხო-
ლომან.

ივსენ BD სული მათი B,
სული მისი D იყოს B))
წინაშე] შორის E

მას] მათ BDE
ილოცვიდეს BCDE + იგი E.
ყოველსა ეამსა და]—E და
(2)]—BD აკურთხევდეს BC
მას (2)] ღმერთსა D

ქუეყანასა] + და D, ზედა CE
თავსა, BCDE
ქალაქთა BDE შენსა] შინა
BCDE

რამეთუ]—BCDE არს] იყოს
BCDE იკურთხოს BCDE
ყოველი ტომები BCDE ქუე-
ყანისანი] თესლებისაჲ BD,
ქუეყანისაჲ CE თესლები]
ერი BCD

ყვის საკვრველი BCDE

14. სიცრუისა BCE. ივსნეს C. 15. სიტყვები: „ცხონდეს და მოეცეს მას ოქროსა მისგან არა-
ბიასა“ გამორჩენილია C-ში. და მარადღე] ჩამატებულია ნუსხურად ტექსტის ხელით A.
16. ამლდს C. უფროჲს C. ყუაოდიან C. რამეთუ] ჩამატებულია ტექსტის ხელით A. 17. უკუ-
ნისამდე (სრულად) B. უწინარეს BC. მისსა B. ჰატრიდეს E. 18. საკვრველი B.

ღ

14. აღნადგინებისაგან და სიცრუისა ივსნნეს სულნი მათნი, და პატიოსან
იყოს სახელი მისი მათ წინაშე.

15. და ცხონდეს და მოეცეს მას ოქროსა მისგან არაბიასა, და ილოცვი-
დენ მისთჳს სამარადისოდ, ყოველსა დღესა აკურთხევდენ მას.

16. იყოს სიმტკიცე ქუეყანასა შინა თავსა ზედა მათათასა, ზეშთა ამაღლდეს
უფროჲს ლიბანისა ნაყოფი მისი, და ყუაოდიან ქალაქით გამო, ვითარცა თიგად
ქუეყანისაჲ.

17. იყოს სახელი მისი კურთხეულ უკუნისამდე; უწინარეს მზისა ეგოს სა-
ხელი მისი და პირველ მთოვარისა საყდარი მისი; მისა მიმართ იკურთხეოდიან
ყოველნი ტომნი ქუეყანისანი, და ყოველი თესლები ჰნატრიდეს მას.

18. კურთხეულ არს უფალი ღმერთი ისრაელისაჲ, რომელმან ყვის საკვრ-
ველი მხოლომან.

ჯ

ღ

19. **თა** კურთხეულ არს სახელი წმიდაჲ კგ და (1, 2) |—C
დიდებისა მისისაჲ უკუნისამდე და უკუნითი.
უკუნისამდე; **თა** აღივსო დიდებითა მისითა კდ
ყოველი ქუეყანაჲ. იყავნ, იყავნ.

ყოველი ქუეყანაჲ დიდებითა
მისითა DE

მუჯლი კდ
დიდებაჲ, თაყუანის-ცემაჲ

დიდებაჲ C

72

ფსალმუნი ობ, ახაფისი

დიდებაჲ და აღსაარებაჲ კაცობ-
რივისა მისთვის უძლურებისა,
უღმრთოთა ამაღლებისათჳს და
ღმრთისა სულგრძელებისათჳს, ობ
BD. ფსალმუნი ასაფისი C. მოა-
კლდეს გლ[...]ნი. ფსალმუნი ასა-
ფისი აღსაარებაჲ, ობ E.

1. **წითარ** კეთილ არს ისრაელისა ღმერთი ა
გულითა წრფელთა.

2. **ჰოლო ჩემი** კნინლა და შემიძრწუნდეს ბ
ფერკნი ჩემნი, მცირედლა და შემიციტებო-
დეს სლვანი ჩემნი.

3. **ჰამეთუ** მშურდა მე უკეთურთაჲ და გ
მშუდობასა ცოდვილთასა ვხედვედ.

4. **ჰამეთუ** არა არს შეცოდებაჲ სიკუდი- დ
ლისა მათისაჲ, განმტკიცებულ არიან გუემა-
ნი მათნი;

რამეთუ]—BD

19. უკუნისამდე (1,2 სრულად) B. აივსო BCE.

72. სათ. ოკ] ობ A, —D. აღსარება B. უძრულებისა B. E-ს სათაურში არ იკითხება ორი, სიტყვა. 2. შემიძრწუნდეს C. 3. მშუდობასა BC, ვხედვედ D. 4. შეცოდება C. მათისა C. გუმანი C.

ღ

19. **და** კურთხეულ არს სახელი წმიდაჲ დიდებისა მისისაჲ უკუნისამდე და უკუ-
ნითი უკუნისამდე, და აღივსოს დიდებითა მისითა ყოველი ქუეყანაჲ. იყავნ, იყავნ.

დიდებაჲ

72

მოაკლდეს გალობანი დავითისნი, ძიხა იესეხნი. ფსალმუნი ახაფისი, გალობაჲ
ახურახტანელიხა მიმარო

1. ვითარ კეთილ არს ისრაელისა ღმერთი გულითა წრფელთათჳს.

2. **ხოლო ჩემი** კნინლა და შემიძრწუნდეს ფერკნი, მცირედლა და შემიციტეს
სლვანი ჩემნი.

3. **რამეთუ** ვეშურე უშჯულოთა, მშუდობასა რაჲ ცოდვილთასა ვხედვედ.

4. **რამეთუ** არა არს ახილვაჲ სიკუდილისა შინა მათსა და სიმტკიცე გუემათა
შინა მათთა.

ტ

ღ

5. შრომასა კაცთა თანა არა შურებიან ე და იგინი კაცთაებრ არა იტანჯნენ.

კაცთაებრ იგინი C

6. ღმისთჳს შეიპყრნა იგინი ამპარტავანებამან მათმან სრულიად, შეიმოსეს უღმრ- ჴ თობედა და სიცრუე.

და]—E სიცრუე მათი C

7. და გამოვდეს ვითარცა ცმელისაგან სიცრუენი მათნი, ჟამეთუ ვილოდეს იგინი ო ზრახვითა გულისა მათისაჲთა.

8. ზრახეს და თქუეს უკეთურებდა და სიც- თ რუესა მალლად რაჲ იტყოდეს.

მალლად]—C

9. წასხნეს ცათა შინა პირნი მათნი, და ი ენაჲ მათი ეთრია ქუეყანასა ზელა.

10. ღმისთჳს მოიქცეს ერი ჩემი აქავე და ია დღენი სრულნი იპოვნენ მათ თანა.

და]—B

11. თა ვთქუ: ვითარ-მე აგრძნა ესე ღმერ- იბ თმან? ანუ არს-მე მეცნიერებდა მალლისა თანა?

ვთქუ] თქს C ვითარ-მე] ვ'დ BDE არს-მე] არს BE

12. ჯჳა ესერა ცოდვილნი ესრეთ წარმო- იგ ნართებულ არიან, დგანან და უპყრია სიმ- დიდრე სოფლისაჲ.

უპყრიეს BCDE სოფლისაჲ] მათი უკუნისამ- დღე BDE, ქუეყანისა C

5. შობიან B, შოუბიან C, შეერებიან E. იგინი] იგი C. იტანჯნენ B. 6. ჳღმრთობედა C. სი- ცრუევე B, სიცრუევე C, სიცრუევე E, სიცრუევე D. 7. გამოვდეს] მოვდეს E. სიცრუენი BDE, სიცრუენი C. 8. თქუეს C. უკეთურებდა C. სიცრუეესა BDE, სიცრუეესა C. 9. პირნი] პირი A. 11. ვთქუ] ვადანასწორებია A-ში. ღმერთმანა D. ანუ C. არს მეციერებდა D. 12. ესრეთ B, ესრეთ CE. წარმომართებულ C. პყრიეს C. სიმდიდრე BCE.

ჴ

5. შრომასა კაცთა თანა არა შურებიან და კაცთა თანა იგინი არა იტანჯნენ.

6. ამისთჳს შეიპყრნა იგინი ამპარტავანებამან სრულიად, შეიმოსეს უღმრ- თობედა და სიცრუევე თჳსი.

7. და გამოვდეს, ვითარცა ცმელისაგან, სიცრუევე მათი, რამეთუ ვილო- დეს იგინი ზრახვითა გულისაჲთა.

8. განიზრახეს და იტყოდეს უკეთურებით და სიცრუევესა მალლად ზრახვიდეს.

9. დაღვეს: ცათა შინა პირი მათი, და ენაჲ მათი ეთრია ქუეყანასა ზელა.

10. ამისთჳს მოიქცეს ერი ჩემი აქავე, და დღენი სრულნი იპოვნენ მათ თანა.

11. და თქუეს: ვითარ-მე აგრძნა ღმერთმან, და ანუ არს-მეა მეცნიერებდა მალლისა თანა?

12. აჳა ესერა ესე ცოდვილნი წარმართებულ არიან და უპყრიეს სიმდიდრე მათი უკუნისამღე.

ზ

ყ

13. **წა** ვთქუ: ცუდად სამე განვიმართლე იდ თავი ჩემი, დავიბანენ სიწმიდითა ტელნი ჩემნი.

და დავიბანენ BCDE

14. **ჩიყავ** მე ტანჯულ ყოველსა დღესა და მხილებამ ჩემი განთიად.

დღესა] ეამსა E მხილებამ] ლხინებამ BDE

15. **წა** ვთქუ: ვითარ-მე უთხრა ესე: აჰა იგ ესერა ნათესავსა შეილთა შენთასა აღუთქუ?

ვითარ-მე] ვ'დ BDE

16. **ღულსა** მომიკდა და ვთქუ, ვითარ-**ოზ** მედ: ესეცა შრომავე არს ჩემ წინაშე,

არს]—E ჩემ] შენ B1

17. **ჩიდრემდის** შევიდე მე სიწმიდესა **იძ** ღმრთისასა და გულისკმა-ვეო აღსასრული მათი.

შევიდე] მივიდე B

18. **ბოლო ზაკვისა** მათისათჳს დასთრგუნენ **იო** იგინი და დაამკუენ იგინი ამპარტავანებითა მათითა?

მათისაგან E დაეთრგუნენ C, დაეთრგუნენ E დაემკუენ C, დაეამკუენ E

19. **ჩითარლა** იქმნეს იგინი მოსაოკრებელად მყისსა შინა? შეიმუსრნეს, მოაკლდეს და წარწყმდეს უსჯულოებითა მათითა.

და ვითარლა D

13. ვთქვ C. ცუდ E. სიწმიდით BCE. 15. ვთქვ C. უთხრა C. შეილსა C. აღუთქვ C. 16. გულსა C. ვთქვ C. ეწერა „შრომა“, ა ამოშლილია A. შრომავე D. 17. გულისკმა-ვეო BDE, გულისკმა-ვეო C. აღსასრული C. 18. ზაკვისა C, ზაკუვისა DE. დაეთრგუნენ C. 19. შეიმუსრნეს C. წარწყმდეს C. მყისსა ABCDE. უჩულოებითა BD, უსჯულოებითა C, უსჯულოებითა E.

ღ

13. **და** ვთქუ: ცუდად სამე განვიმართლე გული ჩემი და დავიბანენ უბრალოდ ტელნი ჩემნი.

14. **და** ვიყავ მე ტანჯულ ყოველსა დღესა და მხილებამ ჩემი განთიად.

15. **და** ვთქუ, ვითარმედ: უთხრა ესრეთ: აჰა ესერა ნათესავსა შეილთა შენთასა აღუთქუ.

16. **და** გულსა მომიკდა ცნობად, ესე არს შრომა ჩემ წინაშე,

17. **ვიდრემდის** შევიდე მე სიწმიდესა ღმრთისასა და გულისკმა-ვეო აღსასრული მათი.

18. **ბოლო ზაკუვისა** მათისათჳს დასდევ მათთჳს ბოროტი და დაამკუენ იგინი ამპარტავანებასა ოდენ მათსა.

19. **ვითარლა** იქმნეს მოსაოკრებელ მყისსა შინა, მოაკლდეს, და წარწყმდეს უსჯულოებისა მათისათჳს?

C

D

20. უკმნეს ივინი, ვითარცა სიზმარნი კბ
განღვებულთანნი; **CD** ფალო, ქალაქსა შენსა **კბ**
წერილი ხატისა მათისაჲ შენ შეურაცხ-**ჰყავ.**

განღვებულთანნი] განწურვე-
ბულთანნი C მათისაჲ] შენი-
საჲ C შენ]—BDE, მათ C შე-
ურაცხ-ყვეს BCD, შეურაცხ-
ჰყო E

21. ძამეთუ ცეცხლებრ აღტყდა გული კდ
ჩემი, და თირკუმელნი ჩემნი იცვალნეს.

აღატყდა BCDE

22. ზე შეურაცხ ვიქმენ და არა გულის- კე
გმა-ვყავ; **CD** თარცა პირუტყუი შევირაცხე მე **კბ**
შენ წინაზე.

მე]—C

23. და მე მარადის შენ თანა ვარ; **CD** **კზ**
ყარ ჯელი მარჯუნენ ჩემი.

24. და ზრახვითა შენთა მიძლოდ მე, დი-
დებთა შენითა შემიწყნარე მე.

და]—CD ზრახვითა შენითა
BCDE მე (1)]+და BCDE

25. ძაჲ ძეს ჩემი ცათა შინა? ანუ შენგან კმ
რაჲ ვითხო[ო] ქუეყანასა ზედა?

ვითხოო (ვითხოვე C) მე CE

26. შოაკლდა გულსა ჩემსა და ჯორცთა კთ
ჩემთა; ღმერთი გულისა ჩემისაჲ, ნაწილ ჩემ-
და არს ღმერთი უკუნისამდე.

ჩემთა]—D

20. იქმნეს E. შეურაცხ-ყვეს C. 21. თირკუმელნი AC, თირკუმელნი B. 22. მე შეურაცხ] მეუ-
რაცხ E. გულისგმა-ვყავ BCE. პირუტყვ DE, პირუტყვ C. 23. შენ თანა] შენთან E. მარჯუნ-
ენ B, მარჯუნენ CE. 24. ზრახვითა შენთა] თავდაპირველად ყოფილა „ზრახვითა შენითა“ A.
25. ანუ C. ვითხო AE, ვითხოვ BD.

E

20. ვითარცა სიზმარი განღვებულისაჲ, უფალო, ქალაქსა შენსა ხატი მათი
შეურაცხ-ჰყო.

21. რამეთუ აღტყვნა გული ჩემი, და თირკუმელნი ჩემნი იცვალნეს.

22. და მე შეურაცხ-ვიქმენ და არა გულისგმა-ვყავ; ვითარცა პირუტყვ შე-
ვირაცხე შენ წინაზე.

23. და მე მარადის შენ თანა ვარ, მიყარ ჯელი მარჯუნენ ჩემი.

24. და ზრახვითა შენითა მიძლოდ მე და დიდებთა შემიწყნარე მე.

25. რამეთუ რაჲ ძეს ჩემი ცათა შინა, და შენგან რაჲ ვინებე ქუეყანასა
ზედა?

26. შოაკლდა გულსა ჩემსა და ჯორცთა ჩემთა; ღმერთი გულისა ჩემისაჲ და
ნაწილ ჩემდა არს ღმერთი უკუნისამდე.

ჯ

ღ

27. **ა**ჰა **ე**სერა **რო**მელთა **განი**-**ლ**
შორნეს **თა**ენი **თ**ჳსნი **შენ**გან, **ი**გინი **წარ**წყმ-**ლ**
დეს. **შა** **მო**ისრნეს **ყო**ველნი, **რო**მელნი **განი**-**ლა**
გიდგეს **შენ**გან.

28. **ქო**ლო **ჩე**მი **მი**ახლებად **ღმრ**თისა **კე**-**ლ**
თილ **არ**ს; **და** **და**დებად **უფ**ლისა **მი**მართ **სა**-**ლ**
სოებად **ჩე**მი, **შო**ითხრობად **ყო**ველი **ქე**ბულე-**ლ**
ბად **შენი** **ბ**ჰეთა **ას**ულისა **სი**ონისათა.

შუკლი ლგ

73

ფსალმური ოგ, ხიბრძენ ახაფიხა

1. **ა**დ **განი**შორებ **ჩე**ენ, **ღმერ**თო, **სრუ**-**ა**
ლიად? **განი**რისხნა **გუ**ლის **წყრო**მად **შენი** **ცხო**-
ვართა **ზე**და **სამ**წყსოდასა **შენის**ათა.

2. **შო**ივსენე **კრე**ბული **შენი**, **რო**მელი **მო**-**ბ**
გე **და**საბამითგან; **ი**ვსენ **ნა**წილი **მკვ**დრობისა
შენისად, **შთა**დ **სი**ონი, **რო**მელსა **ცა** **და**ემკვდ-**გ**
რე **მას** **ზე**და.

ოგ, პირველ გამოჩინებად, ფსალ-
 მური დავითისი BD. ფსალმური
 ასაფისი C. გულისხმის-ყოფად ასა-
 ფისი, წინადაწარ თქმული, ოგ E

განგვშორენ CF. განგვშო-
 რებ BD

რომელ BD, რომელ-იგი E

რომელსა E

27. თჳსნი] თჳს B. მოისრნენ E. 28. ასულისა C. შითხრობად B.

73. სათ. D-ში ოგ სათაურის ბოლოსად. 1. შენისასა B. 2. შოივცე ეს სიტყვა გამოჩინილად E.
 მკვიდრობისა B. დაემკვიდრე B.

ღ

27. **ა**ჰა **ე**სერა **რო**მელთა **განი**შორნეს **თა**ენი **თ**ჳსნი **შენ**გან, **ი**გინი
წარწყმდენ; **და** **მო**სრენ **ყო**ველნი, **რო**მელნი **განი**გიდგეს **შენ**გან.

28. **ხო**ლო **ჩე**მი **მი**ახლებად **ღმრ**თისა **კე**თილ **არ**ს; **და** **და**დებად **უფ**ლისა **მი**-
მართ **სასო**ებად **ჩე**მი, **მი**თხრობად **ჩემ**და **ყო**ველი **ქე**ბულეზად **შენი** **ბ**ჰეთა **ას**უ-
ლისა **სი**ონისათა.

- 73

გულიხვმის-ყოფიხათჳს, ახაფიხა

1. **რად** **განი**გვშორებ **ჩე**ენ, **ღმერ**თო, **სრუ**ლიად? **განი**რისხნა **გუ**ლის **წყრო**-
მად **შენი** **ცხო**ვართა **ზე**და **სამ**წყსოდასა **შენის**ათა.

2. **შო**ივსენე **კრე**ბული **შენი**, **რო**მელ **შო**ივცე **და**საბამითგან; **ი**ვსენ **კუერ**თ-
ხითა **მკვ**დრობისა **შენის**ადათა **მთა**დ **სი**ონი **ესე**, **რო**მელსა **და**ემკვდრე **მას** **შინა**.

ზ

ყ

3. სიღლე ჳელი ჴენი ამპარტავანებასა დ მათსა ჴედა სრულიად, შავდენ-მე ეცრუა ე მტერი სიწმიდესა ჴენსა?

სრულიად]—C

4. და იქადეს მოძულეთა ჴენტა შორის უქმელებათა ჴენტა, შასხნეს სასწაულნი მათ- ვ ნი სასწაულად და არა ცნეს

და (1)]—C
უქმელებათა BD

5. გამოსავალნი ჴესკენლნი.

გამოსავალნი მათნი BDE

6. ჴითარცა მალნარსა შინა ხე, ეგრე ცუ- ჴ ლითა დაკოდნეს ბჳენი მათნი, შაათურ- ც თით ცულითა და წერაჳითა და[ა]მჳუნეს იგინი.

7. შაწუეს ცეცხლითა აღგილი წმიდაჲ თ ჴენი და ქუეყანასა ჴედა შეაგინეს კარავი სახელისა ჴენისაჲ.

და)]—BCD

8. მქუეს გულითა მათითა და ნათესავთა ი მათთა ერთად: შოვედით და დავაცადნეთ შა უქმელებანი დმრთისანი ქუეყანი;

და (1)]—E ნათესავმან მათ- მან D
უქმელებანი BD

9. რამეთუ სასწაული ჩუენ არა ვიხილეთ, ტრავინ იყოს წინაწარმეტჳულ, და ჩუენ იბ არავინ გუიცნეს.

იყო BCD წინაწარმეტჳულ ჩუენდა BCDE გვცნის D

3. აიღე BCDE. რაოდენ-მე C. 4. მოძხეთა C. ჳმელებათა C. სასწაულნი C. სასწაულად C. სცნეს D. 5. ჴესკენლნი C. 6. ხეა B, ხწ CE. ცულითა (1) C, ცულითა (2) E. წუერაჳითა B, წერაჳ- თა CDE. დამჳუნეს A. 7. აგილი D. შეაგინინეს E. სხლი C. 8. თჳეს C. ნათესავსავთა E. მოვლით E. დავაცანეთ B. ჳმელებანი C. 9. სასწაული C. იყოს] ხ ჩამატებულია ტექსტის ხელით A. წინასწარმეტჳულ B. გუიცნეს B, გუცნეს C, გვცნეს E.

ღ

3. აიხუენ ჳელნი ჴენნი ამპარტავანებასა მათსა ჴედა სრულიად; რაოდენ- მე ეუჳეთურა მტერი სიწმიდესა ჴენსა?

4. და იქადეს მოძულეთა ჴენტა შორის დღესასწაულსა ჴენსა, დასხნეს სას- წაულნი. მათნი სასწაულად, და არა ცნეს,

5. ვითარცა გამოსავალსა ჴესკენლსა.

6. ვითარცა მალნარსა შინა ხე, ცულითა დაკოდნეს ბჳენი მათნი, რადთურ- თით ცულითა და წერაჳითა დაამჳუნეს იგი.

7. დაწუეს ცეცხლითა სიწმიდე ჴენი, ქუეყანასა ჴედა შეაგინეს კარავი სა- ხელისა ჴენისაჲ.

8. თქუეს გულითა მათითა და ნათესავთა მათთა ერთად: მოვედით და და- ვადუმნეთ ყოველნი დღესასწაულნი დმრთისანი ქუეყანი.

9. რამეთუ სასწაული მათი ჩუენ არა ვიხილეთ; არღარავინ არს წინაწარ- მეტჳული, და ჩუენ არავინ გვცნენს მერმეცა.

C

10. ზიდრემდის, უფალო, გაყუედრებდეს მტერი, და განარისხებდეს მკლოში სახელსა შენსა წმიდასა?

11. ძად გარე-მიიქცევ კელსა შენსა და იდ მარჯუენესა შენსა წიაღადვე შენდა სრულიად?

12. ღოლო ღმერთმან და მეუფემან ჩუენ- მან დაბადების წინა შექმენ ცხორებაჲ შორის ქუეყანასა.

13. შენ დაამტკიცე ძალითა შენითა ზღუ- აჲ, შენ შეკმუსრენ თაენი ვეშაპთანი წყალ- თა შინა;

14. შენ შეკმუსრე თაეები ვეშაპისაჲ მის და მიეც იგი საკმლად ერსა მას ჰინდოეთი- სასა.

15. შენ გამოადინენ წყარონი და მდინა- რენი, შენ განაჲმენ მდინარენი სასტიკნი.

16. შენი არს ღღჲ და შენი არს ღამე; შენ დაამტკიცე ნათელი და მზჲ.

D

ვიდრე-მე, უფალო, მაყუედ- რებდეს მტერი, განარის- ხებს C წმიდასა] სრულიად BCDE

და]—CE

წინაჲთ BCD შექმნა BCDE

შინა] ზედა BCDE

და]—E მდინარენი და C

და (1)]—CD

12. დაბადებისა D. შექმენ] ზ ჰამატებულია A. 13. ზღუაჲ C. 14. შემუსრე B. 16. ღღჲ B, ღღჲ D. ღამჲ BCE. მზე D.

E

10. ვიდრემდის, ღმერთო, გაყუედრებდეს მტერი, განარისხებდეს მკლოში სახელსა შენსა სრულიად?

11. რად გარე-მიიქცევ კელსა შენსა და მარჯუენესა შენსა წიაღადვე შენდა სრულიად?

12. ხოლო ღმერთმან, მეუფემან ჩუენმან წინა-საუკუნეთამან, შექმნა ცხო- რებაჲ შორის ქუეყანასა.

13. შენ განამტკიცე ძალითა შენითა ზღუაჲ, შენ შეკმუსრე თაეები ვეშაპ- თაჲ წყალთა ზედა;

14. შენ შეკმუსრე თაეი ვეშაპისაჲ მის და მიეც იგი საკმლად ერსა მას ჰინდოეთისასა.

15. შენ გამოადინენ წყარონი და მდინარენი, შენ განაჲმენ მდინარენი თამისანი.

16. შენი არს ღღჲ და შენი არს ღამე; შენ დაამტკიცე ნათელი და მზე.

ზ

ღ

17. შენ დაამტკიცენ ყოველნი საზღვარნი კ ქუეყანისანი, შენ დაჰბადე ზაფხული და არე.

18. ესე მოიგსენე, რამეთუ მტერმან აყუედრა უფალსა და ერმან უგუნურმან განარისხა სახელი წმიდაჲ შენი.

19. ნუ მისცემ გვეცთა სულსა, რომელმან კბ ალგიაროს შენ, და სულსა გლახაკთა შენთასა ნუ დაივიწყებ სრულიად.

20. შოხედე ალთქუმასა შენსა, რამეთუ კგ ალიგსო შესულეებითა ქუეყანისაჲთა სახლები უსჯულოთაჲ.

21. ნუ მოიქცევი მდაბალი სირცხვლეული; გლახაკი, დავრდომილი აკურთხევილი სახელსა შენსა.

22. ჯლდეგ, ღმერთო, საჯე სჯაჲ შენი; კე მოიგსენე ყუედრებაჲ შენი, რომელ არს უგუნურთაგან მარადლე.

მოვიგსენე D

წმიდაჲ—C

მოჰხედე D

მოიქცევი BCDE
და დავრდომილი BCDF
აკურთხევილით B, აკურთხევილით D შენსა | მისსა B

მარადლე | მარადის D

17. საზღვარნი B, საზღვარნი C. ზაფხული C. არშ BCE. 18. აყუედრა C. გუნურმან C. 19. მისცემვეცთა E. სულსა (1, 2) C. აგიაროს BCDE. გლახაკთა E. ნუ C. 20. ალთქუმასა C. ალიგსო BCE. შესულეებითა B, შესულეები E. ურჩულოთა BCD, უსჯულოთა E. 21. ნუ C, ნო D. სირცხვლეული B. დავრდომილი B, დავრდომი E. 22. სჯაჲ BCDE. გუნურთაგან C.

ღ

17. შენ შეჰკმენენ ყოველნი საზღვარნი ქუეყანისანი; შენ დაჰბადე ზაფხული და არე.

18. ესე მოიგსენე: მტერმან აყუედრა უფალსა და ერმან უგუნურმან განარისხა სახელი შენი.

19. ნუ მისცემ გვეცთა სულსა, რომელმან ალგიაროს შენ, და სულსა გლახაკთა შენთასა ნუ დაივიწყებ სრულიად.

20. მოჰხედენ ალთქუმასა შენსა, რამეთუ ალიგსენეს სიბნელითა ქუეყანისაჲთა სახლნი უსჯულოთანი.

21. ნუ მოიქცევი დამდაბლებული სირცხვლეული; გლახაკი და დავრდომილი აქებდენ სახელსა შენსა.

22. აღდეგ, ღმერთო. საჯე სჯაჲ შენი; მოიგსენე ყუედრებაჲ შენი, რომელ არს უგუნურთაგან მარადლე.

ჯ

23. ნუ დაივიწყებ ჳმასა მლოცველთა ჴენ-
თასა; ამპარტაევანება მოძულეთა ჴენთაჲ
ამაღლდა მარადის.

მუკლი კვ

დიდებაჲ, თაყუანის-ცემაჲ

ღ

რამეთუ ამპარტაევანებაჲ BD

დიდებაჲ D, დიდებაჲ
ღმერთსა C

ღმრთა ჴ

74

ფსალმუნი ოღ, ასაფისი, თაყუანის-ცემაჲ, არა
განრუენისათჳს

2. ჴღგიაროთ ჴენ, ღმერთსა, აღგიაროთ ა
და ვხადოთ სახელსა ჴენსა; შიუთხრობდე მ
ყოველთა საკუირველებათა ჴენთა,

3. რაჳამს მოილო ეამი და სიმართლესა
სჯიდე.

4. ჴანჳჳდა ქუეყანაჲ და ყოველი მკჳდრ-
ნი მისნი, და მე დავაშტკიცენ სუეტნი მისნი.

ღმრთა ბჳ-ღ C.

ქრისტჳს ღმრთის მტყუელებაჲ
და მოჳსენებაჲ ხაღმრთოთა სა-
მართალთაჲ BD. ფსალმუნი, გა-
ლობაჲ ქრისტჳსი C. დასასრულ-
სა, არა განრუენისათჳს, ასაფისა
ოღ E

აღიაროთ (2) ჴენ BCDE
მიუთხრობდე BD
ყოველთა]—E

მოვილო BCE, მოვილო D
ვშჯიდე BD, ვშჯიდე CE

და(2)]—BCDEდავაშტკიცენ C

23. მოშოდლეთა C. დიდებაჲ] D-ში სხვა ჴელით უნდა იყოს მიწერილი.

74. 2. აღიაროთ (1)BCD, აღიაროთ (2) BCDE. ხაღოთ D. მიუთხრობდე C. საკურველებათა C, საკურველებათა DE. 4. განჳუნდა C. მჳედრნი B. სუეტნი C.

ღ

23. ნუ დაივიწყებ ჳმასა მონათა ჴენთასა; ამპარტაევანებაჲ მოძულეთა ჴენ-
თაჲ ამაღლდა მარადის.

დიდებაჲ

74

დასასრულსა, ნუ განბრწნი, ფსალმუნი ასაფისი

2. აღგიაროთ ჴენ, ღმერთსა, აღგიაროთ ჴენ და ვხადოთ სახელსა ჴენსა;
მიუთხრობდე ყოველთა საკურველებათა ჴენთა;

3. რაჳამს მოვილო ეამი, მე სიწრფოებასა ვშჯიდე.

4. განჳჳდა ქუეყანაჲ და ყოველი მკჳდრნი მისნი, მე დავაშტკიცენ სუეტნი
მისნი.

ს

5. ზარქუ უსჯულოთა: ნულარა უსჯულო- ებთ; ცოდვილნო, ნუ აიღებთ თავთა თქუენ- თა;

გ ა ნ ს უ ე ნ ე ბ ა ა

6. ნუ აიმაღლებთ მაღლად რქათა თქუენ- თა, ნუცა იტყვთ ღმრთისათჳს სიცრუესა.

7. შამეთუ არა აღმოსავალით, არცა და- სავალით, არცა უდაბნოთაგან მათათა,

8. არამედ ღმერთი მსაჯულ არს: უსე და ამაღაბლის და ესე აღამაღლის.

9. შამეთუ სასუმელი ჳელთა უფლისათა ღ ღზნითა ურწყომათა საესეა სხმულითა; შიდრ- კა ამიერი მუნ, ხოლო თხლე მისი არა მო- აკლდეს; სუან იგი ყოველთა ცოდვილთა ი ქუეყანისათა.

10. ჰოლო მე ვიხარებდე უფლისა მიმართ ია და უგალობდე ღმერთსა იაკობისსა.

11. ყოველნი რქანი ცოდვილთანი შეი- მუსრნენ, და აღმაღლდეს რქაჲ მართლისაჲ.

მუელი იბ

ღ

უშჯულოებთ და BCDF; [ცოდვილნი BCD] აიღებთ] აი მაღლებთ BD] თქუენთა] — C

ნუცა] და ნუ BCDE

ჳელთა შინა F
საესე არს BCDEF. მიდრკია
CE

რამეთუ ყოველნი BCDEF

მუელი იბ F

5. ვარქუ C. ურჩულოთა HCD. ნადარა C. ურჩულოებთ BD, ვრჩლბთ C, უშჯულოებთ E. ნჯ C. 6. აქედან (ფს. 74, 6) იწყება F ხელნაწერი. ნჯ (1, 2) C. იტყუით B. სიცრუევსა B, სიცრუევსა C. 7. ამოსავალით B. უდაბნოთაგან C. 8. მსაჯულ C. 9. სასუმელი B, სასუმე- ლი C, სასმელი D. ღზნითა B. უწყომათა C. მუნ C. თხლჲ BC, თხლეჲ E, თხლეჲ F. სუნ C. 10. იგზისა A, იაკობისა B. 11. შეიმოსრნენ F. ამაღლდეს BCDEF.

ღ

5. ვარქუ უშჯულოთა: ნუ უშჯულოებთ, და მცოდველთა: ნუ აიმაღლებთ რქასა:

6. ნუ აიღებთ მაღლად რქასა თქუენსა და ნუცა იტყვთ ღმრთისათჳს სიცრუ- ვესა.

7. რამეთუ არცა აღმოსავალით, არცა დასავალით, არცა უდაბნოთაგან მათათაჲსა,

8. რამეთუ ღმერთი მსაჯულ არს: ესე დაამაღაბლის და ესე აღამაღლის.

9. რამეთუ სასუმელი ჳელთა შინა უფლისათა ღზნისა ურწყომასა საესე არს სხმულითა; და მიდრკა ამიერ მუნ, ხოლო თხლე მისი არა წარმოიკალიერა; სუან იგი ყოველთა ცოდვილთა ქუეყანისათა.

10. ხოლო მე ვიხარებდე უკუნისამდე და უგალობდე ღმერთსა იაკობისსა.

11. და ყოველნი რქანი ცოდვილთანი შეემუსრნენ, და ამაღლდეს რქაჲ მართ- ლისაჲ.

C

D

75

ფსალმუნი ოე, აღსახრულსა, კურთხევითა; ფსალმუნი ასაფისი, გალობაჲ ასურასტანელისა მიმართ

2. ღანცხადებულ არს ჰურიასტანს ღმერთი და ისრაელსა ზედა დიდ არს სახელი მისი.

3. 'სყავნ მშუდობით ადგილი მისი და სამ- ბ კვდრებელი მისი სიონს;

4. შამეთუ მუნ შემუსრნა ჟფალმან ძალნი გ მშუილდთანი, საკურველი და ნახუილი და ბრძოლაჲ.

განსუენებაჲ

5. ღანანათლებ შენ საკურველად მათათ- ღ გან საუკუნოდ.

6. შედრწუნდეს ყოველნი უგუნურნი გუ- ე ლითა: დაიძინეს ძილი მათი. და არა პოეს ყოველთა მამათა მათთა სიმდიდრე ჯელისა ვ მათისაჲ.

შურის-გებაჲ უღმრთოთათჳს, ღმრთისა სარჩლისა BD. ოე (ოე— C). ფსალმუნი ასაფისი CF. აღსა- სრულსა. ფსალმუნი ასაფისი, ოე E

და (1)]—BDEF

მათათგან] მათათა მათ BD
საუკუნეთა BCDEF

შედრწუნდენ C ყოველნი]—F

მათისაჲ] შენისაჲ BD

75. სათაურის ორი უკანასკნელი სიტყვა D-ში გადაშლილია. 2. ურიასტანს C, ჰურიასტანს F. ისრაელსა (სრულად) B. 3. მშუდობით B. 4. შემოსრნა F. მშულდთანი CDE. მშულდ- თანი B, მშულდთანი F. მახული B. მახული CDEF. 5. განათლებ A. საკურველად B. საოკო- ნეთა F. 6. შედრწუნდენ C. ჯჯანური C. პოეს BF, ჰპოეს D. სიმდრე B, სიმდიდრე CEF.

L

75

ღასახრულსა გალობათასა, ფსალმუნი ასაფისი, გალობაჲ ასურასტანელისა მიმართ

2. განცხადებულ არს ჰურიასტანს ღმერთი და ისრაელსა ზედა დიდ არს სა- ხელი მისი.

3. იქმნა მშუდობით ადგილი მისი და სამკვდრებელი მისი სიონს;

4. რამეთუ მუნ შემუსრნა ძალნი მშულდთანი, საკურველი და მახული და ბრძოლაჲ.

5. განანათლებ შენ საკურველად მათათგან საუკუნეთა.

6. შედრწუნდეს ყოველნი უგუნურნი გულითა; დაიძინეს ძილი მათი, და არა პოეს არარაჲ ყოველთა კაცთა სიმდიდრისაჲ ჯელითა მათითა.

C

D

7. მრისხანებითა შენითა, ღმერთო იაკობისო, ზრულოდა მათ, რომელნი-იგი ზე-სხდეს ჰუნებსა.

8. შენ საშინელ ხარ, უფალო, და ვინ-მე ო დაგიდგეს შენ წინაშე? უასაბამითგან არს თ რისხვაჲ შენი.

9. რაჲამს გამოსჩნდე ზეცით, განცხადნეს სამართალნი შენნი, ქუეყანასა შეეშინა, ო შეძრწუნდა,

10. რაჲამს აღდგებოდა ღმერთი სჯად, განსუენებაჲ

ღანრინებად ყოველთა მშვლთა ქუეყანისათა. ია

11. ზრახვამან კაცისამან აღგიაროს შენ, იბ და დაფარულნი სიბრძნისანი გიგალობდენ შენ.

12. აღუტეთ, აღუსრულეთ უფალსა ღმერთსა თქუენსა, ყოველნი რომელნი ხართ გარემოჲს მისა, შეწირეთ ძლუენი

რომელნი CE

გამოსჩნდი EF შენ ზეცით BCDF+ და D განცხადნა სამართალი შენი CE და შეძრწუნდა BCDEF.

მშვლთა ქუეყანისათა] მკვლრთა D

რამეთუ ზრახვამან BCDEF

იგ და აღუსრულეთ BCDEF უფლისა ღმერთისა თქუენისა E

7. ჰრულოდა ADF, ჰრულოდა C. ჰუნეებსა BE, ჰუნეებსა C. 9. გამოჩნდე B, გამოჩნდე D, გამოჩნდი E. შენი A. 10. რჯად B, სჯად CDEF. განრინებაჲ BD. მშვიდთა E. 11. აგიაროს BCDE. დაფარულნი B, დაფარულნი C. 12. აღუტეთ DEF, აღუტეთ C, აღუტეთ B. გარემოჲს B, გარემო E. მისსაჲ D, მისსა BEF. ძლუენი C.

L

7. მრისხანებითა შენითა, ღმერთო იაკობისო, ჰრულოდა მათ, რომელნი ზე-სხდეს ჰუნებსა.

8. შენ საშინელ ხარ, და ვინ წინა-აღგიდგეს შენ? მიერიტგან არს რისხვაჲ შენი.

9. რაჲამს ზეცით სასმენელ ჰყავ მშჯავრი, ქუეყანასა შეეშინა და დაყუნდა,

10. რაჲამს აღდგებოდა ღმერთი სჯად, განრინებად ყოველთა მშვლთა ქუეყანისათა.

11. რამეთუ ზრახვამან კაცისამან აღგიაროს შენ, და ნეშტი გულის-ზრახვისაჲ დღესასწაულობდეს შენდა.

12. ილოცეთ და მიეცით უფალსა ღმერთსა ჩუენსა, ყოველნი რომელნი არიან გარემოჲს მისა, შეწირონ ძლუენი

ტ

ღ

13. საშინელისა მის, რომელმან მიუხეხუნის აულნი მთავართანი, ოჲსაშინელეს არს იგი იე უფროას ყოველთა მეფეთა ქუეყანისათა.

მიიხუნის ტ

მუჲლი იე (ივ)

მუჲლი იე ჟ

76

ფსალმუნი ოვ, აღსასრულსა, იდიოპისა, ფსალმუნი ახათისო

ღმრთისა სულგრძელებისათჳს და საკრველთა საქმეთათჳს, ოვ BD. ოვ, ფსალმუნი ასაფისი (CF. ოვ, ღმრთისა სულგრძელებისათჳს E

2. ყმითა ჩემითა ღმრთისა მიმართ ღაღად-ყავ, კმითა ჩემითა ღმრთისა მიმართ, და მომხედნა მე.

ღმრთისა (1) უფლისა BCDE მონხედა BCDEF

3. ჴლესა ჳირისა ჩემისასა ღმერთი გამოვიძიე, ჳელითა ჩემითა ღამე მის წინაშე, და არა ვსცეთ; წარეწირა ნუგეშინის-ცემამ სულსა ჩემსა.

წარეწირა CD

4. ნოვიჳსენე ღმერთი და ვიხარე; ჴზრუღნედ და მოაკლდა სულსა ჩემსა.

მოაკლდა ჩემგან B

5. მიეწიფენეს ჳუმლიგასა თუალნი ჩემნი, შევიძრწუნდი და არა ვიტყოდე.

6. ჴზრახვედ ღღეთა მათ პირველთა და ვწელიწადნი საუკუნენი

13. მიუხუნის A, მიიხუნის C. სულნი C. უსაშინელეს B F, უსაშინელ C, უსაშინელს E.

76. სათ. ოვ—C, მერე მიწერილი სხვა ხელით. 2. ვღაღად-ყავ CF. ვღაღად-ყავ D, ვღაღად-ყავ B. 3. ღამე C. წარეწირა| მეორე რ ჩამატებულია A. ნუგეშინის-ცემამ C. სულსა C. 4. ვზრახვედ C. სულსა C. 5. ვმღვასა C, ვმღვასა A, ვმინვასა B. თაღნი C, არამ F.

ღ

13. საშინელისა მის, რომელმან მიუხეხუნის სულნი მთავართანი, უსაშინელისისა უფროას მეფეთა ქუეყანისათა.

76

დასასრულსა, იდიოპისთჳს, ფსალმუნი ახათისო

2. კმითა ჩემითა უფლისა მიმართ ღაღად-ყავ, კმითა ჩემითა ღმრთისა მიმართ, და მომხედნა მე.

3. ღღესა ჳირისა ჩემისასა ღმერთი გამოვიძიე, ჳელითა ჩემითა ღამე მის წინაშე, და არა ვსცეთ; წარეწირა ნუგეშინის-ცემამ სულსა ჩემსა.

4. ნოვიჳსენე ღმრთისა და ვიხარე; ვზრუნვედ, და სულ-მოკლე იქმნა სული ჩემი.

5. მიეწიფენეს საჳუმლიავთა თუალნი ჩემნი; შევიძრწუნდი და არა ვიტყოდე.

6. ვიგონებდ ღღეთა მათ პირველთა და წელიწადნი საუკუნენი

ს

ღ

7. მოვიკსენენ, ზზრაბევედ: ლამე გულითა ვ ჩემითა ვზრუნევედ, და გამოეძიებდა ჩემგან სული ჩემი.

8. ჩუუკუე განმაგდოს მე უფალმან და არ- ზ ლარა შესძინოს სათნოება ჩემი?

9. ონუ სრულიად ნუ დააყენოს წყალო- ო ბაა მისი ჩემგან და აღასრულოს სიტყუა მისი თესლითი თესლამდე?

10. ონუ და-მე-ივიწყოსა შეწყენარება ჩემი ო ღმერთმან და დააყენოს მოწყალეობა მისი რისხვითა მისითა?

გ ა ნ ს უ ე ნ ე ბ ა ა

11. ოა ვთქუ: აწლა მიწყიეს მე, რამეთუ ო ესე არს განახლება მარჯუენისაგან მალ- ლისა.

12. ჰოვიკსენენ მე საქმენი ღმრთისანი, რა- ია მეთუ მოვიკსენენ მე დასაბამითგან საკრვე- ლებანი შენნი.

13. ზიტყოდე ყოველთა მიმართ საქმეთა ობ შენთა, დაბადებულსა კმნულსა კვლთა შენ- თასა ვზრაბევედ.

ნუუკუე] ნუ უკუნისამდე BCDEF

დააყენოსა DF მოწყალეობა F

და-მე-ივიწყოს BD

რამეთუ] — BCDE არს] — C

ღმრთისანი] უფლისანი BCDE მოვიკსენენ მე (2) მო- ვიკსენო BD დასაბამით E შენნი] მისნი F

შენთა და BCDEF დაბადე- ბულსა] — C

7. მოვიკსენ D. ვზრაბევე E. ვზრუნევედ C. სული C. 8. უკუნისამდე B. უკუე CDEF. შეპ- ძინოს B. 9. ნჯ C. დაყენოს C. აღასრულოს C. თესლითი] თესლი B. 10. აწჯ C. დააყენოს B. 11. ვთქვ C. აწჯა A. ესერარს B. 12. საკრველებანი B. შენი A. 13 კმნულსა C.

ღ

7. მოვიკსენენ. და ვიწურთიდ ლამე გულითა ჩემითა, ვზრუნევედ, და შეზრუნე- ბულ იყო სული ჩემი.

8. ნუ უკუნისამდე განმაგდოს მე უფალმან და არღარა შესძინოს სათნოე- ბად მერმე,

9. ანუ სრულიად ნუ დააყენოსა წყალობა მისი, აღასრულა სიტყუა მისი თესლითი თესლამდე?

10. ნუ და-მე-ივიწყოსა შეწყალეობა მისი ღმერთმან, ანუ დააყენნეს მოწ- ყალეობანქ მისნი რისხვითა მისითა?

11. და ვთქუ: აწლა მიწყიეს, ესე არს განახლება მარჯუენისა მალლისაა.

12. მოვიკსენ საქმეთა უფლისათაა, რამეთუ მოვიკსენო მე დასაბამითგან საკრველებათა შენთაა.

13. და ვიწურთიდ ყოველთა მიმართ, საქმეთა შენთა და დაბადებულთა შენთა მიმართ ვზრაბევიდე.

ს

ღ

14. იმერთო, წმიდასა შინა არიან გზანი იგ წმიდასა შინა] წმიდა F
შენნი; ვინ არს ღმერთ დიდ, ვითარ ღმერთი
ჩუენი?
15. შენ ხარ ღმერთი, რომელმან ჰყვი იღ საკრველი, ოუწყე ერსა შენსა ძალი შენი; იგ საკრველი მხოლომან DEF
16. იგსენ მკლავითა შენითა ერი შენი, ძენი იაკობისნი და იოსებისნი. იგ
17. ჴიხილეს შენ წყალთა, ღმერთო, გი- იხ ხილეს შენ წყალთა და შეეშინა, შეძრწუნ- იხ დეს უფსკრულნი
18. დიდძალითა ქაველითა წყლისაჲთა. ქაველისა D
ყმა-სცეს ღრუბელთა, რამეთუ ისარნი შენნი ით ვლენან.
19. ყმაჲ ქუხილისა შენისაჲ ურმის თუალ- კ
სა, ჴამოჩნდეს ელვანი შენნი, სოფელმან კა
იხილა და შეძრწუნდა ქუეყანაჲ.
20. ზლუასა ზედა არიან გზანი შენნი, კბ
ალაგნი შენნი წყალთა ზედა მრავალთა, და
კუალნი შენნი არა საცნაურ არიან. და ალაგნი CDEF

14. შენი A. 15. აქედან B-ს აკლია (ფს. 76, 15—83,4-მდე. ხელნაწერში ამოგლეჯილია 2-რვეული მთლიანად: იუ და ით). ხარ]—D. ყვი E. 16. ძენიაკობისნი E. 17. გიხლეს C. შე-ძრწუნდეს C. ვფსკრულნი C. 18. ქავეთა C. ქუხილისა C. შენი A. ვლინან F. 19. თუალსა C. გა-მუხნდეს F. შენი A. შეძრწუნდა C. 20. ზღასა C, ზღუა D. შენი (1, 2, 3) A. კალნი C. არაჲ CEF. საცნარ C.

ღ

14. ღმერთო, წმიდასა შინა არს გზაჲ შენი; ვინ არს ღმერთ დიდ, ვითარ ღმერთი ჩუენი?
15. შენ ხარ ღმერთი, რომელმან ჰყვი საკრველი, აუწყე ერთა შორის ძალი შენი;
16. და იგსენ მკლავითა შენითა ერი შენი, ძენი იაკობისნი და იოსებისნი.
17. გიხილეს შენ წყალთა, ღმერთო, გიხილეს შენ წყალთა და შეეშინა, შეძრწუნდეს უფსკრულნი
18. დიდ-ძალითა ოხრითა წყალთაჲთა. კმაჲ მოსცეს ღრუბელთა. და რამეთუ ისარნი შენნი ვლენან.
19. კმაჲ ქუხილისა შენისაჲ ურმის თუალსა. გამოჩნდეს ელვანი შენნი სოფელსა, შეიძრა და შეძრწუნებულ იქმნა ქუეყანაჲ.
20. ზლუასა ზედა არიან გზანი შენნი და ალაგნი შენნი წყალთა ზედა მრავალთა, და კუალნი შენნი არა საცნაურ იქმნენ.

C

21. **ძძელუ ვითარცა ცხოვარსა ერსა კგ**
შენსა კელითა მოსესითა და აპარონისითა.

მუკლი კგ
დიდებამა, თაყუანის-ცემამა

77

ფსალმუნი **ოზ**, სიბრძნისა, ასაფიხი

1. **უკრძალეთ ერი ჩემი საშჯელსა ჩემსა, ა**
ზოყავთ ყური თქუენი სიტყუათა პირისა ჩე-
მისათა.

2. **ზღვალო იგავით პირი ჩემი და ვიტყო-**
ბ იგავთა დასაბამისათა.

3. **შაოდენი გუესმა, ვცანთ იგი, და მამათა გ**
ჩუენთა გვთხრეს ჩუენ.

21. უძელუ **ა.** უძელუ **ც.** ცხოვარსა **ფ.** მოსესითა **ცქ.** აპარონითა **ა.** არონისითა **ც.** აპრონისითა **დე.** დიდებამა] **დ-**ში სხვა ხელით უნდა იყოს მიწერილი.

77. 1. შრელსა **ც.** ყური **ც.** 2. ავალო **ე.** 3. რადენი **დე** გუესმა **ც.**

L

21. **უძელუ ვითარცა ცხოვარსა ერსა შენსა** კელითა მოსესითა და აპრონისითა.

დიდებამა

სინანი **ტ**

77

ფსალმუნი ასაფიხი, გულსკმის-ყოფისათს

1. **ეკრძალეთ ერი ჩემი შჯულსა ჩემსა, მოყავთ ყური თქუენი სიტყუათა**
პირისა ჩემისათა.

2. **აღვალო იგავით პირი ჩემი, ვიტყოდი მე იგავთა დასაბამისათა.**

3. **რაოდენი გუესმა და ვცანთ იგი, და მამათა ჩუენთა გვთხრეს ჩუენ.**

მუკლი კგ **F**
დიდებამა **CDE**, დიდებამა,
თაყუანის-ცემამა **F**

ფსალმუნი ასაფიხი, ქრისტეს მცნებამა **ც.** ქრისტეს გამოჩინებამა ეკლესიისა მიმართ პირველისა მის ერისა ურჩებისათს, **ოზ D.** ქრისტეს გამოჩინებამა ეკლესიათა მიმართ **ე.** **ოზ**, ფსალმუნი ასაფიხი **F**

საშჯელსა] რჩულსა **CDEF**

მითხრეს **CE**

ჯ

4. ჯრა დაეფარა შვილთა მათთაგან ნათესავად სხუად, შითხრობად ქებულებანი უფლისანი, ძალნი და საკურველებანი მისნი, რომელ ქმნა.
5. შაამტკიცა წამებაჲ მისი იაკობის თანა და სჯული მისი მისცა ისრაელსა ზედა. შო-შმელი-იგი ერთვე ამცნო მამათა მათთა უწყებად ესე შვილთა მათთა,
6. შაჯთა ცნას ესე თესლმან სხუამან; შთხრობანი, რომელ იშვებოდიან, აღდგენ, მიუთხრობდენ ამას შვილთა მათთა;
7. შაჯთა დადვან ღმრთისა მიმართ სასოებაჲ მათი, არა დაივიწყენ საქმენი ღმრთისანი და მცნებათა მისთა გამოჲძიებდენ;
8. შაჯთა არა ეგრე იყვნენ, ვითარცა ყოველნი მამანი მათნი, თესლ გულარძნილ და განმამწარებელ, მესლმან რომელმან არა ია წარიმართა გული თჳსი და არა დაამტკიცა ღმრთისა მიმართ სული თჳსი.
9. ძენი ეფრემისნი ძლიერნი და მაგრიად მოისარნი, Ⴑქცეს იგინი დღესა მას წყობისასა; იგ

ღ

- დაეფარა ესე ჯ მათთაგან მათთა DEF უფლისანი | ღმრთისანი D იაკობის თანა წამებაჲ მისი F რომელ-იგი C უწყებაჲ I
- და მიუთხრობდენ მათ და CDE
- და არა CDE დაივიწყენ მათ C
- ყოველნი]—CD
- წარიმართოს CD არა (2) | არცა D
- მაგრიად]—D

4. ქმნა EF. 5. შჯლი C, რჳელი DEF. ამცნუ F. მათთა | ამის შემდეგ F-ს აკლია (ფს. 77, 6—77, 38-მდე). 7. მიმარ D. 8. იყვნენ C. 9. ებრემისნი E. მაგრიად | D-ში ეს სიტყვა მოშლილია, მაღიად C.

ღ

4. არა დაეფარა შვილთა მათთაგან ნათესავად სხუად, მიუთხრობდეს ქებულებასა უფლისასა და ძლიერებასა მისსა და საკურველებასა მისსა, რომელ ქმნა.
5. და აღდგა საწამებელი იაკობსა შორის და შჯული დადვა ისრაელსა შორის, რაოდენი ამცნო მამათა ჩუენთა, უწყებად იგი შვილთა მათთა,
6. რაჯთა ცნას თესლმან სხუამან, შვილნი, რომელ იშვებოდიან, და აღდგენ და მიუთხრობდენ ამას შვილთა მათთა;
7. რაჯთა დადვან ღმრთისა მიმართ სასოებაჲ მათი და არა დაივიწყონ საქმეთა ღმრთისათაჲ და მცნებათა მისთა გამოჲძიებდენ.
8. რაჯთა არა იქმნენ, ვითარცა მამანი მათნი, თესლ გულარძნილ და განმამწარებელ, თესლმან რომელმან არა წარიმართა გული თჳსი და არცა სარწმუნო ყო ღმრთისა თანა სული თჳსი.
9. ძენი ეფრემისნი მომრთხმელნი და მოისარნი მშკლდებითა, იქცეს იგინი დღესა მას წყობისასა.

C

D

10. **რა** იმარხეს მათ აღთქუმაჲ ღმრთი- ილ საშუჯელსა] რჩულსა CDE
საჲ და საშუჯელსა მისსა არა ინებეს სლვაღ. მისსა] ღმრთისასა C სლვაჲ
CDE

11. **რა** ივიწყენეს მათ კეთილის-ყოფანი იე
ღმრთისანი. ძალნი და საკვრველებანი მისნი,
რომელ უჩუენნა მათ

12. **რა** ივიწყენეს მათ, რომელ-იგი ყვნა ივ რ-იგი...საკ.] რომელ ქმნა
საკვრველნი ქუეყანასა მას ეგვპტისასა და საკვრველი CDE
ველსა მას ტანეოსა.

13. **რა** იმეთუ განაპო ზლუაჲ და წიალიყვან- იზ რამეთუ]—CDE
ნა იგინი და დაადგინა წყალნი, ვითარცა
თხიერთა.

14. **რა** იძლოდა მათ ღრუბლითა დღისი და იძ
ღამე ყოველ ნათლითა ცეცხლისაჲთა.

15. **რა** იანაპო კლდე უდაბნოსა და ასუა მათ, ით
ვითარცა ღრმისაგან დიდისა.

16. **რა** იმოადინნა წყარონი კლდისაგან, და კ წყარონი] წყალნი CDE
გარდამოეცემოდეს, ვითარცა მდინარენი,
წყალნი.

10. შჩლსა C. მისა A. 11. უჩნა A, ჳჩნა C. 12. მათა A. ტანეოსა] ოს შემდეგ ერთი
ასო ამოშლილია A, ტანეულსა D, ტანეოსსა E. 13. ზლუა C. წიალიყვენა C. დაადგინა E.
14. ღრუბლითა C. ყოვლ D. 15. განაპო C. კლდე CE. უდაბნოსა C. ასუა C. 16. გამოადინნა]
ერთი ნ ჩამატებულია A.

D

10. **რა** იმარხეს მათ აღთქუმაჲ ღმრთისაჲ და შუჯელსა მისსა არა ინებეს
სლვაჲ.

11. **რა** და ივიწყენეს მათ კეთილის-ყოფათა მისთაჲ და საკვრველებათა მისთაჲ,
რომელ უჩუენნა მათ

12. **რა** ივიწყენეს მათ, რომელ ქმნა საკვრველებანი ქუეყანასა მას ეგვპ-
ტისასა და ველსა მას ტანეოსსა.

13. **რა** იანაპო ზლუაჲ და წიალიყვანნა იგინი და დაადგინნა წყალნი, ვითარ-
ცა თხიერთა.

14. **რა** იძლოდა მათ ღრუბლითა დღისი და ღამე ყოველ ნათლითა ცეცხლი-
საჲთა.

15. **რა** იანაპო კლდე უდაბნოსა და ასუა მათ, ვითარცა ღრმისაგან დიდისა.

16. **რა** იმოადინნა წყალი კლდისაგან და გარდამოაეცენნა, ვითარცა მდინარენი,
წყალნი.

ს

ღ

17. **ხოლო მათ შე-ღა-ვე-სძინეს მეტად კა** შეცოდებამ მათი; **ღანამწარეს მალალი ურ-** კბ შეცოდებამ მისა **CE**
წყულსა.

18. და განცადეს ღმერთი გულითა მათი-
 თა **მხოვად საზრდელი თავისა მათისაჲ.** კგ

19. **იდრტუინეს ღმერთისა და თქუეს: ყელ-** კდ ღმერთისა მიმართ **C**
ნუ-იწიფოსა ღმერთმან განმზადებამ ტაბლამ
უდაბნოსა?

20. **სკა კლდესა, გამოეცნეს წყალნი და კე**
მდინარენი თუ დიოდეს, შურის ცემადცა კვ თუ] თუთ **D** ცემად **E** უძლო-
ნუ უძლოსა ანუ განმზადებამ ტაბლამ ერსა სა ღმერთმან **D**
თვსა?

21. **შმისთვს ესმა უფალსა და განრისხნა, კზ**
ცეცხლი აღატყდა იაკობსა შორის, და რის- და (1)]—**D** და ცეცხლი **D**
ხვამ აღწდა ისრაელსა ზედა;

22. **შმისთვს; რამეთუ არა ჰრწმენა მათ კწ** ამისთვს]—**CDE** მაცხოვარე-
ღმერთისაჲ, არცა ესვიდეს მაცხოვარებასა. ბათა მისთა **D**
მისსა.

23. **ღებრძანა ღრუბელთა ზეგარდამო და კთ**
ბჰენი ცათანი განახუნა.

17. ვრწყულსა C. 18. მათისაჲ მათისა GE. 19. იდრტუნეს CDE. ჰელ-ნუ-იწიფოსა C. ანუ განმ-
 ზადებამ D. უდაბნოსა C. 20. თუ C. პურის C. ნუ C. თვსა C. 21. აწდა D. 22. რწმენა CE. არც C.
 მაცხოვარებასა E. მისა A. 23. უბრძანა C. ღრუბელთა C. განახუნა C.

ღ

17. და შე-ღა-ვე-სძინეს მერმეცა შეცოდებამ მისა, განამწარეს მალალი
 ურწყულსა.

18. და განცადეს ღმერთი გულთა შინა მათთა თხოვად საზრდელი სულ-
 თა მათთათვს.

19. და იდრტუნეს ღმერთისა და თქუეს: ნუ უძლოს-მეა ღმერთმან განმზა-
 დებამ ტაბლამ უდაბნოსა შინა?

20. ვინაჲთგან სკა კლდესა და გამოეცნეს წყალნი და მდინარენი წარჰრლუ-
 ნიდეს, პურისა მოცემადცა ნუ უძლოსა, ანუ განმზადებამ ტაბლამ ერსა თვსსა?

21. ამისთვს ესმა უფალსა და განრისხნა, და ცეცხლი აღატყდა იაკობსა შო-
 რის, და რისხვამ აწდა ისრაელსა ზედა:

22. რამეთუ არა ჰრწმენა მათ ღმერთისაჲ, არცა ესვიდეს მაცხოვარებასა მისსა.

23. და უბრძანა ღრუბელთა ზეგარდამო და ბჰენი ცათანი განახუნა.

ს

ღ

24. **აჲწუიმა** მათ მანანაჲ საკმლად, პური ლ
ცათაჲ მოსცა მათ;

25. და პური ანგელოზთაჲ ჳამა კაცმან, და]—CE საზრდელი მოუე-
ჭიუვლინა მათ საზრდელი საესებით განსაძღე- ლა ლინა მათ განსაძღებელად
ბელად. CDE

26. **წლადგინა** ბლუარი' ცით და გამოუე- ლბ და]—D გამოავლინა CDE
ლინა ძალითა თჳსითა ჩრდილოჲთ; თჳსითა] მისითა. C ჩრდი-
ლოჲ CE

27. **აჲწუიმა** მათ ვითარცა მიწაჲ ჳორ- ლგ
ცი და ვითარცა მქჳშაჲ ჳლჳსაჲ—მფრინველი
ფრთოანი;

28. **წაცოდა** შორის ბანაკსა მათსა და ლდ დაცოდეს D
გარემოჲს კარეგბსა მათსა.

29. **წამეს**, ვანძღეს ფრიად, გულის-თქუმაჲ ლე და განძღეს DE და გულის-
მათი მოსცა მათ. თქუმაჲ D

30. და არა კუებულ-ყვნა იგინი გულის-
თქუმისა მათისაგან; **ჳყოლა** საკმელი პირსა ლვ მათისაგან] მისისაგან C
მათსა;

24. უწჳმა CE, ოწჳმა D(D-ში ეს სიტყვა, ისევე როგორც „უბრძანა“ (77, 23) მუხლს იწ-
ყებს; ო მთავრულია, მისი მობდევნო ჳ თრივე შემთხვევაში ამოშლილია.). პჯრს C. 26. ბღჯა-
რი C. 27. უწჳმა CDE. კჳშაჲ CDE, მქოშაჲ A. ფრინველი DE. ფრთოვანი CD. 29. გულის-
თქუმაჲ C. 30. კუებულ-ყუნა ACD. იგინი] იგი D.

ღ

24. და უწჳმა მათ მანანაჲ საკმლად და პური ცათაჲ მოსცა მათ;

25. და პური ანგელოზთაჲ ჳამა კაცმან; საზრდელი მოუვლინა მათ განსაძ-
ღებელად.

26. აღადგინა ბლუარი ცით გამო და გამოავლინა ძალითა თჳსითა ჩრდილოჲ.

27. და აწჳმა მათ ჳედჲ ვითარცა მიწაჲ ჳორცი და ვითარცა კჳშაჲ ჳლუა-
თაჲ—მფრინველი ფრთოვანი.

28. და დაცოდა შორის ბანაკისა მათისა, გარემოჲს კარეგბსა მათსა.

29. და ჳამეს და განძღეს ფრიად და გულის-თქუმაჲ მათი მოსცა მათ;

30. და არა კუებულ იქმნნეს გულის-თქუმისა მათისაგან; იყოლა საკმელი
პირსა მათსა,

ტ

ღ

31. და რისხეაჲ ღმრთისაჲ აღტდა მათ ზე-
და; შოწყუდნა მრავალნი მათგანნი და რჩე- ლზ
ულნი ისრაელისანი დაამკუნა.

32. უმას ყოველსა ზედა ცოდეს და არავე- ლშ ცოდესვე CE არაველა| არა
ლა ჰრწმენა საკვრველებათა მისთაჲ. CDE ჰრწმენა მათ D

33. შოაკლდა ამოგებით დღეთა მათთა ლო
და წელიწადნი მათნი სწრაფით წარკდეს. მათნი| მისნი D

34. შაჟამს მოსრაენ მათ, მაშინ ეძიებ[ე]დ მ
მას, მოიქცევიედ და აღიმსთობიედ ღმრთისა
მიმართ.

35. შოიქსენიან, რამეთუ ღმერთი მწე მათ- შა მათა (1, 2) CE უფალი| —
და არს და უფალი ღმერთი მალალი მკსნელ CDE
მათდა არს.

36. შეიყუარეს იგი ფრიად პირითა მათითა- მბ ფრიად|—CDE
თა და ენითა მათითა ეცრუვნეს მას.

37. ღლოლო გულნი მათნი არავე მართალ მგ
იყვნეს მისა მიმართ, არცა ირწმუნეს აღ- ერწმუნეს აღთქუნათამის-
თქუმათა მისთაჲ. თა CDE

31. აქდა DE; მოწყუდნა D, მოწყუდნა E. რჩეულნი C. 32. რწმენა CE. 33. წრაფით C.
34. ეძიებდ A. აღიმსთობედ C. 35. უფალი| ეს სიტყვა ჩამატებულია ტექსტის ხელით A
36. ეცრუვნეს E. 37. იყნეს A, იყვნეს C, იყუნეს D. ერწმუნეს C. აღთქუმათა C.

ღ

31. და რისხეაჲ ღმრთისაჲ ატდა მათ ზედა; და მოსწყუდნა მრავალნი მათ-
განნი და რჩეულნი ისრაელისანი დაამკუნა.

32. ამას ყოველსა ზედა ცოდესველა და არა ჰრწმენა საკვრველებათა მის-
თაჲ.

33. და მოაკლდეს ამოგებით დღენი მათნი და წელიწადნი მათნი სწრა-
ფით.

34. რაჟამს მოსრაენ მათ, მაშინ ეძიებდიან მას და მოიქცევიედ და აღიმ-
სთობიედ ღმრთისა მიმართ.

35. და მოიქსენეს, რამეთუ ღმერთი მწე მათდა არს და ღმერთი მალალი
მკსნელ მათდა არს.

36. და შეიყუარეს იგი პირითა მათითა და ენითა მათითა ეცრუვნეს მას.

37. ხოლო გულნი მათნი არა წრფელ იყვნეს მისა მიმართ, არცა ერწმუნ-
ნეს აღთქუმასა მისსა.

C

38. ორამედ იგი თავადი მოწყალე იყო, მდ ულხინებდა ცოდვათა მათთა და არა განპრყუნინდა: ჴანამრავლა გარე-მიქცევაჲ გუ- მელის წყრომისა მისისაჲ და არა აგზებდა ყოველსა ზედა რისხვასა მისსა.

39. შოიჯსენა, რამეთუ გორციელ არიან, მგ სული, რომელ წარვიდის და არლარა მოიქცის.

40. თავდენ ჟამ განამწარეს იგი უდაბნოსა მჴ და განცადეს ღმერთი ურწყულსა!

41. შოაქციეს და განცადეს ღმერთი მალალი და წმიდაჲ იგი ისრაელისაჲ განარისხეს.

42. ორა მოიჯსენეს ჳელისა მისისაჲ დღე- მთსა მას, რომელსა იჯსნა იგინი ჳელთა[გან] მაქირებელთა მათთაჲსა;

43. ჴითარ-იგი დაადგინა ეგვბტეს სას- ნაწაულნი მისნი და ნიშნი მისნი—ველსა მას ტანეუსა;

D

არს მოწყალე CE, იყო მოწყალე (მოწლე E) DEF, და — F განპრყუნინდა მათ CD გარე-მიქცევად გულის წყრომაჲ მისი CE

მოიჯსენიან CDEF არიან და F სულნი DF რომელი E წარვიდეს... მოიქცეს DF

უდაბნოსა ზედა D

მალალი]—CDEF

ეგვბტეს]—E, ეგვბტეს შინა DF

38. მოწყალე F. ჳლხინებდა C. გნრყენდა C, განრყენინდა D. გარ-მიქცევაჲ D. მისა AF. 40. რავოდენ C. ჳდაბნოსა C. განცადე F. ურწყულსა C. 42. ჳელთა A. ამათთაჲსა E. 43. დაადგინა F. სასწაულნი C. ტანეუსა] უს შემდეგ ამოშლილია ერთი ასო (ს?) A, ტანეუსა CE, ტანეუსა F, ტანეულსა D. მუხლთა სათვალავი A-ში ნ-დან არეულია: ჳელაზხლა მეორედება ლ-შა, ლბ-ნა. ფსალმუნის ბოლოს მუხლთა რაოდენობა სწორადაა ნაჩვენები: პა-

L

38. არამედ იგი თავადი არს მოწყალე და ულხინოს ცოდვათა მათთა და არა განპრყუნინეს; განამრავლა გარე-მიქცევად გულის წყრომაჲ მისი და არა ალაგზებდა ყოველსა რისხვასა მისსა.

39. და მოიჯსენა, რამეთუ გორციელ არიან, სულ წარმავალ და არლარა მომქცეველ.

40. რაოდენ გზის განამწარეს იგი უდაბნოსა ზედა და განარისხეს იგი ქუეყანასა ურწყულსა!

41. და შოაქციეს და განცადეს ღმერთი და წმიდაჲ იგი ისრაელისაჲ განარისხეს.

42. არა მოიჯსენეს ჳელისა მისისაჲ დღესა მას, რომელსა ცვ/იჯსნა იგინი ჳელისაგან მაქირებელთა მათთაჲსა;

43. ვითარ-იგი დასხნა ეგვბტეს შინა სასწაულნი მისნი და ნიშნი მისნი—ველსა მას ტანეოსსა;

C

D

44. ჯარდააქცინა სისხლად მდინარენი მათ- ნა მათნი] — E არა] — E
ნი და წვამა მათი, რამათა არა სუან;
45. შიავლინა მათა ძალლის მწერი, შე- ნბ მათდა D და შეჰამნა CDE
ჰამნა ივინი, და მყურითა განრყუნა ივინი. მყუარითა CDE
46. შისცა გესლსა ნაყოფი მათი და ნაშრო- ნგ
მი მათი მკალსა;
47. ლუემა სეტყუთა ვენაჲები მათი და ლე- ნდ
ლოანი მათი თრთულითა;
48. შისცა სეტყუასა საცხოვარი მათი და ნე
მონაგები მათი ცეცხლსა;
49. შიავლინა მათ ზედა რისხეა გულის ნგ მათ ზედა] მათა CF
წყრომისა მისისაჲ, გულის წყრომაჲ, რისხ-
ვაჲ და ჰირი შიავლინა მათდა ჯელითა ანგე- ნზ მათა CF
ლოზისა მრისხანისაჲთა;
50. ლზა-უყო ალაგთა რისხვისა მისისათა ნშ
და არა ჰრიდა სიკუდილისაგან სულთა მათ-
თა და საცხოვარი მათი სიყმილსა შეაყენა.

44. გარდააქციენა CF. სჯან C. 45. მყარითა C. განრყუნა E, განრყუნა C. 47. გუმა C.
სეტყუთა C. ლელოვანი C, ლელუენი F. თთულითა C, რრთულითა F. 48. საცხარე E
49. მისისაჲ] — E. ეს ადგილი E-ში გაცხებულელებულია. 50. გზა-უყო C. სიმილსა A. სულთა C.
საცხარე E.

L

44. და გარდააქცინა სისხლად მდინარენი მათნი და წვამნი მათნი, რამათა
არა სუან;
45. შიავლინა მათდა ძალლის მწერი, და შეჰამნა ივინი, და მყუარი, და
განარწყუნა ივინი.
46. და მისცა გესლსა ნაყოფი მათი და ნაშრომი მათი მკალსა;
47. მოსრა სეტყუთა ვენაჲები მათი და ლელუსულელნი მათნი თრთულითა;
48. მისცა სეტყუასა საცხოვარი მათი და მონაგები მათი ცეცხლსა;
49. შიავლინა მათდა რისხეა გულის წყრომისა მისისაჲ, გულის წყრომაჲ
და რისხეაჲ და ჰირი შიავლინებითა ანგელოზთა მიერ ბოროტთა.
50. გზა-უყო ალაგსა რისხვითა მისითა, არა ჰრიდა სიკუდილისაგან სულთა
მათთაჲსა და საცხოვარი მათი სიკუდილსა შეაყენა.

ჯ

ღ

51. შოწყუდა ყოველი პირშმოა ქუეყანასა მს ეგვპტისასა, დასაბამი ყოვლისა ნაშრომისა მათისაა საყოფელთაგან ქამისთა; ნთ მოწყუდა] მოსრა CDEF
52. წარმოუშართა ვითარცა საცხოვარსა ერსა თჳსსა და გამოიყვანა ვითარცა საწყუსოა უდაბნოდ. ა საყოფელთა CDE ცხოვარსა CDEF გამოიყვანნა იგინი C სამწყსოათ C
53. აღიღოდა მათ სასოებითა, და არა შეიშინეს, და მტერნი მათნი დაფარნა ზღუამან. აა მათნი] მისნი C
54. შოიყვანა იგინი მთასა მას სიწმიდისა მისისასა, მთაჲ ესე, რომელ მოიგო მარჯუენემან მისმან; აბ მოიყვანა] მიაველინნა F
55. ჴანასხნა პირისა მისისაგან წარმართნი და განუყო მათ წილითა მკვდრობისაჲთა, შააშენნა საყოფელთა მათთა ნათესავები ისრაელისაჲ. ად მათთა] მისთა E ნათესავები იგი CF
56. ჴანცადეს და განამწარეს ღმერთი მალალი და წამებანი მისნი არა დაიცივნეს; აე
57. შეიბე მიაქციეს და ეტრუენეს მას, ვითარცა ყოველნი მამანი მათნი, და გარდაიქცეს, ვითარცა მშუილდი ელამი; ავ ვითარცა (1)] — D ყოველნი] — C გარდაიქციეს F
51. ვეჯტისასა A. მათისა E. 52. ცხოვარსა E. თჳსა A. გამოიყვანნა CE. ოდაბნოდ F. 53. ზღუამან C. 54. ნოიყვანნა CDE. მარჯენნა A, მარჯუენემან CD. 55. განუყო C. დააშენა D, დააშენა F. 56. არაჲ F. 57. ეტრუენეს C. მშულდი CDEF.

ღ

51. და დასცა ყოველი პირშმოა ქუეყანასა ეგვპტისასა დასაბამად ყოვლისა საღმობისა მათისა საყოფელთა შინა ქამისთა;
52. და წარმოუშართა ვითარცა ცხოვარსა ერსა თჳსსა და აღიყვანა იგი ვითარცა სამწყსოა უდაბნოდ.
53. და უიღოდა მათ სასოებითა, და არა შეეშინა, და მტერნი მათნი დაფარნა ზღუამან.
54. და შეიყვანნა იგინი მთასა მას სიწმიდისა მისისასა, მთასა ამას, რომელ მოიგო მარჯუენემან მისმან;
55. და განასხნა პირისა მათისაგან წარმართნი და განუწილა მათ საზომითა დამკვდრებისაჲთა და დააშენა საყოფელთა მათთა ტომები ისრაელისაჲ.
56. და განცადეს და განამწარეს ღმერთი მალალი და წამებანი მისნი არა დაიცივნეს;
57. და მიაქციეს და შეურაცხყვეს, ვითარცა-იგი მანათა მათთა, და გარდაიქცეს მშულდად ელამად;

ს

ღ

58. ჴანარისხეს იგი ბაგინებსა მათსა და აზ კერპებითა მათითა აშურეს მას.

ბაგინებსა შორის CDEF აშურებდეს CDEF

59. უსმა უფალსა, განრისხნა და შეურაცხ- აშ ყო ფრიად ისრაელი.

ამისთვის ესმა DEF და]—E

60. ჴანაგლო მისგან კარავი სელომისაჲ, ათ კარავი, რომელ დამკვდრებულ იყო შორის კაცთა.

განაგლო] განიშორა D

61. შისცა ტყუედ ძალი მათი და სიკეთე თ მათი ჴელთა მტერისათა;

62. შეაყენა მახვლსა ერი თვისი და სა- თა მკვდრეგელი თვისი უგულებელს-ყო;

63. შაბუკნი მათნი შექანნა ცეცხლმან, და თბ ქალწულთა მათთათვის არავინ იგლოვდა;

იგლოვდა] ტიროდა D

64. შლდელნი მათნი მახვლითა დაეცნეს, თგ და ქურბითა მათთათვის არავინ ტიროდა.

ტიროდა] იგლოვდა D

65. ჴანიღჳა ვითარცა მძინარემან უფალ- თდ მან და ვითარცა ძლიერი, რომელი იქარ- ეგბნ ღუინოსა,

ძლიერი]—E რომელ F

58. აშურებდეს C, აშურებდეს D. 59. გარისხნა E. შეურაცხ-ყო C. 60. კარავი (11) კავი D. სელომისი CDEF. 61. სიკეთე CE. 62. ჳკვებელს-ყო C, ულებელს-ყო E. 63. ჳბაჳკნი C. შესჳმნა C. 64. ჳრ-ჳთა C. 65. ღუნოსა C, ღუნოსა DEF.

ღ

58. განარისხეს იგი ბორცუებსა ჴედა მათსა და კერპებითა მათითა აშურებდეს მას.

59. ესმა ღმერთსა და უგულებელს-ყო და შეურაცხ-ყო ფრიად ისრაელი.

60. და განიშორა მისგან კარავი სელომისი, კარავი, რომელ დამკვდრებულ იყო შორის კაცთა;

61. და მისცა ტყუედ ძალი მათი და სიკეთე მათი ჴელთა მტერისათა;

62. და შეაყენა მახვლსა ერი თვისი და სამკვდრეგელი თვისი უგულებელს-ყო;

63. ჳაბუკნი მათნი შეჳმნა ცეცხლმან, და ქალწულნი მათნი არა იგლოვნეს.

64. მლდელნი მათნი მახვლითა დაეცნეს, და ქურბიანი მათნი არა იტირონეს.

65. და განიღჳა ვითარცა მძინარემან უფალმან, ვითარცა ძლიერი, რომელი იქარეგბნ ღუნოსა.

ს

ღ

66. შოსრნა მტერნი მისნი მართლუკუნ, ოე საყუედრელად საუკუნოდ შექმნა იგინი.

67. ჴანიშორა მისგან კარავი იოსებისი ოე და თესლი ეფრემისი არა გამოირჩია;

68. ჴრამედ გამოირჩია მან თესლი იუ- დასი და მთაჲ სიონი, რომელ შეიყუარა.

69. ჴლაშენა, ვითარცა მარტორქისა, სიწ- მიდე მისი, ქუეყანასა ზედა დაამტკიცა იგი უკუნისამდე.

70. ჴამოირჩია მან დავით, მონაჲ თვისი და შეიწყნარა იგი სამწყსოჲსაგან ცხოვართა;

71. და ჩჩლთაგან კრავთაჲსა გამოიყვანა იგი შწყსად იაკობ მონისა თვისისა და ისრაელ სამკვდრებელისა თვისისა.

72. შმწყსიდა მათ უბიწოებითა გულისა მათისაჲთა და უბრალოებითა კელთა თვსთაჲთა უძლოდა მათ.

გამოირჩია მან D

მარტორქაჲ CDEF მისი და F

და]—F სამწყსოჲსა მისგან ცხოვართაჲსა DEF გამოიყვანნა იგინი C

თვისისაჲთა] მისთაჲთა C, მათისაჲთა DE თვსთაჲთა] მათთაჲთა D

მუკლი ჰა

მუკლი ჰა F

დიდებაჲ, თაყუანის-ცემაჲ

დიდებაჲ CDE, დიდებაჲ, თაყუანის-ცემაჲ F

66. მართკუნ C. საკუნოდ C. შექმნა E. 67. არაჲ F. 68. იუდაისი C, დოდაისი F: 69. ალაშენა E. სიწმიდე CEF. 70. ცხორთაჲსა E. 71. ჩჩლთაგან D. კრავთასა A. საკვდრებელისა E. 72. მწყსიდა CDEF. უბიწოებითა C. უძლუდა F.

ღ

66. და დასცნა მტერნი მისნი მართლუკუნ და საყუედრელად საუკუნოდ მისცნა იგინი.

67. ვანიშორა მისგან კარავი იოსებისი და თესლი ეფრემისი არა გამოირჩია მან;

68. არამედ გამოირჩია მან თესლი იუდაისი და მთაჲ სიონი, რომელ შეიყუარა.

69. და ალაშენა, ვითარცა მარტორქისა, სიწმიდე მისი, ქუეყანასა ზედა დააფუძნა იგი უკუნისამდე.

70. და გამოირჩია მან დავით, მონაჲ თვისი, და შეიწყნარა იგი სამწყსო-საგან ცხოვართაჲსა;

71. და ცხოვართა მუკელ-ქუმულთაგან გამოიყვანა იგი. მწყსად იაკობ მონისა თვისისა და ისრაელ სამკვდრებელისა თვისისა.

72. და მწყსიდა მათ უმანკოებითა გულისა მისისაჲთა და გონიერებითა კელთა. მისთაჲთა უძლოდა მათ.

დიდებაჲ

ჯ

78

ფსალმუნი 107, ახაფისი

1. იმერთო, შევიდეს წარმართნი სამკვდ-
რებელსა შენსა, შეაგინეს ტაძარი წმიდაჲ
შენი, შექმნეს იერუსალემი ვითარცა ლოგი-
ბნი ხილის მცველთაჲ;

2. დასხეს მძორები მონათა შენთანი საქ-
მლად მფრინველთა ცისათა და ჯორცნი წმი-
დათა შენთანი—მვეტთა ქუეყანისათა.

3. დასთხიეს სისხლი მათი ვითარცა წყა-
ლი გარემოჲს იერუსალემსა, და არაჲინ იყო
მფლველ მათდა.

4. ზიქმენით ჩუენ საყუედრელ მოძმეთა ე
ჩუენთა, საცინელ და საკიცხელ გარემოჲსთა
ჩუენთა.

5. ზიდრემდის, უფალო, განპრისხენ სრუ-
ლიად და აღატყდეს ვითარცა ცეცხლი შუ-
რი შენი?

ღ

ფსალმუნი დაგითისი C. ფსალმუ-
ნი ასაფისი, წინაწარმეტყუელე-
ბაჲ ანტიოქისასახე, როიელი შე-
ემთხა ჰურიათა, განკითხვაჲ მაკა-
ბელთაჲ D. წინაწარმეტყუელებაჲ,
როიელ-იგი ჰუოიათათჲს შემთხუა
E. აჲ, ფსალმუნი ასაფისი F

შენსა და DF

შენთაჲ CDEF

ვითარცა წყალი]—F
იყო]ყო C მათა CE

განპრისხენ CDEF

78. 1. შექმნეს E. იწლები D. ხილისა D. 2. თავდაპირველად: დასხნეს მძორნი A. საქლად E.
ფრინველთა E. ჯორცნი D. 3. გარემო CE. 4. საკიცხვე C. გარემოჲსთა] გამოჲსთა E.
5. განპრისხენ CE.

ღ

78

ფსალმუნი ახაფისი

1. იმერთო, შევიდეს წარმართნი სამკვდრებელსა შენსა და შეაგინეს ტა-
ძარი წმიდაჲ შენი; დადვეს იერუსალემი ვითარცა ხილის საცავი;

2. დაასხეს მძორები მონათა შენთაჲ საქმლად მფრინველთა ცისათა და
ჯორცნი წმიდათა შენთანი—მვეტთა ქუეყანისათა.

3. დასთხიეს სისხლი მათი ვითარცა წყალი გარემოჲს იერუსალემსა, და
არაჲინ იყო მფლველ მათდა.

4. ვიქმენით ჩუენ საყუედრელ მოძმეთა ჩუენთა, საცინელ და საკიცხელ
გარემოჲსთა ჩუენთა.

5. ვიდრემდის, უფალო, განპრისხენ სრულიად და აღატყდეს ვითარცა
ცეცხლი შური შენი?

ჯ

ღ

6. მიჰფინე რისხვაჲ შენი თესლთა ზედა, **ზ** რომელთა არა გიცოდინან შენი, და მეფეთა ზედა, რომელთა სახელსა შენსა არა ხადეს;

7. რამეთუ შეჰკამეს იაკობ და აღვილი მისი **მ** მოაოჯრეს.

8. ნუ მოიჰსენებ ურჩულოებათა ჩუენთა **თ** პირველთა; **ტ**რამედ მსთუად მეწიენ ჩუენ **ი** წყალობაჲ შენი, უფალო, რამეთუ დაეგლახაკენით ჩუენ ფრიად.

ჩუენთა] ჩემთა D
ჩუენ]— F

9. შემეწიენ ჩუენ, ღმერთო მაცხოვარო იაზუენო, დიდებისათჳს სახელისა შენისა; **ძ**ფუა-**ი**ბლო, მიჰსენენ და მილხინე ჩუენ ცოდვათა ჩუენთაგან სახელისა შენისათჳს.

10. ჩუსადა თქუან წარმართთა: სადა არს იგღმერთი იგი მათი? **წ**რამედ განცხადებულ იღიყავ შენ წარმართთა შორის წინაშე თუალთა ჩუენთა ძიებად შური სისხლისაჲ მის იგმონათა შენთაჲსაჲ, რომელ დაითხია.

იყავ შენ] იყავნ C
ჩუენთა] შენთა F

11. შევედინ შენ წინაშე სულ-თქუმაჲ და-**ი**ბორკილებულთაჲ, და სიმდიდრითა მკლავი-**ი**სა შენისაჲთა შეეწიე შეილთა მოკლულთასა.

და]— CDE

6. ჰხადეს F. 7. მოაოჯრეს F. 8. ნჳ C. ჳრჩულობთა C, უშუჳლოებათა ჰ. მსთუად C. 9. მიჰსენ DE. მილხინენ ACDEF. 10. ნჳსადა C. თქუან C. თჯალთა C. შური C. სისხლისა CEF. A-ში თავდაპიველად: სისხლისა...შენთაჲსა. ჲ-ები პატარაა და ჩანს, მერჯე მიწერილი. მის] აქედან F-ს აკლია (ფს. 78, 10—79, 14-მდე). შენთაჲსა CE. 11. სულთქუმა C. დაბორკილებულთა C. მოკლულთასა C.

ღ

6. მიჰფინე რისხვაჲ შენი თესლთა ზედა, რომელთა არა გიცოდინან შენი, და მეფეთა ზედა, რომელთა სახელსა შენსა არა ხადეს;

7. რამეთუ შეჰკამეს იაკობ და აღვილი მისი მოაოჯრეს.

8. ნუ მოიჰსენებ უშუჳლოებათა ჩუენთა პირველთა; მსთუად მეწიენ ჩუენ წყალობანი შენნი, უფალო, რამეთუ დაეგლახაკენით ჩუენ ფრიად.

9. შემეწიენ ჩუენ, ღმერთო მაცხოვარო ჩუენო, დიდებისათჳს სახელისა შენისა; უფალო, მიჰსენენ ჩუენ და მილხინე ჩუენ ცოდვათა ჩუენთაგან სახელისა შენისათჳს.

10. ჩუსადა თქუან წარმართთა: სადა არს ღმერთი იგი მათი? და განცხადებულ იყავნ წარმართთა შორის წინაშე თუალთა ჩუენთა შურის-გებაჲ სისხლისა მის მონათა შენთაჲსა, რომელ დაითხია.

11. შევედინ შენ წინაშე სულ-თქუმაჲ შებორკილებულთაჲ, სიმდიდრითა მკლავისა შენისაჲთა შეეწიე შეილთა მოკლულთასა.

ს

ღ

12. შიაგე გარემოასთა ჩუენთა შუღ წი- იზ-
ლად წილთა მათთა ყუედრებაჲ მათი, რო- იმ
მელ გაყუედრეს შენ, უფალო.

წილთა მათთა]—D

13. ღოლო ჩუენ, ერნი შენნი და ცხოვარ- ით
ნი სამწყსოასა შენისანი, Ⴀღვიარებდეთ შენ კ
უკუნისამდე და თესლითი თესლამდე მიუ-
თხრობდეთ ქებულებასა შენსა.

სამწყსოასა] კელისა D
და]—D
მიუთხრობდე E

მუკლი კ

79

ფსალმუნი ოთ, აღხარულსა, ცვალებულთა,
წამებაჲ, ფსალმუნი ახაფისი

წამებაჲ ასაფისი, ფსალმუნი ოთ D.
ფსალმუნი, წამებაჲ ასაფისი C.
ოთ, ვედრებაჲ ქრისტუს გამოჩი-
ნებისა E.

2. ჸომელი ჰმწყსი ისრაელსა, მოიხილე, ა
რომელი უძღვ ვითარცა ცხოვარსა იოსებსა,
ღომელი ჰში ზედა ქერობინთა, განცხადენ ბ

ზედა]—E ქერობინთა ზედა
CD

3. წინაშე ეფრემ, ბენიაშენისსა და მანა-
სესსა Ⴀლადგინე ძალი შენი და მოვედ ცხო- გ
რებად ჩუენდა.

მოხუედ E ცხოვრებაჲ D;

12. გარემოასთა C. შუღ A. 13. ცხოვარი E. ავიარებდეთ CD E.

79. 2. მწყსი C, მწყსი E. უძღუ E. ცხოვარსა E. განცხადენ D. 3 ბენიაშენისა C, ბენია-
შენ D, ბენია ... E. მანასსა C. მანასესა DE.

ღ

12. შიაგე გარემოასთა ჩუენთა შუღ წილად წილთა მათთა ყუედრებაჲ მათი,
რომელ გაყუედრეს შენ, უფალო.

13. ხოლო ჩუენ ერნი შენნი ვართ და ცხოვარნი სამწყსოასა შენისანი, აღ-
გვიარებდეთ შენ, ღმერთო, უკუნისამდე და თესლითი თესლამდე მიუთხრობდეთ
ქებულებასა შენსა.

79

ცვალებულთათჳ, წამებაჲ ახაფისი, ფსალმუნი ახურისათჳ

2. რომელი ჰმწყსი ისრაელსა, მოიხილე, რომელი უძღვ ვითარცა ცხოვარ-
სა იოსებსა; რომელი ჰში ზედა ქერობინთა, განცხადენ.

3. წინაშე ეფრემ და ბენიაშენ და მანასესსა აღადგინე ძლიერებაჲ შენი და
მოვედ ცხოვრებად ჩუენდა.

C

4. ღმერთო ძალთაო, მომაქციენ ჩუენ, გა- დ
მოაჩინე პირი შენი ჩუენ ზედა, და ვცხოვდეთ.

5. ძაფულო ღმერთო ძალთაო, ვიდრემ- ე
დის განჰრისხნე ლოცვასა ზედა მონისა შე-
ნისასა?

6. შაჰამებ ჩუენ პურსა ცრემლით და მა- ვ
სუამ ჩუენ ცრემლთა საწყაულითა;

7. შუვენ ჩუენ საყუედრელ გარემოთა ჩუ- ზ
ენთა, და მტერნი ჩუენნი მეკიცხევდეს ჩუენ.

8. ძაფულო ღმერთო ძალთაო, მომაქციენ C
ჩუენ, გამოაჩინე პირი შენი ჩუენ ზედა, და
ვცხოვდეთ.

განსუენებაჲ

9. ზენაჲ ეგვპტით სცვალე, განასხენ წარ- თ
მართნი და დაასხ იგი.

10. ჩარუბელუ მას, დაამტკიცენ ძირნი ი
მისნი, და აღავსო ქუეყანაჲ.

11. შათარნა მთანი გრილმან მისმან და ია
ბაბილოთა მისთა — ნაძუნი ღმრთისანი.

D

ჩუენ ზედა]—C

გარემოასთა CDE
და]—C

ეგვპტისაჲ D

და დაამტკიცენ CDE
აღავსე CD

5. განრისხნე C. 6. პურსა C. ცრემლითა E. მასუამ C. საწყაულით CDE. 8. ზედა]—E. ვცხო-
ვდეთ A. 9. განახენ E. 10. წარუბელუ C. დამტკიცენ A. 11. ნაძუნი C.

E

4. ღმერთო ძალთაო, მომაქციენ ჩუენ და გამოაჩინე პირი შენი, და ვცხოვ-
დეთ.

5. უფალო ღმერთო ძალთაო, ვიდრემდის განჰრისხნე ლოცვასა ზედა მო-
ნათა შენთასა?

6. მაჰამებ ჩუენ პურსა ცრემლითა და მასუამ ჩუენ ცრემლთა საწყაულითა;

7. მუვენ ჩუენ საგდომელ გარემოასთა ჩუენთა, და მტერნი ჩუენნი მეკიცხევ-
დეს ჩუენ.

8. უფალო ღმერთო ძალთაო, მომაქციენ ჩუენ, და გამოაჩინე პირი შენი,
და ვცხოვდეთ.

9. ვენაჲ ეგვპტით სცვალე, განასხენ წარმართნი და დაასხ იგი.

10. გზა-უყავ წინაშე მისსა და დაჰნერგენ ძირნი მისნი, და აღავსო ქუეყანაჲ.

11. დაფარნა მთანი ჩრდილმან მისმან და ბაბილოთა მისთა — ნაძუნი ღმრთი-
სანი.

ს

ღ

12. ჭისწუაღნა რქანი მისნი ზღუამღე და იბ მღინარემღე—მწუერვალნი მისნი.

13. Ⴀწ რად მოჰვადე ზღუღე მისი, და იგ მოჰყურღინან მას ყოვეღნა თანა-წარმავაღნი გზისანი?

14. ჴანრყუნა ეშუმან მალნარისამან, და იღ განრყუნა|†იგი CEF, იგი- ბრანგუმან მძუნეარემან მოძოა იგი. ნი D

15. მღერთო ძალთაო, მოიქეც აწ, გარდა- იე უფაღო ღმერთო CDEF მოჰ- მოიხიღე ზეცით და იგულე, შოხედე ვენაჯ- იგ ხედე D სა ამას,

16. დაამტკიცე ესე, რომელ დაასხა მარ- და დაამტკიცე CDE რომელ- ჯუენემან შენმან, ძესა ზედა კაცისასა, რო- იზ ესე C დაასხა| მოიგო E მეღ განაძღიერე შენდაღ.

17. შომწუარი ცეცხღითა და მოოჯრებუ- იმ შომწუარნი CE მოოჯრებულ- ლი რისხეღითა პირისა შენისაღთა წარწყმღეს. ნი CE

18. სყავნ კელი შენი კაცსა ზედა და მარ- ით ჯუენე შენი ძესა ზედა კაცისასა, რომელ გა- ნაძღიერე შენდაღ.

12. შიწუაღნა C. ზღამღე C. მღინარემღე C. მწუერვალნი C. 13. ზღდშ C, ზღდშ E. მოჰყურღინან C. 14. განრყუნა O. ეშუმან C. მალნარისა C. ბრანგუმან C. მძუნეარემან C, მძუნეარემან DEF. მოძოვა CD. 15. იგულე C. 16. მარჯუენამან CD, მარჯუენემან E. 18. მარჯუენამან D, მარჯუენშ E.

ღ

12. მისწუაღნა რქანი მისნი ზღუამღე და მღინარემღე—მწუერვალნი მისნი.
13. აწ რად მოჰვადე ზღუღე მისი, და მოჰყურღინან მას ყოვეღნი თანა-წარმავაღნი გზისანი?

14. განრყუნა იგი ეშუმან მალნარისამან, და ბრანგუმან მძუნეარემან მოძოა იგი.

15. ღმერთო ძალთაო, მომაქციენ ჴუენ, გარდამოიხიღე ზეცით და იხიღე და მოხედე ვენაჯსა ამას;

16. და დაამტკიცე ესე, რომელ დაასხა მარჯუენემან შენმან, და ძესა ზედა კაცისასა, რომელ განაძღიერე შენდა.

17. მომწუარი ცეცხღითა და მოოჯრებული რისხეღითა პირისა შენისაღთა წარწყმღენ.

18. აყავნ კელი შენი კაცსა ზედა, მარჯუენე შენი, და ძესა ზედა კაცისასა, რომელ განაძღიერე შენდა.

C

19. Ⴀრა განგეშორენით ჩუენ შენგან, არა-
მელ შენ მაცხოვნენ ჩუენ, და სახელსა შენსა,
უფალო, ვხადით.

20. Ⴀჴთალო ღმერთო ძალთაო, მომაქციენ
ჩუენ, გამოაჩინე პირი შენი ჩუენ ზედა, და
ვცხოვნიეთ.

მუქლი კა

80

ფსალმუნი კ, ანახარულხა, ხაწნეხელთათჳს,
ფსალმუნი ანაფისი

2. Ⴀჴალობდით ღმერთსა, მწესა ჩუენსა, ა
ღალადებდით ღმრთისა იაკობისა.

3. Ⴀლიღეთ ფსალმუნი და მიეცით მას ბ
კურთხევაჲ, უგალობდით მას ვმითა ტკბი-
ლითა;

4. Ⴀაჰბერეთ ნესტუსა ახალსა თავსა თუე-
ბთასა დღესასწაულსა უქმელებისა ჩუენისასა.

20. ვცხოვნიე A.

8მ. 3. აღეთ D, აღით მ. 4. ნესტუსა C, ნესტუსა EF. თუჳთასა C, თუჳთასა მ დღე-
სასწლისა A, დღესასწაულსა C. უქმელებისა C.

ღ

19. და არა განგეშორნეთ ჩუენ შენგან და დიდებისაგან წყალობისა შენისა
მაცხოვნენ ჩუენ, და სახელსა შენსა ეხადოდიო.

20. უთალო ღმერთო ძალთაო, მომაქციენ ჩუენ და გამოაჩინე პირი შენი
ჩუენ ზედა, და ვცხოვნიეთ.

80

ანახარულხა, ხაწნეხელთათჳს, ანაფისი

2. უგალობდით ღმერთსა, მწესა ჩუენსა, ღალადებდით ღმრთისა იაკობისა.

3. აღეთ ფსალმუნი და ეცით ბობლანსა, საგალობელი სახარულევანი ებ-
ნითა.

4. დაჰბერეთ ახლის თჳს თავთა ნესტუთა, ბრწყინვალესა დღესა დღესასწაუ-
ლისა ჩუენისასა.

ღ

განგეშორნეთ C არამელ] რა-
მეთუ CDE შენ|—C და|—C
ეხადოდიო CDE

მუქლი კა F

ფსალმუნი ასაფისი CF. ფსალმუ-
ნი ასაფისი, ჩინებამ წარმართ-
თამ და მოჴღურებამ [...] რლ [...] =
პირველსა[...], ბ D. წარმართთა ჩი-
ნებამ, ბ E.

და უგალობდით D

უქმელებისა 1)

ტ

5. ძამეთუ ბრძანებულ არს ესე ისრაელი- და საამართალი ა ლმრთისა იაკობისა;

6. წამებად იოსების თანა დადვა ესე, რა- ე ეამს გამოვიდოდა იგი ქუეყანით ეგვიპტით. **ნ**ნაჲ, რომელი არა იცოდა, ესმა;

7. ჴანაშორნა ტვრთსა ბეჴნი მისნი და ჴელნი მისნი გოდრიითა მონებასა.

8. შირსა მხადო მე, გიჴსნა შენ და მეს- მას შენი დაფარულთა შინა ნიაჴქარისათა, ჴამოგცადე შენ წყალთა მათ ჴედა ცილო- ბისათა.

განსუენებაჲ

9. Ⴔსმინე, ერო ჩემო, გიწამო შენ და, ი ისრაელო, ისმინო თუ ჩემი,

10. ჩუ იყოფინ შენდა ლმერთ საწუთ- რო, ნუცა თაყუანის-სცემ შენ ლმერთსა უც- ხოსა.

ჟ

ა| არს CDEF

დაედვა C

რომელ C და ესმა D

ჴელნი| მჴარნი E გოდრისა CE

მე(1)—E და მე გიჴსნა DE დაფარულსა C ნიაჴქარისასა CF გამოგცადეს CDF

და გიწამო CE

ისრაელ F, ისრაელმან CDE.— თუ D ისმინოს CDE, თუ|— D

იყოფიედ CDF

ლმერთთა უცხოთა F

ღ

5. რამეთუ ბრძანებაჲ არს ესე ისრაელისაჲ და სამართალი არს ლმრთისა იაკობისი.

6. წამებად იოსების თანა დადვა ესე, რაეამს გამოვიდოდა იგი ქუეყანით ეგვიპტით; ენაჲ, რომელი არა იცოდა, ესმა;

7. განაშორნა ტვრთსა ბეჴნი მისნი და ჴელნი მისნი გოდრიითა მონებასა.

8. ჴირსა მხადე მე, და გიჴსენ შენ; მესმა შენი დაფარულთა შინა ნიაჴქარისათა, გამოგცადე შენ წყალთა მათ ჴედა ცილობისათა.

9. ისმინე, ერო ჩემო, და გიწამო შენ, და ისრაელო, ისმინო თუ ჩემი.

10. არა იყოს შენ შორის ლმერთი საწუთოჲ, არცა თაყუანის-სცე შენ ლმერთსა უცხოსა.

5. ლმრთისაჲ AC (A-ში ა წერილდაა მიწერილი). 7. განაშორნა F. ბეჴნი| ბეჴნი A გოდრიითა| გოდრისა DF. 8. გიჴსენ CEF. მესმეს CDF, 9. ისმინე F. თუ C. 10. ნუცა C. საწუთროჲ A, საწუთრო C, საწუთრო F. ნუცა C. თაყუანი-სცემ EF. უცხოსა C.

C

D

11. **ა**მეთუ მე ვარ უფალი ღმერთი შე- **აბ**
ნი, რომელმან გამოგიყვანე შენ ქუეყანით. **და რ**ნ CE აღვაესო CDE,
ეგვბით; **ა**ლალე პირი შენი, აღვაესე ეგე. **იგ**
12. ერმან ჩემმან არა ისმინა ვმისა ჩემი-
საჲ, და ისრაელი მე არა მერჩდა. **და ა**ლავსე F ეგე| იგი DE
13. შიუტევენ იგინი სლვად ნებასა თავისა **იდ** თავისა თვისისასა| გულისა
თვისისასა, რაჲთა ვიდოდინ იგინი ნებასა **მა**თისასა CDEF
გულისა მათისასა. **გულისა| თავისა CDEF**
14. **ა**ქუეთუმცა ერსა ჩემსა ესმინა ჩემი, **იე**
და ისრაელი თუმცა გზათა ჩემთა სრულ იყო, **იე**
15. შითარცა არა-არსნი მტერნი მისნი **იგ** არა-არსნიმცა CDEF მისნი|
და-მცა-ვამდაბლენ და მაქირებელთა მისთა **მა**თნი C დავამდაბლენ CDEF
ზედა და-მცა-ვადგ კელი ჩემი. **მისთა| მათთა CDE**
16. მტერნი უფლისანი ეცრუენეს მას, იყო- **იზ** მას და CDEF იყო CD
ლა ეამი მათი უკუნისამდე. **იზ**
17. **ა**ჟამა მათ სიბოხისაგან იფქლისა და **იფ**
კლდისაგან თაფლითა' განაძლნა იგინი. **იფ**
- მუკლი იჲ** **მუკლი იჲ F**
დიდებაჲ, თაყუანის-ცემაჲ **დიდებაჲ D, დიდებაჲ, თა-**
ყუანის-ცემაჲ F

11. აესო E. 12. არაჲ (2) CF. 13. მიუტევენ C. 14. უკუეთუმცა C. თუმცა C. სრულ C. 15. მაქირ-
ებელთა F. 16. ეცრუენეს C. 17. „დიდებაჲ“ D-ში სხვა ხელით უნდა იყოს მიწერილი.

L

11. **ა**მეთუ მე ვარ უფალი ღმერთი შენი, რომელმან აღმოგიყვანე შენ
ქუეყანით ეგვბით; განავრცე პირი შენი და აღვაესო ეგე.
12. და ერმან ჩემმან არა ისმინა ვმისა ჩემისაჲ და ისრაელი მე არა მერჩდა.
13. და განვაგლინენ იგინი საქმეთაებრ გულთა მათთაჲსა, რაჲთა ვიდო-
დინ საქმეთა შინა მათთა.
14. უკუეთუმცა ერსა ჩემსა ესმინა ჩემი და ისრაელი თუმცა გზათა ჩემთა
სრულ იყო,
15. ვითარცა არარაჲთამცა მტერნი მათნი დამემდაბლენს და მაქირებელ-
თა მათთა ზედა და-მცა-მედგა კელი ჩემი.
16. მტერნი უფლისანი ეცრუენეს მას, და იყოს ეამი მათი საუკუნოდ.
17. და აჟამა მათ სიბოხისაგან იფქლისა და კლდისაგან თაფლისა განაძლნა
იგინი.

ჯ

ღ

მარტო 79

მარტო 79. მარტო 80-100

81

ფსალმუნი 81, ახაფისი

1. მშობელი დადგა შესაყრებელსა მშობელ-
თასა და შორის მშობელთასა განიკითხვიდა
მათ.

2. შვიდრემდის სჯიდეთ სიკრუესა და თუ-
ბა ალთა აღებდეთ, ცოდვილნი?

განსუენებაჲ

3. მსაჯეთ ობოლსა და ქურვისა, მდაბა-
ლი და გლახაკი განამართლეთ;

4. ჴანარინეთ გლახაკი და დავრდომილი, დ
კელთაგან ცოდვილისათა იქსენით იგი.

5. არა ცნეს, არცა გულისქმა-ყვეს, რა-
მეთუ ბნელსა შინა ვიდოდეს; შმისთჳს შეიძრ-
ნეს ყოველნი საფუძველნი ქუეყანისანი.

6. შუ ვთქუ: მშობელი სამე ხართ და ანუ
შვილნი მალლისანი თქუენ ყოველნი;

ფსალმუნი ასაფისი, 81 (მა-81)
CDF. 81, მზიდებაჲ მთავართა ჴუ-
რითათა E

და D

ცოდვილთა CDEF

და კელთაგან DE ცოდვისა-
თა C, ცოდვილთაჲსა E
და არცა F

და]-CDF

81. 2. შვიდრემდე CDEF. სიკრუესა C, სიკრუეჲსა DEF. თაჲლთა C. 3. უბულსა F. ქრ-
სა C. განამართლეთ D. 5. გულისმა C. საფუძველნი C, საფუძველნი E. ქუეყანისანი C. 6. ვთქუ C.
ანუ C.

ღ

81

ფსალმუნი ახაფისი

1. მშობელი დადგა შესაყრებელსა მშობელთასა, ხოლო შორის მშობელი გან-
იკითხნეს.

2. ვიდრემდის შვიდრემდე სიკრუეჲსა და თაჲლთა აღებდეთ ცოდვილთა?

3. მსაჯეთ ობოლსა და გლახაკსა, მდაბალი და დავრდომილი განამართლეთ

4. ჴანარინეთ გლახაკი და დავრდომილი და კელთაგან ცოდვილისათა იქ-
სენით იგი.

5. არა ცნეს, არცა გულისქმა-ყვეს და ბნელსა შინა ვლენან; შეიძრნედ ყო-
ველნი საფუძველნი ქუეყანისანი.

6. მე ვთქუ: მშობელი სამე ხართ და შვილნი მალლისანი თქუენ ყოველნი;

C

D

7. ღოლო თქვენ ეგერა ვითარცა კაცნი მ მოსწყდებით და ვითარცა ერთი მთავართა-
განი დაეცემით.

8. აღდეგ, ღმერთო, განსაჯე ქუეყანაჲ, თ
რამეთუ შენ დაიმკვდრნე ყოველნი წარ-
პართნი.

დაიმკვდრენ D

მუტლი თ

მუტლი თ F

82

ფსალმუნი 82, კურთხევაჲ ახაფისი

2. ღმერთო, ვინ გემსგავსოს შენ? ნუ დაი- ა
ღუმებ, ნუცა დაჰმზუნები, ღმერთო.

3. რამეთუ აჰა ესერა მტერთა შენთა აღი- ბ
ზახეს, და მოძულეთა შენთა აიღეს თავი მათი.

4. ურსა შენსა ზედა ძმა ცუვიდეს ზაკუვით, გ
ზრახვიდეს წმიდათა შენთა ზედა;

ფსალმუნი ასაფისი C. ფსალმუნი
პბ ასაფისი, ვედრებაჲ (+ოომელ
შეუმთხა F) DF. წინაწარმეტყუ-
ლებაჲ და [...] E

დასდუმნები და C

აჰა] — CDEF

მათი] — F

ზრახეს CDEF

შენთა ზედა] შენთათჳს F

8. დაიმკვდრნე F.

82. სათ. E-ის სათაურში ორი სიტყვა არ იკითხება, 2. ნჳ C. დასდუმნები C. ნჳცა C.
დამზუნები CDE. 3. აიზახეს DE, აიძახეს C. მოძულეთა C, მოძოლეთა F. 4. ზაკუვით C.

E

7. ხოლო თქვენ ვითარცა კაცნი მოსწყდებით და ვითარცა ერთი მთავარ-
თაგანი დაეცემით.

8. აღდეგ, ღმერთო, განსაჯე ქუეყანაჲ, რამეთუ შენ დაიმკვდროს ყოველთა
შორის წარპართთა.

82

გალღობაჲ, ფსალმუნი ახაფისი

2. ღმერთო, ვინ გემსგავსოს შენ? ნუ დასდუმნები, ნუცა დამზუნები,
ღმერთო.

3. რამეთუ ესერა მტერთა შენთა იზახეს, და მოძულეთა შენთა აიღეს
თავი.

4. ერსა შენსა ზედა ძმა ცუვიდეს ზაკუვით. და განიზრახეს წმიდათა შენ-
თათჳს.

ს

ღ

5. და თქუეს: შოვედით და მოვსრნეთ იგი-
ნი თესლთაგან, და არღარა მოივსენოს სა-
ხელი ისრაელისაჲ.

6. შამეთუ ზრახეს შეთქუმით და ურთი-
ერთას და შენთჳს აღთქუმა ყვეს

7. ჳანაკმან იღუმეიელთამან და ისმაიტელ-
თამან, შოაბ, აგარელთა,

8. გებალ, ამონ და ამალეკ, ძეცხო თესლ-
ნი იგი, ყოვლითურთ დამკვდრებულნი ტუი-
როსს;

9. და ასურცა იგი მოსრულ იყენეს მათ
თანაჲ. ყოველნი ესე მოსრულ იყენეს ძალად თ
ძეთა მათ ლოთისთა.

განსუენებაჲ

10. იმერთო ჩემო, ყვენ იგინი ვითარცა ი
მადიამი, სისარა და ვითარცა იაბი ჳევსა
მას კიშონისასა.

11. შოისრნედ იგინი აენდროს შინა და ია
იქმნედ იგინი ვითარცა სკორე ქუეყანისაჲ.

და (2)—C
მოვივსენოთ CDEF+ჩუენ D

ღა]—CDEF

ზოაბ და CDE აგარ DEF

ღ

იგი]—C. იგინი F იყენეს]იყო
DE

ღმერთო ჩემო]—D
მადიამი და E

შოისრნენ CEF
იქმნენ CEF

5. თქვეს C. მოვსნეთ C. სახელი] სახლი F. 6. შეთქუმით C, შეთქუმით D. ურთიერთარს F,
ურთიერთარს C. აღთქუმა C. 7. მაიტელთამან E. აგარ] გარ E. 8. ამენ (D. გებალამენ E.
ყოვლითურთ C. ტვროს CDF, ტვროს E. 9. ასურცა D. 10. სისარაჲ CF, სირაჲ E. იოაბი
E. კიშროვნისასა C, კიშონისასა D. 11. შოისრნედ, იქმნედ] დ'ს მაგიერ A-ში ჳერ 5 ეწე-
რა. აენდროს] რ ჳამატებულა A, აენდოს CE, აენდორს D, ჳინდოს F. სკორე CE.

ღ

5. და თქუეს: მოვედით და მოვსრნეთ იგინი თესლთაგან, და არღარა მოივ-
სენოს სახელი ისრაელისაჲ.

6. რამეთუ ზრახეს შეთქუმით ურთიერთას და შენთჳს აღთქუმა ყვეს

7. მანაკმან იღუმეიელთამან და ისმაიტელთამან, მოაბ და აგარიანთა,

8. გებალ, ამონ და ამალეკ და უცხო თესლთა, დამკვდრებულთა თანა
ტვროსისათა.

9. და რამეთუ ასურცა მოსრულ იყო მათ თანავე და ექმნეს თანა-შენწჳ
ძეთა მათ ლოთისთა.

10. ყვენ იგინი ვითარცა მადიამი და სისარა და ვითარცა იაბი ჳევსა მას
კიშონისასა.

11. შოისრნეს იგინი აენდროს შინა და იქმნეს იგინი ვითარცა სკორე ქუე-
ყანისაჲ.

C

12. ყვენ მთავარნი მათნი ვითარცა ორებ, იზ ზიბ, ზებეე და სალმანა, ყოველნი მთავარნი იგ მათნი,

13. რომელთა თქუეს: მოვედით და დავიმკვდროთ ჩუენდა სიწმიდისა ადგილი ღმრთისაჲ.

14. მმერთო ჩემო, ყვენ იგინი ვითარცა იღ ურმის თუალნი და ვითარცა ლერწამნი წინაშე ქარსა.

15. ზითარცა ცეცხლმან რაჲ მოწუნის იე მალნარნი და ვითარცა აღმან შეწუნის მათნი.

16. ზგრე დევნენ იგინი ნიაექარითა შენი- იგ თა და რისხვითა შენითა შეადრწუნენ იგინი.

17. ოლაესე პირი მათი გინებითა, და მოი- იზ ძიონ სახელი შენი, უფალო.

18. ზრცხუენოდენ და შედრწუნდენ უკუ- იმ ნითი უკუნისამდე და სირცხვლითა სავესენი წარწყმდენ.

D

ზიბ, ზებიე| ზებიე C, ზებედე D, ზებ, ზებე E, ზებე, ზებედე F და ყოველნი EF

ჩუენდა| ჩუენ DEF
სიწმიდისა იგი EF

ქარსა| ცეცხლსა CEF

ვითარცა (2)—D აღმან-რაჲ
CDE

და (2)—D
წარწყმდენ| წარკდენ E

12. ფსალმანა D, სამანა C. 13. მოედით E. 14. ქარსა| ამის შემდეგ F-ს აკლია (ფს. 82, 15—83, 10-მდე). 15. მოწუნის C. შეწუნის A, შეწუნის C. 16. შეადრწუნენ C. 18. რცხონოდენ C. შედრწუნდენ C.

E

12. დასხენ მთავარნი მათნი ვითარცა ორებ და ზიბ და ზებეე და სალმანა, ყოველნი მთავარნი მათნი,

13. რომელთა თქუეს: დავიმკვდროთ თუსად სიწმიდე ღმრთისაჲ.

14. ღმერთო ჩემო, ყვენ იგინი ვითარცა ურმის თუალი და ვითარცა ლერწამი წინაშე პირსა ქარისასა.

15. ვითარცა ცეცხლმან რაჲ მოწუნის მალნარნი და ვითარცა აღმან, რომელმან შეწუნის მათნი,

16. ეგრეთ სდევნენ იგინი ნიაექარითა შენითა და რისხვითა შენითა შეადრწუნენ იგინი.

17. აღაესე პირი მათი გინებითა, და მოიძიონ სახელი შენი, უფალო.

18. პრცხუენოდედ და შედრწუნდედ უკუნითი უკუნისამდე და სირცხვლეულ იქმნედ და წარწყმედედ.

C

D

19. ცნედ, რამეთუ სახელი შენი უფალ ით ცნან C
 არს, და შენ მხოლოდ მაღალ ხარ ყოველსა
 ქუეყანასა ზედა.

მუკლი ით (თ)

83

ფსალმუნი პგ, ხაწნებელთათჳს, ძეთა კორესთა

2. ჟამეთუ საყუარელ არიან საყოფელნი ა
 შენნი, უფალო ღმერთო ძალთაო!

3. სურის და მოაკლდების სულსა ჩემსა ბ
 ეზოთა მიმართ უფლისათა; ჴული ჩემი და გ
 ჯორცნი ჩემნი იხარებენ ღმრთისა მიმართ
 ცხოველისა.

4. ჟამეთუ სირმანცა პოა სახლი, და გუ- დ
 რიტმან ბუდესა დაისხნა მართუენი თჳსნი;
 საკურთხეველი შენი, უფალო ღმერთო ძალ- ე
 თაო, მეუფეო ჩემო და ღმერთო ჩემო.

ფსალმუნი ძეთა კორესთა C.
 ფსალმუნი ძეთა კორესთა, კრის-
 ტუს განკორციელება ეკლესიი-
 სათჳს, პგ D. პგ, კრისტუს განკა-
 ცებისა და ეკლესიისათჳს, ფსალ-
 მუნი პგ E

ღმერთო)—E

იხარებდენ DE

დაისხნის D

83. სათ. ძმთა A. პგ თითქო სხვა ზღოთა D-ში. 2. შენი A. 3. ჰსურის C, ჰსურის D. სულსა C-
 ცხოველისა E. 4. პოვა D. გრჯმან C. მართუენი C. საკურთხეველი C; ამ სიტყვიდან გრძელ-
 დება B ზღლიაწერი.

D

19. და ცნედ, რამეთუ სახელი შენი უფალ არს, და შენ მხოლოდ მაღალ
 ხარ ყოველსა ქუეყანასა ზედა.

83

დახარულხა, ხაწნებელთათჳს, ძეთა კორესთა ფსალმუნი

2. ვითარ საყუარელ არიან საყოფელნი შენნი, უფალო ძალთაო!

3. ჰსურის და მოაკლდების სულსა ჩემსა ეზოთა მიმართ უფლისათა; გული
 ჩემი და ჯორცნი ჩემნი იხარებდეს ღმრთისა მიმართ ცხოველისა.

4. და რამეთუ სირმანცა პოვა თავისა თჳსისა სახლი და გურიტმან—ბუდე
 თჳსი, სადა დაისხნეს მართუენი თჳსნი; საკურთხეველი შენი, უფალო ძალთაო,
 მეუფეო ჩემო და ღმერთო ჩემო.

ჯ

ღ

5. ნეტარ არიან, რომელნი დამკვდრებულ ვ არიან სახლსა შენსა. უკუნითი უკუნისამდე გაქებდენ შენ.

განსუენებაჲ

6. ნეტარ არს კაცი, რომლისა შეწევნაჲ მი- სი შენგან არს. აღსლვაჲ გულსა თუსსა დაიღვა

7. ლელესა მას გლოვისასა და ადგილსა მას, რომელსაცა აღუთქუა, შამეთუ კურთხე- ვაჲ მოსცა, რომელმანცა შჯული დადვა.

8. შიოდრიან იგინი ძალითი ძალად, გა- მოქუჩნდეს მათ ღმერთი ღმერთთაჲ სიონს.

9. ძჳთალო ღმერთო ძალთაო, ისმინე ლოც- ვისა ჩემისაჲ, ყურად-ილე, ღმერთო იაკობისო.

განსუენებაჲ

10. შწე ჩემი ხარი შენ, იხილე, ღმერთო, იბ და მოხედენ პირსა ცხებულისა შენისასა.

11. შამეთუ შჯობს დლე ერთი ეზოთა შენტა ვიდრე ათასთა მათ; შირჩიე მე მიერ- დომად სახლსა ღმრთისასა, უფროჲს ვიდრე- ლა არა დამკუიდრებად საყოფელსა ცოდ- ვილთასა.

5. დამკვდრებულ B. 6. თუსა A. 7. გლოვისასა E, აღცვისასა D. აღუთქვა C. რჩული BDE, შჯული C. 8. გამოჩნდეს A. 9. ყურად-ილე C. 10. მწე B, მწე CE, მწე F. იხილე F. მოჰა- დენ B. მოჰაედე E. ცხებოლისა B. 11. ჰჯობს B, შჯუბს F. დლე BF, დლე CE. ვირჩი C. მირ- დომა BC. დამკუიდრებაჲ B, დამკვდრებად CE.

გაქებდე C

და)—BCDE

მოსცა მათ BDE
ვიდოდეს E და გამოუჩნდეს
(გამოჩნდეს CE) ღმერთი
BCDE

და ყურად-ილე D

ხარი შენ|ხარ BD იხილე| ის-
მინე E მომხედენ C, მოხედე
DE

ეზოთა შინა BE
შენტაჲ D მიერდომაჲ BCDF
ღმრთისასა| უფლისასა BE
უფროჲს| — D ვიდრე არა
BCDE დამკვდრებაჲ BD

ღ

5. ნეტარ არიან, რომელნი დამკვდრებულ არიან სახლსა შენსა, უკუნითი უკუნისამდე გაქებდენ შენ.

6. ნეტარ არს კაცი, რომლისა შეწევნაჲ მისი შენგან არს; აღსლვაჲ გულსა თუსსა დაიღვა

7. ლელესა მას გლოვისასა, ადგილსა მას, რომელსაცა აღუთქუა, და რა- მეთუ კურთხევაჲ მოსცეს, რომელმანცა შჯული დადვა.

8. ვიდოდრიან იგინი ძალითი ძალად, და გამოუჩნდეს მათ ღმერთი ღმერთ- თაჲ სიონს.

9. უფალო ღმერთო ძალთაო, ისმინე ლოცვისა ჩემისაჲ, ყურად-ილე, ღმერ- თო იაკობისო.

10. მწეო ჩუენო, იხილე, ღმერთო, და მოხედენ პირსა ცხებულისა შენისასა.

11. რამეთუ შჯობს დლე ერთი ეზოთა შინა შენტა უფროჲს ათასთა მათ; ვირ- ჩიე მე მიერდომაჲ სახლსა ღმრთისა ჩემისასა, უფროჲს ვიდრელა არა დამ- კვდრებად ჩემდა საყოფელსა ცოდვილთასა.

ს

12. წყალობა და კეშმარიტება უყუარს იე უფალსა ღმერთსა ჩუენსა. მადლი და დიდე- ბაჲ მოსცეს; **ღჲფალმან** არა მოაკლოს კეთი- ლი მისი მათ, რომელნი ვლენან უბიწოდ.

13. **ღჲფალო** ღმერთო ძალთაო, ნეტარ იჲ არს კაცი, რომელი გესავს წენ.

მუტლი იჲ

84

ფსალმუნი პდ, აღსახრულსა, ძეთა კორესთა

2. ჴონდა, უფალო, კუეყანაჲ შენი, მოაქ- ა ციე ტყუე იაკობისი.

3. შიუტევე უსჯულოებაჲ ერსა შენსა და ბ დაფარენ ყოველნი ცოდვანი მათნი.

4. შააცხრევე ყოველი გულის წყრომაჲ შე- გ ნი, მოაქციე რისხვისაგან გულის წყრომისა შენისა.

12. ჳბიწოდ C. 13. არს| ას BC.

84. სათ. კორესთაჲ B. წინაღწარმეტყუელებაჲ B. კმტჲ B. პდ)—CD. 2. ტყუეჲ BC, ტყუე E. ტყუე F. 3. ურჩულოებაჲ BDF, ჳრჩულოებაჲ C. 4. რისვისაგან E.

ლ

12. რამეთუ წყალობა და კეშმარიტება უყუარს უფალსა, მადლი და დიდებაჲ მოსცეს ღმერთმან; უფალმან არა მოაკლოს კეთილი, რომელნი ვლენან უბიწოდ.

13. უფალო ღმერთო ძალთაო, ნეტარ არს კაცი, რომელი გესავს შენ.

84

დასახრულსა, ძეთა კორესთა, ფსალმუნი

2. გონდა, უფალო, კუეყანაჲ შენი, მოაქციე ტყუე იაკობისი.

3. მიუტევენ უსჯულოებანი ერსა შენსა, დაფარენ ყოველნი ცოდვანი მათნი.

4. დააცხრევე ყოველი გულის წყრომაჲ შენი, მოაქციე რისხვისაგან გულის წყრომისა შენისა.

ღ

ჩუენსა|—BCDEF და (2)|—B
მოაკლის BD
მათგან BDF

მუტლი იჲ F

ფსალმუნი ძეთა კორესთაჲ, წინა- წარმეტყუელებაჲ კრისტესთჲ და მის მიერ კნილთა, პდ BD. პდ, ფსალმუნი ძეთა კორესთაჲ CF. წინაწარმეტყუელებაჲ კრისტესთჲ და [...] E

და)—BCDEF

ჯ

ღ

5. შოიქეც ჩუენდა, ღმერთო მაცხოვარო დ ჩუენო, და გარე წარაქციე რისხვაჲ შენი ჩუენგან.

6. ნუ უკუნისამდე მრისხავ ჩუენ და ნუ ე განაგრძობ რისხვასა შენსა თესლითი თესლამდე.

7. ღმერთო, შენ მოიქეც და მაცხოვრენ გ ჩუენ, და ერი შენი ვიხარებდეთ შენდამი.

8. შიჩუენე, უფალო, წყალობაჲ შენი ზ და მაცხოვარებაჲ შენი მომეც ჩუენ.

9. შესმოდის ჩუენ, რასაცა იტყოდის უფა- ლი ღმერთი ჩუენი, შამეთუ იტყოდა იგი თ მშკდობასა ერისა თვისისა წმიდათა მისთა- სსა და მათთჳსცა, რომელნი მოქცეულ არიან გულითა.

10. შამეთუ ახს მოშიშთა მისთა მაცხოვა- რებაჲ მისი დამკვდრებად დიდებაჲ მისი ქუეყანასა ჩუენსა.

11. ჩყალობაჲ და ქეშმარიტებაჲ შეიმთხ- ნეს, სიძართლემან და მშკდობამან ურთიერ- თას ამბორ-უყვეს.

5. წარაქციე C. 6. ნჳ (1, 2) C. უკუნისამდე (სრულად) B. 8. მიჩუენენ ABD, მიჩუენენ C. მი- ხარებაჲ DE. 9. მშკდობასა B. თვისისა E. მოქცეულ C. 10. ახს| აღს E. მაცხოვარებაჲ D. დამკვდრებად B. 11. შეიმთხჳნეს C. ურთიერთარს A. ამბოვრს-უყვეს B.

მაცხოვრე მე D
იხარებდეს BCDEF
მიჩუენე ჩუენ BCDE

ჩუენ] მე BCDE ჩუენი] ჩემი
CE იტყოდა იგი] იტყოდეს
იგინი BD, იტყოდის CEF
და წმიდათა E მათთჳსცა]
მათსაცა BCDEF

და (2)]—C ურთიერთას]—
BCDE ამბორს-უყვეს BCD

ღ

5. მომაქციენ ჩუენ, ღმერთო მაცხოვარო ჩუენო, და გარე-წარაქციე რი- სხვაჲ შენი ჩუენგან.

6. ნუ უკუნისამდე მრისხავ ჩუენ, ნუცა განაგრძობ რისხვასა შენსა თესლი- თი თესლადმდე.

7. ღმერთო, შენ მომაქციენ და მაცხოვრენ ჩუენ, და ერი შენი იხარებდეს შენდამი.

8. მიჩუენე ჩუენ, უფალო, წყალობაჲ შენი და მაცხოვარებაჲ შენი მომეც ჩუენ.

9. ვისძინო მე, რასაცა შეტყოდის უფალი ღმერთი ჩემი, რამეთუ იტყოდის იგი მშკდობასა ერისა თვისისა ზედა და წმიდათა მისთა ზედა და მათ ზედაცა, რომელთა მოუქცევიან გულნი მისა მიმართ.

10. რამეთუ ახს მოშიშთა მისთა მაცხოვარებაჲ მისი დამკვდრებად დიდე- ბაჲ მისი ქუეყანასა ჩუენსა.

11. წყალობაჲ და ქეშმარიტებაჲ შეიმთხჳნეს, სიძართლემან და მშკდობა- მან ამბორს-უყვეს.

ს

ღ

12. შეშმარიტებაჲ ქუეყანით აღმოსცენდა, იბ და სიმართლე ზეცით გამოჩნდა.

13. ჭამეთუ უფალმან მოსცეს სიტკბოე- იგ ბაჲ, და ქუეყანამან ჩუენმან გამოსცეს ნაყოფი თჳსი.

14. სიმართლე მის წინაშე ვილოდის, და იდ დვას სლვად გზაჲ თჳსი.

და დადვას BCD გზად სლვაჲ CE

მუჯლი იდ

მუჯლი იდ F დიდებაჲ BCD. დიდებაჲ, თაყუანის-ცემაჲ F ფსალმუნი დავითისი, თაყუანის-ცემაჲ და ლოცვაჲ და ჩინებაჲ წარმართთა B. ლოცვაჲ დავითისი C. ფსალმუნი დავითისი, თაყუანის-ცემაჲ და თხოვაჲ, პე D. წარმართთა ჩინებაჲ, დავითისი E. ლოცვაჲ დავითისი, ჩინებაჲ წარმართთა F

85

ფსალმუნი პე, ლოცვაჲ დავითისი

1. შოყავ, უფალო, ყური შენი და ისმინე ა ჩემი, რამეთუ მხოლოდ-შობილ და გლახაკ ვარი მე.

2. სცევ სული ჩემი, რამეთუ წმიდა ხარ, ბ მაცხოვნე მონაჲ შენი, ღმერთო ჩემო, რომელი გესავეს შენ.

აცხოვნე BCDF ჩემო ჩუენ- ნო B

12. სიმართლჳ BCE, სიმართლჳ F. 13. მოცეს D. ქენ ჩენ B. გამოცესს D. თუთი B. 14. სიმართლჳ BCE, სიმართლჳ F. „დიდება“ D-ში თითქო სხვა ხელითაა მიწერილი.

85. 1. ყური C.

ღ

12. კეშმარიტებაჲ ქუეყანით აღმოსცენდა და სიმართლე ზეცით გამოჩნდა.

13. და რამეთუ უფალმან მოსცეს სიტკბოებაჲ, და ქუეყანამან ჩუენმან გამოსცეს ნაყოფი თჳსი.

14. სიმართლე მის წინაშე ვილოდის, და დადვას გზად სლვაჲ თჳსი.

დიდებაჲ

ფინანი 19.

85

ლოცვაჲ დავითისი

1. მოყავ, უფალო, ყური შენი და ისმინე ჩემი, რამეთუ გლახაკ და დავრდომილ ვარი მე.

2. იცევ სული ჩემი, რამეთუ წმიდა ვარ, აცხოვნე მონაჲ შენი, ღმერთო ჩემო, რომელი გესავეს შენ.

C

3. მიწყალე მე, უფალო, რამეთუ შენდა-
მი ვლალადებ მარადღე.
4. ახარებ სულსა მონისა შენისასა, შამე-
თუ შენდამი, უფალო, ავიღე სული ჩემი.
5. შამეთუ შენ, უფალი, ტკბილ და მარ-
თალ ხარ, დიდად მოწყალე ხარ ყოველ-
თათუს, რომელნი გხადიან შენ.
6. ვურად-იღე, ღმერთო, ვედრებისა ჩე-
მისა და მომხედენ ვმასა ლოცვისა ჩემისასა.
7. შლესა კირისა ჩემისასა გხადოდი შენ,
და შენ ისმინე ჩემი.
8. შრაგინ ა მსგავს შენდა ღმერთთა შო-
რის, უფალო, და არარაჲ არს საქმეთა შენ-
თებრ.
9. ვოველი თესლები, რავდენი ჰქმენ, მო-
ვიდენ, თაყუანის-გცენ შენ წინაშე, უფალო,
და აღიდებდენ სახელსა შენსა, უფალო;
10. შამეთუ დიდ ხარ შენ, უფალო, და
მოქმედი საკვრველთაჲ შენ ხარ ღმერთი
მხოლოჲ.

D

- რამეთუ]—D
- ახარე BD
- ხარ (2)]—BDEF
- ღმერთო] უფალო B
- ა] არს BCDEF
არარაჲ] არაგინ C
- და თყნის-გცენ BCDEF
უფალო (2)]—BCDEF
- უფალი BCDEF
საკვრველებათაჲ D

3. მარადღე F. 4. აღვიღე B. 5. [მოწყალე] F. 6. ყურად C. 8. არაგინ A. 9. რაოდენი C. თაყუანის-გცენ BE. 10. საკვრველთაჲ B.

D

3. მიწყალე მე, უფალო, რამეთუ შენდამი ღალად-გყავ მარადღე.
4. ახარე სულსა მონისა შენისასა, რამეთუ შენდამი აღვიღე სული ჩემი.
5. რამეთუ შენ, უფალი, ტკბილ და მართალ ხარ და დიდად მოწყალე ყოველთათუს, რომელნი გხადიან შენ.
6. ყურად-იღე, უფალო, ლოცვაჲ ჩემი და მოხედენ ვმასა ვედრებისა ჩემისასა.
7. დლესა კირისა ჩემისასა ღალად-გყავ შენდამი, რამეთუ ისმინე ჩემი.
8. არა არს მსგავს შენდა ღმერთთა შორის, უფალო, და არა არს საქმეთა შენთებრ.
9. ყოველი თესლები, რაოდენი ჰქმენ, მოვიდენ და თაყუანის-გცენ წინაშე შენსა, უფალო, და აღიდებდენ სახელსა შენსა.
10. რამეთუ დიდ ხარ შენ, და მოქმედი საკვრველებათაჲ შენ ხარ ღმერთი მხოლოჲ.

ზ

ღ

11. შიძლოდე მე, უფალო, გზათა შენთა, და ვიდოდი მე ქვეშარიტებითა შენითა; ნიხარებდეს გული ჩემი შიშითა სახელისა შენისაჲთა.

გზასა შენსა C

12. აღვიარო შენ, უფალო ღმერთო ჩემო, ყოვლითა გულითა ჩემითა და ვადიდო სახელი შენი უკუნისამდე;

ჩემ] ჩუენ D

13. ძამეთუ დიდ არს წყალობაჲ შენი ჩემ ზედა, და იჯსენ სული ჩემი ჯოჯოხეთისაგან ქუესკენელისა.

სულსა ჩემსა BCDE არა] არად BD

14. იძერთო, უსჯულონი აღდგეს ჩემ ზედა, და კრებული ძლიერთაჲ ეძიებდა სულისა ჩემისა; არა შეგრაცხეს შენ, ღმერთი. წინაშე მათსა.

15. უა შენ, უფალი ღმერთი, შემწყნარებელ ხარ და მოწყალე, სულგრძელ, დიდად მოწყალე და ქვეშარიტ.

და მოწყალე] - C

16. შოიხილე ჩემდა და შემიწყალე მე, მომეც ძალი მონასა შენსა და მაცხოვნე მკვეელისა შენისაჲ.

მიწყალე B
მაცხოვნე მე C

11. შენისათა E. ამ სიტყვის შემდეგ F-ს აკლია (ფს. 85, 12-87, 13-მდე). 12. ავიარო BCE. 13. ქუესკენელისა C. 14. ურჩულონი BDE. უსჯულონი C. აღდგეს E. ძრიელთაჲ B. თავდაპირველად: „და ძლიერთა ეძიეს სული ჩემი“ A. 16. ძეგ B, ძე D.

ღ

11. მიძლოდე მე, უფალო, გზათა შენთა, და ვიდოდი მე ქვეშარიტებითა შენითა; ნიხარებდეს გული ჩემი შიშითა სახელისა შენისაჲთა.

12. აღვიარო შენ, უფალო ღმერთო ჩემო, ყოვლითა გულითა ჩემითა და ვადიდო სახელი შენი უკუნისამდე;

13. რამეთუ დიდ არს წყალობაჲ შენი ჩემ ზედა, და იჯსენ სული ჩემი ჯოჯოხეთისაგან ქუესკენელისა.

14. ღმერთო, უსჯულონი აღდგეს ჩემ ზედა, და კრებულმან ძლიერთამან იძიეს სული ჩემი და არა შეგრაცხეს შენ წინაშე მათსა.

15. და შენ, უფალო ღმერთო ჩემო, შემწყნარებელ ხარ და მოწყალე, სულგრძელ და დიდად მოწყალე და ქვეშარიტ.

16. მოიხილე ჩემ ზედა და შემიწყალე მე, მომეც ძალი მონასა შენსა და მაცხოვნე მე მკვეელისა შენისაჲ.

C

17. ყავ ჩემ თანა სასწაულ კეთილ, რაჲ- ით
თა იხილონ მოძულეთა ჩემთა და ჰრცხუნე-
ლის, ძამეთუ შენ, უფალი, შემეწიე მე და კ
ნუგეშინის-მეც მე.

მუჯლი კ

86

ფსალმუნი ბგ, ძეთა კორებთა

1. საფუძველნი მისნი მათათა შინა წმიდა- ა
თასა.

2. ძჰუარან უფალსა ბჰენი სიონისანი ბ
უფროჲს საყოფელთა იაკობისთა.

3. წიდებული ითქუა შენთჲს, ეგერა ქა- გ
ლაქო ღმრთისაო.

განსუენებაჲ

4. შოვიჯსენე მე რაჰაბისი და ბაბილოვ- ღ
ნელისაჲ მის, რომელთა მიციან მე; Cჰა ესე- ე
რა უცხო თესლნი ტუიროსით და ერი ჰინ-
დოთაჲ ესენი იყენეს მუნ.

ღ

ჩემთა] შენთა BCDE

მე (1)]—D

მე (2)]—C

ფსალმუნი ძეთა კორესთაჲ, გალო-
ბისაჲ, ჰრისტჲს კორციელებისაჲ,
ბგ BD. ფსალმუნი, გალობაჲ ჰრის-
ტჲსი C. ბგ, ჰრისტჲს განკაცუ-
ბაჲ E

უფროჲს ყოველთა BD

ითქუა] იტყოდა BDE

მოვიჯსენო C

მის] — C აჰა ესერა]—BDE

თესლნი იგი ყოველითურთ
დამკვდრებულნი BDE

17. სასწაულ C. მოძულეთა C. რც[...] C. რცხუნედის E.

86. სათ. კორესთაჲ B. გალობაჲ D. ჰრისტჲს D. 1. საფუძველნი B, საფუძველნი C. 2. სიონის-
ნისანი E. უფროჲს C. უფროჲსყო|სყოფელთა E. 4. რაჰაბისი] ჰა ჩაჰატებულთა A, რაბისი
BCD, რაბისი E. ბაბილონელისაჲ BDE, ბაბილონისაჲ(?) C. უცხო C. თესლნი] ეს სიტყვა A-
ში სწერია შუა სტრიქონზე, რომელიც შემდეგ ცარიელია; ასევე დაუწერელია მომდევნო სტრი-
ქონიც შუამდე, სადაც ტექსტი გრძელდება: „ტუროსით“ და ა. შ. სავარაუდებელია, რომ ცა-
რიელი ადგილი დატოვებული იყო მუხლის შესავსებად. ტუროსით BCD, ტუროს E. ინდოთაჲ C.

ღ

17. ყავ ჩემ თანა სასწაულ კეთილ, და იხილედ მოძულეთა ჩემთა და ჰრცხუნე-
ნოდის. რამეთუ შენ, უფალი. შემეწიე მე და ნუგეშინის-მეც მე.

86

ძეთა კორებთა, ფსალმუნი გალობისაჲ

1. საფუძველნი მისნი მათათა შინა წმიდათასა.

2. უჰუარან უფალსა ბჰენი სიონისანი უფროჲს ყოველთა საყოფელთა იაკო-
ბისთა.

3. დიდებული ითქუა შენთჲს, ქალაქო ღმრთისაო.

4. მოვიჯსენო მე რაჰაბისი და ბაბილონისაჲ, რომელთა მიციან მე; და აჰა
ესერა უცხო თესლნი და ტუროს და ერი ჰინდოთაჲ ესენი იშენეს მუნ.

ჯ

ღ

5. შედად სიონსა ჰრქუას კაცმან, რამეთუ გ კაცი იშვა მუნ, მან თავადმან დააფუენა იგი მალალმან.

და მან BCDE იგინი BE

6. ძჳფალი მიმოდითქუა წიგნითა ერი- ჴ საათა და მთავართათა, რომელნი იყვნეს მას შინა,

და]—E და რლნი BDE

7. ჴაათა მხიარულ იყენენ ყოველნი, რო- ჵ მელთაჲ მკვდრობაჲ მათი შენგან არს.

მუკლი შ(ჴ)

87

ფსალმუნი ჰჴ, კურთხევად ფსალმუნთაჲ, ძეთა კორეხთაჲ, აღნახრულხა, მალელელთათჳხ, რამეთუ ხიტყუა უგო ნემან ისრაიტიელთა

ფსალმუნი ძეთა კორესთაჲ და წინაწარმეტყუელებად ჰრისტუს სიკუდილისათჳს, ჰჴ BD. ფსალმუნი ძეთა კორე[სთაჲ] C. ჰრისტუს სიკუდილისა წინაწარმეტყუელებად, ჰჴ E

2. ძჳფალო ღმერთო ცხორებისა ჩემისაო, ა დღისი ჳმა-გყავ და ღამე წინაშე შენსა;

3. შევედინ შენ წინაშე ლოცვაჲ ჩემი, მო- ბ ყავ ყური შენი ვედრებასა ჩემსა.

5. ჰრქუას| თქუას B. დაფუძნა A, დააფუძნა C. 6. მიმოდითქუა C. იყვნეს C. 7. მხიარულ C. იყნენ B, იყვნენ C, იყუნენ D. რომელთა D. მკვდრობაჲ B.

87. სათ ნემან| ასეა A. მოსალოდნელი იყო: ჰემან, ან: ემან. ძეთა|—B. კორესთაჲ B. და|—D. სიკუდილისათჳს B. 3. ყური C.

ღ

5. დედად სიონსა ჰრქუას კაცმან, რამეთუ კაცი იშვა მას შინა, და თავად- მან დააფუძნა იგი მალალმან.

6. უფალი მიმოდითქუას წიგნითა ერისათა და მთავართა ამათგან, რო- მელნი იყვნეს მას შინა.

7. ვითარ მხიარულთა ყოველთა მკვდრობაჲ შენდამი არს.

87

დახახრულხა, მალეთისთჳხ მიგებად, ხიტყუად გონიერებისაჲ ეთამ ისრაიტიელხა, გალობაჲ ფსალმუნისაჲ ძეთა კორეხთა

2. უფალო ღმერთო ცხორებისა ჩემისაო, დღისი ჳმა-გყავ და ღამე წინაშე შენსა;

3. შევედინ შენ წინაშე ლოცვაჲ ჩემი, მოყავ ყური შენი ვედრებასა ჩემსა.

ზ

ღ

4. ძამეთუ აღივსო ძვრითა სული ჩემი, და გ ცხორებაჲ ჩემი ჯოჯობეთსა მიებალა.

5. შევირაცხე მე მათ თანა, რომელნი შთა- დ ვიდოდეს მღუმესა. შიქმენ მე, ვითარცა კაცი ე შეუწევნელი.

6. მკუდართა თანა თავისუფალ, შითარ- გ ცა წყლულნი, რომელნი დაძინებულ არიან სამარებასა, შომელთაჲ შენ არა მოივსენე, ზ და ივინტ ჯელისა შენისაგან განგეშორნეს.

7. შამდვეს მე მღუმესა ქუესკნელსა ბნელ- ტ სა და აჩრდილთა სიკუდილისათა.

8. ჩემ ზედა განამტყიცე გულის წყრომაჲ თ შენი, და ყოველნი განსაცხრომელნი შენნი მოავლინენ ჩემ ზედა.

განსუენებაჲ

9. ჴანმაშორენ ჩემგან მეცნიერნი ჩემნი, ი შემრაცხე მე საკიცხელად მათდა; შიციემულ ია ვიყავ და არა გამოვიდოდე.

შთავიდეს E ვიქმენ] ვიყავ. BCD

და ვითარცა BCDE რომელ D არიედ C რომელთა...მოვივსენეს I

განმაშორენ ჩემგან] განმე- შორნეს C და შემრაცხე (შემ- რაცხეს C) BCDE მათთა B. მათა CE გამოვიდოდა D

- 4. აივსო BE. ძურითა B. 5. მღუმესა B, მღკიმესა C. შეჯწვენელი C, შეუწვენენელი D.
- 6. მკუდართა B. წყლულნი C. დაძინებულნი B. დაძინებულ] C. სამარებასა BCE. რომელთა BE.
- 7. მღუმესა E. ქუსკნელსა B, ქუსკნელსა C, ბნესა D. არდილთა B. სიკუდილისათა B. 9. ში- ცემულ C.

ღ

4. რამეთუ აღივსო ძვრთაგან სული ჩემი, და ცხორებაჲ ჩემი ჯოჯობეთსა მიებალა.

5. შევირაცხე მე მათ თანა, რომელნი შთავიდოდეს მღუმესა; ვიქმენ მე, ვი- თარცა კაცი შეუწევნელი.

6. მკუდართა თანა თავისუფალ და ვითარცა წყლულნი, დაძინებულნი სა- მარებასა, რომელთაჲ არღა მოივსენე, და ესენი ჯელისა შენისაგან განეშორნეს.

7. დამდვეს მე მღუმესა ქუესკნელსა ბნელთა შინა და აჩრდილთა სიკუდი- ლისათა.

8. ჩემ ზედა განმტყიცნა გულის წყრომაჲ შენი, და ყოველნი განსაცხრო- მელნი შენნი მოავლინენ ჩემ ზედა.

9. განმაშორენ ჩემგან მეცნიერნი ჩემნი, და შემრაცხეს მე საძაგელად მათ- და; შივეცი და არა გამოვიდოდე.

ს

ღ

10. მოაკლდა თუალთა ჩემთა გლახაკებითა; და ლაღ-ვყავ შენდამი. უფალო, და ყო- ველსა დღესა აღვიპყრენ შენდამი ჳელნი ჩემნი;

თუალთა ჩემთა მოაკლდა: BCDE და | — C აღვიპყრენ BD

11. შკუდართათჳს ნუ ჰყო საკრველი? ანუ მკურნალთა ალაღინონ, და აღვიარონ შენ?

ანულა E ნუ ალაღინონ BI

12. ში-მე-ვინ-უთხრობდესა სამარებსა შინა წყალობასა შენსა? ანუ ჳეშმარიტებასა შენსა წარსაწყმედელსა?

ში-მე-ვინ-უთხრობდეს CF ჳეშმარიტებაჲ C წარსაწყმედელად BI

13. საცნაურ ნუ იყვნენა ბნელსა შინა საკრველებანი შენნი? ანუ სიმართლე შენი ჳუეყანასა მას დავიწყებულსა?

იყვნენ BD

14. შე შენდამი, უფალო, ლაღ-ვყავ, და ცისკარსა ლოცვანი ჩემნი მიგეწიფნეს შენ.

15. ძად-მე, უფალო, განიშორებ სულსა ჩემსა? ანუ რად გარე-მიიქცევ პირსა შენსა ჩემგან?

10. თუალთა C. ლღვევ A, ლაღატ-ვყავ B, ლაღატ-ყავ CD. ავიპყრენ B, ავიპყრენ E. 11. შკუდართათჳს BC. ნჳ C. ყოა E. საკურველი B. ანჳ C. მკურნალთა C, მკურნალთა D. აღვიარონ BCDE. 12. ში-მე-ვინ-უთხრობდეს C. სამარებსა CE. ანჳ C. 13. საცნაურ C. იყვნენა C. საკრველებანი B. შენი A. ანჳ C. სიმართლემ BF, სიმართლემ CE. 14. ვლაღ-ვყავ F, ვლაღ-ვყავ B, ვლაღატ-ყავ CD. ლოცვანი B.

ღ

10. და თუალნი ჩემნი მოუძღვრდეს გლახაკებითა; და ლაღ-ვყავ შენდამი, უფალო, და მარადლე განვიპყრენ შენდამი ჳელნი ჩემნი.

11. მკუდართათჳს ნუ ჰყო საკრველი? ანუ მკურნალთა ალაღინონ. და აღვიარონ შენ?

12. ში-მე-ვინ-უთხრობდეს სამარესა შინა წყალობასა შენსა და ჳეშმარიტებასა შენსა წარსაწყმედელსა შინა?

13. საცნაურ ნუ იჳმნესა ბნელსა შინა საკრველებაჲ შენი და სიმართლე შენი ჳუეყანასა მას დავიწყებულსა?

14. და მე შენდამი, უფალო, ლაღ-ვყავ, და ცისკარსა ლოცვაჲ ჩემი ში-გეწიფოს შენ.

15. რად-მე, უფალო, განიშორებ სულსა ჩემსა და გარე-მიიქცევ პირსა შენსა ჩემგან?

ზ

ღ

16. ზღაბაკ ვარი მე და შრომასა შინა იმ სიყრმით ჩემითგან, სიმაღლისა ჩემისაგან დავმდაბლდი და შევსულბი.

შინა ვარ BCDEF

17. ჩემ ზედა განმტკიცნა რისხვაჲ შენი, იო და საშინელებათა შენთა შემაძრწუნეს მე.

რამეთუ ჩემ ზა D განმტკიცნა|განამტკიცე E, გარდამოკდა F

18. ჴარე-მომადგეს მე ვითარცა წყალნი კ მარადლე და შემიცვეს მე ერთბამად.

19. ჴანმაშორენ ჩემგან მეგობარნი, მახ-კა ლობელნი, მიცნიერნი ჩემნი გლაზაკებიოთა ჩემითა.

მახლობელნი და C მეცნიერნი ჩემნი|—BD

მუჯლი კა

მუჯლი კა F

დიდებაჲ. თაყუანის-ცემაჲ

დიდებაჲ CDEF, თაყუანის-ცემაჲ B

88

ფსალმუნი 87. ხიბრძნე ეთაშიხი ისრაიტელისაჲ

გულისხმისათჳს, ეთამ ისრაიტელისაჲ, სუფევაჲ ქრისტესი თესლისაგან დავითისა, 87, აღელუაჲ BF. ფსალმუნი დავითისი, 87 CD. ქრისტეს სუფევაჲ თესლისაგან დავითისა E

2. ჩყალობათა შენთა, უფალო, უკუნისა-მდე უგალობდე, თესლითი თესლამდე მიუთხრობდე ქეშმარიტებასა შენსა პირითა ჩემითა.

16. სიყრმით B. დავდაბლდი E. შვსლბა A, შევსლბი B, შევსვლბი C, შევსუბი E. 18. მარადლე F. 19. განმაშურენ F.
88. სათ. გულისკემის... F. ჰესთამ B. ისმაიტელისაჲ B. ქრისტესი F. აღელუაჲ|—F. C-ში 87 სხვა ხელითაა მიწერილი.

ღ

16. გლაზაკ ვარი მე და შრომასა შინა სიყრმით ჩემითგან, ხოლო ავმაღლდი რაჲ, დავმდაბლდი და შევსულბი.

17. ჩემ ზედა გარდაჯდეს რისხვანი შენნი, და საშინელებათა შენთა შემაძრწუნეს მე.

18. გარე-მომადგეს მე ვითარცა წყალნი, მარადლე შემიცვეს მე ერთბამად.

19. განმაშორენ ჩემგან მეგობარი და მახლობელი და მეცნიერნი ჩემნი გლაზაკებითა ჩემითა.

დიდებაჲ

88

გულისხმის-ყოფისათჳს, ეთამ ისრაიტელისა

2. წყალობათა შენთა, უფალო, უკუნისამდე უგალობდე; თესლითი თესლამდე მიუთხრობდე ქეშმარიტებასა შენსა პირითა ჩემითა.

ს

ღ

3. შამეთუ სთქუ: სოფელი წყალობით აღ- ბ
ვაშენო და ცათა შინა განემზადო კეშმარი-
ტებაჲ ჩემი.

ვთქუ ს აღეშენოს CDE
და] — BCDE განემზადოს
BCDE, განუმზადო F ჩემი]
შენი BCDE

4. ჴყავ აღთქუმაჲ რჩეულთა ჩემთა თანა გ
და ვეფუცე დავითს, მონასა ჩემსა;

და]—CE ვეფუცე მე D
რამეთუ უკუნისამდე BCDEF
მისი (1, 2)] შენი BCDEF

5. ოქუნისამდე განვაშტკიცო ნათესავი დ
მისი და აღვაშენო თესლითი თესლამდე საყ-
დარი მისი.

განსუენებაჲ

6. ლგიარებენ ცანი საკრველებასა შენ- ე
სა, უფალო, და კეშმარიტებასა შენსა ეკლე-
სიასა შინა წმიდათასა.

აგიარებდენ C საკრველება-
თა შენთა BCD

7. ჴინ არს ღრუბელთა შინა, რომელი ვ
ესწოროს უფალსა? ანუ ვინ ემსგავსოს უფალ-
სა ძეთაგანი ღმრთისათაჲ?

შინა]—BCE

8. მღერთი დიდებულ არს ზრახვასა შინა ზ
წმიდათასა, დიდ არს და საშინელ მათ ზედა,
როტელნი არიან გარემოჲს მისა.

9. ოქფალო ღმერთო ძალთაო, ვინ გემს- ო
გავსოს შინ? ძლიერ ხარ შენ, უფალო, და
კეშმარიტებაჲ შენი გარემო არს შენსა.

3. ჰთქუ B, ვთქვ C. აღვაშენო B, აღვაშენე F. აღეშენოს E. 4. აღთქუმაჲ C, აღთქუმაჲ D. რჩეულ-
თა C. ვეფუცე B, ვეფუცე C. 5. აღვაშენო E. 6. აგიარებენ BDEF. 7. ღრუბელთა C, ღრო-
ბელთა F. ანუ C, ანო B, ან E. ღმრთისათა A. 8. მისა BD. 9. ძლიერ A, ძრიელ B. გვბგავსოს B.
გარემოჲს F, გამო E.

ღ

3. რამეთუ სთქუ: უკუნისამდე წყალობაჲ აღეშენოს, და ცათა შინა განემზა-
დოს კეშმარიტებაჲ შენი.

4. ვყავ აღთქუმაჲ რჩეულთა ჩემთა თანა და ვეფუცე დავითს, მონასა ჩემსა;

5. უკუნისამდე განემზადო ნათესავი შენი და აღვაშენო თესლითი თეს-
ლადმდე საყდარი შენი.

6. აღიარებდენ ცანი საკრველებათა შენთა; უფალო, და კეშმარიტებასა
შენსა ეკლესიასა შინა წმიდათასა.

7. რამეთუ ვინ ღრუბელთა შინა ესწოროს უფალსა და ემსგავსოს უფალსა
ძეთა შორის ღმრთისათა?

8. ღმერთი დიდებულ არს ზრახვასა შინა წმიდათასა, დიდ არს და საში-
ნელ ყოველთა ზედა, რომელნი არიან გარემოჲს მისა.

9. უფალო ღმერთო ძალთაო; ვინ გემსგავსოს შენ? ძლიერ ხარ შენ, უფა-
ლო, და კეშმარიტებაჲ შენი გარემო არს შენსა.

C

D

10. შენ უფლებ ძალთა ზედა ზღვსათა და თ
ოროაჲ ლელვათა მისთაჲ შენ დააცხრე.

11. შენ დაამდაბლნე ვითარცა წყლულნი ო
ამპარტავანი, ძლიერებითა მკლავისა შენი-
აჲთა განაბნიენ მტერნი შენნი.

12. შენნი არიან ცანი და შენი არს ქუე- ია
ყანაჲ; სოფელი და სავსებაჲ მისი შენ და-
ამყარე.

13. ჩრდილოჲ და ბლუარი შენ შეჰქმენ, იბ
თაბორი და ერმონი სახელითა შენითა იხა-
რებდენ.

14. შენი არს მკლავი და შენი არს ძლიერე- იგ
ბაჲ; განძლიერდინ კელი შენი და ამალდინ
მარჯუენე შენი.

15. სიმართლით და განგებულებით აღ- იდ
ნართებულ არს საყდარი შენი, წყალობაჲ იგ
და კეშმარტიებაჲ ვიდოდიან წინაშე შენსა.

დააცხრე E

დაამდაბლენ DEF

განაბნიენ BCDEF

და (1)—DF

შენი არს...ძლიერებაჲ | შენი
მკლავი არს (არს—F) ძლიე-
რებით BCDEF და (2)—F

იღ განგებულებით | განკითხვით
BD არს | ა E

10. ვფლებ C. ზღუისათა B. ოხრვაჲ F. 11. ძრიელებითა B. შენი A. 12. შენი A. არიარიან E.
14. A-ში სიტყვაში: „ძლარბა“ ა სწორია სხვა, ამოფხეკილი ასოს ადგილას; სიტყვე-
ბი „არს“ და „და შენი არს“ ზევიდანაა ჩამატებული (სხვა ხელით?) შესაძლოა, თავ-
დაპირველად მუხლის ეს ნაწილი ასე იკითხებოდა: „შენი მკლავი ძლიერებით“; ძრიელებით B.
ჩანძრიელდინ B. მარჯუენა BDF, მარჯუენე C. მარჯუენე E. 15. არს | რს ჩამატებულია A.

E

10. შენ უფლებ ძალსა ზედა ზღუათასა და აღძრვასა ლელვათა მისთასა შენ
დაამშუდებ.

11. შენ დაამდაბლე ვითარცა წყლული ამპარტავანი და მკლავითა ძლიე-
რებისა შენისაჲთა განაბნიენ მტერნი შენნი.

12. შენნი არიან ცანი და შენი არს ქუეყანაჲ, სოფელი და სავსებაჲ მისი
შენ დააფუძნე.

13. ჩრდილოჲ და ბლუარი შენ შეჰქმენ, თაბორი და ერმონი სახელითა შე-
ნითა იხარებდენ.

14. შენი მკლავი ძლიერებით, განძლიერდინ კელი შენი და ამალდინ მარ-
ჯუენე შენი.

15. სიმართლე და განკითხვაჲ არს განმზადებაჲ საყდრისა შენისაჲ, წყა-
ლობაჲ და კეშმარტიებაჲ ვიდოდიან წინაშე პირსა შენსა.

ჯ

ღ

16. ჩეტარ არს ერისა მის, რომელმან ივ
იცის გალობაჲ შენი; **ჲ**ფალო, ნათლითა პი- **ი**
რისა შენისაჲთა ვიდოდიან.

17. სახელითა შენითა იხარებდენ მარადღე **ი**
და სიმართლითა შენითა ამაღლდენ.

18. შამეთუ სიქადული ძალისა მათისაჲ ით
შენ ხარ, და ნებითა შენითა ამაღლდეს რქაჲ
მათი.

მათი] ჩუენი BCDEF

19. შამეთუ უფლისა მიერ არს შეწვენაჲ **კ**
და წმიდისა მიერ, ისრაელ, მეუფისა შენისა.

და] — D შენისა] ჩუენისა
BCDE

20. შაშინ ეტყოდე შენ ჩუენებით ნაშობ- **კა**
თა შენთა და სთქუ: შავდვა მე შეწვენაჲ **კბ**
ძლიერისა ზედა და აღვამაღლო რჩეული
ერისა ჩემისაჲ.

შენთა ზედა BCDEF

21. შპოე მე დავით, მონაჲ ჩემი, და საც- **კგ**
ხებელი წმიდაჲ ჩემი ვსცხე მას.

მე]—BCDEF
წმიდაჲ]—F ვსცხო C

22. ყელმან ჩემმან შეიწყნაროს იგი, და **კდ**
მკლავმან ჩემმან განამტკიცოს იგი.

16. ერისაჲ BCD. 17. სიმართლითა C. შენითამაღლდენ C. ამაღლდენ A. 19. ისრაელ (სრუ-
ლად) B. 20. სთქვ CD. ძლიერსა CDEF, ძრელსა B. ავამაღლო BEF. 21. ვპოვე BCDEF.
ვეცხე E. შეიწყნაროს E.

ღ

16. ნეტარ არს ერი იგი, რომელმან იცის გალობაჲ შენი; უფალო. ნათლი-
თა პირისა შენისაჲთა ვიდოდიან,

17. და სახელითა შენითა იხარებდენ მარადღე და სიმართლითა შენითა
ამაღლდენ.

18. რამეთუ სიქადული ძალისა მათისაჲ შენ ხარ, და ნებითა შენითა ამაღლ-
დეს რქაჲ ჩუენი.

19. რამეთუ უფლისაჲ არს შეწვენაჲ და წმიდისა, ისრაელ, მეუფისა ჩუე-
ნისაჲ.

20. მაშინ ეტყოდე ჩუენებით ნაშობთა შენთა და სთქუ: დავდევე შეწვენაჲ
ძლიერსა ზედა და აღვამაღლე რჩეული ერისაგან ჩემისა.

21. ვპოვე დავით, მონაჲ ჩემი, და საცხებელი წმიდაჲ ჩემი ვსცხე მას.

22. რამეთუ კელი ჩემი შეეწიოს მას, და მკლავმან ჩემმან განამტკიცოს
იგი.

ს

ღ

23. სრა ირგოს მტერმან მისმან, და შვილ-
მან უსჯულოებისამან არა აენოს მას.

გ ა ნ ს უ ე ნ ე ბ ა ა

24. შავსცნე წინაშე მისსა მტერნი მისნი
და მოძულენი მისნი დავამდაბლნე.

25. წყალობაჲ ჩემი და კეშმარტიტებაჲ ჩემი
მის თანა, და სახელითა ჩემითა ამაღლდეს
რქაჲ მისი;

26. შავდვა მე ზლუასა ზედა კელი მისი
და მდინარეთა ზედა—მარჯუენე მისი.

27. შან მხადოს მე: მამაჲ ჩემი ხარი შენ,
ლმერთი შემწყნარებელი ცხორებისა ჩემისაჲ.

28. შე პირმშოდ დავადვინო იგი უმაღ-
ლეს უფროჲს ყოველთა მეფეთა ქუეყანისათა.

29. ოქუნისამდე დაუმარხო მას წყალო-
ბაჲ ჩემი და აღთქუმაჲ ჩემი ვარწმუნო მას.

მისმან] მისგან BCDEF

დავსცნე მე EF მის წინაშე C

მდინარესა BF მისი] თუხი C

ლმერთი და BD.

უფროჲს]—C.

23. არაჲ (1) F. ურჩულოებისამან BDEF. უშჩულოებისამან C. არაჲ (2) AC, არ E. 24. მი-
სა A. მოძულენი C. 25. რქაჲ] ქრაჲ C. 26. ზლუასა C. მარჯუენა BDF, მარჯუენე CE.
27. ცხორებისა] მაცხოვარებისა F. ჩემისა A. 28. დავადვდვინო C. უმაღლეს B, ვმაღლეს C,
უმაღლეს E. 29. უკუნისამდე (სრულად) B. დავმარხო C. აღთქუმაჲ C.

ღ

23. არა ირგოს მტერმან მისგან, და შვილმან უსჯულოებისამან ვერ შესძი-
ნოს ენებად მისა.

24. და მოვსრნე პირისაგან მისისა მტერნი მისნი და მოძულენი მისნი და-
ვამქუნე.

25. და წყალობაჲ ჩემი და კეშმარტიტებაჲ ჩემი მის თანა, და სახელითა ჩე-
მითა ამაღლდეს რქაჲ მისი;

26. და დავდვა ზლუასა ზედა კელი მისი და მდინარეთა ზედა—მარჯუენე
მისი.

27. მან მხადოს მე: მამაჲ ჩემი ხარი შენ, ლმერთი ჩემი და შემწყნარებელი
ცხორებისა ჩემისაჲ.

28. და მე პირმშოდ დავადვინო იგი უმაღლეს უფროჲს მეფეთა ქუეყანი-
სათა.

29. უკუნისამდე დაუმარხო მას წყალობაჲ ჩემი, და აღთქუმაჲ ჩემი ერწუმუ-
ნოს მას.

ჯ

ღ

30. ჴანამტკიცო უკუნითი უკუნისამდე ნა-
თესავი მისი და საყდარი მისი, ვითარცა
დღენი ცისანი.

ლბ უკუნითი|—E

31. წა-თუ-უტეონ შვილთა მისთა შუჯული
ჩემი და სამართალთა ჩემთა თუ არა ვილო-
დიან,

ლგ მისთა| შენთა E
თუ ჩემთა არა CE

32. სიმართლენი ჩემნი თუ შეურაცხ-ყენენ
და მცნებანი ჩემნი თუ არა დაიმარხნენ,

ლდ თუ ჩემნი CE
თუ (2)|—F

33. ძიება-ვყო კუერთხითა უსჯულოება-
თა მათთათჳს და გუემითა—ცოდებათა მათ-
თათჳს;

ლდე მათთათჳს (2)| მათთაათა
CB, მათთა D

34. Ⴡოლო წყალობაჲ ჩემი არავე დაეყენო
მისგან, არცა ვეცრუო ჭეშმარიტებასა ჩემსა,

ლვ არავე| არა CD და არცა F
ჭეშმარიტებითა ჩემითა C

35. ჳრცა შევაგინო აღთქუმაჲ ჩემი და
რაჲ-იგი აღმოჳდა ბაგეთა ჩემთა, მე არა
ვაქციო.

ლზ

36. ჴრთ ვეფუცე სიწმიდესა ჩემსა დავიოს
და მე არა ვეცრუე.

ლწ სიწმიდესა| წმიდასა BCDEF
ვეცრუო BCDEF † მას C

31. და-თუ-უტეონ B. და-თუ-უტეონ C. რბული BDEF. შიჯლი C. თჳ C. 32. შეურაცხ-
ყენენ B, შეურაცხ-ყენენ C. თჳ C. არაჲ F. 33. ძება ის; ეს სიტყვა და მოსდევნო D-ში გადა-
შლილია თუ გადაღებული. ურჩეულობათა BDEF, ურჩეუბათა C. გუემითა C. 34. ვეც-
რუო BD, ვეცრუო C, ვეცრუო F. 35. აღთქუმაჲ C. რაჲ და რაჲ-იგი B. აღმოჳდა A, აღმოჳ-
და B, აღმოჳდა E. არაჲ F. ვაქციო| D-ში გადაღებულია. 36. ვეფუცე C. სიწმიდესა|
თავდაპირველად თითქმ: წსა A. არაჲ F. ვერუე A, ვეცრუო BCD.

ღ

30. და ეგოს უკუნითი უკუნისამდე თესლი მისი და საყდარი მისი, ვითარცა
დღენი ცისანი.

31. და-თუ-უტეონ შვილთა მისთა შუჯული ჩემი და სამართალთა ჩემთა არა
ვილოდიან,

32. სიმართლენი ჩემნი თუ შეაბილწნენ და მცნებანი ჩემნი არა დაიმარხნენ.

33. განვიხილნე კუერთხითა უსჯულოებანი მათნი და გუემითა—უსამართ-
ლოებანი მათნი;

34. ხოლო წყალობაჲ ჩემი არავე განჳქარვო მისგან, არცა ვეცრუო ჭეშ-
მარიტებასა ჩემსა,

35. არცა შევაგინო აღთქუმაჲ ჩემი და რაჲ-იგი აღმოჳდა ბაგეთა ჩემთა,
არა შეურაცხ-ვყო.

36. ერთ გზის ვეფუცე წმიდასა ჩემსა დავიოს და მე არა ვეცრუო მას.

C

D

37. ჩათესავი მისი უკუნისამდე ეგოს, და საყდარი მისი ვითარცა მზე წინაშე ჩემსა,

38. ვითარცა მთოვარე განმტკიცებული მ და ვითარცა BD უკუნისამდე; მოწამე სარწმუნოა ცათა შინა არს.

განსუენებაა

39. ხოლო აწ შენ განიშორე, შეურაცხ- მა ჰყავ და განაგდე შენგან ცხებული შენი;

40. სქციე აღთქუმაა მონისა შენისა და მზ და]—C შეაგინე ქუეყანასა ზედა სიწმიდე მისი.

41. თაარღვე ყოველი ზღუდე მისი და ჰყავ მგ ყავ C სიმტკიცე მისი შეძრწუნებულ;

42. შევარ-ყვეს იგი ყოველთა თანა-წარმა- მდ ვალთა გზისათა, და იქმნა იგი საყუედრელ გარემოასთა ნისთა.

43. აღმაღლე მარჯუენე მაქირებელთა მე მისთა და ააარე ყოველთა შტერთა მისთა;

37. მზემ BF. 38. მთოვარემ BF, მთოვარე CE, მთოვარე D. მოწამე B, მოწამე CE, მოწამემ F. სარწმუნოა F. 39. შეურაცხ-ჰყავ C. 40. აღთქუმაა C. სიწმიდე B, სიწმიდემ CE. სიწმიდემ F. 41. დაარღვე B. ზღუდემ B. ზღუდემ C, ზღუდემ E. სიმტკიცე B, სიმტკიცემ CE, სიმტკიცემ F შეძრწუნებულ C. 42. თანა-წარმაღვლთა E. საყუედრელ B. გარემოასთა B. 43. მარჯუენა BDF, მარჯუენემ E. ეს მუხლი გამორჩენილია C-ში.

L

37. ჩათესავი მისი უკუნისამდე ეგოს, და საყდარი მისი ვითარცა მზე წინაშე ჩემსა,

38. და ვითარცა მთოვარე განმტკიცებული უკუნისამდე და მოწამე სარწმუნოა ცათა შინა.

39. ხოლო შენ განიშორე და შეურაცხ-ჰყავ და განაგდე ცხებული შენი;

40. და აქციე აღთქუმაა მონისა შენისა, შეაგინე ქუეყანასა ზედა სიწმიდე მისი.

41. დაარღვენ ყოველნი ზღუდენი მისნი და ჰყვენ სიმტკიცენი მისნი შეძრწუნებულ;

42. და მიმოდითაცებდეს მას ყოველნი თანა-წარმავალნი გზისანი, და იქმნა იგი საყუედრელ გარემოასთა მისთა.

43. აღმაღლე მარჯუენე მაქირებელთა მისთა და ახარე ყოველთა შტერთა მისთა;

ს

44. ღარე-მიაქციე შეწვენაჲ მახლისა მი- მგ
სისაჲ და არა შეეწიე მას ბრძოლასა შინა.

მას]—C

45. შუაგინე· სიწმიდე მისი და საყდარი მჴ
მისი ქუეყანასა დაამკუ;

ქუეყანასა ზედა BDEF

46. შეაკნინენ ღლენი ჟამთა მისთანი და მჴ
მოჰტინე მის ზედა სირცხული.

მიჰტინე BCDEF მათ (მას E)
ზედა BCDE

47. ჴიდრემდის, უფალო, განჰრისხდე მთ
სრულიად, და აღატყდეს ვითარცა ცეცხლი
შური შენი?

განჰრისხენ B, განჰრისხენ
DE ვ'დს, ო'ო, გარე-მი-
იქციო პირი შენი ჩუენგან
(ჩუენგან)—C) სრულიად (ს'დ
—F) CF შური) რისხეჲ CEF

48. ჰლოო აწ შენ მოიქსენე და იხილე, ნ
ვინ არს იალ ჩუენდა, ანუ ცუდად სამე
შეჰქმნენ ყოველნი ძენი კაცთანი?

შენ]—BCD ძალი ჩ'ნ[ი] F
ცუდად-მე C ნუ სამე BD
შეჰქმნენა BCDF ყოველ-
ნი]—C

49. ჴინ არს კაც, რომელი ცხოვნდეს და ნა
არა იხილოს მან სიკუდილი, ანუ ვინ ივსნეს
სული თჳსი გელთაგან ჯოჯოხეთისათა?

მან]—BDEF

გ ა ნ ს უ ე ნ ე ბ ა ა

44. არაჲ B. 45. სიწმიდე B, სიწმიდე CE, სიწმიდე F. დაამკუ C. ქუეყანას] ამ სიტყვის
შემდეგ A-ში ამოშლილია „ზედა.“ 46. შეაკნინენ A. სირცხული BE. 47. განრისხენ E.
48. ანუ C. ცუდად-მე C. 49. ვინქი C. ცხოვნდეს BCDE. სიკუდილი C. ანუ C. სული C
ჯოჯოხეთისა EF.

ღ

44. გარე-მიაქციე შეწვენაჲ მახლისა მისისაჲ და არა შეეწიე ბრძოლასა
შინა,

45. დაჰქსენ სიწმიდე მისი და საყდარი მისი ქუეყანასა ზედა დაამკუ;

46. შუამცირენ ღლენი ჟამთა მისთანი და მიჰტინე მის ზედა სირცხული.

47. ვიდრემდის, უფალო, გარე-მიიქციევი სრულიად, და აღატყდების ვითარ-
ცა ცეცხლი რისხეჲ შენი?

48. მოიქსენე შენ, რაჲ არს არსებაჲ ჩემი. ანუ ამაოდ ნუ შეჰქმნენა ყოველ-
ნი ძენი კაცთანი?

49. ვინ არს კაცი, რომელი ცხოვნდეს და არა იხილოს სიკუდილი და ივს-
ნეს სული თჳსი გელთაგან ჯოჯოხეთისათა?

ს

ღ

50. სადა არიან წყალობანი შენნი პირველნი, უფალო, რომელ ეფუცე დავითს ჰემ-მარიტებითა შენითა?

50 პირველნი]—E

51. შოიჯსენე ყუედრებაჲ მონათა შენთაჲ, რომელ დავიკრიბე წიაღთა ჩემთა მრავალთაგან თესლთა;

51 მოვიჯსენე მე BDEF, მოვიჯსენე C დავიკრიბე მე E მრავალ თესლთაჲ BCDEF

52. შომელ მაყუედრეს მე მტერთა შენთა, უფალო, რომელ მაყუედრეს მე ნაცვალად ცხებულისა შენისა.

52 მე (1)]—D

53. ღურთბეულ არს უფალი ღმერთი უკუნისამდე. იყავნ, იყავნ.

53 ღმერთი ისრაელისაჲ F უკუნისამდე] — F' უკუნითი. უკე C

მუკლი ნე დიდებაჲ, თაყუანის-ცემაჲ

მუკლი ნე F' დიდებაჲ F, თაყუანის-ცემაჲ B, თაყუანის-ცემაჲ, დიდებაჲ D

ძანაჩი 71

ძანაჩი BE, ძანაჩი შუ-71 CF'

89

ლოცვაჲ მოსესი, კაცისა (+მის F') ღმრთისაჲ, ჰურიათა განგდებაჲ, პო. BDF. ლოცვაჲ მოსესი, კაცისა მის ღმრთისაჲ C. პო, ჰურიათა განგდებაჲ E

ფსალმუნი პო, ლოცვაჲ მოსესი, მონისა ღმრთისაჲ

50. არიარ C. შენი A. დამვითს B. 51. თესლთა E; ეს სიტყვა და წინა სიტყვის გან თანდებული სხვა ხელითაა ნაწერი A-ში. 52. ნაცვალად B, ნაცლად C. ცხებულისა C, ცხებული E. 53. ღმერთი] ეს სიტყვა A-ში სტრიქონს ამთავრებს, შემდეგი სიტყვა „უკე“ მოადვენო სტრიქონის შუახე დაწერილი, თითოჲ ადგილია. დატოვებული სხვა სიტყვისათვის. დიდებაჲ] D-ში სხვა ხელითაა იწერილი. კანონი იგ F'.

89. სათ. მოსეს A, მოსესი B. პო B-ში წინ უძღვის სიტყვას „ჰურიათა“.

ღ

50. სადა არიან წყალობანი შენნი პირველნი, უფალო, რომელ ეფუცე დავითს ჰემმარიტებითა შენითა?

51. მოვიჯსენე, უფალო. ყუედრებაჲ მონათა შენთაჲ, რომელ დავიკრიბე წიაღთა ჩემთა მრავალთა თესლთაჲ;

52. რომელ აყუედრეს მტერთა შენთა, უფალო, რომელ აყუედრეს ნაცვალსა ცხებულისა შენისაჲ.

53. კურთბეულ არს უფალი უკუნისამდე. იყავნ, იყავნ.

დიდებაჲ

89

გალობაჲ მოსესი, კაცისა ღმრთისაჲ

ჯ

1. **აქ** ფალო, შესავედრებელ მეყავ ჩუენ ა თესლითი თესლამდე.
2. **ზიდრე** მთანი არლა დაბადებულ იყვ- ბ ნეს და შექმნულ ქუეყანაჲ და ყოველი სო- ფელი, საუკუნითგან და უკუნისამდე **შენ** ზ ხარ.
3. ჩუ მიაქცევ კაცთა სიმდაბლედ, სთქუ: **ღ** მოიქეცი, ძენო კაცთანო.
4. **ჰამეთუ** ათასი წელი თუალთა წინაშე ე უფლისათა ვითარცა გუშინდელი დღე, რომელ წარჭდა და ვითარცა საჭუმილავი ერთი ლამისაჲ.
5. **ჩელნი** მათნი შეურაცხებით იყვნენ, ვ განთიად ვითარცა მწუანე აღმოსცენდენ,
6. **ღანთიად** ვითარცა მწუანე მხიარულ ზ იყვნენ და ყუაფოდიან, შწუხრი დაქნენ და **ღ** განჭმენ და დაცუივენ.
7. **ჰამეთუ** მომაკლდა ჩუენ რისხვითა შე- თ ნითა და გულის წყრომითა შენითა შევძრ- წუნდით.

ღ

და შექმნულ] შექმენ BCDEF
საუკუნითგან] დასაბამითგან
BE

მიაქცევთ C სიმდაბლით C
სთქუ] და ვთქუ C, და სთქუ
BEF

და]—C ვითარცა (2)]—E

და (2)]—CEF

1. მეყავნ- A. 2. იყვნეს C. შექმნენ] ამის შემდეგ D-ს აკლია ერთი ფურცელი ფს. 89,9-მდე, სიტყვამდე: [და]უდგრომელ. შექმნულ] ბოლო სამი ასო გადანასწორებია A. საკვანითგან C. 3. ნჲ C. სთქუს გადანასწორებია A. ვთქჲ C. 4. თუალთა CE. გუშინდელი C, გოშინდე- ლი F დღემ BF, დღემ CE. ლამისა A. 5. შეურაცხებით C. იყვნენ C. მწუანემ B, მწუანმ C. ნჭანმ E. აღმოსცენდეს A, აღმოსცდენ F. 6. მწუანემ BF, მწუანმ C. მწუემ E. მხიარულ B, მხი- არულ C. ყუაფიან BCE. დაცუენ B, დაცვენ C, დაცვენ E, დაცუივენ F. 7. შევძრწუნდით C, შევძრწუნდით E.

ღ

1. უფალო, შესავედრებელ მეყავ ჩუენ ნათესავითი ნათესავამდე.
2. პირველ მათათა დაბადებამდე და წევანად ქუეყანისა და სოფლისა და საუკუნითგან და უკუნისამდე **შენ** ხარ.
3. ჩუ მიაქცევ კაცსა სიმდაბლედ და სთქუ: მოიქეცი, ძენო კაცთანო.
4. **რამეთუ** ათასი წელი წინაშე თუალთა შენთა, უფალო, ვითარცა გუშინ- დელი დღე, რომელ წარჭდა და ვითარცა საჭუმილავი ერთი ლამესა შინა.
5. **წელნი** მათნი შეურაცხებით იყვნენ, განთიად ვითარცა მწუანე წარჭდეს,
6. განთიად აღყუადდეს და წარჭდეს, მწუხრი დაქნეს, განჭმეს და დაცუეს-
7. **რამეთუ** მოვაკლდით ჩუენ რისხვითა შენითა და გულის წყრომითა შე- ნითა შევძრწუნდით.

ჯ

8. შავსხენით ბრალნი ჩუენნი წინაშე შენ- ი
სა და ცხორებაჲ ჩუენი—ნათელსა პირისა
შენისასა.

9. შამეთუ ყოველთა დღეთა ჩუენთა მო- ია
მაკლდა ჩუენ და რისხვითა შენითა შეგძრწუნ-
დით; ჭამი წელთა ჩუენთაჲ დაუდგრომელ იბ
არს, ვითარცა ქსელი დედაზარდლისაჲ.

10. შიციხვ დღეთა და წელიწადთა ჩუენ- იგ
თაჲ რაათურით სამეოცდაათ წელ, მჭკუე- იდ
თუ უმეტეს, ოთხმეოც წელ, და უმრავლესი
მათგანი შრომით და საღმობით; შამეთუ იგ
მოვიდა ჩუენ ზედა სიმშუდე, და ჩუენ განვის-
წავლენით.

11. შინ-მე უკუე ცნას ძალი რისხვისა შე- ივ
ნისაჲ, ანუ შიშითა შენითა გულის წყრომაჲ
შენი ვინ არაცხოს?

12. შარჯუენე შენი ესრეთ აჩუენე, უფა- იზ
ლო, მდაბალთა და გულითა სწავლულთა—
სიბრძნე შენი.

ღ

დაესხნეთ EF

სამეოცდაათ|სამეოც E
და (2)|—CDF

ცნა C

ვინ|—E

მრჯენე...აჩუენე|ესრეთ აჩუ-
ენებს მარჯუენე შენიBD უფა-
ლო და BCD მდაბალთა|—
CEF და|—D

8. დაესენ B. ბრალნი B. 9. შეგძრწუნდით C. დაუდგრომელ BC, დაუდგომელ F. დედასარდ-
ლისა C. 10. რაათურით C, რაათურთ D. უკუეთუ C, უკუეთუ E. უმეტეს B. უმრავლეს-
სი BE. ვმრავლესი C. უმრავლეს D. უმრავლესი E. სიმშუდე BE, სიმშუდე F. 11. უკუ C,
უკუ E. ა C. გულის წყრომა B. არაცხა A, არაცხოს BCDEF. 12. ესრეთ B, ესრეთ CE, მარ-
ჯუენე B, მარჯუენე C, მარჯუენე E, მარჯუენეა F. სწავლულთა C. სიბრძნე BF,
სიბრძნე D.

ღ

8. დასხენ უშჯულოებანი ჩუენნი წინაშე შენსა და ცხორებაჲ ჩუენი—ნათელ-
სა პირისა შენისასა.

9. რამეთუ ყოველნი დღენი ჩუენნი მოაკლდეს, და რისხვითა შენითა მო-
ვაკლდით ჩუენ; წელნი ჩუენნი ვითარცა დედაზარდლი იწურითიდეს.

10. დღენი წელიწადთა ჩუენთანი მათ თანა სამეოცდაათ წელ, ხოლო
უკუეთუ ძლიერებასა შინა, ოთხმეოც წელ, და უმრავლესი მათი შრომაჲ და
საღმობაჲ; რამეთუ მოვიდა ჩუენ ზედა სიმშუდე, და ჩუენ განვისწავლენით.

11. ვინ-მე უწყის სიმტკიცე რისხვისა შენისაჲ და შიშითა შენითა გულის
წყრომისა შენისა არაცხვაჲ?

12. მარჯუენე შენი ესრეთ მაუწყე მე და გულითა სწავლულთა—სიბრძნე შენი.

ს

ღ

13. შოიქეც, უფალო! ვიდრემდის? და ნუ- იც გეშინის-ეც მონათა შენთა.

14. ჯღვიესენით ჩუენ ცისკარსა წყალო- ით ბითა შენითა, ვიხარებდეთ და ვიშუებდეთ ყოველთა დღეთა ცხორებისა ჩუენისათა

15. შათ დღეთა წილ, რომელთა დამამ- კ დაბლენ ჩუენ და წელთა მათ, რომელთა ვი- ხილეთ ჩუენ კირი.

16. შოგუხედენ მონათა შენთა, უფალო, კა და ქმნულსა ჳელთა შენტასა, წარუძელუ ძე- თა მათთა.

17. შყაენ ნათელი უფლისა ღმრთისა ჩუე- კბ ნისაჲ ჩუენ ზედა, საქმენი ჳელთა ჩუენთანი კგ წარჰმართენ ჩუენ ზედა, უფალო, და ქმნუ- ლი ჳელთა ჩუენთაჲ წარგჰმართე.

წელთა| დღეთა D

მოჰხედე C, მოგუხედე F უფალო|—CE უძელუ CE

წარმართენ CE

მუპლი კა

მუქლი კა F

ს()

კურთხევაჲ, ქებისა (ქებისა—D) დავითისი, ქრისტესი ძღვევა და ყოველთა მის მიერ სრულთაჲ, ე BD. ფსალმუნი დავითისი, ძღვევა ქრისტესი (და ყოველ)თა მის მი- ერ სრულთაჲ, ჰა F. ქრისტეს მიერ ძღვევა და ყოვლისა მის მი- ერ სრულ-ყოფილისაჲ, ე E. ფსალ- მუნი დავითისი C

ფსალმუნი ე, კურთხევისა და ქებისაჲ, დავითი- სი, ზედა-წარუწერელი ებრაელთაგან

13. ნუგეშინის-ეც C, ნუგეშინი-ეც EF. 15. ვიხეთ C. 16. ქმნულსა C. წარუძელუ B. წაროძე- ლუ F. უძელუ C. 17. საქმენი| ქმნი A. ქმნული C. წარგუემართე B. 90. სათ. დავითის A. ქრისტესი D.

ღ

13. მოიქეც, უფალო! ვიდრემდის? და ნუგეშინის-ცემულ იქმენ მონათა შენ- თა ზედა.

14. აღვიესენით ჩუენ ცისკარსა წყალობითა შენითა, უფალო. და ვიხარებ- დეთ და ვიშუებდეთ. ყოველთა დღეთა ჩუენთა ვიხარებდეთ

15. მათ დღეთა წილ, რომელთა დამამდაბლენ ჩუენ და წელთა, რომელთა ვიხილეთ ჩუენ ძკრი.

16. და მოხედენ მონათა შენთა ზედა და ქმნულთა შენთა ზედა და წარუ- ძელუ ძეთა მათთა.

17. და იყაენ ნათელი უფლისა ღმრთისა ჩუენისაჲ ჩუენ ზედა, და საქმენი ჳელთა ჩუენთანი წარჰმართენ ჩუენ ზედა და ქმნული ჳელთა ჩუენთაჲ წარგჰმართე.

C

D

1. ძომელი დამკვდრებულ არს შეწვენასა ა მალლისასა. საფარველსა ღმრთისასა ზეცას განისუენოს.

2. ზრქუას უფალსა: კელის ამაყობელი ბ ჩემი ხარი შენ, შესავედრებელი ჩემი, ღმერთი ჩემი; და მე ვესავ მას.

3. ძამეთუ მან მიცნა მე საბრკისა მისგან გ მონადირეთაჲსა და სიტყუსა მის[გან] განსაკრთომელისა.

4. ღკეთ-საშუალითა მისითა გფარვიდეს ღ შენ, და საგრილსა ფრთეთა მისთასა ესვიდე; ზითარცა საკურველი, გარე-მოგადგეს შენ ე კეშმარიტებაჲ მისი.

5. Ⴢრა გეშინოდის შენ შიშისაგან ღამისა, ვ არცა ისრისაგან, რომელი ფრინაენ ღლისი;

6. ღუაწლისაგან, რომელი ვალნ ბნელსა, ზ შემთხუევისაგან ეშმაკისა შუა ღღესა.

არს| ხარ C შეწვენითა მალლისაჲთა BCDEF

მან|—BD
მისგან(2)| მიერ CE

ესვიდეს D

მისი| შენი CF

ბნელსა|+შინა C, და F
შემთხუევისათჳს C, შემთხუევისა E

1. დანკვდრებულ B, დამკვდრებულ C. თავდაპირველად A-ში: „შეწვენითა მალლისაჲთა“. განისუენოს CE. 2. რქუას C. სამაყობელი A. 3. საფრკისა BCDEF. მონადირეჲთა C. სიტყვისა F. 4. ბექთ-საშუალითა BF, ბექთ-საშუალითა C, ბექთ-საშუალითა D, ბექ-საშუალითა E. საგრილსა B. საკურველი C. საკორველი F. მისი| გადან.სწორებია A. 5. ფრინაენ B. ღლისა E. 6. ღუაწლისაგან C. შემთხუევისათჳს C; E-ში ეს სიტყვა ორჯერაა განმეორებული. ეშმაკი E. შუა B. შუა C, შუა E. ღლისი F.

L

1. რომელი დამკვდრებულ არს შეწვენითა მალლისაჲთა, საფარველსა ღმრთისა ზეცათაჲსა განისუენოს.

2. ჰრქუას უფალსა: კელის ამაყობელი ჩემი ხარი შენ და შესავედრებელი ჩემი, ღმერთი ჩემი, და მე ვესავ მას.

3. რამეთუ მან გიცნეს შენ საფრკისა მისგან მონადირეთაჲსა და სიტყუსა მისგან განსაკრთომელისა.

4. ბექთ-საშუალითა მისითა გფარვიდეს შენ, და საგრილსა ფრთეთა მისთასა ესვიდე; საკურველად გარე-მოგადგეს შენ კეშმარიტებაჲ მისი.

5. არა გეშინოდის შიშისაგან ღამისა და ისრისაგან, რომელი ფრინაენ ღლისი;

6. ღუაწლისაგან, რომელი ვალნ ბნელსა შინა, შემთხუევისაგან და ეშმაკისა შუვა ღღისა.

ჯ

ღ

7. ჴაეცნენ მარცხენით ჴენსა ათასნი და 8 ბევრნი—მარჯუენით ჴენსა, და ჴენ არა მოგეახლნენ.

მიგეახლნენ BDE, ნოგეახლ-
ნიან C

8. ჴოლო ჴენ თუალითა ჴენითა ხედვიდე თ და მისაგებელი ცოდვილთა იხილო.

შენ] -- E ხედვიდე მას B,
b, მათ E, ჰხედე მას D

9. ჴამეთუ ჴენ, უფალი, ხარ სასოჲ ჩემი; ი მალალი გიყოფიეს ჴესავედრებელად ჩემდა.

ჩემდა] შენდა CE

10. ჴრა ჴევიდეს ჴენდა ძკრი, და გუემაჲ ია არა მიეახლოს საყოფელთა ჴენთა.

მიეახლოს] მიეხოს CE

11. ჴამეთუ ანგელოზთა მისთა უბრძანე- იბ ბიეს დაცვად ჴენთჳს ყოველთა გზათა ჴენთა;

დაცვად ჴენთჳს] ჴენთჳს
დაცვაჲ შენი BCD, დაც-
ვაჲ ჴენთჳს E შენთაჲ BD

12. ჴკლავითა მათითა აღგიპყრან ჴენ, იგ რაჲთა არა წასცე ქვასა ფერჯი ჴენი;

13. ჴსპიტსა და იქედნესა ჴედა ხჯლოდი იღ ჴენ, დასთრგუნო ჴენ ლომი და ვეშაპი.

შენ (1)]--E

7. ამის შემდეგ F-ში გაააღებულია და თითქმის სრულებით არ იკითხება ერთი გვერდი, რომლის შემდეგაც ტექსტი წყდება 92 ფსალმუნამდე. არაჲ F. 8. ეს მუხლი B-ში სუჲ ხელითაჲ ჩაწერილი. თუალითა C. 9. გიყოფიეს] ბოლო ორი ასო სხვა მელნითაჲ ნაწერი A. ჩემდა] ჩემ გა-დანასწორებია A. 10. ძკრი B. გუემაჲ C. არა] არცა D. 11. მისთა] ეს სიტყვა სხვა მელნითაჲ ჩა-პატებული A. უბრძანებიეს C. 12. აგიპყრან DE. წარსცე BCDE. ქვასა C. 13. დასთრგუნო C.

ღ

7. დაეცნენ მარცხენით ჴენსა ათასეულნი და ბევრეულნი—მარჯუენით ჴენსა, ხოლო ჴენ არა მიგეახლნენ.

8. ხოლო ჴენ თუალითა ჴენითა ჰხედვიდე და მისაგებელი ცოდვილთა იხილო.

9. რამეთუ ჴენ, უფალი, ხარ სასო ჩემდა და მალალი გიყოფიეს ჴესავედრებელად შენდა.

10. არა ჴევიდეს ჴენდა ძკრი, და გუემაჲ არა მიეახლოს საყოფელთა ჴენთა.

11. რამეთუ ანგელოზთა მისთადა უბრძანებიეს ჴენთჳს დაცვად ჴენდა ყოველთა შინა გზათა ჴენთა;

12. კელთა მათთა ჴედა აღგიპყრან ჴენ, ნუსადა წარსცე ქვასა ფერჯი ჴენი;

13. ასპიტსა და ვასილისკოსსა ჴედა ხჯლოდი და დასთრგუნო ჴენ ლომი და ვეშაპი.

C

14. ძამეთუ მე მესავს, ვიქსნა იგი და იე მფარველ ვეყო მას, რამეთუ მან იცნა სახელი ჩემი.

15. ყმა-ყოს ჩემდამო, მე ვისმინო მისი, ივ მის თანა ვიყო ჳირსა.

16. ჴიქსნა და ვადილო იგი დღეგრძელე-ბით, განვაძლო და უჩუენო მას მაცხოვარება ჩემი.

D

და ვიქსნა BCDE და]—C მან]—E იცნას CF, იცის D

კმა-ყო C და მე BCDEF და მის თანა BCDE

განვაძლო იგი BCDE

მუკლო იზ

91

ფსალმუნი 91, კურთხევისაჲ, დღესა შაბათსა

2. ჴეთილ არს აღსაარებაჲ უფლისაჲ და ა გლობად სახელსა შენსა, მაღალო;

3. შითხრობად ცისკარსა წყალობაჲ შენი ბ და ჳეშმარიტებაჲ შენი ლამე,

ფსალმუნი გალობისაჲ, დღესა შაბათსა, ლმრთიე განსუენებულთათჲს, ჳა BD. ფსალმუნი დავითისი, გალობისაჲ C. ჳა, ლმრთისა მიერ განსუენებისათჲს E

გალობაჲ D

14. ვიქსნე C. იცნა] ა სხვა მელნითაა ნაწერი, მის ჳევშ თითჳო ო მოჩანს A-ში. 16. ვიქსნე BC. დღეგრძელობით BD. ჳჩუენო C.

91. სათ. დღესა D. D-ში კიდუენ სხვა ხელით: დიდებაჲ. განსუენებულთათჲს B. განსუენებისათჲს E. 2. აღსრბა A, აღსარებაჲ BC, ანსარებაჲ E. 3. ცისკარსა] ბოლო ა სხვა მელნით A, ცისკარს BD, ცისკარს.

L

14. რამეთუ მე მესვიდა, და ვიქსნა იგი და დავიფარო იგი, რამეთუ იცნა სახელი ჩემი.

15. კმა-ყოს ჩემდამო, და მე ვისმინო მისი და მის თანა ვიყო ჳირსა შინა; ვიქსნა იგი და ვადილო იგი.

16. დღეგრძელებითა განვაძლო იგი და უჩუენო მას მაცხოვარებაჲ ჩემი.

დიდებაჲ

მარჩარი 7L

91

ფსალმუნი, გალობაჲ დავითისი, დღესა შაბათისაჲ

2. კეთილ არს აღსაარებაჲ უფლისაჲ და გლობად სახელსა შენსა, მაღალო;

3. მითხრობად ცისკარს წყალობაჲ შენი და ჳეშმარიტებაჲ შენი ლამედ-ღამედ

ს

ღ

4. **ს**თბალითა მით საფსალმუნისაჲთა და **გ** ვმითა კურთხევისაჲთა ქებაჲ;

ფსალმუნითა **ს**, ფსალმუნი-საჲთა **D** და **]-C**

5. **ს**ამეთუ მახარენ ჩუენ დაბადებულითა **ღ** შენითა, და ქმნულსა ჳელთა შენთასა ვიშუებ-დეთ.

ჩუენ, უფალო **CD** შენითა, უფალო **E**

6. **ს**ამეთუ განდიდნეს საქმენი შენნი, უფა- **ე** ლო, და ფრიად ღრმა არიან ჳრახვანი შენ-ნი.

და **]-BCD**

7. **ს**აცმან სულელმან ესე არა ცნას, და **ვ** უგუნურმან არა გულისჳმა-ყვის ესე.

ცნის **DE** გულისხმა-ყო **E**

8. **ს**ღმოცენებაჲ ცოდვილთაჲ ვითარცა **ზ** თივაჲ და გამოჩინებაჲ მათი, რომელნი იქ-მან უსჯულოებასა, **ს**აჲთა მოისრენ უკუნი-**ც** თი უკუნისამდე.

მოისრენ ივინი **BDE**

9. ხოლო შენ მაღალ ხარ უკუნისამდე, ღმერთო.

შენ **]-C** ღმერთო! უფალო **BCDE**

10. **ს**ამეთუ აჲა ესერა მტერნი შენნი, **თ** უფალო, რამეთუ აჲა ესერა მტერნი შენნი წარწყმდეს, **თ**ა განიბნინენ ყოველნი, რო-**ი** მელნი იქმან უსჯულოებასა.

აჲა (1) **]-BCDE** აჲა (2) **]-C** ესერა (2) **]** ესე **E** წარწყმდენ **BCDE** განიბნი-ნეს **E**

4. ფსალმუნითა **ს**. „და ვმითა კურთხევისაჲთა“ ჩამატებულია სხვა მელნით **ა**. კურთხევისაჲთა **ბ**. 5. ქმნულსა **ც**. ვიშუებდეთ **ც**. 6. შენი (1,2) **ა**, (1) **ბ**. 7. კაცმან! **კ** **რ** **ა**. სულელმან **ც**, სურელმან **ე**. ცნეს **ბც**. ჯგურმან **ც**. გულისხმა-ყვის **ბ**. გულისხმა-ყვის **ც**. 8. გამოჩინებაჲ **ე**. იქმა **ბ**. ურჩულოებასა **BDE**, ჳშლეებასა **ც**. 10. შენი (1,2) **ა**, (1) **ე**. განიბნივინენ **ც**. ურჩულოე-ბასა **BDE**, ურჩულოებასა **ც**.

ღ

4. ათბალითა საფსალმუნისაჲთა და ვმითა ებნისაჲთა;
5. რამეთუ მახარე მე დაბადებულითა შენითა, უფალო, და ქმნულითა ჳელ-თა შენთაჲთა ვიხარებდე.
6. ვითარ განდიდნეს საქმენი შენნი, უფალო! ფრიად ღრმა იქმნნეს ჳრახვანი შენნი.
7. კაცმან სულელმან არა ცნას, და უგუნურმან არა გულისჳმა-ყოს ესე.
8. აღმოცენებასა ცოდვილთასა ვითარცა თივაჲ და გამოჩნდეს ყოველნი, რომელნი იქმან უსჯულოებასა, რაჲთა მოისრენენ უკუნითი უკუნისამდე.
9. ხოლო შენ მაღალ ხარ უკუნისამდე, უფალო.
10. რამეთუ ესერა მტერნი შენნი, უფალო, რამეთუ ესერა მტერნი შენნი წარწყმდენ, და განიბნინენ ყოველნი, რომელნი იქმან უსჯულოებასა.

ჯ

ღ

11. ზღმაღღდეს, ვითარცა მარტორქისა, ია რქაჲ ჩემი, სიბერე ჩემი ზეთითა და პოხიერებითა;

და სიბერე BCDE პოხი-
ლითა BCDE

12. ზილოს თულმან ჩემმან მტერთა ჩემთაჲ, და რომელნი აღდგომილ არიან ჩემ ზედა ბოროტებით, მათი ესმას ყურსა ჩემსა.

არიან] იყენეს C მათგან, რწლნი E ყურთა ჩემთა BD ფინიკი] დანაკის-კუდი E ეგრე განმრავლდეს BD

13. შართალი ვითარცა ფინიკი ყუაო-ღის და ვითარცა ნაძუი ლიბანისაჲ განმრავლდეს.

იყენეს C ჩუენისასა BE

14. შანერგულ იყენენ სახლსა უფლისასა, ეზოთა სახლისა ღმრთისა ჩუენისათა ყუაო-ღიან.

განმრავლდენ იგინი (იგი-
ნი — C) BCE

15. ოჲფროხსად განმრავლდეს სიბერესა მას სიპოხისასა, ფუფუნეულ და ჩხულ იყენენ თხრობასა.

იგ

16. შამეთუ წრფელ არს უფალი ღმერთი ჩუენი, და არა არს სიცრუე მის თანა.

მუკლი იგ

ღიღღღაჲ, თაყუანის-ცემაჲ

ღიღღღაჲ CDE, თაყუანის-
ცემაჲ BD

11. ანაღღდეს BDE, ანღღეს C. მარტორქის C. სიბერეჲ B, სიბერჲ CE. პოხიერებითა] გა-
ჯანასწორებია A. 12. თულმან C. აღდგომილ E. იყენეს C. ესმეს BC. ყურსა C. 13. დაკის-კუ-
დი E, ფიკი C. ნაძუ CE, ნაძუ D. 14. ეს მუხლი B-ში ორჯერ სწერია. დანერგულ C. იყუნენ D,
იყუნეს C. ყუაოღიან C. 15. განმრავლდეს] ამის შეუდეგ A-ში ამოშლილია ერთი სიტყვა; გამ-
რავლდენ E. ფუფუნეულ C. ჩხლ A. იყუნენ D. 16. წფელ D. არა]—E. სიცრუეჲ B, სიცრუჲ C,
სიცრუე D, სიცრუეჲ E.

ღ

11. და ამაღღდეს, ვითარცა მარტორქისა, რქაჲ ჩემი, და სიბერე ჩემი ზეთითა პოხილითა;

12. და იხილა თულმან ჩემმან მტერთა ჩემთაჲ და მათოჯს, რომელნი აღ-
დგომილ არიან ჩემ ზედა ბოროტებით, ესმას ყურსა ჩემსა.

13. მართალი ვითარცა ფინიკი აღყუავენეს და ვითარცა ნაძუ ლიბანისაჲ განმრავლდეს.

14. დანერგულნი სახლსა შინა უფლისასა ეზოთა შინა სახლისა ღმრთისა ჩუენისათა ყუაოღიან.

15. უფროხსად განმრავლდეს სიბერესა სიპოხისასა და ფუფუნეულ იყენენ თხრობასა.

16. რამეთუ წრფელ არს უფალი ღმერთი ჩუენი, და არა არს სიცრუე მის თანა.

ს

92

ფსალმური 92; დღესა მას პირველსა. რომელსა შექმნა ცანი და ქუეყანაჲ; კუროხვეაჲ ქებათაჲ, ებრაელთაგან ზედა-წარუწერიელი არს ფსალმური ესე

- 1. **ჲ** უფალი სუფევს, შუენიერებაჲ შეიმოსა; შეიმოსა უფალმან ძალი და გარე (შე)ირტყა; წაამყარა სოფელი, რაათა არა შეიძრას. **ბ**
- 2. **წ** ანბზადებულ არს საყდარი შენი, ღმერთო, საუკუნითაგან. და უკუნიხამღე შენ ხარ.
- 3. **წ** ღმალღდეს მდინარენი, უფალო, აი-ღმალღდეს მდინარეთა ჳება მათი, **წ** ღდღეს მდინარენი სღვასა თჳსსა.
- 4. **ვ** მითა წყალთა ბრავალთაათა საკრველ არიან განცხრომანი ზღჳსანი; საკრველ ხარ შენ მაღალთა შინა, უფალო.
- 5. **ჳ** წამებანი შენნი სარწმუნო იქმნეს ფრიად; სახლსა შენსა შეუენის სიწმიდე, უფალო, **წ** სიგრძესა დღეთასა.

მუჯლი მ

ღ

დღესა მას პირველსა. რომელსა დაემყარა ქუეყანაჲ, ქებაჲ დაეთითისი, აღწერილი ებრაელთა შორის; გალობაჲ სუფევისაჲ ქრისტესი პირველისა სუფევისაჲ. ფსალმური 92. **ბ**. ფსალმური კუროხვეისა **ც**. დაეთითისი. ფსალმური 92 **დ**. გალობაჲ ქრისტეს სუფევისაჲ პირველსა მისსა მოსლქვისა, **ვ** **ე**. [...]ქუეყანათა დაემყარა. **ვ** **ფ**

ღმერთო]—**ც**
საუკუნითაგან] დასაბამით-
გან **ც**

ამალღდენ **დ**

უფალო]—**ც**
იქმნეს] იყენეს **ც**

მუჯლი მ **ფ**

92. 1. სუფევს **ფ**. შუენიერებაჲ **ც**. 2. განბზადებულ **ც**. 3. ამალღდეს **ბეფ**. ამალღდეს **ც**. ამალღდეს **დ**. თჳსა **ა**. 4. ბრავალთაათა **ბ**. საკრველ (1. 2) **ბ**, საკრველ (1) **ფ**. 5. შენი **ა**. სარწმუნო **ფ**. იქმნეს **დ**. იყენეს **ც**. შენის **ც**. სიწმიდე **ბეფ**. სიწმიდე **მ**.

ღ

92

ფსალმური დაეთითისი, დღესა შაბათსა, რაჲმს დამტკიცა ქუეყანაჲ, [გალობაჲ]

- 1. უფალი სუფევს, შუენიერებაჲ შეიმოსა; შეიმოსა უფალმან ძალი და გარე შეირტყა; და რამეთუ დაამყარა სოფელი, რაათა არა შეიძრას.
- 2. განბზადებულ არს საყდარი შენი მიერთაგან, და საუკუნითაგან შენ ხარ.
- 3. აიღეს მდინარეთა, უფალო, ამალღდენეს მდინარეთა ჳემანი მათნი, აღდგენ მდინარენი სღვასა თჳსსა.
- 4. მითა წყალთა მრავალთაათა საკრველ არიან განცხრომანი ზღჳსანი; საკრველ არს მაღალთა შინა უფალი.
- 5. წამებანი შენნი, უფალო, სარწმუნო იქმნეს ფრიად; სახლსა შენსა შეუენის სიწმიდე, უფალო, სიგრძესა დღეთასა.

C

D

93

ფსალმუნი 93. ოთხშაბათისაჲ; ზედა-წარუწერული ებრაელთაგან

1. ღმერთი შურის მეძიებელი, უფალი ა ღმერთი შურის მეძიებელი, და განცხადნა.
2. ამაღლდი, მსაჯულო სიმართლისაო, და ბ მიაგე მისაგებელი ამპარტავანთაჲ.
3. ზიდრემდის ცოდვილნი, უფალო, ვიდ- გ რემდის ცოდვილნი იქადოდინან?
4. აღმოთქუან და იტყოდინან სიცრუევსა, დ იტყოდინან ყოველნი, რომელნი იქმან უშუქულოებასა.
5. ჴრი შენი, უფალო, დაამდაბლეს და ე სამკვდრებელი შენი განაბოროტეს;
6. ქურივი და მწირი მოკლეს და ობოლ- ვ ნი მოსწყუდნეს;
7. თქუეს: არა იხილოს ესე უფალმან, და ზ არცა გულისგმა-ყოს ესე ღმერთმან იაკობის- მან.

ფსალმუნი დავითისი, მეოთხესა შაბათსა, ეკლესიათა მღვდართათჳს, 93 BF. ფსალმუნი დავითისი, 93 CD. ეკლესიათა დევნისათჳს, 93 E

და]—BCDE

და]—B

ამპარტავანთა BCE

და იტყოდინან F

მოკლნეს D ობოლი მოწყუდეს C

და]—F

გულისგმა-ყო E ესე [2]—DF

93. სათ. ეკლესიათ B, F-ში ეს სიტყვა ცუდად იკითხება. 93]—F, C-ში მიწერილია სხვა ხელით 1. შურის (1, 2) C, შორის (2) F. 2. ამაღლდი C. ამპარტავანთა B. 4. სიცრუევსა C, სიერუევსა E. ურჩულოებასა BDEF, გზღლბსა C. 6. ქურივი A, ქკურივი C. უბუღნი F. მოსწყუდიდნეს B, მოსწყუდნეს E. 7. თქუეს C. გულისგმა-ყოს BC.

L

93

ფსალმუნი დავითისი, მეოთხისა შაბათისაჲ

1. ღმერთი შურის ძიებათაჲ, უფალი ღმერთი შურის ძიებათაჲ განცხადნა.
2. ამაღლდი, რომელი შვი ქუეყანასა, მიაგე მისაგებელი ამპარტავანთა.
3. ვიდრემდის ცოდვილნი, უფალო, ვიდრემდის ცოდვილნი იქადოდინან?
4. აღმოთქუან და იტყოდინან სიცრუევსა, იტყოდინან ყოველნი, რომელნი იქმან უშუქულოებასა.
5. ერი შენი, უფალო, დაამდაბლეს და სამკვდრებელი შენი განაბოროტეს;
6. ქურივი და მწირი მოკლეს და ობოლი მოსწყუდნეს
7. და თქუეს: არა იხილოს უფალმან, არცა გულისგმა-ყოს ღმერთმან იაკობისმან.

ს

8. ზულისგმა-ყავთ აწ, უკეთურნო ერისა-
ნო და უგუნურნო, ოდესიე გულისგმა-ჰყოთ.

გულისგმა-ჰყოთ (-გყოთ C)
ესე BCDEF

9. ჭომელმან დაჰნერგნა ყური, მას არა თ
ნუ ესმისა? ანუ რომელმან შექმნა თუალნი,
იგი არა ნუ ხედავსა?

ნუ არა BD

10. ჭომელი სწავლის თესლებსა, მან არა-
მე შე-ცა-ატყუასა, რომელმან ასწავა კაცთა
მეცნიერებაჲ?

არა-მე] არა BD, არა ნუ CE
შე-ცა-ატყუას (შეატყუასა C),
ანუ BCDE ასწავის CE

11. ოფთალმან უწყნის ზრახვანი კაცთანი, ოა
რამეთუ არიან ამო.

12. ნეტარ არს კაცი, რომელი განსწავლო ობ
შენ, უფალო, და შჯულისა შენისაგან აუწყო
მას.

შენისაჲ BD

13. შაუმშვდენ მას დღენი ბოროტნი, ვიდ-
რემდის ითხაროს ვნარცჳ ცოდვილისაჲ.

დაუმშვდენ C
ცოდვისაჲ CD

8. გულისგმა-ყავთ B, გულისგმა-ყავ E. გულისგმა-ყავთ C. გულისგმა-ყოთ E. უკეთურნო C. ჯგნ-
ურნო C. 9. ყური B. ნ (1, 2) C. ესმისა A, ესმისა BE. ანუ C. შექმნა E. თუალნი C. ჰხედავსა
DF; ამის შემდეგ F-ს აკლია (ფს. 93, 10—94, 1-მდე). 10. ნ C. ანუ C. ასწავა] ბოლო ა გადანა-
სწორება A. 11. უწყნის C. 12. კაცი] ჩამატებულია A. გასწავა E. რხულისა BDE, შჯულისა C.
აუწყო C. 13. დაუმშვდენ C. ცოდვილისაჲ] ჩამატებულია A.

ლ

8. გულისგმა-ყავთ აწ, უგუნურნო ერისანო და ცოფნო, ოდესმე გულისგმა-
ჰყოთ.

9. რომელმან დაჰნერგა ყური, არა ნუ ესმისა? ანუ რომელმან შექმნა თუა-
ლი, არა ნუ ხედავსა?

10. რომელი სწავლის თესლებსა, არა ნუ ამხილოსა, რომელმან ასწავის
კაცთა მეცნიერებაჲ?

11. უფალმან უწყნის ზრახვანი კაცთანი, რამეთუ არიან ამო.

12. ნეტარ არს კაცი, რომელიცა განსწავლო, უფალო, და შჯულისა შენისაგან
ასწავო მას

13. დამშვდებად მისა დღეთა ბოროტთა, ვიდრემდის ეთხაროს ვნარცჳ ცოდ-
ვილსა.

ჯ

ღ

14. ძამეაუ არა განიშოროს უფალმან იღერი თვისი და სამკვდრებელი თვისი არა უგულებელს-ყოს.

15. შიადრემდის მოიქცენ განკითხვანი სი მართლედ, და შეიწყნარონ იგი ყოველთა, რომელნი წრფელ არიან გულითა.

16. შინ წინა-აღმიდგეს მე უკეთურთა ზედა? ანუ ვინ თანა-წარმომიდგეს მე მათ ზედა, რომელნი იქმან უშჯულოებასა?

17. არა თუმცა უფალი შემეწია მე, კნინ ერთლა და და-მცა-ემკვდრა ჯოჯოხეთს სული ჩემი.

18. რთუ თუმცა: აჰა ესერა შემიძრწუნდეს ფერკნი ჩემნი, წყალობაჲ უფლისაჲ შემწვედა მე.

19. მრავალთათს საღმობათა გულისა ჩემისათა ნუგეშინის-ცემანი შენნი ახარებენ სულსა ჩემსა.

განკითხვანი მისნი D

უკეთურთა ზედა| უკეთურთაგანი CE მათ ზედა| მათთს BD, მათგანი C

მე|—E

კნინ ერთლა| მცირედლა BD და|—E

მრავალთაგან E

14. არა (1)|—B. განიშოროს E. სამკვდრებელი B. თვისი (2)B. 15. გულითა C. 16. უკეთურთაგანი C. უკეთურთანი E. ანუ C. ზედა| ეს სიტყვა A-ში გადანასწორებია. ურჩულოებასა BD. ზრჩხლბსა C. ურჩულოებისა E. 17. არ E. თუმცა C. და-მცა-ემკვდრა B. 18. ვთქვ C. შემიძრწუნდეს C. 19. საღმობა E. ნუგეშინის-ცემანი C. სულსა C.

ღ

14. რამეთუ არა განიშოროს უფალმან ერი იავსი და სამკვდრებელი თვისი არა უგულებელს-ყოს,

15. ვიდრემდის მოიქცეს სიმართლე განკითხვად, და მიეახლნენ მას ყოველნი, რომელნი წრფელ არიან გულითა.

16. ვინ წინა-აღმიდგეს მე უკეთურთაგანი? ანუ ვინ თანა-წარმომიდგეს მე მათგანი, რომელნი იქმან უშჯულოებასა?

17. არა თუმცა უფალი შემეწია მე, კნინ ერთლა [და] და-მცა-ემკვდრა ჯოჯოხეთს სული ჩემი.

18. უკეთუმცა ვიტყოდე: შემიძრწუნდა ფერკნი ჩემი, წყალობაჲ შენი, უფალო, შემწვედა მე.

19. მრავალთაებრ საღმობათა ჩემთა გულსა შინა ჩემსა ნუგეშინის-ცემათა შენთა ახარეს სულსა ჩემსა.

ს

ღ

20. ნუ გესწორებინ შენ საყდარი უსჯუ- კ
ლოებისაჲ, რომელი იქმნ შრომასა ბრძანე-
ბულსა ზედა.

რომელნი იქმან C

21. შონადირეს სული მართლისაჲ და კა
სისხლსა მას უბრალოსა ბრალეულ-ჰყოფდეს.

რამეთუ მონადირეს C

22. შეყო მე უფალი განმაძლიერებელ ჩემ- კბ
და, ღმერთი შემწე სასოებისა ჩემისა.

23. შიაგოს მათ უფალმან უსჯულოებითა კგ
მათითა და უკეთურებითა სლვისა მათისაჲ-
თა დაამტუნეს იგინი უფალმან ღმერთმან
ჩუენმან.

უფალმან]—D

იგინი]—C

მუკლი კგ

94

ფსალმუნნი ვდ, კურთხევაჲ ქებიათჳხ ღმრთი-
სა; დავითის მიერ; ებრაელთაგან ზედა-წარუწერელი
არს

ფსალმუნნი დავითისი, ვდ BD.
კურთხევაჲ, ქებაჲ დავითისი, ჩი-
ნებაჲ ჰურიათაჲ C. ჩინებაჲ ჰუ-
რიათაჲ, განწილვაჲ მათივე, ვდ E

20. ნჯ C. გესწორებინ C. ურჩულოებისაჲ BD, ურჩულობისაჲ E, ჯრჩლბისაჲ C. ბრძანებულ-
სა C. 21. მონადირე AD. ჯბრალოსა C. ბრალეულ C. 22. განმაძლიერებელ B. შემწე B, შემწე CE.
ჩემისაჲ BCD. 23. ურჩულოებითა BDE, ჯშჩლბითა C. ჯკეთურებითა C. დაანქნეს B, დაამტუნეს C.
94. სტ. ჰურიათაჲ C.

ღ

20. ნუ დადგებინ შენ წინაშე საყდარი უშჯულოებისაჲ, რომელი იქმნ შრო-
მასა ბრძანებულსა. ზედა.

21. მონადირონ სული მართლისაჲ და სისხლსა უბრალოსა ბრალეულ-
ჰყოფდენ.

22. და მეყო მე უფალი შესავედრებელ და ღმერთი ჩემი შემწე სასოებისა
ჩემისა.

23. და მიაგოს მათ უფალმან უშჯულოებაჲ მათი და უკეთურებისა მათი-
საებრ უჩინო-ყენეს იგინი უფალმან ღმერთმან ჩუენმან.

დიდებაჲ

94

ქებაჲ გალობისაჲ, დავითისი, წარუწერელი ებრაელთა შორის

C

D

1. შოვედით, უგალობდეთ უფალსა, ვლადებდეთ ღმრთისა მიმართ მაცხოვარისა ჩუენისა;

მიმართ]—BCDEF

2. Ⴀღვიმსთოთ წინაშე პირსა მისსა აღსარებითა, და ფსალმუნითა ვლადებდეთ მისა მიმართ.

3. შამეთუ ღმერთი დიდ არს უფალი და მეუფე დიდ არს ყოველსა ქუეყანასა ზედა;

და]—C

4. შამეთუ ჯელსა შინა მისსა არიან ყოველნი კიდენი ქუეყანისანი, და სიმაღლე მათაჲ მისი არს.

ჯელთა შა (შა—C) მისთა BD

5. შისი არს ზლუჲაჲ, მან შექმნა იგი, და ჯმელი ჯელთა მისთა დაჰბადეს.

რამეთუ მისი BCDEF და მან CE

6. შოვედით, თაყუანის-ვსცეთ, შეუვრდეთ და ვტიროდით წინაშე უფლისა შემოქმედისა ჩუენისა.

მოვედით და თაყუანის-ვსცეთ მას BCDE + და E

7. შამეთუ იგია ღმერთი მაცხოვარი ჩუენი, ჩუენ ერი სამწყსოჲ მისი და ცხოვარნი ჯელისა მისისანი.

რამეთუ]—C იგი არს BCDEF მაცხოვარი]—CF ჯელთა მისთანი F

1. მოედით B. მაცხოვრისა BD, მაცხორისა E. 2. აღვიმსთოთ E. მისა A. აღსარებითა GD. ღლადებდეთ B. მისსა BDF, მისი E. 3. მეუფეჲ B, მეუფე CEF. 4. მისა A. სიმაღლე BCE, სიმაღლე F. 5. ზლუჲა C. 6. მოედით B. შევრდეთ BD, შევრდეთ C.

L

1. მოვედით, უგალობდეთ უფალსა, ვლადებდეთ ღმრთისა მიმართ მაცხოვარისა ჩუენისა;

2. აღვიმსთოთ წინაშე პირსა მისსა აღსარებითა, და ფსალმუნითა ულადებდეთ მას.

3. რამეთუ ღმერთი დიდ არს უფალი და მეუფე დიდ არს ყოველსა ქუეყანასა ზედა;

4. რამეთუ ჯელსა შინა მისსა არიან კიდენი ქუეყანისანი და სიმაღლენი მათანი მისნი არიან;

5. რამეთუ მისი არს ზლუჲაჲ და მან შექმნა იგი, და ჯმელი ჯელთა მისთა დაჰბადეს.

6. მოვედით, თაყუანის-ვსცეთ და შეუვრდეთ მას და ვტიროდით წინაშე უფლისა შემოქმედისა ჩუენისა.

7. რამეთუ იგი არს ღმერთი ჩუენი, და ჩუენ ერი სამწყსოჲსა მისისაჲ და ცხოვარნი ჯელისა მისისანი.

ს

ღ

8. ღლეს თუ კმისა მისისაჲ ისმინოთ, ნუ მ განიფიცებთ გულთა თქუნთა განმწარებად, ჴითარცა-იგი დღესა მას განცდისასა უდაბ- ნოსა ზედა,

განიფიცებთ| განიმწარებთ
ღ ვითარცა BD

9. სადა-იგი განმცადეს მე მამათა თქუნ- თა; ჴანმცადეს მე და იხილნეს საქმენი ჩემნი. ი

ვერ] არა BDEF

10. ორმოც წელ Ⴀმისთჳს მოვიწყინე ნა- ია თესავი იგი და ვთქუ: შარადის სცთებიან იბ იგინი გულითა მათითა და მათ ვერ იცნნეს გზანი ჩემნი.

11. ჴითარცა ვფუცე რისხვითა ჩენითა, იგ ვერ შევიდენ იგინი განსასუენებელსა ჩემსა.

მუკლი იგ დიდებამ, თაყუანის-ცემამ

მუკლი იგ დიდებამ CF, თაყუანის- ცემამ BD

95

ფსალმუნი ვე, ეჰმა, რომელსა ტაძარი აღეშენა შემდგომად ტყუეობისაგან; ზედა-წარუწერილი ებრაელთაგან

ფსალმუნი, რაჲმს ტაძარი აღეშენებოდა შემდგომად ტყუეობისა, ჩინებამ წარმართთაჲ და ქრისტუს განცხადებამ, ვე B. ფსალმუნი დავითისი, ვე CD. ვე, ჩინებამ წარმართთაჲ და ქრისტუს მოსლვამ E. ფსალმუნი, რაჲმს ტაძარი აღეშენებოდა შემდგომად ტყუეობისა, ვე F

8. თჳ C. ნჳ C. უდაბნოსა C. 9. განმცადეს მე (2)]...დნეს C. 10. ორმოც F. ვთქუ C. იცნეს BCE. 11. ვფუცე C. განსასუენებელსა C.

95. სათ. ვე] მიწერილია სხვა ხელით C.

ღ

8. დღეს თუ კმისა მისისაჲ ისმინოთ, ნუ განიფიცებთ გულთა თქუნთა, ვითარცა-იგი განმწარებასა მას დღისა მისებრ განცდისა უდაბნოსა ზედა,

9. სადა-იგი განმცადეს მე მამათა თქუნთა; გამომცადეს მე და იხილნეს საქმენი ჩემნი.

10. ორმოც წელ მოვიწყინე ნათესავი იგი და ვთქუ: მარადის სცთებიან იგინი გულითა მათითა და მათ არა იცნნეს გზანი ჩემნი,

11. ვითარცა ვფუცე რისხვითა ჩემითა, უკუეთუ შევიდენ იგინი განსასუენებელსა ჩემსა.

95

C

D

1. აჴგალობდით უფალსა გალობითა ახ- ა
ლითა. უგალობდით უფალსა ყოველი ქუე-
ყანაჲ;
2. აჴგალობდით უფალსა, აკურთხევდით ბ
სახელსა მისსა, ახარებდით დღითი დღედ
მაცხოვარებასა მისსა.
3. მიუთხარო წარმართთა დიდებაჲ მისი გ
და ყოველსა ერსა—საკურველებაჲ მისი.
4. რამეთუ დიდ არს უფალი, ქებულ ფრი- დ და ქებულ BDE.
ად და საშინელ არს იგი ყოველთა ზედა
კერპთა;
5. რამეთუ ყოველნი კერპნი წარმართთა- ე
ნი ეშმაკ არიან, ხოლო უფალმან ცანი შექმნა.
6. აღსარებაჲ და ჰაეროვნებაჲ არს წინა- ვ და (1)]—CE.
შე მისსა, სიწმიდე და დიდად შეუნიერებაჲ
არს სიწმიდესა მისსა.
7. შესწირევდით უფლისა ტომები თესლე- ზ
ბისაჲ, შესწირევდით უფლისა დიდებასა და
პატიესა;

1. უგალობდით (1), უგალობდ (2)B. 2. მისა (1, 2) A. დღითი დღე C, დღითით დღე E, დღითი
დღე F. მაცხოვარებასა E. 3. მიუთხარო F. წარმართთა D. საკურველებაჲ B. 5. წარმართანი F.
შექმნა CDE. 6. აღსარებაჲ B. ჰაეროვნებაჲ B, აეროვნებაჲ CE. მისა (1, 2) A, (1)
DF. სიწმიდე B, სიწმიდე CE. დიდად შენიერებაჲ C.

L

1. უგალობდით უფალსა გალობითა ახლითა, უგალობდით უფალსა ყოველი
ქუეყანაჲ;
2. უგალობდით უფალსა, აკურთხევდით სახელსა მისსა, ახარებდით დღი-
თი დღე მაცხოვარებასა მისსა.
3. მიუთხარო წარმართთა შორის დიდებაჲ მისი და ყოველსა ერსა შორის—
საკურველებაჲ მისი.
4. რამეთუ დიდ არს უფალი და ქებულ ფრიად და საშინელ არს იგი უფ-
როჲს ყოველთა ღმერთთა;
5. რამეთუ ყოველნი ღმერთნი წარმართთანი ეშმაკ არიან, ხოლო უფალმან
ცანი შექმნა.
6. აღსარებაჲ და ჰაეროვნებაჲ არს წინაშე მისსა, სიწმიდე და დიდად
შეუწიერებაჲ არს სიწმიდესა მისსა.
7. შესწირევდით უფლისა ტომები თესლებისაჲ, შესწირევდით უფლისა დი-
დებასა და პატიესა;

ჯ

8. შესწირვედით უფლისა დიდებად სახელსა მისსა, **ჯ**ილეთ მსხუერპლი, შევიდოლეთ **ჯ**ეზოთა მისთა;

9. თაყუანის-ეცით უფალსა ეზოსა წმიდასა მისსა; შეძრწუნდინ პირისა მისისაგან ყოველი ქუეყანაჲ!

10. თქუედ წარმართთა შორის, რამეთუ უფალი სუფევს, შამეთუ დაამყარა სოფელი, რადათა არა შეიძრას; ჴანიკითხავს ერსა თქსსა იასიწრფოებით.

11. იხარებდინ ცანი და გალობდინ ქუეყანაჲ, **ჯ**ლიძარნ ზლუაჲ საესებითურთ თქსით.

12. იხარებდენ ველნი და ყოველი, რაჲ არს მას შინა; შაშინ იხარებდენ ყოველნი იგხენი მალნარისანი

13. პირისაგან უფლისა, რამეთუ მოვალს, შამეთუ მოვიდეს იგი განკითხვად ქუეყანისა; ჴანიკითხოს სოფელი სიშართლით და იერი ქეშმარიტებითა თქსითა.

მუჯლი იე

ღ

სახელსა წმიდასა **ღ** და შევიდოლეთ **BCDEF**

და ეზოსა **F**
შეძრწუნდით **BCDEF**

რამეთუ (2)—**E**
რადათა არა] რომელ არასა-
და **.CE** თქსსა]—**BCDEF**

იხარებდით **CF**
საესებითა თქსითა **BCDE**
იხარებდით (1)] **E**, იხარებ-
დედ (1,2) **BD**

ქეშმარიტებითა თქსითა]
ქეშმარიტებით **E**

მუჯლი იე **F**
დიდებაჲ **C**

8. აღილეთ **D**. მსხუერპლი **B**. მსზპლი **C**. 9. მისა **A**. შეძრწუნდინ] ბოლო **ხ** სხვა მელნითაჲ **A-ში**; შეძრწუნდით **C**. 10. თქედ **C**. წარმართა **DF**. სოფევს **F**. ერს **F**. 11. იხარებდინ]ასეჲ **ABDE**. ზლუაჲ **C**.

ღ

8. შესწირვედით უფლისა დიდებასა სახელისა მისისასა; აილეთ მსხუერპლები, შევიდოლეთ ეზოთა მისთა;

9. თაყუანის-ეცით უფალსა ეზოსა შინა წმიდასა მისსა; შეძრწუნდინ პირისა მისისაგან ყოველი ქუეყანაჲ!

10. თქუთ წარმართთა შორის, რამეთუ უფალი სუფევს, და რამეთუ წარმართთა სოფელი, რომელი არა შეიძრას; განიკითხნეს ერნი სიწრფოებით.

11. იხარებდინ ცანი და გალობდინ ქუეყანაჲ, აღიძარნ ზლუაჲ და საესებაჲ მისი.

12. იხარებდენ ველნი და ყოველი, რაჲ არს მათ შინა; მაშინ იხარებდენ ყოველნი ხენი მალნარისანი

13. პირისაგან უფლისა, რამეთუ მოვალს, რამეთუ მოვიდეს იგი განკითხვად ქუეყანისა; განიკითხოს სოფელი სიშართლით და ერნი ქეშმარიტებითა თქსითა.

C

96

ფსალმუნი 96, დავითისი, ეამხა მახ, რომელსა დაამტკიცებდა ქუეყანახა; ებრაელთაგან წარუწერელი

1. ძჳალი სუფევს, იხარებდინ ქუეყანაჲ, ა იშუებდენ ქალაკნი მრავალნი.
2. ირუბელი და ნისლი გარემო არს მისა, ბ სიმართლით და განგებულებით აღმართებულა საყდარი მისი.
3. ცეცხლი მის წინაშე ვილოდის და შე- გ წუნეს გარემო მისა მტერნი მისნი.
4. ჴამოუჩნდეს ელვანი მისნი სოფელსა, დ იხილა და შეიწუნდა ქუეყანაჲ.
5. შთანი ვითარცა ცკლნი დადნეს პი- ე რისაგან უფლისა; პირისაგან უფლისა ყოფ- ლისა ქუეყანისა.

96. სათ. დამტკიცებდა A. ფჳ| სხვა ხელით C. მოსულასა E. მოსვისათვის F. 1. სუფევს C, სოფევს F. იშუებდეჲ B, იშუებდენ C, იშუებედ D, იშუებდინ F. 2. ღრუბელი C. მისსა BDE. განგებულებით| ეს სიტყვა გადანასწორებია A. 3. შეწნეს B, შეწუნეს C, შეწუნეს F. გარემოსა BCDF. მისსა BDE. 4. სოფელსა| ხა ჩაწერილია ამოფხეკილი ასოების მაგიერ სხვა მელნით A; სუფელმან F. შეძრწუნდა C.

L

96

დავითისი, ოდეს ქუეყანაჲ მისი დაემკვდრებოდა, წარუწერელი ებრაელთა შორის

1. უფალი სუფევს, იხარებდინ ქუეყანაჲ, და იშუებდედ ქალაკნი მრავალნი.
2. ღრუბელი და ნისლი გარემო არს მისსა, სიმართლე და განკითხვაჲ წარმართებდა საყდრისა მისისაჲ.
3. ცეცხლი მის წინაშე ვილოდის და შეწუნეს გარემოს მტერნი მისნი.
4. გამოჩნდეს ელვანი მისნი სოფელსა, იხილა და შეძრწუნდა ქუეყანაჲ.
5. მთანი ვითარცა ცკლი დადნეს პირისაგან უფლისა, პირისაგან უფლისა ყოვლისა ქუეყანისა.

L

ფსალმუნი დავითისი, ოდეს ქუეყანაჲ დამტკიცებოდა (C-გალობაჲ სუფევისა ქრისტჳსი, მეორედ მოსლვისა მისისა B) BD. ფსალმუნი დავითისი, „გალობაჲ ქრისტჳს სუფევისა, მეორედ მისსა მოსლვასა, ფსალმუნი 96 L. ფსალმუნი დავითისი, ოდეს ქუეყანაჲ დამტკიცებოდა და მეორედ მოსლვისათჳს, ფჳ F

იშუებდედ BD

განგებულებით| განკითხვით BCD აღმართებულ არს BCDF მისი| შენი E

ვილოდის| ალატყდეს BD და შეწუნეს|—D

გამოჩნდეს BDEF სოფელმან BDF

ჯ

ღ

6. **ჯ**თხრეს ცათა სიმართლე მისი, და **ვ** იხილა ყოველმან ერმან დიდებამ მისი.

7. **ზ**რცხუენოდენ ყოველთა, რომელნი თა-**ზ** ყუანის-სცემენ კელით-ქმნულთა, და რომელნი იქადიან კერპებითა მათითა. **თ**აყუანის-სცემდით მას ყოველნი ანგელოზნი მისნი.

8. **თ**სმა და იხარებდა სიონი, და იშუებდენ ასულნი ჰურიასტანისანი **თ**აშენთაგან, უფალო.

9. **ი**ამეთუ შენ, უფალი, მაღალ ხარ ყოველსა ზედა ქუეყანასა, ფრიად აჰმალდი შენ ყოველთა ზედა კერპთა.

10. **ი**ა რომელთა გიყუარს უფალი, მოიძულეთ უკეთურებაჲ; **ი**აიციენს უფალმან სულნი წმიდათა მისთანი და კელთაგან ცოდვილთაჲსა იჯსნეს იგინი.

11. **ი**ათელი გამობრწყინდა მართალთა ზედა და გულითა წრფელთა—სიხარული.

თაყუანის-სცემდეთ D

და (1)—F იშუებდეს EF

შენთაგან | შენთათჳს BCDE

ქუეყანასა ზედა BCDEF
კერპთა—C

და]—CE ცოდვილისათა CF

გამოუბრწყინდა DE

6. სიმართლემ BF, სიმართლემ CE. 7. რცხუენოდენ C, ჰრცხუენოდენ F. ქმნულთა C. თაყუანი-სცემენ E. თაყუანი-სცემდით AF. თაყუანის-სცემდით C. აგელოზნი A. 8. ასულნი C. ჰურიასტანისანი C. 9. აღმალდი C. 10. გიყუარს C. მოიძულეთ C. კუეთურებაჲ C. იჯსნეს D. 11. გამბრწყინდა A. გული B. გულითა C.

ღ

6. **ღ**თხრეს ცათა სიმართლე მისი, და იხილონ ყოველთა ერთა დიდებამ მისი.

7. **ღ**რცხუენოდენ ყოველთა, რომელნი თაყუანის-სცემენ კელით-ქმნულთა და რომელნი იქადიან კერპებითა მათითა. **ღ**თაყუანის-ეციით მას ყოველთა ანგელოზთა მისთა.

8. **ღ**სმა და იხარებდა სიონი, და იშუებდეს ასულნი ჰურიასტანისანი **ღ**ამართალთა შენთათჳს, უფალო.

9. **ღ**ამეთუ შენ, უფალი, მაღალ ხარ ყოველსა ქუეყანასა ზედა. ფრიად აჰმალდი შენ უფროჲს ყოველთა ღმერთთა.

10. **ღ**ა რომელთა გიყუარს უფალი, მოიძულეთ ბოროტი; და იციენს უფალმან სულნი წმიდათა მისთანი და კელთაგან ცოდვილისათა იჯსნეს იგინი.

11. **ღ**ათელი გამოუბრწყინდა მართალსა და გულითა წრფელთა—სიხარული.

C

D

12. უხარებდენ მართალნი უფლისა მი- იდ იხარებდით BCDEF
მართ, და აღუარებდით საცსენებელსა სი-
წმიდისა მისისა.

მუკლი იდ

მუკლი იდ F

97

ფსალმუნი 97, დავითისი

1. **ა**გალობდით უფალსა გალობითა აბ- ა
ლითა, რამეთუ საკრველი კმნა; **ბ**ცხოვნა იგი **ბ**
მარჯუენემან მისმან და მკლავმან წმიდამან
მისმან.

2. **გ**ჩუენა უფალმან მაცხოვარებაჲ თუნი, **გ**
წინაჲ თესლთა განაცხადა სიმართლე მისი.

3. **დ**მოიგენა მოწყალეებაჲ მისი იაკობის **დ**
თანა და კეშმარიტებაჲ თუნი—სახლსა ზედა
ისრაელისასა; **ე**ხილეს ყოველთა კიდეთა ქუე- **ე**
ყანისათა მაცხოვარებაჲ ღმრთისა ჩუენისაჲ.

ე, ფსალმუნი დავითისი, ჩინებაჲ
წარმართთა და ქრისტუს მო-
სლვაჲ (მოსლვისაჲ **F**) **BDF**.
ფსალმუნი დავითისი, ჩინებაჲ
წარმართთა **C**. ჩინებაჲ წარ-
მართთა და ქრისტუს მოსლ-
ვაჲ **E**

თუნი] მისი **CDEF** და წ^ე **DF**
განცხადნა **F**

თუნი] მისი **CDEF** სახლსა მას
BCDEF

12. უფლისა მისა **B**. აუვარებდით **BEF**, ავარებდით **C**, აუვარებდით **D**. მისისასა **BCDEF**.
97. სათ. ქრისტუსი **B**, ქრისტეს **D**, ქეს **F**. მოსულაჲ **E**. 1. საკურველი **B**. მარჯუენემან **F**.
2. აჩუენა **C**. თუისი **B**. თესლთა] თლთა **A**. სიმართლ^ე **BCE**. 3. ისრაელისასა (სრულად) **B**.
მაცხოვარებაჲ **DE**.

D

12. იხარებდით მართალნი უფლისა მიმართ და აუვარებდით საცსენებელსა
სიწმიდისა მისისასა.

დი დებაჲ

97

ფსალმუნი დავითისი

1. უგალობდით უფალსა გალობითა ახლითა, რამეთუ საკრველი კმნა უფალ-
მან; აცხოვნა იგი მარჯუენემან მისმან და მკლავმან წმიდამან მისმან.

2. აჩუენა უფალმან მაცხოვარებაჲ თუნი, წინაჲ თესლთა განაცხადა სი-
მართლე მისი.

3. მოიგენა მოწყალეებაჲ მისი იაკობის თანა და კეშმარიტებაჲ მისი—სახლ-
სა ზედა ისრაელისასა; **ე**ხილეს ყოველთა კიდეთა ქუეყანისათა მაცხოვარებაჲ
ღმრთისა ჩუენისაჲ.

ჯ

ღ

4. იალადებდით ღმრთისა ყოველი ქუეყანაჲ, უგალობდით, იხარებდით და აქებდით.

ღმრთისა] უფლისა C

5. აგალობდით ღმერთსა ჩუენსა კურთხევითა, საგალობელითა და ჳმითა ფსალმუნისაჲთა;

ღა]—C

6. ყმითა კურთხევისაჲთა, ნესტჳთა ჳედლითა, კურთხევითა და ჳმითა ნესტჳსა რქისაჲთა იალადებდით წინაშე მეუფისა უფლისა.

ღა]—CD

7. აღიძარნ ზლუაჲ საესებითურთ თჳსით, ისოფელი და ყოველი, რაჲ არს მას შინა.

ალიძარ F საესებითა თჳსითა BCDEF ყოველი, რაჲ არს მას შინა] ყოველი დამკვდრებული მას ჳედა BDEF, ყოველნი დამკვდრებულნი მისნი C აიმაღლედ F

8. შდინარეთა აღიმაღლეს ჳმაჲ მათი თანად, შთანი იხარებენ წინაშე უფლისა, რამეთუ მოვალს,

9. შამეთუ მოვიდეს იგი განკითხვად ქუეყანისა; ჳანიკითხოს სოფელი სიმართლით იღდა ერი — სიწრფოებით.

მუჳლი იღ

მეჯლი იღ F

დიდებაჲ, თაყუანის-ცემაჲ

თაყუანის-ცემაჲ BD

6. ნესტუტითა E, ნესტუტთა F. ნესტუტჳ EF. ნესტუტჳ რქისაჲთა] ნესტუტთა ჳედლითა C.
7. ზლუაჲ C. თუისითა F. დამკვდრებული B, დამკვდრებულნი C. 8. აიმაღლეს BDE.
9. სირწფოებოთ C.

ღ

4. ღალადებდით ღმრთისა ყოველი ქუეყანაჲ, უგალობდით და იხარებდით და აქებდით.

5. უგალობდით უფალსა ებნითა, ებნითა და ჳმითა ფსალმუნისაჲთა;

6. ნესტჳთა ჳედლითა და ჳმითა ნესტჳსა რქისაჲთა ღალადებდით წინაშე მეუფისა უფლისა.

7. აღიძარნ ზლუაჲ და საესებაჲ მისი, სოფელი და ყოველნი დამკვდრებულნი მას შინა.

8. შდინარეთა აღიტყუელონ ჳელითა თანად; შთანი იხარებდენ პირისაგან უფლისა, რამეთუ მოვალს,

9. რამეთუ მოვიდეს განკითხვად ქუეყანისა; განკითხოს სოფელი სიმართლით და ერნი—სიწრფოებით.

ს

ლ

ყინარი 10

98

ფსალმუნნი კჳ. დავითისი, ზედა-წარუწერელი ებრაელთაგან

- 1. **ძ**ფალი სუფევს, განრისხნედ ერნი, რომელი ზის ქერაბინთა, შეიძარნ ქუეყანაჲ.
- 2. **ძ**ფალი სიონს დიდ არს და მაღალ, ბ და საშინელ არს იგი ყოველთა ზედა ერთა.
- 3. **ს**ლუვაროთ სახელსა შენსა დიდსა, რამეთუ საშინელ და წმიდა არს.
- 4. და პატივსა მეუფისასა სამართალი უყუარს; შენ განჰმზადე სიწორფობეჲჲ, განკითხვაჲ და სიმართლე იაკობის თანა შენ ჰყავ.
- 5. **ს**ლამაღლებდით უფალსა ღმერთსა ჩუენსა და თაყუანის-ეცით კუარცხლბერკსა ფერკთა მისთასა, რამეთუ წმიდა არს.

ყინარი B, ყინარი შ-ჟ-10 სფ
დასასრულსა, ფსალმუნნი გალობისაჲ, გალობეჲ მეუფისა ქრისტისი B. დასასრულსა, ფსალმუნნი გალობისაჲ მეუფისა (+ღა D) ქრისტესი, ეშ DE. გალობეჲ დავითისი მეუფისათჳს ქრისტესა, ეშ C. გალობეჲ ქრისტეს სუფევისაჲ E განრისხნეს BD ჰზი CF+ზე-და C

და (1) — F
და საშინელ] — BCDE ზე-და] — E
აუვარო E, აუარებდენ C შენსა] მისსა BD

და განკითხვაჲ C

თაყუანის-სცემდით C არს უფალი BCDEF

98. სათ. გალობისა F. ჰა D. კანონი იღ F. 1. სოფევს F. ქერობინთა BE, ქერობითა C. 2. ზე-და] — E. 3. აუვაროთ B, აუაროთ D, ავარებდენ C. 4. პატივსა E. განზადე CE. სიმართლეშ BF, სიმართლეშ CE. თანა] თან E. 5. ამალღებით E. კარცხლბერკსა C, კუარცხლბერკსა EF. კუარცხლბერკსა D. B-ში: კუარცხლბერკსა, სიტყვა გადანასწორებია სხვა ხელით. არს] ამის შემდეგ A-ში ერთი სიტყვაა ამოშლილი.

ლ

98

ფსალმუნნი დავითისი, ზედა-წარუწერელი ებრაელთა შორის

- 1. უფალი სუფევს, განრისხნედ ერნი, რომელი ზის ზედა ქერობინთა, შეიძარნ ქუეყანაჲ.
- 2. უფალი სიონს დიდ არს და მაღალ არს ყოველთა ზედა ერთა.
- 3. აუვარებდენ სახელსა შენსა დიდსა, რამეთუ საშინელ და წმიდა არს.
- 4. და პატივსა მეუფისასა. სამართალი უყუარს; შენ განჰმზადე სიწორფობეჲჲ, განკითხვაჲ და სიმართლე იაკობის თანა შენ ჰყავ.
- 5. **ა**ლამაღლებდით უფალსა. ღმერთსა ჩუენსა და თაყუანის-სცემდით კუარცხლბერკსა ფერკთა მისთასა, რამეთუ წმიდა არს.

ჯ

ღ

6. შოსე და აპრონ მღდელთა შორის მის- ვ
თა, და სამოელ მათ თანა, რომელნი ხადი-
ან სახელსა წმიდასა (მისსა); ჰადოდეს უფალ- ზ
სა, მას ესმა მათი.

7. და სუეტითა ღრუბლისაჲთა ეტყოდა
მათ; შამეთუ იმარხვიდეს (ივინი) წამებათა ო
მისთა და ბრძანებათა მისთა, რომელ მოსცა
მათ.

8. აჴფალო ღმერთო ძალთაო, შენ ისმი- თ
ნე მათი; ღმერთო, შენ მომტევებელ ეყავ და
შურის მეძიებელ ექმენ ყოველთა ზედა საქ-
მეთა მისთა.

9. აღამალლებდით უფალსა ღმერთსა ჩუ- ო
ენსა და თაყუანის-ეციით მთასა წმიდასა მის-
სა, რამეთუ წმიდა არს უფალი ღმერთი
ჩუენი.

ბრძანებაჲ მისი BCDEF

ეყავ| ექმენ F

მისთა| მათთა BCDEF

და|—E

მუკლი ო

99

ფსალმუნი 99, აღსაარებისა, ზედა-წარუწერელი
ებრაელთაჲს

ფსალმუნი 99, აღსაარებისა, ჩი-
ნება წარმართთაჲ B. ფსალმუნი
აღსაარებისა C. ფსალმუნი.
არებაჲ, 99 D. ჩინება წარმართ-
თაჲ. 99 E

6. მოსე A. ნოსე F. არონ C. სამოელ B. ჰადიან DF. ჰადოდეს BDF. 7. სუეტითა
CE. ღრუბლისაჲთა C. თავდაპირველად: ბრძანება მისი A; გადანასწორებია სხვა მელნით.
8. მოტევებელ C. შურის C, შორის F. სსაქმეთა A. მისთა| ამის შემდეგ F-ს აკლია (ფს.
98, 9—100, 6 სიტყუამდე „ქუეყანისათა“). 9. თაყუანის-ეციით C, დაყუანის-ეციით E. მისა A.
ღმერთი ჩუენი| დაწერილია სხვა მელნით A.

ღ

6. მოსე და აპრონ მღდელთა შორის მისთა და სამოელ მათ, თანა. რო-
მელნი ხადიან სახელსა მისსა; ხადოდეს უფალსა და მას ესმა მათი.

7. და სუეტითა ღრუბლისაჲთა ეტყოდა მათ; რამეთუ იმარხვიდეს წამება-
თა მისთა და ბრძანებათა მისთა, რომელ მოსცა მათ.

8. უფალო ღმერთო ჩუენო, შენ ისმინე მათი; ღმერთო, შენ მომტევებელ
ექმენ მათ და შურის მეძიებელ ყოველთა ზედა საქმეთა მათთა.

9. აღამალლებდით უფალსა ღმერთსა ჩუენსა და თაყუანის-ეციით მთასა
წმიდასა მისსა, რამეთუ წმიდა არს უფალი ღმერთი ჩუენი.

99

ფსალმუნი აღსაარებისათჳს

ტ

ღ

- 1. წილადებდით ღმრთისა ყოველი ქუეყანა ანა,
- 2. ჰმონებდით უფალსა სიხარულით, შევიდოდეთ მის წინაშე მხიარულებით.
- 3. უწყოდეთ, რამეთუ იგი თავადი არს უფალი ღმერთი ჩუენი; შან შემქმნა ჩუენ, და არა ჩუენ თვთ ვიყვენით, ხუენ ვართ ერნი მისნი და ცხოვარნი სამწყსოჲსა მისისანი.
- 4. შევიდოდეთ ბჳეთა მისთა აღსარებითა ედა ეზოთა მისთა გალობითა; უარებდით მას და აქებდით სახელსა წმიდასა მისსა,
- 5. რამეთუ ტკბილ არს უფალი, შამეთუ უკუნისამდე არს წყალობაჲ მისი, და თესლითი თესლამდე არს ჳეშმარიტებაჲ მისი.

ჩუენ (2)]—C

წმიდასა]—C

რამეთუ (2)] — BCDE

მუკლო ჳ(ვ)

100

ფსალმუნი რ, დავითისი

- 1. წყალობითა და სიმართლითა გაქებდე აშენ, უფალო.
- 2. მხიარულებით C. 3. უწყოდეთ C. შემქმნა E. ცხთარნი E. 4. აღსარებითა DE. აუვარებდით BE. აჯარებდით C.

ფსალმუნი დავითისი, გალობა ღმრთისა მიერ მართალთა BD. ფსალმუნი დავითისი C. რ, გალობაჲ საღმრთოთჲ კერძო სრულყოფისა E

სამართალითა - BD

100. ს.თ. სურყფსა E.

ღ

- 1. წილადებდით ღმრთისა ყოველი ქუეყანაჲ,
- 2. ჰმონებდით უფალსა სიხარულით, შევიდოდეთ მის წინაშე მხიარულებით,
- 3. და უწყოდეთ, რამეთუ იგი თავადი არს უფალი ღმერთი; მან შემქმნა ჩუენ, და არა ჩუენ; ხოლო ჩუენ ვართ ერი მისი და ცხოვარნი სამწყსოჲსა მისისანი.
- 4. შევიდოდეთ ბჳეთა მისთა აღსარებითა და ეზოთა მისთა გალობითა; აუვარებდით მას და აქებდით სახელსა მისსა,
- 5. რამეთუ ტკბილ არს უფალი და უკუნისამდე არს წყალობაჲ მისი, და თესლითი თესლამდე არს ჳეშმარიტებაჲ მისი.

100

დავითის ფსალმუნი

- 1. წყალობასა და სამართალსა გაქებდე შენ, უფალო.

ტ

ღ

2. გივალობდე და გულისქმა-ვეო გზასა უბიწოსა; ოდეს მოხვდე ჩემდა? ზილოდე მე ზუბიწობითა გულისა ჩემისაჲთა შორის სახლსა ჩემსა.

3. ორა ვყავ მე წინაშე თუალთა ჩემთა გსაქმე ურჩულობისაჲ და გარდამაველნი რჩულისანი მოვიძულენ; ორა მომეხო მე დრკუი დ გულითა,

4. და გარე-მიქცევაჲ უკეთურისაჲ ჩემგან მე არა უწყოდე.

5. ჭომელი იტყოდა იღუმალ მოყუსისა ვ თვისსათჳს ძვრსა, იგი გარეს-გარე ვდევნე; ჭომელი ამპარტავან იყო თუალითა და უძღლებ გულითა, მის თანა ჭური არა ვკამე.

6. მუალნი ჩემნი წმიდათა თანა ქუეყანი-სათა, რაჲთა დასხდენ იგინი ჩემ თანა; ჭომელი ვილოდა გზასა უბიწოსა, იგი მმსახურებდა მე.

ჩემდა] ჩუენდა BI) ვილოდი BCDE

უწყოდე] ვიხილე BD, ვიხარ-ქე CE მ. თ.] მოყუსისათჳს BCE

ვკამო D

2. -ვეო] თავდაპირველად: -ჰყო A. გულისხმ:-ვეო BCE. მოხუდე C. ვილოდე"-ში ვ და. მომდევნო მე სხუ ელნიო A. უბიწობითა C. ჩემსა] სხუ ბელნიო A. 3. თუალთა C. საქმე B, საქმე CE. ურჩობისა C. შულისანი C. მოვიძულენ C. დრკუი BD, დრკუ C. დრკუი E 4. უკეთურისა E. არაჲ CD. 5. იღუმალ C; D-ში ეს სიტყუა ჩანატებულია. მოყუსისათჳს B. ძვრსა B. გარეშ-გარე B. გარშ-გარე CE. დევნე C. ამპარტავან B. თუალითა] გულითა C. ჭური C. 6. თუალნი C. თან (1) E. ვბიწოსა C. მსახურებდა ABDE, მსაიხურებდა C, მსახობებდა F.

ღ

2. გივალობდე და გულისქმა-ვეო გზასა უბიწოსა; ოდეს მოხვდე ჩემდა? ვილოდი მე უმანკობითა გულისა ჩემისაჲთა შორის სახლისა ჩემისა.

3. არა დავიდევ წინაშე თუალთა ჩემთა საქმე უმჯულოჲ და მყოფელნი გარდასლვისანი მოვიძულენ; არა შემომეყო მე დრკუჲ გული,

4. გარე-მიქცევაჲ ბოროტისაჲ ჩემგან მე არა უწყოდე.

5. რომელი იტყუნ იღუმალ მოყუსისა თვისსა ძვრსა, ესე წარვდევნი; რომელი ამპარტავან იყო თუალითა და უძღლებ გულითა, მის თანა არა ვკამე.

6. თუალნი ჩემნი სარწმუნოთა ზედა ქუეყანისათა, რაჲთა დასხდენ იგინი ჩემ თანა; რომელი ვილოდა გზასა უბიწოსა, ესე მმსახურებდა მე.

C

D

7. ორა დაიმკვდრის შორის სახლსა ჩემ- თსა, რომელმან ყვის ამპარტავანებაჲ; შომე- ილი იტყუნ სიცრუესა, მას არა წარემართის წინაშე თუალთა ჩემთა.

8. ცისკარსა მოვსწყუედლი ყოველთა ცოდ- ვილთა ქუეყანისათა, შადთა მოისრნენ ქა- ლაქით უფლისადთ ყოველნი მოქმედნი უს- ჯულოებისანი.

მუკლი იბ

დიდებამ, თაყუანის-ცემამ

101

ფსალმუნი რა, ლოცვაჲ დაგლახაკებულთაჲ მათ

7. ანპარტავანებაჲ B. იტყუნ B. სიცროვეს B, სიცრუვესა C, სიცრუვესა DEF. წარემართის) ის სხვა მელნითა ნაწერი A. თვალთა C. 8. მოვსწყდლი A, მოსწყუდიდენ B, მოწყუდიდენ C, მოსუ- წყდიდენ E, მოსწყუდენ D, D-ში ზ-ს თავზე წერილად კიდევ დაწერია; მომდევნო სიტყვა წყვე- ტილის შესაბამისად, თავდაპირველად ასე ყოფილა დაწერილი: ყნი და მერეუა გადასწორე- ბული: ყთა. ურჩულოებისანი BDE. მოძულენი C.

D

7. არა დაიმკვდრა შორის სახლსა ჩემსა, რომელმან ყვის ამპარტავანებაჲ; რომელი იტყუნ სიცრუევსა, არა წარემართა წინაშე თუალთა ჩემთა.

8. ცისკარსა მოვსწყუედლი ყოველთა ცოდვილთა ქუეყანისათა, მოსპოლ- ვად ქალაქისაგან უფლისა ყოველთა მოქმედთა უსჯულოებისათა.

დიდებამ

წინაჲ 10

101

ლოცვაჲ გლახაკისა, ოდეს მოეწყინოს და განმტინოს წინაშე უფლისა თხოვაჲ თუბი

C

4

2. **ძაღვალო**, ისმინე ლოცვისა ჩემისაჲ, და ლაღადებაჲ ჩემი შენდა შევედინ.

3. **ჩუ** გარე-მიიქცევ პირსა შენსა ჩემგან; ბ რომელსა დღესა მჭირდეს, მოყავ ჩემდა ყური შენი; და რომელსა დღესა გხადოდი შენ. მსთუად შეგესემინ ჩემი.

მჭირდეს მე BCDEF

შენ გესემინ CF

4. **ძამეთუ** მოაკლდა ვითარცა კუამლსა გ დღეთა ჩემთა, და ძუალნი ჩემნი ვითარცა ქარქუეტნი განვმეს.

5. **უგუემა** ვითარცა თივაჲ და განვმა დ გული ჩემი, რამეთუ დამავიწყდა მე კამად პური ჩემი. და]—C

6. **ვმითა** კუნესისა ჩემისაჲთა შევვმეს ვორცნი ჩემნი ძუალთა ჩემთა. შევვმეს BD

7. **უემსგავსე** მე ვარხუსა მას უდაბნოჲსა- ე სა და ვიყავ მე, ვითარცა ბუვი ნატამალსა.

8. **ძაძილ** ვიყავ და დავადგერ, ვითარცა ვ სირი მხოლოჲ სართულსა ზედა.

3. ყური C. მსთუად C. 4. მუაკლდა F. კუამლსა C. ძუალნი C. ქარქუეტნი C, ქარქუეტნი F. 5. პური C, პური F. 6. კუნესისა C. ძუალთა C. 7. ვარხუა C, ვარხუა F. უდაბნოჲსასა C. ბუვი C, ბუვი D. ბუვი E. 8. სართულსა C.

უ

2. **უფალო**, ისმინე ლოცვისა ჩემისაჲ, და ლაღადებაჲ ჩემი შენდა შევედინ.

3. **ნუ** გარე-მიიქცევ პირსა შენსა ჩემგან; რომელსა დღესა მჭირდეს მე, მოყავ ჩემდა ყური შენი; და რომელსა დღესა გხადოდი შენ, მსწრაფლ შეგესემინ ჩემი.

4. **რამეთუ** მოაკლდა ვითარცა კუამლსა დღეთა ჩემთა, და ძუალნი ჩემნი ვითარცა ქარქუეტნი განვმეს.

5. **იწყლა** ვითარცა თივაჲ და განვმა გული ჩემი, რამეთუ დავივიწყე მე კამად პური ჩემი.

6. **ვმითა** სულ-თქუმისა ჩემისაჲთა შევვმეს ვორცნი ჩემნი ძუალთა ჩემთა.

7. **ვემსგავსე** მე ვარხუსა მას უდაბნოჲსასა და ვიქმენ მე, ვითარცა ბუვი ნატამალსა.

8. **უძილ** ვიქმენ და ვიყავ, ვითარცა სირი მხოლოჲ სართულსა ზედა.

C

D

9. შარადლე მყუდრიდეს მე მტერი ჩემ- ზ
ნი, და მაქებელი ჩემნი ჩემდაჲ ფუციდეს.

10. შამეთუ ნაცარი ვითარცა პური ვკა- C
მე და სასუმელი ჩემი ცრემლითა ჩემითა
განვზავე

11. შირისაგან რისხვისა გულის წყრომისა თ
შენისა, შამეთუ შენ აღმილე და დამკუეთე მე. ი.

12. დლენი ჩემნი ვითარცა აჩრდილი წარ-
ტდეს, და მე ვითარცა თივაჲ განვტემ.

13. ჰოლო შენ, უფალო, უკუნისამდე ხარ, ია
და საკსენებელი შენი თესლითი თესლამდე.

14. შენ ასდგე და შეიწყალე სიონი, რა- იბ
მეთუ ეანი წყალობისა მისისაჲ მოწვეულ
არს ეამი.

15. შამეთუ სთნდეს მონათა შენთა ქვანი იგ
მისნი, და მიწასა მისსა სწყალობდეს.

და გულის წყრომისა F
და]—B

და დლენი BCDE წარტდენ C

ხოლო] რამეთუ D უფა-
ლო]—C კსენებაჲ C

მოწვეულ ა BD

რამეთუ]—E
სწყალობდენ BD

9. მყუდრიდეს B. მყუდრიდეს C. ფუციდეს C. ფურეიდეს E. 10. პური C. პორი F. სუასმელი B. სასუმელი C. ვაეზავე BE. 11. რისხვისა B. გულის წყრომისა C. შენისათა F. და-
მაკუეთე D. მე] ამის შემდეგ F-ს აკლია (ფს. 101, 12—103, 7-მდე სიტყვებამდე: „და კმითა“).
12. ჰწარტდეს E. გავტემ B. 14. მოწვეულ C.

L

9. შარადლე მყუდრიდეს მე მტერი ჩემნი და მაქებელი ჩემნი ჩემდა-
ჲ ფუციდეს.

10. რამეთუ ნაცარი ვითარცა პური ვკამე და სასუმელი ჩემი ტირილითა
ჩემითა განვზავე

11. შირისაგან რისხვისა და გულის წყრომისა შენისა, რამეთუ აღმილე და
დამაკუეთე მე.

12. და დლენი ჩემნი ვითარცა აჩრდილი წარტდეს, და მე ვითარცა თივაჲ
განვტემ.

13. ხოლო შენ, უფალო, უკუნისამდე ჰგიე, და საკსენებელი შენი თესლითი
თესლამდე.

14. შენ აღსდგე და შეიწყალო სიონი, რამეთუ ეამი წყალობისა მისისაჲ,
რამეთუ მოწვეულ არს ეამი.

15. რამეთუ სთნდეს მონათა შენთა ქვანი მისნი, და მიწასა მისსა სწყალობ-
დენ.

ჯ

ღ

16. უზინოდენ წარმართთა სახელისა შე- იღ
ნისაგან და მეფეთა ქუეყანისათა—დიდებისა- შენისაგან] შენისათჳს BCDE
გან შენისა.
17. Ⴤლაშენოს სიონი უფალმან და გა- იფ
მოჩნდეს დიდებითა თჳსითა. რამეთუ აღაშენოს უფალ-
მან სიონი BCDE გამოუ-
ჩნდეს მას (მათ BD) BCDE
თჳსითა] მისითა BCE
18. ქამეთუ მოხედა ლოცვასა მდაბალთა- იფ
სა და არა შეურაცხ-ყო თხოვად მათი. მოხედა უფალმან E მოხე-
და C
19. შაიწერენ ესე ნათესავად სხუად, ერი იფ
დაბადებადი აქებდინ უფალსა; დაიწერენდ CE დაიწერენ
ესენი BD აქებდით BDE
20. ქამეთუ მოიხილა მალლით წმიდით იმ
მისით, უფალმან ზეცით ქუეყანად გარდა-
მოიხილა,
21. ქაფთა შეისმინოს ლოცვად პერობილ- ით მპერობელთა BD
თა მისთად და განჰქსნეს ნაშობნი მოკლულ-
თანი,
22. თბრობად სიონს სახელი უფლისაჲ და კ სიონს]—C
ქებულებაჲ მისი—იერუსალემს,

16. ქუეყანისა B. 17. აღაშენოს E. 18. მოჰხედა DE. შეურაცხ-ყო C. თხოვად E. 19. თაჲდა-
პირველად: დაიწერენ A; დაიწერენდ E. სხუად C. 21. გ-ნჰსქსნეს A, განქსნეს BCDE.
მოკლულთანი C. 22. ქებულებაჲ C.

ღ

16. და ეზინოდის წარმართთა სახელისაგან უფლისა და ყოველთა მეფეთა
ქუეყანისათა—დიდებისაგან მისისა.
17. რამეთუ აღაშენოს უფალმან სიონი და გამოუჩნდეს მას დიდებითა
მისითა,
18. მოჰხედნა ლოცვასა ზედა მდაბალთასა და არა შეურაცხ-ყო ვედრებაჲ
მათი.
19. დაიწერენ ესე ნათესავად სხუად, და ერი დაბადებადი აქებდეს უფალსა;
20. რამეთუ მოიხილა მალლით წმიდით მისით, უფალმან ზეცით ქუეყანად
გარდამოიხილა,
21. რაჲთა შეისმინოს სულ-თქუზაჲ შებორკილებულთაჲ და განჰქსნეს ნა-
შობნი მოკლულთანი,
22. თბრობად სიონს სახელი უფლისაჲ და ქებულებაჲ მისი—იერუსალემს,

C

D

23. შეკრებად ერისა ერთად და მეფენი კა მონებად უფლისა.

24. შიუგო მას გზასა მას ძლიერებისა მი- კბ სისასა: სიმცირე დღეთა ჩემთაჲ მითხარ მე. კვ

25. და ნუ განმიყვანებ მე კერძოთაგან დღეთა ჩემთაჲსა; შამეთუ თესლითი თეს- კდ ლამდე არიან წელიწადნი შენნი.

26. ზასაბამსა შენ, უფალო, ქუეყანაჲ და- კე ამყარე, და კმნულნი კელთა შენთანი ცანი არიან.

27. ზგინი წარკდენ, ხოლო შენ ეგო უკუ- კვ ნისამდე. ყოველნი ვითარცა სამოსელნი კზ დაძუელდენ, და შენ ვითარცა შესამოსელნი სცვალენ იგინი, და იცვალენ.

28. ღოლო შენ თავადი იგივე ხარ, და კშ წელიწადთა შენთა არა მოაკლდეს. შენ]—C

29. ძენი მონათა შენთანი დაემკვდრნენ კთ მას შინა, და ნათესავი მათი უკუნისამდე წარემართოს.

მუკლო კთ (ლ)

24. მიკძღვა C. ძრიელებისა B. სიმცირეშ B, სიმცირეშ C, სიმცირეჲ E. 25. ნჲ C. დღშთა A. ჩემთა BDE. 27. დაძუელდენ B.

D

23. შეკრებად ერისა ერთად და მეფენი მონებად უფლისა.

24. მიუგო მას გზასა შინა ძლიერებისა მისისასა: სიმცირე დღეთა ჩემთაჲ მითხარ მე.

25. და ნუ განმიყვანებ მე კერძოთაგან დღეთა ჩემთაჲსა; თესლითი თეს- ლამდე არიან წელიწადნი შენნი.

26. დასაბამსა შენ, უფალო, ქუეყანაჲ დააფუძნე, და კმნულნი კელთა შენ- თანი ცანი არიან.

27. იგინი წარკდებიან, ხოლო შენ ჰგე. და ყოველნი ვითარცა სამოსელნი დაძუელდენ, და ვითარცა შესამოსელნი სცვალენ იგინი, და იცვალენ.

28. ხოლო შენ თავადი იგივე ხარ, და წელიწადნი შენნი არა მოაკლდენ.

29. ძენი მონათა შენთანი დაემკვდრნენ, და ნათესავი მათი უკუნისამდე წარემართოს.

ს

ღ

102

ფსალმუნი რბ, დავითისი

1. სკურთხევს სული ჩემი უფალსა და ყო- ა
ველი გონებაჲ ჩემი—სახელსა წმიდასა მისსა.
2. სკურთხევდ. სულა ჩემო, უფალსა და ბ
ნუ დაივიწყებ ყოველსა მოცემულსა მისსა,
3. ჟომელძან მოგიტეენა შენ ცოდვანი გ
შენნი და რომელძან განკურნა ყოველი სნეუ-
ლებაჲ შენი;
4. ჟომელძან იჴსნა განჯრწნისაგან ცხო- დ
რებაჲ შენი და გჯრჯუნოსან-გყო შენ წყალო-
ბითა და შეწყნარებითა;
5. ჟომელძან აღავსო კეთილითა ნებაჲ ე
შენი და განაახლა, ვითარცა ორბისა, სიჴა-
ბუჴე შენი.

დასასრულსა, ფსალმუნი დავი-
თისი, მოძღურებაჲ მადლის მი-
ცემისაჲ, რბ BD. ფსალმუნი და-
ვითისი, მოძღურებაჲ მადლის მი-
ცემისაჲ C. მოძღურებაჲ და წინა-
წარმეტყულებაჲ, რბ E

აკურთხევს სული ჩემი BCDE

ყოველნი ცოდვანი C
და) — BDE

განახლდეს BD

102. სათ. მოძღრებაჲ B. რგ E. 2. თავდაპირველად. აღბათ, A-ში იკითხებოდა ასე
აკურთხევს სული ჩემი. სამივე სიტყვის ბოლო ასოები (დ, ო, ა) სხვა მელნითაა მიწერილი
ამოფხვილი ასოების მაგიერ. სული C. ნჯ C. მოცემულსა C. 3. შენი A. განკურნა C. სნეულე-
ბაჲ C. 4. განხრწნისაგან D. გურჯუნოსან B. 5. განახლდეს BD. ორბისაჲ BD. სიჴაბუჴე B,
სიჴაბჯჴე C, სიჴაბუჴე E.

ღ

102

ფსალმუნი დავითისი

1. აკურთხევს სული ჩემი უფალსა და ყოველი გონებაჲ ჩემი—სახელსა წმი-
დასა მისსა.
2. აკურთხევს სული ჩემი უფალსა, და ნუ დაივიწყებ ყოველსა მოცემულსა
მისსა,
3. რომელძან გილხინა შენ ყოველთა უშჯულოებათა შენთაგან, რომელძან
განკურნნა ყოველნი სნეულეზანი შენნი;
4. რომელძან იჴსნა განხრწნისაგან ცხო-რებაჲ შენი და გჯრჯუნოსან-გყო
შენ წყალობითა და შეწყნარებითა;
5. რომელძან აღავსო კეთილითა მიერ გულის-თქუმაჲ შენი; განახლდეს, ვი-
თარცა ორბისა, სიჴაბუჴე შენი.

C

D

6. ყენის წყალობანი უფალმან და სამარ- ვ
თალნი მისნი ყოველთათჳს დაწუნებულთა.

7. **ა**ჩუენნა გზანი მისნი მოსეს და ძეთა **ზ**
ისრაელისათა—მცნებანი მისნი.

8. შემწყნარებელ და მოწყალე არს უფა- **ც**
ლი, სულგრძელ და დიდად მოწყალე.

9. **ა**რა სრულიად განრისხნეს უფალი, **თ**
არცა უკუნისამდე დაჰმარხოს მანკიერებაჲ;

10. **ა**რა ცოდვათა ჩუენთაებრ მიყოს ჩუენ **ი**
უფალმან, არცა ურჩულოებათა ჩუენთაებრ
მომავოს ჩუენ.

11. **ა**მეთუ რავდენ მაღალ არიან ცანი **ია**
ქუეყანისაგან, ეგრე განაძლიერა უფალმან
წყალობაჲ მისი მოშიშთა მისთა ზედა;

12. **ა**ვდენ განშორებულ არიან აღმოსა- **იბ**
ვალნი დასავალსა, ეგრეთ განმაშორენ ჩუენ-
გან ურჩულოებანი ჩუენნი.

13. **ი**ითარცა ეწყალიან მამასა შვილნი, **იგ**
სწყალობნ უფალი მოშიშთა მისთა.

უჩუენენ C მცნებანი] ნებანი-
BCD.

და (2)]—D.

და არცა BDE

განაძლიერენ C

განმაშორანა BE
ჩუენგან] ჩუენ E

ეწყალიედ BDE, ეწყალინ C
შვილი CE+ეგრე BCD მის-
თა ზედა C

6. ყენის C. დაწუნებულთა C. 7. უჩუენენ C. 8. შემწყნარებელ A. სულგრძელ C. დიდ E. 9. უკუ-
ნისამდე (სრულად) B. 10. ჩუენბრ (1) E. 11. განაძლიერა BE. 12. რაოდენ C. განშორებულ C.
აღმოსავალი E. ეგრე BCDE. განმაშორა B. ურჩულოებანი C. 13. მოშიშთა D.

D

6. ყენის წყალობანი უფალმან და სამართალი ყოველთათჳს დაწუნებულთა.

7. აუწყნა გზანი მისნი მოსეს და ძეთა ისრაელისათა—ნებანი მისნი.

8. შემწყნარებელ და მოწყალე არს უფალი, სულგრძელ და დიდად მოწყალე.

9. არა სრულიად განრისხნეს, არცა უკუნისამდე ძკრი იქსენოს;

10. არა ცოდვათა ჩუენთაებრ მიყო ჩუენ, არცა უშჯულოებათა ჩუენთაებრ
მომავო ჩუენ.

11. რამეთუ რავდენ მაღალ არიან ცანი ქუეყანისაგან, განაძლიერა უფალ-
მან წყალობაჲ მისი მოშიშთა მისთა ზედა;

12. რაოდენ განშორებულ არიან აღმოსავალნი დასავალსა, განმაშორანა
ჩუენგან უშჯულოებანი ჩუენნი.

13. ვითარცა სწყალობს მამაჲ შვილთა, შეიწყალნა უფალმან მოშიშნი მისნი.

ჯ

14. რამეთუ მან უწყის დაბადება ჩუენი; ჭოიკსენა, რამეთუ მიწანი ვართ.

იღ მომიკსენენ (მომიკსენნა E) ჩუენ BCDE

15. ღაცისანი ვითარცა თივა არიან დღე-ნი მისნი და ვითარცა ყუავილი ველისაჲ, ეგრე ყუავინ;

16. ზბეროს მას ქარმან, არლარა იყოს, არცალა ჩნდეს ადგილი მისი.

და არლარა BCDE აჩნდეს BCDE

17. ღოლო წყალობაჲ უფლისაჲ უკუნითი უკუნისამდე მოშიშთა მისთა ზედა, და სიმართლე მისი—შვილითი შვილამდე,

შვილამდე] შვილად BDE

18. ჭომელთა დაიმარხნენ აღთქუმანი მისნი, მოიკსენნენ მცნებანი მისნი და ყვნენ იგინი.

იწ დაიმარხნიან ... მოიკსენნი-ან ... ყვნიან BCDE

19. უფალმან ზეცას განუმზადა საყდარი მისი, და სუფევაჲ მისი ყოველთა ზედა ეუფლების.

განმზადა BCDE

14. ვწყის C. მოიკსენა] მო'ს შემდეგ A-ში ცარიელი ადგილია ერთი ასოსთვის, ასევე დატოვებულია ადგილი მთელი სიტყვის შემდეგაც. 15. ყუავილი C. ყუავინ C. 16. არლარა] თავდაპირველად: არა A. 17. სიმართლე B, სიმართლე CE. 18. აღთქმანი C. დაიმარხნიან B. A-ში თავდაპირველად ყოფილა „მოიკსენნიან“; ი'ს და ა'ს კვალი კარგად მოჩანს; მოიკსენნიან B]. ყვნინ B. 19. ეუფლების C.

ღ

14. რამეთუ მან უწყის დაბადება ჩუენი; მოიკსენა, რამეთუ მიწანი ვართ.

15. კაცი ვითარცა თივა არიან დღენი მისნი; ვითარცა ყუავილი ველისაჲ ეგრე ალყუავდეს;

16. რამეთუ განვლო სულმან მის შორის, და არლარა იყოს, და არცა იცნას ადგილი მისი.

17. ხოლო წყალობაჲ უფლისაჲ საუკუნითგან და ვიდრე უკუნისამდე მოშიშთა მისთა ზედა, და სიმართლე მისი—შვილითი შვილამდე,

18. რომელთა დაიმარხნიან აღთქუმაჲ მისი და მოიკსენნიან მცნებანი მისნი და ყვნიან იგინი.

19. უფალმან ზეცას განმზადა საყდარი მისი, და სუფევაჲ მისი ყოველთა ზედა ეუფლების.

ჯ

ღ

20. **ჯ**კურთხევდით უფალსა ყოველნი ან-
გელოზნი მისნი, ძლიერნი ძალითა, რომელ-
ნი ჰყოფენ სიტყუათა მისთა, სმენად ჳმაჲ
ბრძანებისა მისისაჲ.

აკურთხევთ E
ჰყოფთ CE

21. **ჯ**კურთხევდით უფალსა ყოველნი ძალ-
ნი მისნი, მსახურნი მისნი, რომელნი ჰყოფთ
ნებათა მისთა.

აკურთხევთ E
ჰყოფენ BD

22. **ჯ**კურთხევდით უფალსა ყოველნი
ქმნულნი მისნი ყოველსა ადგილსა უფლები-
სა მისისასა; აკურთხევს სული ჩემი უფალსა.

აკურთხევთ BE

მუჯლი **ჯ** (ჯბ)

დი დებაჲ, თაყუანის-ცემაჲ

დი დებაჲ E. თაყუანის-
ცემაჲ B

103

ფსალმუნი რგ, ლოცვაჲ დავითისი

ფსალმუნი სოფლის დაბადები-
სათჳს (+ მოძღურებაჲ აღსარები-
საჲ რგ B) BD. ფსალმუნი, სოფლის
დაბადებისათჳს მოძღურებაჲ C-
მოძღურებაჲ და [...] ღმრთის მე-
ტყუელებითურთ, ფსალმუნი რგ E

1. **ჯ**კურთხევს სული ჩემი უფალსა; უფა-
ლო ღმერთო ჩემო, განსდიდენ ფრიად, **ჯ**
საარებაჲ და დიდად შუენიერებაჲ შთაიციუ,

უფალო—E
ჩემო—E

20. ძრიელნი BD. 21. მსახურნი C. ჰყოფთ თ სხვა მგლნითაა ნაწერი A; ჰყოფ C-
22. ქმნულნი C. უფლებისა C. მისისა B. სული C.

103. სათ. მოძღურებაჲ C. 1. სული C. შთაიცი C.

ღ

20. აკურთხევდით უფალსა ყოველნი ანგელოზნი მისნი, ძლიერნი ძალითა,
რომელნი ჰყოფენ სიტყუასა მისსა, სმენად ჳმაჲ სიტყუათა მისთაჲ.

21. აკურთხევდით უფალსა ყოველნი ძალნი მისნი, მსახურნი მისნი, რა-
მელნი ჰყოფენ ნებასა მისსა.

22. აკურთხევდით უფალსა ყოველნი ქმნულნი მისნი ყოველსა ადგილსა
უფლებისა მისისასა; აკურთხევს სული ჩემი უფალსა.

დი დებაჲ

103

ფსალმუნი დავითისი, სოფლის შუეკამბათჳს

1. აკურთხევს სული ჩემი უფალსა; უფალო ღმერთო ჩემო, განსდიდენ ფრი-
ად, აღსაარებაჲ და დიდად შუენიერებაჲ შთაიციუ,

ზ

ღ

2. შეიმოსე ნათელი ვითარცა სამოსელი, ჯარდაართხენ ცანი ვითარცა კარაენი; გ

3. დაპრთენ წყალთა ზედა ზესკნელნი მისნი; ჭომელმან დასხნა ღრუბელნი აღსავალად დ თჳსა, და იქცევის იგი ფრთეთა ზედა ქართახსა;

4. ჭომელმან შექმნა ანგელოზნი მისნი ე მისნი]—C სულად და მსახურნი მისნი—ალად ცეცხლისა;

5. ჭომელმან დაამტკიცა ქუეყანაჲ სამუაროსა ზედა თჳსსა, არა შეიძრას იგი უკუნისამდე. ვ

6. ოფსკრულნი ვითარცა სამოსელნი გარემოდებულ არიან მის ზედა, მათა დადგენ წყალნი. ზ

7. სასტიკებითა შენითა ივლტოდინ და ემითა ქუხილისა შენისაჲთა შეძრწუნდიან. ც

8. უმაღლდიან, მთა იქმნიან, დამდაბლდიან, ველ იქმნიან ადგილსა მას, რომელსაცა დაამტკიცენ შენ იგინი. თ

3. დართენ BC, დართენ E. ღრუბელნი C. თჳსა B. ქართასა BCDE. 4. შექმნა E. სულად C. ცეცხლისა C. 5. თჳსა AE. 6. მის] მისსა BD. 7. ქუხილისა C. 8. ამაღლდიან BCDEF. დამდაბლდიან]—C. ველი ქმნიან A.

ღ

2. შეიმოსე ნათელი ვითარცა სამოსელი, გარდაართხენ ცანი ვითარცა კარაენი.

3. რომელმან დაპრთნა წყალთა ზესკნელნი მისნი, რომელმან დასხნა ღრუბელნი აღსავალად თჳსა, რომელი იქცევის ფრთეთა ზედა ქართასა;

4. რომელმან შექმნა ანგელოზნი მისნი სულად და მსახურნი მისნი—ალად ცეცხლისა;

5. რომელმან დააფუძნა ქუეყანაჲ სიმტკიცესა ზედა თჳსსა, არა შეიძრას იგი უკუნითი უკუნისამდე.

6. უფსკრული ვითარცა სამოსელი გარემოდებულ არს მისა, მათა ზედა დადგენ წყალნი.

7. შერისხვითა შენითა ივლტოდინ და ემითა ქუხილისა შენისაჲთა შეძრწუნდიან.

8. ავლენან მთანი და შთაუვლენან ველნი ადგილსა მას, რომელსაცა დააფუძნენ იგინი.

C

D

9. საზღვარი დასდევ და არა გარდაჰვლენ, ი არცალა მიიქციან დაფარვად ქუეყანისა.

10. ჭომელმან გამოადინენ წყარონი კვე- ია ნებსა შორის, მათა დიოდინ წყალნი;

11. სუან იგი ყოველთა მვეცთა ველისათა, იზ განძღენ კანჯარნი წყურილსა მათსა.

12. შუნ მფრინველთა ცისათა დაიმკვდ- ივ რონ და შორის კლდესა გამოსცენ ვმაჲ მათი.

13. ჭომელმან დაათრვნა მთანი საუნჯი- იდ თა თუსითა, ნაყოფითა საქმეთა ველთა თუს- თაჲთა აღავსო ქუეყანაჲ.

14. ჭომელმან აღმოაცენა თივაჲ მათათა იე და მწუანე სამსახურებელად კაცთა, ჭომელ- ივ მან გამოიღის პური ქუეყანი.

15. ღუნომან ახარის გულსა კაცისასა, საც- იზ ხებელმან მხიარულ-ყვის პირი, და პურმან განამტკიცის გული კაცისაჲ.

მიიქციან D

გამოადინნა C, გამოადინ- ნის E, გამოადინნი F

განძღეს BCDE კანჯარი CE

გამოსცეს BCF

დაათრვნის BCDE

თუსთაჲთა] მისთაჲთა CF აღ- აესე C

აღმოაცენის BCDE

გამოიღო BD

9. გარდავლენ CE. 10. გამოადინნენ A. 11. სუან C. A-ში ჯერ ყოფილა: განძღეს კანჯარი; პიოველი სიტყვის ბოლო ნ ახვა მელნითაა ნაწერი, მეორე სიტყვაშიც ი გადაკეთებულა ნ'დ და ი ზევით აქვს მიწერილი. კანჯარინი D. წყურილსა C. 12. მუნ C. ფრინველფრინველთა B, ფრინველთა CE. ცისა C. დაიმკვიდრონ B, დაიმკვიდრუნ F. 13. საუნჯითა C. საქმითა DE. 14. აღმოაცენის E. მწუანე B. მწუანე CEF. პური C. 15. ღუნომან B. მხიარულ C. პურმან C. განამტკიცის F

D

9. საზღვარი დასდევ, რომელსა არა გარდაჰვლენ, არცალა მიიქციონ და- ფარვად ქუეყანისა.

10. რომელმან გამოადინნა წყარონი ვვენებსა შინა, შორის მათათა დიოდინ- ან წყალნი;

11. სუან იგი ყოველთა მვეცთა ველისათა, განძღენ კანჯარნი წყურილსა მათსა.

12. მათ ზედა მფრინველთა ცისათა დაიმკვიდრონ, შორის კლდეთა მოსცენ ვმაჲ მათი.

13. დაათრობს მათათა ზესკენელთა მისთაგან; ნაყოფითა საქმეთა შენთაჲთა განძღეს ქუეყანაჲ.

14. რომელმან აღმოუცენა თივაჲ პირუტყუთა, და მწუანე სამსახურებელად კაცთა, გამოღებად პური ქუეყანი.

15. და ღუნოჲ ახარებს გულსა კაცისასა, საცხებელითა მხიარულ-ყოფად პი- რი, და პური გულსა კაცისასა განამტკიცებს.

ჯ

ღ

16. ჴანძღენ ხენი უფლისანი და ნაძუნი **იშ** და]—**F**
 ლიბანისანი, რომელ შენ დაძნერგენ.
17. შუნ მფრინველთა მართუე-ისხან, და ით მფრინველთა ცისათა **C**
 ბუღე ყარყაღთაჲ შერაცხილ მათლა. ისხენ **BD** მათლა] — **F**, მა-
 თა **CE**,
18. შთანი მალაღნი ირემთა და კლღენი **კ**
 შესავეღრებელად ყურღღელთა.
19. შეჭქმენ მთოვარე ჟამთათუს, მზემან **კა** შეჭქმნა **BCDEF** ჟამთათუს]
 ცნა ჟანი დასღვისა თუსისაჲ. ცნა ჟამსა თუსსა **C** თუსისაჲ] მი-
 სისაჲ **E**
20. შეჭქმნა ბნელი და იქმნა ლამშ, შას **კბ**
 შინა ვიდოღიან ყოვეღნი მჭეცნი ველისანი, ველისანი] მალნარისანი
BCDEF
21. ლეკუნი ლომთანი ყურიედ ტაცებად ყურიან **DE**
 და ითხოვენ ღმრთისაგან საზრღელსა მათსა. ითხოვეღ **BCD** საზრღელ-
 სა] საჭმელსა **E**
22. შოფენასა მზისასა შეკრბიან და საღ- **კვ**
 გურსავე თუსსა დაადგრიან.

16. ნაძუნი **C**, ნაძნი **D**. რომელმან **C**. 17. მენ **C**. ფრინველთა **BE**, ფრინველთა **C**.
 მართუე **EF**, მართუე **C**. ბუღე **B**. ბუღე **CE**, ბუღე **F**. ყარყაღთაჲ **E**. 18. ყურღღელთა]
 ჲდ სხვა ხელითაჲ გადასწორებუღი **A**: ყურღღელთა **DF**. 19. შეჭქმენ] **A**-ში **კ** ჴეღიდანა
 ჩამატებუღი, **6** ამოშლიღი ასოს ადგილას სწერია; აღმათ, თავდაპირვეღად ეწერა:
 შეჭქმნა. მთოვაროჲ **B**, მთოვარშ **CE**, მთუარშ **F**. ჟამთათუსის **F**. დასღლისა **C**, დასღლისა **E**.
 20. ლამეშ **BF**, ლამე **D**. 21. ლეკუნი **C**. ყურიედ] ეღ სხვა მელნით სწერია **A**; ყურიოდ **B**,
 ყურიოდ **C**, ყურიან **E**. [ით]ხოვეღ **D**. ითხოვენ **E**. 22. საღგურსავე **C**, საღგორსავე **F**. თუსისა **B**,
 თუსა **C**. დაადგრიან **A**, დაარგრიან **F**.

ღ

16. განძღენ ხენი ველისანი და ნაძუნი ლიბანისანი, რომელ დაძნერგენ.
17. მუნ სირთა ბუღე-იდგან, და ჰეროდიაჲს სამკჯღრებელი შერაცხილ მათლა
 (GH). [მუნ მფრინველთა მართუე-ისხან, და ბუღე ყარყაღთაჲ შერაცხილ
 მათლა (L)].
18. მთანი მალაღნი ირემთა, კლღენი შესავეღრებელად ყურღღელთა.
19. შეჭქმნა მთოვარე ჟამთათუს, მზემან ცნა ჟამი დასღვისა თუსისაჲ.
20. დასღვე ბნელი და იქმნა ლამე, მას შინა ვიდოღიან ყოვეღნი მჭეცნი
 მალნარისანი,
21. ლეკუნი ლომთანი მყვარღნი ტაცებად და თხოვეღ ღმრთისაგან საზრ-
 ღელსა მათსა.
22. აღმობრწყინდა მზე, და შეკრბეს და საღგურთავე თუსთა დაადგრიან.

C

D

23. ღამოვიდის კაცი საქმესა თვისსა და კლ გამოვიდეს D შრომასა კელთა მისთასა მიმწუხრამდე.

24. შამეთუ დიდ არიან საქმენი შენნი, კე უფალო, და ყოველივე სიბრძნით ჰქმენ; Cლივ- კვ სო ქუეყანაჲ დაბადებულთა შენითა.

25. ესე ზღუაჲ დიდი და ვრცელი, შას კვ შინა არიან ყოველნი ქუეწარმაველნი, რომელთაჲ არა არს რიცხვ, შვეცნი წულილნი კვ დიდთა თანა; მას ზედა ნაენი ვლენან;

26. შეშაპი ესე, რომელ შენ დაჰბადე სამ- კთ ღერელად მათდა.

27. ყოველნივე შენგან ელიან მოცემად ლ საზრდელი მათი ჟამსა;

28. შოსცე მათ, და აღიზარდნენ იგინი, ლა აღამაღლე კელი შენი და ჰზრდიდე ყოველთავე სიტკბოებითა ნებისა შენისაჲთა.

29. ღარე-მიიქციე პირი შენი მათგან, ლბ შეძრწუნდიან; მოუღე სული მათი მათგან, მოაკლდიან და მიწადვე თვსა მიიქციან.

არიან| ვიდოდან BD რომელთაჲ| რომელთა თანა F'

შენ|—DE

მათა CEF, მათთა BD

იზარდნენ BDEF,

აღამაღლო BCDEF ყოველთა BCD

მათგან (1)]+და BCDE

მოუღი DF მათი| შენი C მათგან (2)]+და CE თვსად DF

23. მიმწუხრამდე C. 24. შენი A. ქმენ E. აივსო BCDEF. 25. ზღუაჲ C. მას შინა| მასში C. ქუეწარმაველნი C. რომელთა BDE. რიცხვ BCE. წურილნი BD, წულლნი C. 26. რომელმან C. 27. სარხდელი C. 28. აღიზარდნენ C. აღამაღე A. ზრდიდე C, სზრდიდე D. 29. შეძრწუნდიან C. მოუღე C. სული C. მოაკლდიან BD.

L

23. გამოვიდეს კაცი საქმესა თვისსა, და შრომასა თვისსა მიმწუხრამდე.

24. ვითარ განდიდნეს საქმენი შენნი, უფალო, და ყოველივე სიბრძნით- ჰქმენ; აღივსო ქუეყანაჲ დაბადებულთა შენითა.

25. ესე ზღუაჲ დიდი და ვრცელი, მას შინა არიან ქუეწარმაველნი, რომელთაჲ არა არს რიცხვ, შვეცნი წურილნი დიდთა თანა; მას ზედა ნაენი- ვლენან;

26. ვეშაპი ესე, რომელ დაჰბადე სამღერელად მისა.

27. ყოველნივე შენგან ელიან მოცემად საზრდელი თვისი ჟამსა;

28. მოსცი მათ, და აღიზარდიან იგინი, ხოლო აღალი რაჲ კელი შენი, ყოველნივე განაძლნი სიტკბოებითა.

29. ხოლო გარე-თუ-მიიქციი პირი შენი, შეძრწუნდიან, მოუღი სული მათი, და მოაკლდიან და მიწადვე თვსად მიიქციან.

ს

ღ

30. ღამოავლინო სული შენი, დაჰბადნე ლგ იგინი, განაახლო პირი ქუეყანისაჲ.

გამოავლინე CDE შენი და BDF დაჰბადნე D იგინი და BCDEF განაახლე CF

31. სყავნ დიდებაჲ უფლისაჲ უკუნისამდე, ლდ იხარებდინ უფალი კმნულთა თჳსთა ზედა.

თჳსთა] მისთა C

32. შომელმან მოხედო ქუეყანასა და შე- აძრწუნო იგი, შეახო მათთა, და კუმოდიან.

ლე მოხედა BDEF. მოჰბედნი C და (1)—F შეაძრწუნა BDE

33. ზაქებდე უფალსა ცხორებასა ჩემსა, უგალობდე ღმერთსა ჩემსა, ვიდრემდის ვი- ყო მე.

ღმერთსა ცხორებასა D

34. ჟებილ ეყავნ მას კურთხევაჲ ჩემი, და მე ვიხარებდე უფლისა მიმართ.

ლზ ნუ არღარა B იპოვებიედ BCDF

35. შოაკლდენ ცოდვილნი ქუეყანით, და უსჯულონი ნულარა იპოვებიან მას ზედა; აკურთხევს სული ჩემი უფალსა.

მუჯლი ლშ

მუჯლი ლშ F

დიდებაჲ, თაყუანის-ცემაჲ

დიდებაჲ F, თაყუანის-ცემაჲ BD

30. გამოავლინო თავდაპირველად: გამოავლინე A. დაჰბადნე A. განაახლო ბოლო ოს მა- გიერ თავდაპირველად A-ში ე ეწერა. 31. უკუნისამდე (სრულად) B. კმნულთა C. 32. მოხედო... შეაძრწუნო თავდაპირველად ეწერა: მოხედა ... შეაძრწუნა A. ა ნათლად ჩანს მეორე ზმნის ბოლოს; მოჰხედა D. შეაძრწუნო C. კმოდინ BCDE. 34. კურთხევაჲ D. 35. ურჯულონი BDEF, ურჯულონი C. ნღარა C. იპოვებიედ CD.

ღ

30. გამოავლინო სული შენი და დაჰბადნე იგინი და განაახლო პირი ქუე- ყანისაჲ.

31. იყავნ დიდებაჲ უფლისაჲ უკუნისამდე, იხარებდეს უფალი კმნულთა ზედა თჳსთა.

32. რომელი მოხედავს ქუეყანასა ზედა და ჰყოფს მას შეძრწუნებულ. რო- მელი შეახებს მათთა, და კუმოდიან.

33. ვაქებდე უფალსა ცხორებასა ჩემსა, უგალობდე ღმერთსა ჩემსა, ვიდ- რემდის ვიყო მე.

34. ტკბილ ეყავნ მას გალობაჲ ჩემი, ხოლო მე ვიხარებდე უფლისა მი- მართ.

35. მოაკლდენ ცოდვილნი ქუეყანით, და უსჯულონი ნულარა იპოვებიედ მას ზედა; აკურთხევს სული ჩემი უფალსა.

დიდებაჲ

C

D

4ჩჩჩჩ 77

4ჩჩჩჩ B, 4ჩჩჩჩ შუ-77 CF

104

ფსალმური რღ, აღელუაჰთა

1. Cუარებდით უფალსა და ხადო დეთ სა- ა ხელსა მისსა, შიუთხრობდით წარმართთა ბ შორის საქმეთა მისთა.

2. აკურთხევდით და უგალობდით მას, ში- გ უთხრობდით ყოველთა საკრველებათა მის- თა, რომელ კმნა.

3. აქებდით სახელსა წმიდასა მისსა; უხა- დ რებდით გულნი, რომელნი ეძიებთ უფალსა.

4. მოიძიეთ უფალი, განძლიერდით და ეძიებდით პირსა მისსა მარადლე;

5. შოიჯსენენით საკრველებანი მისნი, ე რომელ კმნა, სასწაულნი და სამართალნი პირისა წისისანი.

აღელუაჰ, მოძღურებაჰ კრისტო- სი პირველსა ერსა, რომელ ღმერთმან ქველ-კმნა, რღ B. აღე- ლუაჰ, მოძღურებაჰ წარმართთაჰ CD. მოძღურებაჰ წარმართთაჰ [...]შისა მისთჳ[...] ქველის-საქმე- თა [...] E

იხარებდენ C

და განძლიერდით. E ეძიებ- დეთ C მარადლე] მარადის

BCD

104. სათ. F-ში არ იკითხება. კანონი იჲ F. 1. აუვარებდით BE. ჰხადოღეთ F; ამ სიტყვაზე F ხელნაწერი წყდება. მისა A. მიუთხრობდით C. წარმართა D. 2. მიუთხრობდით C. საკურველე- ბათა B. რომელმან C. 4. განძლიერდით B. მისა A. 5. მოიჯსენენთ E, მოიჯსენეთ B. საკურვე- ლებანი B. სასწაულნი C, სასწაულ E.

D

104

აღ-ღ

1. აუვარებდით უფალსა და ხადოღეთ სახელსა მისსა, მიუთხრობდით წარ- მართთა შორის საქმენი მისნი.

2. აქებდით მას და უგალობდით მას, მიუთხრობდით ყოველთა საკრველე- ბათა მისთა.

3. იქებოდეთ სახელითა მისითა წმიდითა; იხარებდენ გული მეძიებელთა უფლისათაჰ.

4. მოიძიეთ უფალი და განძლიერდით და ეძიებდით პირსა მისსა მარადის;

5. მოიჯსენეთ საკრველებათა მისთაჰ, რომელ კმნა სასწაულნი და სამარ- თალნი პირისა წისისანი.

ს

ღ

6. ნათესავნი აბრაჰამისნი მონანი მისნი, ვ შვილნი იაკობისნი და რჩეულნი მისნი.

7. შავადი არს უფალი ღმერთი ჩუენი, და ზ ყოველსა ქუეყანასა ზედა არიან სამართალნი მისნი.

8. შოიჯენა უკუნისამდე აღთქუმაჲ თვისი, მ სიტყუაჲ, რომელ ამცნო ათასამდე ნათესავად;

9. აღთქუმაჲ, რომელ ყო აბრაჰამის თანა თ და ფიცი მისი ისაკის თანა.

10. შამტკიცა ბრძანებაჲ ეისი იაკობის თ თანა და ისრაელსა ზედა აღთქუმაჲ საუკუნოჲ.

11. ზრქუა მათ: თქუენ მიგცე ქუეყანაჲ ია იგი ქანანისაჲ ნაწილად მკვდრობისა თქუენისა;

12. ჭამეთუ იყენეს იგინი რიცხვთ მცი- იბ რედ-მცირედ და სხემ მას ზედა.

13. შილოდეს იგინი თესლითი თესლად იგ და მეფეთაგან ერად სხუად.

მისნი] შუნნი E

და სიტყუაჲ BCDE

იაკობის თანა ბრძანებაჲ მისი BCDE ისრაელსა ზედა] ისრაელისა თანა CE

მათ] მას BD

თესლამდე CE

6. აბრაამისნი BE. აბრაამისნი C. რჩეულნი C. 8. აღთქუმაჲ C, აღთქუმაჲ D. და ნათესავად C. 9. აღთქუმაჲ C. აბრაამის C. აბრაამამის D. აბრაამის E. ისაკის B, ისააკის E. 10. იაკობის B. 11. რქუა C. მიქუე B. ქნისა A, ქანანისა CD. მკუიდრობისა B. 12. იყუენეს B. რიცხვით B. მცირედ-მცირე BD, მცირე-მცირედ C, მცირე-მცირე E. 13. სხუად C.

ღ

6. ნათესავნი აბრაჰამისნი მონანი მისნი, შვილნი იაკობისნი რჩეულნი მისნი.

7. თავადი არს უფალი ღმერთი ჩუენი, და ყოველსა ქუეყანასა ზედა არიან სამართალნი მისნი.

8. მოიჯენა უკუნისამდე აღთქუმისა თვისისაჲ და სიტყუაჲ, რომელ ამცნო ათასამდე ნათესავად,

9. რომელ-იგი დადვა აბრაჰამის თანა და ფიცი მისი ისაკის თანა.

10. და დამტკიცა იგი იაკობის თანა ბრძანებად და ისრაელისა აღთქუ- მაღ საუკუნოდ.

11. ჰრქუა მას: შენ მიგცე ქუეყანაჲ იგი ქანანისაჲ ნაწილად მკვდრობისა თქუენისა;

12. რამეთუ იყენეს იგინი რიცხვთ მცირე-მცირე და მსხემ მას შინა.

13. და ვილოდეს იგინი თესლითი თესლად და მეფეთაგან ერად სხუად.

ზ

14. ზრა აუფლო კაცსა ვნებად მათდა, იდ აუფლა D მათა BCE მეფე-
ანხილა მათთჳს მეფეთა და ჰრქუა:
15. ნუ შეეხებთ ცხებულსა ჩემსა, და წი-
ნაწარმეტყუელსა ჩემსა ნუ ავენებთ.
16. შოუწოდა სიყმილსა ქუეყანად, და ყო-
ველი ძალი პურისაჲ შეიმუსრა.
17. წარავლინა წინაჲსწარ მათსა კაცი, და იზ
მონად განისყიდა იოსები.
18. შაამდაბლნეს ბრკოლითა ფერწნი მის-
ნი. შვიედა ჯაჭუსა გუამი მისი;
19. მოწვენადმდე სიტყუსა მისისა სიტყუა-
მან უფლისამან განცადა იგი.
20. მიავლინა მეფემან, განჰქსნა იგი და
მთავრად ერისა განუტევა იგი.
21. შაადგინა იგი უფლად სახლსა თჳსსა კ
და მთავრად ყოველსა ზედა მონაგებსა მისსა;
22. სწავლად მთავართა მისთა ვითარცა კ
თავი თჳსი და მოხუცებულნი, რაჲთა გონიერ-
ყვნეს.

ყ

14. შეეხებით BDE ცხებულთა
ჩემთა და წინაწარმეტყუელ-
თა ჩემთა BD
15. ქუეყანად] + მათა BE, მათ-
და D შემუსრა BCDE
16. მათსა] — C და] — BD
17. დამდაბლნეს B, დამდაბლ-
დეს E ბრკოლითა] ბორკი-
ლითა BCDE

18. თჳსსა (მისსა E) ზედა BCDE
19. მისთა] მათთა CE
20. მოხუცებულნი მისნი C,
მ. მათნი E

14. აუფლო C. მეფეთა] თავდაპირველად: მეფესა A. რქუა BCE. 15. ნუ (1. 2) C. 16. მოუწო-
და C. პურისაჲ C. შემუსრა C. 17. განისყიდა BCE. ჲოსები B. 18. თავდაპირველად: დამდაბლ-
დეს A. ბრკოლითა] სრულად A. ჯაჭუსა A, ჯაჭუსა C. 19. მოწვენადმდე BCDE. სიტყუისა B. სი-
ტყუამან C. 20. განქსნა BCDE. განუტევა C. 21. უფლად C. 22. მოხუცებულნი A. მოხუცებულ-
ნი C. გ-ყნეს B.

ღ

14. არა აუფლა კაცსა ვნებად მათდა და ანხილა მათთჳს მეფეთა:
15. ნუ შეეხებით ცხებულსა ჩემსა და წინაწარმეტყუელთა ჩემთა შორის
ნუ უკეთურობთ.
16. და მოუწოდა სიყმილსა ქუეყანად და ყოველი ძალი პურისაჲ შემუსრა.
17. წარავლინა წინაჲსწარ მათსა კაცი, და მონად განისყიდა იოსები.
18. დაამდაბლნეს ბორკილითა ფერწნი მისნი, რკინასა განვლო სულმან მისმან.
19. ვიდრე მოწვენადმდე სიტყუსა მისისა სიტყუამან უფლისამან გამოა-
ქურვა იგი.
20. მიავლინა მეფემან და განჰქსნა იგი მთავრად ერისა და განუტევა იგი.
21. და დაადგინა იგი უფლად სახლისა თჳსისა და მთავრად ყოველისა მო-
ნაგებისა მისისა;
22. სწავლად მთავართა მისთა ვითარცა თავი თჳსი და მოხუცებულთა მის-
თა განბრძნობად.

ს

ღ

23. შევიდა ისრაელი ეგვიპტედ, და იაკობ კბ დაეშენა ქუეყანასა მას ქამისსა. მას]—D
24. ოლაორძინა ერი თვისი ფრიალ და გა- კბ ნაძლიერნა იგინი უდიდეს ყოველთა მტერთა მათთა. ყოველთა]—C მათთა] მისთა BCD
25. ღარე-მიჰქცია გული მათი მოძულე- კდ ბად ერისა თვისისა და ზაკუვად მონათა მისთა. -მოჰქცია CE მათი] მისი BCDE მისთა] თვსთა BCD
26. ჭარავლინა მოსე, მონაჲ თვისი და აპ- კე რონ, რჩეული თვისი; თვისი] მისი E
27. შისცნა მათ სიტყუანი სასწაულთა მის- კვ თანი და ნიშნი მისნი ქუეყანასა მას ქამისსა; მისნი] მათნი C
28. შიავლინა მათა ბნელი და დააბნელ- კწ ნა იგინი, რამეთუ მათ განამწარნეს სიტყუანი მისნი. მათდა D მათნი C
29. ღარდაჰქცინა სისხლად მდინარენი მათ- კწ ნი და მოწყვდნა თევზნი მათნი; და]—E
30. ღანამრავლა ქუეყანამან მათმან მყუა- კთ რი საუნჯეთა მეფეთა მათთასა. საუნჯეთაგან...მათთაჲსა CE

2 3

23. ისრაელი (სრულად) B. ეგვიპტედ E. დაეშენა E. 24. განაძლიერნა B. იგინი] იგი BD. უდიდეს C, უდიდეს E. ყთა ზა B. 25. მოძლება C, მოძულეება E. ზაკვად BD, ზაკვად C. 26. არონ C. რჩეული C. 27. სასწაულთა C. ქამისა D. 29. გარდაჰქცინა BE, გარდაჰქცინა C. მოსწყვდნა BD. 30. მყვარი C. საუნჯეთა C. მათთა D.

ღ

23. და შევიდა ისრაელი ეგვიპტედ, და იაკობ დაემკვდრა ქუეყანასა მას ქამისსა.
24. და ალაორძინა ერი მისი ფრიალ და განაძლიერა იგი უფროჲს მტერთა მისთა.
25. გარდაჰქცია გული მისი მოძულეებად ერისა მისისა და ზაკუვად მონათა შორის მისთა.
26. წარავლინა მოსე, მონაჲ მისი, და აპრონ, რომელი გამოიჩინა თავისა თვისისა;
27. დასხნა მათ შორის სიტყუანი სასწაულთა მისთანი და ნიშთა მისთანი ქუეყანასა მას ქამისსა.
28. მიავლინა მათდა ბნელი და დააბნელნა, რამეთუ განამწარნეს სიტყუანი მისნი.
29. გარდაჰქცინა სისხლად მდინარენი მათნი და მოსწყვდნა თევზნი მათნი;
30. განამრავლა ქუეყანამან მათმან მყუარნი საუნჯეთა შორის მეფეთა მათთაჲსა.

C

D

31. თქუა, და მოჲდა ძალღის მწერი და ლ
მუმილი ყოველთა საზღვართა მათთა.

32. ჴარდაქცია წჳმად მათი სეტყუად, ლა
და ცეცხლი აღატყდებოდა ქუეყანასა მათსა; აღატყდა DE

33. შოსრა ვენაჲები მათი და ლელოანი ლბ ლელუები CF
მათი და შემუსრა ყოველი ხე საზღვრისა
მათისაჲ.

34. თქუა, და მოჲდა მკალი და ბუზი, ლგ
რომლისა არა იყო რიცხჳ;

35. შოჴამა თივაჲ ქუეყანისა მათისაჲ და ლდ და]—B
მოსრა ყოველი ნაყოფი მათი.

36. შოწყუდა ყოველი პირმშოჲ ქუეყანასა ლე ქუეყანასა მას BCDE
ეგჳბტისასა, დასაბამი ყოვლისა ნაშრომისა
მათისაჲ.

37. ჴამოიყვანნა იგინი ოქროჲთა და ვეცხ- ლგ
ლითა, და არა იყო ნათესაჲსა მათსა სნე-
ულ.

31. თჳა C. მჳმილი C. საზღვართა B, საზღვართა C, საღვართა E. 32. წჳმად BE. სე-
ტყად C. ცეცხლი A. 33. ლელოანი B, ლელუები CE. შემუსრა C. ხეჲ B, ბშ CE. საზღვრი-
სა C, საზღვარისა D. 34. ბუზი C. რომლისაჲ E. რიცხუ B. 36. მოსწყუდა B. ვეჳიბტისასა B,
ვეჳიტისასა E. 37. გამოიყვანნა B; A-ში ერთი ნ ჩამატებულია. სნეულ C.

L

31. თქუა, და მოჲდა ძალღის მწერი და მუმილი ყოველთა საზღვართა
მათთა.

32. დასხნა წჳმანი მათნი სეტყუად, და ცეცხლი აღატყდებოდა ქუეყანასა
მათსა.

33. და დასცა ვენაჲები მათი და ლელუოანი მათი და შემუსრა ყოველი ხე
საზღვარისა მათისაჲ.

34. თქუა, და მოჲდა მკალი და ბუზი, რომლისა არა იყო რიცხჳ;

35. შეჴამა ყოველი თივაჲ ქუეყანასა შინა მათსა და მოჴამა ყოველი ნაყო-
ფი ქუეყანისა მათისაჲ.

36. და დასცა ყოველი პირმშოჲ ქუეყანასა შინა მათსა, დასაბამი ყოვლისა
ტყვილისა მათისაჲ.

37. და გამოიყვანნა იგინი ოქროჲთა და ვეცხლითა, და არა იყო ნათესაჲ-
სა მათსა სნეულ.

ჯ

ღ

38. ზხარა ეგვბტემან 'გამოსლვამ მათი, რა- ლ ზ
მეთუ შიში დიდი დაეცა მათ ზედა.

რამეთუ დაეცა BCDE დიდი] მისი CE დაეცა]—BCDE

39. ჴანჰმარტნა ღრუბელნი საგრილად ლ მ
მათდა დღისი, ცეცხლითა უნათებდა მათ ლამე.

განჰმარტა ღრუბელი BD მათა BCE და ცეცხლითა BCD უნთებდა BCDE

40. 'ითხოვეს, და მოსცა მათ მწყერ-მარ- ლ
ჯილი და პურითა ზეცისაჲთა განაძღნა იგინი;

41. სცა კლდესა, და გამოეცნეს წყალნი, მ
და ვიდოდეს ურწყულ(ს)ა მდინარენი.

და(1)]—E

42. შოიჯსენა სიტყუაჲ წმიდაჲ მისი, რო- მ
მელ თქუა აბრაჰამის თანა მონისა თვისისა.

რამეთუ მოიჯსენა BCDE

43. ჴამოიყვანა ერი თვისი სიხარულით და მ
რჩეულნი თვისნი—შუებით.

თვისნი] მისნი BCDE

44. შისცა მათ სოფლები წარმართთაჲ და მ
ნაშრომი ერისაჲ დაუმკვდრა მათ,

45. შაჲთა დაიცივნენ სამართალნი მისნი მ
და შჯული მისი მოიძიონ.

მუღო მღ

დიდებამ, თაყუანის-ცემამ

დიდებამ CD, თაყუანის-ცემამ B

38. გამოსლავ A, გამოსულავ E. მის E. 39. განმარტნა CE. ღრუბელნი C. უნთებდა A. უნთებდა C. ლამე B. 40. ითხოვეს BCD. 41. გაცენეს D. ურწყულსა C. 42. აბრაჰამის C, აბრაჰამის E. 43. რჩეულნი C. შუებით C. 44. მიცა D. დაუმკვდრა B, დაუმკვდრა C. 45. დაიცივნეს C. რჩული BDE, რჩული C. მოიძიონ] მოიძულონ A.

ღ

38. იხარა ეგვბტემან გამოსლვისა მათსა, რამეთუ დაეცა შიში მათი მათ ზედა.

39. განჰმარტა ღრუბელი საგრილად მათდა და ცეცხლი მნათობად მათდა ლამე.

40. ითხოვეს, და მოკდა მწყერ-მარჯილი, და პურითა ზეცისაჲთა განაძღნა იგინი;

41. სცა კლდესა, და გამოეცნეს წყალნი, და ვიდოდეს ურწყულსა მდინარენი.

42. რამეთუ მოიჯსენა სიტყუსა წმიდისა თვისისა, რომელ ყო აბრაჰამის მიმართ მონისა თვისისა.

43. და გამოიყვანა ერი თვისი სიხარულით და რჩეულნი მისნი—შუებით.

44. და მისცა მათ სოფლები წარმართთაჲ, და ნაშრომი ერთაჲ დაიმკვდრეს,

45. რაჲთა დაიცივნენ სამართალნი მისნი და შჯული მისი მოიძიონ.

დიდებამ

C

D

105

ფსალმუნი რე, აღელუაჲთა

1. ლუარებდით უფალსა, რამეთუ ტკბილ ა არს, რამეთუ უკუნისამდე არს წყალობაჲ მისი.

2. შინ-მე იტყოდის ძლიერებათა უფლისა- ბთა და სასმენელ-ყენეს ყოველნი ქებულებანი მისნი?

3. ნეტარ არიან, რომელთა დაიცვენ სა- გმართალნი მისნი და ყონ სიმართლე მისი ყოველსა ეამსა.

4. შომიქსენენ ჩუენ, უფალო, სათნოთა დ თანა ერისა შენისათა და მოგუხედენ ჩუენ მაცხოვარებითა შენითა,

აღელუაჲ, მოძღურებაჲ კერატ- მსახურებისათს, ჰურიათა ნათე- სავისათს, რე BD. აღელუაჲ, მოძღურებაჲ კერატმსახურები- სათს C. რე, მოძღურებაჲ ხენე- შად მსახურებისათს E

ერისა შენისათა] ერისათა C მომხედენ BD

105. სათ. რე] - D. მოძღურებაჲ C. კერატმსახურებისათს C. 1. აუვარებდით B, აჯარებდით C. 2. ძრიელებათა B. 3. სიმართლჲ BE, სიმართლე C. 4. მომიქსენე B. მოგხედენ CE. მაცხო- ვარებითა E.

E

ԳԻՐԱՆ 71

105

აღ'ა

1. აუვარებდით უფალსა, რამეთუ ტკბილ არს, რამეთუ უკუნისამდე არს წყალობაჲ მისი.

2. ვინ-მე იტყოდის ძლიერებათა უფლისათა, სასმენელ-ყენეს ყოველნი ქე- ბულებანი მისნი?

3. ნეტარ არიან, რომელთა დაიცვან სამართალი და ყონ სიმართლე ყო- ველსა ეამსა.

4. მომიქსენენ ჩუენ, უფალო, სათნოებითა ერისა შენისაჲთა და მომხედენ ჩუენ მაცხოვარებითა შენითა,

ზ

5. ძაძთა ვიხილოთ ჩუენ სიტკბოებჲაჲ რჩე- ე
ულთა შენთა თანა და ვიხარებდეთ ჩუენ
სიხარულითა ნათესაეისა შენისაძთა, ძაძთა ვ
გაქებდენ შენ სამკვდრებელთა შენთა თანა.

6. ძამეთუ შეგცოდეთ ჩუენ მამით ჩუენით- ზ
ურთ, უსჯულო ვიქმნენით და განგიდევით
ჩუენ შენგან.

7. ძაძათა ჩუენთა ეგვტეს შინა არა გუ- მ
ლისკმა-ყვენეს საკვრველებანი შენნი და არა
მოიკსენნეს მრავალნი წყალობანი შენნი, ჴან- თ
გარისხეს შენ წიაღსლვასა ზღვსა მის მეწა-
მულისასა.

8. ჴსნა იგინი სახელისა მისისათჳს, რაჲ- ი
თამცა გულისკმა-ყვენეს ძლიერებანი მისნი;

9. შექრისხნა ზღუასა მეწამულსა, განჳმა, ია
და უძლოდა უფსკრულთა შინა, ვითარცა
უღაბნოსა ზედა;

5. რჩეულთა C. სამკვდრებელთა C. 6. ჩუენითურთ C. ვრჩელო C, ურჩელო E. გეტრჳვი-
ნით C, გეტრუენით E. 7. ეგვტეს A. გულისხმა-ყვენეს BDE. გვლისხმა-ყვენეს C. საკურველება-
ნი B. შენი (1, 2) A. მოიკსენნეს B. მეწამულისასა C. 8. იკსნა D. გულისკმა-ყუნეს AD, გულის-
ხმა-ყვენეს BC, გ-ყვენეს E. ძრეილებანი B. 9. შესრისხნა C. ზღვასა C. მეწამულსა C. უძლო-
და C. უფსკულსა E. უღაბნოსა C.

ღ

5. რაჲთა ვიხილოთ ჩუენ სიტკბოებჲაჲ რჩეულთა შენთაჲ და ვიხარებდეთ
ჩუენ სიხარულითა ნათესაეისა შენისაძთა, რაჲთა ვიქებოდით ჩუენ სამკვდრე-
ბელთა შენთა თანა.

6. ვცოდეთ მამათა ჩუენთა თანა, უსჯულო ვიქმნენით და გეტრუენით შენ.

7. მამათა ჩუენთა ეგვტეს შინა არა გულისკმა-ყვენეს საკვრველებანი შენნი,
არცა მოიკსენნეს მრავალნი წყალობანი შენნი და განგამწარეს წიაღსლვასა
ზღვსა მის მეწამულისასა.

8. და იკსნა იგინი სახელისა მისისათჳს, რაჲთამცა გულისკმა-ყვენეს ძლიე-
რებჲაჲ მისი;

9. და შექრისხნა ზღუასა მეწამულსა, და განჳმა, და უძლოდა მათ უფსკ-
რულსა შინა, ვითარცა უღაბნოსა ზედა;

ღ

ჩუენ (1)]—C

ნათესაეისა] ზირისა C
გაქებდენ BCD, გაქებდეთ E

უსჯულო ვიქმნენით და გან-
გიდევით ჩუენ შენგან] ურ-
ჩულოჲ ვყავთ და გეტრუ-
ენით BCDE+შენ CD

არა (2)] არცა D

წიაღსლვასა მის CE მის]—
CE

და იკსნა C

უძლოდა მათ C უფსკრულ-
სა E

C

10. ჴანარინნა იგინი კელისაგან მოძულე- იბ
თა მათთაჲსა და იქსნა იგინი კელთაგან
მტერთა მათთაჲსა;

11. შაფარნა წყალმან მაჰირებელნი მათ- იგ მათნი] მისნი C
ნი, და ერთიცა მათგანი არა განერა.

12. ჴრწმენა მათ სიტყჳსა მისისაჲ და იდ
აქებდეს კებულეზასა მისსა. კებულეზათა მისთა E

13. ჴსწრაფეს და დაივიწყენეს საქმენი იე ისწრაფდეს C დაივიწყენეს
ღმერთისანი და არა დაუთმეს ჴრახვათა მის- მათ BCD
თა.

14. ჴულმან ჰრქუა გულის-თქუმაჲ უდაბ- იგ
ნოსა, და განცადეს ღმერთი ურწყულსა.

15. შოსცა მათ თხოვაჲ მათი და მოუვ- იზ
ლინა სავსებაჲ სულსა მათსა.

16. ჴანარისხეს მოსე ბანაკსა მათსა და იღ
არონ, წმიდაჲ უფლისაჲ.

17. ჴანგლო ქუეყანაჲ, დანთქა დათანი, ით და დანთქა C
დაფარა ბანაკი აბიროვნისი;

10. განარინა B. მოძულეთა C. 12. რწმენა C. მისა A. 14. რქუა BCD. გულის-თქუმაჲ C.
უდაბნოსა C. ურწყულსა C. 15. თხოვაჲ E. სულსა C. 16. არონ A, არონ C, აპრონ BDE.
17. დანთქა BCE. დაფარა B. აბიროვნისი BD, აბიროვნისი CE.

ღ

10. და განარინნა იგინი კელისაგან მოძულეთაჲსა და იქსნნა იგინი კელი-
საგან მტერთა მათთაჲსა;

11. და დაფარნა წყალმან მაჰირებელნი მათნი, და ერთიცა მათგანი არა
განერა.

12. და ჰრწმენა მათ სიტყჳსა მისისაჲ და აქებდეს კებულეზასა მისსა.

13. ისწრაფეს და დაივიწყენეს მათ საქმენი მისნი და არა დაუთმეს ჴრახვასა
მისსა.

14. და გულმან-უთქუა გულის-თქუმაჲ უდაბნოსა შინა, და განცადეს ღმერ-
თი ურწყულსა შინა.

15. და მოსცა მათ თხოვაჲ მათი და მოუვლინა სავსებაჲ სულსა მათსა.

16. და განარისხეს მოსე ბანაკსა შინა და აპრონ, წმიდაჲ უფლისაჲ.

17. განგლო ქუეყანაჲ და დანთქა დათან და დაფარა ბანაკი აბიროვნისი;

ს

ღ

18. **ს**ეცხლი ალატყდა კრებულსა მათსა, **კ** კრებულსა შორის **BD**
და აღმან შეწუნა ცოდვილნი.

19. **ს**მნეს ვბოჲ ქორებს, თაყუანის-სცეს **კა**
კერპსა მას;

20. **ს**ვალეს დიდებაჲ მათი მსგავსად ვბოჲ- **მათი**] მისი **BE**
სა მის თივის მკამელისა.

21. **ს**აივიწყეს მათ ღმერთი მაცხოვარე- **კბ** **მათი**]—**BCDE**
ბისა მათისაჲ, რომელმან ქმნა დიდ-დიდნი
ქუეყანასა მას ეგვპტიასა,

22. **ს**აკურველებანი მისნი ქუეყანასა მას **კგ**
ქამისსა და საშინელებანი მისნი ზლუასა მე- **ზლუასა** მას ზედა (ზედა—**E**)
წამულსა. **BDE**

23. **ს**ქუა მოსრვაჲ მათი, არა თუმცა მოსე **კდ**
რჩეული დგა წინაშე მისსა; **ს**იექცა პირსა **კე** **რჩეული** მისი **BCD**
მისსა და გარე-წარაქცია რისხვაჲ მისი, **და**]—**C**
რადთამცა არა მოისრნეს იგინი. **რადთა C**

24. **ს**ეურაცხ-ყვეს ქუეყანაჲ იგი გულის- **კვ**
სათქუმელი და არა ჰრწმენა სიტყვსა მისისაჲ;

18. კრებულსა C. შეწუნა C. 19. თაყუანის-სცეს C, თაყუანი-სცეს D. 20. მკამელისა C. 21. მაც-
ხოვარებისა E. 22. საკურველებანი B. გამისა D. შინელებანი C. ზლუასა C. 23. თქუა C.
რჩეული C. მისა (1, 2) A. 24. შეურაცხ-ყვეს C. გულის-სათქუმელი C. რწმენა C. სიტყვისა E.

ღ

18. და **ს**ეცხლი ალატყდა კრებულსა შორის მათსა, და აღმან შეწუნა ცოდ-
ვილნი.

19. და **ს**მნეს ვბოჲ ქორებს და თაყუანის-სცეს **კერპსა** მას;

20. და **ს**ვალეს დიდებაჲ მათი მსგავსად ვბოჲსა მის თივის მკამელისა.

21. და დაივიწყეს ღმრთისა მაცხოვარისა მათისაჲ, რომელმან ქმნა დიდ-
დიდნი ეგვპტეს შინა,

22. **ს**აკურველებანი მისნი ქუეყანასა მას **ქამისსა** და საშინელებანი მისნი
ზლუასა მას ზედა მეწამულსა.

23. და **ს**ქუა მოსრვაჲ მათი, არა თუმცა მოსე, რჩეული მისი, დადგა სრვა-
სა მას წინაშე მისსა გარე-მიქცევაღ გულის წყრომაჲ მისი, რადთამცა არა
მოსრნა იგინი.

24. და **ს**ეურაცხ-ყვეს ქუეყანაჲ იგი გულის-სათქუმელი და არა ჰრწმენა
მათ სიტყვსა მისისაჲ;

C

D

25. ზრტყნიდეს ბანაკსა მათსა და არა კ^ს ისმინეს ჯმად უფლისაჲ.

26. ლილო ჯელი მისი მათ ზედა დაცემად კ^ს მათდა უდაბნოსა ზედა,

27. შაცემად ნათესავისა მათისა წარმართ-
თა შორის და განზნევად მათდა სოფლებსა
შორის.

28. შეიბილწნეს იგინი ბელფეგორის მიერ, ლ
კამეს ნაგები დამშთერისაჲ.

29. ჴანარისხეს იგი საქმითა მათითა, და ლა
განმრავლდა მათ ზედა შემუსრვაჲ.

30. შადგა ფინეზ, იქსნა იგინი, დაეყენა ლბ და იქსნა BCDE იგი CE და-
სიკუდილი; აყენა BD

31. და (მი)ერაცხა მას სიმართლედ თეს-
ლითი თესლამდე და მიუკუნისამდე.

მათა BCE

მათა E განზნევაჲ მათი BCD

მიერ] მიმართ BD, შინა C და
კამეს BCDE ნაგები იგი B,
ნაეკრპავი C და მშთერისაჲ]
მშთერისაჲ BD, მკუდრისაჲ
CE

შემუსრვილებაჲ B

შეერაცხა BCDE მას]—C სი-
მართლჲ C და (1, 2)]—C

26. აილო BDE. ვდაბნოსა C. 27. დაცემათ C. მათისაჲ BD. წარმართა BD. 28. შეიბილწ-
ნეს] თავდაპირველად: შეიგინეს A: ლწ ჩამატებულია, ზ გადანასწორები; შეიბიწნეს D. ბელფე-
გორს C, ბელფეგორეს D, ბელფეგორის E. კამეს] ამ სიტყვის წინ ამოშლილია „და“ A. დამშ-
თერისაჲ] თავდაპირველად „მშთერისაჲ“? „მკდრისაჲ“? A; მკვირისა C, მშთერისა D. 29. შემუს-
რვაჲ C. 30. ფინეზ] ერთი ე ჩამატებულია A, ფინეზ D. იქსნა D. სიკუდილი C. 31. მიუკუ-
ნისამდე (სრულად) C.

L

25. ზრტყნიდეს იგინი კარვებსა მათსა და არა ისმინეს ჯმად უფლისაჲ.

26. და აღილო ჯელი მისი მათ ზედა დაცემად მათდა უდაბნოსა ზედა

27. და დაცემად თესლისა მათისა წარმართთა შორის და განზნევად მათდა
სოფლებსა შორის.

28. და შეიბილწნეს იგინი ბელფეგორს და კამეს ნაგები მკუდართაჲ.

29. და განარისხეს იგი საქმითა მათითა, და განმრავლდა მათ ზედა და-
ცემაჲ.

30. და დადგა ფინეზ და ლხინება-ყო, და დაეყენა სრვაჲ;

31. და შეერაცხა მას სიმართლედ თესლითი თესლამდე მიუკუნისამდე.

C

D

32. ჴანარისხეს იგი წყალთა მათ ზედა ლგ ცილობისათა, ჴანბოროტნა მოსე მათთჳს, ლლ
33. რამეთუ მათ განამწარეს სული მისი; **ლვ**
ლვ აზრძანა ბაგითა თჳსითა.
34. და არა მოსრნა ნათესავენი იგი, რო- მოსრა ნათესავეი C
 მელთაჲ ჰრქუა მას უფულმან. მათ C
35. ჴლორინეს წარმართთა და ისწავლნეს ლგ აერივნეს იგინი C და]—CD
 საქმენი მათნი; ისწავნეს D
36. ჰმონეს კერპსა მას, და ექმნა მათ იგი საცთურ;
37. თაუკლნეს ძენი და ასულნი მათნი ეშ- ლზ
 მაკთა. ეშმაკსა C, ეშმათა D
38. და დასთხიეს სისხლი უბიწოჲ, სისხ- ლმ
 ლი ძეთა და ასულთა მათთაჲ, რომელ-იგი დაუკლნეს კერპსა მას ქანანისასა, შეაგინეს ლთ დაუკლეს BDE შეაგინა
 ქუეყანაჲ სისხლითა მათითა. ქუეყანაჲ იგი E
39. შეიბილწნეს საქმითა მათითა, რამეთუ შვიბილწნეს იგინი C
 ისიძვიდეს იგინი სლგითა მათითა. იგინი—E

32. გარისხეს C. განბოროტნა A. 33. სული C. 34. მოსრნა E. რქუა BC. 35. აერივნეს BDE, აერივნეს C. 36. საცთურ C. 37. დაკლნეს C, დაუკლნეს D. ასულნი C. 38. უბიწოჲ C. ასულთა-ნი C. დაკლნეს C. ქანანისასა A, ქანანისასა CD.

L

32. და განარისხეს იგი წყალთა მათ ზედა ცილობისათა, და განბოროტნა მოსე მათთჳს,
33. რამეთუ მათ განამწარეს სული მისი; და განუჩინა მათ ბაგითა თჳსითა.
34. და არა მოსრნეს ნათესავენი იგი, რომელთაჲ ჰრქუა მათ უფულმან.
35. და აერივნეს წარმართთა და ისწავლნეს საქმენი მათნი;
36. და ჰმონეს კერპთა მათთა, და ექმნა მათ იგი საცთურ;
37. და დაუკლნეს ძენი მათნი და ასულნი მათნი ეშმაკთა.
38. და დასთხიეს სისხლი უბრალოჲ, სისხლი ძეთა და ასულთა მათთაჲ, რომელ-იგი უზორეს კერპსა მას ქანანისასა, დაკლვით მოსრა ქუეყანაჲ სისხ-ლითა
39. და შეიგინა საქმითა მათითა, რამეთუ ისიძვიდეს იგინი საქმეთა შინა მათთა.

C

40. ჴანრისხნა გულის წყრომითა უფალი მ ერსა თუსსა ზედა და მოიძაგა სამკჯდრებელი თუსი;

41. შისცნა იგინი კელთა მტერთა მათთა- მა
სა, ეუფლნეს მოძულენი მათნი;

42. და აკირებდეს მათ მტერნი მათნი, მ
შამდაბლდეს იგინი ქუეშე კელსა მისსა.

43. და მრავალ გზის იცსნა იგინი, ჴოლო მგ
მათ გან-ვე-ამწარეს იგი ზრახვითა მათითა,
დამდაბლდეს უსჯულოებითა მათითა.

44. შოხედა უფალმან კირსა მათსა, რა- მდ
ჟამს ისმინა კვამ ლოცვისა მათისაჲ;

45. შოიჯსენა უკუნისამდე აღთქუმაჲ თუსი მე
და შეინანა მრავლითა წყალობითა თუსითა;

46. შისცნა იგინი საწყალობელად წინაშე მგ
ყოველთა წარმტყუენველთა მათთა.

D

უფალი გულის წყრომით D

უფალი გულის წყრომით D
მათთასა] მისთასა BD ეუფ-
ლნეს მათ BCDE

მათ]—BCDE
იგინი] — C კელსა მისსა]
ფერკთა მათთა BDE

და]—BCDE
იგი ზრახვითა] საქმითა E
და დამდაბლდეს BDE

მოჰხედა BCD

თუსი] მისი C

თუსითა]—BD, მისითა E

E

40. და განრისხნა გულის წყრომით უფალი ერსა თუსსა ზედა და მოიძაგა სამკჯდრებელი თუსი;

41. და მისცნა იგინი კელთა მტერთასა, და ეუფლნეს მათ მოძულენი მათნი;

42. და აკირებდეს მათ მტერნი მათნი, და დამდაბლდეს იგინი ქუეშე კელსა მათსა.

43. მრავალ გზის იცსნა იგინი, ხოლო მათ გან-ვე-ამწარეს იგი ზრახვითა მათითა და დამდაბლდეს უსჯულოებითა მათითა.

44. და მოხედნა უფალმან კირსა მათსა, რაჟამს შეისმინა მან ვედრებისა მათისაჲ;

45. და მოიჯსენა აღთქუმისა თუსისაჲ და შეინანა მრავლითა წყალობითა თუსითა;

46. და მისცნა იგინი საწყალობელად წინაშე ყოველთა წარმტყუენველთა მათთა.

40. გულის წყრომით BCD. თუსა A. 41. მისცნა B. მათთასა CE. ეუფლნეს C. მოძულენი C. 42. კელსა] გადანასწორებია. თავდაპირველად ყოფილა „ფერკთა“ A. ქუეშე C. 43. იცსნა DE. გან-ვე-ამწარეს C. ურჯულოებითა BDE, ჳრჩღობითა C. 44. მოჰხედა BCD. 45. აღთქუმაჲ C. 46. მისცა B, მისნა C. წარმტყუენველთა B, წარმტყუენველთა C.

C

47. შაცხოვნენ ჩუენ, უფალო ღმერთო მუ ზუენო, და შემკრიბენ ჩუენ წარმართთაგან, აჰაჟთა აუაროთ სახელსა შენსა წმიდასა და მც ვიქადოდით ჩუენ ქებულებითა შენითა.

48. ზურთხეულ არს უფალი ღმერთი ისრაელისაჲ უკუნისამდე და უკუნითი უკუნისამდე. და თქუას ყოველმან ერმან: იყავნ, ნ იყავნ.

მუკო ნ

დიდებაჲ, თაყუანის-ცემაჲ

106

ფსალმუნი რვ, ალელუაჲთა

1. სუარებდით უფალსა, რამეთუ კეთილ, ა რამეთუ უკუნისამდე არს წყალობაჲ მისი,

47. აუეაროთ B, აუაროთ C. 48. თქნ C. დიდებაჲ D-ში სხვა ხელითა მიწერილი.

106. სათ. წარმართთა B. 1. აუეარებდით B, აარებდით C.

D

47. შაცხოვნენ ჩუენ, უფალო ღმერთო ჩუენო, და შემკრიბენ ჩუენ წარმართთაგან, რაჟთა აუეაროთ სახელსა შენსა წმიდასა და ვიქადოდით ჩუენ ქებულებითა შენითა.

48. კურთხეულ არს უფალი ღმერთი ისრაელისაჲ ამიერიტგან და უკუნისამდე, და თქუას ყოველმან ერმან: იყავნ, იყავნ.

დიდებაჲ

106

ალა

1. აუეარებდით უფალსა, რამეთუ ტკბილ არს, რამეთუ უკუნისამდე არს წყალობაჲ მისი,

C

2. თქუედ ქსნილთა უფლისათა, რომელნი ბ იქსნა ველთაგან მტერთაჲსა,

3. და ყოველთაგან სოფლებთა შეკრიბნა იგინი ზზის აღმოსავალითგან მზის დასავა- ჲ ლამდე, ჩრდილოეთ და ზღვთ.

4. შესტეთეს იგინი უდაბნოსა უგზოსა, ურ- ჲ წყულსა და გზაჲ ქალაქისა სამკვდრებელისა მათისაჲ არა პოეს;

5. შშიოდა და სწყუროდა, და სული მათი ე მათგან მოაკლდა.

6. ილატ-ყვეს უფლისა მიმართ ქირსა ე მათსა, და ურვათა მათთაგან იქსნა იგინი;

7. აქძლოდა მათ გზასა წრფელსა, რაჲთა ზ შევიდენ იგინი ქალაქსა მკვდრობისა მათი- სასა.

8. უარებდით უფალსა წყალობათა მის- თა და საკვრველებათა მისთა ძენი კაცთანი,

D

ველისაგან BD მტერისათა BCDE

სოფელთა E აღმოსავალით- გან და B აღმოსავალით D დასავალით BD

და]—()

წყალობანი მისნი CE კვრველებათა BC

2. თქუედ C. რომელნი C. ველთა E. 3. სოფლებთა] ასეა ABCD. მზისა (1, 2) D. ზღვით B. 4. შესტედეს B. უდაბნოსა C. უგზოსა C. სამსამკვდრებელისა C. პოეს BC. 5. შიოდა E. სწყურო- და C. 6. ლალად-ყვეს E. ურვათა C. იქსნა D. 7. უძლო C. მკვდრობისა E. 8. აუვარებ- დით B, ავარებდით C. კვრველებათა B.

E

2. თქუედ ქსნილთა უფლისათა, რომელნი იქსნა ველისაგან მტერთაჲსა,

3. და ყოველთაგან სოფლებთა შეკრიბნა იგინი აღმოსავალით და დასავა- ჲ ლით და ჩრდილოეთ და ზღვთ.

4. შესტეთეს იგინი უდაბნოსა ურწყულსა, გზაჲ ქალაქისა სამკვდრებელისაჲ არა პოეს;

5. ჰშიოდა და სწყუროდა, და სული მათი მათგან მოაკლდა.

6. ლალად-ყვეს უფლისა მიმართ ქირსა მათსა, და ურვათა მათთაგან იქსნა იგინი

7. და უძლოდა მათ გზასა წრფელსა, რაჲთა შევიდენ იგინი ქალაქსა მკვ- რობისა მათისასა.

8. აუვარებდით უფალსა წყალობანი მისნი და საკვრველებანი მისნი ძეთა- კაცთასა,

C

D

9. სამეთუ განაძლო სული კუებული და თ სული მშიერი ალავსო კეთილითა,

10. შომელნი სხდეს ბნელსა და აჩრდილ- თა სიკუდილისათა, კრულ იყვნეს იგინი გლა- ბაკებითა ვითარცა რკინითა,

11. სამეთუ მათ განამწარნეს სიტყუანი ია ღმრთისანი და ზრახვანი მალლისანი განა- რისხნეს;

12. შამდაბლდეს შრომითა გულნი მათნი, იბ მოუძღურდეს და არა იყო მჯსნელ მათდა.

13. წალატ-ყვეს უფლისა მიმართ კირსა იგ მათსა, და ურვათა მათთაგან განაჩინა იგინი,

14. ჴამოიყვანა იგინი ბნელისაგან და აჩრ- დილთა სიკუდილისათა და საკრველნი მათ- ნი განხეთქნა.

15. ჴუარებდით უფალსა წყალობათა მის- თა და საკრველებათა მისთა ძენი კაცთანი,

იგინი]—C

და]—C

არა] არავინ BCDE მჯსნელ] მწე C მათა BCE

იღ აჩრდილთაგან BCD

იე წყალობანი მისნი CF

9. მშიერ-კუებული C. სული (2) C. 10. სიკუდილისა C. გლაბაკებითა D. 11. მალლი- სა B. 12. დამდაბლდეს B. მოუძღურდეს B. მოუძღურდეს C. 13. ღლყვეს C. ღლაღ-ყვეს E. ჴრვათა C. განაჩინა CDE. 14. ჴამოიყვანა BCDE. ბნელისა C. სიკუდილისათა C. საკრ- ველნი] საკრველნი B. 15. აუვარებდით B, ავარებდით C.

D

9. რამეთუ განაძლო სული კუებული და სული მშიერი აავსო კეთილითა,

10. მსხდომარენი ბნელსა შინა და აჩრდილთა სიკუდილისათა, კრულნი გლაბაკებითა და რკინითა,

11. რამეთუ განამწარნეს სიტყუანი ღმრთისანი და ზრახვად მალლისად გა- ნარისხნეს;

12. და დამდაბლდა შრომითა გული მათი, მოუძღურდეს და არავინ იყო მწე მათდა.

13. ღლაღ-ყვეს უფლისა მიმართ კირსა მათსა, და ურვათა მათთაგან განა- ჩინა იგინი

14. და ჴამოიყვანა იგინი ბნელისაგან და აჩრდილთა სიკუდილისათა და საკრველნი მათნი განხეთქნა.

15. აუვარებდით უფალსა წყალობანი მისნი და საკრველებანი მისნი ძეთა კაცთასა,

ს

ღ

16. შამეთუ შემუსრნა ბქენი რვალისანი იგ და ვოქლონნი რკინისანი განტენხა.

17. შეეწია მათ გზისა მისგან უსჯულო- ებისა მათისა, შამეთუ ცოდვითა მათითა დამდაბლდეს:

18. და ყოველი კამადი მათი მოიძაგა სულმან მათმან, და მიეახლნეს იგინი ბქეთა სიკუდილისათა.

19. იალატ-ყვეს უფლისა მიმართ კირსა მათსა, და ურვათა მათთაგან აცხოვნა იგინი.

20. შოავლინა სიტყუაჲ წმიდაჲ მისი, გან- კურნა იგინი და იქსნა იგინი განჯრწნისა- გან მათისა.

21. ტუარებდით უფალსა წყალობათა მის- თა და საკვრველებათა მისთა ძენი კაცთანი.

22. შეწირონ მისა მსხუერპლი ქებისაჲ და უთხრობდენ საქმეთა მისთა სიხარულით.

და შეეწია BD, შეეწიე C

მათი]—BCDE
ლა]—C

მათგან B
წმიდაჲ] — BCDE და გან-
კურნა BDE განჯრწნისა-
გან] განრყუნისაგან BCDE
წყალობანი მისნი C

16. შემუსრა B, შემუსრნა C, შემურნა E. მოქლონი AD, მოქლომნი C. 17. ურჩულოებისა BDE. ურჩულოებისა C. 18. სულმან C. სიკუდილისათა C. 19. ლღვეს C, ლღღ-ყვეს E. ურვათა C. 20. განკურნა BCD. განჯრწნისაგან] გადანასწორებია, თავდაპირველად ყოფილა „განრყუნისაგან“ A; განრყუნისაგან C. 21. აუვარებდით B, ავარებდით C. საკვრველებათა B. 22. მსხუერპლი B. მსხუერპლი C. უთხრობდენ C.

ღ

16. რამეთუ შემუსრნა ბქენი რვალისანი და მოქლონნი რკინისანი შეტქენა.

17. შეეწია მათ გზისა მისგან უსჯულოებისა მათისა, რამეთუ ცოდვითა მათითა დამდაბლდეს;

18. ყოველი კამადი მოიძაგა სულმან მათმან, და მიეახლნეს ბქეთა სიკუდილისათა.

19. ლალად-ყვეს უფლისა მიმართ კირსა მათსა, და ურვათა მათთაგან აცხოვნა იგინი.

20. მოვლინა სიტყუაჲ მისი და განკურნა იგინი და იქსნა იგინი განმბრწნელთაგან მათთა.

21. აუვარებდით უფალსა წყალობანი მისნი და საკვრველებანი მისნი ძეთა კაცთასა,

22. და შეწირედ მისა მსხუერპლი ქებისაჲ და უთხრობდედ საქმეთა მისთა სიხარულით.

C

23. რომელნი ვლენან ზლუასა ნავებითა კვ და იქმან საქმესა მათსა წყალთა ზედა მრავალთა,

24. შათ იხილნიან საქმენი ღმრთისანი, კვ ძალნი და საკვრველებანი მისნი ღრმათა შინა და უფსკრულთა.

25. ტქუა, და აღდგა ქარი ნიავე-ქარისაჲ, კვ და ამალღდეს ღელვანი მისნი;

26. ზვლენან ცამდე, შთავლენან უფსკრულამდე; და სული მათი ძვრითა დადნებოდა,

27. შეძრწუნდეს ვითარცა მთრვალნი, და კვ ყოველი სიბრძნე მათი დაინთქა.

28. მალად-ყვეს უფლისა მიმართ ქირსა კვ მათსა, და ურვათა მათთაგან გამოიყვანა ივინი.

29. ჴარდააქცინა ნიავე-ქარნი მისნი ნიავად, დასცხრეს ღელვანი მისნი;

ღ

ნავითა BCE
მათსა]—BCDE

ძალნი]—CE და]—C

აღვლენედ BCD ცამდე და
BCDE შთავლენედ BCD

მათი] მისი C

23. ვლენან E. ზლუასა C. 24. A-ში ეს მუხლი, დაწყებული სიტყვიდან „საქმენი“, გადანასწორებია სიტყვამდე „უფსკრულთა“. საკვრველებანი B. ღრმათა შინა A. 25. ნიან-ქარისაჲ E. ამალღდეს E. 26. ავლენედ C. ცამდე B. შთავლედ C. უფსკრულამდე BDE, უფსკრულამდე C. 27. სიბრძნე B, სიბრძნე C, სიბრძნე E. დაინთქა BCE. 28. მალად-ყვეს BD, ღელვანი C. ურვათა C. გამოიყვანა BCDE. 29. გარდააქცინა BE, გარდააქცინა C. მისნი] ჩამატებულია A.

ღ

23. რომელნი შთავლენან ზლუასა ნავებითა და იქმან საქმესა წყალთა შინა მრავალთა,

24. მათ იხილნეს საქმენი უფლისანი და საკვრველებანი მისნი ღრმათა შინა.

25. თქუა, და აღდგა ქარი ნიავე-ქარისაჲ, და ამალღდეს ღელვანი მისნი;

26. აღვლენან ცამდე. შთავლენან უფსკრულამდე; და სული მათი ძვრითა შინა დადნებოდა,

27. შეშფოთნეს და შეძრწუნდეს ვითარცა მთრვალნი, და ყოველი სიბრძნე მათი დაინთქა.

28. მალად-ყვეს უფლისა მიმართ ქირსა მათსა, და ურვათა მათთაგან გამოიყვანა ივინი.

29. და უბრძანა ნიავე-ქარსა, და იქცა ნიავად, და დასცხრეს ღელვანი მისნი;

C

D

30. და იხარეს, რამეთუ დაყუდნა, და მიუძღ-
ლუა მათ განსასუენებელსა ნებისა მათისასა.

31. უვარებდით უფალსა წყალობათა მის-
თა და საკვრველებათა მისთა ძენი კაცთანი.

32. აღამაღლონ იგი კრებულსა შორის
ერისასა და საყდრებსა მოხუცებულთასა
აქებდენ მას.

33. ძამეთუ დასხნა მდინარენი კმელად
და გამოსავალნი წყალთანი—ქუეყანად წყუ-
რიელად.

34. შექმნა ქუეყანაჲ ნაყოფიერი ბიჯად
უკეთურებისა მკვდრთა მისთაჲსა.

35. დასხნა უდაბნონი ტბად წყალთა და ქუე-
ყანაჲ წყურიელი — გამოსადინელად წყალთა;

36. დაამკვდრნა მუნ მშიერნი, და იშენეს
ქალაქები საყოფელად მათდა,

და იხარეს]—CD და (2)]—
BCD

წყალობანი მისნი C
კვრველებათა B

მბ
აქებდით C

ლგ
და

უკეთურებითა მკვდრთა მის-
თაჲთა CE

ლგ
წყურიელი] ურწყული BCDE

ლგ
მათა BE

30. მიუძღუა C. განსასუენებელსა C. მათისა C. 31. აუვარებდით B. 32. ერისასა] მათ C.
33. წყურიელად C. 34. უკეთურებითა CE. მკვდრთა] მკუდართა A, მკვრთთა B. 35. ჯრწყული C.
36. დაამკვდრნა B, დაამკვდრნა D. C-ში ეს მუხლი სულ გამორჩენილია, გვერდზე გვიანდელი
ხელით: დაამკვდრა. და] ჩამატებულია A. იშენეს E. საყოფელად BDE.

D

30. და იხარეს, რამეთუ დაყუდნეს, და მიუძღლუა მათ ნავთ-საყუდელსა ნე-
ბისა მისისასა.

31. აუვარებდით უფალსა წყალობანი მისნი და საკვრველებანი მისნი ძეთა
კაცთასა.

32. აღამაღლონ იგი კრებულსა შორის ერისასა და საყდრებსა შორის მო-
ხუცებულთასა აქებდენ მას.

33. დასხნა მდინარენი ოჯრად და გამოსავალნი წყალთანი—წყურიელად,

34. ქუეყანაჲ ნაყოფიერი—ბიჯად უკეთურებისათჳს მკვდრთა მისთაჲსა.

35. დადვა უდაბნოჲ ტბად წყალთა და ქუეყანაჲ ურწყული—გამოსადინელად
წყალთა;

36. და დაამკვდრნა მუნ მშიერნი, და იშენეს ქალაქები საყოფელად მათდა,

ზ

37. **ზ**თესეს ყანები და დაასხეს ვენაჲ და ლ^ზ და (1)]—DE
ყვეს ხილი ნაყოფისა მათისაჲ.

38. **ზ**კურთხნა იგინი, და განმრავლდეს ლ^ლ იგინი უფალმან C
ფრიად, და საცხოვარი მათი არა შემციროდა.

39. **ზ**ოაკლდა მათ და განბოროტნეს ჳი- ლთ განბოროტნეს იგინი BD
რისაგან ძვირთაჲსა და სალმობათაჲსა. ძვისაგან C სალმობისა

BCDE

40. **ზ**ოუკდა შეურაცხებამ მთავართა მათ- მ
თა, შესცთეს იგინი უდაბნოსა და არა-გზასა.

41. შეეწია გლახაკსა უპოვარებასა შინა მ^ა
მისსა და უძლოდა ვითარცა საცხოვარსა ცხოვარსა BCDE
ტომებსა მათსა.

42. **ზ**ილონ წრფელთა, იხარებდენ, და მ^ბ
ყოველთა უსჯულოთა დაეყოს პირი მათი.

43. **ზ**ინ არს ბრძენ და დაიმარხოხ ესე მ^გ და] — BCD გულისხმა-ყენენ
და გულისკმა-ყენეს ძლიერებანი უფლისანი? E ძლიერებანი] წყალობანი
BCDE

მუკლი მ^გ (მ^ბ)

დიდებამ, თაყუანის-ცემამ

დიდებამ D, თაყუანის-
ცემამ BD

37. და] ჩამატებულია A. დაასხეს] ერთი ა ჩამატებულია A; დასხეს B. 38. საცხოვარი CF.
39. ძვირთაჲსა B, ძვისთაჲსა DE. 40. შეურაცხებამ C. უდაბნოსა C. 41. უპოვარებასა B, ვპოვ-
არებასა C. საცხოვარსა] თავდაპირველად „ცხოვარსა“ A; ხ ჩამატებულია; ცხოვარსა DE.
42. ურჯულოთა BCDE. 43. გულისკმა-ყენეს A, გულისხმა-ყენეს B, გულიკმა-ყენეს D, გულის-
ხმა-ყენეს C. გულისკმა-ყენენ E. დიდებამ] მიწერილია სხვა ხელით D.

ღ

37. და ითესეს ყანები და დაასხეს ვენაჲები და ყვეს ნაყოფი იფქლისაჲ. *
38. და აკურთხნა იგინი, და განმრავლდეს ფრიად, და საცხოვარი მათი არა
შეამციროა.

39. და მოაკლდეს და განბოროტნეს ჳირისაგან ძვრთაჲსა და სალმობისა.
40. მიეფინა შეურაცხებამ მთავართა ზედა მათთა, და შეაცთუნნა იგინი
უფალსა და არა-გზასა.

41. და შეეწია გლახაკსა უპოვარებასა შინა მისსა და უძლოდა ვითარცა
ცხოვარსა ტომებსა მათსა.

42. იხილონ წრფელთა და იხარებდენ, და ყოველმან უსჯულოებამან დაი-
ყოს პირი თვისი.

43. ვინ არს ბრძენ და დაიცვას ესე და გულისკმა-ყენეს წყალობანი უფლი-
სანი?

დიდებამ

C

მანარი 178

107

ფსალმუნი რზ, ვალობა დავითისი

2. ჴანმზადებულ არს გული ჩემი შენდამი, ა ლმერთო, განმზადებულ არს გული ჩემი; გაქებდე შენ და გიგალობდე დიდებითა შენითა.

3. ჴანილუძე. დიდებო ჩემო, განილუძე ბ ფსალმუნითა და კურთხევითა; და მე განვილუძო განთიად.

4. ჴღვიარო შენ ერსა შორის, უფალო, გ და გიგალობდე შენ თესლებსა შორის,

5. ჴამეთუ განდიდნა ცამდე წყალობა დ შენი, და ღრუბლამდე არს ქეშმარიტებად შენი.

6. ჴაღალ ხარ ცათა შინა ლმერთი და ე. ყოველსა ქუეყანასა ზედა არს დიდებად შენი.

107. სათ. რზ C-ში მიწერილია სხვა ხელით. 2. განმზადებულ (1, 2) C. 3. განვილუძო B. 4. ავი-არო CDE. 5. ცადმე B. ღრუბლამდე C.

D

107

ვალობა, ფსალმუნი დავითისი

2. განმზადებულ არს გული ჩემი, ლმერთო, განმზადებულ არს გული ჩემი; გაქებდე და გიგალობდე დიდებითა ჩემითა.

3. განილუძე, დიდებო ჩემო, განილუძე ფსალმუნითა და ებნითა; მე განვილუძო განთიად.

4. აღვიარო შენ ერსა შორის, უფალო, და გიგალობდე შენ თესლებსა შორის,

5. რამეთუ დიდ არს ჴეშთა ცათა წყალობა შენი და ღრუბელთამდე არს ქეშმარიტებად შენი.

6. აჴმაღლდი ცათა შინა, ლმერთო, და ყოველსა ქუეყანასა ზედა არს დიდებად შენი.

D

მანარი B, მანარი 178-179 C

ქება, კურთხევა (კურთხევა—C), ფსალმუნი (ფსალმუნი—B) და ეითისი. ჩინება წარმართთა, რზ (რზ—C) BCD. ჩინება წარმართთა, რზ E

შენ] — BCDE გიგალობდე შენ BCD შენითა] ჩემითა C

კურთხევითა] ქებითა C

არს] ა E

ჯ

7. შაჯთა ცხოვნდენ მოყუარენი ზენნი, მაცხოვნე მე მარჯუენითა ზენითა და ისმინე ჩემი.

8. იმერთი იტყოდა წმიდით გამო მისით: ზვანეხიარო და ავმალდღე, ჴანვეყო სიკიმაჲ ც და ლელე იგი საყოფელთაჲ განვზომო.

9. ჩემი არს გალადი, ჩემი არს მანასე, თეფრემ, დამამტკიცებელი თავისა ჩემისაჲ, ჴუდა, მეუფე ჩემი,

10. მოაბ, ავაზანი სასოებისა ჩემისაჲ; Ⴀლუ-ია მიამღე წარმემართა სლვაჲ ჩემი, და მე უცხო თესლნი დავიმორჩილენ.

11. Ⴀინ მიმიყვანოს მე ქალაქსა მას ძნელ-ია სა? ანუ ვინ მიმიძლუეს მე იღუმიაღმღე,

12. Ⴀრა თუ ზენ, ლმერთმან, რომელმანცა იგ განმთხიენ ჩუენ და არა გამოხუედ ლმერთი ძალად ჩუენდა?

ღ

ცხოვნდენ] იქსნე BD მე] — C ისმინე] ჴეგესემინ BDE, ჴენ გესემინ C

და (1)] — E ლელე იგი] ლელეები DE გალადი და BCD განმამტკიცებელი CE

ავაზანი] ავმბაზი CD წარმემართოს E დამემორჩილენეს BCDE მე (1)] — E

ღმერთი BCDE

7. ცხოვნდენ] ეს სიტყვა გადანასწორებია A; ცხოვნდენ CE. ჴენი A. და ისმინე ჩემი] გადანასწორებია სხვა მელნით A. 8. აღმალდღე C. სიკიმაჲ BDE. ლელე C. 9. გალადი BCE. მანასე C (C მიწერილია სხვა მელნით) A. აჲდა AB, აჲდა C. მეუფე B, მეუფე CE. 10. ავაზანი E. აღუმიაღმღე A, იღუმიაღმღე C, იღუმეაღმღე D. ჴცხო C. 11. ანუ C. მიმიძლუს A, მიმიძლუს CE. იღუმიაღმღე A, იღუმიაღმღე C. 12. თუ C. რომელმანცა BE. გამოხუედ CE.

ღ

7. რაჯთა იქსნენ საყუარელნი ჴენნი, მაცხოვნე მე მარჯუენითა ჴენითა და ჴეგესემინ ჩემი.

8. ლმერთი იტყოდა წმიდით გამო მისით: ავმალდღე და განვეყო სიკიმაჲ და ლელე იგი საყოფელთაჲ განვზომო.

9. ჩემი არს გალად და ჩემი არს მანასე და ეფრემ, განმამტკიცებელი თავისა ჩემისაჲ, იჲდა, მეუფე ჩემი,

10. მოაბ, სიაფი სასოებისა ჩემისაჲ; იღუმიაღმღე აღვიკუართენ ჴამლნი ჩემნი, მე უცხო თესლნი დამემორჩილენეს.

11. ვინ მიმიყვანოს მე ქალაქსა მას ჴეცვულსა? ანუ ვინ მიმიძლუეს მე იღუმიაღმღე,

12. არა თუ ჴენ, ლმერთი, რომელმანცა განმთხიენ ჩუენ და არა გამოხუედ ლმერთი ძალად ჩუენდა?

C

D

13. შომეც ჩუენ შეწევნაჲ ქირსა, რამეთუ იღ
 ცუდ არს ცხორებაჲ კაცისაჲ.

14. მნრთისა მიერ ვყოთ ძალი, და მან იე
 სირცხვლეულ-ყვნეს ყოველნი მტერნი ჩუენნი.

ვყო BD

სირცხვლეულ-ყვნეს[შეუ-
 რაც-ყვნეს BCDE ყოველ-
 ნი]—C ჩუენნი| ჩემნი BCD

შუკლი იე

108

ფსალმუნი რმ, აღსახრულსა, ფსალმუნი დავითისი

1. მმერთო, ქებასა ჩემსა ნუ დაიდუმებ; ა
2. რამეთუ პირი ცოდვილისაჲ და პირი
 მზაკუვარისაჲ ჩემ ზედა აელო, ოტყოდეს ბ
 ჩემოჲს ბაგითა ზაკულითა;
3. სიტყუთა საძულელითა მომიძულეს მე,
 მბრძოდეს მე ცუდად.
4. სიყუარულისა ჩემისა წილ მასმენდეს გ
 მე, ხოლო მე ვილოცევდ.

ფსალმუნი გალობისაჲ, დავითისი,
 და წინაწარმეტყუელებაჲ ქრის-
 ტეს ვნებისათჲს, რმ (რმ—B) BD.
 ფსალმუნი C. ვნებაჲ ქრისტჲსი,
 ფსალმუნი რმ E

და სიტყუთა BD მომიძულეს]
 მომიცვეს E მე და BCDE
 წილ ჩემისა C
 მე (1)]—BD

13. ცუდ C. 14. ვყოთ ა მიწერილია სხვა მელნით, ასევეა გადასწორებული სიტყუები: სირ-
 ცხვლეულ-ყვნეს ყნი მტენი (ასეა) ჩნნი A. შეურაცხ-ყვნეს B, შევრაცხ-ყვნეს C.

108. სათ. ქშა B. 1. ნჲ C. დაიდუმებ C. 2. მზაკუვარისაჲ B. პირი მზაკუვარისაჲ] პირი-
 საჲ D. ზაკულითა C. 3. სიტყუითა B. საძულელითა C. მომიძულეს C. ცუდად C. 4. მასმენდეს
 მე] მისა ვილოცევდ C. ვლცვდ B, ვლოცევდ D.

L

13. შომეც ჩუენ შეწევნაჲ ქირსა, რამეთუ ამაო არს ცხორებაჲ კაცისაჲ.

14. ღმრთისა მიერ ვყოთ ძალი, და მან შეურაცხ-ყვნეს მტერნი ჩუენნი.

108

დასახრულსა, დავითის ფსალმუნი

1. ღმერთო, ქებასა ჩემსა ნუ დაიდუმებ;
2. რამეთუ პირი ცოდვილისაჲ და პირი მზაკუვარისაჲ ჩემ ზედა აელო,
 იტყოდეს ჩემოჲს ენითა ზაკულითა;
3. და სიტყუთა სიძულილისაჲთა მომიცვეს მე და მბრძოდეს მე ცუდად.
4. სიყუარულისა ჩემისა წილ მასმენდეს, ხოლო მე ვილოცევდ.

ჯ

5. შომამგეს მე ბოროტი კეთილისა წილ და სიძულილი—სიყუარულისა წილ ჩემისა.

6. შაადგინე ცოდვილი მას ზედა, და ეშ- ე მაკი დადგინ მარჯუენით მისა;

7. სასჯელისა მისისაგან გამოვედინ გან- ვ ცრუებულები, და ლოცვაჲ მისი ცოდვად შე- ერაცხენ.

8. სუენენ დღენი მისნი მცირე, და განსა- ჴ გებელი მისი სხუამან მიიღენ.

9. სუენენ შვილნი მისნი ობოლ, და ცოლი მისი—ქურიე.

10. Ⴢლიძრენდ და გარდაიცვალენდ შვილ- თ ნი მისნი, პურის მთხოველ იქნენდ და გან- ედედ იგინი სამკვდრებელისაგან თჳსისა.

11. Ⴢლიხილენ მოსესხებან ყოველი, რაჲ- ი ცა ეღვას მას, და უცხოთა აღიქრან ნაშ- რომი მათი.

ღ

მას (მის BD) ზედა ცოდვილი BCDE მარჯულ E

იყენედ BCD მცირედ BD

იყენედ BCD

აღიძრენენ E გარდაიცვალენენ DE იქმნენ DE განჯდენ CDE იგინი]—D, იგი E სამკვდრე- ბელით მათით BCDE

ყოველივე BCDE და]—CE აღიქრედ უცხოთა BCDE მათი] მისი BCE

5. სიძულილი C. 6. დაადგინე] ჯერ ეწერა „დადგინ“ A. მისა BD. 7. სარჩელისა BDE, საშუელისა C. გამოედინ BE. განცრუებულები C, განცრუებულები DE. 8. მცირე] ბოლოში ამო- შლილია და A. სხუამან C. 9. ქრუიე C. 10. პური B, პურის C. მთხოველ E. 11. ახილენ BCDE, აღიქრენდ BD. ჳცხოთა C. ნაშრომის E.

ღ

5. და შომამგეს მე ბოროტი კეთილისა წილ და სიძულილი—სიყუარულისა წილ ჩემისა.

6. დაადგინე ცოდვილი მის ზედა, და ეშმაკი დადგინ მარჯუენით მისა;

7. სასჯელისა მისისაგან გამოვედინ დაშვილი, და ლოცვაჲ მისი ცოდვად შეერაცხენ მას.

8. იქმენდ დღენი მისნი მცირედ, და განსაგებელი მისი სხუამან მიიღენ.

9. იყენედ შვილნი მისნი ობოლ, და ცოლი მისი—ქურიე.

10. შერყუელნი იცვალებიედ შვილნი მისნი და ითხოვედ, განეარდედ იგი- ნი ნატამალისაგან მათისა.

11. აღიხილენ მოსესხებან ყოველივე, რაჲცა ეღვას მას, და აღიქრედ უცხო- თა ნაშრომი მისი.

C

12. ჩუ ეპოებინ მას შემწე, ნუცა შემწყნა-
რებელ ობოლთა მისთა;

13. უვენდ ნაშობნი მისნი მოსასრველად
ერსა შორის, და ნათესავისაგან აივოცენ სა-
ხელი მისი.

14. აღივსენდ წინაშე უფლისა ცოდვად
მამისა მათისაჲ, და ცოდვად დედისა მათი-
საჲ ნუ აივოცებინ.

15. უვენდ წინაშე უფლისა მარადის, და
მოისპენ ქუეყანით საქსენებელი მათი

16. ზმისთჳს, რამეთუ არა მოივსენა მან
ყოფად წყალობისა, შეენა კაცი ჳირული, ოვ
გლახაკი და მდაბალი გულითა მოკლა.

17. შეიყუარა მან წყევად, მიუტდა მას; არა
უნდა კურთხევის, და განეშორა მისგან.

18. შთაიცუა მან წყევად ვითარცა სამო-
სელი, შთაჳდა ვითარცა წყალი ნაწლევთა
მისთა და ვითარცა ზეთი ძუალთა მისთა;

D

მას]—E

მისნი] მათნი D
და ნათესავისაგან] ნათესავსა-
BCDE

აღივსენდ ცოდვად (ურჩუ-
ლოვად C) მამათა მათთაჲ
(მამისა მათისაჲ C) წინაშე
უფლისა BCDE

ივენდ BCDE

ჳირეული E მდაბალი] დავრ-
დომილი BD

და მიუტდა CE, და მიუტდა
BD მას]—CE უნდა მას CD.
მისგან] მას C

შთაჳდეს BCDE ვითარცა
(2)]—E

12. ნჳ C. ეპოებინ B, ეპოებიდ C. შემწე B, შემწე E. 13. მოსასრველად] ად ჩამატებუ-
ლია A. 14. აღსენდ A. ნჳ C. 16. ჳირული C. 17. მიუტდა] გადანასწორებია A, მიჳდა C.
უნდა C. 18. შთაიცუა CE.

D

12. ნუ ეპოებინ მას შემწე, ნუცა იყოფინ შემწყნარებელი ობოლთა მისთაჲ;
13. ივენდ ნაშობნი მისნი მოსასრველად, ნათესავსა შინა ერთსა აღივოცენ
სახელი მისი.

14. აივსენდ უშჯულოვად მამათა მისთაჲ წინაშე უფლისა, და ცოდვად
დედისა მისისაჲ ნუ აღივოცებინ.

15. ივენდ წინაშე უფლისა მარადის, და მოისპედ ქუეყანით საქსენებელი
მათი

16. ამის წილ, რამეთუ არა მოივსენა მან ყოფად წყალობისაჲ და დვენა
მან კაცი დავრდომილი და გლახაკი და შეწუხებული გულითა მოკლვად.

17. და შეიყუარა წყევად, და მივედინ მისა; და არა ინება კურთხევად, და
განეშორენ მისგან.

18. და შეიმოსა წყევად ვითარცა სამოსელი, და შთაჳდა ვითარცა წყალი-
ნაწლევთა მისთა და ვითარცა ზეთი ძუალთა მისთა;

ზ

19. უყავნ მას წყევამ ვითარცა სამოსელი, ით რომელ შთაიცვს და ვითარცა სარტყელი, რომელ შეირტყის მან წელთა მისთა.

20. უსე საქმე მათი არს, რომელნი მასმენ- კ დეს მე უფლისა მიმართ და რომელნი იტ- ყოდეს ძვრსა სულისა ჩემისასა.

21. ჰოლო შენ, უფალო, უფალო, ყავ ჩემ კა თანა სახელისა შენისათვს, რამეთუ ტკბილ არს წყალობამ შენი.

22. ჰიკენ მე, რამეთუ გლახაკ და დავრ- კბ დომილ ვარი მე, შამეთუ გული ჩემი შეძრ- კვ წუნდა გუამსა ჩემსა.

23. და მე ვითარცა აჩრდილი მიდრეკასა მზისასა ნოვაკლდი, უანვიყარე ვითარცა მკა- კლ ლი.

24. მუკლნი ჩემნი მოუძღურდეს მარხვი- თა, და იცვალნეს კორცნი ჩემნი ზეთისაგან.

25. ჴიკემნ მე საყუედრელ მათდა; მათ კე მიხილეს მე და შეხარეს თავი მათი.

ღ

მარადის შეირტყის BCDE მან]—BCDE

სახელითა შენითა CE შენი] მისი C და]—B

მოდრეკასა BD განვიყარენ CD, განვიყარენ E მკალმან CD

მოუძღურდი E და]—C კორცნი ჩემნი (+და C) იცვალნეს ზეთითა BCDE მათდა] მათა BCE

19. შთაიცვის E. მან] ჩამატებულია A. 20. საქმე B, საქმე CE. არის C. იტყოდის C. ძურსა C. სული C. 22. დარდომილ B. შეძრწუნდა C. გუამსა C. 24. მოუძრულდეს B. 25. საყუედრელ C.

ღ

19. ეყავნ მას ვითარცა სამოსელი, რომელ შთაიცუამს და ვითარცა სარტყელი, რომელსა მარადის გარე-შეირტყამს.

20. ესე არს საქმე მათი უფლისა მიერ, რომელნი მასმენდეს მე და რომელნი იტყოდეს ძვრსა სულისა ჩემისასა.

21. და შენ, უფალო, უფალო, ყავ ჩემ თანა სახელისა შენისათვს, რამეთუ ტკბილ არს წყალობამ შენი.

22. მიკენ მე, რამეთუ გლახაკ და დავრდომილ ვარი მე, და გული ჩემი შეძრწუნდა ჩემ შორის.

23. და ვითარცა აჩრდილი, მიდრეკასა მისსა მოვაკლდი, განვიყარე ვითარცა მკალთა.

24. მუკლნი ჩემნი მოუძღურდეს მარხვისაგან, და კორცნი ჩემნი იცვალნეს ზეთისა მიერ.

25. და ვიკემნი მე საყუედრელ მათდა; მიხილეს მე და შეხარნეს თავნი მათნი.

C

D

26. შეგეწიე მე, უფალო ღმერთო ჩემო, კვ და მაცხოვრე მე წყალობითა შენითა.

27. უღლისხმა-ყონ, რამეთუ კელი შენი კვ ესე არს და შენ, უფალო, ჰყავ ესე.

28. ჴიინი მწყევდეს, ხოლო შენ მაკურ- კვ თხო; და რომელნი აღდგომილ არიან ჩემ ჴედა, ჰრცხუნოდენ, ხოლო მონაჲ შენი იხარებდეს შენდამი.

29. შთაიციუდ სირცხული და კდემაჲ, კვ რომელნი ძკრის მეტყუელად აღმდგეს მე, და შეიმოსედ ვითარცა ორკეცი სირცხული მათი.

30. ტუარო უფალსა ფრიად პირითა ჩემი- ლ თა და შორის მრავალთასა ვაქებდე მას,

31. შამეთუ დაუდგა მარჯულ გლახაკსა, ლა რაჲთა იქსნეს მდევართაგან სული ჩემი.

ზუკლი ლა

გულისხმა-ყველ BD
ყავ E

სწყევდენ BD, სწყევდელ CE
აკურთხო BCDE და]—CE

შენდამი]—BDE

სირცხული და] — BD

და]—C შეიმოსეს BD

და]—C მრავალსა BE გაქებ-
დე შენ D

D

26. შეგეწიე მე, უფალო ღმერთო ჩემო, და მაცხოვრე მე წყალობითა შენითა.

27. და ცნედ, რამეთუ კელი შენი ესე არს, და შენ, უფალო, ჰყავ ესე.

28. იგინი სწყევდენ, და შენ აკურთხო; რომელნი აღდგომილ არიან ჩემ ჴედა, ჰრცხუნოდენ, ხოლო მონაჲ შენი იხარებდეს.

• 29. შთაიციუდ კდემაჲ, რომელნი მასმენდეს მე, და გარე-შეიმოსედ ვითარ-
ცა ორკეცი სირცხული მათი.

30. აუვარო უფალსა ფრიად პირითა ჩემითა და შორის მრავალთასა ვა-
ქებდე მას,

31. რამეთუ დაუდგა მარჯუენით გლახაკსა, რაჲთა იქსნას მდევართაგან
სული ჩემი.

ჯ

109

ფსალმური რთ, დავითისა

1. ზრქუა უფალმან უფალსა ჩემსა: და- ა
ჯედ მარჯუენით ჩემსა, ვიდრემდის დავსხნე
მტერნი შენნი ქუეშე ფერჯთა შენთა.
2. ზუერთხი ძლიერებისაჲ გამოგივლინოს ბ
შენ უფალმან სიონით, და უფლებდე შენ შო-
რის მტერთა შენთა.
3. შენ თანა არს მთავრობაჲ დღეთა ძლი- გ
ერებისა შენისათა, შბრწყინვალეებასა წმიდა- დ
თა შენთასა; საშოჯთვე მთიებისა წინა გჴშევ
შენ.
4. ჟუცა უფალმან და არა შეინანა: შენ ე
ხარ მღდელ უკუნისამდე წესსა მას ზედა
მელქიზედეკისსა.
5. ოჲფალი არს მარჯუენით შენდა, შე- ვ
მუსრნეს დღესა რისხვისასა მეფენი;

ღ

ფსალმური დავითისი. გულისხმი-
სათჳს, ძეგლის წერაჲ და ძლევაჲ
(და ძლევაჲ—D) ქრისტსი, რთ
BD. ფსალმური დავითისი, ძლე-
ვაჲ ქრისტსი C. ძლევაჲ ქრის-
ტსი, ფსალმური რთ E

დღესა ძლიერებისა შენისასა
CD
საშოჯთგან CE წინაჲთ BD
გჴშევ BCDE
შეინანოს BCD
ზედა]—BD
შენდა] შენსა BCDE

109. სათ. გლისხმისათჳს B. ძეგლისა წერაჲ D. ქე D. 1. რქუა BC. მარჯუენით C. ვიდ-
რემდის დავსხნე] ვდსხნე E. შენი E. კუეშე C. 2. კვერთხი C. ძრიელებისა B. უფალმან]
ორო E. 3. ძრიელებისა B. ბრწყინვალეებასა BCDE. საშოჯთვეჲ A. ქჴშევ E. 4. წესსა] წესსა A,
წელსა B. მლქზდეკისა A, მელქიზედეკისა BC. 5. მარჯუენით C.

ღ

მანანუ 17

109

დავითის ფსალმუნა

1. ჰრქუა უფალმან უფალსა ჩემსა: დაჯედ მარჯუენით ჩემსა, ვიდრემდის
დავსხნე მტერნი შენნი ქუეშე ფერჯთა შენთა.
2. კუერთხი ძლიერებისაჲ გამოგივლინოს შენ უფალმან სიონით, და უფლებ-
დე შორის მტერთა შენთა.
3. შენ თანა არს მთავრობაჲ დღესა ძლიერებისა შენისასა, ბრწყინვალეებასა
წმიდათა შენთასა; საშოჯთ მთიებისა წინა გჴშევ შენ.
4. ფუცა უფალმან და არა შეინანოს: შენ ხარ მღდელ უკუნისამდე წესსა
მას ზედა მელქისედეკისსა.
5. უფალი მარჯუენით შენსა, შემუსრნა დღესა რისხვისა მისისასა მეფენი;

C

6. საჯნეს წარმართნი და აღავსნეს მძო- ზ რითა, შემუსრნეს თავნი მრავალთანი ქუეყანასა ზედა.

7. ჩაღუარევისაგან გზისა ასუას; ამისთჳს ო აღამაღლოს თავები.

მუჭლი ო

110

ფსალმუნი რი, აღელუაძთა

1. Ⴀგიარო შენ, უფალო, ყოვლითა გული- ა თა ჩემითა ზრახვასა შინა წრფელთასა და ერსა შორის.

2. დიდ არიან საქმენი ღმრთისანი, Ⴀა- ბ მოსაძიებელ არიან ყოვლითავე მცნებანი მისნი;

3. Ⴀლსაარებულ და დიდად შუენიერ არი- გ ან საქმენი მისნი, და სიმართლე მისი ეგოს უკუნითი უკუნისამდე.

7. ასჳს C.

110. რი—C, D-ში სათაურის წინაა. ქჴს E. ქე ... D. 3. აღსარებულ B, აღსარებულ C. დიდად შუენიერ C. სიმართლე BCE. ეგოს უკი უკე] გადანასწორებია A. უკუნისამდე (სრულად) D.

D

6. საჯოს წარმართთა შორის და აღავსოს მძორებითა, შემუსრნეს თავნი მრავალთანი ქუეყანასა ზედა.

7. ნაღუარევისაგან გზასა ზედა სუას; ამისთჳს აღამაღლოს თავი.

110

აღა

1. აღგიარო შენ, უფალო, ყოვლითა გულითა ჩემითა ზრახვასა შინა წრფელ- თასა და შესაკრებელსა.

2. დიდ არიან საქმენი ღმრთისანი, გამოსაძიებელ არიან ყოველსა შინა ნებანი მისნი;

3. აღსაარებულ და დიდად შუენიერ არიან საქმენი მისნი, და სიმართლე მისი ჰგეის უკუნითი უკუნისამდე.

D

აღავსოს CE და]—BD
მრავალთანი] მთავართანი D

ნაღუარევი გზისაჲ E აღა-
მაღლო E თავი BCDE

დიდებაჲ CE, თაყუანის-
ცემაჲ BD

აღელუაჲ, მაღლობაჲ ქრისტჴსი,
რი BCD. მაღლობაჲ ქრისტჴსი,
ფსალმუნი რი E

წრფელთასა] წმიდათასა B

ღმრთისანი] შენნი C

და (1)]—CE
ჰგეის BCDE
უკუნითი]—BCDE

ჯ

4. საკსენებელ-ყო საკვრველებათა მისთა, დ მოწყალე, მწყალობელ უფალი.

5. საზრდელი მოსცა მოშიშთა მისთა, შოი- ე კსენა უკუნისამდე აღთქუმაჲ თჳსი.

6. ძალი საკმეთა თჳსთაჲ უთხრა ერსა თჳსსა შიციმად მათდა სამკვდრებელი წარ- ვ მართთაჲ.

7. საკმენი კელთა მისთანი სიმართლე და განგებულება არიან; სარწმუნო არიან ყოვ- ჴ ლითავე მცნებანი მისნი,

8. განმტკიცებულ არიან უკუნითი უკუნი- სამდე, შექმნულ არიან კეშმარიტებით და 6 განგებულებით.

9. ყსნაჲ მოუვლინა ერსა თჳსსა, ამცნო თ უკუნისამდე აღთქუმაჲ თჳსი; რამეთუ წმიდა და საშინელ არს სახელი მისი.

მოწყალე და E მწყალობელ] შემწყანარებელ BCDE

მოსცეს BD

და ძალი BCDE თჳსთაჲ] მის- თაჲ BD მათა BCE სამკვდრე- ბელნი წარმართთანი C

და საკმენი BDE მისთანი] მათთანი E სიმართლით BCDE განგებულება] გან- კითხვით BCDE

რამეთუ]— BCDE

4. -ჰყო BE. საკურველებათა B. მისთაჲ BCDE. მოწყალე 6 B. 5. აღთქმაჲ B, აღთქმაჲ C. 6. ჳთხრა C. თჳსა AE. მიციმათ E. 7. განგებულება] გადანასწორებია სხვა მელნით A. სარწმუნო C. 9. მოულინა E. აღთქმაჲ C, აღთქმაჲ D.

ღ

4. საკსენებელ-ყო საკვრველებათა მისთაჲ, მოწყალე და შემწყანარებელ უფალი.

5. საზრდელი მოსცა მოშიშთა მისთა, მოიკსენოს უკუნისამდე აღთქუმისა თჳსისაჲ.

6. და ძალი საკმეთა თჳსთაჲ უთხრა ერსა თჳსსა მიციმად მათდა სამკვდრე- ბელი წარმართთაჲ.

7. საკმენი კელთა მისთანი კეშმარიტებაჲ და განკითხვაჲ; სარწმუნო არიან ყოველნივე მცნებანი მისნი,

8. განმტკიცებულ არიან უკუნითი უკუნისამდე, შექმნულ არიან კეშმარი- ტებით და სიწრფოებით.

9. ჳსნაჲ მოუვლინა ერსა თჳსსა, ამცნო უკუნისამდე აღთქუმაჲ თჳსი; წმი- და არს და საშინელ სახელი მისი.

C

10. შამეთუ დასაბამი სიბრძნისაჲ არს ში- ი ში უფლისაჲ, ჴულისკმა კეთილ ყოველთა, ია რომელთა ყონ იგი, და ქებაჲ მისი ეგოს უკუნისამდე.

მუჭლი ია

111

ფსალმუნი რია, ალელუიათა

1. ჩეტარ არს კაცი, რომელსა ეშინის უფ- ა ლისა და მცნებანი მისნი ჰნებვან ფრიად;
2. ძლიერ იყოს ქუეყანასა ზედა ნათესავი ბ მისი, და თესლი წრფელთაჲ იკურთხოს;
3. შიდებაჲ და სიმდიდრე სახელსა მისსა, გ და სიმართლე მისი ეგოს უკუნისამდე.
4. ჴამობრწყინდა ბნელსა ნათელი წრფელ- ღ თაჲ, მოწყალე, მწყალობელ, მართალ.

D

ქებაჲ სიმართლჲ E ჰგიეს C

ალელუია, მოქცევისათჳს ანგესი, ზაქარიაჲსი, მადლობაჲ ქრისტჲსი, რია B. ალელუია C. ალელუია, მადლობაჲ, დიდებაჲ ქრისტჲსი, რია D. ფსალმუნი რია, გულის- ხმის-ყოფისათჳს E

ყოს C

სიმდიდრე არს E სახელსაქ სახლსა BCDE ჰგიეს C გამობრწყინდეს CE, განო- უბრწყინდა D მწყალობელ და- BCDE მართალ უფალი BCE

10. გულისხმა BDE. გლისხმა C.

111. 1. არს] ას C. ნებვან C, ჰნებვენ D. 2. ძრიელ B. 3. სიმდიდრჲ BCE. მისა A. სიმართ- ლჲ B, სიმართლჲ CE. 4. გამობრწყინდა B. მოწყალე B. მართალ] ამის შემდეგ ამოშლი- ლია „უფალი“ A.

D

10. დასაბამი სიბრძნისაჲ შიში უფლისაჲ, ხოლო გულისკმის-ყოფაჲ კეთილი- ყოველთა, რომელთა ყონ იგი, და ქებაჲ მისი ეგოს უკუნითი უკუნისამდე.

111

აღ'ა, წარწერიხათჳს ანგეაჲსა და ზაქარიაჲსა

1. ჩეტარ არს კაცი, რომელსა ეშინის უფლისა, მცნებათა შინა მისთა ინე- ბოს ფრიად;
2. ძლიერ იყოს ქუეყანასა ზედა ნათესავი მისი, და თესლი წრფელთაჲ იკურთხოს;
3. დიდებაჲ და სიმდიდრე სახლსა მისსა, და სიმართლე მისი ეგოს უკუნი- თი უკუნისამდე.
4. გამობრწყინდა ბნელსა შინა ნათელი წრფელთა, მოწყალე, შემწყნარე- ბელ და მართალ.

ჯ

5. ჭკბილსა კაცსა ეწყალინ, ავასხის და ე განაგნის სიტყუანი მისნი სასჯელსა;
6. ჭამეთუ არა უკუნისამდე შეირყიოს, ვ საკსენებელად საუკუნოდ იყოს მართალი.
7. ჭამბავისაგან ბოროტისა მას არა ეში- ჭ ნოდის; ჭანზადებულ არს გული მისი სასო- ჭ ებასა უფლისასა.
8. განმტკიცებულ არს გული მისი და არა შეიშინოს, ვიდრემდის იხილოს მტერთა მის- თაჲ.
9. ჭანაბნია და მისცა იგი გლახაკსა, და თ სიმართლე მისი ეგოს უკუნისამდე, ჭქაჲ ი მისი ამალღეს დიდებითა.
10. ცოდვილმან იხილოს და განრისხდეს, ჭბილთა თუსთა იღრქენდეს, დადნეს, და გუ- ია ლის-თქუმაჲ ცოდვილთაჲ წარწყმდეს.

ღ

- და ავასხის BCDE
განიგნის E
- უფლისასა] ღნრთისასა B
- შეეშინოს, ვიდრე BD
- გლახაკთა BCE
სიმართლე] სინდიდრე BD
ჰგიეს CE
- განრისხნეს BCDE იღრქენ-
დენ E დადნეს]—C
წარწყმდეს] წარღდეს BD

მუელი ია

5. სიტყუანი C. სარჩელსა BDE. საშჯელსა C. 6. უკუნისამდე (სრულად) B. საკუნოდ C. 7. ამბავისაგან CE. სასოება C. 8. გული C. შეეშინეს C. მტერთას B. მისთა C. 9. სიმართ- ლე C, სიმართლე E. სიმდიდრე B. 10. გულის-თქუმაჲ C.

ღ

5. ტკბილსა კაცსა ეწყალინ და ავასხის და განაგნეს სიტყუანი მისნი საშ- ჯელსა შინა;
6. რამეთუ უკუნისამდე არა შეირყიოს, საკსენებელად საუკუნოდ იყოს მართალი.
7. ჰამბავისაგან ბოროტისა არა ეშინოდის; განზადებულ არს გული მისი სასოებასა უფლისასა.
8. განმტკიცებულ არს გული მისი და არა შეეშინოს, ვიდრემდის იხილოს მტერთა მისთაჲ.
9. განაბნია და მისცა გლახაკთა, და სიმართლე მისი ჰგიეს უკუნითი უკუ- ნისამდე, რქაჲ მისი ამალღეს დიდებითა.
10. ცოდვილმან იხილოს და განრისხნეს, კბილთა თუსთა იღრქენდეს და დადნეს, და გულის-თქუმაჲ ცოდვილისაჲ წარწყმდეს.

C

112

ფსალმური რიბ, ალელუაჲთა

1. Cქებდით ყრმანი უფალსა, აქებდით ა სახელსა უფლისასა.

2. სყავნ სახელი უფლისაჲ კურთხეულ ბ ანიერითგან უკუნისამდე;

3. შზის აღმოსავალითგან შზის დასავა- გ ლამდე ქებულ არს სახელი უფლისაჲ.

4. შაღალ არს ყოველთა თესლთა ზედა დ უფალი, და ცათა შინა არს დიდებაჲ მისი.

5. შინ არს ვითარ უფალი ღმერთი ჩუე- ე ნი, რომელი მაღალთა შინა მყოფ არს

6. და მღაბალთა ზედაჲს ზეცისათა და ქუეყანისათა?

7. შომელმან აღადგინნის ქუეყანისაგან ვ გლახაკნი და სკორეთაგან აღამალნის დავრ- დომილნი,

D

ალელუაჲ, რიბ, [შობა]დისა ერისა ჩინებაჲ და ქრისტუს მოძღურე- ბაჲ B. ალელუაჲ C. ალელუაჲ, მოძღურებაჲ ქრისტუსი, რიბ D. რიბ, წინაწარმეტყუელებაჲ ახ- ლისა ერისა E

ქებულ ა E

და]—BCD

აღადგინის BCDE გლახაკი BCDE აღამალნის დავრ- დომილი BCDE

112. 1. ყმანი B. 2. კურთხეულ C. 3. შზისა (1, 2) D. 4. არს იგი C. 6. ჰხედავს CD. 7. აღად- გინნის] ერთი ნ ჩამატებულია A. გლახაკნი] ჩამატებულია A. აღამალნის] ნ გადასწორე- ბულია ბ-დან, ბ-ც იმავე ხელითაა მიწერილი A. დავრდომილნი] ნ ჩამატებულია A, დარდო- მილი BD.

D

112

აღ'ა

1. აქებდით ყრმანი უფალსა, აქებდით სახელსა უფლისასა.

2. იყავნ სახელი უფლისაჲ კურთხეულ ამიერითგან უკუნისამდე;

3. შზის აღმოსავალითგან ვიდრე დასავალამდე ქებულ არს სახელი უფლისაჲ.

4. მაღალ არს ყოველთა თესლთა ზედა უფალი, და ცათა შინა არს დიდებაჲ მისი.

5. ვინ არს ვითარ უფალი ღმერთი ჩუენი, რომელი მაღალთა შინა დამ- კვდრებულ არს

6. და მღაბალთა ზედაჲს ცათა შინა და ქუეყანასა ზედა?

7. რომელმან აღადგინის ქუეყანისაგან გლახაკი და სკორეთაგან აღამალ- ლის დავრდომილი,

ჯ

ღ

8. შაჰთა დასხნეს იგინი მთავრად მთა- ზ ვართა თანა ერისა მისისათა;

დასხნეს] დასუას C, დასხ-
დენ E იგინი] იგი C მთავრად]
მთავართა თანა BCDE

9. შომელმან დააშენა ბერწი სახლსა შინა მ მხიარულად, ვითარცა დედაჲ შვილთა მიერ სახარულევანი.

შინა] თუსსა BD მხიარუ-
ლად]—C, მხიარულებით BD
მიერ] მიმართ E

მუკლი მ

113

ფსალმუნი რიგ, ალელუაჲთა

ალელუაჲ, ახლისა ერისა მოძღუ-
რებაჲ, რიგ BD. ალელუაჲ, ფსალ-
მუნი დავითისი C. გალობაჲ და-
ვითისი, ფსალმუნი რიგ E

1. ჴამოსლვასა ისრაელისასა ეგვპტით, სახ- ა ლი იაკობისი ერისაგან უცხო თესლთაჲსა

სიწმიდედ BCD

2. უყო ჰურიასტანი სიწმიდე მისა და ის- ბ რაელი საბრძანებელად მისა.

3. ზლუამან იხილა და ივლტოდა, და გ იორდანე უკუნიქცა კუალად.

კუალსა BCDE

4. შთანნი იხარებდეს ვითარცა ვერძნი და ღ ბორცუნი—ვითარცა კრავნი ცხოვართანი.

ცხოვართანი იმღერდეს BD

8. დასხნეს] ბოლო ოთხი ასო გადანასწორებია A. იგინი] ნი მიწერილია სხვა მეღნით A. 9. დააშენა A, დააშენა E.

113. სათ. რიგ E. 1. ისრაელისასა (სრულად) B. ეგუპტით BC. 2. ჰურიასტანი C. მისსა (1) BC, (2) BCD. ისრაელი (სრულად) B. 3. ზლუამან C. იორდანეშ B, იორდანშ E. 4. იარებოდეს AB. ბორცნი C. კრავნი E. ცხოვართანი BD.

ღ

8. რაჲთა დასუას იგი მთავართა თანა, მთავართა თანა ერისა მისისათა;

9. რომელმან დააშენის ბერწი სახლსა შინა, დედად შვილთა ზედა სახა- რულევანად.

113

აღ^ა

1. გამოსლვასა ისრაელისასა ეგვპტით, სახლი იაკობისი ერისაგან ბარბა- როზთაჲსა

2. იყო ჰურიასტანი სიწმიდე მისა და ისრაელი საბრძანებელ მისა.

3. ზლუამან იხილა და ივლტოდა, და იორდანე უკუნიქცა მართლუკუნ.

4. მთანნი იმღერდეს ვითარცა ვერძნი და ბორცუნი—ვითარცა კრავნი ცხო- ვართანი.

C

5. **ჟაჲ** არს შენდა, ზღუაო, რამეთუ იხი- ე
ლე და ივლტოდე, ანუ შენ, იორდანე, რამე-
თუ უკუნეიქეც კუალად?

6. მთანი იხარებდეს ვითარცა ვერძნი და ვ
ბორცუნი—ვითარცა კრაენი ცხოვართანი.

7. პირისაგან უფლისა შეიძრა ქუეყანაჲ, **ზ**
პირისაგან ღმრთისა იაკობისა,

8. ჟომელმან გარდააქცინა ლოდოანნი **შ**
ტბად წყალთა და მათთა მწუერვალნი—წყა-
როებად წყალთა.

9. ნუ ჩუენთჳს, უფალო, ნუ ჩუენთჳს, არა- თ
მედ სახელსა შენსა ეც დიდებაჲ წყალობითა
შენითა და კეშმარიტებითა შენითა.

10. ნუსადა თქუან წარმართთა: სადა არს ი
ღმერთი იგი მათი?

11. **ხოლო** ღმერთმან ჩუენმან ცათა შინა ია
და ქუეყანასა ზედა ყოველივე, რაჲცა უნდა,
და კმნა.

გ ა ნ ს უ ე ნ ე ბ ა ა

5. ზღუაო (C. ივლტოდე A. რ (2)) თავდაპირველად: რად; ად ამოშლილია A. კკალსა C. 6. იხა-
რებოდეს E. ბორცნი AB, ბორცნი C. ცხოვართანი DE. 8. ლოდოვანი B. წყალთად E. მწერ-
ვალნი B. მწუერვალნი C. 9. ნჳ C. დიდება C. 11. ჳნდა C.

D

5. რაჲ არს შენდა, ზღუაო, რამეთუ ივლტოდე, და შენ, იორდანე, რამე-
თუ უკუნეიქეც მართლუქუნ?

6. მთანი, რამეთუ იმლერდით ვითარცა ვერძნი და ბორცუნი—ვითარცა
კრაენი ცხოვართანი?

7. პირისაგან უფლისა შეიძრა ქუეყანაჲ, პირისაგან ღმრთისა იაკობისა,

8. რომელმან გარდააქცია კლდე ტბად წყალთა და კლდე განუქუეფელი—
წყაროებად წყალთა.

9. ნუ ჩუენთჳს, უფალო, ნუ ჩუენთჳს, არამედ სახელსა შენსა ეც დიდებაჲ
წყალობითა შენითა და კეშმარიტებითა შენითა.

10. ნუსადა თქუან წარმართთა: სადა არს ღმერთი იგი მათი?

11. **ხოლო** ღმერთმან ჩუენმან ცათა შინა და ქუეყანასა ზედა ყოველივე,
რაჲცა უნდა, კმნა.

E

რ(2)) რად BCDE

კუალსა BCDE

მთანი რამეთუ BCDE იხა-
რებდეს] იმლერდეს Cგარდააქცია ლოდოანი BDE,
გარდააქცია კლდე C ტბე-
ბად C

და (2))—CE

ჯ

ღ

12. ზერპნი წარმართთანი ოქროასანი და იზ ვეცხლისანი, კმნულნი კელთა კატანი;

13. შირ აღგს და არა იტყუან, თუალ ას- იგ ხენ და არა ხედვენ,

14. ყურ ასხენ და არა ესმის, ცხზრ ასხენ იდ და არა იუნოსენ,

15. კელ ასხენ და არა იქმან, ფერჯ ასხენ და არა ვლენან, არცალა კმობენ ჯორჯითა მათითა.

16. შსგავსნედ მათ მოქმედნი მათნი და იე ყოველნი, რომელნი ესვენ მათ.

17. სახლი ისრაელისაჲ ესვიდა უფალსა; იგ შემწე და შემწყნარებელ არს მათდა.

18. სახლი აპრონისი ესვიდა უფალსა; იზ შემწე და შემწყნარებელ არს მათდა.

ესვიდეს BD, ესვიდენ CE

შემწყნარებელ] შესავედრებელ BCDE მათდა] მისა BDE, მათა C

შემწყნარებელ] მფარველ BD მათდა] მისა BDE, მათა C

12. წარმართანი D. კმნულნი C. 13. ათქს C. იტყუიან B. თუალ C. 14. არსხენ (1) C. ცხურ AB, ცხური E. ასხეს (2) C. იუნოსენ B. 15. ასხეს (2) A. 17. ისრაელისაჲ (სრულად) B. მისა BD. 18. პრონისი C, პრონი E. მისა BD.

ღ

12. კერპნი წარმართთანი ოქროასანი და ვეცხლისანი, კმნულნი კელთა კატანი;

13. პირ ათქს და არა იტყუან, თუალ ასხენ და არა ხედვენ,

14. ყურ ასხენ და არა ესმის, ცხზრ ასხენ და არა იუნოსენ,

15. კელ ასხენ და არა განიხილვენ, 'ფერჯ ასხენ და არა ვლენან, არცალა კმობენ ჯორჯითა მათითა.

16. ემსგავსნედ მათ მოქმედნი მათნი და ყოველნი, რომელნი ესვენ მათ.

17. სახლი ისრაელისაჲ ესვიდა უფალსა; შემწე და შემწყნარებელ არს მათდა.

18. სახლი აპრონისი ესვიდა უფალსა; შემწე და შესავედრებელ არს მათდა.

C

D

19. მოშიშნი უფლისანი ესვიდეს უფალსა; იმ შენწე და მფარველ არს მათდა.

მათა BCE

20. მფალმან მომიცენა ჩუენ და მაკურთხნა ჩუენ, აკურთხა უფალმან სახლი ისრაელისაჲ, აკურთხა უფალმან სახლი აპრონიისი,

21. აკურთხნა უფალმან მოშიშნი მისნი მცირენი დიდთა თანა.

მცირედნი BD

22. შეგძინენ თქუენ უფალმან, თქუენ და კვ შვილთა თქუენთა;

23. ღურთხეულ ხართ თქუენ უფლისა მიერ, რომელმან ქმნა ცანი და ქუეყანაჲ.

24. ცანი ცათანი უფლისანი არიან, და კვ ქუეყანაჲ მოსცა ძეთა კაცთასა.

და] ხოლო C

25. არა თუ მკუდართა აღვიარონ შენ, კვ უფალო, არცა ყოველთა შთამავალთა ჯოჯოხეთისათა,

თუ]—C

26. არამედ ჩუენ ცხოველნი ვაკურთხევდეთ სახელსა შენსა ამიერითგან უკუნისამდე.

სახელსა შენსა] უფალსა BCDE

მუკლო კვ

დიდებაჲ, თაყუანის-ცემაჲ

დიდებაჲ E, თაყუანის-ცემაჲ BD

20. მომიცენა CE. მაკურთხნა B, მაკურთხნა C. არონისი C. 21. აკურთხა B. 23. ქმნა E 24. კაცთა D. 25. არაჲ A. მკუდართა BC. ავიარონ BCDE. 26. ცხოველნი E.

D

19. მოშიშნი უფლისანი ესვიდეს უფალსა; შემწე და მფარველ არს მათდა.
20. უფალმან მომიცენა ჩუენ და მაკურთხნა ჩუენ, აკურთხა სახლი ისრაელისაჲ, აკურთხა სახლი აპრონიისი,

21. აკურთხნა უფალმან მოშიშნი მისნი, მცირენი დიდთა თანა.

22. შეგძინენ უფალმან თქუენ ზედა, თქუენ ზედა და შვილთა თქუენთა ზედა;

23. კურთხეულ ხართ თქუენ უფლისა მიერ, რომელმან ქმნა ცანი და ქუეყანაჲ.

24. ცანი ცათანი უფლისანი არიან, ხოლო ქუეყანაჲ მოსცა ძეთა კაცთასა.

25. არა თუ მკუდარნი გაქმდნენ შენ, უფალო, არცა ყოველნი შთამავალნი ჯოჯოხეთისანი,

26. არამედ ჩუენ ცხოველნი ვაკურთხევდეთ უფალსა ამიერითგან და უკუნისამდე.

ფხალმუნი რიდ, აღელუაჲთა

აღელუაჲ, ახლისა ერისა წარ-
მოჩინებაჲ, რიდ BD. აღელუაჲ,
ახლისა ერისაჲ C. გალობაჲ და-
ვითისი, რიდ E

1. შევიყუარე, რამეთუ ისმინა უფალმან ა
წმაჲ ლოცვისა ჩემისაჲ.
2. შამეთუ მოყო ყური მისი ჩემდა, და მე ბ
დღეთა ჩემთა ვხადოდე მას.
3. წარე-მომადგეს მე საღმობანი სიკუდი- გ
ლისანი, და ჳირთა ჯოჯობეთისათა მპოეს
მე; შირი და საღმობაჲ ვპოვე. დ
4. და სახელსა უფლისასა ვხადე: წე უფა- ე
ლო, ივსენ სული ჩემი.
5. მოწყალე არს უფალი, მართალ, და და]—C
ღმერთი ჩუენი მწყალობელ C
6. შაიცენეს ჩჩლნი უფალმან; მე დავ- ვ
მდაბლდი, და მან მაცხოვნა მე. მან]—C
7. შოიქეც, სულო ჩემო, განსასუენებელად ზ
შენდა, რამეთუ უფალმან კეთილი გიყოს შენ.

114. 2. ყური C. 3. სიკვდილისანი C. მპოევს B. 4. ვხადე D. 6. ჩჩლნი A. 7. სულო C.

აღა

1. შევიყუარე, რამეთუ ისმინოს უფალმან წმაჲ ვედრებისა ჩემისაჲ.
2. რამეთუ მოყო ყური მისი ჩემდა, და მე დღეთა ჩემთა ვხადოდი მას.
3. გარე-მომადგეს მე საღმობანი სიკუდილისანი, და ჳირთა ჯოჯობეთისათა
მპოეს მე; ჳირი და საღმობაჲ ვპოვე.
4. და სახელსა უფლისასა ვხადე: ჳ უფალო, ივსენ სული ჩემი.
5. მოწყალე არს უფალი და მართალ და ღმერთი ჩუენი მწყალობელ.
6. დაიცავს ჩჩლთა უფალი; დავმდაბლდი, და მაცხოვნა მე.
7. მოიქეც, სულო ჩემო, განსასუენებელად შენდა, რამეთუ უფალმან კეთი-
ლი გიყო შენ,

C

D

8. ძამეთუ ივსენ სული ჩემი სიკუდილი-
საგან, თუალნი ჩემნი—ცრემლთაგან და ფერკ-
ნი ჩემნი—ბრკოლისაგან,

9. ძაძთა სათნო-ვეყო მე უფალსა წინაშე თ
სოფელსა მას ცხოველთასა.

მუჯლი თ

დიდებამ D

115

ფსალმუნი რიე, ებრაელთათჳ თანა-შეერთე-
ბული

აღელუამ, ახლისა ერისა წარმა-
ტებამ, რიე (რიე—D) BD. ფსალ-
მუნი C. აღელუამ, ფსალმუნი და-
ვითისი, რიე E

1. შრწმენა მე, რასაცა ვიტყოდე; ხოლო ა
მე დავმდაბლდი ფრიად.

რასა BC ხოლო] და BDE

2. შუ ვთქუ განკვრებასა ჩემსა, რამეთუ: ბ
ყოველი კაცი ცრუ არს.

3. ძაძ მივაგო უფალსა ყოველისავე მის- გ
თჳს, რომელი-ესე მომცა მე?

ყოველისავე მისთჳს] ყოველი-
სავეთჳს BCDE რომელი BD

4. სასუმელი ცხორებისაძ მოვილო და სა- დ
ხელსა უფლისასა ვხადო.

8. სიკვდილისაგან C. ბრკომისაგან BE. 9. ცხოელთასა DE. დიდებამ] D-ში მიწერილი უნდა იყოს სხვა ხელით.

115. სათ. წარმარბატებამ B. 1. დამდაბლდი B. 2. ვთქუ C. ცრუვ B. 4. სასუმელი C.

D

8. რამეთუ ივსნა სული ჩემი სიკუდილისაგან, თუალნი ჩემნი—ცრემლთაგან და ფერკნი ჩემნი—ბრკოლისაგან.

9. სათნო-ვეყო წინაშე უფლისა სოფელსა შინა ცხოველთასა.

დიდებამ

115

აღა

1. შრწმენა მე, რომლისათჳსცა ვიტყოდე; ხოლო მე დავმდაბლდი ფრიად.

2. და ვთქუ განკვრებასა ჩემსა, რამეთუ: ყოველი კაცი ცრუ არს.

3. რაძ მივაგო უფალსა ყოველისავეთჳს, რომელი მომაგო მე?

4. სასუმელი ცხორებისაძ მოვილო და სახელსა უფლისასა ვხადო.

ს

5. ზოცვანი ჩემნი უფალსა მივსცნე წინა-
შე ყოვლისა ერისა მისისა.

6. სატიოსან არს წინაშე უფლისა სიკუ-
დილი წმიდათა მისთაჲ.

7. შე უფალო, მე მონაჲ შენი, მე მონაჲ
შენი და ძე მკველისა შენისაჲ; ლანხეთქენ
საკრაველნი ჩემნი,

8. შენდა შევწირო მსხუერპლი ქებისაჲ და
სახელსა უფლისასა ვხადო.

9. ზოცვანი ჩემნი უფალსა მივსცნე წინა-
შე ყოვლისა ერისა მისისა

10. ზოთა სახლისა ღმრთისა ჩუენისათა
და შორის შენსა, იერუსალემ!

ღ

მისისა]—C

განხეთქენ] განხეთქენ BD,
განვკუფონენ CE
და შენდა C

ღმრთისა ჩუენისათა და] უფ-
ლისათა BCD

მუკლი ი

116

ფსალმური რიგ, ალელუაჲთა

ალელუაჲ, მოწოდებაჲ წარმართ-
თაჲ, რიგ BD. [...]ჲ, ჩინებაჲ წარ-
მართთაჲ, ალელუაჲ C. გალობაჲ
დავითისი, რიგ E

1. ცჳგალობდით უფალსა ყოველი თესლე-
ბი და აქებდით მას ყოველი ერი;

5. მიასა ხ. 6. სიკვდილი C. მისთა B. 7. მონა (1) C. ძე B, ძე CE. განხეთქენ] ეს სიტყვა
გადანასწორებია A. საკლველნი B. 9. მისესცნე E. მისისასა CE.

116. სათ. B-ში რიგ სათაურის წინაა.

ღ

5. ლოცვანი ჩემნი უფალსა მივსცნე წინაშე ყოვლისა ერისა მისისა.

6. პატიოსან არს წინაშე უფლისა სიკუდილი წმიდათა მისთაჲ.

7. შე უფალო, მე მონაჲ შენი, მე მონაჲ შენი და ძე მკველისა შენისაჲ;
განხეთქენ საკრაველნი ჩემნი,

8. შენდა შევწირო მსხუერპლი ქებისაჲ და სახელსა უფლისასა ვხადო.

9. ლოცვანი ჩემნი უფალსა მივსცნე წინაშე ყოვლისა ერისა მისისა

10. ეზოთა სახლისა უფლისათა, შორის შენსა, იერუსალემ!

116

ალა

1. უგალობდით უფალსა ყოველი თესლები და აქებდით მას ყოველი ერი;

C

2. სამეთუ განძლიერდა ჩუენ ზედა წყალო-
ბაჲ მისი, და ქეშმარიტებაჲ უფლისაჲ ჰგიეს
უკუნისამდე.

მუკლი ბ

117

ფსალმუნი რიჳ

1. Ⴀუარებდით უფალსა, რამეთუ კეთილ, ა
რამეთუ უკუნისამდე არს წყალობაჲ მისი;

2. Ⴀქუნ სახლმან ისრაელისამან, (რამეთუ) ბ
კეთილ, რამეთუ უკუნისამდე არს წყალობაჲ
მისი;

3. Ⴀქუნ სახლმან აჰრონისმან, რამეთუ გ
კეთილ, რამეთუ უკუნისამდე არს წყალობაჲ
მისი;

4. Ⴀქუედ მოშიშთა უფლისათა, რამეთუ დ
კეთილ, რამეთუ უკუნისამდე არს წყალობაჲ
მისი.

5. შირსა ჩემსა ვხადე უფალსა, ისმინა ე და ისმინა BD
ჩემი და გამომიყვანა მე ფართოდ.

2. განძრიელდა B. უკუნისამდე (სრულად) E.

117. 1. აუვარებდით B, ავარებდით C. 2. სახმან B. ისრაელისამან (სრულად) B. 3. არონის-
მან C.

L

2. რამეთუ განძლიერდა ჩუენ ზედა წყალობაჲ მისი, და ქეშმარიტებაჲ უფ-
ლისაჲ ჰგიეს უკუნისამდე.

117

აღ^ა

1. აუვარებდით უფალსა, რამეთუ კეთილ, რამეთუ უკუნისამდე არს წყა-
ლობაჲ მისი;

2. თქუნ სახლმან ისრაელისამან, რამეთუ კეთილ, რამეთუ უკუნისამდე არს
წყალობაჲ მისი;

3. თქუნ სახლმან აჰრონისმან, რამეთუ კეთილ, რამეთუ უკუნისამდე არს
წყალობაჲ მისი;

4. თქუედ ყოველთა მოშიშთა უფლისათა, რამეთუ კეთილ, რამეთუ უკუნი-
სამდე არს წყალობაჲ მისი.

5. კირსა ჩემსა ვხადე უფალსა, და ისმინა ჩემი და გამომიყვანა მე ფართოდ.

ფსალმუნი დავითისი, რიჳ (რიჳ—
B) BD. აღელუაჲ, ძღვევაჲ ქრის-
ტჳსი C. ქებაჲ დავითისი, ფსალ-
მუნი რიჳ E

ჯ

ღ

6. **ძ**ათალი არს მწე ჩემდა, არა შემეშინოს; რაჲ მიყოს მე კაცმან?

7. **ძ**ათალი შემეწიოს მე, და მე ვიხილო ზ მტერთა ჩემთაჲ.

8. **ჰ**ეთილ არს სასოებაჲ უფლისაჲ, ვიდრე **ც** სასოებასა კაცთასა;

9. **ჰ**ეთილ არს სასოებაჲ უფლისაჲ ვიდრე **თ** სასოებასა მთავართასა.

10. **ჳ**ოველი თესლები გარე-მომადგა მე, **ი** და სახელითა უფლისაჲთა ვერეოდე მათ.

11. **შ**ოდგომით მომადგეს მე და მომიცვეს **ია** მე, და სახელითა უფლისაჲთა ვერეოდე მათ,

12. **შ**ომადგეს მე ვითარცა ფუტკარნი **იბ** და შეიწუნეს ვითარცა ეკალნი ცეცხლითა,

და სახელითა უფლისაჲთა ვერეოდე მათ;

13. **ში**ვდრკი იძულებით დაცემად, და **ივ** უფალმან ჰელი აღმიპყრა მე.

14. **ძ**ალი ჩემი და გალობაჲ ჩემი უფალი **იღ** და არს იგი ჩემდა მაცხოვარ.

არს] იყო **ც**

7. ჩემთა **შ**D. 8. კაცთასა]—**ც**. 10. ვერეოდე **ბ**. 11. ვერეოდე **ბ**. 12. ფუტკარნი **ც**. შეიწუნეს **ც**. ვერეოდე **ბ**. 13. მიდრკი **ბ**, მივსდრკი **ც**. იძულებით **ც**. აღმიპყრა **ბ**E. 14. მაცხოვარ **ბ**.

ქ

6. უფალი არს მწე ჩემდა, არა შემეშინოს; რაჲ მიყოს მე კაცმან?

7. უფალი არს მწე ჩემდა, და მე ვიხილნე მტერნი ჩემნი.

8. **კ**ეთილ არს მოსაფ-ყოფაჲ უფლისა მიმართ, ვიდრე მოსაფ-ყოფაჲ კაცისა მიმართ;

9. **კ**ეთილ არს სასოებაჲ უფლისა მიმართ, ვიდრე სასოებაჲ მთავართა მიმართ.

10. **ჳ**ოველი თესლები გარე-მომადგა მე, და სახელითა უფლისაჲთა ვერეოდე მათ.

11. გარე-მომადგეს და მომიცვეს მე, და სახელითა უფლისაჲთა ვერეოდე მათ;

12. მომადგეს მე, ვითარცა ფუტკარნი გოლსა, და აღეტყინნეს, ვითარცა ცეცხლი ეკალთა შორის, და სახელითა უფლისაჲთა ვერეოდე მათ;

13. მივდერკ ჰენებით დაცემად, და უფალმან ჰელი აღმიპყრა მე.

14. **ძ**ალი ჩემი და გალობაჲ ჩემი უფალი და მეყო მე იგი მაცხოვარ.

C

D

15. ყმაჲ სიხარულისა და ცხორებისაჲ იე საყოფელსა მართალთასა. შარჯუენემან უფ- ივ ლისამან ქმნა ძალი,

16. მარჯუენემან უფლისამან ანამალა მე და მარჯუენემან უფლისამან ქმნა ძალი.

17. Ⴀრა მოვკუდე, არამედ ვცხონდე და იჲ განვთქუნე მე საქმენი უფლისანი.

18. სწავლით განმსწავლა მე უფალმან, და იჲ სიკუდილსა არა მიმცა მე.

19. ჴანმეხუენით მე, ბჳენო სიმართლისა- ით ნო; შევიდე მას და აუარო უფალსა.

20. Ⴀსე არიან ბჳენი უფლისანი, და მარ- კ თაღნი შევლენან ამას.

21. Ⴀგიარო შენ, რამეთუ ისმინე ჩემი და კა იყავ ჩემდა მაცხოვარ.

22. ჴოდი, რომელ შეურაცხ-ყვეს მაშენე- კბ ბელთა, იგი იქმნა თავ კიდეთა;

23. Ⴀჴელისა მიერ იყო ესე, და არს საკჯრ- კვ ველ წინაშე თუალთა ჩუენთა.

და]—BCD

ბჳენი სიმართლისანი BDE მათ BD

15. სიხარულისაჲ BCD. მარჯუენამან BD, მარჯუენამან C. 16. მარჯუენამან (1) BCD. აღმაშალა C. მარჯუენამან (2) BD, მარჯუენამან (2) C. მქნა C. 17. არაჲ ACE. შოვკუდე C. გავთქუნე B. 18. სიკუდილსა C. 19. ეს მუხლი გამორჩენილია C-ში. გვერდზე მიწერილია სხვა ხელით: განმეხუენით მე ბჳენი სიმართლისანი და ა. შ. ბოლომდე. აუვარო BDE- 20. შევლენან C. 21. მაცხოვარ D. 22. შეურაცხ-ყვეს C. მაშენებელთა BD, მაშენებელთა E. 23. თუალთა C.

D

15. ყმაჲ სიხარულისაჲ და ცხორებისაჲ საყოფელსა მართალთასა: მარჯუე- ნემან უფლისამან ქმნა ძალი,

16. მარჯუენემან უფლისამან ანამალა მე, მარჯუენემან უფლისამან ქმნა ძალი.

17. არა მოვკუდე, არამედ ვცხოვრდე და განვთქუნე მე საქმენი უფლისანი.

18. სწავლით განმსწავლა მე უფალმან და სიკუდილსა არა მიმცა მე.

19. განმეხუენით მე ბჳენი სიმართლისანი, შევიდე მათ შინა და აუვარო უფალსა.

20. ესე არს ბჳე უფლისაჲ, და მართალნი შევლენან მას შინა.

21. აღვიარო შენ, რამეთუ ისმინე ჩემი და იქმენ ჩემდა მაცხოვარ.

22. ლოდი, რომელ შეურაცხ-ყვეს მაშენებელთა, ესე იქმნა თავ კიდეთა;

23. უფლისა მიერ იყო ესე, და არს საკჯრველ წინაშე თუალთა ჩუენთა.

C

D

ბინანი 76

118

ფსალმუნი რიმ

[ალფა ბ]*

1. ნეტარ არიან უბიწონი გზასა, რომელ- ა
ნი ვლენან საშჯელსა უფლისასა.
2. ნეტარ არიან, რომელნი გამოიკულებენ ბ
წამებათა მისთა, ყოვლითა გულითა მათითა
გამოიძიონ იგი.
3. შამეთუ არა მოქმედნი უსჯულოებისა- გ
ნი გზათა მისთა ვიდოდეს.
4. შენ ამცენ მცნებათა შენთა დამარხვად
ფრიად.
5. წარ-ძი-მცა-მემართნეს მე გზანი ჩემნი დ
დაცვად სიმართლეთა შენთა.
6. შაშინ არა მრცხუნოდის მე, რაჟამს ე
ვეკრძალო ყოველთა მიმართ მცნებათა შენ-
თა.

ბინანი 76-78, ნოდარინი C
ბინანი ხაშბედი E

ალელუაჲ, სიმტკიცე ღმრთის მსა-
ხურებისაჲ, რიმ (რიმ — B) BD.
ალელუაჲ, სიმტკიცე ღმრთის მო-
სლვისაჲ C

და რომელნი C
საშჯელსა] რჩულსა BCDE

წარმემართნეს D მე] — CD
ჩემნი] შენნი CD

ვეკრძალო მე BCDE

118. სათ. ჩუდმეტ E. სიმტკიცე B. 1. შჯულსა C. 2. გამოიკულებენ C. 3. ურჩულოებისანი BDE, ურჩულოებისანი C. 5. წარმემართნეს] ძი-მცა ამოშლილია D.

* ებრაული ანბანის ასოები, რომელიც A-ში გვხვდება (ალფა და ბე აკლია), სინურ ხელ-
ნაწერებში არსად არაა; მათ კლებას ქვემოთ აღარ აღვნიშნავთ.

L

ბინანი 76

118

ალფა

1. ნეტარ არიან უბიწონი გზასა, რომელნი ვლენან შჯულსა უფლისასა.
2. ნეტარ არიან, რომელნი გამოიკულებენ წამებათა მისთა, ყოვლითა გუ-
ლითა გამოიძიენ იგი.
3. რამეთუ არა მოქმედნი უსჯულოებისანი გზათა მისთა ვიდოდეს.
4. შენ ამცენ მცნებათა შენთა დამარხვად ფრიად.
5. წარ-თუ-მცა-მართებულ იყვნეს გზანი ჩემნი დაცვად სიმართლეთა შენთა,
6. მაშინ არა მრცხუნოდის, რაჟამს ვხედვიდე მე ყოველთა მიმართ მცნე-
ბათა შენთა.

C

D

7. Cგიარო შენ, უფალო, წრფელითა გუ- მ
ლითა ჩემითა, რაჟამს მასწავლნე მე გან- მასწავნე D მე | — E
კითხვანი სიმართლისა შენისანი.
8. სიმართლენი შენნი ვიმარხენ; ნუ და- ზ ვიმარხნე D
მაგდებ მე სრულიად.
9. შაბათა-მე წარიმართნის კაბუკმან გზა- მ წარიმართნეს BCD
ნი თჳსნი? არამედ იმარხნის თუ სიტყუანი იმარხნეს C
შენნი.

ბეთ ბ

10. ყოვლითა გულითა ჩემითა გამოგიძიო თ გამოგიძიე BCE
შენ; ნუ განმაშორებ მცნებათაგან შენთა. მცნებათა BCDE
11. ლულსა ჩემსა დავიფარენ სიტყუანი ი შენნი, რადთა არა შეგცოდო შენ.
12. მურთხეულ ხარ შენ, უფალო, მასწა- ია
ვენ მე სიმართლენი შენნი.
13. ჭაგითა ჩემითა მიუთხრობდე ყოველ- იბ
აა სამართალთა პირისა შენისათა.

8. ნჯ C. 9. წარიმართეს B. კაბუკმან B. თჯ C. 10. ნჯ C. 11. გულსა C. შენი A. შეგცო-
დო B 12. შენნი | შენი A.

L

7. აღგიარო შენ სიწრფოებითა გულისადათა, რაჟამს ვისწავლნე განკითხვანი
სიმართლისა შენისანი.
8. სიმართლენი შენნი ვიმარხნე; ნუ დამაგდებ მე ვიდრე ფრიად.
9. რადათა-მე წარიმართოს კაბუკმან გზაჲ თჳსნი? არამედ იმარხნეს თუ სი-
ტყუანი შენნი.
10. ყოვლითა გულითა ჩემითა გამოგიძიე შენ; ნუ განმაშორებ მე მცნება-
თაგან შენთა.
11. გულსა შინა ჩემსა დავიფარენ სიტყუანი შენნი, რადთა არა შეგცოდო
შენ.
12. კურთხეულ ხარ შენ, უფალო, მასწავნე მე სიმართლენი შენნი.
13. ბაგითა ჩემითა მიუთხრენ ყოველნი სამართალნი პირისა შენისანი.

ს

ღ

22. უანმაშორე ჩემგან ყუედრებაჲ და შეუ- კა რაცხებაჲ, რამეთუ წამებანი შენნი გამოვი- ძინ მე.

23. ძამეთუ დასხდეს მთავარნი, ჩემოჲს კბ ძვრსა იტყოდეს, ხოლო მონაჲ შენი ზრახვი- და სიმართლეთა შენთა.

24. ძამეთუ წამებანი შენნი წურთა არიან კვ ჩემდა, ზრახვა ჩემდა არიან სიმართლენი შენნი.

25. შიეახლა სული ჩემი მიწასა; მაცხოვრე კდ მე სიტყვათა შენითა.

და ჩემოჲს BCE იტყოდეს] ზრახვიდეს C სიმართლესა შენსა BCE

და ზრახვა C

დალეო დ

26. უზანი ჩემნი გითხრნე შენ, და ისმინე კე ჩემი; მასწავენ მე სიმართლენი შენნი.

27. უზათა სიმართლისა შენისათა მეცნი- კვ ერ-მყავ მე, და გამოვიძინე მე საკვრველება- ნი შენნი.

28. შიერულა სულსა ჩემსა მოწყინებითა; კზ დამამტკიცე მე სიტყვათა შენითა.

და მასწავენ E

მე]—C და] რაჲთა BCDE მე]—C

22. ყუედრებაჲ C. შვჯრაცხებაჲ C. შენი A. 23. ძვრსა B. 24. შენი (1, 2) A, (2) E. წრთა A, წრთუა B. 26. შენი E. 27. გამოვიძინე C. საკურველებანი B. 28. შიერულა C. სულსა C.

ღ

22. მოსპე ჩემგან ყუედრებაჲ და შეურაცხებაჲ, რამეთუ წამებანი შენნი გა- მოვიძინე.

23. და რამეთუ დასხდეს მთავარნი, ჩემოჲს ძვრსა იტყოდეს, ხოლო მონაჲ შენი ზრახვიდა სიმართლეთა შენთა.

24. და რამეთუ წამებანი შენნი წურთა არიან ჩემდა და ზრახვა ჩემდა არი- ან სიმართლენი შენნი.

25. მიეახლა სული ჩემი მიწასა; მაცხოვრე მე სიტყვსაებრ შენისა.

26. გზანი ჩემნი გითხრენ შენ, და ისმინე ჩემი; მასწავენ მე სიმართლენი შენნი.

27. გზაჲ სიმართლეთა შენთაჲ გულისწმა-მიყავ, და ვიტყოდი მე საკვრვე- ლებათა შენთა.

28. შიერულა სულსა ჩემსა მოწყინებითა; დამამტკიცე მე სიტყვათა შენითა.

C

D

29. ჴხაჲ სიცრუისაჲ განმაშორე ჩემგან კC და შჯულითა შენითა შემიწყალე მე. შემიწყალე] შემიწყნარე BE
30. ჴხანი კეშმარიტებისა შენისანი გა- კთ მოვიძიენ მე და სიმართლენი შენნი მე არა სიმართლენი] სამართალნი დაევიწყუნ. BCD
31. შევეყავ წამებათა შენთა; უფალო, ნუ ლ მარცხუნ მე.
32. ჴხასა მცნებათა შენთასა ვრბიოდე, ლა ვრბიოდე] + მე D, ვრბიოდი E რაჲმს განავრცე გული ჩემი.
33. შჯულიერ-მყავ მე, უფალო, გზათა სი- ლბ მართლისა შენისათა, და გამოვიძინე იგინი მარადის. [ჴე ე]
34. ჴულისგმა-მიყავ და გამოვიძიო შჯუ- ლგ ლი შენი და ვიმარხო იგი ყოვლითა გული- თა ჩემითა.
35. შიძლოდე მე ალაგსა მცნებათა შენ- ლდ თასა, რამეთუ იგი მთნდეს მე. იგი] იგინი BCDE

29. სიცრუისაჲ B, სიცრუისაჲ C. რჩულითა BDE, შჩულითა C. 30. შენისა B. სამართ-
ლენი A: პირველი e ამოშლილია და თავზე ჩაწერილია a. შენი A. არაჲ C. 31. ნჯ C.
მარცხუნ C. 32. მცნებათა C. განარცვე B, განავრცენ E. 33. შჩულიერ BD, შჩულიერ
C, რჩულიერ E. გამოვიძინენ B, გამოვიძიენ CD. 34. გულისხმა-მიყავ BDE, გულისხმა-
მიყავ C. რჩული BDE, შჩული C.

L

29. გზაჲ სიცრუისაჲ განმაშორე ჩემგან და შჯულითა შენითა შემიწყალე მე.
30. გზაჲ კეშმარიტებისაჲ სათნო-ვიყავ და სიმართლენი შენნი მე არა დაევი-
ციწყუნ.
31. შევეყავ წამებათა შენთა; უფალო, ნუ მარცხუნ მე.
32. გზასა მცნებათა შენთასა ვრბიოდე, რაჲმს განავრცე გული ჩემი.
33. შჯულიერ-მყავ მე, უფალო, გზასა სამართალთა შენთასა, და გამოვიძიო
იგი მარადის.
34. გულისგმა-მიყავ მე, და გამოვიძიო შჯული შენი და დავიმარხო იგი
ყოვლითა გულითა ჩემითა.
35. შიძლოდე მე ალაგსა მცნებათა შენთასა, რამეთუ იგი მთნდა მე.

ს

ღ

36. შოდრიკე გული ჩემი წამებათა შენთა ლე და ნუ ანგაპრებასა.

37. შოაქციენ თულნი ჩემნი, რაათა არა ლვ იხილონ ამოებამ, და გზასა შენსა მაცხოვ- გზათა შენთა D ნე მე.

38. შაამტკიცე მონისა შენისა თანა სი- ლზ ტყუამ შენი, რაათა მეშინოდის მე შენგან.

39. შოსპე ჩემგან ყუედრებაჲ იგი, რო- ლს მელსაცა ვეჭუ მე, რამეთუ სამართალნი შენ- ვეჭულ C ნი ტკბილ არიან.

40. უსერა გულმან მრქუა მე მცნებათა ლთ შენთა; სიმართლენი შენნი მასწავენ მე. სიმართლენი შენნი მასწავენ] სიმართლითა შენითა მაც- ხოვენ BCDE.

41. შოვედინ ჩემ ზედა წყალობამ შენი, მ უფალო, და მაცხოვარებამ შენი სიტყუთა შე- ნითა.

42. შიუგო მაცუედრებელთა ჩემთა სი- შა მიუგო მე E ტყუამ, რამეთუ მე სიტყუათა შენთა ვესავ. მე]—E

36. ნჯ C. ანგარებასა C. 37. თულნი C. ამოობამ E. 38. დამტკიცე AD. 39. ყუედრებაჲ C. აჰჰ B, ვეჭულ C. 40. შენი A. მასწვენ A. 41. მოედინ BE. მაცხოვარებაჲ E. 42. მიუგო C.

ღ

36. მოდრიკე გული ჩემი წამებათა შენთა და ნუ ანგაპრებასა.

37. შოაქციენ თულნი ჩემნი, რაათა არა იხილონ ამოებამ, და გზასა შენ- სა მაცხოვენ მე.

38. დაამტკიცე მონისა შენისა თანა სიტყუამ შენი, რაათა მეშინოდის მე შენგან.

39. მოსპე ჩემგან ყუედრებაჲ იგი, რომელსაცა ვეჭუ მე, რამეთუ სამართალ- ნი შენნი ტკბილ არიან.

40. ესერა გულმან მითქუა მცნებათა შენთამ; სიმართლითა შენითა მაცხოვ- ნე მე.

41. და მოვედინ ჩემ ზედა წყალობამ შენი, უფალო, და მაცხოვარებამ შენი სიტყუსაებრ შენისა.

42. და მიუგო მაცუედრებელთა ჩემთა სიტყუამ, რამეთუ მე სიტყუასა შენ- სა ვესავ.

C

D

43. ჩუ განაზორებ პირსა ჩემსა სიტყუა- მბ
თა კეშმარიტებისა შენისათა სრულიად, რა-
მეთუ მე სამართალთა შენთა ვესაგ.

განაზორებ D

44. შავიცვე შჯული შენი მარადის, უკუ- მგ
ნისამდე და უკუნითი უკუნისამდე.

მე]—BCDE

45. შა ვილოდე მე ფართოსა, რამეთუ მდ
მცნებანი შენნი გამოვიძიენ მე.

და]—C ვილოდი BE

46. შიტყოდე მე წამებათა შენთა წინაშე მე
მეფეთასა და არა მრცხუნა.

ვიტყოდი CE

მრცხუნეს BD

47. ვზრახედ მცნებათა შენთა, რომელნი-
ცა შევიყუარენ.

შენთა მიმართ BDE

48. ლვიპყრენ ჯელნი ჩემნი მცნებათა შენ- მგ
თა მიმართ, რომელნიცა შევიყუარენ, ვზრა-
ხედ სიმართლეთა შენთა.

49. შოიჯსენე სიტყუაჲ შენი მონისა შე- მზ
ნისათჳს, რომლითცა მოსაგ-მყავ მე.

მომავსენე BCDE მონასა

შენსა BCDE რომლისა-

ცა B

*
*
*
*

50. ჳმან ნუგეშინის-მცა მე სიმდაბლესა მშ
შინა ჩემსა, რამეთუ სიტყუამან შენმან მა-
ცხოვნა მე.

43. სიტყუათა C. კეშმარიტებითა C. 44. რჩული BDE. 45. შენი A. 46. მრცხუნა C. 47. შენ-
თა] A-ში ეს და წინა სიტყვა გადანაწორებია, მათ შემდეგ ამოშლილია რამდენიმე სიტყვა.
მიმართ B. 48. ავიპყრენ BDE. შენთა] ამის შემდეგ A-ში ამოშლილია სიტყვები „ყოველსა
ჯამსა“. 50. ნუგეშინის-მცა C. სიტყუამან C.

L

43. და ნუ განაზორებ პირსა ჩემსა სიტყუასა კეშმარიტებისასა სრულიად,
რამეთუ მე სამართალთა შენთა ვესაგ.

44. და დავიცვა შჯული შენი მარადის, უკუნისამდე და უკუნითი უკუნი-
სამდე.

45. და ვილოდე მე ფართოსა, რამეთუ მცნებანი შენნი გამოვიძიენ.

46. და ვიტყოდე მე წამებათა შენთა წინაშე მეფეთასა და არა მრცხუნა.

47. და ვიწუროდი მცნებათა შენთა, რომელნიცა შევიყუარენ ფრიად.

48. და აღვიპყრენ ჯელნი ჩემნი მცნებათა შენთა მიმართ, რომელნიცა შე-
ვიყუარენ, და ვზრახედ სიმართლეთა შენთა.

49. მომავსენე სიტყუაჲ შენი მონასა შენსა, რომლისა მოსაგ-მყავ მე.

50. ამან ნუგეშინის-მცა მე სიმდაბლესა შინა ჩემსა, რამეთუ სიტყუამან
შენმან მაცხოვნა მე.

ზ

ღ

51. უმპარტავანნი უსჯულოებდეს ფრიად, მთ ხოლო მე შჯულისა შენისაგან არა გარდავაქციე.

მე|—E

52. შოვიცსენენ სამართალნი შენნი საუკუნითგან, უფალო, და ნუგეშინის-მეცა მე.

მოვიცსენენ მე C

53. ოჲრგამან შემიპყრა მე ცოდვილთამან და რომელთა დაუტევეს შჯული შენი.

ცოდვისამან BCD

54. საქებელ იყენეს ჩემდა სამართალნი შენნი ადგილსა მას მწირობისა ჩემისასა.

იყენენ C

55. შოვიცსენე ღამე სახელი შენი, უფალო, და დავიცევ შჯული შენი.

ნგ

56. 'ისე მეყო მე გზა ცხორების, რამეთუ ნდ სამართალნი შენნი გამოვიძიენ მე.

მუჯლი ნდ

დი დე ბ ა ე, თ ა ყ უ ა ნ ი ს - ც ე მ ა ე

ე ხ ე თ ა ნ ა - შ ე ყ ო ფ ი ლ ი ე რ თ ხ ა ლ მ უ ნ ა დ ბ ე თ

ესე თანა-შეყოფილი ერთ საღმუნად|—BCDE

51. ანპარტავანნი B. ურჩულოებდეს BDE, ჳრჩულოებდეს C. რჩულისა BDE, შჩულისა C. 52. შენი A. საკუნითგან C. 52. ნჯეშინის-მეცა C. 53. დაუტევს BDE, დაჯტევს C. რჩული BDE, შჩული C. 54. შენი A. 55. შჩული B, შჩული C, რჩული DE. შენი (2) ამის შემდეგ D-ს აკლია (ფს. 118, 56—118, 112-მდე, სიტყვამდე „შენთა“). 56. C-ში მომდევნო (57) მუხლის თავი და ბოლო სიტყვები (ე. ი. სტრიქონის თავი და ბოლო) სინგურითაა ნაწერი, რაც მლუხს ცალკე გამოყოფს. შენი A.

ღ

51. აუმპარტავანნი უშჯულოებდეს ფრიად, ხოლო მე შჯულისა შენისაგან არა გარდავაქციე.

52. მოვიცსენენ სამართალნი შენნი საუკუნითგან, უფალო, და ნუგეშინის-მეცა მე.

53. ურვამან შემიპყრა მე ცოდვილთამან, რომელთა დაუტევეს შჯული შენი.

54. საგალობელ იყენეს ჩემდა სამართალნი შენნი ადგილსა მას მწირობისა ჩემისასა.

55. მოვიცსენე ღამე სახელი შენი, უფალო, და დავიცევ შჯული შენი.

56. ესე მეყო მე, რამეთუ სამართალნი შენნი გამოვიძიენ მე.

ზ

ღ

57. ნაწილი ჩემი ხარი შენ, უფალო, ვთქუ, ა
რაათა ვიმარხო შჯული შენი.
58. ულოცვედ პირსა შენსა ყოვლითა გუ- ბ ვილოცვედ C
ლითა ჩენითა, შემიწყალე მე სიტყვთა შე- მიწყალე C
ნითა.
59. ჴანვზრახევედ გზათა შენთა, მოვაქცი- გ განვზრახევედ B, განვიზრა-
ენ ფერკნი ჩემნი წამებათა შენთა. ხევედ C მოაქციენ CE.
60. ჴანვემზადე და არა შევეძრწუნდი, რა- დ
მეთუ ვიმარხენ მცნებანი შენნი.
61. ჴადის პირნი ცოდვისანი მომეხვნეს ე ვიმარხენ მე BE
მე, და შჯული შენი მე არა დავივიწყე. [ცოდვისანი] ცოდვილთანი E
62. შუა ღამე აღვდგი აღსაარებად შენდა ვ შუა ღამეს BCE
განკითხვათათჳს სიმართლისა შენისათა.
63. შევეყავ ყოველთა მოშიშთა შენთა და ჴ
რომელთა დაიცვნიან მცნებანი შენნი.
64. ჩყალობითა უფლისათა სავსე არს ო უფლისათა] შენითა, უფა-
ქუეყანაჲ; სიმართლენი შენნი მასწავენ მე. ლო CE

57. ვთქ; C. რჩული BE, შჩული C. 60. შევეძრწუნდი C. შენი A. 61. მომეხვნეს C. რჩუ-
ლი BE. შჩული C. არაჲ C. 62. შოვა BC, შოა E. აღსაარებად B. 63. და] ჩამატებუ-
ლია A. 64. შენი A.

ღ

57. ნაწილი ჩემი ხარი შენ, უფალო, ვთქუ, რაათა ვიმარხო შჯული შენი.
58. ვპლოცვედ პირსა შენსა ყოვლითა გულითა ჩემითა, შემიწყალე მე
სიტყსაებრ შენისა.
59. განვიზრახევედ გზათა შენთა და მოვაქციენ ფერკნი ჩემნი წამებათა
შენთა.
60. განვემზადე და არა შევეძრწუნდი, რამეთუ ვიმარხენ მე მცნებანი
შენნი.
61. საბელნი ცოდვილთანი მომეხვნეს მე, და შჯული შენი მე არა დავი-
ვიწყე.
62. შუა ღამე აღვდგი აღსაარებად შენდა განკითხვათათჳს სიმართლისა შე-
ნისათა.
63. შევეყავ მე ყოველთა მოშიშთა შენთა და რომელთა დაიცვნიან მცნება-
ნი შენნი.
64. წყალობითა შენითა, უფალო, სავსე არს ქუეყანაჲ; სიმართლენი შენნი
მასწავენ მე.

ს

ღ

65. სიტკბოება ყავ მონისა შენისა თანა, თ უფალო, სიტყვა შენითა.

66. სიტკბოებაჲ, სწავლულებაჲ და მეცნიერებაჲ მასწავენ მე, რამეთუ მცნებანი შენნი მრწმენეს მე. მასწავე E

67. შიდრე არაღა დამდაბლებულ ვიყავ, ია მაშინ ვცოდე, ამისთჳს სიტყუაჲ შენი ვი-მარხე.

68. ღებილ ხარ შენ, უფალო, და სიტკბო-ებითა შენითა მასწავენ მე სიმართლენი შენნი.

69. ჴანმრავლდა ჩემ ჴედა სიცრუე ამპარ-ტავანთაჲ, ხოლო მე ყოვლითა გულითა ჩე-მითა გამოვიძინე მცნებანი შენნი. იგ

70. შეიყო ვითარცა სძე გული მათი, ხო-ლო მე შჯულსა შენსა ვიტყოდე. იდ

71. ჳეთილ არს ჩემდა, რამეთუ დამამდაბ-ლე მე, რაჲთა ვისწავლნე სიმართლენი შენ-ნი. იე ვიტყოდი C ვისწავნე მე BE, ვისწავლნე მე C

66. სწავლოლებაჲ B. და| ჩამატებულია A. შენი A. 67. არდა| ლ ჩამატებულია A. 68. სიტბუე-ბითა B. მასწავე C. 69. სიცროვე B, სიცრუვე C, სიცრუვე E. ამპარტავანთაჲ E. გული-თა C. შენი A. 70. სძე B, სძ E. რჩულსა BE, შჯულსა C. 71. ვისწავლნე ვიწვლნე A. შენი A.

ღ

65. სიტკბოებაჲ ჰყავ მონისა შენისა თანა, უფალო, სიტყვსაებრ შენისა.

66. სიტკბოებაჲ და სწავლულებაჲ და მეცნიერებაჲ მასწავე მე, რამეთუ მცნებანი შენნი მრწმენეს მე.

67. პირველ დამდაბლებად ჩემდადმდე მე ვცოდე, ამისთჳს სიტყუაჲ შენი ვიმარხე.

68. ტბილ ხარ შენ, უფალო, და სიტკბოებითა შენითა მასწავენ მე სი-მართლენი შენნი.

69. განმრავლდა ჩემ ჴედა: სიცრუვე ამპარტავანთაჲ, ხოლო მე ყოვლითა გულითა გამოვიძინე მცნებანი შენნი.

70. შეიყო ვითარცა სძე გული მათი, ხოლო მე შჯულსა შენსა ვიტყოდე.

71. კეთილ არს ჩემდა, რამეთუ დამამდაბლე მე, რაჲთა ვისწავლნე მე სი-მართლენი შენნი.

C

72. ომგობეს არს ჩემდა შჯული პირისა იგ შენისაჲ, უფალო, ვიდრე ათასები იგი ოქროსა და ვეცხლისაჲ.

უფალო]—BE

იოდ °

73. ყელთა შენთა შემქმნეს მე და დამბადეს მე: გულისვმა-მიყავ, და ვისწავლნე მე მცნებანი შენნი.

გულისვმა-მიყავ მე C მე (2)] — E ვისწავნე BE მე (3)]—B

74. შოშიშნი შენნი მხედვიდეს მე და იხარებდეს, რამეთუ მე სიტყუათა შენთა ვესავ.

მე (2)]—E

75. ჴულისვმა-გყავ, უფალო, რამეთუ სიმართლით არიან განკითხვანი შენნი, კეშმარიტებით დამამდაბლე მე.

გულისხმა-მიყავ მე E და კეშმარიტებით BCE

76. ჴყავნ წყალობაჲ შენი ნუგეშინის-მცემელ ჩემდა სიტყუთა შენითა მონისა შენისა.

ნუგეშინის-ცენა B, ნუგეშინის-ცემად E

77. შოვიდენ ჩემ ზედა წყალობანი შენნი, უფალო, და ვცხოვრდე, რამეთუ შჯული შენი არს ზრახვა ჩემდა.

მოწყალებანი BCE

ზრახვა არს BCE

72. უშჯობე BCE. ჩემდა) ჩამატებულია A. რჩული BE, შჯული C. ოქროსაჲ B. 73. შემქმნეს E. გულისხმა-მიყავ BE. გულისხმა-მიყავ C. 75. გულისვმა-გყავ) პირველი ვ სხვა მელნითაა დაწერილი A; გულისხმა-გყავ BC. 76. ნუგეშინის-მცემელ C. 77. მოვიდენ B. ვცხოვრდე BE. რჩული B]. შჯული C.

L

72. კეთილ არს ჩემდა შჯული პირისა შენისაჲ უფროჲს ათასეულისა ოქროსა და ვეცხლისა.

დიდებაჲ

73. ჴელთა შენთა შემქმნეს მე და დამბადეს მე; გულისვმა-მიყავ მე, და ვისწავლნე ნე მცნებანი შენნი.

74. მოშიშნი შენნი მხედვიდენ მე და იხარებდენ, რამეთუ მე სიტყუათა შენთა ვესავ

75. გულისვმა-გყავ, უფალო, რამეთუ სიმართლით არიან განკითხვანი შენნი, და კეშმარიტად დამამდაბლე მე.

76. იყავნ წყალობაჲ შენი ნუგეშინის-მცემელ ჩემდა სიტყუსაებრ მონისა შენისა.

77. მოვიდენ ჩემ ზედა მოწყალებანი შენნი, და ვცხოვრდე, რამეთუ შჯული შენი არს ზრახვა ჩემდა.

ჯ

78. ზრცხუნოდენ ამპარტავანთა, რამეთუ კბ სიკრუით უშჯულოებდეს იგინი ჩემდა მომართ, ხოლო მე გულს-ვეტყოდე მცნებათა შენთა.

იგინი]—E

79. შსწავლონ მე მოშიშთა შენთა და რომელთა იცნიან წამებანი შენნი.

იცნიან] დაიცნიან BCE

80. უყავნ გული ჩემი უბიწო სამართალთა შინა შენთა, რაათა არა მრცხუნეს მე.

ქაფ ია

81. უწუა სულსა ჩემსა მაცხოვარებისაგან შენისა, რანეთუ მე სიტყუათა შენთა ვესავე.

ეწუას CE მე]—B

82. ულოდეს თულანი ჩემნი სიტყუასა შენსა და ვოქუ: ოდეს-მე ნუგეშინის-მეცა მე?

ნუგეშინის-მცეს B, ნუგეშინის-მცე E

83. უიქმენი მე, ვითარცა თხიერი ნეტხვა-სა, ხოლო სიმართლენი შენნი მე არა დავივიწყენ.

84. ქავედენ-მე არიან დლენი მონისა შენისანი? ანუ ოდეს მე ჰყო სასჯელი ჩემი მღევართა ჩემთაგან?

ჩემი] შენი CE ჩემთათჳს BCE

78. რცხუნოდენ C, რცხუნოდენ E. სიკრუით B, სიკრუით C. ურჯულოებდეს BE, ჳრჯულოებდეს C. გულ-ვეტყოდე B. მცნებათა C. 79. და] ჩამატებულია A. იცნიან] ც-ს შემდეგ ამოშლილია ერთი ასო (ვ?) A. 80. უბიწო C. მრცხუნეს CE. მ. ეწუას C. მაცხოვარებისაგან E. შენსა C. მ. თულანი C. ვოქუ C. ნუგეშინის-მეცა C. 83. ნეტხვასა B, ფ ხევიდანა ჩამატებული. შენი A. 84. რაოდენ-მე C. ანუ C. ყო E. სასჯელი B, სასჯელი C, სარჯელი E.

ღ

78. ჰრცხუნოდენ ამპარტავანთა. რამეთუ სიკრუით უშჯულოებდეს ჩემდა მომართ, ხოლო მე გულს-ვეტყოდი მცნებათა შენთა.

79. მომაქციედ მე მოშიშთა შენთა და რომელთა იცნიან წამებანი შენნი.

80. იყავნ გული ჩემი უბიწო სამართალთა შინა შენთა, რაათა არა მრცხუნეს მე.

81. მოაკლდების მაცხოვარებისა შენისა მიმართ სულსა ჩემსა, რამეთუ მე სიტყუათა შენთა ვესავე.

82. მოაკლდეს თულანი ჩემნი სიტყუათა მიმართ შენთა, მეტყუედ რაა: ოდეს-მე ნუგეშინის-მცე მე?

83. რამეთუ ვიქმენი, ვითარცა თხიერი ნეტხვასა, ხოლო სიმართლენი შენნი მე არა დავივიწყენ.

84. რაოდენ-მე არიან დლენი მონისა შენისანი? ანუ ოდეს-მე ჰყო სასჯელი ჩემი მღევართა ჩემთაგან?

C

D

85. შითხრეს მე უსჯულოთა ზრახვაჲ, კთ
ხოლო არა ეგრე იყო, ვითარ შჯული შენი. ეგრევე C
86. ყოველნი მცნებანი შენნი ქეშმარიტე- ლ
ბით არიან; ცუდად მღევნიდეს, და შემეწიე მღევნი E და]—BC
87. წუთლა და წარმწყმედდეს მე ქუეყა- ლა
ნასა ზედა, ხოლო მე არავე დაუტევენ მცნე- არა C
ბანი შენნი.

ლ[ა]მედ ლ აბ

88. ჩყალობითა შენითა მაცხოვნე მე, და ლბ
დავიმარხნე მე წამებანი პირისა შენისანი. მე (2)]—CE

89. ძქუენისამდე, უფალო, სიტყუაჲ შენი ლგ
დაადგრების ცათა შინა.

90. თესლითი თესლამდე ქეშმარიტებაჲ შე- ლდ და]—C
ნი; შაამტკიცე ქუეყანაჲ და ჰგიეს.

91. ბრძანებასა შენსა ელის დღე, რამეთუ გმონებთ BCE
ყოვლითურთ გმონებენ შენ.

92. არა თუმცა შჯული შენი ზრახვა იყო ლე
ჩემდა, მაშინვე სამემცა წარეწყმდი სიმდაბ-
ლესა შინა ჩემსა.

85. ურჩულოთა BE, უშულოთა C. ხრავა E. რჩული B, შჯული C. 86. შენი A. ცუდად C. 87. წუთ-
ლა A, წუთლა C. წარწყმედეს A, წარწყმედდეს E. დაუტევ B, დაკტევენ C. 89. შენნი B. 90. და
ჩამატებულია A. 91. დღეს B, დღე CE. ყოვლითურთ C. 92. თუმცა C. რჩული BE, შჯული C.

D

85. შითხრეს მე უსჯულოთა ზრახვაჲ, არამედ არა იყო ვითარ შჯული შე-
ნი, უფალო.

86. ყოველნი მცნებანი შენნი ქეშმარიტებით არიან; უსამართლოდ მღევნი-
დეს, შემეწიე მე.

87. წუთლა [და] წარმწყმედდეს მე ქუეყანასა ზედა, ხოლო მე არა დაუტევენ
მცნებანი შენნი.

88. წყალობითა შენითა მაცხოვნე მე, და დავიმარხნე წამებანი პირისა შე-
ნისანი.

89. უქუენისამდე, უფალო, სიტყუაჲ შენი დაადგრების ცათა შინა.

90. და ნათესავითი ნათესავამდე ქეშმარიტებაჲ შენი; დააფუძნე ქუეყანაჲ
და ჰგიეს.

91. ბრძანებასა შენსა ელის დღე, რამეთუ ყოვლითურთ გმონებს შენ.

92. არა თუმცა შჯული შენი ზრახვა იყო ჩემდა, მაშინვე სამემცა წარ-
ეწყმდი სიმდაბლესა შინა ჩემსა.

C

4

93. ძქუნისამდე არა დაევიწყენ მე სი-
მართლენი შენნი, რამეთუ ამას შინა მა-
ცხოვნე მე.

94. შენი ვარ, მაცხოვრე მე, რამეთუ მცნე-
ბანი შენნი გამოვიძიენ მე.

95. შიშხირდეს მე ცოდვილნი წარწყმე-
დად, რამეთუ წამებანი შენნი გულისკმა-ვეყვენ.

96. ყოვლისა დასასრულისა ვიხილე ოხ-
ქანი; თართო არიან მცნებანი შენნი ფრიად.
მეგ მ ოგ

97. შაბამად შევიყუარე შჯული შენი, უფა- მ უფალო]—E
ლო, რამეთუ ყოველსა დღესა სიტყუა არიან
ჩემდა.

98. ძაფროდს მტერთა ჩემთაჲსა მეცნიერ- მა
მყავ მე მცნებათა შენთა, რამეთუ უკუნისა-
მდე ჩემნი არიან.

99. შასწავლელთა ჩემთასა უფროდს გუ- მბ მასწავლელთა ჩემთასა] მას-
ლისკმა-მიყავ მე, რამეთუ წამებანი შენნი წაველელთასა BCE გულის-
ზრახვა იყვნეს ჩემდა. ხმა-ვეყავ E

93. სიმართლე შენი C. მაგრამ ხმნის ობ. პირი მრავლობითშია, როგორც სხვაგან. შენი AE.
94. ამ მუხლის სიტყვები სინგურითაა C-ში. სინგურითვეა მომდევნო ორი მუხლის დასაწყისი
სიტყვები. შენი A. 95. შენი A. გულისხმა-ვეყვენ BCE. 96. დასასრულისა B, დასასრულისა C.
შენი A. 97. რჩული B, შჯული C, რშული E. სიტყვა C. 98. ჩემთასა BC. 99. მასწ. ჩემთასა] თავ-
დაპირველად: მასწავლელთასა A. გულისხმა-მიყავ BC. შენი A.

L

93. უკუნისამდე არა დაევიწყენ მე სიმართლენი შენნი, რამეთუ ამას შინა
მაცხოვრე მე.

94. შენი ვარ, მაცხოვრე მე, რამეთუ სიმართლენი შენნი გამოვიძიენ მე.

95. მელოდეს მე ცოდვილნი წარწყმედად, რამეთუ წამებანი შენნი გულის-
კმა-ვეყვენ.

96. ყოვლისა დასასრულისა ვიხილე ოხქანი; თართო არს მცნებაჲ შენი
ფრიად.

97. რაბამად შევიყუარე შჯული შენი, უფალო, ყოველსა დღესა წურთა
არს ჩემდა.

98. უფროდს მტერთა ჩემთასა მეცნიერ-მიყავ მე მცნებათა შენთა, რამეთუ
უკუნისამდე ჩემნი არიან.

99. უფროდს ყოველთა მასწავლელთა ჩემთაჲსა გულისკმა-ვეყავ, რამეთუ
წამებანი შენნი წურთა არიან ჩემდა.

C

100. შობუცებულთა უფროჲს გულისკმა- მიყავ, რამეთუ მცნებანი შენნი გამოვიძიენ მე.

101. ყოვლისაგან გზისა უკეთურისა დავაყენენ ფერკნი ჩემნი, რაჲთა ვიმარხნე მე სიტყუანი შენნი.

102. სამართალთა შენთაგან არა გარდავაქციე, რამეთუ შენ ზჯულიერ-მიყავ მე.

103. ძამეთუ ტკბილ არიან სასასა ჩემსა სიტყუანი შენნი, უფროჲს თაფლისა პირსა ჩემსა.

104. შცნებათა შენთაგან გულისკმა-ყყავ; ამისთჲს მოვიძულე ყოველი გზად სიცრუისაჲ.

ნონ ნ [ი]დ

105. სანთელ არს ფერკთა ჩემთა სიტყუაჲ შენი, უფალო, და ნათელ—ალაგთა ჩემთა.

106. უფუცე და დავამტკიცე, რაჲთა დავიცენე მე ყოველნი განკითხვანი სიმართლისა შენისანი.

D

მგ მოხუცებულთა ჩემთასა C, მოხუცებულთასა BE გულის-ხმა-მიყავ მე BCE

მდ დააყენენ B მე]—C

მვ შენნი] ჩემნი E.

მთ დავემტკიცე BC მე]—C ყოველნი]—CE

100. გულისხმა-მიყავ BE, გულისხმა-მიყავ C; ამ სიტყვის შემდეგ A-ში ამოშლილია „მე“. შენი A. 101. უკეთურისა C. ფერკნი] ფერნი A. შენი A. 102. არაჲ B. რჩულიერ B, შჩულიერ C, ჯულიერ E. 103. სასა AE. შენი A. 104. გულისხმა-ყყავ BCE. მოვიძულე C. სიცრუისაჲ B. სიცრუისა C. 105. ნათელ ალაგთა] ნათელაგთა B. 106. ვფუცე C.

L

100. უფროჲს მოხუცებულთასა გულისკმა-ყყავ, რამეთუ მცნებანი შენნი გამოვიძიენ.

101. ყოვლისაგან გზისა უკეთურისა დავაყენენ ფერკნი ჩემნი, რაჲთა ვიმარხნე მე სიტყუანი შენნი.

102. სამართალთა შენთაგან არა გარდავაქციე, რამეთუ შენ ზჯულიერ მიყავ მე.

103. რაბამად ტკბილ არიან სასასა ჩემსა სიტყუანი შენნი, უფროჲს თაფლისა პირსა ჩემსა!

104. მცნებათა შენთაგან გულისკმა-ყყავ; ამისთჲს მოვიძულე ყოველი გზად სიცრუისაჲ.

105. სანთელ არს ფერკთა ჩემთა ზჯული შენი და ნათელ—ალაგთა ჩემთა.

106. ვფუცე და დავამტკიცე, რაჲთა დავიცენე მე. განკითხვანი სიმართლისა შენისანი.

C

114. შემწე და კელის ამპყრობელი ჩემი ნჲ ხარი შენ, და მე სიტყუათა შენთა ვესავ.

115. ჴანმეშორებით მე, უკეთურნო, და ნჲ გამოვიძინე მცნებანი ღმრთისა ჩემისანი.

116. შემეწიე მე სიტყუთა შენითა, მა- ნთ ცხოვნე ნე და ნუ მარცხუნ მე სასოებისაგან ჩემისა.

117. შენეწიე მე, და ვცხოვნდე და ვიტყო- ა დი სინართლეთა შენთა ყოველსა ჟამსა.

118. შეურაცხ-ყვენი ყოველნი, რომელნი მჲ განგიდგეს შენგან, რამეთუ სიცრუით იყვნეს ყოველნი ჴრაბვანი მათნი.

119. ჴრალეულად შევჴრაცხენ ყოველნი მჲ ცოდვილნი ქუეყანისანი, ამისთჳს შევიყუარენ წამებანი შენნი.

120. შემეშუალენ შიშსა შენსა ჴორცინი მჲ ჩემნი. რამეთუ საშჯელთა შენთაგან შემეშინა თრიალ.

აინ ივ

114. შემწეა B. შემწჲ CE. სამპყრობელი A. სიყუათა B, სიტყუათა C 115. გამოვიძინე C. ჩემისა B. 116. სიტყუთა B. ნჲ C. 117. ვცხოვნდე BCDE. 118. შეურაცხ-ყვენი C, შეურაცხთ-ყვენი E. სიცრუით BCD. იყუნეს D. 119. შევჴრაცხენ] ვ ნამატებულია სხვა მგლნით A; შერაცხენ C. შე-ნი A. 120. შემეშუალენ B, შემეშუალენ D, შემეშუალენ C, შემეშუალენ E. სარჩელთა E.

D

114. შემწე და კელის ამპყრობელი ჩემი ხარი შენ, მე სიტყუათა შენთა ვესავ.

115. ნისდერკით ჩემგან, უკეთურნო, და გამოვიძინე მცნებანი ღმრთისა ჩემისანი.

116. შემეწიე მე სიტყუსაებრ შენისა და მაცხოვნე მე და ნუ მარცხუნ მე სასოებისაგან ჩემისა.

117. შემეწიე მე, და ვცხოვნდე და ვიწურთიდე სიმართლეთა შენთა ყოველსა ჟამსა.

118. შეურაცხ-ყვენი ყოველნი, რომელნი განდგეს სამართალთაგან შენთა, რამეთუ სიცრუით იყვნეს ჴრაბვანი მათნი.

119. გარდამავალად შევჴრაცხენ ყოველნი ცოდვილნი ქუეყანისანი, ამისთჳს შევიყუარენ წამებანი შენნი.

120. განმეშუალენ შიშითა შენითა ჴორცინი ჩემნი, რამეთუ საშჯელთა შენთაგან შემეშინა.

გამოვიძინე მე BCDE

მე (2)] — E

შეურაცხ-ყვენი CDE
შენგან] შენ E

შეჴრაცხენ BCDE

შემეშუალენ C
შემეშინა მე BCDE

ტ

ღ

121. ჟავ განკითხვად და სიმართლე და Ⴢდ ჰყავ C
 ნუ მიწცემ მე ჰელსა მავნებელთა ჩემთასა. ჰელთა C ნავნებელთა] მტერ-
 თა D
122. შემიწყნარე მონაჂ შენი კეთილსა ში- Ⴢე შემიწყნარე] შემიწყალე
 ნა შენსა, და ნუ ცილსა შემწამებენ მე ამ- BCDE შემწამებელ C
 პარტავანნი.
- მუჭლი Ⴢე
 დიდებაჂ, თაყუანის-ცემაჂ მთაყუანის-ცემაჂ BD
 ეხეცა თანა-შეყოფილი ერთ ფსალმუნად ეხეცა თანა-შეყოფილი ერთ ფსალ-
 მუნად]—BCDE
123. ჰოელიან თულნი ჩემნი მაცხოვარე- ა
 ბასა შენსა, სიტყუათა მათ სინართლისა შე-
 ნისათა.
124. ჟავ მონისა შენისა თანა წყალობი- ბ
 თა შენითა, სიმართლენი შენნი მასწავენ მე. მასწავენ C
 125. ჰონაჂ შენი ვარ; მეცნიერ-ჰყავ გ ვარ მე E
 მე, და გულისჰმა-ვეყნე წამებანი შენნი.
126. ჰამი არს მსახურებად უფლისა, Ⴢ ჟამი ა D
 რამეთუ განაჰარვეს შჯული შენი. განაჰარვეს] მან განაჰარ-
 ვის D, განაჰარვე CE

121. სინართლემ B, სიმართლემ CE. ნჂ C. 122. შემიწყნარე] ბოლო სამი ასო გადანასწორებია A. ნჂ C. ანჂარტავანნი B. თავეუანის-ცემაჂ B. 123. C-ში ამ მუხლის სიტყუები სინგურითაა. მაც-
 ხორებასა E. 124. შენი A. 125. გულისხმა-ვეყნე B, გულისხმა-ვეყნე C, გულისხმა-ვეყნე E.
 126. შჩლი C, რჩული E.

ღ

121. ვყავ განკითხვად და სიმართლე; ნუ მიმცემ მე მავნებელთა ჩემთა.
122. შემიწყნარე მონაჂ შენი კეთილსა შინა, და ნუ ცილსა შემწამებენ მე
 ამპარტავანნი.
123. მოაკლდა თულთა ჩემთა მაცხოვარებისა მიმართ შენისა და სიტყუა-
 თა მათ სიმართლისა შენისათა.
124. ყავ მონისა შენისა თანა წყალობისაებრ შენისა და სიმართლენი შენ-
 ნი მასწავენ მე.
125. მონაჂ შენი ვარ; მეცნიერ-მყავ მე, და გულისჰმა-ვეყნე წამებანი
 შენნი.
126. ჟამი არს მსახურებად უფლისა, რამეთუ განაჰარვეს შჯული შენი.

C

127. Cმისთვის შევიყუარენ წამებანი შენნი ე უფროას ოქროასა და ტაზიონისა;

128. Cმისთვის ყოველთა მიმართ მცნებათა ვ შენთა წარწემართა, და ყოველი გზად სი-
ცრუისაჲ მოვიძულე.

129. საკვრველ არიან წამებანი შენნი, ზ
აღისთვის გამოიძინა ესენი სულმან ჩემმან.

130. ჴანცხადებამ სიტყუათა მათ შენთაჲ მ
განმანათლებელ არს და გონიერ-ყენის
ჩჩულნი.

131. შირი ჩემი ავაღე და მოვიღე სული, თ
რამეთუ მცნებათა შენთა მსუროდა.

132. შოიხილე ჩემ ზედა და შემიწყალე მე ი
სამართალთაგან მოყუარეთა სახელისა შენი-
სათა.

133. სღვანი ჩემნი წარმიმართენ მე სი- ია
ტყუთა შენითა, და ნუ მეუფლებინ მე ყოველი
უსჯულოებაჲ.

127. შევიყუარენ C. შენი A. უფროა E. ათრაკისა E. 128. სიცრუვისაჲ BD, სიცრუვისაჲ C.
მოვიძულე C. 129. საკვრველ B. შენი A. გამოიძინა CD. 130. შენთა E. ჩულნი D. 131. აღ-
ვალე BD. მსუროდა C. 132. მოყუარეთა C. 133. სიტყუთა E. ურჩულოებაჲ BDE, ვრჩულო-
ებაჲ C.

L

127. ამისთვის შევიყუარენ მცნებანი შენნი უფროას ოქროასა და ანთრა-
კისა;

128. ამისთვის ყოველთა მიმართ მცნებათა შენთა წარვჰმართე და ყოველი-
გზად სიცრუვისაჲ მოვიძულე.

129. საკვრველ არიან წამებანი შენნი, ამისთვის გამოიძინა ესენი სულმან
ჩემმან.

130. განცხადებამ სიტყუათა მათ შენთაჲ განანათლებს და გონიერ-ჰყოფს
ჩჩულთა.

131. შირი ჩემი ალვალე და მოვიღე სული, რამეთუ მცნებათა შენთა მსუ-
როდა.

132. მოიხილე ჩემ ზედა და შემიწყალე მე სამართალთათვის მოყუარეთა-
სახელისა შენისათა.

133. სღვანი ჩემნი წარჰმართენ სიტყუათაებრ შენთა, და ნუ მეუფლებინ მე.
ყოველი უშჯულოებაჲ.

D

ტაზიონისა] ანთრაკისა
BCDE

ესენი] იგინი BCD

ჩემ ზედა] ჩემდა BCDE მი-
წყალე CE.

დიდებაჲ

ს

ღ

134. შივსენ მე ცილის წამებისაგან კაც- იბ
თაჲსა, და დავიცვენ მე მცნებანი შენნი.

დავიცვენ მე | დავინარბნე
BCD

135. ჴამოაჩინე პირი შენი მონისა შენისა იგ
ზედა და მასწავენ მე სიმართლენი შენნი.

და|--BC

136. ნაკადულნი წყალთანი გარდამოდით- იდ
დეს თულთა ჩემთა, რამეთუ არა დავიცევ
შჯული შენი.

დაიცევს C

წაღ იმ

137. შართალ ხარ შენ, უფალო, და წრფელ იე
არიან განკითხვანი შენნი.

138. წმცენ სიმართლმ წამებათა შენთაჲ, იგ
და ქეშმარიტ არს ფრიად.

სიმართლიტ წ. შენთა E

139. ჴანმკათა მე შურმან შენმან, რამეთუ იზ
დაივიწყნეს სიტყუანი შენნი მტერთა შენთა.

შურმან | შჩლმან C

140. ძჩეულ ა სიტყუაჲ შენი ფრიად, და იმ
მონამანცა შენმან შეიყუარნა იგინი.

რჩეულ არს BCD

141. ყრმა ვარი მე და შეურაცხ, ხოლო ით
სიმართლენი შენნი მე არა დავივიწყენ.

და|--C

134. დავიცვე E. 136. ნაკადლნი C. დაცვე E. წჯლი C, რჩული E. 137. შენი A. 138. სი-
მართლემ B, სიმართლე D. 139. შჩლმან C. დავიწყნეს D. სიტყუანი C. შენი A.
140. რჩეულ C. 141. შეურაცხ C. შენი A. დავივივიწყენ E.

ღ

134. მივსენ მე ცილის წამებისაგან კაცთაჲსა, და დავიცვენ მე მცნებანი
შენნი.

135. გამოაჩინე პირი შენი მონისა შენისა ზედა და მასწავენ მე სიმართლე-
ნი შენნი.

136. ნაკადულნი წყალთანი გარდამოდითოდეს თულთა ჩემთა. რამეთუ არა
დავიცევ შჯული შენი.

137. მართალ ხარ შენ, უფალო, და წრფელ არიან განკითხვანი შენნი.

138. ამცენ სიმართლე წამებათა შენთაჲ, და ქეშმარიტ არს ფრიად.

139. განმკათა მე შურმან შენმან, რამეთუ დავივიწყეს სიტყუაჲ შენი მტერ-
თა ჩემთა.

140. გამოჭურვებულ არს სიტყუაჲ შენი ფრიად, და მონამანცა შენმან შეი-
ყუარა იგი.

141. ყრმა ვარი მე და შეურაცხ, ხოლო სიმართლენი შენნი მე არა დავი-
ვიწყენ.

C

142. სინართლე შენი სინართლე არს უკუ- კ
ნისანდე და შჯული შენი—ქეშმარიტ.

143. ბირთა და ღუაწლთა მპოვეს მე, და კა
მცნებანი შენნი ზრახვა იყვნეს ჩემდა.

144. სინართლით არიან განკითხვანი შენ- კბ
ნი უკუნისამდე; გულისგმა-მიყავ და მაცხოვ-
ნე მე.

კოფ ით

145. ილატ-ვყავ შენდამი ყოვლითა გუ- კგ
ლითა ჩემითა; ისმინე ჩემი, უფალო, რამეთუ
სინართლენი შენნი მოვიძინე.

146. წნა-ვყავ შენდამი, და მივსენ მე, და კდ
დავიცნე მცნებანი შენნი.

147. უღვისსთვე უჟამოსა და წნა-ვყავ, რა- კე
ნეთუ მე სიტყუათა შენთა ვესაე.

148. უღვისსთვეს თუალთა ჩემთა განთიად კვ
ზრახვად სიტყუათა მათ შენთა.

ღ

გულისგმა-მიყავ მე E

შენდამი]— E გულითა] — E
რამეთუ] რაჟთა BCDE
სამართალნი B

წნა-ყავ E
მე]—CE

სიტყუათა მათ] სინართლე-
თა E

142. სინართლე B, სინართლე CE. რჩული BDE, შჯული C. 143. ღუაწლთა C. მპოვეს BDE. შენი A. შენნი]— E. იყვნეს D. 144. შენი AE. გულისგმა-მიყავ BCD, გულისგმა-მიყავ E. მაცხოვრე E. 145. ღაღ-ვყავ CD, ღაღ-ვყავ E. სინართლენი C. მოვიძინე B, მოვიძულენე C. 146. შენი AE. 147. ავიმსთვე B, ავიმსთვე D, ავიმსთვე E. 148. ავიმსთვეს E, ავიმსთვეს D. თუალთა C.

ღ

142. სინართლე შენი სინართლე არს უკუნისამდე და შჯული შენი—ქეშმა-
რიტ.

143. კირთა და ღუაწლთა მპოვეს მე, და მცნებანი შენნი ზრახვა იყვნეს
ჩემდა.

144. სინართლით არიან განკითხვანი შენნი უკუნისამდე, გულისგმა-მიყავ
და ვცხოვრდე.

145. ღაღ-ვყავ ყოვლითა გულითა ჩემითა; ისმინე ჩემი, უფალო, და სი-
ნართლენი შენნი მოვიძინე.

146. წნა-ვყავ შენდამი, მივსენ მე, და დავიცნე წამებანი შენნი.

147. ავიმსთვე უჟამოსა და წნა-ვყავ, რამეთუ მე სიტყუათა შენთა ვესაე.

148. ავიმსთვეს თუალთა ჩემთა განთიად ზრახვად სიტყუათა მათ შენთა.

ს

ღ

149. ყმისა ჩემისა ისმინე, უფალო, წყა- კზ
ლობითა შენითა, უფალო, სამართალითა შე-
ნითა მაცხოვნე მე.

150. შემომახეს მე მღევართა ჩემთა უს- კმ
ჯულოებაჲ, რამეთუ იგინი რჩულსა შენსა იგინი]—BCDE
განეშორნეს.

151. ხლოს ხარ შენ, უფალო, და ყოველ- კთ
ნი მცნებანი შენნი ქვეშარიტებით არიან. მცნებანი] გზანი BCDE

152. დასაბამითგან ვიცნოდე მე წამებანი ლ მე]—C
შენნი, რამეთუ უკუნისამდე განამტკიცენ შენ
იგინი.

რეშ კ

153. ხილვე სიმდაბლვე ჩემი, მივსენ მე, ლა და მივსენ BCDE
რამეთუ შჯული შენი მე არა დავივიწყე.

154. საჯე სჯაჲ ჩემი და მივსენ მე და ლზ ჩემი] შენი C
სიტყუთა შენითა მაცხოვნე მე.

149. ჩემისა BCDE. 150. კმ] აქ A-ში თვლა არეულია: ამ მუხლს განმეორებით უწერია კზ, ხოლო ორი მუხლის შემდეგ ლ-ს მაგიერ სწერია მ. ეს მცდარი სათვალავი ფსალმუნის ბოლომდე გრძელდება (ნდ-ს მაგიერ აგ). გადამწერის თავისი შეცდომა შეუმჩნევია და ფსალმუნის ბოლოს ამ მონაკვეთში შემავალ მუხლთა რაოდენობა სწორად აღუნიშნავს: ნდ. ურჩულოებაჲ BDE, ურჩულოებაჲ C. შჯულსა C. 151. მცნებანი] ეს სიტყვა გადანასწორებია A. შენი AE. 152. ვიცნოდენ A, ვიცოდენ C. შენი A. 153. სიმდაბლემ B, სიმდაბლმ CE. შჯული B, შჯული C, რჩული DE. არა DE. 154. სჯაჲ BCD, რჩაჲ E.

ღ

149. კმისა ჩემისაჲ ისმინე, უფალო, წყალობითა შენითა და სამართალითა შენითა მაცხოვნე.

150. მიეახლნეს მღევარნი ჩემნი უშჯულოებასა, ხოლო შჯულსა შენსა განეშორნეს.

151. ახლოს ხარ შენ, უფალო, და ყოველნი გზანი შენნი ქვეშარიტებით არიან.

152. დასაბამითგან ვცან წამებათაგან შენთა, რამეთუ უკუნისამდე დააფუძნენ შენ იგინი.

153. იხილვე სიმდაბლვე ჩემი და მივსენ მე, რამეთუ შჯული შენი მე არა დავივიწყე.

154. საჯე სჯაჲ ჩემი და მივსენ მე და სიტყუთა შენითა მაცხოვნე მე.

ჯ

ღ

155. შორავს ცოდვილთაგან ცხორებაჲ, ლგ
რაწეთუ სამართალნი შენნი არა გამოიძინეს.

156. წყალობანი შენნი მრავალ არიან, ლდ
უფალო: სამართალითა შენითა მაცხოვრე მე. მე]—C

157. შორავალ არიან მღევარნი ჩემნი და ლე
ნაჰირობებელნი ჩემნი, და წამებათა შენთაგან
არა გარდავაქციე.

158. ზიხილენ უჯერონი და დავდნებოდე, ლვ უჯერონი იგი C და|—DE
რანეთუ მცნებანი შენნი არა დაიმარხნეს. დადნებოდეს E მცნებანი]
სიტყუაწი BCDE

159. ზიხილე, რანეთუ მცნებანი შენნი და- ლზ
ვინარაენ: უფალო, წყალობითა შენითა მა-
ცხოვრე მე.

160. შასაბამი სიტყუათა მათ შენთაჲ ჰეშ- ლშ
ნაოიტება არს, უკუნისამდე ყოველნი განკი-
თავანი სიმართლისა შენისანი.

შინ კა

161. შთავარნი მღევნიდეს მე ცუღად, და ლთ
სიტყუათა შენთაგან შეეშინა სულსა ჩემსა. სულსა] გულსა BDE

162. ზიხარებდე მე სიტყუთა შენითა, ვი- მ
თარკალა ვინ პოვის ტყუე დიდძალი. ვითარლა BD, ვითარცა CE

155. შორავს BD. შენი A. გამოიძინეს B, გამოიძივნეს C. 156. წყალობანი] ეს სიტყვა
C-ში სინგლრითა ნაწერი; მუხლის წინაც ჰანწილი ხის. შენი A. 158. შენი A E. 159. შენი A.
162. სიტყუთა B. პოის E. ტყუე B, ტყუე CE.

ღ

155. შორს არს ცოდვილთაგან ცხორებაჲ, რამეთუ სამართალნი შენნი არა
გამოიძინეს.

156. წყალობანი შენნი მრავალ არიან, უფალო; სამართალითა შენითა
ნაცხოვრე მე.

157. შორავალ არიან მღევარნი ჩემნი და მაჰირობებელნი ჩემნი, და წამებათა
შენთაგან არა გარდავაქციე.

158. ვიხილენ უგულისკმონი და დავდნებოდე, რამეთუ სიტყუანი შენნი არა
დაიმარხნეს.

159. იხილე, რანეთუ მცნებანი შენნი შევიყუარენ; უფალო, წყალობითა
შენითა მაცხოვრე მე.

160. შასაბამი სიტყუათა მათ შენთაჲ ჰეშმარიტება არს, და უკუნისამდე
ყოველნი განკითხვანი სიმართლისა შენისანი.

161. შთავარნი მღევნიდეს მე ცუღად, და სიტყუათა შენთაგან შეეშინა
გულსა ჩემსა.

162. ვიხარებდე მე სიტყუათა შენთა ზედა, ვითარცა ვინ პოვის ტყუე დიდძალი.

ს

ღ

163. ცოდვად მოვიძულე და მოვიძაგე. მა ხოლო შჯული შენი შევიყუარე.

164. შჯდ გზის დღესა შინა გაქებდღე წენ მბ განკითხვათათჳს სიმართლისა შენისათა.

165. შშჯდობად მრავალ არს მათ თანა, მგ რომელთა უყუარს სახელი შენი, და არა არს მათ თანა საცთურ.

166. ჴელოდღე მე სასოებასა შენსა, უფა- მდ ლო, და მცნებანი შენნი შევიყუარენ.

167. შაიცვნა სულმან ჩემმან წამებანი შენ- მე ნი და შეიყუარნა იგინი ფრიად.

168. შავიმარხენ მცნებანი შენნი და წა- მგ შენნი (1)—D მებანი შენნი, რამეთუ ყოველნი გზანი ჩემნი წინაშე შენსა არიან. უფალო.

169. შიგეახლენ ლოცვაჲ ჩემი წინაშე მშ შენსა, უფალო, და სიტყვათა შენითა გულის- უფალო]—C ხმა-მიყავ მე.

163. მოვიძულე C. შჯული BC. რჩული DE. 164. შჯიდ E. შენსათა E. 165. მწჯდობად C. საცთურთ B. 166. შენი A. 167. შენი A. 168. დავიმარხენ] ამ სიტყვის შემდგ ამოწლილია „მე“ A. შენი (1, 2) A. წე შენისა A. 169. გ-ლისხმა-მიყავ C. გულისხმა-მიყავ D.

ღ

163. ცოდვად მოვიძულე და მოვიძაგე, ხოლო შჯული შენი შევიყუარე.

164. შჯდ გზის დღესა შინა გაქებდღე შენ განკითხვათათჳს სიმართლისა შე- ნისათა.

165. მწჯდობად მრავალ არს მათ თანა, რომელთა უყუარს შჯული შენი, და არა არს მათ თანა საცთურ.

166. ველოდღე მე მაცხოვარებასა შენსა, უფალო, და მცნებანი შენნი შევი- ყუარენ.

167. დავიცვნა სულმან ჩემმან წამებანი შენნი და შეიყუარნა იგინი ფრიად.

168. დავიმარხენ მცნებანი შენნი და წამებანი შენნი, რამეთუ ყოველნი გზა- ნი ჩემნი წინაშე შენსა არიან, უფალო.

169. მიეახლენ ლოცვაჲ ჩემი წინაშე შენსა, უფალო, და სიტყვათა შენითა გულისხმა-მიყავ მე.

C

D

170. შევედინ შენ წინაშე ვედრებაჲ ჩემი, მც უფალო, და სიტყვათა შენითა მაცხოვრე მე.

171. აღმოთქუან ბაგეთა ჩემთა გალობაჲ მთ შენი. რაჲმს მასწავლნე მე სიმართლენი შენნი.

172. ძქუას ენამანცა ჩემმან სიტყუაჲ შენი, რამეთუ ყოველნი მცნებანი შენნი სიმართლით არიან.

173. უყავნ კელი შენი მაცხოვრად ჩემდა, ნა რამეთუ მცნებანი შენნი აღვირჩიენ.

174. (ს)უროდა სულსა ჩემსა მაცხოვარებაჲ შენი, უფალო, და შჯული შენი არს ზრახვა ჩემდა.

175. ცხონდეს სული ჩემი და გაქებდეს შენ, და სამართალნი შენნი შემეწინენ მე.

176. შევსცეთი მე ვითარცა ცხოვარი წყმელული; მომიძიე მონაჲ შენი, რამეთუ მცნებანი შენნი მე არა დავივიწყნე.

მუჭლი ნდ
დი დებაჲ, თაყუანის-ცემაჲ

მასწავნე E

ყოველნი მცნებანი BD

ზრახვა არს C

გაქებლე CE

დავივიწყენ BCDE

დი დებაჲ D

170. სიტყუითა C, სიტყვითა E. 171. აღმოთქუან C. სიმართლენი B. 172. შენი A. 173. შენი A. 174. სუროდა BD, სუროდა C. მაცხოვრებაჲ DE. რჩული BDE, შჯული C. არს| — E. 175. სული| სლ'ისა A. შენი AE. შემეწინენ B, შემეწინენ C. 176. შენი A. არაა D. დიდებაჲ| სხვა ხელით უნდა იყოს მიწერილი D-ში.

L

170. შევედინ შენ წინაშე ვედრებაჲ ჩემი, უფალო, და სიტყვათა შენითა მივსენ მე.

171. აღმოთქუან ბაგეთა ჩემთა გალობაჲ შენი, რაჲმს მასწავლნე მე სიმართლენი შენნი.

172. თქუნეს ენამანცა ჩემმან სიტყუანი შენნი, რამეთუ ყოველნი მცნებანი შენნი სიმართლით არიან.

173. იყავნ კელი შენი მაცხოვრად ჩემდა, რამეთუ მცნებანი შენნი აღვირჩიენ.

174. მსუროდა მაცხოვარებაჲ შენი, უფალო, და შჯული შენი არს ზრახვა ჩემდა.

175. ცხოვრდეს სული ჩემი და გაქებდეს შენ, და სამართალნი შენნი შემეწინენ მე.

176. შევსცეთი მე ვითარცა ცხოვარი წყმელული; მომიძიე მონაჲ შენი, რამეთუ მცნებანი შენნი მე არა დავივიწყნე.

დი დებაჲ

ს

ღ

ბენამი 71

ბენამი B. ბენამი ბე-71 C

119

ფსალმუნი რით, გალობა აღსავალთაჲ

გალობა აღსავალთაჲ, მწირობ [...]
B. გალობა აღსავალთაჲ, მოქცე-
ვისათჳს ერისა C. გალობა აღსა-
ვალთაჲ, რით DE

1. შირსა ჩემსა უფლისა მიმართ ღალად- ა ვყავ, და ისმინა ჩემი.
2. ოჴფალო, იჳსენ სული ჩემი ბაგეთა ბ ცრუთა და ენისა მზაკუფარისაგან.
3. შაჲ მოგცეს, ანუ რაჲ შეგძინოს შენ გ ენამან მზაკუფარმან?
4. შითარცა ისარნი ძლიერისანი, რამეთუ ღ წლობილ არიან ნაკუერცხალითა ოჯრებისაჲ-
თა.
5. შაჲ მე, რამეთუ განმიგრძდა მე მწირო- ე
ბაჲ ჩემი, და დავემკვდრე მე მყოფთა თანა კე-
დარისათა.

ცრუთა მიერ BCDE

ვითარცა] — BCDE ისარნი
ძლიერისანი წლობილ (ლე-
სულ C) არიან ნაკუერცხალ-
თა თანა ოჯრებისათა BCDE
განმეგრძნა D, განმიგრძნა
BC დავემკვდრო E

1. ღალად-ვყავ] ეს სიტყვა მეორეჯერად სწორია A-ში სხვა ხელით; ვლადატ-ყავ B, ვლ-ყვ C, ვლადატ-ყა D. 2. სული C- ცრუთა B, ცრუთა C. მზაკუარისაგან BC, მხეუვარისა-
გან E, ზაკუვარისაგან D. 3. მოქცეს B. მზაკუარმან BC, ზაკუვარმან D. 4. ძრიელისანი B,
ძლიერისა C. წობილ B. თავდაპირველად A-შიც ყოფილა: „ისარნი ძლიერისანი წლობილ
არიან ნაკუერცხალთა ოჯრებისათა“. ლუსულ C. ნაკუეცხალთა D. 5. განმიგრძა E. დავემკვდრე C.

ღ

119

გალობა აღსავალთაჲ

1. კირსა ჩემსა უფლისა მიმართ ღალად-ვყავ, და ისმინა ჩემი.
2. უფალო, იჳსენ სული ჩემი ბაგეთაგან ცრუთა და ენისა მზაკუფარისაგან.
3. რაჲ მოგეცეს შენ, ანუ რაჲ შეგეძინოს შენ ენისათჳს მზაკუფარისა?
4. ისარნი, ძლიერისანი ლესულ არიან ნაკუერცხალთა თანა ოჯრებისათა.
5. ვაჲ მე, რამეთუ განმიგრძდა მე მწირობაჲ ჩემი, და დავემკვდრე მე საყო-
ფელთა თანა კედარისათა.

C

6. შრავალ ჟამ დაიმკვდრა სულმან ჩემმან ვ მოძულეთა თანა მშვდობისათა.

7. შე ვიყავ მამშვდებელ მათდა; და რაჟამს ზ ვეტყოდი მათ, იგინი მბრძოანედ მე.

მუჯლი ზ

120

ფსალმუნი რკ. გალობა აღსავალთაჲ

1. ლღიხილენ თუალნი ჩემნი მათათა, ვი- ა ნაჲ მოხვდე შეწვენად ჩემდა?

2. შეწვენა ჩემდა სახელითა უფლისაჲთა, ბ რომელმან ქმნა ცანი და ქუეყანაჲ.

3. ნუ მისცემ შეძრვად ფერჯთა შენთა, გ ნუცა ჰრულინ მცველსა შენსა.

4. წჰა არა ჰრულინ, არცა დაიძინის დ მცველმან ისრაელისამან.

5. ოჲფალმან გიცვას შენ, უფალი მფარ- ე ველ შენდა არს და ჳელითა მარჯუენითა მისითა.

6. მრავალგან C. დაიმკვდრა C. მშუდობისათა B, მშუდიობისათა C. 7. ბრძანედ BC, ბრძო- ვეს E. ცკად C.

120. სათ. მსხვემოზისა B. 1. მოხუდე C. 3. ზვ C. ნუცა C. ჰრულინ C, ჰრული E. 4. ჰრულინ C. დადაიძინის D. 5. გიცვას BCDE.

Q

მათა BCDE ვეტყოდე BDE და იგინი BCDE მბრძოდეს DE მე ცულად BCDE

გალობაჲ აღსავალთაჲ. მოქცევი- სათჲს ერისა ბაბილონით მსხემო- ბისა მისგან, განწესებაჲ საღმრთო- სა შემოყენებისაჲ, რკ. B. გალო- ბაჲ აღსავალთაჲ, მოქცევისათჲს ერისა CD. გალობაჲ აღსავალთაჲ, რკ JE

შეწვენა E

შეწვენად BCD, შეწვენა ა E სახელითა უფლისაჲთა] უფ- ლისა მიერ C

მისცე შეძრვაჲ C შენთა] ჩემთა BCDE შენსა] ჩემსა CE არცალა იძინის C

არს]—C და]—BCDE

Q

6. მრავალ ჟამ დაიმკვდრა სულმან ჩემმან მოძულეთა თანა მშვდობისათა.

7. და მე ვიყავ მამშვდებელ; რაჟამს ვეტყოდე მათ, იგინი მბრძოდეს მე ცულად.

120

გალობაჲ აღსავალთაჲ

1. აღვიხილენ თუალნი ჩემნი მათათა, ვინაჲ მოვიდეს შეწვენაჲ ჩემი?
2. შეწვენაჲ ჩემი უფლისა მიერ, რომელმან ქმნა ცანი და ქუეყანაჲ.
3. ნუ მისცემ შეძრვად ფერჯსა შენსა, არცა ჰრულეს მცველსა შენსა.
4. აჰა არა ჰრულეს, არცა დაიძინოს მცველმან ისრაელისამან.
5. უფალმან გიცვას შენ, უფალი მფარველ შენდა ჳელსა ზედა მარჯუენე- სა შენსა.

ს

ღ

6. მზემან დღისი შენ არა გაენოს და არ-
ცა ნთოვარემან ღამე.

7. მფალნან გიცვას შენ ყოვლისაგან ბო-
როტისა, დაიცვას სული შენი უფალმან.

8. მფალმან იცვეს შესლევა შენი და გა-
მოსლევა შენი ამიერიოთგან უკუნისამდე.

და—CDE
არცალა C

იციეინ BD

მუჟო მ

121

ფსალმური რკა, გალობა აღსაველთაჲ

1. შიხარე, რომელთა მრქუეს მე: სახლსა ა
უფლისასა შევიდეთ.

2. შადგრონილ იყენეს ფერჯნი ჩემნი ეზო-
თა შენტა, იერუსალემ.

3. შერუსალემი შენებულ არს, ქალაქი; გ
რომლისა სამკვდრებელი მისი გარემო არს
ნისსა.

რკა, გალობა აღსაველთაჲ, კე-
თილთა ხარება BD. გალობა
აღსაველთაჲ, კეთილთათჳს სახა-
რება C. გალობა აღსაველთაჲ,
რკა E

ვიხარებდე C და სახლსა D

იერუსალემს C

6. არაჲ BD. 7. გიცვეს BCDE. დაიცვეს BCDE. 8. შესულაჲ E. გამოსლაჲ H, გამოსულაჲ E.
121. სათ. D-ში რკა სათაურის ბოლოსა. 1. რომელთაჲ მრლთა C. მრქუეს C. 2. იყენეს CD.
3. შენშებულ B, შენებულ C, შშებულ E. რომლისაჲ BD. მისა BCDE.

ღ

6. მზემან დღისი შენ არა შეგწუას, არცა ნთოვარემან ღამე.

7. უფალმან გიცვას შენ ყოვლისაგან ბოროტისა, დაიცვას სული შენი უფალ-
მან.

8. უფალნან იციეინ შესლევა შენი და გამოსლევა შენი ამიერიოთგან და
უკუნისამდე.

121

გალობა აღსაველთაჲ

1. ვიხარე, რომელთა მრქუეს მე: სახლსა უფლისასა შევიდეთ.

2. დადგრომილ იყენეს ფერჯნი ჩუენნი ეზოთა შენტა, იერუსალემ.

3. იერუსალემი შენებულ არს ვითარცა ქალაქი, რომლისა საყოფელნი მის-
ნი მის თანა.

რ

4. ჭამეთუ მუნ აღწდა თესლად-თესლადი დ უფლისაჲ საწამებელად ისრაელისა და აღსა- არებად სახელისა უფლისა;

5. ჭამეთუ მუნ დაიდგნეს საყდარნი სას- ე ჯელისანი, საყდარნი დაიდგნეს სახლსა მას დავითისსა.

6. უკითხე მშუდობაჲ იერუსალემისაჲ და ვ აღშენებაჲ მოყუარეთა შენთაჲ.

7. უყავნ მშუდობაჲ ძალითა შენითა და აღ- ჴ შენებაჲ გოდოლთა შენთა ძლიერთაჲ.

8. ძმათა და მოყუასთა ჩემთათჳ ვიტყო- დე მე მშუდობასა შენთჳ.

9. სახლისაგან უფლისა ღმრთისა ჩუენისა თ გამოგიტხოვე კეთილი შენ.

ღ

დაიდგნა (1) C, დაიდგნენ (1, 2) E

იკითხეთ E
შენებაჲ CE შენთაჲ] ნის- თაჲ E

ძმათა]+ჩემთათჳ BDE, ჩემ- თა თანა C მოყუასთა] მო- ყუარეთა E ჩემთათჳ] ჩემთა თანა C შენთჳ] მათთჳ D.

ჩუენისა] ჩემისა DE

მუკლი თ

4. აქდა BCDE. უფლისა E. ისრაელისა (სრულად) B, ისრაელისად C. აღსარებად B. სახე- ლისა] სახლსა E. 5. საშუკელისანი BCD, სარჩელისანი E. დავითისა BE, დ^რთისა D: 6. მ^რეი- დობა B, მშუდობა C. აღშენებაჲ B, შ[წ]ებაჲ E. 7. მშუდობაჲ C. აღშენებაჲ E. ძრიელთა B, ძლიერთა E. 8. მშუდობა B, მშუდობასა C. მოყუართა E. 9. გაგიტხოვე C, გამოგიტხოვე E.

ღ

4. რამეთუ მუნ აღწდეს ტომნი, ტომნი უფლისანი საწამებელად ისრაელისა და აღსარებად სახელისა უფლისა;

5. რამეთუ მუნ დაიდგნეს საყდარნი საშუკელისანი, საყდარნი სახლსა მას- შინა დავითისსა.

6. იკითხეთ მშუდობაჲ იერუსალემისა და განგებულებაჲ მოყუარეთა შენ- თაჲ.

7. იყავნ მშუდობაჲ ძალითა შენითა და იეფობაჲ გოდოლ-ტაძრებსა შენსა.

8. ძმათა ჩემთათჳ და მეგობართა ჩემთათჳ ვიტყოდე მე მშუდობასა შენთჳ.

9. სახლისათჳ უფლისა ღმრთისა ჩუენისა გამოგიტხოვე კეთილი შენ.

ჯ

122

ფსალმუნი რკბ, გალობაჲ აღსავალთაჲ

1. შენდამი, უფალო, ავიხილენ თუალნი ა ჩემნი, რომელი დამკვდრებულ ხარ ცათა შინა.

2. წითარცა თუალნი მონათანი ჳელთამი ბ უფალთა მათთაჲსა და ვითარცა თუალნი მჳეველისანი ჳელთა მიმართ დედოფლისა თვისისათა, ჴგრეცა თუალნი ჩუენნი შენდამი, გ უფალო ღმერთო ჩუენო, ვიდრემდის შემნიწყალენ ჩუენ.

3. შიწყალენ ჩუენ, უფალო, შემნიწყალენ დ ჩუენ, რამეთუ მრავლითა აღვივსენით ჩუენ შეურაცხებითა.

4. ოჲფროჲსად აღივსო სული ჩუენი ყუედ- ე რებითა მდიდართაჲთა და შეურაცხებითა ამპარტაჲვანთაჲთა.

მუჳლი ე

ღ

ლოცვაჲ, გალობაჲ აღსავალთაჲ, რკბ BD. გალობაჲ, ღოცვაჲ C. გალობაჲ აღსავალთაჲ, რკბ E

ჩუენნი] ჩემნი BDE
ჩუენო] ჩემო BCDE

ჩუენი] ჩემი BCDE

122 სათ. აღსავათა E. 1. ავიხილენ BCD. დამკვდრებულ C. 2. მათთაჲსა C. დედოფლისა BC. თვისისა B. ჩუენნი, ჩუენო] თავდაპირველად: ჩემნი, ჩემო A. 3. ავივსენით C. შეურაცხებითა C. 4. აივსო BCDE. სული C. შეურაცხებითა C.

ღ

122

გალობაჲ აღსავალთაჲ

1. შენდამი აღვიხილენ თუალნი ჩემნი, რომელი დამკვდრებულ ხარ ცათა შინა.

2. აჰა ესერა, ვითარცა თუალნი ჴონათანი ჳელთა მიმართ უფალთა მათთაჲსა და ვითარცა თუალნი მჳეველისანი ჳელთა მიმართ დედოფლისა თვისისათა, ეგრეცა თუალნი ჩუენნი უფლისა მიმართ ღმრთისა ჩუენისა, ვიდრემდის შემნიწყალენს ჩუენ.

3. მიწყალენ ჩუენ, უფალო, მიწყალენ ჩუენ, რამეთუ მრავლითა აღვივსენით ჩუენ შეურაცხებითა.

4. უფროჲსად აღივსო სული ჩუენი ყუედრებითა მდიდართაჲთა და შეურაცხებითა ამპარტაჲვანთაჲთა.

C

D

123

ფსალმური რკგ, გალობა ალსავალთაჲ

გალობა ალსავალთაჲ, მადლის მიცემაჲ, რკგ BCD: სათ— E

1. Cრა თუმცა უფალი იყო ჩუენ თანა, ა
 თქუნ ისრაელმან,

ჩუენ| ჩემ BD
 თქუა CDE

2. არა თუმცა უფალი იყო ჩუენ თანა,
 ძაჲმს კაცნი აღდგებოდიან ჩუენ ზედა, ბ

ჩუენ| ჩემ BD
 აღდგებოდეს RCDE.
 დამთქნეს BD

3. ცხოველნიმცა ვიდრემე შთამნთქნეს
 ჩუენ, ძაჲმს განრისხნა გულის წყრომაჲ გ
 მათი ჩუენ ზედა;

მათი|— E
 დამთქნეს B:

4. წყალთამცა ვიდრემე შთამთქნეს ჩუენ,
 იუარსა განჯდა სული ჩუენი; დ

5. განჯდა სული ჩუენი წყალთა მათ დაუ-
 დგრომელთა.

6. ჰურთხეულ არს უფალი, რომელმან ე
 არა მიმცნა ჩუენ ნადირად კბილთა მათთა.

123. სათ. მადლისა C. C-ში რკგ მიწერილია სხვა ხელით. 1. არაჲ A. თქუა C. 3. შთამთქნეს C-
 შთაქმნეს E. 4. წყალ...] ამის შემდეგ D-ს აკლია (ფს. 123,4—131,3, სიტყვებამდე: ...სა ცნედრისა),
 ლუარსა| ბლუარსა B. 5. ამ მუხლის ბოლო C-ში ასე იკითხება: წყალთამცა ვიდრემე შთამ-
 თქნეს ჩუენ, რაც, აღბათ, შეცდომაჲ. დაუდგრომთა DE.

D

123

გალობა ალსავალთაჲ

1. არა თუმცა უფალი იყო ჩუენ თანა, თქუნ ისრაელმან,

2. არა თუმცა უფალი იყო ჩუენ თანა, რაჲმს კაცნი აღდგებოდეს ჩუენ
 ზედა,

3. ცხოველნიმცა ვიდრემე შთამნთქნეს ჩუენ, რაჲმს განრისხნა გულის წყრო-
 მაჲ მათი ჩუენ ზედა;

4. წყალთამცა ვიდრემე დამნთქნეს ჩუენ, ლუარსა განჯდა სული ჩუენი.

5. განჯდა-მეა სული ჩუენი წყალსა მას წინა დაუდგრომელსა?

6. ჰურთხეულ არს უფალი, რომელმან არა მიმცნა ჩუენ ნადირად კბილთა
 მათთა.

ჯ

ღ

7. სული ჩუენი ვითარცა სირი განერა ვ მახესა მას მონადირეთასა; საბრკე შეიმუსრა, ზ და ჩუენ განვერენით.

8. შეწვენა არს ჩუენდა სახელითა უფლი- მ საათა, რომელმან ქმნა ცანი და ქუეყანაჲ.

მუჯლი მ

თაყუანის-ცემაჲ

124

გალობაჲ აღსავალთაჲ, კულად-გებაჲ, ფსალმუნი რკდ

1. შომელნი ესვენ უფალსა, ვითარცა მთაჲ ა სიონი; არა შეირყიოს უკუნისამდე, რომელი დამკვდრებულ არს იერუსალემს.

2. შთანი გარემო მისა, და უფალი გარე- ბ მო არს ერსა თჳსსა ამიერითგან უკუნისამდე.

3. შამეთუ არა დაუტევოს უფალმან კუერ- გ თხი ცოდვილთაჲ ნაწილსა ზედა მართალ- თასა, შაათა არა მიყენენ მართალთა უშჯუ- ლ ლობად კელნი მათნი.

7. სული C. საფრკჳ BCE.

124. სათ. რკდ სწერია ორჯერ B. 1. დამკვდრებულ BC. 2. მისსა B. თჳსა E. 3. დაუტევოს BE, დაუტევოს C. კუერთხი C. მიყენენ B. მიყენენ C. ჳრჩულოებად BE, ჳრჩულოებად C.

ღ

7. სული ჩუენი ვითარცა სირი განერა მახისა მისგან მონადირეთაჲსა; საფრკე შეიმუსრა, და ჩუენ განვერენით.

8. შეწვენა ჩუენი სახელითა უფლისაჲთა, რომელმან ქმნნა ცანი და ქუე- ყანაჲ.

დიდებაჲ

124

გალობაჲ აღსავალთაჲ

1. რომელნი ესვენ უფალსა, ვითარცა მთაჲ სიონი; არა შეირყიოს უკუნი- სამდე, რომელი დამკვდრებულ არს იერუსალემს.

2. მთანი გარემოჲს მისსა, და უფალი გარემოჲს ერისა თჳსისა ამიერითგან და უკუნისამდე.

3. რამეთუ არა დაუტევოს უფალმან კუერთხი ცოდვილთაჲ ნაწილსა ზედა მართალთასა, რაათა არა მიყენენ მართალთა უშჯულოებად კელნი მათნი.

შეწვენა არს] შეწვენად C ქმნა ცა E

დიდებაჲ CE, თაყუანის- ცემაჲ B

რკდ, გალობაჲ აღსავალთაჲ, კულად-გებაჲ B. გალობაჲ აღსავალ- თაჲ, კრებაჲ ერისაჲ C. ფსალმუნი, გალობაჲ აღსავალთაჲ, რკდ E

შეირყიოს იგი B, შეირ- ყის E

არს] ვალს B თჳსსა] მისსა C

ცოდვილისაჲ BC

C

D

4. ჰეთილი უყავ, უფალო, სახიერთა და ე გულითა წრფელთა,

5. ხოლო რომელთა გარდააქციონ გუ- ვ ლარძნილებად, მიიყვანნეს იგინი უფალმან მოქმედთა თანა უმჯულოებისათა. მშვდობაჲ ისრაელსა ზედა.

გარდააქციეს C
გულარძნილებაჲ BC მოიყ-
ვანნეს E

მუკლი ვ

125

გალობაჲ აღსავალთაჲ, მოლოდებაჲ ყოფადთაჲ, ფსალმუნი რკე

1. შაჟამს მოაქცია უფალმან ტყუშ სიო- ა ნისაჲ, ვიყვენით ჩუენ ნუგეშინის-ცემულ.

რკე, გალობაჲ აღსავალთაჲ, მო-
ლოდებაჲ ყოფადთაჲ B. გალობაჲ
აღსავალთაჲ. მოლოდებაჲ ყოფად-
თა მათ ჟამთა C. გალობაჲ აღსა-
ვალთაჲ, რკე E

მოაქციოს BC
და ვიყვენით B ვიყვენით]
ვიქმენით C

2. შაშინ აღივსო სიხარულითა პირი ჩუე- ბ ნი და ენაჲ ჩუენი—გალობითა; შაშინ თქუან გ წარმართთა შორის: განადიდა უფალმან ყო- ფაჲ მათ თანა.

თქუეს CE

4. გულითა C. 5. მიიყვანეს BC. ურჩელოებისათა BE, ჯმჯლოებისათა C.

125. სათ. ფსალმუნი რკე] სხვა ხელით, ნუსხურად A. 1. ტყუშ AC, ტყუშ B. ნუგეშინის- ცემულ C. 2. აივსო BCE. წარმართა C.

D

4. ჰეთილი უყავ, უფალო, სახიერთა და გულითა წრფელთა,

5. ხოლო რომელთა გარდააქციონ გულარძნილებად, მიიყვანნეს იგინი უფალ- მან მოქმედთა თანა უმჯულოებისათა. მშვდობაჲ ისრაელსა ზედა.

125

გალობაჲ აღსავალთაჲ

1. რაჟამს მოაქცია უფალმან ტყუშ სიონისაჲ, ვიქმენით ჩუენ ნუგეშინის- ცემულ.

2. მაშინ აღივსო სიხარულითა პირი ჩუენი და ენაჲ ჩუენი—გალობითა; მა- შინ თქუან წარმართთა შორის: განადიდა უფალმან ყოფაჲ მათ თანა.

ს

ღ

3. უანადიდა უფალმან ყოფაჲ ჩუენ თანა, და ვიყვენით ჩუენ სახარულევან.

ყოფაჲ მისი C ჩუენ (1)] მათ E

4. შოაქციე, უფალო, ტყუშ ჩუენი, ვი-ე თარცა ნალუარევი ბლუარითა.

ბლუარისაჲ BCE

5. შომელნი სთესვიდეს ცრემლით, მათ ვ სიხარულით მოიმკონ.

6. შისლვით მივიდოდეს და ტიროდეს, ზ რომელთა მიაქუნდა თესლი მათი; შოსლვით შ მოვიდოდეს და უხაროდა, რომელთა მოაქუნდა მკლეულები მათი.

მოუხაროდა C

მუკლო შ

126

გალობაჲ აღსაველთაჲ, ხოლომონისი, აღშენებაჲ ეკლესიაჲსაჲ, ფსალმუნი რკვ

გალობაჲ აღსაველთაჲ, სოლომო-ნის აღშენებაჲ ეკლესიაჲსაჲ, რკვ B. გალობაჲ აღსაველთაჲ, აღშენებაჲ ეკლესიათაჲ C. გალობაჲ აღსაველთაჲ, რკვ E

1. სრა თუმცა უფალმან აშენა სახლი, ა ცუდად შურებიედ მაშენებლნი მისნი; სრა ბ თუმცა უფალმან დაიცვა ქალაქი, ცუდად იღვძებედ ჭუმილნი მისნი.

ალაშენა B

იღვძებენ E

4. ტყუშ A, ტყუეშ B, ტყუეშ C. ნაღარევი C, ნაღარე E. 5. სიხარულით C. მოიმკონ] მოი-კონ E. 6. მისულით E. მიაქუნდა C. მოსულით E. მოაქუნდა C. მკლეულები] ასეა AB, მკლე-ლები C, მკლეულები E.

126. სათ. ფსალმუნი| სხვა ხელით, ნუსხურად A. აღშენებაჲ B. 1. თუმცა (1, 2) C. ცუდად (1, 2) C. შურებიედ B, შრეებიედ C. მაშენებლნი C. იღვძებედ B. მუმილნი B, მუმილნი C, კუმილნი E.

ღ

3. განადიდა უფალმან ყოფაჲ ჩუენ თანა, და ვიქმენით ჩუენ სახარულევან.

4. მოაქციე, უფალო, ტყუშ ჩუენი, ვითარცა ლუარნი ბლუარითა.

5. რომელნი სთესვიდენ ცრემლით, მათ სიხარულით მოიმკონ.

6. მისლვით მივიდოდეს და ტიროდეს, რომელნი სთესვიდეს თესლსა მათ-სა; მოსლვით მოვიდოდეს და უხაროდა, რომელთა მოაქუნდა მკლეულები მათი.

126

გალობაჲ აღსაველთაჲ

1. არა თუმცა უფალმან ალაშენა სახლი, ცუდად შურებიან მაშენებლნი მისნი; არა თუმცა უფალმან დაიცვა ქალაქი, ცუდად იღვძებენ მუმილნი მისნი.

C

2. ცუდად არს თქუენი იგი აღდგომად გ მსთუად. Cწ აღდგევით ვიდრე დაძინებამდე, დ რომელნი ჰშვამთ პურსა საღმობისასა, ძა. ე ჟამს სცეს ძილ მოყუარეთა მისთა.

3. რამეთუ სამკვდრებელნი უფლისანი არი-
ან შეილნი, და სასყიდელი მათი არს ნაყო-
ფი მუცლისაჲ.

4. შითარცა ისარნი ჳელთა ძლიერისათა, ვ
ეგრე არიან ძენი განყრილთანი.

5. ნეტარ არს, რომელმან აღავსოს ნებაჲ ჴ
თჳსი მათგან და არა ჰრცხუენოდის, რაჲჲმს
ეტყოდინ მათ მტერნი მათნი ბჳეთა თანა.

მუკლი ჴ

127

გალობაჲ აღსავალთაჲ, ჩინებაჲ წარმართთაჲ, ფსალ-
მუნი რკჴ

1. ნეტარ არიან ყოველნი, რომელთა ეშინის ა
უფლისა, და რომელნი ვლენან გზათა მისთა.

2. აღგომად E. დაძინებამდე B. ჳვამთ B. შვამთ C, ჳჳმთ E (უქარაგმოდ). პურსა C. 4. ძრიე-
ლისათა B. გნყრილთნი A, გარყნილთანი B. 5. ჰრცხუენოდის C, ჰრცხუენოდეს B, რცხუენო-
დის E.

127. სათ. ფსალმუნი სჳა ხელით, ნუსხურად A.

D

2. ცუდად არს თქუენი ევე აღმსობაჲ. აღდგევით შემდგომად დასხდომისა,
რომელნი შვამთ პურსა საღმობისასა, რაჲჲმს სცეს ძილი მოყუარეთა მისთა.

3. აჳა სამკვდრებელნი უფლისანი არიან შეილნი, და სასყიდელი მათი—ნა-
ყოფი მუცლისაჲ.

4. ვითარცა ისარი ჳელთა შინა ძლიერისათა, ეგრეთ იყვენ ძენი გან-
ყრილთანი.

5. ნეტარ არს, რომელმან აღავსოს ნებაჲ თჳსი მათგან, არა ჰრცხუენოდის,
რაჲჲმს ეტყოდინ მტერთა მათთა ბჳეთა შინა.

127

გალობაჲ აღსავალთაჲ

1. ნეტარ არიან ყოველნი, რომელთა ეშინის უფლისა, და რომელნი ვლენან
გზათა მისთა.

D

ესცე CE ძილ მოყუარეთა]
ძილი თუალთა C

განყუენილთანი BE, გან-
რყუენისანი C
თჳსი მისი BCE
მათ]—BCE თანა]—BCE

რკჴ, გალობაჲ აღსავალთაჲ, ჩინე-
ბაჲ წარმართთაჲ B. გალობაჲ აღ-
სავალთაჲ, ჩინებაჲ C. გალობაჲ
აღსავალთაჲ, რკჴ E

ყოველნი]—B

C

2. ჩაშრომი ველთა შენთაჲ ჰჰკამო შენ, ზ ნეტარ იყო და კეთილი გეყოს შენ.

3. ცოლი შენი ვითარცა ვენაჲი მსხმოჲ გ კიდეთა სახლისა შენისათა; შეილნი შენნი, დ ვითარცა ახალნერგნი ზეთის-ხილისანი გარემოჲს ტაბლასა შენსა.

4. აჰა ესერა ესრეთ იკურთხოს კაცი, ე რომელსა ეშინოდის უფლისა.

5. ჯაკურთხოს შენ უფალმან სიონით, და ვ იხილო შენ კეთილი იერუსალემისაჲ ყოველ-თა დღეთა ცხორებისა შენისათა.

6. შილნე შენ შეილნი შეილთა შენთანი. ზ მშუდობაჲ ისრაელსა ზედა.

ეშინოდა C

და მშუდობაჲ B

მუჟლი ზ

128

გალობაჲ აღსავალთაჲ, ძღვევაჲ ღმრთისა ვრი-ხაჲ, ფსალმუნი რკშ

გალობაჲ C. გალობაჲ აღსავალთაჲ, რკშ E. სათ.—B

1. შრავალ გზის მბრძოდეს მე სიყრმით ა ჩემითგან, თქუნ ისრაელმან,

თქუა E

2. ჰკამო BE (E-ში ჰ-ს შემდეგ შ არის ამოცხეკილი თუ გადაღებული, შკამო C. 3. შენი-სათა C. ახანერგნი A. 4. ესრეთ B, ესრთ C, ესრთ E. იკურთხოს C. რომელსა] რომლისა B. 6. მშუდობაჲ B.

128. სათ. ფსალმუნი] სხვა ხელით, ნუსხურად A. 1. ბრძოდეს B. სიყმით B.

D

2. ნაშრომი ნაყოფთა შენთაჲ შკამო შენ, ნეტარ იყო და კეთილი გეყოს შენ.

3. ცოლი შენი ვითარცა ვენაჲი მსხმოჲ კიდეთა სახლისა შენისათა: შეილ-ნი შენნი ვითარცა ახალნერგნი ზეთის-ხილისანი გარემოჲს ტაბლისა შენისა.

4. აჰა ესერა ესრეთ იკურთხოს კაცი, რომელსა ეშინოდის უფლისა.

5. გაკურთხოს შენ უფალმან სიონით, და იხილო შენ კეთილი იერუსალემი-საჲ ყოველთა დღეთა ცხორებისა შენისათა.

6. და იხილნე შენ შეილნი შეილთა შენთანი. მშუდობაჲ ისრაელსა ზედა.

128

გალობაჲ აღსავალთაჲ

1. შრავალ გზის მბრძოდეს მე სიყრმით ჩემითგან, თქუნ ისრაელმან,

C

D

2. ნრავალ გზის მბრძოდეს მე სიყრმით ჩემითგან და მე არა მერევოდეს.
3. ლეტა ჩემთა მცემდეს მე ცოდვილნი ბ და განაგრძვეს უშჯულოებაჲ მათი.
4. ოჲჟალმან მართალმან შემუსრნეს ქედ- გ ნი ცოდვილთანი.
5. სრცხუნოდენ და მართლუკუნ იქცენ ლ ყოველნი მოძულენი სიონისანი.
6. სქმნენ იგინი ვითარცა თივაჲ ერდო- ე თაჲ, რომელი მოფხურადმდევე განჯმის,
7. შონლისაგან არა განიესის მკელი თუსი ვ მომკალმან და არცა მჭარი, რომელნი შეჰკრე- ბენ მკლეულეებსა მათსა.
8. შა აოა ჰრქუეს მათ, რომელნი თანა- ზ წარჰვიდოდეს, ვითარმედ: კურთხევაჲ უფლი- საჲ თქუენ თანა, ჯაკურთხენინ თქუენ სახელ- ო მან უფლისამან.

პრცხუნოდის B

იქმნედ C ერდოასაჲ BCE
რლ-იგი B, რი-იგი CEარა განიესნის მკელნი თუს-
ნი CE და]—CE მჭარნი BCE
შეჰკრებედ C

რომელნი-იგი C

თანა არს C

მულო D

თაყუანის-ცემაჲ

დიდებაჲ CE, თაყუანის-
ცემაჲ B

2. ბრძოდეს B. მერევოდეს CE. 3. უშჯულშბ A, ურჩულოებაჲ BE, ჳრჩულოება C.
5. რცხუნოდენ C, რცხუნოდენ E. მართუკუნ C. 6. იქმნენ BE. მოფხურადმდევე B, მოფხურადმდე- ვე CE. 7. ჳანიესნის მკელი თუსი C. ბკელნი E. რომელი A. მკლეულეებსა] ასეა ABC, მკლეუ- ჳლებსა E. 8. რქუეს C. თანა-წარჰვიდოდეს BC.

E

2. ნრავალ გზის მბრძოდეს მე სიყრმით ჩემითგან და მე ვერა მერევოდეს.
3. ბეტა ჩემთა მცემდეს მე ცოდვილნი და განაგრძვეს უშჯულოებაჲ მათი.
4. უფალმან მართალმან შემუსრნა ქედნი ცოდვილთანი.
5. პრცხუნოდენ და მართლუკუნ იქცენ ყოველნი მოძულენი სიონისანი.
6. იქმნედ იგინი ვითარცა თივაჲ ერდოთაჲ, რომელი-იგი ვიდრე მოფხუ- რადმდე განჯნა,
7. რომლისაგან არა აღიესო კელი თუსი მომკალმან და არცა წიადი, რო- მელი შეჰკრებენ მკლეულეებსა მისსა.
8. და არა ჰრქუეს, რომელნი-იგი თანა-წარჰვიდოდეს, ვითარმედ: კურთხე- ვაჲ უფლისაჲ თქუენ თანა, ჳაკურთხენით თქუენ სახელითა უფლისაჲთა.

დიდებ : B

ს

ღ

129

გალობა აღსავალთაჲ, ლოცვაჲ მოწამეთაჲ, ფსალმური რკთ

რკთ, გალობაჲ აღსავალთაჲ, ლოცვაჲ B. გალობაჲ აღსავალთაჲ, ლოცვაჲ მოწამეთაჲ C. გალობაჲ აღსავალთაჲ, რკთ E

1. ღრმითაღმო ვლალადებ შენდამი, უფალო; ა
2. უფალსა შეგესემინ კმისა ჩემისაჲ; ჯე- ბ
ხედ ყურნი შენნი მორჩილ კმასა ლოცვისა ჩემისასა.

უფალსა] უფალო B შენ გესე- მინ C იყვნენ B

3. დაქუეთუ უშჯულოებათა ჩემთაებრ მო- გ
მაგებდე მე, უფალო, უფალო, ვინ-მე დაგი-
მოს შენ?

უფალო (2)] უფალსა BE

4. შამეთუ შენ მიერ არს ლხინებაჲ. დ

5. სახელისა შენისათჳს დაგიტმო შენ, უფა-
ლო, დაუთმოს სულმან ჩემმან სიტყუასა ე
შენსა.

6. ესავს სული ჩემი უფალსა საქუმილით- ვ
[გან] განთიადისაჲთ მიმწუხრადმდე, საქუ-
მილითგან განთიადისაჲთ ესევდინ ისრა-
ელი უფალსა.

129. სათ. ფსალმური] სხვა. ხელით, ნუსხურად A. 1. ღრმითამო B. 2. იღენ B, იყუ-
ნედ C. ყურნი C. 3. უაუეთო B, უაუეთჲ C, უაუეთ E. ურჩულოებათა BE, ურჩულობათა C.
მომაგებდე მე] მომაგდე B. ვინ-მე] ორჯერ სწერია B. 5. დაუთმოს C. სულმან C. დაუთმო
სულმან E. სიტყუა A. 6. სული C. საქუმილითგან (1) C, საქუმილითგან (1), საუმილითგან (2)
E. განთიადისა (1, 2) E. მიმწუხრამდე BCE. ისრაელი (სრულად) B.

ღ

129

გალობა აღსავალთაჲ

1. ღრმითამო ლალად-ვეყე შენდამი, უფალო;
2. უფალო, შეისმინე ლოცვისა ჩემისაჲ; იყვნედ ყურნი შენნი მორჩილ კმა-
სა ვედრებისა ჩემისასა.
3. უაუეთუ უშჯულოებათაებრ მიაგებდე, უფალო, უფალო, ვინ-მე დაუთმოს?
4. რამეთუ შენ მიერ არს ლხინებაჲ.
5. სახელისა შენისათჳს დაგიტმე შენ, უფალო, დაუთმოს სულმან ჩემმან სი-
ტყუასა შენსა.
6. ესავს სული ჩემი უფალსა საქუმილითგან განთიადისა მიმწუხრამდე, საქუ-
მილითგან განთიადისა ესევდინ ისრაელი უფალსა.

C

D

7. ძამეთუ უფლისა მიერ არს წყალობაჲ, ზ და მის მიერ არს გამოჯსნაჲ,

8. თავადმან იქსნა ისრაელი ყოველთაგან მ ჳირთა მისთა.

მუკლი მ

130

გალობაჲ აღსავალთაჲ, ხიმდაბლიხათჳ, ფსალ- მუნი რლ

1. ძჳფალო, არა აღმაღლდა გული ჩემი, ა არცა განცხრებოდეს თუალნი ჩემნი; Ⴀრა ბ ვიდოდე მე მდიდართა თანა, არცა უსაკვრ- ველესთა ჩემთა თანა,

2. Ⴀრამედ დავიმდაბლე თავი ჩემი, რაჲ- გ თანცა აღმაღლდა სული ჩემი; ჴიქმენ მე, დ ვითარცა ყრმაჲ, განყენებული სძისაგან დე- დისა თჳსისა, რაჲთამცა მოეგო სულსა ჩემსა.

გალობაჲ აღსავალთაჲ, სიმდაბლი- ხათჳ, რლ B. გალობაჲ C. გალო- ბაჲ აღსავალთაჲ, რლ E

რაჲთა E მოეგო ესე C

8. ისრაელი (სრულად) B.

130. სათ. ფსალმუნი] სხვა ხელით, ნუსხურად A. 1. ამაღლდა BCE. განცხრებოდეს B. თაღნი C. უსაკვრველესთა B, უსაკვრველესთა C. 2. ამაღლდა BCE. ყმა B. სულსა C. A-ში კიდებე განივად სწერია: „გან-ლა-თუ-სადა-მე-ვიდოდე, თავი ჩემი ესრეთ იყავნ მოსაგებელი სულსა ჩემსა.“ ეს სტრიქონი წერტილებითაა შეერთებული მე-2 მუხლის ბოლო სიტყვასთან (ჩემ- სა), თითქო მის გაგრძელებას წარმოადგენს.

E

7. რამეთუ უფლისა მიერ არს წყალობაჲ, და მრავალ არს მის მიერ გამოჯსნაჲ.

8. და თავადმან იქსნას ისრაელი ყოველთაგან უმჯულოებათა მისთა.

130

გალობაჲ აღსავალთაჲ

1. უფალო, არა ამაღლდა გული ჩემი, არცა განცხრებოდეს თუალნი ჩემ- ნი; არა ვიდოდე მე მდიდართა თანა, არცა უსაკვრველესთა ჩემთა თანა,

2. არამედ დავიმდაბლე თავი ჩემი, ხოლო აღვიმაღლე სული ჩემი; ვიქმენ მე, ვითარცა ყრმაჲ, განყენებული სძისაგან დედისა თჳსისა, რაჲთამცა მოაგე ესე სულსა ჩემსა.

C

D

3. უსევდინ ისრაელი უფალსა ამიერიტგან ე უკუნისამდე.

მუჯლი ე

131

გალობა აღსავალთაჲ, ლოცვაჲ დავითისი და განცხადებაჲ ქრისტსი, ფსალმუნი რლა

1. შოიჯსენე: უფალო, დავიდ და ყოველი ა სიმშუღჲ მისი,

2. შითარ-იგი ეფუცა უფალსა და აღუ- ბ თქუა ღმერთსა იაკობისსა:

3. ორა შვეიდე საყოფელსა სახლისა ჩემი- მ სასა: არცა აღვქდე საგებელსა ცხედრისა ჩემისასა,

4. ორა ვსცე ძილ თუალსა ჩემსა, არცა ღ რუულილ წამთა ჩემთა, არცა განსუენებაჲ ჯორცთა ჩემთა,

გალობა აღსავალთაჲ, ლოცვაჲ დავითისი, განცხადებაჲ ქრისტსი მ. გალობა აღსავალთაჲ, ლოცვაჲ დავითისი და განმორჩენებაჲ ქრისტსი, რლა C. გალობა აღსავალ- თაჲ, რლა E

და]—C

შვეიდე მე BCE

ძილი BE თუალთა BCDE ჰრულინ C

131. სათ. ფსალმუნი| სხვა ზეჲით, ნუსხურად A. 1. მოიჯსენ მ. დავით BE, დავითი C. სიმშუღე B, სიმშუღჲ CE. 2. ეფუცა C. აღუქუა B. 3. საყოფელსა B. ავქდე B. მცხედრისა B. 4. არცა (2)| არ C. რული B (ბოლოში თითქო ამოშლილია ნ), ჰრული DE. ჩემთა (2) C.

E

3. ესევდინ ისრაელი უფალსა ამიერიტგან და უკუნისამდე.

131

გალობა აღსავალთაჲ

1. მოიჯსენე, უფალო, დავით და ყოველი სიმშუღე მისი,

2. ვითარ-იგი ეფუცა უფალსა და აღუთქუა ღმერთსა იაკობისსა:

3. უკუეთუ შვეიდე მე საყოფელსა სახლისა ჩემისასა, ანუ თუ აღვქდე სა- რეცელსა ცხედრისა ჩემისასა, .

4. ანუ თუ ვსცე ძილი თუალთა ჩემთა და ჰრული წამთა ჩემთა და განსუე- ნებაჲ ჯორცთა ჩემთა,

ს

ღ

5. ზიდრემდე ვპოვო მე ადგილი უფლისაჲ ე და საყოფელი ღმრთისა იაკობისი.

ვიდრემდის BCDE.

6. ჴსერა გუესმა მისი ეფვრათით, და ვპო- ვ ვეთ იგი ველსა მას მალნართასა.

7. შევიდეთ საყოფელთა მისთა და თაყუა- ჴ ნის-ვსკეთ ადგილსა მას, რომელსა დადგეს ფერწნი მისნი.

რომელსაცა BCDE.

8. Ⴀლდეგ, უფალო, განსასუენებელად შენ- Ⴀ და, შენ და კილობანი სიწმიდისა შენისაჲ;

შენ და]—DE

9. Ⴀლდელნი შენნი შეიმოსნენ სიმართლი- Ⴀ თა, და წმიდანი შენნი სიხარულით იხარებ- დენ.

შეიმოსნეს C

10. Ⴀავითისთჳს, მონისა შენისა, ნუ გარე- ი მიიქცევ პირსა შენსა ცხებულისაგან შენისა.

11. Ⴀუჴუცა უფალი დავითს ჴეშმარიტები- ია თა თჳსითა და არა ეტრუეოს მას: ჩაყოფი- იბ საგან მუცლისა შენისა დავსუა იგი საყდარ- თა შენთა.

ეტრუვა BCDE

შენთა] ჩემთა BD

5. ვპოო D. ვპო E. 6. გვესმა C. ეფრათით BD, ეფრაამით C, ეფრატით E. ვპოეთ D 7. თაყუანის-ვეთ E. 11. ეფუცა C. ეტრუა CDE. შენისა] ეს სიტყვა D-ში გადაღუღლია თუ ამოფხვილი. დავსუა C.

ღ

5. ვიდრემდის ვპოო მე ადგილი უფლისაჲ და საყოფელი ღმრთისა იაკო- ბისი.

6. ესერა გუესმა ესე ეფვრათას, და ვპოეთ იგი ველსა მას მალნართასა.

7. შევიდეთ საყოფელთა მისთა, თაყუანის-ვსკეთ ადგილსა, სადა დადგეს ფერწნი მისნი.

8. აღდეგ, უფალო, განსასუენებელად შენდა, შენ და კილობანი სიწმიდისა შენისაჲ;

9. მლდელთა შენთა შეიმოსონ სიმართლე, და წმიდანი შენნი იხარებდენ.

10. დავითისთჳს, მონისა შენისა, ნუ გარე-მიიქცევ პირსა შენსა ცხებული- საგან შენისა.

11. ეფუცა უფალი დავითს ჴეშმარიტებითა და არა შეურაცხ-ყოს იგი: ნა- ყრფისაგან მუცლისა შენისა დავსუა საყდართა შენთა.

ჯ

ღ

12. ზა-თუ-იმარხონ ზვილთა ზენთა ზჯუ- იგ
ლი ჩემი და წამებანი ჩემნი, რომელ ვასწავ-
ნე მათ, ნაშობნი მათნი დასხდენ უკუნითი იღ
უკუნიასამდე საყდართა ზენთა.

წამებანი] სამართალნი BCDE
ვასწავლენ CE

13. ჭამეთუ სათნო-იყო უფალმან სიონი იე
და გამოირჩია დამკვდრებად იგი:

გამოირჩია მან D

14. უსე არს განსასუენებელი ჩემი უკუნი- ივ
სამდე; ამას დავემკვდრო, რამეთუ მთნავს
ესე.

15. ჩადირნი მისნი კურთხევით ვაკურთხ- იზ
ნე და გლახაკნი მისნი განვაძლნე პურიითა.

16. შლდელნი მისნი შევმოსნე ცხორები- იტ
თა, და წმიდანი მისნი სიხარულით იხარებ-
დენ.

შეიმოსნენ C
იხარებენ C

17. შუნ აღმოუცენო რქაჲ დავითს და ით
განუმზადო სანთელი ცხებულსა ჩემსა.

18. შტერნი მისნი შევმოსნე სირცხული- კ
თა, ხოლო მის ზედა გამობრწყინდეს სიწ-
მიდე ჩემი.

მისნი] ზენნი E

მუკლი კ

12. შჩული BC, რჩული D, რჩულირული E. 13. დამკუდებად C. 14. დავემკვდრო B. მთნას E.
15. გავაძლნე B. პურიითა C. 17. აღმოუცენო B, აღმოუცენო E. განვზადო C. ცხებულსა C.
18. შევმოსნე C. სირცხულითა BCE. გამობრწყინდეს B. სიწმიდე B, სიწმიდე CE.

ღ

12. და-თუ-იმარხონ ზვილთა ზენთა ზჯული ჩემი და წამებანი ჩემნი ესე,
რომელ ვასწავლნე მათ, და ნაშობნი მათნი დასხდენ უკუნიასამდე საყდართა
ზენთა.

13. რანეთუ გამოირჩია უფალმან სიონი და სათნო-იყო იგი სამკვდრებე-
ლად თვსა:

14. ესე არს განსასუენებელი ჩემი უკუნითი უკუნიასამდე, ამას დავემკვდრო,
რამეთუ მთნავს ესე.

15. ნადირნი მისნი კურთხევით ვაკურთხნენ და გლახაკნი მისნი განვაძლნე
პურიითა.

16. მლდელთა მისთა შევმოსო ცხორებაჲ, და წმიდანი მისნი სიხარულით
იხარებდენ.

17. მუნ აღმოუცენო რქაჲ დავითს და განუმზადე სანთელი ცხებულსა ჩემსა.

18. მტერთა მისთა შევმოსო სირცხული, ხოლო მის ზედა ალყუავნეს სი-
წმიდე ჩემი.

C

D

132

გალობაა აღსავალთაჲ, ერისა სრულისაჲ, ფსალმუნნი რლბ

1. შად-მე კეთილ, ანუ რად-მე შუენიერ, ა არა-მე დამკვდრებაჲ ძმათა ერთად?

2. ჴითარცა ნელსაცხებელი დამომდინარე ბ თავსა და წუერთა აპრონისთა, ქუერთ, გ რომელ გარდამოვალნ სამგართა ზედა სამოსლისა მისისათა;

3. ჴითარცა ცუარი გარდამომავალი ჰერ-დ მონით მთასა ზედა. სიონსა; შამეთუ მუნ ე განჰმზადა უფალმან კურთხევაჲ და ცხოვრებაჲ უკუნისამდე.

მუკლი D

ფსალმუნნი რლბ BD. გალობაა აღსავალთაჲ, ერისა სრულისაჲ C გალობაა აღსავალთაჲ, რლბ E.

კეთილ არს E დამკვდრებად BCDE

ნელსაცხებელი რად C დამომდინარე] გარდამომავალი C წუერსა აპრონისსა BCDE მისისათა] თუსისათა C

სიონსა] სინასა BCD

განუმზადა D

ამიერთგან უკუნისამდე BD

132. სათ ფსალმუნნი] სხვა ხელით, ნუსხურად A. სრულისა C. B-ში სათაური სულ არაა, ოღონდ ამ ფსალმუნის ჭირველი სტრიქონი წინა ფსალმუნისაგან გამოყოფილია წერტილებისაგან შედგარი ხაზით. 1. ანუ C. შუენიერ C. არა-მე]ად ABCDE, ა D. 2. დამომდინარე B, დამომდინარე E. წუერთა] თავდაპირველად A-ში ყოფილა „წუერსა“; ხ ამოშლილია და თავზე აწერია თ; წუერსა C. აპრონისა B, პრონისსა CE. წუერთ C. 3. ცუარი C. ჰერმონით] ბ თითქო სხვა ხელითა ნაწერი A, ერმონით BD, აეროვანი C. განმზადა BE.

E

132

გალობაა აღსავალთაჲ

1. აჰა ესერა რად-მე კეთილ, ანუ რად-მე შუენიერ, არა-მე დამკვდრებაჲ ძმათაჲ ერთად?

2. ვითარცა ნელსაცხებელი თავსა ზედა, გარდამომავალი წუერთა ზედა, წუერთა ზედა აპრონისთა, რომელი გარდამოვალნ სამგართა ზედა სამოსლისა მისისათა;

3. ვითარცა ცუარი გარდამომავალი აერმონით მთასა ზედა სიონსა: რამეთუ მუნ ამცნო უფალმან კურთხევაჲ და ცხოვრებაჲ უკუნისამდე.

C

D

133

გალობა აღსაველთაჲ, ერისა მომავალისაჲ,
ფსალმუნი რლგ

გალობა აღსაველთაჲ, ერისა მო-
მავალისა, რლგ BCD. გალობა
აღსაველთაჲ, რლგ E

1. Cქა აკურთხევდით უფალსა, ყოველნი ა
მონანი უფლისანი უფალსა, შომელნი სდგათ ბ
სახლსა უფლისასა, ეზოთა სახლისა ღმრთისა
ჩუენისათა.

ვდგათ BE

2. იამესა აღიპყრენით კელნი თქუენნი წმი- გ
დად მიმართ და აკურთხევდით უფალსა.

3. ჴაკურთხნეს თქუენ უფალმან სიონით, დ
რომელმან ქნნა ცანი და ქუეყანაჲ.

გაკურთხოს შენ C სიონით
გამო E

მუკლი დ

თაყუანის-ცემაჲ კირისაჲსაჲ, მუჯ-
ლი ერთრიცხუად რიჲ

თაყუანის-ცემაჲ BD

133. სათ. ფსალმუნი სხვა ხელით, ნუსხურად A. რლგ C-ში მიწერილია სხვა ხელით. 2. აიპყ-
რენით BCDE. 3. რიჲ ეს რიცხვი აღნიშნავს ამ კანონში შემავალი ფსალმუნების (119—133)
მუხლთა საერთო რაოდენობას.

D

133

გალობა აღსაველთაჲ

1. აქა აკურთხევდით უფალსა ყოველნი მონანი უფლისანი, რომელნი სდგათ
სახლსა უფლისასა, ეზოთა სახლისა ღმრთისა ჩუენისათა.

2. ღამესა აღიპყრენით კელნი თქუენნი წმიდად მიმართ და აკურთხევდით
უფალსა.

3. გაკურთხოს შენ უფალმან სიონით, რომელმან ქნნა ცანი და ქუეყანაჲ.

დიდებაჲ

C

D

მანა 10

მანა B, მანა ბე-10-ღი C

134

აღელუა, სწავლა შემომავალი, ფსალმუნი რლდ

1. აქებდით სახელსა უფლისასა, აქებდით ა მონანი უფლისანი უფალსა,

2. შომელნი სდგათ სახლსა უფლისასა, ბ ეზოთა სახლისა ღმრთისა ჩუენისათა.

3. აქებდით უფალსა, რამეთუ სახიერ არს გ უფალი, უგალობდით სახელსა მისსა, რამეთუ კეთილ;

4. შამეთუ იაკობი თჳსად გამოირჩია დ უფალმან და ისრაელი—საბრძანებელად თჳსა.

5. შე გულისხმა-ვყავ, რამეთუ დიდ არს ე უფალი და ღმერთი ჩუენი ყოველთა უდიდის კერბთა;

6. ყოველივე, რადცა უნდა უფალსა, და ვ ქმნა ცათა შინა და ქუეყანასა ზედა, ზღუათა და ყოველთა უფსკრულთა;

134. სათ. ფსალმუნი სხვა ხელით, ნუსხურად A. რლდ)—B. C-ში სხვა ხელით მეორედა. მიწერილი: რლდ. 5. გულისხმა-ვყავ D. უდიდეს B, უდიდეს D.

E

მანა 10

134

აღა

1. აქებდით სახელსა უფლისასა, აქებდით მონანი უფალსა,
2. რომელნი სდგათ სახლსა უფლისასა, ეზოთა სახლისა ღმრთისა ჩუენისათა.
3. აქებდით უფალსა, რამეთუ სახიერ არს უფალი; უგალობდით სახელსა მისსა, რამეთუ კეთილ;

4. რამეთუ იაკობი თჳსად გამოირჩია უფალმან და ისრაელი—საბრძანებელად თჳსად.

5. რამეთუ მე გულისხმა-ვყავ, ვითარმედ დიდ არს უფალი, და უფალი ჩუენი უფროჲს ყოველთა ღმერთთა;

6. ყოველივე, რაოდენი ინება უფალმან, ქმნა ცათა შინა და ქუეყანასა ზედა, ზღუათა შინა და ყოველთა უფსკრულთა;

სწავლა შემომავალი, აღელუა, რლდ BD. აღელუა, ფსალმუნი, ქება ღმრთისა, რლდ C. აღელუა]თ, ფსალმუნი რლდ

ვდგათ BE

უგალობდეთ C

საბრძანებელად] სამკვდრებელად CE

და)—C

და (1)]—CE
ზღუათა C

ზ

7. ზღმობიყვანნის ღრუბელნი კიღით ქუე-
ყანისაჲთ და ეღვანი წჳმად გარდააქცინის,
ჰომელმან გამოიყვანნის ქარნი საუნჯეთაგან ო
თუსთა;

8. ოომელმან დასცნა პირმჳონი ეგვბტი-
თ სანი კაციტგან მიპირუტყუადმდე;

9. ჴამოაელინნის სასწაულნი მისნი და ო
ნიშნი მისნი შორის შენსა, ეგვბტე, ჴარა-
ია ოას ზედა და ყოველთა მონათა მისთა;

10. ოომელმან დასცა თესლები მრავალი ო
და მოწყუნა მეფენი ძლიერნი:

11. სეონ, მეფე ამორეველთაჲ, ოგ, მეფე ბა-
იგ სანისაჲ და ყოველნი მეფენი ქანანელთანი;

12. შისცა ქუეყანაჲ მათი სამკვდრებე-
ლად, სამკვდრებელად ისრაელსა, მონასა
თუსსა.

13. ოჴფალო, სახელი შენი უკუნისამდე, იე
უფალო, საკსენებელი შენი თესლითი თეს-
ლადმდე.

ღ

აღმოიყვანნის] გამოაელინ-
ნის CE კიღითგან E

გამოაელინა E

ქანანისანი D

ისრაელსა]—E

კსენებაჲ C

7. ღრუბელნი C. წუმიად B, წუმიად C. გარდააქცინნის ABE, გარდააქცივნის C. 8. ეგვბტი-
სა C. მიპირუტყუამდე BCDE. 9. სასწაულნი] ეს სიტყვა C-ში გამოჩენილია. ეგვბტე A,
ეგვბტე E. 10. მოსწყუნა BD, მოწყუნა E. ძრიელნი B. 11. მეფე (1) B, მეფე D. აღმორე-
ველთაჲ D. მეფე (2) B, მეფე D. 12. თუსა E. 13. თესლამდე BCE.

ღ

7. აღმოიყვანნის ღრუბელნი დასასრულით ქუეყანისაჲთ და ეღვანი წჳმად
გარდააქცინა, რომელმან გამოიყვანნის ქარნი საუნჯეთაგან მისთა;

8. რომელმან დასცნა პირმჳონი ეგვბტისანი კაციტგან მიპირუტყუთამდე;

9. გამოაელინა სასწაულნი და ნიშნი შორის შენსა, ეგვბტე, ფარაოას ზედა
და ყოველთა მონათა მისთა;

10. რომელმან დასცა თესლები მრავალი და მოსწყუნა მეფენი ძლიერნი:

11. სეონ, მეფე ამორეველთაჲ და ოგ, მეფე ბასანისაჲ და ყოველნი მეფენი
ქანანისანი;

12. და მისცა ქუეყანაჲ მათი სამკვდრებელად, სამკვდრებელად ისრაელსა,
ერსა თუსსა.

13. უფალო, სახელი შენი უკუნისამდე და საკსენებელი შენი თესლითი თეს-
ლამდე.

C

D

14. შამეთუ განიკითხოს უფალმან ერი იჳ
თჳსი და მონათა თჳსთა ნუგეშინის-სცეს. თჳსი მშჳდობით C
15. ზერპნი წარმართთანი ოქროჳსანი და იჳ
ვეცხლისანი, ქმნულნი ჳელთა კაცთანი;
16. შირ აღგს და არა იტყჳან, თუალ იმ
ასხენ და არა ჳხედვენ,
17. ჳურ ასხენ და არა ესმის, რამეთუ ით
არა არს სულ პირსა მათსა. არა ა E
18. უმსგავსენდ მათ შოქმედნი მათნი და კ
ყოველნი, რომელნი ესვიდენ მათ. ემსგავსენ BDE
19. სახლი ისრაელისაჲ აკურთხედინ კა
უფალსა, სახლი აჳრონისი აკურთხედინ
უფალსა, აკურთხედით (1, 2) BD
20. სახლი ლევისი აკურთხედინ უფალსა, კბ
მოშიშნი უფლისანი აკურთხედით უფალსა. აკურთხედით (1, 2) BD
21. ჳურთხეულ არს უფალი სიონით გამო, კგ
რომელი დამკჳდრებულ არს იერუსალემს. გამო]—E

მუჳლი კგ

14. ნუგეშინის-სცეს C, ნუგეშინი-სცეს E. 15. ოქროჳსა DE. 16. ათჳს BD. იტყჳიან E. ხედვენ BCDE. 17. ყრ C. სულ C, სული D. 18. ემსგენდ A. 19. არონისი C, აჳრონისი E. 21. დამკჳდრებულ C.

D

14. რამეთუ განიკითხოს უფალმან ერი თჳსი და მონათა თჳსთა ჳედა ნუ-
გეშინის-ცემულ იქმნეს.
15. კერპნი წარმართთანი ოქროჳსანი და ვეცხლისანი, ქმნულნი ჳელთა
კაცთანი.
16. პირ ათჳს, და არა იტყჳან; თუალ ასხენ, და არა ხედვენ.
17. ყურ ასხენ, და არა ყურად-იღებენ, რამეთუ არცა არს სული პირსა მათსა.
18. ემსგავსენ მათ შოქმედნი მათნი და ყოველნი, რომელნი ესვიდენ მათ.
19. სახლი ისრაელისაჲ აკურთხედით უფალსა, სახლი აჳრონისი აკურ-
თხედით უფალსა,
20. სახლი ლევისი აკურთხედით უფალსა, მოშიშნი უფლისანი აკურთხე-
დით უფალსა.
21. კურთხეულ არს უფალი სიონით გამო, რომელი დამკჳდრებულ არს
იერუსალემს.

ჯ

ღ

135

აღელვება მრჩობლი, მადლის მიცემაჲ ცხნილ-
თაჲ, ფსალმუნი რლე

ფსალმუნი B. რლე, აღელვება, მად-
ლის მიცემაჲ ცხნილთაჲ CD. აღე-
ლვება მრჩობლისაჲ, რლე E

1. ლუარებდით უფალსა, რამეთუ კეთილ, ა
რამეთუ უკუნისამდე არს წყალობაჲ მისი;

2. ლუარებდით ღმერთსა ღმერთთასა, რა- ბ
მეთუ კეთილ, რამეთუ უკუნისამდე არს წყა-
ლობაჲ მისი;

3. ლუარებდით უფალსა უფალთასა, რა- გ
მეთუ კეთილ, რამეთუ უკუნისამდე არს წყა-
ლობაჲ მისი;

4. ჸომელმან კმნნა საკვრველნი დიდ-დიდ- დ
ნი მხოლომან, რამეთუ უკუნისამდე არს წყა-
ლობაჲ მისი;

რამეთუ კეთილ, რამეთუ D

5. ჸომელმან კმნნა ცანი გულისხმითა ე
თვისითა, რამეთუ უკუნისამდე არს წყალობაჲ
მისი;

რ კეთილ, რ D

135. სათ. ამ ფსალმუნის რიცხვი A-ში სულ არ არის აღნიშნული. „ფსალმუნი რლე“ სხვა
ხელითაა ნუსხურად მიწერილი; C-შიც რლე სხვა ხელითაა ჩამატებული. 1. აუვარებდით B,
აუარებდით CDE. უკუნისამდე (სრულად) E. 2. აუვარებდით B, აუარებდით CDE. 3. აუვა-
რებდით B, აუარებდით CDE. 4. კმნა BDE. საკვრველნი BC, საკვრველი E. მისი) ამის შემდეგ
C ხელნაწერს აკლია ფსალმუნის ტექსტი ბოლომდე და გალობათა ნაწილი (6, 5-მდე). 5. კმნა BD.

ღ

135

აღა

1. აუვარებდით უფალსა, რამეთუ კეთილ, რამეთუ უკუნისამდე არს წყა-
ლობაჲ მისი;

2. აუვარებდით ღმერთსა ღმერთთასა, რამეთუ უკუნისამდე არს წყალობაჲ
მისი;

3. აუვარებდით უფალსა უფალთასა, რამეთუ უკუნისამდე არს წყალობაჲ
მისი;

4. რომელმან კმნნა საკვრველნი დიდ-დიდნი მხოლომან, რამეთუ უკუნისა-
მდე არს წყალობაჲ მისი;

5. რომელმან კმნნა ცანი გულისგმის-ყოფით, რამეთუ უკუნისამდე არს წყა-
ლობაჲ მისი;

ს

ღ

6. **პომელმან დაამტკიცა ქუეყანაჲ წყალ-** 3 **დაამტკიცა] დააფუძნა D**
თა ზედა, რამეთუ უკუნისამდე არს წყალო- **რ კეთილ, რ D**
ბაჲ მისი;
7. **პომელმან ქმნა ნათელნი დიდ-დიდნი** 4 **ნათელნი] მნათობნი BD**
მხოლომან, რამეთუ უკუნისამდე არს წყალო- **რ კეთილ, რ D**
ბაჲ მისი;
8. **ჰზმ მფლობელად დღისა, რამეთუ უკუ-** 5 **რ კეთილ, რ D**
ნისამდე არს წყალობაჲ მისი,
9. **შთოვარშ და ვარსკულავები მფლობე-** 6 **რ კეთილ, რ D**
ლად ლამისა, რამეთუ უკუნისამდე არს წყა-
ლობაჲ მისი;
10. **პომელმან გუემა ეგვბტე პირმშოჯთ-** 7 **ი**
ურთ თჳსით, რამეთუ უკუნისამდე არს წყა-
ლობაჲ მისი,
11. **შა გამოიყვანა ისრაელი შორის მისსა, ია**
რამეთუ უკუნისამდე არს წყალობაჲ მისი,
12. **ყელითა მტკიცითა და მკლავითა მალ-** 8 **იბ**
ლითა, რამეთუ უკუნისამდე არს წყალობაჲ
მისი;

7. კნა DE. ნაძელი E. დიდნი E. 8. მზეშ AB, მზე D. 9. მთოვარეშ B, მთოვარე D. მა-
 სკულავები BDE. 10. ეგვტშ A, ეგვტშგ B, ეგვტშ E. მისი] თჳსი D. 11. მისა E.

ღ

6. **რომელმან დაამტკიცა ქუეყანაჲ წყალთა ზედა, რამეთუ უკუნისამდე არს**
წყალობაჲ მისი;
7. **რომელმან ქმნა ნათელნი დიდ-დიდნი მხოლომან, რამეთუ უკუნისამდე**
არს წყალობაჲ მისი;
8. **მზე მფლობელად დღისა, რამეთუ უკუნისამდე არს წყალობაჲ მისი,**
9. **მთოვარე და ვარსკულავები ჳელმწიფებად ლამისა, რამეთუ უკუნისამდე**
არს წყალობაჲ მისი;
10. **რომელმან დასცა ეგვბტე პირმშოჯთურთ თჳსით, რამეთუ უკუნისამდე**
არს წყალობაჲ მისი,
11. **და გამოიყვანა ისრაელი შორის მათსა, რამეთუ უკუნისამდე არს წყა-**
ლობაჲ მისი,
12. **ჳელითა მტკიცითა და მკლავითა მალლითა, რამეთუ უკუნისამდე არს**
წყალობაჲ მისი;

C

L

13. ღომელმან განაპო ზლუაჲ მეწამული იჲ
ორგან, რამეთუ უკუნისამდე არს წყალობაჲ
მისი,

14. უა გამოიყვანა ისრაელი შორის მის- ილ განიყვანა BDE
სა, რამეთუ უკუნისამდე არს წყალობაჲ მისი;

15. უაათჳა ფარაო და ერი მისი ზლუასა იე
მას მეწამულსა, რამეთუ უკუნისამდე არს
წყალობაჲ მისი;

16. ღომელმან განიყვანა ერი თჳსი უდაბ- იჲ
ნოდ, რამეთუ უკუნისამდე არს წყალობაჲ
მისი;

17. ღომელმან დასცნა მეფენი დიდ-დიდნი, იჲ დიდ-დიდნი მბოლომან E
რამეთუ უკუნისამდე არს წყალობაჲ მისი,

18. უა მოწყვდნა მეფენი ძლიერნი, რა- იჲ
მეთუ უკუნისამდე არს წყალობაჲ მისი;

19. სეონ, მეფე ამორეველთაჲ, რამეთუ ით
უკუნისამდე არს წყალობაჲ მისი;

13. მისი] ჯერ ყოფილა „თჳსი“, მერე გადაუსწორებია D. 14. მისა E. 15. დაანთჳა D. მეწა-
მეშა B. 16. თუისი B. 18. მოსწყვდნა BD. ძრეილნი B. რამეთუ]—B. 19. მეფე B, მეფე E.
აღმორეველთაჲ] D.

L

13. რომელმან განაპო ზლუაჲ მეწამული ორად, რამეთუ უკუნისამდე არს
წყალობაჲ მისი,

14. და განიყვანა ისრაელი შორის მისსა, რამეთუ უკუნისამდე არს წყალო-
ბაჲ მისი;

15. და შთასთხია ფარაო და ძალი მისი ზლუასა მას მეწამულსა, რამეთუ
უკუნისამდე არს წყალობაჲ მისი;

16. რომელმან განიყვანა ერი თჳსი უდაბნოდ, რამეთუ უკუნისამდე არს
წყალობაჲ მისი;

17. რომელმან დასცნა მეფენი დიდ-დიდნი, რამეთუ უკუნისამდე არს წყა-
ლობაჲ მისი,

18. და მოსწყვდნა მეფენი ძლიერნი, რამეთუ უკუნისამდე არს წყალობაჲ
მისი;

19. სეონ, მეფე ამორეველთაჲ, რამეთუ უკუნისამდე არს წყალობაჲ მისი;

C

D

20. ოგ. მეუწ ბასანისაჲ, რამეთუ უკუნი- კ
სამდე არს წყალობაჲ მისი;

21. შისცა ქუეყანაჲ მათი სამკვდრებელად, კა
რამეთუ უკუნისამდე არს წყალობაჲ მისი,

22. სანკვდრებელად ისრაელსა, ერსა თუსსა, კბ ერსა] მონასა D
რამეთუ უკუნისამდე არს წყალობაჲ მისი;

23. შამეთუ სიმდაბლესა შინა ჩუენსა მო- კგ
ნიკუნნა ჩუენ უფალმან, რამეთუ უკუნისა-
მდე არს წყალობაჲ მისი,

24. შა მიკუნნა ჩუენ ჯელთაგან მტერთა კდ მტერთა ჩუენთაჲსა] მტერ-
ჩუენთაჲსა, რამეთუ უკუნისამდე არს წყალო- თაჲსა E
ბაჲ მისი,

25. შომელმან მოსცის საზრდელი ყოველ- კე მოსცა D
სა ჯორციელსა, რამეთუ უკუნისამდე არს
წყალობაჲ მისი.

26. შლუვარებლით უფალსა ცათასა, რამე- კვ
თუ კეთილ, რამეთუ უკუნისამდე არს წყა-
ლობაჲ მისი.

მუჯლი კვ

თაყუანის-ცემაჲ

20. მეფე B. მეფე D. ბასანისაჲ BD. 21. სამკვდრებელად B. 22. ერსა]—E. 23. მომიკუნნა
BD. 26. აუვარებლით B, აუარებლით CE.

L

20. და ოგ, მეფე ბასანისაჲ, რამეთუ უკუნისამდე არს წყალობაჲ მისი;
21. და მისცა ქუეყანაჲ მათი სამკვდრებელად, რამეთუ უკუნისამდე არს
წყალობაჲ მისი,

22. სამკვდრებელად ისრაელსა, მონასა თუსსა, რამეთუ უკუნისამდე არს
წყალობაჲ მისი;

23. რამეთუ სიმდაბლესა შინა ჩუენსა მომიკუნნა ჩუენ უფალმან, რამეთუ
უკუნისამდე არს წყალობაჲ მისი,

24. და მიკუნნა ჩუენ მტერთა ჩუენთაგან, რამეთუ უკუნისამდე არს წყალო-
ბაჲ მისი,

25. რომელმან მოსცის საზრდელი ყოველსა ჯორციელსა, რამეთუ უკუნისა-
მდე არს წყალობაჲ მისი.

26. აუვარებლით ღმერთსა ცათასა, რამეთუ უკუნისამდე არს წყალობაჲ
მისი.

ჯ

ღ

136

ფსალმური რღვ. კელითა იერემიაჲხითა გარდა-
მოწერილი ჰებრაელთაგან, წმიდითა კმაჲ, რომელნი
იყვნეს ტაუეობასა

ფსალმური დავითისი, კელითა იე-
რემიაჲსითა გარდამოწერილი (+
ებრაელთაგან, რღვ E) BE. ფსალ-
მური დავითისი, რღვ. ერისათჳს
წარტყუნულისა D

1. შდინარეთა ზედა ბაბზლონისათა მუნ ა
დავსხედით და ვტიროდეთ, რაემს მოვიტსენ-
ნეთ ჩუენ სიონი.

2. ძეწნთა ზედა შორის მისსა დაეკიდეთ ბ
საგალობელი ჩუენი;

3. სამეთუ მუნ მკითხვიდეს ჩუენ წარ- გ
მტყუენველნი ჩუენნი სიტყუათა გალობისა-
თა და წარმყვანებელნი ჩუენნი მეტყოდეს
ჩუენ: Ⴀუაქებდით ჩუენ გალობითა მით სიო- ღ
ნისაჲთა!

4. შითარ-მე ვაქებდეთ შენ გალობითა ე
უფლისაჲთა ქუეყანასა ამას უცხოსა?

5. ძჳკუეთუ დაგივიწყო შენ, იერუსალემ, ვ
დამივიწყენ მეცა მარჯუენემან შენმან!

6. ლექუნ ენაჲ ჩემი სასასა ჩემსა, არა ზ
თუ მოგიტსენო შენ და არა თუ პირველებრ-
ვე განგებულ გყო შენ, იერუსალემ, შითარ- Ⴀ
ცა სახც დასაბამსა მას სიხარულისა შენისასა!

ზედა]—E მისსა] მისთა BDE
დაეკიდენით საგალობელი
ჩუენნი BDE

წარმტყუენველნი] წარმყვა-
ნებელნი E სიტყუათა მათ
BDE წარმყვანებელნი] წარ-
მტყუენველნი E

შენ]—E
ამას]—BD

ჩემი]—E
პირველვე BD

136. სათ. ფსალმური რღვ] A-ში ეს ორი სიტყვა პირვანდელი ნაწერის გადნაფხეკ ადგილ-
ზეა სხვა ხელით ნუსხურად მიწერილი. დავითისი] დ E. ირემიაჲსითა E. იერემიაჲსითა B.
1. ბაბილონისათა B ბაბილონისათა DE. 2. დაეკიდეთ B, დაეკიდენით E. 3. გალობით B.
5. მარჯუენემან BD. 6. აექუნ BE, აექუნ D. სასა E. პირველებრვე E, პირველვე B. სახე B. სახე D.

ღ

136

ფსალმური დავითისი, იერემიაჲხგან

1. მდინარეთა ზედა ბაბილონისათა მუნ დავსხედით და ვტიროდეთ, რა-
ემს მოვიტსენეთ ჩუენ სიონი.

2. ძეწნთა ზედა შორის მისსა მუნ დაეკიდენით საგალობელი ჩუენნი:

3. რამეთუ მუნ მკითხვიდეს ჩუენ წარმტყუენველნი ჩუენნი სიტყუათა მათ
ქებათასა, და წარმყვანებელნი ჩუენნი გალობასა: გვგალობდით ჩუენ გალობა-
თა მათგან სიონისათა!

4. ვითარ-მე ვგალობდეთ გალობასა უფლისასა ქუეყანასა უცხოსა?

5. უკუეთუ დაგივიწყო შენ, იერუსალემ, დავივიწყენ მარჯუენეცა ჩემი!

6. აექუნ ენაჲ ჩემი სასასა ჩემსა, არა თუ მოგიტსენო შენ და არა თუ პირველ-
განგებულ ვყო იერუსალემი, ვითარცა-იგი დასაბამსა მას სიხარულისა ჩემისასა!

C

7. შოიქსენენ, უფალო, ძენი ედომისნი თ და დღე იგი იერუსალემისაჲ, შომელნი იტ- ი ყოდეს: დაარღვეთ, დაარღვეთ მისაფუძ- ველადმდე!

8. ესულო ბაბლონისაო, უბადრუკო, ნე- ია ტარ არს, რომელმან მიგაგოს ბისაგებელი შენი, რომელ შენ მომაგე ჩუენ!

9. ნეტარ არს, რომელმან შეიპყრნეს ყრმა- იბ ნი შენნი და შეხებუქნეს კლდესა!

მუქლი იბ

137

მადლის მიცემაჲ წინაწარმეტყუელებით, ფსალ- მუნი რლზ

1. სღვიარო შენ, უფალო, ყოვლითა გუ- ა ლითა ჩემითა და წინაშე ანგელოზთასა გი- გალობდე შენ, შამეთუ ისმინენ სიტყუანი .გ . პირისა ჩემისანი.

7. დღეს B, დღე D. დაარღვიეთ (1, 2)B. მისაფუძველადმდე E. 8. ბაბილონისაო BDE. 9. ყმა- ნი B. შეხებუქნეს BE.

137. სათ. ფსალმუნი რლზ] სხვა ხელით, ნუსხურად A. 1. ავიარო BDE. შორის] ეს სიტ- ყვა გაცხოველებულია E. აგგელოზთასა B.

D

7. შოიქსენენ, უფალო, ძენი ედომისნი და დღე იგი იერუსალემისაჲ, რო- მელნი იტყოდეს: დაარღვეთ, დაარღვეთ მისაფუძველადმდე მისა!

8. ასულო ბაბილონისაო, უბადრუკო, ნეტარ არს, რომელმან მიგაგოს შენ მისაგებელი შენი, რომელ შენ მომაგე ჩუენ!

9. ნეტარ არს, რომელმან შეიპყრნეს ჩუენი შენნი და შეხებუქნეს კლდესა!

დი დღე ბა ა

137

ფსალმუნი დავითისი, ზაქარიაჲსან

1. აღვიარო შენ, უფალო, ყოვლითა გულითა ჩემითა და წინაშე ანგელოზ- თასა გიგალობდე შენ, რამეთუ ისმინენ ყოველნი სიტყუანი პირისა ჩემისანი.

E

მიგაგოს შენ E
შენი]—E

შეხებუქნეს D

აღელუაჲ, მადლის მიცემაჲ წინა- წარმეტყუელებით, რლზ B. მად- ლის მიცემაჲ წინაწარმეტყუელებ- ბით D. გალობაჲ ზაქარიაჲსი, რლზ E

წინაშე] შორის, E

ჯ

ღ

2. და თაყუანის-გცე ტაძარსა წმიდასა შენსა, ოღუვარო სახელსა შენსა წყალობითა გ შენითა და კეშმარიტებითა შენითა, ძამეთუ ღ განადიდე ყოვლითავე სახელი წმიდაჲ შენი.
3. ძომელსა ღღესა გზადოდი შენ, მსთუ- ე ად შეგესემინ ჩემი, რამეთუ განამრავლე სუ- ლი ჩემი ძალითა.
4. ოღიარებენ შენ, უფალო, ყოველნი ვ მეფენი კუეყანისანი, ძამეთუ ისმინნეს სი- ჴ ტყუანი პირისა შენისანი,
5. და გიგალობენ გზათა შენთა, უფალო, ძამეთუ ღიდ არს ღიდებაჲ უფლისაჲ. Ⴎ
6. ძაძეთუ მალალ არს უფალი, მღაბალ- თ თა ჰხედავს და მალალნი იგი შორით იცნის.
7. შიდოდი ღათუ შორის კირსა, მაცხოვ- ი ნე მე რისხვასა მტერისასა, შოყავ ჩემდა ია კელი შენი, და მაცხოვნოს მე მარჯუენემან შენმან.

თაყუანის-ვსცე DE

ისმინენ BDE
შენისანი ჩემისანი BDE
გიგალობდე BDE

2. თაყუანის-გსცე B, თაყუანის-ვცე E. აუვარო B, აუარო DE. 4. აგიარებენ BDE.
6. ხედავს BDE. იცნის ამის შემდეგ D-ს აკლია (137,7—146,10-მდე). 7. მარჯუენემან B.

ღ

2. და თაყუანის-ვსცე ტაძარსა წმიდასა შენსა და აუვარო სახელსა შენსა წყალობითა შენითა და კეშმარიტებითა შენითა, რამეთუ განადიდე ყოვლი- თავე სახელი წმიდაჲ შენი.
3. რომელსა ღღესა გზადოდი შენ, მსთუად შეგესემინ ჩემი, რამეთუ განა- ძლიერე სული ჩემი ძალითა შენითა.
4. აღგიარებდე შენ, უფალო, ყოველნი მეფენი კუეყანისანი, რამეთუ ესმნეს ყოველნი სიტყუანი პირისა შენისანი,
5. და გიგალობდენ გზათა შენთა, უფალო, რამეთუ ღიდ არს ღიდებაჲ უფლისაჲ.
6. რამეთუ მალალ არს უფალი და მღაბალთა ხედავს და მალალნი იგი შო- რით იცნის.
7. ვიდოდი ღათუ შორის კირსა, მაცხოვნო მე, რისხვასა მტერისა ჩემისასა მოყავ ჩემდა კელი შენი, და მაცხოვნა მე მარჯუენემან შენმან.

ზ

8. **ძ**ჴფალმან მიაგოს ჩემ წილ; უფალო, იბ წყალობად შენი უკუნისამდე; უფალო, ქმნულსა კელთა შენთასა ნუ უგულებელს-ჰყოფ.

მუკლი იბ

ღ

უგ.-მყოფ E

138

დასახრულხა, ფსალმუნი რლშ, დავითისი, ლოცვაჲ მართლისაჲ აღსარებით

რლშ, ფსალმუნი დავითისი, ლოცვაჲ მართლისაჲ აღსარებით B. დას[ასრულსა], გალობაჲ დავითისი, რლშ E

1. **ძ**ჴფალო, განმცადე და მიცან მე; ა
2. შენ უწყი დაჯდომად ჩემი და აღდგომაჲ ჩემი, **ღ**ულისხმა-ყვენ ზრახვანი ჩემნი ბ შორით;

რამეთუ შენ DE
გულისხმა-ყვენ B

3. ალაგნი და ნაწილნი ჩემნი შენ გამოიკულიენ და ყოველნი გზანი ჩემნი წინაჲსწარ იხილენ;

4. ძამეთუ არა არს ზაკუვა ენასა ჩემსა; გ
5. აჰა, უფალო, შენ სცან პირველი ჩემი და შენდგომი ჩემი, შენ შემქმენ და დამდეგ ჯ ჩემ ზედა კელი შენი.

138. სათ. რლშ| სხვა ხელით, ნუსხურად A. 1. გნმ'ცდე A. 2. ადგომაჲ BE. შორით|შს BE. 3. წინასწარ B. 4. ზაკვაჲ B, ზაკუვაჲ E. 5. ცან BE.

ღ

8. უფალმან მიაგოს ჩემ წილ; უფალო, წყალობად შენი უკუნისამდე; ქმნულსა კელთა შენთასა ნუ უგულებელს-ჰყოფ.

138

დასახრულხა, დავითის ფსალმუნი ზაკარიახთჳს, განთესუასა

1. უფალო, გამომცადე მე და მიცან მე;
2. შენ სცან დაჯდომად ჩემი და აღდგომაჲ ჩემი, შენ გულისგმა-ყვენ ზრახვანი ჩემნი შორით;
3. ალაგნი ჩემნი და ნაწილნი ჩემნი შენ გამოიკულიენ და ყოველნი გზანი ჩემნი წინაჲსწარ იხილენ;
4. რანეთუ არა არს ზაკუვაჲ ენასა ჩემსა;
5. აჰა, უფალო, შენ სცან ყოველი უკუანაჲსკნელი და დასაბამისაჲ, შენ შემქმენ და დამდეგ ჩემ ზედა კელი შენი.

ს

ღ

6. საკვრველ იქმნა ცნობაჲ შენი ჩემგან; ე განძლიერდა და ვერ შეუძლებდ მას.

შეუძლე BE
სულისა] პირისა E
პირისა] სულისა E
მუნვე B

7. ჴიდრე-მე ვიდე სულისა შენისაგან, ანუ ვ პირისა შენისაგან ვიდრე-მე ვივლტოდი?

8. Ⴀლ-თუ-ვჳდე ცად, შენ მუნ ხარ; და ჴ შთა-თუ-ვჳდე ჯოჯოხეთა, მუნცა ახლოსვე ხარ;

9. Ⴀლ-თუ-ვიპყრნე ჳელნი ჩემნი განთიად, Ⴀ და დავემჳკდრო მე დასასრულსა ჴლჳსასა,

10. შუნცა ჳელი შენი მიძლოდის მე, მარ- თ ჯუენემან შენმან შემიწყნაროს მე.

მე] და E+და B
შენმან]—BE

11. Ⴀა ვთჳუ: ბნელმან სამე დამფაროს მე, Ⴀ და ლამშ იგი იყოს ნაცვალ ნათლისა მის ფუფუნებისა ჩემისა.

ნაცვალ (ნაცვალად B) იყოს BE

12. ჰამეთუ ბნელი შენ მიერ არა დაბნელ- ია დეს და ლამშ იგი ვითარცა დლშ განნათლ- დეს; ჴითარცა არს ნათელი მისი, ეგრეცა იბ ბნელი მისი.

მის მიერ B
არს]—E

6. საკვრველ B. განძლიერდა B. 7. ვივტოდი A, ვილტოდი B. 8. ა-თუ-ვჳდე B, ა-თუ-ვჳდე E. შთა-თუ-ვჳდე B. 9. ა-თუ-ვიპყნე B, ა-თუ-ვიპყრნე E. ჴლჳსასა B. 10. მარჯუენემან B. შემიწყნაროს E. 11. ლამშ BE. ჩემისასა E. 12. ლამშ B. დლშ B. განათლდეს B.

ღ

6. საკვრველ იქმნა ცნობაჲ შენი ჩემგან; განძლიერდა და ვერ შეუძლო მას.

7. ვიდრე-მე ვიდე სულისა შენისაგან და პირისა შენისაგან ვიდრე-მე ვივლ- ტოდი?

8. ა-თუ-ვჳდე ცად, შენ მუნ ხარ; შთა-თუ-ვჳდე ჯოჯოხეთად, ახლოსვე ხარ;

9. აღ-თუ-ვიპყრნე ფრთენი ჩემნი განთიად, და დავემჳკდრო მე დასასრულ- სა ჴლჳსასა,

10. და რამეთუ მუნცა ჳელი შენი მიძლოდის მე, და მარჯუენემან შენმან შემიწყნაროს მე.

11. და ვთჳუ: ბნელმან სამე დამორგუნოს მე, და ლამე განმანათლებელ იყოს ფუფუნებისა ჩემისა.

12. რამეთუ ბნელი შენ მიერ არა დაბნელდეს, და ლამე ვითარცა დლე გა- ნათლდეს; ვითარცა ბნელი მისი, ეგრეცა ნათელი მისი.

C

13. ჰამეთუ შენ დაჰბადენ თირკუნელნი იგ ჩემნი და შემიწყნარე მე დედის მუცლით ჩემითგან.

14. ოღიარო შენ, უფალო, რამეთუ საშინელად საკრველ ხარ; საკრველ არიან საქმენი შენნი, და სულმანცა ჩემმან უწყნის ფრიად.

15. ორა დაეფარა ძუალი ჩემი შენგან, რომელ ჰქმენ დაფარულად, და სიმტკიცე ჩემი ქუესკენელთა თანა ქუეყანისათა.

16. ოონელ-იგი არა მექმნა, იხილეს თუალთა შენთა, და წიგნსა შენსა ყოველი ესე დაიწერა; ოლისი შეცთეს, და არავინ იყო მძღუარ მათა.

17. ჩემდა დიდად სადიდებელ არიან მეგობარნი შენნი, ღმერთო, და ფრიად განძლიერდეს მთავარნი მათნი.

18. ოღვრაცხენ იგინი, და უფროს ქვშისა განმრავლდეს; განვიღძე და აწ შენ თანა ვარ.

19. ოქუეთუ მოსწყვდნი ცოდვილნი, ღმერთო, კაცნი მოსისხლენი და მზაკუვარნი განმავორენ ჩემგან.

D

შემიწყნარე] შემიწყალე B მე]—E

იდა საშინელ და BE

ყოველნი ესე დაიწერნეს (შთაიწერნეს E) BE

ით არიან] იყვნეს BE

კ აღრაცხენ B

კა მოსწყვდნე BE

განმეშორენით E

13. თირკუმელნი B. 14. აგიარო BE. საკრველ (2) B. 15. ძუალი] ძალი BE. სიმტკიცე B. 16. შესცთეს BE. 17. გაძრივლდეს B. 18. უფროს BE. ქუიშისა B. განვიღძე A, განვიღძე B. 19. მოსწყვდნე E. მზაკუვარნი B.

D

13. რამეთუ შენ დაჰბადენ თირკუმელნი ჩემნი და შემიწყნარე მე დედის მუცლით ჩემითგან.

14. აღგიარო შენ, რამეთუ საშინელად საკრველ იქმენ; საკრველ არიან საქმენი შენნი, და სულმანცა ჩემმან უწყნის ფრიად.

15. არა დაეფარა ძუალი ჩემი შენგან, რომელი ჰქმენ დაფარულად, და სიმტკიცე ჩემი ქუესკენელთა შინა ქუეყანისათა.

16. რომელ-იგი არა მექმნა, იხილეს თუალთა შენთა, და წიგნსა შენსა ყოველნივე შთაიწერნენ; დლისი დაიბადნენ, და არლარა იყოს ნაკლულევანება მათ შორის.

17. ხოლო ჩემდა დიდად სადიდებელ იყვნეს მეგობარნი შენნი, ღმერთო, ფრიად განძლიერდეს მთავარნი მათნი.

18. აღვრაცხენ იგინი, და უფროს ქვშისა განმრავლდენ; განვიღძე, და მერმეცა მე შენ თანა ვარ.

19. უკუეთუ მოსწყუედ ცოდვილთა, ღმერთო, კაცნი მოსისხლენი განმეშორენით ჩემგან.

ტ

ღ

20. **ჰამეთუ კდომით და შურით; ცუდად კბ დაიპყრნეს ქალაქნი შენნი.**

(**ცუდად**) — B
შენნი, უფალო E
რამეთუ) — BE

21. **ჰამეთუ მოძულენი შენნი, უფალო, მოვიძულენ და მტერთა შენთა ზედა განვყვდი.**

22. **სიძულილითა სრულითა მოვიძულენ, კდ და ივინი მტერად შემეკმნეს მე.**

23. **ღანმცადე მე, უფალო, და ცან გული ჩემი; განმიკითხე მე, გულისხმა-ყვენ ალაგნი ჩემნი.**

და გულისხმა-ყვენ BE

24. **უხილე, არს თუ უშჯულოებამ ჩემ თანა, და მიძლოდე მე გზათა მათ საუკუნეთა.**

გზასა მას საუკუნოსა E

მუჯლი კვ

თაყუანის-ცემამ

თაყუანი ს-ცემამ B

139

დასასრულსა, ფსალმუნი დავითის-სი. კმამ ღმრთისა მოლუაწეთა, რლო, B. დასასრულსა, გალობამ დავითისი, რლო E

დასასრულსა, ფსალმუნი რლო, დავითისი, კმამ ღმრთის მოლუაწეთა

2. **ღანმარინე მე, უფალო, კაცსა უკეთურსა, კაცისა ცრუმასა და მზაკუვარისაგან მიკსენ მე,**

21. აქედან მუხლთა სათვალავი A-ში შემლილია: ივ, იდ, იე, ივ, მოვიძულე BE. მტერთა] მეტ[...თა B. 22. შემეკმნეს E. 23. განმცადე B. 24. ურხულოებამ BE.

139. სათ. რლო] დამატებულია სხვა ხელით A. 2. მზაკვარისაგან B.

ღ

20. **რამეთუ მვდომ ხართ გულის-ზრახვითა თქუენითა; დაიპყრნენ ამოებითა ქალაქნი შენნი.**

21. **ანუ არა მოძულენი შენნი, უფალო, მოვიძულენა და მტერთა შენთა ზედა განვყვდი?**

22. **სიძულილითა სრულითა მოვიძულენ, და ივინი მტერად შემეკმნეს მე.**

23. **განმცადე მე, ღმერთო, და ცან გული ჩემი; განმიკითხე და გულისხმა-ყვენ ალაგნი ჩემნი.**

24. **და იხილე, არს თუ გზამ უშჯულოებისამ ჩემ თანა, და მიძლოდე მე გზასა მას საუკუნესა.**

139

დასასრულსა, ფსალმუნი დავითისი

2. განმარინე მე, უფალო, კაცისაგან უკეთურისა და კაცისა ცრუმასაგან მიკსენ მე,

C

3. რომელთა ზრახეს უშჯულოებამ გული- ბ
თა მათთა, ყოველსა დღესა განემზადები-
ოდ ბრძოლად;

4. წლილესნეს ენანი მათნი ვითარცა გუე- ზ
ლისანი, და გესლი ასპიტთა ბაგეთა მათთა.

გ ა ნ ს უ ე ნ ე ბ ა ა

5. შიციე მე, უფალო, ჯელისაგან ცოდვი- დ
ლისა და კაცისა უკეთურისაგან მივსენ მე,
რომელთა ზრახეს დაპკოლებამ სლვათა ჩემ- ე
თამ;

6. და დამირწყუეს მე ამპარტავენთა მახე, მ
საბელი განმზადეს მახედ ფერჯთა ჩემთა და ვ
გარემო ალაგთა ჩემთა საცთური დამიდგეს მე.

გ ა ნ ს უ ე ნ ე ბ ა ა

7. ზარქუ უფალსა: ღმერთი ჩემი ხარი ზ
შენ, ისმინე, უფალო, ჯმამ ლოცვისა ჩემი-
სამ.

8. ცაფალო, უფალო, ძალო ცხორებისა ე
ჩემისაო. მფარველ მეყავ თავსა ჩემსა დღესა
ბრძოლისასა.

3. ურჩეულობამ BE. მათითა] მათისა A. 5. და კაცისა] ორჯერაა E. დაბრკოლებამ BE.
6. დამირწყეს E. მახე B. განმზადეს B. მახენდ B. გარემოს B.

L

3. რომელთა ზრახეს უშჯულოებამ გულსა შინა მათსა, ყოველსა დღესა
განაწყობენ ბრძოლათა;

4. აღილესეს ენამ მათი ვითარცა გუელისამ, და გესლი ასპიტთამ ბაგეთა
მათთა.

5. მიციე მე, უფალო, ჯელისაგან ცოდვილისა და კაცთა უსამართლოთაგან
მივსენ მე, რომელთა ზრახეს დაბრკოლებამ სლვათა ჩემთამ;

6. დამირწყეს მე ამპარტავენთა მახე და საბლითა განართხეს მახე ფერჯთა
ჩემთათეს და გარემოს ალაგთა საცთური დამიდგეს მე.

7. ვარქუ უფალსა: ღმერთი ჩემი ხარი შენ, ისმინე, უფალო, ჯმამ ლოცვი-
სა ჩემისამ.

8. უფალო, უფალო, ძალო ცხორებისა ჩემისაო, მფარველ ეყავ თავსა ჩემ-
სა დღესა ბრძოლისასა.

9.

განემზადებიან E

და]— BE

და]— B

საბელნი განმზადნეს E

C

D

9. ჩუ მიმცემ მე გულის-თქუნასა ცოდვილ-
თასა. რამეთუ ზრახეს ჩემთვის; ნუ დამაგდებ
მე, რადთა არა აღმაღლდენ.

მე, უფალო BE

განსუენებაჲ

ზრახვანი მათნი ნუ აღესრულნენ.

ი აესრულებიედ E

10. თავსა დასასრულისა მათისასა შრო-
მამან ბაგეთა მათთამან დაჰფარნეს იგინი.

11. შაეცემოდის მათ ზედა ნაკურცხალი ია
ცეცხლისაჲ, დაემკუნენ იგინი და გლახაკება-
სა ვერ დაუდგენ.

12. ღაცსა ენოვანსა არა წარემართოს კუე-
ყანასა ზედა, კაცი ცრუჲ ძვრმან მოინადი-
როს განსაჰრწნელად.

13. ძჳწყი, რამეთუ ყოს უფალნან საშჯე-
ლი გლახაკისაჲ და სამართალი დაერდომილ-
თათს.

14. ღოლო მართალთა აღუვარონ სახელსა იდ
შენსა, და დაიმკვდრონ წრფელთა წინაშე
პირსა შენსა.

მუქლი იდ

9. მუხლთა სათვალავი A-ში არეულია: განჰეორებულია E. ამაღლდენ E. აესრულნენ B.
10. დაფარნეს BE. 11. ნაკურცხალი A. 12. ენოვანსა E. ცრუჲ B. ძვრმან B. მოინა-
დიროს E. 13. სარჩელი E. დარდომილთათს B. 14. აუვარონ B.

E

9. ნუ მიმცემ მე, უფალო, გულის-თქუმისა ჩემისაგან ცოდვილსა; განიზრა-
ხეს ჩემთვის, ნუ დამაგდებ მე, ნუუკუე ამაღლდენ.

10. თავმან შესაკრებელისა მათისამან და შრომამან ბაგეთა მათთამან და-
ფარნეს იგინი.

11. დაეცემოდინ მათ ზედა ნაკურცხალნი ცეცხლისანი, დაამკუნენ იგინი
გლახაკებითა, და ვერ დაუთმონ.

12. კაცსა ენოვანსა არა წარემართოს კუეყანასა ზედა, კაცი ცრუჲ ძვრმან
მოინადიროს განსახრწნელად.

13. უწყი, რამეთუ ყოს უფალმან საშჯელი გლახაკთაჲ და სამართალი
დაერდომილთაჲ.

14. ხოლო მართალთა აუვარონ სახელსა შენსა, და წრფელთა დაიმკვდრონ
წინაშე პირსა შენსა.

დიდებაჲ

C

L

140

დახაბრულა, ფსალმუნი რმ, დავითისი, ვედრე-
ბა ღმრთისა მიერ ხრულთა

1. **აქ**ფალო, ლალად-გყავ შენდამი, ისმინე ა
ჩემი; მომხედე კმასა ლოცვისა ჩემისასა, ლა-
ლადებასა ჩემსა შენდამი.

2. **ჩ**არემართენ ლოცვაჲ ჩემი ვითარცა ბ
საკუმეველი შენ წინაშე, აღპყრობაჲ კელთა
ჩემთაჲ მსხუერპლ სამწუხროდ.

3. **წ**ასდევ, უფალო, საცოჲ პირსა ჩემსა გ
და კარი ძნელი—ბაგეთა ჩემთა,

4. რაჲთა არა მიდრკეს გული ჩემი სიტყუა-
თა მიმართ უკეთურებისათა შიზეზებად მი-
ზეზთა ცოდვისათა კაცთა თანა, რომელნი
იქმან უშჯულოებასა, ჩუმცა ზიარ ვარ მე
განზრახვათა მათთა თანა.

5. მსწავლოს მე მართალმან წყალობით
და მამბილოს მე; ზეთი ცოდვილისაჲ ნუ შე-
ეცხებინ თაესა ჩემსა, არამედ ლოცვაჲ ჩემი
ნებასა მისსა.

ფსალმუნი (გალობა E) დავითისი,
ვედრებაჲ ღმრთისა მიმართ სრულ-
თაჲ, რმ BE

მომხედენ BE

მიზეზებად] მიზეზებაჲ BE
[ცოდვისათა]—B

განზრახვათა] რჩეულთა B,
რჩეულსა E მათსა E

არამედ] ნუცა BE ნებასა]
ვნებასა B მათსა BE

140. სათ. რმ]—B. 1. ვლალატყავ B. 2. აპყრობაჲ BE. ჩემითაჲ A. მსხუერპლ B. 4. ჟრჩულოება-
სა BE. განზრახვათა] ეს სიტყვა გადანაწორებია A. 5. წყალობითა BE. შეეცხებინ] შეეხებინ AB.

L

140

ფსალმუნი დავითისი

1. უფალო, ლალად-გყავ შენდამი; ისმინე ჩემი, მოხედენ კმასა ლოცვისა ჩე-
მისასა, ლალადებასა ჩემსა შენდამი.

2. **წ**არემართენ ლოცვაჲ ჩემი ვითარცა საკუმეველი შენ წინაშე, აღპყრობაჲ
კელთა ჩემთაჲ მსხუერპლ სამწუხროდ.

3. დასდევ. უფალო, საცოჲ პირსა ჩემსა და კარი ძნელი—ბაგეთა ჩემთა.

4. ნუ მისდრკე გულსა ჩემსა სიტყუათა მიმართ უკეთურებისათა მიზეზე-
ბად მიზეზთა ცოდვისათა კაცთა თანა, რომელნი იქმან უშჯულოებასა, და
ნუმცა ზიარ ვარ მე რჩეულთა მათთა თანა.

5. მსწავლოს მე მართალმან წყალობითა და მამბილოს მე; ზეთი ცოდვილი-
საჲ ნუ განაპოხებნ თაესა ჩემსა და მერმე ნუცალა ლოცვაჲ ჩემი ნებასა მათსა-

ჯ

ღ

6. შაიდგნედ მახლობელად კლდესა მსა-
ჯულნი მათნი, ისმელ სიტყუანი ჩემნი. რა-
მეთუ ტკბილ არიან.

7. შითარცა სიზრქე მიწისაჲ განეფინა
ქუეყანასა ზედა, ეგრე განიბნინენ ძუალნი
მათნი ჯოჯოხეთს შინა.

8. შამეთუ შენდამი, უფალო, უფალო, თ
თუალნი ჩემნი; შენ გესაე, ნუ მიმიღებ სულ-
სა ჩემსა.

9. შიციე მე მახისაგან, რომელ დამირწყეს
მე და საცთურისაგან, რომელნი იქმან უშ-
ჯულოებასა.

10. შეითხინედ სათხეველთა მისთა ცოდ-
ვილნი; მხოლოჲ ვარი მე, ვითარ განვერე?

მუჯლი ია

დაიდგნედ] დაითქნედ B,
დაითქენ E ისმნენ B ჩემნი]
შენნი E

განიბნინეს B

გესვენ BE

და]—BE საცთურად B

შეითხინენ...ცოდვილი E
ვითარ] ვიდრემდის BE

მუჯლი ია B

141

გულიხზმისათჳს. ფსალმუნი დავითისა, რმა, ლოც-
ვაჲ, რაჲმს იყო იგი ქუაბსა მას, ჳმჲ ღმრთისათჳს
ღეფნულთაჲ

2. ჳმითა ჩემითა უფლისა მიმართ ღალად-
ცჳაე, ჳმითა ჩემითა უფლისა მიმართ ვილოცე.

6. დაიდგნედ] თავდაპირველად: დაითქნედ A (ჳს კვალი კარგად ჩანს). ისმენ B. 7. სიზრქე E,
სიზქე B. ქუეყანასა] ქეფინასა E. 9. დამირწყეს B. 10. შეითხინენ] A. ერ] გადანასწორებია A.

141. სათ. ფსალმუნი] ჩაწერილია სხვა ხელით A. რმა]—B, მიწერილია სხვა ხელით A. დავი-
თისა A B. 2. ვლალტ-ცჳაე B.

გულიხზმისათვის, დავითისი, რა-
ეჲმს იყო იგი (იგი—E) ქუაბსა მას
შინა, ლოცვაჲ, რმა BE

ღ

6. დაინთქენ მახლობელად კლდისა მსაჯულნი მათნი, ისმნენ სიტყუანი
ჩემნი, რამეთუ ტკბილ არიან.

7. ვითარცა სისქე მიწისაჲ განიბო ქუეყანასა ზედა, განიბნინეს ძუალნი
მათნი ჯოჯოხეთს შინა.

8. რანეთუ შენდამი, უფალო, უფალო, თუალნი ჩემნი; შენდამი ვესაე, ნუ
მიმიღებ სულსა ჩემსა.

9. მიციე მე მახისაგან, რომელ დამირწყეს მე და საცთურისაგან, რომელნი
იქმან უშჯულოებასა.

10. შეითხინენ სათხეველთა მათთა ცოდვილნი; მხოლოჲ ვარი მე, ვიდრემდის
თანა-წარვჳქდე?

141

ფსალმუნი დავითისი

2. ჳმითა ჩემითა უფლისა მიმართ ღალად-ცჳაე, ჳმითა ჩემითა უფლისა მი-
მართ ვილოცე.

ჯ

ღ

3. ჴანვჭჳინენ მის წინაშე ლოცვანი ჩემნი ბ და კირნი ჩემნი წინაშე მისსა მიუთხრნე.

4. შო-რაჲ-აკლდებოდა ჩემგან სული ჩემი, გ და შენ უფალმან უწყნი ალაგნი ჩემნი; ჴზასა, რომელსა ვიდოდე, დამირწყუეს მე დ მახჳ.

5. ვხედევდ მარჯულ ჩემსა, განვიცდიდ და არავინ იყო მცნობელ ჩემდა; წარწყმდა ე სივლტოლაჲ ჩემი ჩემგან, და არავინ იყო გამომეძიებელ სულისა ჩემისა.

6. წალად-ვყავ შენდამი, უფალო, და ვთქუ: ვ შენ ხარ სასოჲ ჩემი, ნაწილი ჩემი ქუეყანასა მას ცხოველთასა.

7. შომხედე ლოცვასა ჩემსა, რამეთუ და- ჴ მდაბლდი ფრიად; მივსენ მე მდევართა ჩემ- თაგან, რამეთუ განძლიერდეს უფროჲს ჩემსა.

8. ჴამოიყვანე საპყრობილით სული ჩემი, ც რაჲთა აღუვარო სახელსა შენსა. შუ მელიან თ მართალნი, ვიდრემდის მომაგონ მე.

მუჯლი თ
თაყუანის-ცემჲა აქებსისსაჲ, მუჯლი
ერთ-რიცხუად [...]

ვხედევდ]—B

ვლაღადებ BE

მომხედენ BE

ჩემსა უფროჲს BE

მიევაგო BE მე] მათ BE

მუჯლი თ B

დიდებჲაჲ, თაყუანის-ცემ-
მაჲ B

3. ჴანვჭჳინენ B, გაუფინენ E. მისა E. 4. დამირწყეს BE. 5. ვხედევდ] E-შიც თითქო ამოშლი- ლია. ჩემისაჲ B. 6. ვლდ'ყ B. ცხოელთა E. 7. დამდაბდი B. განძრლიერდეს B. 8. აღუვარო B, აუარო E. თაყუანის-ცემჲა B-ში სათაურის დასაწყისშია, დიდებჲაჲ—ბოლოში.

ღ

3. განვჭჳინო მის წინაშე ვედრებჲა ჩემი და კირი ჩემი წინაშე მისსა მი- უთხრა.

4. მო-რაჲ-აკლდებოდა ჩემგან სული ჩემი, და შენ უწყნი ალაგნი ჩემნი; გზასა ამას, რომელსა ვიდოდე, დამირწყეს მე მახე.

5. ვხედევდ მარჯულ ჩემსა, განვიცდიდ და არავინ იყო მცნობელ ჩემდა; წარწყმდა სივლტოლაჲ ჩემგან, და არავინ არს გამომეძიებელ სულისა ჩემისა.

6. ლალად-ვყავ შენდაჲმი, უფალო, და ვთქუ: შენ ხარ სასოჲ ჩემი, ნაწილი ჩემი ქუეყანასა მას ცხოველთასა.

7. მოხედენ ვედრებასა ჩემსა, რამეთუ დავმდაბლდი ფრიად; მივსენ მე მდე- ვართა ჩემთაგან, რამეთუ განძლიერდეს ჩემსა უფროჲს.

8. გამოიყვანე საპყრობილით სული ჩემი, რაჲთა აღუვარო სახელსა შენსა. მე მელიან მართალნი, ვიდრემდის მომაგო მე.

ჯ

ღ

ბენანი ბ

ბენანი ბ B

142

ფსალმუნი რმბ, დავითისი, რაჟამს ხდევინდა მას ძუ მისი აბესალომ, ვედრებაჲ აღხარებისაჲ

დასასრულსა, ფსალმუნი დავითისი, თდეს სდევინდა ძუ მისი აბესალომ, დადადებამ, რომელსა აუარებდის, ფსალმუნი რმბ B. გალობამ დავითისი, რაჟამს-იგი ძუ თუსი სდევინდა მას, ფსალმუნი რმბ E

1. **ა**ფალო, შეგესემინ ლოცვისა ჩემისაჲ, ა მოყავ ყური შენი ვედრებასა ჩემსა შეშმარი-ბ ტებითა შენითა, ისმინე ჩემი სიმართლითა შენითა;

2. და ნუ შეხუალ საშუკლად მონისა შენისა, **ა**ამეთუ არა განმართლდეს შენ წინაშე **გ** ყოველი ჯორციელი.

განმართლდა E

3. **ა**ამეთუ დევნა მტერმან სული ჩემი და დაამდაბლა ქუეყანასა ზედა ცხოვრებაჲ ჩემი, დამსუა მე ბნელსა, ვითარცა მკუდარი საუ-**ე** კუნოჲ.

4. მოეწყინა ჩემ თანა სულსა ჩემსა, და შემიდრწუნდა გული ჩემი.

შემიდრწუნდა მე E

142. სათ. რმბ| სხვა ხელითა ჩამატებული A. ძგა E. 2. სარჩელად E. არაჲ B. 4. მოეწყინა E. ჩემ თანა| ორჯერაა B-ში.

ღ

142

ფსალმუნი დავითისი

1. უფალო, შეისმინე ლოცვისა ჩემისაჲ, ყურად-ილე ვედრებაჲ ჩემი ქეშმარიტებითა შენითა, შეისმინე ჩემი სიმართლითა შენითა;

2. და ნუ შეხუალ საშუკლსა მონისა შენისა თანა, **ა**ამეთუ არა განმართლდეს შენ წინაშე ყოველი ცხოველი.

3. **ა**ამეთუ დევნა მტერმან სული ჩემი და დაამდაბლა ქუეყანად ცხოვრებაჲ ჩემი, დამსუა მე ბნელსა შინა, ვითარცა მკუდარი საუკუნოჲ.

4. და მოეწყინა ჩემ თანა სულსა ჩემსა, და ჩემ შორის შემიდრწუნდა გული ჩემი.

ჯ

5. შოვიჯსენენ დღენი პირველნი, ვიტყოდე ვ
ყოველთა მიმართ საქმეთა შენთა და დაბადე-
ბულთა ქმნულთა კელთა [შენთა]სა ვზრახ-
ხევდი.

6. ღღვიპყრენ შენდამი კელნი ჩემნი, და ზ
სული ჩემი ვითარცა ქუეყანაჲ წყურიელი
არს ჩემ თანა.

7. შსთუად შეგესემინ ჩემი, უფალო, რა-
ნეთუ მოაკლდა სულსა ჩემსა; ჩუ გარე-მიიქ-
ცევ პირსა შენსა ჩემგან, რაჲთა არა ვე-
მსგავსო მე შთამავეალთა მღუმისათა.

8. შასმინო მე განთიად წყალობაჲ შენი, ი
რამეთუ მე შენ გესაჲ; შაუწყენ მე, უფალო, ია
გზანი, რომელთა ვიდოდი, რამეთუ შენდამი
აღვიღე სული ჩემი.

9. შიჯსენ მე მტერთა ჩემთაგან, ღმერთო, იზ
რამეთუ შენ შესავედრებელ გიყავ.

10. შასწავე მე, რაჲთა ვყო ნებაჲ შენი, იგ
რამეთუ შენ ხარ ღმერთი ჩემი; სული შენი იღ
სახიერი მიძლოდენ მე ქუეყანასა წრფელსა.

5. ყოველთა] ყლ B. ვზრახვედ BE. 6. ავიპყრენ E. 7. მღუმისათა E. 8. რომელსაცა] ასეა
BE. ავიღე E. 10. მიძლოდენ A.

ღ

5. შოვიჯსენენ დღეთა პირველთაჲ და ვიწურთიდ ყოველთა მიმართ საქმეთა
შენთა და ქმნულსა კელთა შენთასა ვზრახხევდი.

6. განვიპყრენ შენდამი კელნი ჩემნი, და სული ჩემი ვითარცა ქუეყანაჲ
ურწყული შენდამი.

7. მსთუად შეისმინე ჩემი, უფალო, რამეთუ მოაკლდა სულსა ჩემსა; ნუ
გარე-მიიქცევ პირსა შენსა ჩემგან, და ვემსგავსო მათ, რომელნი შთავლენან
მღუმესა.

8. მასმინე მე განთიად წყალობაჲ შენი, რამეთუ მე შენ გესაჲ; მაუწყე მე,
უფალო, გზაჲ, რომელსაცა ვიდოდი, რამეთუ შენდამი აღვიღე სული ჩემი.

9. მიჯსენ მე მტერთა ჩემთაგან, უფალო, რამეთუ შენ შეგევედრე.

10. მასწავე მე, რაჲთა ვყო ნებაჲ შენი, რამეთუ შენ ხარ ღმერთი ჩემი;
სული შენი სახიერი მიძლოდენ მე ქუეყანასა წრფელსა.

ღ

საქმეთა] მცნებათა BE და-
ბადებულსა ქმნულსა BE

ჩემ თანა] შენდამი B, შენ
თანა E

რომელსაცა BE შენდამი,
უფალო BE

ს

ღ

11. სახელითა შენითა, უფალო, მაცხოვრე იე მე სიმაართითა შენითა, და გამოიყვანე კირისაგან სული ჩემი;

12. წყალობითა შენითა შოსრენ მტერნი იე ჩემნი და წარწყმიდენ ყოველნი მაპირებელნი სულისა ჩემისანი, რამეთუ მე მონაჲ შენი ვარ.

მუჯლი ივ

მუჯლი ივ B

143

გულსიკმინათჳს დავითისა, ფსალმური რმგ, გოლიადის შიმართ. მადლის-მიცემაჲ ძლევინათჳს; გალობაჲ ღმრთის სადიდებელად

ფსალმური დავითისი გოლიადისათჳს, გალობაჲ ღმრთისა სადიდებელად, ფსალმური რმგ B. [ფსალმური დავითისი გოლიადისათჳს, რმგ, მადლის მიცემაჲ ძლევინათჳს E

1. მურობეულ არს უფალი ღმერთი ჩემი, ა რომელმან ასწავა ჳელთა ჩემთა ლუაწლი და თითთა ჩემთა—ბრძოლაჲ.

2. ჩყალობაო ჩემო და შესავედრებელო ბ ჩემო, შემწეო ჩემო და მჳსნელო ჩემო; ჩუ- გ გეშინის-მცემელი ჩემი, და მე ვესაჲ მას, რომელმან დამამორჩილა ერი ჩემ ქუეშე.

დაამორჩილა BE

143. ფსალმური რმგ| სხვა ბელით A. 1. ღაწლი E. 2. ქჳშე E, ქმშ B.

ღ

11. სახელისა შენისათჳს, უფალო, მაცხოვრო მე და სიმაართითა შენითა გამოიყვანო კირისაგან სული ჩემი.

12. და წყალობითა შენითა მოსრენ მტერნი ჩემნი და წარწყმიდენ ყოველნი მაპირებელნი სულისა ჩემისანი, რამეთუ მე მონაჲ შენი ვარ.

დი დე ბ ა

მინანი მ

143

ფსალმური დავითისი, გოლიათისთჳს

1. კურობეულ არს უფალი ღმერთი ჩემი, რომელმან ასწავა ჳელთა ჩემთა ლუაწლი და თითთა ჩემთა—ბრძოლაჲ.

2. წყალობაო ჩემო და შესავედრებელო ჩემო, შემწეო ჩემო და მჳსნელო ჩემო; შესავედრებელი ჩემი, და მე ვესაჲ მას, რომელმან დაამორჩილა ერი მისი ჩემ ქუეშე.

C

3. **ძ**ფალო, ვინ არს კაც, რომელიმცა ღ
გამოაცხადე შენ, ანუ ძმ კაცისაჲ, რომელი-
მცა შეჰპრაცხე იგი?

4. **ჴ**აცი ამოიგებასა მიენსგავსა, და დღენი ე
მისნი ვითარცა აჩრდილნი წარვდეს.

5. **ძ**ფალო, მოდრიკენ ცანი და გარდა- **ვ**
მოკედ, შეახე მათათა და კუმოდიან;

6. **ღ**ამოაბრწყინენ ელვანი შენნი და შეა- **ზ**
ძრწუნენ იგინი, **ღ**ამოავლინენ ისარნი შენნი **ც**
და განაბნიენ იგინი.

7. **ღ**ამოავლინე ჳელი შენი მალლით, მი- **თ**
ჳსენ და განმარინე მე წყალთაგან მრავალთა
და ჳელთაგან შეილთა უცხო თესლთაჲსა,

8. **ძ**ომელთაჲ პირი იტყოდა ამოიგებასა, **ი**
და მარჯუენმ მათი იყო მარჯუენე სიცრუ-
ვისა.

9. **ი**მერთო, გალობითა ახლითა გაქებდე **ია**
შენ და ათძალითა მით საფსალმუნითა გი-
გალობდე შენ,

3. რიმცა გამოაცხადე შენ] რ მოიჳსენე იგი **ე**. შდრ. ფს. 8, 3. 4. წარჳცდეს **ბ**. 5. მოსდრიკენ **ე**.
გარდამოჳკედ **ბე**. 7. მალლით **ბ**. 8. მარჯუენმ (2) **აბე**. სიცრუის **ე**. 9. საფსალმუნითა **ა**.

ღ

ვინ] რაჲ **ბ** რიმცა გამო-
აცხადე შენ] რლსა გამო-
ეცხადე შენ **ბ** რიმცა (2)]
რ ი **ბ**

და]—**ბ**შეახო **ე**

შეაძრწუნენ] განაბნიენ **ბ**
მოავლინენ **ბ**
განაბნიენ] შეაძრწუნენ **ბ**

საფსალმუნისაჲთა **ბე**

ღ

3. უფალო, რაჲ არს კაცი, რამეთუ ეცნობე მას, ანუ ძე კაცისაჲ, რამეთუ
შეჰპრაცხე იგი?

4. კაცი ამოიგებასა მიემსგავსა, და დღენი მისნი ვითარცა აჩრდილი წარ-
ვლენ.

5. უფალო, მოდრიკენ ცანი და გარდამოკედ; შეახე მათათა და კუმოდიან.

6. გამოაბრწყინვენ ელვანი და განაბნიენ იგინი, გამოავლინენ ისარნი შენ-
ნი და შეაძრწუნენ იგინი.

7. გამოავლინე ჳელი შენი მალლით, მიჳსენ და განმარინე მე წყალთაგან
მრავალთა, ჳელთაგან შეილთა უცხო თესლთაჲსა,

8. რომელთა პირი იტყოდა ამოიგებასა, და მარჯუენე მათი იყო მარჯუენე
სიცრუვისა.

9. **ი**მერთო, გალობითა ახლითა გაქებდე შენ და ათძალითა საფსალმუნი-
საჲთა გიგალობდე შენ,

ზ

ღ

10. ჸომელმან მიეც ცხორებამ მეფეთა, იბ რომელმან იქსენ დავიდ მონამ შენი მახული-საგან ბოროტისა.

11. შიქსენ და განმარინე მე წყალთაგან იგ მრავალთა და ჯელთაგან შვილთა უცხო თესლ-თასა, ჸომელთამ პირი იტყოდა ამოებასა, იდ და მარჯუენშ მათი იყო მარჯუენე სიცრუ-ვის.

12. ჸომელთანი ძენი მათნი ვითარცა ახალ- იე ნერგნი განმტკიცებულ არიან სიჭაბუქესა მათსა, Ⴀსულნი მათნი განშუენებულ არიან იგ და აღმკულ მსგავსად ტაძრისა, საუნჯენი იზ მათნი სავსე არიან და გარდაეცემიან ურ-თიერთას,

13. ცხოვარნი მათნი მრავლის მშობელ არი- იშ ან და განმრავლებულ გამოსავალთა მათთა,

14. და ზროხანი მათნი პოხილ არიან, Ⴀრა ით არს დაცემა ზლუდის და არცა განსავალ, არცა ლალადება უბნებსა მათსა.

15. შნატრეს ერსა მას, რომლისამ-ესე ეს- კ რე არს; ხოლო ნეტარ არს ერისა მის, რომ-ლისამ არს უფალი ღმერთი მათი.

და] — E გამოსავალსა მათსა E არა] არარამ B დაცემაჲ ზლუდისამ BE და] — BE ლა-ლადებამ B

კნატრეთ E

მუჯლი კ

მუჯლი ით B

10. დავით BE. 11. თესლთამა BE. მარჯუენშ (2) ABE. 12. სიჭაბუქესა E. ამკულ B. 13. ცხოვარნი E. 15. ესრეთ B. ერისამ BE. კ] სხვა ხელით A.

ღ

10. რომელმან მისცა ცხორებამ მეფეთა, რომელმან იქსნა დავით მონამ თვისი მახლისაგან ბოროტისა.

11. მიქსენ და განმარინე მე ჯელთაგან შვილთა უცხო თესლთამსა, რომელ-თა პირი იტყოდა ამოებასა, და მარჯუენე მათი იყო მარჯუენე სიცრუვისა.

12. რომელთანი ძენი მათნი ვითარცა ახალ-ნერგნი განმტკიცებულ არიან სიჭაბუქესა შინა მათსა, ასულნი მათნი განშუენებულ არიან და აღმკულ. ვი-თარცა მსგავსებამ ტაძრისამ, საუნჯენი მათნი სავსე არიან და გარდაეცემიან ურთიერთას,

13. ცხოვარნი მათნი მრავლის მშობელ არიან, განმრავლებულ გამოსავალსა მათსა,

14. და ზროხანი მათნი ზრქელ არიან, არა არს დაცემაჲ ზლუდისამ. არცა განსავალ, არცა ლალადებამ უბნებსა მათსა.

15. კნატრეს ერსა მას, რომლისამ-ესე ესრეთ არს; ნეტარ არს ერისა მის, რომლისა არს უფალი ღმერთი მათი.

C

144

ფსალმუნი რმდ. ქებოხა, გალობაჲ ღმრთის სა-
დიდებულად

1. Ⴀღგამაღლო ჴენ, ღმერთო ჩემო და ა
მეუფეო ჩემო, და ვაკურთხო სახელი ჴენი
უკუნისამდე და უკუნითი უკუნისამდე.

2. ჳოველსა დღესა ვაკურთხევედე ჴენ და ბ
ვაქო სახელი ჴენი უკუნისამდე და უკუნითი
უკუნისამდე.

3. Ⴀიდ არს უფალი, ქებულ ფრიად, და გ
სინდიდრისა მისისაჲ არა არს დასასრულ.

4. ნათესავი და ნათესავნი აქებდენ საქმე- დ
თა ჴენტა და ძლიერებანი ჴენნი მიუთხრნენ.

5. Ⴀიდად ჴუენიერებასა დიდებისა სიწმი- ე
დისა ჴენისასა იტყოდიან, საკვრველებათა
ჴენტა უთხრობდენ.

6. ძალი საშინელებათა ჴენტაჲ წართქუან ვ
და სიმდიდრესა ჴენსა მიუთხრობდენ.

144. სათ. ფსალმუნი რმდ [სხვა ხელით A. 1. აგამაღლო BE. 2. დღესა] ორჯერ სწერია A.
უკუნისამდე (1, სრულად) E. 4. ნათესავნი] მეორე ნ ჩამატებულია A.

ღ

ფსალმუნი დავითისი, გალობაჲ
[ღმრთის] სადიდებულად, ფსალ-
მუნი რმდ B. ქებაჲ და გალობაჲ
დავითისი, რმდ E

და (2)]—B

და ქებულ BD

ნათესავნი] ნათესავი BE
ძლიერებათა ჴენტა მიუთხ-
რობდენ B

და საკვრველებათა BE

წართქუან] თქუან BE

ღ

144

ქებოხათჳ დავითოხა

1. აღგამაღლო ჴენ, ღმერთო ჩემო, მეუფეო ჩემო, და ვაკურთხო სახელი
ჴენი უკუნისამდე და უკუნითი უკუნისამდე.

2. ყოველსა დღესა ვაკურთხო ჴენ და ვაქო სახელი ჴენი უკუნისამდე და
უკუნითი უკუნისამდე.

3. დიდ არს უფალი და ქებულ ფრიად, და სიდიდისა მისისაჲ არა არს დასა-
სრულ.

4. ნათესავი და ნათესავი აქებდენ საქმეთა ჴენტა და ძალსა ჴენსა უთხრობდენ.

5. დიდად ჴუენიერებასა დიდებისა სიწმიდისა ჴენისასა იტყოდიან და
საკვრველებათა ჴენტა მიუთხრობდენ.

6. და ძალი საშინელებათა ჴენტაჲ თქუან და სიმდიდრესა ჴენსა მიუთხრობ-
დენ.

C

9

7. ყსენებაჲ მრავლისა სიტკბოებისა შენი-
საჲ აღმოთქუან და სიმართლითა შენითა იხა-
რებდენ.

მრავალი B

8. შეწყნარებელ და მოწყალე უფალი,
სულგრძელ და დიდად მოწყალე.

მოწყალე არს BE

9. ღკბილ არს უფალი ყოველთა მიმართ, თ
და წყალობანი მისნი ყოველთა ზედა საქმე-
თა მათთა.

მათთა] მისთა E

10. Ⴢღიარებენ შენ, უფალო, ყოველნი
საქმენი შენნი, და წმიდანი შენნი გაკურთხე-
ვენ შენ.

11. ზიდებაჲ სუფევისა შენისაჲ წართქუან ია
და ძალსა შენსა უთხოობდენ,

12. ჭაჲთა ცნან ძეთა კაცთა ძლიერებაჲ იბ
შენი და დიდებაჲ დიდად შუენიერებისა სუ-
ფევისა შენისაჲ.

და]—BE და (და—B) დიდად-
შუენიერებაჲ BE.

13. სუფევაჲ შენი სუფევა არს ყოველსა იგ
ზედა უკუნისამდე, და უფლებაჲ შენი ყო-
ველსა შორის თესლსა და თესლსა.

ყოველსა ზედა]—BE

10. აგიარებენ BE. 11. წართქენ E. 13. სუფევაჲ შენი, ქრისტე E.

L

7. ჳსენებაჲ მრავალი სიტკბოებისა შენისაჲ აღმოთქუან და სიმართლითა-
შენითა იხარებდენ.

8. შემწყნარებელ და მოწყალე არს უფალი, სულგრძელ და დიდად მო-
წყალე.

9. ტკბილ არს უფალი ყოველთა მიმართ, და წყალობანი მისნი ყოველთა
ზედა საქმეთა მისთა.

10. აღიარებდენ შენ, უფალო, ყოველნი საქმენი შენნი, და წმიდანი შენნი
გაკურთხევედენ შენ.

11. დიდებაჲ სუფევისა შენისაჲ წართქუან და ძლიერებასა შენსა იტყო-
დიან

12. უწყებად ძეთა კაცთა ძლიერებაჲ შენი და დიდებაჲ დიდად შუენიერე-
ბისა სუფევისა შენისაჲ.

13. სუფევაჲ შენი სუფევაჲ არს ყოველთა საუკუნეთაჲ, და მეუფებაჲ შენი-
ყოველსა შორის თესლსა და თესლსა.

C

14. სარწმუნო არს უფალი ყოვლითა იდ სიტყუთა მისითა და მართალ არს იგი ყოვლითა საქმითა მისითა. შაამტკიცნის უფალმან ყოველნი დაცემადნი და აღჰმართნის დაცემულნი.

15. მუალნი ყოველთანი შენ გესვენ, და იგ შენ მოსცე საზრდელი მათი ჟამსა.

16. ზღაპალლო ჳელი შენი და განაძღნე იზ ყოველნი სიტკბოებითა ნებისა შენისაჲთა.

17. შართალ არს უფალი ყოველთა გზათა მისთა. წმიდა არს იგი ყოველითა საქმითა მისითა.

18. ზის უფალი ყოველთა, რომელნი ჰხადიან მას, და ყოველნი რომელნი ჰხადიან მას ჳეშნარიტებით.

19. ნებაჲ მოშიშთა მისთა[ჲ] ყოს უფალმან, ლოცვანი მათნი ისმინნეს და აცხოვნნეს იგინი.

20. შაიცვნეს უფალმან ყოველნი მოყუარენი მისნი და ყოველნი ცოდვილნი მოსრნეს.

14. სიტყუთა E. აღმართნის BE. 18. ხადიან (1, 2) BE. 19. აცხოვნეს E.

D

მართალ] წმიდა E

ყოველნი დაცემულნი BE

მოსცი B მოსცე მათ, აღიზარდნენ იგინი, აღამალლო B ყოველნივე B

და წა არს BE

E

14. სარწმუნო არს უფალი ყოველთა შინა სიტყუთა მისთა და წმიდა არს იგი ყოველთა შინა საქმეთა მისთა. განამტკიცნის უფალმან ყოველნი დაცემადნი და აღჰმართნის ყოველნი დაცემულნი.

15. თუალნი ყოველთანი შენდამი ესვენ, და შენ მოსცი საზრდელი მათი ჟამსა.

16. აღალღბ შენ ჳელსა შენსა და განაძღლებ ყოველსა ცხოველსა ნებისაებრ.

17. მართალ არს უფალი ყოველთა შინა გზათა მისთა და წმიდა არს იგი ყოველთა შინა საქმეთა მისთა.

18. ახს უფალი ყოველთა, რომელნი ხადიან მას, ყოველთა, რომელნი ხადიან მას ჳეშნარიტებით.

19. ნებაჲ მოშიშთა მისთაჲ ყოს და ვედრებისა მათისაჲ შეისმინოს და აცხოვნნეს იგინი.

20. დაიცვნეს უფალმან ყოველნი მოყუარენი მისნი და ყოველნი ცოდვილნი მოსრნეს.

ს

ღ

21. ჭებულეებასა უფლისასა იტყოდის პი- კბ რი ჩემი, და აკურთხევდეს ყოველი ჯორციელი სახელსა წმიდასა მისსა ოქუნისამდე კა და უკუნითი უკუნისამდე.

მუღლი კა

მუღლი კვ B

თაყუანის-ცემაჲ

დიდებაჲ BE

145

აღელუაჲ, ანგში და ზაქარიახი, გალობაჲ ღმრთის სადიდებელად, ფსალმუნი რმე

თაყუანის-ცემაჲ (თ.—E) ანგეაჲსი და ზაქარიახი, ფსალმუნი რმე BE

1. სქებს სული ჩემი უფალსა.
2. ვაქებდე უფალსა, ცხორებასა ჩემსა, უგალობდე ღმერთსა ჩემსა, ვიდრემდის ვიყო მე.
3. ჩუ ესავთ მთავართა, ძეთა კაცისათა, ბრომელთა თანა არა არს ცხორებაჲ;
4. ჴამოვიდეს სული მათი მათგან, და მიიქცენ მუნვე მიწად მათა; შას ღღესა შინა ღწარწყმდენ ყოველნი ჴრახეანი მათნი.

მიიქცნიან B. მიიქცის E
წარწყმდიან BE

21. უკუნისამდე (1, სრულად) B.

145. სათ. ფსალმუნი რმე| სხვა ხელით A. ანგშნი B. 1. აქებსული E.

ღ

21. ჭებულეებასა უფლისასა იტყოდის პირი ჩემი, და აკურთხევდენ ყოველი ჯორციელი სახელსა წმიდასა მისსა უკუნისამდე და უკუნითი უკუნისამდე.

დიდებაჲ

145

აღა, ანგეაჲსი და ზაქარიახი

1. აქებს სული ჩემი უფალსა.
2. ვაქებდე უფალსა, ცხორებასა ჩემსა, უგალობდე ღმერთსა ჩემსა, ვიდრემდის ვიყო მე.
3. ნუ ესავთ მთავართა, ძეთა კაცთასა, რომელთა თანა არა არს ცხორებაჲ.
4. გამოვიდის სული მისი და მიიქცის მუნვე მიწად მისდა; მას ღღესა შინა წარწყმდიან ყოველნი ჴრახეანი მისნი.

ჯ

5. ნეტარ არს კაცი, რომლისა ღმერთი ე
იაკობისი შენწე არს მისა, და სასოებაჲ მისი
არს უფლისა მიმართ ღმრთისა მისისა,

6. სომელმან კმნა ცაჲ და ქუეყანაჲ, ვ
ზლუაჲ და ყოველი, რაჲ არს მას შინა; სო- ზ
მელი იმარხავს ქეშმარიტებასა უკუნისამდე;

7. ყვის სამართალი ვნებულთაჲ, სცის საზრ-
დელი მშიერთა.

8. ოჲფალმან განჯსნის კრულნი, უფალმან ო
განაბრძნის ბრმანი, უფალმან აღჰმართნის
დაცემულნი, ოჲფალსა უყუარან მართალნი; თ

9. უფალმან დაიცვნის ვედრნი, ობოლი ო
და ქუროვი შეიწყნაროს და გზაჲ ცოდვილ-
თაჲ წარწყმიდოს.

10. სუფევს უფალი უკუნისამდე, ღმერ- ია
თი შენი, სიონ, თესლითი თესლადმდე.

მუჯლი ია

ღ

იმარხავნ BE

ვნებულთა და B

დაიცვენს E

შეიწყნაროს] შეიწყალოს B,
შეიწყალი E ცოდვილთაჲ]
ცოდვისაჲ BE წარწყმი-
დო E

მუჯლი ო B

5. არს (1)—E. 8. განაბრძვნის E. აღმართნის BE. 10. თესლადმდე E.

ღ

5. ნეტარ არს, რომლისა ღმერთი იაკობისი შენწე არს მისა, და სასოებაჲ
მისი არს უფლისა მიმართ ღმრთისა მისისა,

6. რომელმან კმნა ცანი და ქუეყანაჲ, ზლუაჲ და ყოველი, რაჲ არს მას
შინა; რომელი იმარხავნ ქეშმარიტებასა უკუნისამდე;

7. ყვის სამართალი ვნებულთაჲ და სცის საზრდელი მშიერთა.

8. უფალმან განჰჯსნის კრულნი, უფალმან განაბრძვნის ბრმანი, უფალმან
აღჰმართნის დაცემულნი, უფალსა უყუარან მართალნი;

9. უფალმან დაიცვნის მწირნი, ობოლი და ქუროვი შეიწყნაროს და გზაჲ
ცოდვილთაჲ წარწყმიდოს.

10. სუფევს უფალი უკუნისამდე, ღმერთი შენი, სიონ, თესლითი თეს-
ლადმდე.

ჯ

ღ

146

აღელუაჲ, ანგჳსი და ზაქარიაჲსი, ფსალმუნი რმგ, გალობაჲ ღმრთის სადიდებულად

1. Ⴀქებდით უფალსა, რამეთუ კეთილ არს ა გალობაჲ; ღმერთსა ჩუენსა, ტკბილ ეყავნ მას ქებაჲ.

2. Ⴀლაშშნოს იერუსალემი უფალმან და ბ განბნეულნი ისრაელისანი შეკრიბნეს,

3. Ⴀომელმან განკურნნის შემუსრილნი გ გულითა და შეუხვნის წყლულებანი მათნი;

4. Ⴀომელმან აღრაცხის სიმრავლშ ვარს- დ კულაეთაჲ და ყოველთაჲე მათ სახელით უწესნ.

5. Ⴀიდ არს უფალი ჩუენი, დიდ არს ძა- ე ჩუენი] და B ლი მისი და გულისხმისა მისისაჲ არა არს რიცხუ.

6. შეიწყნარნის მშუდნი უფალმან, ხოლო ვ დაამდაბლნის ცოდვილნი მიწამდე.

7. Ⴀკურთხევდით უფალსა აღსაარებითა ზ და უგალობდით მას ქებითა,

146. სათ. ფსალმუნი რმგ| სხვა ხელით A. ზაქარიაჲ B. 3. განკურნის BE. შეუხვნ-ას BE. წყლულებანი E. 4. მასკულაეთაჲ E. უწენნ B, უწეს E. 5. მისისა B. რიცხ; B.

6. მიწადმდე B. 7. ახსაარებითა E.

ღ

146

აღა, ანგეაჲსი და ზაქარიაჲსი

1. აქებდით უფალსა, რამეთუ კეთილ არს გალობაჲ; ღმერთსა ჩუენსა, ტკბილ ეყავნ მას ქებაჲ.

2. აღაშენოს იერუსალემი უფალმან და განბნეულნი ისრაელისანი შეკრიბნეს,

3. რომელმან განკურნნის შემუსრილნი გულითა და შეუხვნის წყლულებანი მათნი;

4. რომელმან აღრაცხის სიმრავლე ვარსკულაეთაჲ და ყოველთაჲე მათ სა- ხელით უწესნ.

5. დიდ არს უფალი ჩუენი, დიდ არს ძალი მისი და გულისწმისა მისისა[ჲ] არა არს რიცხუ.

6. შეიწყნარნის მშუდნი უფალმან, ხოლო დაამდაბლნის ცოდვილნი მიწამდე.

7. აკურთხევდით უფალსა აღსაარებითა და უგალობდით ღმერთსა ჩუენსა ებნითა,

C

8. ჰომელმან შემოსნა ცანი ღრუბლითა ო და განუმზადა წვამა ქუეყანასა, ჰომელმან თ აღმოაცენის თივამ მათათა და მწუანშ სამსახურებელად კაცთა;

9. ჰომელმან მოსცის საზრდელი პირ- ი უტყუთა და მართუეთა ყორნისათა, რომელნი ჰხადიან მას.

10. ორა თუ ძალი ცხენისამ უნდა უფალ- ია სა, არცა ბარკალსხვლნი გმირისანი სთნდეს მას;

11. ორამედ სთნდეს უფალსა მოშიშნი იბ მისნი და რომელნი ესვენ წყალობათა მისთა.

მუკლი იბ

D

აღმოაცენა BE

მას] სახელსა წმიდასა მის-
სა Bბარკალსხვილნი გმირისანი
სთნდეს მას] ძლიერებაჲ გმი-
რისამ სთნდა BDE

წყალობასა მისსა BDE

მუკლი იბ B

147

ანგესი და ზაქარიასი, გალობამ ღმრთის სა-
ფიდებელად, ფსალმუნი რმზ

1. ოკებდ იერუსალემი უფალსა, უგალობდ ა ღმერთსა შენსა, სიონ;

8. შეჰპოსნა B. განუზადა B. აღმოაცენა E. 9. მართუეთა E. ხადიან BE.

147. ფსალმუნი რმზ] სხვა ხელითაა ჩაწერილი თავისუფალ ადგილას A.

E

8. რომელმან შემოსნის ცანი ღრუბლითა და განუმზადის წვამა ქუეყანასა, რომელმან აღმოაცენის თივამ მათათა და მწუანე სამსახურებელად კაცთა;

9. რომელმან მოსცის საზრდელი პირუტყუთა და მართუეთა ყორნისათა, რომელნი ხადიან მას.

10. არა თუ ძლიერებაჲ ცხენისამ უნდა, არცა სხვლბარკალნი მამაკაცისა-
ნი სთნდეს;

11. არამედ სთნდეს უფალსა მოშიშნი მისნი და რომელნი ესვენ წყალობა-
თა მისთა.

147

აღ, ანგეახი და ზაქარია[ა]ხო

1. აკებდ, იერუსალემ, უფალსა, უგალობდ ღმერთსა შენსა, სიონ;

C

2. სამეთუ განაძლიერნა მოქლონნი ბქე- ბ
თა შენთანნი და აკურთხნა შვილნი შენნი შენ
თანა,

3. ჟომელმან დასხნა საზღვარნი შენნი გ
მშუდობით და სიბოხითა იფქლისაჲთა გან-
გაძლო შენ;

4. ჟომელმან მოავლინის სიტყუაჲ მისი დ
ქუეყანად, და წრაფით რბინ ბრძანებაჲ მისი;

5. შადვის თოვლი ვითარცა მატყლი და ე
ნისლი ვითარცა ნაცარი მიჰფინის;

6. ჟომელმან დასხნის მყინვარნი ნებეუ- ვ
ლად; წინაშე ყინელსა მისსა ვინ-მე დაუდ-
გეს მას?

7. შოავლინის სიტყუაჲ მისი და დაადნ- ზ
ვის იგი; ქროდის სული მისი და ვილოდიან
წყალნი;

8. ჟომელი უთხრობს სიტყუათა მისთა ც
იაკობსა, სიმართლეთა და განკითხვათა მის-
თა—ისრაელსა.

ჟ

და]—E

და]—BDE

დასხნა მყინვარნი მისნი BDE

მას]—BDE

მოავლინოს ლ
ვილოდიან] დიოდიან BDE

უთხრობნ BD

4. სწრაფით BE. 5. თველი B. 7. დაადენის B, დაადვის E. 8. უთხრობნ D. სიტყუაჲ ამის
შემდეგ D'ს აკლია ფსალმუნის ტექსტი ბოლომდე.

ჟ

2. რამეთუ განაძლიერნა მოქლონნი ბქეთა შენთანნი და აკურთხნა შვილნი
შენნი შენ თანა,

3. რომელმან დასხნა საზღვარნი შენნი მშუდობით და სიბოხითა იფქლისაჲთა
განგაძლო შენ;

4. რომელმან მოავლინოს სიტყუაჲ მისი ქუეყანად, და სწრაფით რბინ ბრძა-
ნებაჲ მისი;

5. დადვის თოვლი ვითარცა მატყლი და ნისლი ვითარცა ნაცარი მიჰფინ-
ნის;

6. რომელმან დასხნა მყინვარნი მისნი ნებეულად; წინაშე ყინელსა მისსა
ვინ-მე დაუდგეს?

7. მოავლინის სიტყუაჲ მისი და დაადნვის იგი; ქროდის სული მისი და
დიოდიან წყალნი;

8. რომელი უთხრობს სიტყუათა მისთა იაკობსა, სიმართლეთა და განკითხ-
ვათა მისთა—ისრაელსა.

ს

9. ორა უყო ესრეთ ყოველსა ნათესავსა თ და სამართალნი მისნი არა გამოუცხადნა მათ.

მუჟლი თ

თაყუანის-ცემამ

148

აღელუამ, ანგჳსი და ზაქარიაჲსი, გალობამ ღმრთის ხადიდებულად, ქებით, ფსალმუნი რმშ

1. ოქებდით უფალსა ცათაგან, აქებდით ა მას მაღალთა შინა.

2. ოქებდით მას ყოველნი ანგელოზნი მისნი, აქებდით მას ყოველნი ძალნი მისნი;

3. ოქებდით მას მზშ და მთოვარშ, ოქებდით მას ყოველნი ვარსკულავნი და ნათელნი;

4. ოქებდით მას ცანი ცათანი და წყალნი ე ზესკნელ ცათანი.

ღ

ესრეთი ესე BE მართალნი E გამოუცხადნე E

მუჟლი თ B

დიდებამ E, თაყუანის-ცემამ B

აღელუამ, ანგჳსი და ზაქარიაჲსი, გალობამ ღმრთისა სადიდებულად, ფსალმუნი რმშ B. ანგეასი და ზაქარიაჲსი, გალობამ, ფსალმუნი რმშ E

და]—E
ზესკნელს E

148. სათ. ფსალმუნი რმშ] სხვა ხელით, ნუსხურად A. 3. მთოვარშ E. მასკულავნი E.

ღ

9. არა უყო ესრეთ ყოველსა ნათესავსა და სამართალნი მისნი არა გამოუცხადნა მათ.

დიდებამ

148

აღლამ, ანგეამსი და ზაქარიაჲსი

1. აქებდით უფალსა ცათაგან, აქებდით მას მაღალთა შინა.

2. აქებდით მას ყოველნი ანგელოზნი მისნი, აქებდით მას ყოველნი ძალნი მისნი;

3. აქებდით მას მზე და მთოვარე, აქებდით მას ყოველნი ვარსკულავნი და ნათელნი;

4. აქებდით მას ცანი ცათანი და წყალნი ზესკნელს ცათანი.

ჯ

ღ

5. აქებდით სახელსა უფლისასა, **ჰამეთუ ვ**
 მან თქუა და იქმნეს, თავადმან ბრძანა
 და დაეზადნეს.

6. **შაადგინნა** ივინი უკუნისამდე და უკუ- **ჴ** უკე და]—E
 ნითი უკუნისამდე; ბრძანებამ დასდგა, და
 არა გარდავლენ.

7. **ჯებდით** უფალსა ქუეყანით ვეშაპნი **ვ**
 და ყოველნი უფსკრულნი;

8. **ცეცხლი**, სეტყუამ, თოვლი, მყინვარი, **თ**
 სული ნიაფ-ქარისამ, რომელნი ჰყოფენ სი-
 ტყუათა მისთა;

9. **შთან** და ყოველნი ბორცუნი, ხენი **ო** ყოველნი (1)]—BE
 ნაყოფიერნი და ყოველნი ნაძუნი;

10. **შკეცნი** და ყოველნი პირუტყუნი, ქუე- **ია**
 წარმაგალნი და მფრინველნი ფრთოვანნი;

11. **მეფენი** ქუეყანისანი და ყოველი ერი, **იბ** ყოველნი ერის მთავარნი **B**
 მთავარნი და ყოველნი მსაჯულნი ქუეყანი-
 სანი;

5. იქმნეს BE. 6. არამ B. 8. ცეცხი B. 9. ნაძუნი BE. 10. ფრინველნი E. ფრთოვანნი E.

ღ

5. აქებდით სახელსა უფლისასა, **რამეთუ** მან თქუა და იქმნეს, თავადმან
 ბრძანა, და დაეზადნეს.

6. და დაადგინნა ივინი უკუნისამდე და უკუნითი უკუნისამდე; ბრძანებამ
 დასდგა, რომელი არა წარკვდეს.

7. აქებდით უფალსა ქუეყანით ვეშაპნი და ყოველნი უფსკრულნი;

8. **ცეცხლი**, სეტყუამ, თოვლი, მყინვარი, სული ნიაფ-ქარისამ, რომელნი
 ჰყოფენ სიტყუასა მისსა;

9. **შთან** და ყოველნი ბორცუნი, ხენი ნაყოფიერნი და ყოველნი ნაძუნი;

10. **მკეცნი** და ყოველნი პირუტყუნი, ქუეწარმაგალნი და მფრინველნი
 ფრთოვანნი;

11. **მეფენი** ქუეყანისანი და ყოველნი ერნი, მთავარნი და ყოველნი მსა-
 ჯულნი ქუეყანისანი;

C

12. ზაბუენი და ქალწულნი, მოხუცებულნი იგ
ნი ყრმათა თანა;

13. აქებდით სახელსა უფლისასა, შამე- იდ
თუ აღმადლდა სახელი მის მხოლოდსაჲ, და
აღსაარებაჲ მისი ზეცათა და ქუეყანასა.

14. და აღამაღლოს უფალმან რქაჲ ერისა
თვისსაჲ ჳალობად ყოველთა წმიდათა მისთა იე
ძეთა ისრაელისათა, ერი რომელ მახლობელ
არს მისა.

მუკლი იე (იდ)

D

აღმადლდა] მაღალ არს BE
ზეცასა E

მუკლი იბ B

149

აღელუჲაჲ, ანგში და ზაქარიაჲხი. გალობაჲ
წინაწარმეტყუელეზით, ფსალმური რმთ

1. ~~აღ~~გალობდით უფალსა გალობითა ახ- ა
ლითა, ქებაჲ მისი ეკლესიასა წმიდათასა.

2. ხარებდ, ისრაელ, შემოქმედისა მი- ბ
მართ თვისსა, და ძენი სიონისანი უგალობ-
დით მეუფესა მათსა.

აღელუჲაჲ, ანგში და ზაქარია წი-
ნაწარმეტყუელისაჲ, ფსალმური
რმთ B. აღელუჲათა, ფსალმური
რმთ E

იხარებდინ BE მიმართ თვისი-
სა] თვისსა თანა E უგალო-
ბენ B

12. ჰაბუენი BE. 13. მხოლოდსა B. 14. ისრაელისათა (სრულად) B.

149. სათ. ფსალმური რმთ] სხვა ზელითაა აშიახე ნუსხურად მიწერილი A. 2. ახ'რებდ A.

E

12. ჰაბუენი და ქალწულნი, მოხუცებულნი ყრმათა თანა;

13. აქებდით სახელსა უფლისასა, რამეთუ ამაღლდა სახელი მის მხოლოდსაჲ;
და აღსაარებაჲ მისი ზეცასა და ქუეყანასა.

14. და აღამაღლოს უფალმან რქაჲ ერისა თვისსაჲ გალობად ყოველთა
წმიდათა მისთა ძეთა ისრაელისათა, ერი რომელ მახლობელ არს მისა.

149

აღ'ა

1. უგალობდით უფალსა გალობითა ახლითა, ქებაჲ მისი ეკლესიასა შინა
წმიდათასა.

2. იხარებდინ ისრაელ შემოქმედისა მიმართ თვისსა, და ძენი სიონისანი
უგალობდენ მეუფესა მათსა.

ჯ

3. ჯებდით სახელსა მისსა კურთხევითა, ჯ
ქებითა და ფსალმუნითა უგალობდით მას.
4. შამეთუ სთნავს უფალსა ერი თუხი და ლ
ალამალღნეს მშუღნი ცხოვრებითა.
5. ჴქადიან წმიდანი დიდებითა, იხარე- ე
ბენ სასუენეშელსა ჴელა მათსა.
6. ჴღმალღებაჲ ღმრთისაჲ პირსა შინა ე
მათსა, და მახული ორპირი ჴელთა მათთა
7. შურის-გებად წარმართთა შორის და ჴ
შეტყუებად ყოვლისა ერისა,
8. შეკრვად მეფენი მათნი ბორკილითა და მ
პატიოსანნი მათნი—ჴელბორკილითა რკინი-
საჲთა,
9. ყოფად მათ შორის საშუგელი, ვითარ- თ
ცა წერილ არს; დიდებაჲ ესე არს ყოველთა
წმიდათა მისთაჲ.

ღ

- ვაქებთ BE
უგალობდით B
სთნდა BE
მშუღნი| შვილნი E
დიდებასა B
სასუენებელსა| საწსენებელ-
სა B მათსა ჴელა E
ამალღებად ღმრთისა B
მახულნი ორპირნი BE
შურის-გებად| ყო (ყო — E)
შურის-გებაჲ BE შორის|—B
შეტყუებაჲ ყისა ერისაჲ E
შეკრნა B
ყოფად არს(აB) BE
ესე არს|—B
მისთა E

მუკლი თ

4. სთნას A, სთნა E. ამალღნეს E. ცხოვრებითა BE. 6. ამალღებაჲ E. 8. ჴელთბორკილი-
თა B. ჴრკინისაჲთა B. 9. სარჩელი E.

ღ

3. აქებდენ სახელსა მისსა განწყობითა, ბობღნითა და საფსალმუნითა უგა-
ლობდენ მას.
4. რამეთუ სთნდა უფალსა ერი თუხი და ალამალღნეს მშუღნი ცხოვრებითა.
5. იქადოდინან წმიდანი დიდებითა და იხარებდენ სარეცელსა ჴელა მათსა.
6. ამალღებაჲ ღმრთისაჲ პირსა შინა მათსა, და მახულნი ორპირნი ჴელ-
თა შინა მათთა
7. ყოფად შურის-გებაჲ წარმართთა შორის, და მხილებად ყოვლისა ერისა,
8. შეკრვად მეფენი მათნი ბორკილითა და დიდებულნი მათნი—ჴელბორკი-
ლითა რკინისაჲთა,
9. ყოფად მათ შორის საშუგელი და წერილი; დიდება[ჲ] ესე არს ყოველთა
წმიდათა მისთა.

C

ჟ

150

აღელუჲა, აღელუჲა, ბრძანებაჲ გალობასაჲ ყოველთა,
ფსალმუნი რწ

1. Cქებდით ღმერთსა სიწმიდითა მისითა, ა
Cქებდით მას სამყაროჲთა ძალისა მისისაჲთა; ბ
2. Cქებდით მას ძლიერებითა მისითა, გ
Cქებდით მას მრავლითა სიმდიდრითა მისითა; დ
3. Cქებდით მას ვმითა კურთხევისაჲთა. ე
Cქებდით მას ფსალმუნითა და ქებითა; ვ
4. Cქებდით მას სიხარულითა და გალო- ზ
ბითა, Cქებდით მას სიტყუთა ტკბილითა; ც
5. Cქებდით მას ვმითა სასმენელითა, თ
Cქებდით მას ვმითა ღალადებისაჲთა. ი
6. ყოველი სული აქებდით უფალსა. ია

მუჯლი ია

თაყუანის-ცემაჲ უფალო შეგესემინისაჲ, მუჯლი
ერთრიცხუად რკე

ყოვლად შეკრებით ფსალმუნნი რწ, მუჯლი ცჳ

აღელუჲა, გალობაჲ ანგჳსი და ხა-
ქარიასი, ფსალმუნი რწ B. აღე-
ლუჲა, გალობაჲ, ფსალმუნი [რწ] E

სიწმიდითა მისითა] წმიდა-
თა შორის მისთა B

მას (2)]—B

თაყუანის-ცემაჲ...ცჳ]—BE

150. სათ. აღა A. ფსალმუნი რწ] სხვა ხელით, ნუსხურად A.

ჟ

150

აღა

1. აქებდით ღმერთსა წმიდათა შორის მისთა, აქებდით მას სამყაროჲთა
ძალისა მისისაჲთა;
2. აქებდით მას ძლიერებითა მისითა, აქებდით მას მრავლითა სიმდიდრითა
მისითა;
3. აქებდით მას ვმითა ნესტუსაჲთა, აქებდით მას ფსალმუნითა და ებნითა;
4. აქებდით მას ბობლნითა და მწყობრითა, აქებდით მას ძნობითა და ორ-
ღანოჲთა;
5. აქებდით მას წინწილითა კეთილ-ვმითა, აქებდით მას წინწილითა ღა-
ღადებისაჲთა.
6. ყოველი სული აქებდით უფალსა.

ღ დ ე ბ ა ა

C

D

151

თქმული დავითისი

თქვა დავით B

1. დაჰმციროს ვიყავ მე ძმათა ჩემთა შორის და უმრწემეს სახლსა მამისა ჩემისასა და ვმწყსიდი მე საცხოვართა მამისა ჩემისათა.

მე (1)]—B შორის]—B

2. ყელთა ჩემთა კმნეს საგალობელი, და თითთა ჩემთა განაგეს საქებელი.

3. და ვინ-მე მიუთხრას ესე უფალსა ჩემსა? და თავადმან უფალმან ისმინა ჩემი.

თვთ ისმინა B

4. და თავადმან უფალმან გამოაგლინა ანგელოზი მისი და გამოიჩუვანა მე საცხოვართაგან მამისა ჩემისათა და მცხო მე ზეთითა ცხებულეებისა მისისადათა.

თვთ გამოაგლინა B

5. ხოლო ძმანი ჩემნი იყვნეს უკეთეს და უშუენიერეს, და არა სთნდეს ივინი უფალსა.

უშუენიერეს და უკეთეს B

6. განვედ მე შემთხუევად უცხო თესლსა მას და მწყევლა მე სახელის-დებით კერპთა მიმართ თუსთა;

და განვედ B თესლისა მის B

151. სათ. თქმული] ასეა A. 1. უმრწემეს B. ვმწყსიდი B. მამი/ჩემისათა B. 4. მისისა B. 5. იყვნეს B. უშუენიერეს B. 6. სახელ-დებით B.

D

151

ესე ფსალმუნნი თუსაგან აღიწერა დავითის მიერ და გარეშე ასორმეოცდაათთა ფსალმუნთაჲსა, რაჲჲს ეწუო გოლდათსა

1. უმციროს ვიყავ მე ძმათა შორის ჩემთა და უმრწემეს სახლსა შინა მამისა ჩემისასა და ვმწყსიდი საცხოვართა მამისა ჩემისათა.

2. ჯელთა ჩემთა კმნეს საგალობელი, და თითთა ჩემთა განაგეს საქებელი.

3. და ვინ-მე მიუთხრას ესე უფალსა ჩემსა? და თავადმან უფალმან შეისმინა.

4. და თავადმან გამოაგლინა ანგელოზი მისი და აღმილო მე ცხოვართაგან მამისა ჩემისათა და მცხო მე ზეთითა ცხებულეებისა მისისადათა.

5. ძმანი ჩემნი იყვნეს კეთილ და დიდ, და არა სთნდეს ივინი უფალსა.

6. განვედი მე შემთხუევად უცხო თესლისა მის, და მწყევლა მე კერპთა მიმართ თუსთა;

ზ

ღ

7. ხოლო მე სახელითა უფლისა ღმრთისა ჩემისაჲთა მოვიღე მახული იგი მისი და მოვ-
ჰკუეთე თავი მისი და აღვტოცე ყუედრებაჲ
ძეთაგან ისრაელისათა.

ღ

7. ხოლო მე ვიგადე მახული მისი და წარვჰკუეთე თავი მისი და აღვტოცე
ყუედრებაჲ ძეთაგან ისრაელისათა.

ქ ლ ბ ა დ რ ი

ბ

დ

1*

გალობაა გამოსლვათაჲ, მარიამისი, დისა მოხეხი და აპარონისი

გალობაჲ მარიამისი, დისა მოხეხი და აპარონისი B. გალობაჲ მარიამისი E

1. ოქგალობდეთ უფალსა, რამეთუ დიდებით დიდებულ არს; ცხენები და მჭედრები მათასთხიან ზღუასა.

2. შემწე და მფარველ მეყო ჩუენ მკსნელად; ესე არს ღმერთი ჩუენი და ვადიდოთ მას, ღმერთი მამისა ჩუენისაჲ, და აღვამალოთ მას.

მეყავ B

3. ოქფალი არს, რომელმან შემუსრნის ღმერთი, უფალ არს სახელი მისი.

შენუსრნა B

4. უტლები ფარაოჲსი და ყოველი ერი მისი მათასთხიან ზღუასა, რჩეული მჭედრები მათავართაჲ მათ დაანთქა ზღუასა მას მეწამულსა;

1. უფალსა—E. მათხი E. 2. შემწე B. ავამალოთ E. 4. მათხი E.

ღ

1*

გალობაჲ მოხეხი, გამოსლვათაჲ

1. უგალობდეთ უფალსა, რამეთუ დიდებით დიდებულ არს; ცხენები და მჭედრები მათასთხიან ზღუასა.

2. შემწე და მფარველ მეყო მე მკსნელად; ესე არს ღმერთი ჩემი, ვადიდოთ მას, ღმერთი მამისა ჩემისაჲ, და აღვამალოთ მას.

3. უფალმან შემუსრნა ღმერთი, უფალ არს სახელი მისი.

4. უტლები ფარაოჲსი და ყოველი ძალი მისი მათასთხიან ზღუასა, რჩეული მჭედრები სამ-მდგომთაჲ მათ დაანთქა ზღუასა მას მეწამულსა;

* გალ.1=გამოსლვათაჲ 15,1—15,19

C

ღ

5. ზღუამან დაჰფარნა იგინი, დაჯდეს და ვ დაიძირნეს სიღრმესა მას უფსკრულთასა ვითარცა ლოდნი.

6. შარჯუენე შენი, უფალო, დიდებულ არს ძალითა შენითა; მარჯუენემან ჰელმან შენმან, უფალო, მოსრნა მტერნი იგი შენნი.

7. სიმრავლითა მით დიდებისა შენისაჲ-თა შეჰმუსრენ მკდომნი იგი შენნი; შიავლითა რისხვაჲ გულის წყრომისა შენისაჲ, და შეჰკამნა იგინი ვითარცა ლერწამნი.

8. სულისა მისგან ძლიერებისა გულის ი წყრომისა შენისაჲსა განიპნეს წყალნი; ლ-ია ზღუდნეს და დადგეს ვითარცა ზღუდენი წყალნი ზღვსანი, შეჰყინდეს და აზღუდნეს ლელვანი იგი შუჲა ზღუასა.

შეჰყინდეს E

9. თქუა მტერმან: ვდეგნო, ვეწიო, ვგუე-მო, განვიყო ნატყუენავი და განვიძ[ლ]ო თავი ჩემი, შოვსრა იგი მახვლითა ჩემითა, უფ-ლებდეს და აღმაღლდეს მათ ზედა ჰელი ჩემი.

იბ ვგუემო]—B

მათ] მის B, მას E

10. შიავლინე სული შენი, და დაჰფარნა იგინი ზღუამან, შაერინნეს და დაჯდეს ვითარცა ბრპენნი წყალთა მათ ძლიერთა.

5. დაფარნა BE. დაიძირნეს] დაეძინეს ABE. 6. მარჯუენა B. 7. შემუსრენ E. 8. შენისაჲთა BE. აზღუდნეს (1) E. დაგეს A. შოვა B, შოა E. 9. განვიძო AE. აღმაღლდეს E. 10. დაფარნა BE. დაერინეს BE.

ღ

5. ზღუამან დაფარნა იგინი, და დაჯდეს სიღრმესა მას ვითარცა ლოდნი.

6. მარჯუენე შენი, უფალო, დიდებულ არს ძალითა; მარჯუენემან ჰელმან შენმან, უფალო, მოსრნა მტერნი.

7. და სიმრავლითა მით დიდებისა შენისაჲთა შეჰმუსრენ მკდომნი იგი; მიავლინე რისხვაჲ შენი, და შეჰკამნა იგინი ვითარცა ლერწამი.

8. და სულისაგან გულის წყრომისა შენისა განიპნეს წყალნი, შეჰყინდეს ვითარცა ზღუდენი წყალნი, შეჰყინდეს და ლელვანიცა იგი შუა ზღუასა.

9. თქუა მტერმან: ვდეგნო, ვეწიო, განვიყო ნატყუენავი და განვიძლო სული ჩემი, მოვსრა მახვლითა ჩემითა, და უფლებდეს მის ზედა ჰელი ჩემი.

10. მიავლინე სული შენი, და დაფარნა იგინი ზღუამან, და დაჯდეს იგინი ვითარცა ბრპენნი წყალთა მათ შინა ფრიადთა.

ჯ

ღ

11. ზინ-მე არს მსგავს შენდა ღმერთთა იგ შორის, უფალო, ანუ ვინ გემსგავსოს შენ დიდებითა წმიდათა შორის? საკრველ ხარ იგ დიდებითა, რომელმან ჰყვი ნიშები და სასწაულები.

დიდებითა (1)] დიდებულო BE შორის] შინა E ხარ] ჰყავ E შენ დიდებითა მით- BE ნიშები იგი B.

12. შიჰყავ მარჯუენი შენი, და დათქნა იმ იგინი ქუეყანამან.

13. ოძქელუ სიმართლითა შენითა ერსა ით შენსა ამას, ერსა, რომელი იგსენ, ნუგეში- კ ნის-ეც ძალითა შენითა ბანაკსა ამას სიწმი- დისა შენისასა.

14. უსმა წარმართთა და განრისხნეს, და კა საღმობამან შეიპყრნა მკვდრნი იგი ფილის- ტიმისანი.

15. შაშინ იწრაფეს ერის თავთა მათ ელო- კბ მისათა და მთავართა მოაბელთა, შიშმან და კვ ძწოლამან შეიპყრნა იგინი, და განკედეს ყოველნი მკვდრნი ქანანისანი.

16. შაეცინ მათ ზედა შიში და ძწოლაჲ, კდ ძლიერებითა მკლავისა შენისაჲთა ქვა იქმნელ იგინი, ზიდრემდის განჯდეს ერი შენი, კე უფალო, ვიდრემდის განჯდეს ერი ესე შენი, რომელ გამოირჩიე,

დეცა BDE
იქმნეს BDE
შენი]—E

15. ისწრაფეს BE. ძწოლამან BD. განკედეს D. ქანანისანი D. 16. ძწოლაჲ BD.

ღ

11. ვინ-მე [არს] მსგავს შენდა ღმერთთა შორის, უფალო, ანუ ვინ გემსგავსოს. შენ დიდებული წმიდათა შინა, საკრველი დიდებითა და მოქმედი ნიშებისაჲ?

12. მიჰყავ მარჯუენი შენი, და დანთქნა იგინი ქუეყანამან.

13. უძქელუ სიმართლითა შენითა ერსა შენსა ამას, რომელი იგსენ, ნუგეში- ნის-ეც ძალითა შენითა ბანაკსა ამას წმიდასა შენსა.

14. ესმა წარმართთა, განრისხნეს, და საღმობამან შეიპყრნა მკვდრნი იგი ფილისტიმისანი.

15. მაშინ ისწრაფეს ერის თავთა მათ ელომისათა და მთავართა მოაბელთა, ძწოლამან შეიპყრნა იგინი, და განკედეს ყოველნი მკვდრნი ქანანისანი.

16. დაეცინ მათ ზედა შიში და ძწოლაჲ, სიდიდითა მკლავისჲ შენისაჲთა. ქვა იქმნელ იგინი, ვიდრემდის განჯდეს ერი შენი, უფალო, ვიდრემდის გან- ჯდეს ერი ესე შენი, რომელ მოიგე.

C

17. ზიდრენდის შეიყვანენ და დაჰნერგენ კვ
ესენი მთასა მას სიწმიდისა შენისასა, ლან- კვ
მზადებულსა მას დასაშენებელსა მკვდრობი-
სა შენისასა. სომელ მოიგე დასაბამითგან სიწ- კვ
მიდჷ, უფალო. რომელ განჰზადეს ჳელთა
შენთა. უფალო.

18. მჷჟალი მეუფე არს უკუნისამდე და კთ
უკუნითი უკუნისამდე და მერმეცა.

19. ძანეთუ შევიდა ფარაო ეტლებითურთ ლ
და ნკედრებით შუფა ზლუასა, შოაქცია და ლა
დაჰთარნა იგინი წყალმან მან მეწამულისა
ზღვსამან, ღოლო ძენი ისრაელისანი ვიდო- ლბ
დეს ვითარცა ჳმელსა შუფა ზლუასა.

მეტლი ლბ

D

შეიყვანენ და დაჰნერგენ იგი-
ნი BDE დასაშენებელსა]
და აღსაშენებელსა BD

მეტლი ლგ BD

2*

გალობა მჷორისა მჯულისაჲ, მოხშხი, ბარაკი-
ელისა ღმრთისაჲ

გალობა მოსესი, ბარაკიელისა
ღმრთისაჲ, კაცისა სრულისაჲ BD.
გალობა მოსსი E

1. მოიხილე, ცაო, და ვიტყოდი, და ის- ა
მენდინ ქუეყანაჲ სიტყუათა პირისა ჩემისათა.

მოიხილეა D
ისმენდეს B

17. სიწმიდე D. განზადეს BDE. 18. მეუფე B. 19. მკედრები E. შოვა (1) AB, შოა E.
დაფარნა BDE. ზღვიამან E. ისრაელისანი (სოჷლად) E. შოვა (2) AB, შოა E.

2. 1. მოიხილეა) ამ სიტყვაზე, რომელიც სინგურითა დაწერილი მთავრულად, D ხელნაწერი
წყდებ..

L

17. შეიყვანენ და დაჰნერგენ იგინი მთასა მას მკვდრობისა შენისასა, განზა-
დებულსა მას სამკვდრებელსა შენსა, რომელ ჰქმენ სიწმიდე, უფალო, რომელ
განზადეს ჳელთა შენთა, უფალო.

18. უფალი მეუფე არს უკუნისამდე და უკუნითი უკუნისამდე და მერმეცა.

19. რამეთუ შევიდა ჰუნე ფარაოჲსი ეტლებითურთ და მკედრებით შუა
ზლუასა, და მოაქცია უფალმან მათ ზედა წყალი რგი ზღვსაჲ მის, ხოლო ძენი
ისრაელისანი ვიდოდეს ჳმელსა შუა ზლუასა მას.

2*

გალობა მოსესი, მჷორისა ხჯული[ხაგან]

1. მოიხილე, ცაო, და ვიტყოდი, და ისმენდი[ნ] ქუეყანაჲ სიტყუათა პირისა
ჩემისათა.

C

2. ზოგჯერ ვითარცა წყმასა კმასა ჩემსა, ზ გარდამოვიდოდდე ვითარცა ცუარნი სიტყუანი ჩემნი, ზითარცა წყმა მწუანვილსა ზედა ზ და ვითარცა თოვლი თივასა ზედა.

3. რამეთუ სახელსა უფლისასა ვჰხადეთ; მიეცი თ დიდება ღმერთსა ჩუენსა.

4. მიერთი ჩუენი, ჰეშმარიტებით არიან დ საქმენი მისნი, და ყოველნი გზანი მისნი სამართლით არიან; მიერთი სარწმუნო არს, ე და არა არს სიცრუე მის თანა, მართალ და წმიდა არს უფალი.

5. შესცოდეს მას ნაშობთა მათ ბილწები- ვ სათა, ნათესავმან დრკუმან და გურამნილ- მან.

6. ესე მოსაგებელი მოაგეს უფალსა ამან ზ ერმან ცოფმან და არა-ბრძენმან; უმან რაჲ- ც მე თავადმან მამამან შენმან მოგიპოვა შენ, შეგჰქმნა შენ და დაგბადა შენ.

2. წყმასა E. მწუანვილსა | საწმისსა B; შდრ. ფს. 71, 6. 3. ვხადეთ E. 4. სამართლით | სამართალით BE. სიტყუე E. 5. გულარძნილმან BE. 6. არა-ბრძენმან B. მოგიპოვა E. შეგჰქმნა B.

D

2. მოელოდენ ვითარცა წყმასა თქუნასა ჩემსა, და გარდამოვედინ ვითარცა ცუარნი სიტყუანი ჩემნი, ვითარცა წყმა მწუანვილსა ზედა და თოვლი თივასა ზედა.

3. რამეთუ სახელსა უფლისასა ვხადე; მიეცი თ დიდება ღმერთსა ჩუენსა.

4. ღმერთი ჩუენი, ჰეშმარიტებით არიან საქმენი მისნი, და ყოველნი გზანი მისნი სიმართლით არიან; ღმერთი სარწმუნო არს, და არა არს სიცრუე მის თანა, მართალ და წმიდა არს უფალი.

5. შესცოდეს მას ნაშობთა მათ ბილწებისათა, ნათესავმან დრკუმან და გულარძნილმან.

6. ესე მოსაგებელი მოაგეს უფალსა ამან ერმან ცოფმან და არა-ბრძენმან; ანუ არა ამან თავადმან მამამან შენმან მოგიპოვა შენ, შეგჰქმნა შენ და დაგბადა შენ?

C

ღ

7. შოიქსენენ დღენი იგი საუკუნენი და თ გულისხმა-ყვენ წელიწადნი იგი თესლითი თესლამდე. ჴკითხე მამასა შენსა, გითხრა ს შენ, და მოხუცებულთა შენთა გაუწყონ შენ.

8. ძაქამს მიმოდაყენა მალალმან ნათესავ- ია ნი იგი, ვითარ-იგი მიმოდაჰფინნა ძენი ადამისნი, შამტკიცნა საზღვარნი თესლებისანი იბ საზღვარნი იგი BE მსგავსად რიცხუთა მათ ანგელოზთა ღმრთისათა.

9. ჴო ნაწილად უფლისა ერი თვისი ია- იგ კობი, ნავთაული სამკვდრებელისა მისისაჲ ნავთაულად BE მისისაჲ] ისრაელი. თვისისა BE

10. ოჩნაკლულო ყენა იგინი უდაბნოსა მას იდ უნაკლულ B წყურილსა სიცხისასა და ურწყულსა; ჴარე- იე მას ჴედა BE წყურილსა] შოადგა მათ და განსწავლნა იგინი და დაიც- ვნა იგინი ვითარცა გუგაჲ თუალისაჲ. წყურიელსა E

11. ჴითარცა ორბმან რაჲ დაიფარნის იგ ბუდენი, თვისნი და მართუეთა თვისთა ჰსურო- და, ჴანყენა ფრთენი თვისნი და შეიკრიბნა იზ და (2)]—BE იგინი და აღიმალნა იგინი ბექთა ჴედა თვისთა. თვისთა ჴედა B

7. მოიქენენ A. თესლამდე BE. მოხუცებულთა BE. 8. მიმოდაყენა B. რიცხუთა B. 9. ნათესავთა E. 10. უნაკლულყენა B. წყურილსა] ოწყლსა B. 11. მართუეთა E. სუროდა BE. განყენა B, განყენა E. აიმალნა BE.

ღ

7. მოიქენენით დღენი იგი საუკუნენი და გულისგმა-ყვენიით წელიწადნი იგი თესლითი თესლამდე. ჴკითხე მამასა შენსა, გითხრას შენ, და მოხუცებულთა შენთა გაუწყონ შენ.

8. რაქამს მიმოგანყენა მალალმან ნათესავნი, ვითარ-იგი მიმოდასთესნა ძენი ადამისნი, დაამტკიცნა საზღვარნი იგი თესლებისანი მსგავსად რიცხუთა მათ ანგელოზთა ღმრთისათა.

9. და იყო ნაწილად უფლისა ერი მისი იაკობი და საზომად სამკვდრებელისა მისისა—ისრაელი.

10. უნაკლულო ყენა იგინი უდაბნოსა მას შინა, წყურილსა, სიცხესა და ურწყულსა; გარე-შოადგა მას და განსწავლა იგი და დაიცვა იგი, ვითარცა გუგაჲ თუალისაჲ.

11. ვითარცა ორბმან რაჲ დაიფარნის ბუდენი თვისნი და მართუეთა თვისთათს სუროდა, განყენა ფრთენი თვისნი და შეიწყნარნა იგინი და აღიხუნა იგინი ბექთა ჴედა თვისთა.

ს

ღ

12. **ც**ჟელი მხოლოე უძლოდა მათ, და ი**მ** არაგინ იყო მათ თანა სხუა ლმერთ.

13. **ს**ლმოიყვანნა იგინი ძალსა მას ზედა ით ქუეყანისასა და აჰამა მათ ნაყოფი იგი ველთაჲ; ჰამდეს იგინი თაფლსა კლდისაგან და კ ზეთსა—კლდისა მისგან ძლიერისა;

14. **წ**რბოსა ზროხათასა, სძესა ცხოვარ- კა თასა ცმელითა კრავთაჲთა და ვერძთაჲთა, ნაყობთა კუროთათა და ვაცთათა, **მ**ირ- კბ ნაყობსა კუროთასა და ვაც- კუმელთა ცმელითა იფქლისაჲთა, სისხლსა თასა **ე** იფქლსა **ბე** ყურძნისასა სუმიდეს ღვნოსა.

15. **ჴ**ამა იაკობ, განძლა და შეჰტრიობდა კვ საყუარელი იგი, **წ**ანსუქნა, განსიუნა, გან- კვ განსიუნა **ბ** შუა, დაუტევა ლმერთი შემოჰმედი თჳსი და განუღვა ლმერთსა მაცხოვარსა თჳსსა. განაღვა **ბ**

16. **წ**ანმარისხეს მე უცხოთა მათ სამსა- კვ ხურებელთა მათთა ზედა და კერპებითა მათითა განმამწარეს მე; მე (2)]—**ე**

14. ცხორათასა **ე**. კუროთაჲთა **ა**. ვაცთაჲთა **ა**. ვერძთაჲთა, ნაყობთა კუროთათა და]—**ბ**.
15. შეჰტრიობდა **ა**, შესტრიობდა **ბ**, შესრიობდა **ე**. განსიუნა **ე**. დაუტევა **ე**.

ღ

12. უფალი მხოლოე უძლოდა მათ, და არა იყო მათ თანა ლმერთი უცხოა.

13. აღმოიყვანნა იგინი ძალსა მას ზედა ქუეყანისასა და აჰამა მათ ნაყოფი იგი ველთაჲ; წოვდეს იგინი თაფლსა კლდისაგან და ზეთსა—კლდისა მისგან ძლიერისა;

14. ერბოსა ზროხათასა და სძესა ცხოვართასა ცმელითა კრავთა და ვერძთაჲთა, ნაშობსა კუროთასა და ვაცთასა, თირკუმელთა ცმელითა, იფქლსა, სისხლსა ყურძნისასა სუმიდეს ღვნოსა.

15. და ჴამა იაკობ და განძლა და განწიხა საყუარელმან მან, განსუქნა, განსიუნა, განვრცნა, დაუტევა ლმერთი შემოჰმედი თჳსი და განუღვა ლმერთსა მაცხოვარსა თჳსსა.

16. განმარისხეს მე უცხოთა მათ ზედა და საძაგელებითა მათითა განმამწარეს მე;

C

17. **Q**ჩორვიდეს იგინი ეშმაკთა და არა კვ
შესწირვიდეს ღმრთისა, იმერთთა მათ, რო- კვ
მელ-იგი არა იცოდნეს, ცუდთა, საწუთორდ
მოხუმულთა, რომელ-იგი არა იცოდნეს მა-
მათა მათთა.

18. **წ**წ ღმერთი, რომელმან გშვა შენ, დაუ- კწ
ტყვე და დაივიწყე ღმერთი გამომზრდელი
შენი.

19. **წ**წილა ესე უფალმან, აღიშურა და კთ
განრისხნა გულის წყრომით ძეთა და ასულ-
თა მათთათჳს.

20. **წ**წ თქუა უფალმან: გარე-მივიქციო ლ
პირი ჩემი მათგან და განვაცხადო, რაჲ-იგი
ყოფად არს მათა შემდგომად ეამთა; ძამე-
თუ ნათესავი ესე განდრეკილი ნაშობნი არი-
ან, რომელთა თანა არა არს სარწმუნოება.

21. **წ**წათ მაშურეს მე არა-ღმერთთა მათ ლბ
ზედა და კერპებითა მათითა განმარისხეს მე;
წწ მეცა ვაშურო ნათესავსა მას ზედა შეუ- ლგ
რაცხსა და ნათესავითა მით უცებითა გან-
კვაფნე იგინი.

19. მხილა A. აღიშურვა B, აიშურვა E. 21. მათითთა A.

L

17. შესწირვიდეს ეშმაკთა მიმართ და არა ღმრთისა, ღმერთთა მათ, რომელ-
იგი არა იცოდნეს, ცუდთა და საწუთორდ მოხუმულთა, რომელ-იგი არა იცო-
დნეს მამათა მათთა.

18. ღმერთი, რომელმან გშვა შენ, დაუტყვე და დაივიწყე ღმერთი გამო-
ზრდელი შენი.

19. და იხილა ესე უფალმან, და აღიშურვა, და განრისხნა გულის წყრომი-
თა ძეთა და ასულთა მათთაჲთა.

20. და თქუა: გარე-მივიქციო პირი ჩემი მათგან და უჩუენო, რაჲ იყოს
მათდა უკუნაანაკნელ; რამეთუ ნათესავი განდრეკილი არს და ნაშობი, რო-
მელთა თანა არა არს სარწმუნოებაჲ.

21. მათ მაშურეს მე არა-ღმერთითა და კერპებითა მათითა განმამწარეს
მე, და მეცა ვაშურვო არა-ნათესავსა მას ზედა და ნათესავითა მით უგულის-
წმოჲთა განვარისხნე იგინი.

L

რომელი-იგი (1, 2) E იცოდნეს
(1, 2) BE ცუდთა (ცრუთა B)
მათ BE

და (1)] — B გულის წყრომი-
თა E მათთათჳს] მათთაჲთა
BE

არს] ა B
განდრეკილი არს (ა B) BE

მათ (2)] მათთა BE განმარის-
ხეს] განმამწარეს BE

ჯ

22. ძამეთუ ცეცხლი ალატყდა გულის წყრომისაგან ჩემისა, დასწუვიდეს ჯოჯობეთადმდე ქუესკნელთა, შექანოს ქუეყანაჲ ნაყოფითურთ მისით და შეწუნეს საფუძველნი მათათანი.

23. შავკრიბო მათ ზედა ძკრი და ისარნი ჩემნი დავასრულნე მათ ზედა.

24. ჴანკედენ იგინი სიყბილითა და ნიეცნენ საკმლად მფრინველთა, და საღმობაჲ იგი განმამრუდებელი დაეცინ მათ ზედა: ჴბილნი მძნარეთანი მიეავლინნე მათ ზედა, რომელნი გულის წყრომით ითრევედენ ქუეყანასა ზედა.

25. ჴარეშე უმკვდრო ყვენეს იგინი მახულმან, საუნჯით მათითგან—შიშმან; შაბუკნი და შქალწულნი, ძუძუჲს მწოკარნი მოხუცებულთა თანა დლითა.

26. შთქუ: განვაბნინე იგინი და განვაქარვო კაცთაგან საჯსენებელი მათი,

ღ

ლა ალატყდეს გულის წყრომისა ჩემისაგან და E

ლე მისით] თჳსით BE და (2)]—E

ლგ

ლზ მიეცნეს B

დაეცეს BE

ლწ

ლთ უმკვდრო ყვნა BE

მა ვთქუ] და თქუა უფალმან BE

22. ალატყდეს E. დასწვიდეს B. ჯოჯობეთადმდე BE. საფუძველნი E. 23. დავკრიბო BE. 24. მძნარეთანი B. 25. უმკვდრ ყუნა B. კაბუკნი E. ძუძუჲს მწოკარნი E. მოხუცებულთა BE. 26. განვაბნინე AE.

ღ

22. რამეთუ ცეცხლი ალატყდა გულის წყრომისაგან ჩემისა, დასწუვიდეს ჯოჯობეთადმდე ქუესკნელად, შექანოს ქუეყანაჲ და ნაყოფი მისი და შეწუნეს საფუძველნი მათათანი.

23. დავკრიბო მათ ზედა ძკრი და ისარნი ჩემნი დავასრულნე მათ ზედა.

24. განკედენ იგინი სიყბილითა და კამითა მფრინველთაჲთა და განმამრუდებელითა მით უქურნებელითა; კბილნი მკვეტანი მიეავლინნე მათ ზედა, რომელნი გულის წყრომით ითრევედენ ქუეყანასა ზედა.

25. გარეშე უმკვდრო ყვენეს იგინი მახულმან და საუნჯით მათითგან—შიშმან; კაბუკი ქალწულისა თანა, ძუძუჲს მწოკარი მოხუცებულისა თანა დლითა.

26. ვთქუ: განვაბნინე იგინი და დავადუმო კაცთაგან საჯსენებელი მათი,

C

D

27. **რა თუმცა გულის წყრომითა მტერ- მბ**
თაათა, რაათა არა მყოვარ ჟამ იყვნენ. და
რაათა არა განმრავლდენ მქდომნი იგი მათ-
ნი და რაათა არა თქუან: იყოვე კელი ჩუენი
უმალლეს მათ ზედა, **ნა** არა თუმცა უფალ- მგ და (3)]—E
მან ყო ესე ყოველი.

28. **ჰამეთუ ნათესავი ესე წარწყმედისა მდ**
მზრახვალი არს, და არა არს მათ თანა მეც.
ნიერება.

29. **რა ცნეს გულისხმის-ყოფაჲ თუსი; მე**
დვან ესე მომავალთა ჟამთა. ცნეს ესე B გულისხმის-ყოფაჲ
თუსი; დვან] გულისხმის-ყო-
ფად თავს-იდვან BE

30. **წითარ-მე იოტის ერთმან ათასები მე**
და **ორმან წარიქციის ბევრები, რა თუმცა მზ**
ლმერთმან განიქნა იგინი და უფალმან
მისცნა იგინი? იგინი (1)]—B

31. **ჰამეთუ არა ეგრე იყენეს კერპნი მათ- მC**
ნი ვითარ ლმერთი ჩუენი, ხოლო მტერნი
ჩუენნი უგუნურ იქმნეს. იყენენ BE
იქმნეს] იყენეს B, იყენენ E

32. **ჰამეთუ საყურძნისა მისგან სოდომელ- მთ**
თაასა იყო საყურძენი მათი და ვენაჲები მა-
თი—გომორელთაგან, ყურძენი მათი ყურძენი. ნ
ნავლლისაჲ და ტევანი სიმწარისა მათისაჲ.

27. მყოარ E. უმალლეს E. თუმცა E. 28. წარწყმედისა B. მზრახვალი] ასეა ABE. მეტიერე-
ბა A, მეცნიერება BE. 30. ცარიქციის E. განიქნა BE. 31. იყენენ B. 32. გომორელთა E.
ნავლლისაჲ A.

E

27. **არა თუმცა გულის წყრომითა მტერთაათა, რაათა არა მყოარ ჟამ იყე-**
ნენ, და რაათა არა განმრავლდენ მქდომნი იგი მათნი და რაათა არა თქუან:
იყოვე კელი ჩუენი უმალლეს მათ ზედა, და არა თუ უფალმან ყო ესე ყოველი.

28. **რამეთუ ნათესავი ესე წარწყმედისა მზრახვალი არს, და არა არს მათ**
თანა მეცნიერებაჲ.

29. **არა ცნეს გულისხმის-ყოფაჲ თუსი; დვან ესე მომავალთა ჟამთა.**

30. **ვითარ-მე იოტის ერთმან ათასები და ორმან წარიქციოს ბევრები, არა**
თუმცა ლმერთმან გა[ნ]იქნა იგინი და უფალმანმცა მისცნა იგინი?

31. **რამეთუ არა არიან ლმერთნი მათნი ვითარ ლმერთი ჩუენი, ხოლო**
მტერნი ჩუენნი უგუნურ იყვნეს.

32. **რამეთუ საყურძნისა მისგან სოდომელთაასა იყო საყურძენი მათი და**
ვენაჲები მათი—გომორელთაგან; ყურძენი მათი ყურძენი ნავლლისაჲ და ტევა-
ნი სიმწარისა მათისაჲ.

ჯ

ღ

33. ჴულის წყრომაჲ ვეშაბთაჲ იყო ღჯნოჲ ნა მათი და რისხვაჲ ასპიდთაჲ განუქურნებელი. განუქურნებელ B
34. Ⴤჰა ესერა ესე ყოველი დამიკრებიეს, ნბ დამიკრებია BE
- ბექდული ნარხულ არს საუნჯეთა ჩემთა. არსია BE საუნჯესა ჩემსა BE
35. Ⴤღესა მას შურის-გებისასა მივაგო მათ ნგ რომელსაცა შეუტეს BE
- ეამსა მას, რომელსა შეუტენ ფერჯნი მათ- ნი; შამეთუ ახლოს არს დღჲ იგი წარწყმე- ნდ
- დისა მათისაჲ, და მოწევნულ არს განმზადე- ბული მათ ზედა.
36. შამეთუ განიკითხოს უფალმან ერი ნე თჯსი და მონათა თჯსთა ნუგეშინის-სცეს; შა- ნვ
- მეთუ იხილნა იგინი ნაკლულევანნი, ჳუებულ- ნი, ტყუედ წარტყულ[ნი] და განკათულნი.
37. შა თქუა უფალმან: აწ სადა არიან ნზ თქუა] ჰრქუა მათ E
- ღმერთნი იგი თქუენნი, რომელთა-იგი თქუენ ღმერთნი] კერპნი B
- ესევიდით?
38. შამეთუ ცმელსა ნაზორევთა მათთა- ნწ ნაზორევსა მათსა BE
- სა შჰამდით და ჰსუემდით თქუენ ღჯნოსა ნაგებთა მათთასა; Ⴤწ აღდგედ და შეგეწი- ნთ ნაგებსა ... აღდგენ ... შეგე-
- წინენ BE+თქუენ B გაჰყნენ BE
- წინენ და გეჰყნედ თქუენ იგინი მფარველ.

33. ასპიდთაჲ E. 36. წაქცელნი BE. 38. ნაზორევთა A. ჰჰამდით B. ჰამდით E. სუემდით BE. შეგეწინენ A. გეჰყნენ B.

ღ

33. გულის წყრომაჲ ვეშაბთაჲ იყო ღჯნოჲ მათი და რისხვაჲ ასპიდთაჲ განუქურნებელი.
34. ანუ არა აჰა ესერა ესე ყოველი შეკრებილ არსა ჩემ თანა და დაბექდულ საუნჯეთა შინა ჩემთა?
35. დღესა მას შურის-გებისასა მივაგო ეამსა მას, რომელსა შეუტეს ფერ- ჳი მათი; რამეთუ ახლოს არს დღე იგი წარწყმედისა მათისაჲ, და მოწევნულ არს განმზადებული თქუენთჯს.
36. რამეთუ განიკითხოს უფალმან ერი თჯსი და მონათა თჯსთათჯს ნუგე- შინის-ცემულ იქმნას; რამეთუ იხილნა იგინი ნაკლულევანნი, ჳუებულნი, ბო- როტთა მიცემულნი და განკათულნი.
37. და თქუა უფალმან: სადა არიან ღმერთნი იგი მათნი; რომელთა-იგი მიმართ ესვიდეს?
38. რომელთა-იგი ცმელსა ნაზორევთა მათთასა შჰამდით და სუემდით ღჯნო- სა ნაგებთა მათთასა; აწ აღდგედ და შეგეწინედ თქუენ და გეჰყნედ თქუენ იგი[ნი] მფარველ.

C

39. **იხილეთ, იხილეთ, რამეთუ მე ვარ, და ა**
არა არს სხუა ღმერთ ჩემსა გარეშე; შე მოვა- **ა**
კუდინი და მე ვაცხოვნი, მე მოვწყლი და მე
განვეკურნი, და არა არს, რომელი განერის
ჯელსა ჩემსა.

40. **შამეთუ მივეყო ცად ჯელი ჩემი და აბ**
ვეფუცო მარჯუენესა ჩემსა და ვთქუა: ცხოველ
ვარ მე უკუნისამდე.

41. **ჯღვლესო ვითარცა ელგაჲ რჯმალი ჩე- აგ**
მი და განვიშალო შჯად ჯელი ჩემი, შური ად
ვიძიო და მივაგო საშჯელი მტერთა და მო-
ძულეთა ჩემთა მივაგო;

42. **შავათრენე ისარნი ჩემნი სისხლითა, აგ**
და ჯრმალი ჩემი ჯამდეს ჯორცსა სისხლთა- აგ
გან წყლულეებისათა და ნატყუენავეებისაგან,
თავეებისაგან მთავართაჲსა და მტერთაჲსა.

43. **შხარებდით ცანი მის თანა, და თა- აჰ**
ყუანის-სცემდით მას ყოველნი ძენი ღმრთი-
სანი; შხარებდით წარმართნი ერისა მისისა აჰ
თანა, და განაძლიერებდით მას ყოველნი ან-
გელოზნი ღმრთისანი; შამეთუ სისხლი ძეთა ით

39. ახილეთ (1) A. სხუა BE. განკურნი E. 40. ვფუცავ B. მარჯუენასა B. ცხოველ E. 41. ავ-
 ლესო BE. ჯრმალი E. სარჩელი E. 42. რჯმალი B. წყულეებისათა E. 43. თაყუანი-სცემდით E.
 ახარებდით (2) A.

D

და (2, 3)—BE
 განერეს BE

ვეფუცავ BE ვთქუ B

მტერთაჲ B

და] — BE ნატყუენავეებისა-
 . თა B

E

39. **იხილეთ, იხილეთ, რამეთუ მე ვარ, და არა არს სხუა ღმერთი ჩემსა გა-**
რეშე; მე მოვაკუდინო და ვაცხოვრო და ვსცე და მე განვეკურნო, და არა არს,
რომელმან განარინოს ჯელთაგან ჩემთა.

40. **რამეთუ აღვილო ცად ჯელი ჩემი და ვეფუცო მარჯუენესა ჩემსა და**
ვთქუა: ცხოველ ვარ მე უკუნისამდე.

41. **რამეთუ აღვლესო ვითარცა ელგაჲ ჯრმალი ჩემი და განვშალო შჯად**
ჯელი ჩემი და მივაგო საშჯელი მტერთა და მოძულეთა ჩემთა მივაგო;

42. **დავათრენე ისარნი ჩემნი სისხლითა, და ჯრმალი ჩემი ჯამდეს ჯორცსა**
სისხლთაგან წყლულეებისათა, ნატყუენავეებისაგან, თავეებისაგან მთავართა წარ-
მართთაჲსა.

43. **იხარებდით ცანი მის თანა, და თაყუანის-სცემდენ მას ყოველნი ანგელოზ-**
ნი ღმრთისანი; იხარებდით წარმართნი ერისა მისისა თანა და განაძლიერებდენ
მას ყოველნი ძენი ღმრთისანი; რამეთუ სისხლი ძეთა მისთაჲ იძიოს და შური

C

D

მისთაჲ იძიოს, შური იძიოს და მიაგოს საშუალები მტერთა, შოძულეთა თჳსთა კუალად აი მტერთაჲ B აგოს, და განწმიდოს უფალმან ქუეყანაჲ იგი ერისა თჳსისაჲ.

მუკლი ო

3*

გალობაჲ ანნახი, დედისა სამოელისი, მეფეთა ა თავისაჲ

გალობაჲ ანანსი, სამოელის დედ[ისაჲ] B. გალობაჲ ანანსი E

1. ჴანძლიერდა გული ჩემი უფლისა მი- ა მართ, და აღმალდა რქაჲ ჩემი ღმრთისა მიმართ მაცხოვრისა ჩემისა; ჴანვრცნა პირი ბ ჩემი მტერთა ჩემთა ზედა, განვიხარე მაცხოვარებითა შენითა.

განვრცნა] განჴსნად E ზე-
და მტერთა ჩემთა B გან-
ვიხარე ნე BE

2. ჴამეთუ არავეინ არს წმიდა შენებრ, გ უფალო, და არავეინ არს წმიდა შენსა გარე-
შე; და არავეინ არს მართალ ღმრთისა ჩუენისაებრ.

3. სათ. მეფეთა A. ანანსი] ანანახსი E. 1. აჴალდა BE. მაცხოვრებითა E. 2. წმიდაჲ (1, 2) BE. გარეშე B.

L

იძიოს და მიაგოს საშუალები მტერთა, და შოძულეთა მისთა მიაგოს, და განწმიდოს უფალმან ქუეყანაჲ ერისა თჳსისაჲ.

3*

გალობაჲ ანნახი, დედისა სამოელისი

1. განძლიერდა გული ჩემი უფლისა მიერ, და ამაღლდა რქაჲ ჩემი ღმრთისა მიერ ჩემისა; განვრცნა პირი ჩემი ზედა მტერთა ჩემთა, განვიხარე მე მაცხოვარებითა შენითა.

2. რამეთუ არავეინ არს წმიდა ვითარ უფალი და არავეინ არს წმიდა შენსა გარეშე; და არავეინ არს მართალ ღმრთისა ჩუენისაებრ.

C

3. ჩუ იქადით, ნუცა იტყვთ მაღალსა გარ- დ
დარეულად, ნუცა აღმოვალნ მდიდრად სი-
ტყუ(აჲ) პირისაგან თქუენისა; შამეთუ ღმერ- ე
თი არს მეცნიერებათაჲ უფალი და ღმერთ-
მან განმზადნის საქმენი თჳსნი.

4. მშვლდები ძლიერთაჲ მოუძღურდა, და ვ
უძღურნი შეიმოსნეს ძალითა;

5. შუებულთა პურითა მოაკლდა, და მში- ჯ
ერთა დაიპყრეს ქუეყანაჲ; შამეთუ ბერწსა Թ
მას ესხნეს შვდ შვილ, და შვილ-მრავალი იგი
მოუძღურდა.

6. Թფალმან მოაქუდინის და აცხოვნის, თ
შთაგდის ჯოჯოხეთა და აღმოიყვანის;

7. Թფალმან დააგლაზაკის და განამდილ- ი
რის, დაამდაბლის და აღამალლის;

8. Ծლადგინის ქუეყანისაგან გლაზაკი და ია
სკორეთაგან აღამალლის დავრდომილი; Ծასს იბ
იგი ძლიერთა თანა, ძლიერთა თანა ერისა
თჳსისათა, და საყდარნი დიდებისანი დაუ-
მკვდრნის მას. Ծოანიქის თხოვაჲ მლოცველ- იგ
თა მისთაჲ და აკურთხნის წელიწადნი მართ-
ლისანი;

განჰმზადნეს BE

პური BE

დასუს] რაჲთა დასუას B, რაჲ-
თა დასხდენ E იგი] იგინი E
თჳსისათა] მისისათა BE
დაუმკვდრნეს BE
მისთა BE

3. ამოკალნ E. განმზადნეს E. 4. უძრღურნი E. 5. შვილ E. 6. ჯოჯოხეთა] ა-ს წინ ამოუშ-
ლია B. 8. თხოაჲ E.

T

3. ნუ იქადით, ნუცა იტყვთ მაღალსა გარდარეულად, ნუცა აღმოვალნ
მდიდრად სიტყუაჲ პირისაგან თქუენისა; რამეთუ ღმერთი არს მეცნიერებათაჲ
უფალი და ღმერთმან განჰმზადნა საქმენი თჳსნი.

4. მშვლდი ძლიერთაჲ მოუძღურდა, და უძღურთა გარე-შვირტყეს ძალი;

5. საესენი პურითა ნაკლულევან იქმნეს, და მშვიერთა დაიპყრეს ქუეყანაჲ;
რამეთუ ბერწსა მას ესხნეს შვდ შვილ, და შვილ-მრავალი იგი მოუძღურდა.

6. უფალი მოაქ[უ]დინებს და აცხოვნებს, შთაიყვანებს ჯოჯოხეთად და აღ-
მოიყვანებს;

7. უფალი დააგლაზაკებს და განამდიდრებს, დაამდაბლებს და აღამალლებს;

8. აღადგენს ქუეყანისაგან გლაზაკსა და სკორეთაგან აღადგინებს დავრდო-
მილსა, რაჲთა დასუას იგი ძლიერთა თანა ერისათა და საყდარნი დიდები-
სანი დაუმკვდრნეს მას. მოსციის ლოცვაჲ მლოცველსა და აკურთხნა წელიწად-
ნი მართლისანი;

ს

ღ

9. ძამეთუ არა არს სიმტკიცით ძლიერე- იდ სიმტკიცით]—B
ბაჲ კაცისაჲ.

10: უფალმან უძღურ-ყვის მკდომი თუხი, უფალი წმიდა არს. ნუ იქადინ ბრძენი სიბრძ- იე
ნითა თუსითა, ნუცა იქადინ ძლიერი ძალი- თა თუსითა, ნუცა იქადინ მდიდარი სიმდიდ- რითა თუსითა;

სრამედ ამას ზედა იქადოდენ, რომელ- იგი იქადოდინ გულისხმის-ყოფასა და ცნო- ბასა უფლისასა ყოფად საშჯელი სიმართ- ისა ლისაჲ ქუეყანასა ზედა

უფალი აღმაღლდა ცათა შინა და იქუ- ხა; მადამან განსაჯნეს კიდენი ქუეყანი- სანი სიმართლითა თუსითა, შოსცეს ძალი ით მეუფესა ჩუენსა და აღამაღლოს რქაჲ ცხე- ბულისა თუსისაჲ.

მუჯლი ით

მუჯლი [...] B

10. სარჩელი E. ამაღლდა BE.

ღ

9. რამეთუ ვერ უძლოს ძლიერმან კაცმან ძლიერებითა თუსითა.

10. უფალმან უძღურ-ყოს მკდომი თუხი, უფალი წმიდა არს. ნუ იქადინ ბრძენი სიბრძნითა თუსითა და ნუ იქადინ ძლიერი ძალითა თუსითა და ნუ იქადინ მდიდარი სიმდიდრითა თუსითა.

არამედ ამას ზედა იქადოდენ, რომელი-იგი იქადოდის გულისხმის-ყოფა- სა და ცნობასა უფლისასა და ყოფად საშჯელსა და სამართალსა შორის ქუეყანისა.

უფალი ამაღლდა ცათა შინა და იქუხნა; თავადმან განსაჯნეს კიდენი ქუეყანისანი სიმართლითა თუსითა და მოსცეს ძალი მეფეთა ჩუენთა და აღამაღლოს რქაჲ ცხებულთა თუსთაჲ.

C

ღ

4*

ლოცვა ამბაკუმ წინაწარმეტყულისაჲ გალობით

გალობა ამბაკუმისი BE

2. **ჲ**ფალო, მესმა სმენაჲ შენი და ზემე- ა
შინა, უფალო, განვიცადენ საქმენი შენნი
და დამიკურდა. შორის ორთა მათ ცხოველ- ბ
თასა გამოშინდე შენ, მოახლებასა წელთა
შენთასა გამოსცხადნე შენ, შოწვენასა ჟამთა გ
შენთასა საცნაურ იყო შენ შეძრწუნებასა
სულისა ჩემისასა, რისხვასა შინა წყალობაჲ
მოიქსენო შენ.

გამოშინდი (—ჰჩნ. E) BE
გამოსცხადნი (—ჰცხ. E) BE
გიყო BE

3. **წ**მერთი სამხრით მოვიდეს, და წმიდაჲ დ
იგი მითთ ჩრდილოდთ მალნართაჲთ. შაჰ. ე
ფარნა ცანი ზუენიერებაჲმან მისმან, და ქები-
თა მისითა აღივსო ქუეყანაჲ.

დაფარნეს E

4. **ბ**რწყინვალეჲბაჲ მისი ვითარცა ნათელი ვ
იყოს, და რქანი კელთა შინა მისთა; შადვას ზ
სიყუარული მტკიცე ძლიერებისა მისისაჲ.

დადვა BE

2. დამიკუდა A. ცხოველთასა B. შენასა (2) E. 3. დაფარნა B. აივსო BE. 4. ბრწყინვა-
ლებაჲ BE. მტკიცე BE.

ღ

4*

გალობა ამბაკუმ წინაწარმეტყულისაჲ

2. უფალო, მესმა სმენაჲ შენი და შემეშინა, უფალო, განვიცადენ საქმენი
შენნი და დამიკურდა. შორის ორთა მათ ცხოველთასა იცნობე შენ, მოახლე-
ბასა წელთა შენთასა გამოსცხადნე შენ, მოწვენასა ჟამთასა საცნაურ იყო შენ,
შეძრწუნებასა სულისა ჩემისასა რისხვასა შინა წყალობაჲ მოიქსენი შენ.

3. ლმერთი სამხრით მოვიდეს, და წმიდაჲ იგი მითთ ჩრდილოდთ მალნარ-
თაჲთ. დაფარნა ცანი ზუენიერებაჲმან მისმან, და ქებითა მისითა აღივსო ქუე-
ყანაჲ.

4. და ბრწყინვალეჲბაჲ მისი ვითარცა ნათელი იყოს, და რქანი კელთა შინა
მისთა; დადვა სიყუარული მტკიცე ძლიერებისა მისისაჲ.

ს

ღ

5. წინაშე პირსა მისსა ვიდოდის სიტყუაჲ ო და განვლოს ველი შემდგომად კუალსა მისსა.

6. ზადგეს, და შეიძრას ქუეყანაჲ; მიჰხედოს თ წარმართთა, და დადნენ; შეიმუსრნენ მთანი ი სასტიკებითა მისითა, დადნენ ბორცუნი მალანი, და გზანი საუკუნენი მისნი შრომით იხილუნენ.

7. შეძრწუნდენ საყოფელნი ეთიოპელთანი ია და კარეები ქუეყანისა მის მადიამისაჲ.

8. შდინარეთა ზედა ნუ განპრისხნეა, უფა- იბ ლო, ანუ გულის წყრომაჲ შენი მდინარეთა ზედა, გინა თუ ზლუასა ზედა სლვაჲ შენი? ძამეთუ აღჰკედ შენ ეტლთა შენთა ზედა, და იგ მვედრობაჲ შენი ცხორება არს.

9. ჭოლებით მოვილო მშულდსა ჩენსა თესლ- იდ თა ზედა, იტყჳს უფალი. შდინარეთაჲ განი- იე პოს ქუეყანაჲ.

10. გიხილონ შენ და ელმოდის ერთა, ჴანაბნევედ სლვასა წყალთასა, და უფსკრულ- ივ მან მოსცა ჳმაჲ თჳსი სიმრავლითა საკრვე- ლებათა მისთაჲთა.

6. შეიმუსრნეს] შეიმოსნეს B. 7. კენსა B. 8. გარისხნე E. აჰკედ BE. 9. იტყჳს E. 10. ერთა] ერთად AB. უფსკრულმან A.

დადგა და შეიძრა ... მიხედ-
ნა ... დადნეს BE შეიმუსრ-
ნეს E მისითა] თჳსითა B
დადნეს (2) BE
გიხილენ E
შედრწუნდეს BE
კარეები იგი BE
განპრისხნე BE

მშულდი ჩემი BE
მდინარითგან B, მდინარო-
თა E განიო BE

განაბნევედეს BE და (2) — E
სიმრავლითა] სიმალლითა B

ღ

5. წინაშე პირსა მისსა ვიდოდის სიტყუაჲ და განვლოს ველი შემდგომად კუალთა მისთა.

6. დადგა, და შეიძრა ქუეყანაჲ; მიხედა წარმართთა, და დადნეს: შეიმუსრნეს მთანი სასტიკებითა, და დადნეს ბორცუნი საუკუნენი, და გზანი საუკუნენი მათნი შრომით იხილნეს.

7. შეძრწუნდეს საყოფელნი ეთიოპელთანი და კარეები ქუეყანისა მადიამისაჲ.

8. მდინარეთა ზედა ნუ განპრისხნეა, უფალო, ანუ გულის წყრომაჲ შენი მდინარეთა ზედა, გინა თუ ზლუასა ზედა სლვაჲ შენი? რამეთუ აჰკედ შენ ეტლთა შენთა ზედა, და მვედრობაჲ შენი ცხორება არს.

9. გარდაცუმით გარდაცუა მშულდსა შენსა თესლთა ზედა, იტყჳს უფალი. მდინარეთაჲ განიპოს ქუეყანაჲ.

10. გიხილონ შენ და ელმოდის ერთა განბნევედ სლვასა წყალთასა; უფსკრულმან მოსცა ჳმაჲ თჳსი სიმალლითა საოცრებათა მისთაჲთა.

C

9

11. ზღმაღღდა მზღ, და მთოვარღ დაღდა იზ წესსა ზედა თვსსა; სსარნი ზენნი ნათღად იღ ვიდოღიან და მბრწყინვღლებღდ ეღვისსა სსა-კურვეღი ზენი.

12. Ⴢქუმით ზეამცირო კუეყანაღ და გუ- ით ზეამცირე BE ლის წყრომით ზეაძრწუნენ წარმართნი.

13. ლანოჰხუედ მაცხოვრად ერისსა ზენისსა კ და ჯსნად ცხებულთა ზენთა; შოავღლინე თაღ-კა თა ზედა უშჯუღლოთასსა სიკუღდიღი, აღღდღი- აღღდღინე BE ნე სსაკრვეღნი ვიდრე ქეღდღ მათამღე სრუ-ღიღღ.

14. Ⴢეჰმუსრენ განკვრეღებითა თაღნი ძღიერ-კბ თანი, ზეიძრნენ მას ზინა და აღყვენენ ლაწუნი აღყვენენ] აღენ B მათნი, ვითარცა ჰამნ რაღ გღაზაკი იღღმღღ.

15. ზღლინენ ზღუასსა ზედა ჰუნენი ზენნი კგ აღძრვად წყღღთა მრავღღთა.

16. Ⴢავიცეღ და ზემიძრწუნღღა გუღი ჩემი კღ დამიცეღ B

ჯმისაგან ლოცვისსა ზაგეთა ჩემთაღსსა, Ⴢეღღღა კე ზრზოღღაღ ძღუღღთა ჩემთა, და გუღამი ჩემი ზედრ-წუნღღა ჩემ თანა. ლანვისუენო მე ღღღესა ჰირი-კგ სსა ჩემისსაღსა აღსღღვასსა მას ჩემსა ერისსა მის მწირობისსა ჩემისსაღსა.

11. აზღღღღა BE. მთოარღ E. ბრწყინვღლებღდ BE. 13. გამოზუედ BE. ურჩღღლოთასსა E. სიკღდიღი B. 14. ზემუსრენ E. ლაწუნი] ღღღნი E. 16. ასღღღსა E.

ღ

11. აზღღღღა მზე, და მთოვარე დაღდა წესსა ზედა თვსსა; ისარნი ზენნი ნათღად ვიდოღიან და ბრწყინვღლებღდ ეღვისსა სსაკურვეღი ზენი.

12. თქუმით ზეამცირო კუეყანაღ და გუღის წყრომით ზემუსრენე წარ-მართნი.

13. გამოზუედ მაცხოვრად ერისსა ზენისსა და ჯსნად ცხებულთა ზენთა; მიავღლინე თაღსა ზედა უსჯუღლოთასსა სიკუღდიღი, აღღდღენ სსაკრვეღნი ვიდრე ქეღდღმღღე სრუღღიღღ.

14. Ⴢეჰმუსრენ განკვრეღებითა თაღნი ძღიერთანი, ზეიძრნენ მას ზინა, გა-ნახუენ აღღღნი მათნი, ვითარცა ჰამნ რაღ გღაზაკი იღღმღღ.

15. და იღღლინენ ზღუასსა ზედა ჰუნენი ზენნი აღძრვად წყღღთა მრავღღთა.

16. დავიცეღ და ზემიძრწუნღღა გუღი ჩემი ჯმისაგან ლოცვისსა ზაგეთა ჩემ-თაღსსა, Ⴢეღღღა ძრწოღღაღ ძღუღღთა ჩემთა, და ძღღი ჩემი ზედრწუნღღა ჩემ თანა. განვისუენო მე ღღღესა ჰირისსა ჩემისსაღსა აღსღღვასსა მას ჩემსა ერისსა მის მწი-რობისსა ჩემისსაღსა.

C

ღ

17. ძამეთუ ლელუმან არა გამოილო ნა- კწ
ყოფი თჳსი, და ვენაჯისა გამონალები არა
იპოვა; უცრუვა საქმე ზეთისაჲ, და ველმან კწ და (2)—E
არა აღმოსცნა მწუანელი; შოაკლდეს საქ- კთ აღმოაცენა BE
მელთაგან ცხოვარნი, და ჯარნი არა იპოვნენ
ბაგასა. იპოვნეს BE

18. ღოლო მე უფლისა მიმართ ვიხარებდე ლ
და მხიარულ ვიყო მე ღმრთისა მიმართ მა-
ცხოვრისა ჩემისა.

19. ოწყალი ღმერთი ჩემი ძალ ჩემდა, ლა და დაამტკიცნა B
დაამტკიცნა ფერჯნი ჩემნი სრულიად, შა- ლბ მაღალთა BE
ღალსა ზედა დამადგინა მე ძლევად გალობითა გალობისა თჳსისა B
მისითა.

მუკლი ლბ

მუკლი [...] B

5*

გალობაჲ ესაია წინაწარმეტყუელისაჲ

გალობაჲ ესაია წინაწარმეტყუელ-
ლისაჲ B. გალობაჲ ესაიასი E

1(9). ღამითგან აღიმსო სულმან ჩემმან შენ- ა
დამი, ღმერთო, რამეთუ ნათელ არიან ბრძა-
ნებანი შენნი ქუეყანასა ზედა; ისწავედ სი- ბ
მართლმ მკვდრთა ქუეყანისათა.

ისწავეთ BE

17. ეცრუა BE. ზეთისაჲ ზეცისაჲ E. აღმოცნა E. მწუნელი E. ცხოვარნი E.
5. სათ. ესაია A. 1. აღიმსო A, აიმსო E.

ღ

17. რამეთუ ლელუმან არა გამოილოს ნაყოფი თჳსი, და ვენაჯისა გამონალები
არა იპოოს; ეცრუოს საქმე ზეთის-ხილისაჲ, და ველმან არა აღმოაცენოს საქმე-
ლი. შოაკლდენ საქმელთაგან ცხოვარნი, და ჯარნი არა იპოვნენ ბაგასა.

18. ხოლო მე უფლისა მიმართ ვიხარებდე და მხიარულ ვიყო მე ღმრთისა
მიმართ მაცხოვრისა ჩემისა.

19. უფალი ღმერთი ჩემი ძალ ჩემდა, დაამტკიცნა ფერჯნი ჩემნი სრულიად,
მაღალთა ზედა დამადგინა მე ძლევად გალობითა თჳსითა.

5*

გალობაჲ ესაია წინაწარმეტყუელისაჲ

1(9). ღამითგან აღიმსობს სული ჩემი შენდამი. ღმერთო, რამეთუ ნათელ [არი-
ან] ბრძანებანი შენნი ქუეყანასა ზედა; ისწავეთ სიმართლემ მკვდრთა ქუეყანისათა.

C

2 (10). რამეთუ დადუნა უღმრთოა; ყოველ-
მან, რომელმან არა ისწაოს სიმართლჳ ქუე-
ყანასა ზედა, მან ჭეშმარიტებაჲ არა ყოს;
ჴოისპენ უღმრთოა, რაჲთა არა იხილოს
დიდება იგი ღმრთისაჲ.

3 (11). ოჲფალო ღმერთო მაღალო, მკლავი
შენი ნტკიცე, და მათ არა უწყოდეს, იცნან
და ჰრცხუნოდის; შურმან შეიპყრას ერი
უსწავლელი და ცეცხლმან შეჴამნეს მტერნი
იგი შენნი.

4 (12). ოჲფალო ღმერთო ჩუენო, ნომეც ჩუენ
მშჯობაჲ. რამეთუ ყოველივე მომაგე ჩუენ.

5 (13). ოჲფალო ღმერთო ჩუენო, მომიპოვენ
ჩუენ; რამეთუ შენსა გარეშე სხუჲა არაჲინ
ვიციო და სახელსა შენსა სახელ-ვსდებოთ მა-
რადის.

6 (14). ოჲ უკუე მკუდართა ცხორებაჲ არა-მე
იხილონა და არცა მკურნალთა აღადგინონ?
ჴმისთჳს მოჴვადე, აჴოცე, წარწყმიდე ყოვე-
ლი წული მათი.

D

იხილოს მან BE

და]—BE გიცნან BE

მომაგეს E

რამეთუ ჩუენ BE სხუჲა
ღმერთი B

იხილონ B და]—E

2. ისწაოს B. მოიპენ E. 3. მტკიცე BE. რცხუნოდის BE. ცეცხლმან E. 6. წარწყმიდე B.

E

2 (10). რამეთუ დადუნა უღმრთოა; ყოველმან რომელმან არა ისწაოს სი-
მართლჳ ქუეყანასა ზედა, ჭეშმარიტებაჲ არა ყოს; მოისპენ უღმრთოა, რაჲ-
თა არა იხილოს დიდებაჲ იგი უფლისაჲ.

3 (11). უფალო, მკლავი შენი მაღალ არს, და არა უწყოდეს, ხოლო იცნან და
ჰრცხუნოდის; შურმან შეიპყრას ერი უსწავლელი, და ცეცხლმან შეჴამნეს წი-
ნა-აღმდგომნი იგი.

4 (12). უფალო ღმერთო ჩუენო, მომეც ჩუენ მშჯობაჲ, რამეთუ ყოველივე
მომაგე ჩუენ.

5 (13). უფალო ღმერთო ჩუენო, მომიგენ ჩუენ; რამეთუ შენსა გარეშე, უფალო,
სხუჲა არაჲინ ვიციო და სახელსა შენსა სახელ-ვსდებოთ.

6 (14). ხოლო მკუდართა ცხორებაჲ არა იხილონ, არცა მკურნალთა აღადგი-
ნონ; ამისთჳს მოჴვადე და აღიდე და წარწყმიდე ყოველი წული მათი.

C

D

7 (15). შესძინე, უფალო, ძკრი ძკრსა მათსა ია ზედა მათსა B
ზედა, შესძინე, უფალო, ძკრი დიდებულთა
მათ ქუეყანისათა.

8 (16). ოჲფალო, კირსა მოგიქსენოთ შენ, იბ მოგიქსენო E
რამეთუ მცირედ კირ არს სწავლაჲ შენი ჩუენ მცირე E
ზედა.

9 (17). ჴითარცა საღმობაჲ შობადისაჲ რაჲ იგ
იწიის ჟანსა შობისასა და საღმობისა მისგან
ლაღადებნ, ჴგრე ვიქმნენით ჩუენ სიყუარულ- იდ
სა მას შენსა.

10 (18). უფალო, შიშითა შენითა მიუდევით,
გუელმოდა და ვშევით, სული მაცხოვარები- იე
სა შენისაჲ ვყავთ ქუეყანასა ზედა, რაჲთა ვყავთ] ჰყა [...] B
არა დავეარდეთ ჩუენ, Ⴀრამედ დაემჯუნენ ივ
მკვდრნი ქუეყანისანი.

11 (19). აღდგენ მკუდარნი, აღემართნენ აღდგეს B
საფლავისაგან და იხარებდენ ქუეყანასა ზედა.
ჰამეთუ ცუარი შენ მიერი საკურნებელ არს იზ
მათა, ხოლო ქუეყანაჲ იგი უღმრთოთაჲ და-
ეცეს.

მუჯლი იზ მუჯლი [...] B

9. შობისასა] ამ სიტყვაზე E ხელნაწერი წყდება. ჰღადადებნ B. სიყუარულსა B. 10. შენ-
ნითა A. დავარდეთ B. 11. აემართნენ B.

L

7 (15). შესძინე მათ ზედა [ძკრი], უფალო, შესძინე ძკრი დიდებულთა მათ ქუე-
ყანისათა.

8 (16). უფალო, კირსა მოგიქსენეთ შენ, რამეთუ მცირედ კირ არს სწავლაჲ
შენი ჩუენ ზედა.

9 (17). ვითარცა მიდგომილი რაჲ მიეახლის შობად და საღმობასა მას მისსა
ზედა ლაღადებნ, ეგრე ვიქმნენით ჩუენ საყუარელსა მას შენსა.

10 (18). უფალო. შიშითა შენითა გუელმოდა და ვშევით, სული მაცხოვარები-
საჲ რომელი ვყავთ ქუეყანასა ზედა; არა დავეცნეთ, არამედ დაეცნენ მკვდრნი
ქუეყანისანი.

11 (19). აღდგენ მკუდარნი და აღემართნენ საფლავთაგან და იხარებდენ ქუე-
ყანასა ზედა. რამეთუ ცუარი შენ მიერი საკურნებელ არს [მათდა], ხოლო ქუე-
ყანაჲ იგი უღმრთოთაჲ დაეცეს.

C

D

6*

გალობა იონა წინაწარმეტყუელისა მუცელსა შინა ვეშაპისხა

გალობა იონა წინაწარმეტყუელის: B

1(3). წილად-ვეყავ ჳირსა ჩემსა უფლისა მიმართ ღმრთისა ჩემისა და ისმინა ჩემი, შუც- ლით გამო ჯოჯოხეთისათ ღალადებისა ჩემისაჲ გესმა კმაჲ ჩემი.

2(4). შამეთუ შთამაგდე მე სიღრმესა გულთა ზღუსათა, მღინარენი გარე-მომადგეს მე, ჳოველნი განსაცხრომელნი შენნი და ღელვანი შენნი მე ზედა-გარდამგდეს.

3(5). შა ვთქუ: გან-მე-გდებულ ვარა პირისაგან თუალთა შენთაჲსა ანუ შე-ლა-მე-ვისძინოა მიხედვად ტაძარსა წმიდასა შენსა?

4(6). ჳარდამეცნეს წყალნი ვიდრე სულად ჩემდამდე, და უფსკრულთა მომიცვეს მე, შთაჯდა თავი ჩემი ნაპრაღსა მთათასა.

შთამაგდეს B გულსა ზღუსასა და B

შე-ლა-მე-ვისძინო აწ B

წ ნაპრაღთა B

1. ღლტყვე B. ჩემისა (2) B. 3. ვთქვ C. თუალთა C. ანვ C. 4. სულად C. ჩემდამდე BC.

D

6*

ლოცვა იონა წინაწარმეტყუელისაჲ

1(3). ღალად-ვეყავ ჳირსა ჩემსა უფლისა მიმართ ღმრთისა ჩემისა და ისმინა ჩემი, მუცლით გამო ჯოჯოხეთისა ღალადებისა ჩემისა გესმა კმაჲ ჩემი.

2(4). შთამაგდე მე სიღრმესა გულსა ზღუსასა, და მღინარენი გარე-მომადგეს მე, ყოველნი განსაცხრომელნი შენნი და ღელვანი შენნი მე ზედა-გარდამგდეს.

3(5). და ვთქუ: გან-მე-გდებულ ვარ თუალთა შენთაგან ანუ შე-ლა-მე-ვისძინოა მიხედვად ტაძარსა წმიდასა შენსა?

4(6). გარდამეცნეს წყალნი ვიდრე სულად ჩემდამდე, და უფსკრულმან მომიცვა მე უკუანაჲსენელმან, შთაჯდა თავი ჩემი ნაპრაღსა მთათასა.

ც

ღ

5 (7). დავედრი მე ქუეყანად, რომლისა მოქლონნი მისნი ვითარცა კლიტენი საუქუნენი; ოღმოვედინ განჯრწინისაგან ცხოვრებაჲ ჩემი შენდამი, უფალო ღმერთო ჩემო.

შთავედრი B

6 (8). შოკლებასა სულისა ჩემისასა უფალი მოვიქსენე, შევედინ შენ წინაშე ლოცვაჲ ჩემი ტაძრად წმიდად შენდა.

მოკლებასა ჩემგან B

7 (9). შცველთა მათ ამათა და ცრუთა მათ წყალობაჲ მათი დაუტევეს.

ამაოებისათა და სიცრუეისათა C მათ (2)]—C

8 (10). ღოლო მე ვმითა ქებისაჲთა და აღსარებისაჲთა მსხუერპლი შევწირო შენდა; შაოდენი აღვთქუ, მიგცე შენ საცხოვრებელად ჩემდა უფალსა.

მე] ჩუენ B ქებისაჲ და აღსარებისაჲ C შევწიროთ B და რავდენი B

მუჯლი იგ

მუჯლი [...] B

7*

გალობაჲ ხამთა ყრმათაჲ ხაქმილსა შინა აზარიაჲს მიერ

ლოცვაჲ, გალობაჲ ახარიაეთი B. გალობაჲ ხამთა ყრმათაჲ C

1 (26). ღურთხეულ ხარ შენ, უფალო ღმერთო მამათა ჩუენთაო, ქებულ და დიდებულ არს სახელი შენი უკუნისამდე,

უკუნისამდე]—BC

5. მოქლონნი C. აღმოედინ B. განჯრწინისაგან C. ცხოვრებაჲ BC. 7. დაჯტევს C. 8. რავდენი BC. მიქცე C. საცხოვრებელად BC.

7. 1. ქებულ C.

ღ

5 (7). შთავედრი მე ქუეყანად, რომლისა მოქლონნი ვითარცა კლიტენი საუქუნენი; და აღმოვედინ განჯრწინისაგან ცხოვრებაჲ ჩემი შენდამი, უფალო ღმერთო ჩემო.

6 (8). მოკლებასა ჩემგან სულისა ჩემისასა უფალი მოვიქსენე, და შევედინ შენ წინაშე ლოცვაჲ ჩემი ტაძრად წმიდად შენდა.

7 (9). შცველთა მათ ამათა და ცრუთა წყალობაჲ მათი დაუტევეს.

8 (10). ხოლო მე ვმითა ქებისაჲთა და აღსარებისაჲთა მსხუერპლი შევწირო შენდა; რავდენი ვილოცე, მიგცე შენ საცხოვრებელად ჩემდა უფალსა.

7*

გალობაჲ წმიდათა ხამთა ყრმათაჲ

1 (26). ღურთხეულ ხარ შენ, უფალო ღმერთო მამათა ჩუენთაო, ქებით და დიდებით არს სახელი შენი უკუნისამდე,

* გალ 7=დანიელ 3,26—3,56

C

D

2 (27). შამეთუ სამართალით ესე ყოველი ბ მ(ი)ყავ ჩუენ, რამეთუ მართალ ხარ შენ, უფალო; ყოველნი საქმენი შენნი ქეშმარიტებით გ არიან, და გზანი შენნი წრფელ არიან, და ყოველი მშჯავრი შენი მართალ არს.

3 (28). შამეთუ საშჯელი სიმართლისაჲ მოავლინე ჩუენ ზედა ყოვლისავეთჳს, რაჲ-იგი მოავლინე ჩუენ ზედა, ზედა ქალაქსა მას წმიდასა მამათა ჩუენთასა იერუსალემსა, ზეშმა-რატად და სიმართლით მოავლინე ესე ყოველი ჩუენ ზედა ცოდვათა ჩუენთათჳს.

4 (29). შამეთუ შეგცოდეთ ჩუენ, ყოვლითა-ვე უშჯულო ვიქმენით და განგიდევით ჩუენ შენგან; შცოდეთ ყოვლითურთ, მცნებათა შენთაჲ არა ვისმინეთ, არა ვიმარხეთ,

5 (30). არცა ვყავთ ვითარ-იგი შენ მამცენ ჩუენ, რაჲთამცა კეთილი მეყო ჩუენ შენგან.

6 (31). Cწ ყოველი, რომელი მოავლინე ჩუენ ზედა და ყოველი, რაოდენი მიყავ ჩუენ, სიმართლისა საშჯელითა ჰ(ყავ).

და (1)]—BC

დრამეთუ]—BC

ე მოავლინე (2)] მოაწიე C

გ და]—BC

ჩუენ ზედა] დღეს BC

ყოვლითურთ B

განგიდევით]+შენ C

ვცოდეთ ჩუენ B

რაოდენი] რომელი C
სიმართლითა B

2. სამართალით] ასეა ABC. მჯავრი B, მშჯავრი C. 3. რამეთუ] B-ში ამოშლილი უნდა იყოს. 4. ჳრჩჳლო C. ვიქმენით C. შენთა BC. 6. რავდენი B.

E

2 (27). რამეთუ მართალ ხარ შენ ყოვლისავეთჳს, რომელი-ესე მიყავ ჩუენ და ყოველნი საქმენი შენნი სიმართლით არიან, და გზანი შენნი წრფელ არიან, და ყოველი მშჯავრი შენი მართალ არს.

3 (28). და მშჯავრითა ქეშმარიტებისაჲთა ჰყავ ყოვლისა მისებრ, რაჲ-იგი მოაწიე ჩუენ ზედა და ზედა ქალაქსა ამას წმიდასა მამათა ჩუენთასა იერუსალემსა, რამეთუ ქეშმარიტად და სიმართლით მოავლინე ესე ყოველი ჩუენ ზედა ცოდვათა ჩუენთათჳს.

4 (29). რამეთუ შეგცოდეთ ჩუენ და უსჯულო ვიქმენით განდგომად შენგან; და ვცოდეთ ყოვლითურთ და მცნებათა შენთაჲ არა ვისმინეთ, არცა დავიმარხეთ,

5 (30). არცა ვყავთ ვითარ-იგი შენ მამცენ ჩუენ, რაჲთამცა კეთილი მეყო ჩუენ.

6 (31). და ყოველი, რაოდენი მოავლინე ჩუენ ზედა, და ყოველი, რაოდენი მიყავ ჩუენ, სიმართლისა საშჯელითა ჰყავ.

C

ღ

7 (32). შიმცენ ჩუენ კელთა მტერთა ჩუენ-
თასა უშჯულთა, ფიცხელთა, განდგომილთა
და კელთა მეფისა უშჯულოასათა, ძჳტარს
უფროს ყოვლისა ქუეყანისა მიმცენ ჩუენ.

8 (33). და არა არს ჟამი აღლებად პირისა
ჩუენისა, ჸამეთუ სირცხული და ყუედრებაჲ
შეიქმნა მონათა შენთა ზედა და მსახურთა
შენთა.

9 (34). ნუ მიმცემ ჩუენ სრულიად სახელისა
შენისათჳს, ნუ განაქარვებ აღთქუმასა შენსა

10 (35). და ნუ განმაშორებ წყალობასა შენსა
ჩუენგან Ⴀბრაჰამისთჳს საყუარელისა შენისა, იდ
ისაკ მონისა შენისა და ისრაელ წმიდისა
შენისა,

11 (36). ჸომელთა ეტყოდე და სთქუ: განვა-
მრავლო ნათესავი თქუენი ვითარცა ვარ-
სკულაენი ცისანი და ვითარცა მქჳშაჲ ზღჳს
კიდისაჲ.

12 (37). Ⴀა აწ, უფალო, შეემცირდით ჩუენ
ყოველთა უფროს წარმართთა და ჩუენ და-
გლაზაკებულ ვართ ყოველსა ქუეყანასა ზედა
დღეს ცოდვათა ჩუენთათჳს,

7. ჳმჩულოთა C. ჳშჯულოასათა C. უჳროს BC. 8. აღებად BC. სირცხული C. 10. აბრა-
მისთჳს C. 11. სთქვ C. ვარსკულაენი C. ქჳშაჲ BC. 12. შეემცირდით B. უჳროს C. დაგ-
ლაზაკებულ C.

ღ

7 (32). და მიმცენ ჩუენ კელთა მტერთა უშჯულოთა, ფიცხელთა, განდგომილ-
თა და მეფისა ცრუასათა და უძრგისისა უფროს ყოვლისა ქუეყანისა.

8 (33). და აწ არა არს ჟამი აღებად პირისა ჩუენისა, სირცხული და ყუედრე-
ბაჲ შექმნა მონათა შენთა ზედა და მსახურთა შენთა ზედა.

9 (34). ნუ მიმცემ ჩუენ სრულიად სახელისა შენისათჳს და ნუ განაქარვებ
აღთქუმასა შენსა

10 (35). და ნუ განმაშორებ წყალობასა შენსა ჩუენგან აბრაჰამისთჳს საყუარე-
ლისა შენისა და ისაკ მონისა შენისა და ისრაელ წმიდისა შენისა,

11 (36). რომელთა ეტყოდე განმრავლებად ნათესავისა მათისა ვითარცა ვარ-
სკულაენი ცისანი და ვითარცა ქჳშაჲ ზღჳს კიდისაჲ.

12 (37). რამეთუ შეემცირდით ჩუენ, მეუფეო, ყოველთა უფროს წარმართთა
და დაგლაზაკებულ ვართ ყოველსა ქუეყანასა ზედა დღეს ცოდვათა ჩუენთათჳს,

C

D

- 13 (38). შა არა არს ეამსა ამას მთავარ, იზ მთავარ და B
წინაწარმეტყუელ და წინამძღუარ, არცა სა- იწ
კუერთხნი ვერძთანი, არცა საკუმეველი, არცა ვერძთანი] მსხუერპლთანი
ადგილი მსხუერპლისაჲ შეწირვად შენ წინა- BC მსხუერპლისა B
შე და პოვნად წყალობისა.
- 14 (39). არამედ თავითა დამდაბლებუ- ით
ლითა და სულითა გლახაკებისაჲთა შე-მცა- კ
წირულ ვართ ჩუენ ვითარცა საკუერთხნი
ვერძთანი, ზუარაკთანი და ვითარცა ბევ- ვერძთანი] მსხუერპლთანი
რეულნი კრავთა მართებულთანი, BC
- 15 (40). ზგრე შეწირულ იყავნ მსხუერპლი კა
ესე ჩუენი დღეს შენ წინაშე, რაჲთა სრულ კა
ვიყვნეთ ჩუენ შემდგომად შენსა და რაჲთა
არა პრცხუნოდის ყოველნი რომელნი გესვენ ყოველთა BC
შენ.
- 16 (41). არა შეგიდგთ შენ ყოვლითა გუ- კბ
ლითა ჩუენითა, მეშინის ჩუენ შენგან, ვეძიებთ კბ
პირსა შენსა. უფალო, ნუ მარცხუნ ჩუენ, გუეშინის C
- 17 (42). არამედ შენ ყავ წყალობაჲ შენი კვ
ჩუენ თანა სიტკბოებითა შენითა და მრავ- კვ
ლითა წყალობითა შენითა. ჰყავ C

13. წინაწარმეტყუელ C. საკმეველი A, საკმეველი C. საკუერთხნი] კუერთხნი C. მსხუერპლი-
საჲ C. 14. სულითა C. გლახაკებისაჲთა BC. ზარაკთანი B. 15. შეწირულ C. ვიყვნეთ B, ვიყვ-
ნეთ C. ზგ' შენდა A. რცხუნოდის C. 16. შეგიძთ B. გუეშინის C. ნუ C.

D

- 13 (38). და არა არს ეამსა ამას მთავარ და წინაწარმეტყუელ და წინამძღუარ,
არცა საკუერთხნი, არცა მსხუერპლი, არცა შესაწირავი, არცა საკუმეველი,
არცა ადგილი შეწირვად შენ წინაშე და პოვნად წყალობისა.
- 14 (39). არამედ თავითა დამდაბლებულითა და სულითა გლახაკებისაჲთა
შე-მცა-წირულ ვართ ჩუენ ვითარცა საკუერთხნი ვერძთანი, ზუარაკთანი
და ვითარცა ბევრეულნი კრავთა პოხიერთანი.
- 15 (40). ვგრეთ შეწირულ იყავნ მსხუერპლი ესე ჩუენი დღეს შენ წინაშე, რაჲთა
სრულ ვიყვნეთ ჩუენ შემდგომად შენსა, რამეთუ არა არს სირცხული მოსავთა
შენთაჲ.
- 16 (41). და აწ შეგიდგთ შენ ყოვლითა გულითა და მეშინის ჩუენ შენგან და
ვეძიებთ პირსა შენსა. ნუ მარცხუნ,
- 17 (42). არამედ შენ ყავ ჩუენ თანა სიტკბოებითა შენითა და მრავლითა
წყალობითა შენითა.

C

Q

18 (43). ლანმარინენ ჩუენ საკრველებითა კდ
შენითა და დიდებულ ყავ სახელი შენი, უფალო.

19 (44). შაჯთა ჰრცხენოდის ყოველნი, კე
რომელნი შეაჩუენებენ მონათა შენთა ძვრსა,
სირცხვლეულ იქმნედ მძლავრებანი მათნი, კვ
და ყოველი ძლიერებაჲ მათი შეიმუსრენ.

20 (45). შა გულისხმა-ყვედ, რამეთუ შენ კზ
უფალი ღმერთი მხოლოჲ მალალ და დიდე-
ბულ ხარ ყოველსა ზედა სოფელსა.

21 (46). შა არა დასცხრებოდეს მსახურნი კწ
იგი მეფისანი, რომელთა შესთხინეს სამნი იგი
ყრმანი აღზებულსა მას საჯუმისა, ტგ- კთ
ზებდეს იგინი საჯუმისა მას ნაფთსა, ფის-
სა, ნაძქძსა და ნახლეგსა.

22 (47). ტღვიდოდა და აღმალღდებოდა ალი ლ
იგი ზედა საჯუმისა მას ორმოც და ცხრა
წყრთა,

23 (48). შოვიდოდა და მოეხუეოდა და შე- ლა
სწუეიდა ყოველთა, რაოდენთა ჰპოვებდა ქალ-
ღვეელთაგანსა გარემოჲს საჯუმისა მას.

ჰყავ BC

ყოველთა BC

რომელთა C

იქმნენ BC

გულისხმა-ყონ BC

ღმერთი]—C

მას შინა BC

18. საკურველებითა C. 19. რცხენოდის C. სირ[ცხვლეულ C. 20. გკლისხმა-ყონ C. 21. შეს-
თხინეს AB, შესთხინეს C. აგზებულსა B, აგზებულსა C. საჯუმისა (1, 2) C. ნაფთსა B.
22. ავიდოდა BC. ამაღლღდებოდა BC. 23. შესწვიდა B, შესწვიდა C. რაოდენ C, რავდენ-
თა B. ჰპოებდა BC. საჯუმისა C.

R

18 (43). განმარინენ ჩუენ საკრველებითა შენითა და დიდებულ ყავ სახელი
შენი, უფალო.

19 (44). და ჰრცხენოდენ ყოველთა, რომელნი შეაჩუენებენ მონათა შენთა
ძვრსა, და სირცხვლეულ იქმნედ ყოველნი მძლავრებანი მათნი, და ყოველი
ძლიერებაჲ მათი შეიმუსრენ.

20 (45). და გულისხმა-ყვედ, რამეთუ შენ უფალი ღმერთი მხოლოჲ მალალ და
დიდებულ ხარ ყოველსა ზედა სოფელსა.

21 (46). და არა დასცხრებოდეს მსახურნი იგი მეფისანი, რომელთა შესთხინეს
იგინი, აგზებდეს იგინი საჯუმისა მას შინა ნაფთსა, ფისსა, ნაძქძსა და ნა-
ხლეგსა.

22 (47). და ალატყდებოდა ალი იგი ზედა საჯუმისა მას ორმოც და ცხრა
წყრთა,

23 (48). და მიმოვლო და შეწუნა რაოდენნი პოვნა ქალღვეელთაგანნი გარე-
მოჲს საჯუმისა მას.

C

D

24 (49). შას ეამსა გარდამოყდა ანგელოზი ლბ
უჟლისაჲ შორის აზარიეთსა და მიმოდაყარა
ალი იგი საჯუმილისა მისგან ცეცხლისაჲსა.

25 (50). ჟო შორის საჯუმილსა მას ცეცხ- ლგ
ლისასა და ალისასა ვითარცა ქარი ცუარისაჲ
რად ნიავინ; Cრა შეეხებოდა მათ რადთურ- ლდ
თით ცეცხლი იგი, არა შეაწუხებდა, არცა
ავნებდა რას.

26 (51). შას ეამსა სამნივე იგი ყრმანი ვი- ლე ეამსა შინა C
თარცა ერთითა პირითა უგალობდეს, აკურ-
თხევდეს, ადიდებდეს ლმერთსა შორის საჯუ-
მილსა მას და იტყოდეს: ერთისა BC უგალობდეს]—B

27 (52). ჟურთხეულ ხარ შენ, უფალი ლმერ- ლგ
თი მამათა ჩუენთაჲ, ქებულ, დიდებულ და აღ-
მალლებულ უკუნისამდე, ჟურთხეულ არს სა- ლზ
ხელი წმიდაჲ დიდებისა შენისაჲ, ქებულ,
დიდებულ და აღმალლებულ უკუნისამდე. და დიდებულ B

24. მიდაყარა C. საჯუმილი]სა C. 25. მას შინა B. რადთურთ C. შეაწუხებდა C. 26. საჯუმილ-
სა C. მას შინა ABC. 27. კურთხეულ C. ამალლებულ (1, 2) B, ამალლებულ (1) C. ქებულ (2) C.
ამალლებულ (2) C.

E

24 (49). ხოლო ანგელოზი უფლისაჲ გარდამოყდა შორის აზარიეთსა საჯუმი-
ლად და მიმოდაყარა ალი იგი ცეცხლისაჲ საჯუმილისა მისგან.

25 (50). და ყო შორის საჯუმილისა მის ვითარცა ქარი ცუარისაჲ რად ნიავინ;
და არა შეეხო მათ რადთურთით ცეცხლი იგი, არცა შეაწუხნა, არცა შეაურ-
ვა მათ.

26 (51). მაშინ სამნივე იგი ვითარცა ერთისა პირითა უგალობდეს და აკურთხე-
დეს და ადიდებდეს ლმერთსა შორის საჯუმილსა მას და იტყოდეს:

გალობა წმიდათა ხამთა ყრმათაჲ

27 (52). კურთხეულ ხარ შენ, უფალო ლმერთო მამათა ჩუენთარ, და უფროჲ-
სად ქებულ და უფროჲსად ამალლებულ უკუნისამდე, და კურთხეულ არს სახელი
წმიდაჲ დიდებისა შენისაჲ და უფროჲსად ქებულ და უფროჲსად ამალლებულ
უკუნისამდე.

ჯ

ღ

28 (53). ზურთხეულ ხარ შენ ტაძარსა წმი- ლს დასა დიდებისა შენისასა, ქებულ, დიდებულ და აღმალლებულ უკუნისამდე.

29 (54). ზურთხეულ ხარ შენ, რომელი ჰზი ღთ ქერობინთა და ჰხედავ უფსკრულთა, ქებულ, დიდებულ და აღმალლებულ უკუნისამდე.

30 (55). ზურთხეულ ხარ შენ საყდართა ზედა მ სუფევისა შენისათა, ქებულ, დიდებულ და აღმალლებულ უკუნისამდე.

31 (56). ზურთხეულ ხარ შენ სამყაროსა ზედა მა ცასა ცათასა, ქებულ, ჯურთხეულ, დიდებულ და უფროჲსად აღმალლებულ უკუნისამდე- ამენ.

მუგლი მა

შენ, რომელი ჰსუფევ BC სამყაროსა ზედა]—C დიდებულ, ჯურთხეულ C ამენ]—BC

მუგლი მა B

8*

გალობაჲ სამთა ყრმათაჲ B. გალობაჲ სანატრელთაჲჟ მათი C

1 (57). ჯკურთხევდით ყოველნი საქმენი უფ- ა ლისანი უფალსა; უფალსა, უგალობდით და უფროჲსად (ა)ამალლებდით მას უკუნისამდე B

28. ამალლებულ BC. 29. ხედავ BC. ამალლებულ BC. 30. შენისასა A. ქებულ C. დიდებულ C. ამალლებულ BC. 31. ჰსუფევ C. ამალლებულ BC. ამენ] მიწერილია წერილად, სინგურით A. 8. ხათ. A'ს სათაური არა აქვს, ოღონდ პირველი სიტყვის წინ სინგურით პატარა ვარსკვლავია გამოყვანილი.

ღ

28 (53). ჯურთხეულ ხარ შენ ტაძარსა წმიდასა დიდებისა შენისასა და უფროჲსად ქებულ და უფროჲსად ამალლებულ უკუნისამდე.]

29 (54). ჯურთხეულ ხარ შენ, რომელი ჰზი ქერობინთა და ხედავ უფსკრულთა და უფროჲსად ქებულ და უფროჲსად ამალლებულ უკუნისამდე.]

30 (55). ჯურთხეულ ხარ შენ საყდართა ზედა დიდებისა სუფევისა შენისათა და უფროჲსად ქებულ და უქროჲსად ამალლებულ უკუნისამდე.]

31 (56). ჯურთხეულ ხარ შენ სამყაროსა ზედა ცათასა და უფროჲსად ქებულ და უფროჲსად ამალლებულ უკუნისამდე.

8*

გალობაჲ წმიდათა სამთა ყრმათაჲ

1 (57). აკურთხევდით ყოველნი საქმენი უფლისანი უფალსა, უგალობდით და უფროჲსად აამალლებდით მას უკუნისამდე;

* გალ. 8=დანეღ 3,57—3,88

C

ჟ

2 (59/58). სკურთხეველით ცანი და ანგე- ბ
ლოზნი უფლისანი უფალსა;

3 (60/61). სკურთხეველით წყალნი ყოველნი გ
ზესკენელს ცათანი, ძალნი უფლისანი უფალსა;

ზესკენელ BC

4 (62/63). სკურთხეველით მზე და მთოვარე, დ
ვარსკულავნი ცისანი უფალსა;

5 (64/65). სკურთხეველით წვემა და ცუარი, ე
ყოველნი ქარნი უფალსა;

6 (66/71). სკურთხეველით ცეცხლი და ცხე- ვ
ლი, ღამენი და დღენი უფალსა;

7 (72/67). სკურთხეველით ნათელი და ბნე- ზ
ლი, ყინელი და ტფილი უფალსა;

8 (70/73). სკურთხეველით თრთული და თოვ- მ
ლი, ელვანი და ღრუბელნი უფალსა;

9 (74/75). სკურთხეველით ქუეყანაჲ, [მთანი თ აკურთხეველით BC
და ბორცუნი] უფალსა;

4. ვარსკლავნი C. 5. ცუარი C. 8. თრთული B, თრთული C. 9. A-ში „მთანი და ბორცუნი“-ს
მაგიერ შეტდომით სწერია „ბლუჲა და მდინარენი“, როგორც მომდევნო მუხლშია. ჩანს, გა-
დამწერს თვალი გადასცდენია და ორჯერ დაუწერია ერთი და იგივე სიტყვები. ბორცნი BC.

ჟ

2 (59/58). აკურთხეველით ცანი და ანგელოზნი უფლისანი უფალსა, უგ[ალობ-
დით და უფროჲსად აღამაღლებდით მას უკუნისამდე];

3 (60/61). აკურთხეველით წყალნი ყოველნი ზესკენელს ცათანი, ყოველნი ძალ-
ნი უფალსა, უგალობდით და უფროჲსად [აღამაღლებდით მას უკუნისამდე];

4 (62/63). აკურთხეველით მზე და მთოვარე, ვარსკულავნი (ცისანი) უფალსა,
უგალობდით და [აღამაღლებდით მას უკუნისამდე];

5 (64/65). აკურთხეველით ყოველი წვემა და ცუარი, ყოველნი ქარნი უფალსა,
უგალობდით და უფროჲსად აღამაღლებდით მას უკუნისამდე];

6 (66/71). აკურთხეველით ცეცხლი და სიციხე, ღამენი და დღენი უფალსა,
უგალობდით და უფროჲსად [აღამაღლებდით მას უკუნისამდე];

7 (72/67). აკურთხეველით ნათელი და ბნელი, ყინელი და ტფილი უფალსა,
უგალობდით და უფროჲსად აღამაღლებდით მას უკუნისამდე];

8 (70/73). აკურთხეველით თრთული და თოვლი, ელვანი და ღრუბელნი
უფალსა, უგალობდით [და უფროჲსად აღამაღლებდით მას უკუნისამდე];

9 (74/75). აკურთხეველით ქუეყანაჲ, მთანი და ბორცუნი უფალსა, [უგალობ-
დით და უფროჲსად აღამაღლებდით მას უკუნისამდე];

C

ჟ

10 (76/78). **ს**კურთხევდინ ყოველი მცენარე ი აკურთხევდით BC
ქუყყანისაჲ, ზღუაჲ და მდინარენი უფალსა.

11 (77/79). **ს**კურთხევდინ წყაროები, ვე- ია აკურთხევდით BC
შაპნი და ყოველნი, რაჲ იძრვიან წყალთა
შინა, უფალსა;

12 (80/81). **ს**კურთხევდით მფრინველნი ცი- იბ
სანი, მკეცნი და ყოველნი პირუტყუნნი უფალ-
სა;

13 (82/83). **ს**კურთხევდით ძენი კაცთანი, იგ აკურთხევდინ ისრაელი უფალსა, აკურთხევდინ]—BC

14 (84/85). **ს**კურთხევდით მღვდელნი უფ- იღ
ლისანი, მონანი უფლისანი უფალსა;

15 (86/87). **ს**კურთხევდინ სულელები და სულ- იე აკურთხევდით BC
ნი მართალთანი, ღირსნი და მდაბალნი გუ- გულითა]—C
ლითა უფალსა;

10. ზღუა B, ზღუა C. 11. წყაროებით B. 12. მფრინველნი C. პირუტყუნი C. 15. სულელები C.
სკლნი C. ღირსნი C.

ჟ

10 (76/78). აკურთხევდით ყოველი მცენარე ქუყყანისაჲ, ზღუაჲ და მდინარენი
უფალსა, უგალობდით და უფ[როგსად აღამაღლებდით მას უკუნისამდე];

11 (77/79). აკურთხევდით წყაროები, ვეშაპნი და ყოველნი იძრვისნი წყალთა
შინა უფალსა, უგალობდით და უფროგსად აღამაღლებდით მას უკუნისამდე];

12 (80/81). აკურთხევდით ყოველნი მფრინველნი ცისანი, მკეცნი და ყოველნი
პირუტყუნნი უფალსა, უგალობდით და უფროგსად აღამაღლებდით მას უკუ-
ნისამდე];

13 (82/83). აკურთხევდით ძენი კაცთანი, ისრაელი უფალსა, უგალობდით და
უფროგსად აღამაღლებდით მას უკუნისამდე];

14 (84/85). აკურთხევდით მღვდელნი უფლისანი, მონანი უფლისანი უფალსა,
უგალობდით და უფროგსად აღამაღლებდით მას უკუნისამდე];

15 (86/87). აკურთხევდით სულელები და სულნი მართალთანი, ღირსნი და მდა-
ბალნი გულითა უფალსა; [უგალობდით და უფროგსად აღამაღლებდით მას
უკუნისამდე];

C

D

16 (88). აკურთხევდით ანანია, აზარია, მი- იგ
საშლ უფალსა.

უფალსა, უგალობდით და
უფროჲსად (ა)ამაღლებდით
მას უკუნისამდე B

მუქლი იგ

9a*

გალობაჲ მარიამისი, წმიდისა ღმრთის-მშობელი-
საჲ, ლუკაჲს თავისა სახარებაჲ

გალობაჲ მარიამისი, წმიდისა
ღმრთის-მშობელისაჲ B გალობაჲ
მარიამისი C

1 (46). Ⴀდიდებს სული ჩემი უფალსა. ა

2 (47). და იხარებდინ სული ჩემი ღმრთისა
მიმართ მაცხოვრისა ჩემისა,

3 (48). შამეთუ მოჰხედა სიმდაბლესა ზედა ბ მოხედნა B
მწევლისა თჳსისასა; Ⴀჰა ესერა ამიერითგან გ
მნატრიდეს მე ყოველი თესლები;

4 (49). შამეთუ ყო ჩემ თანა დიდებული დ დიდებულმან, ძლიერ და
ძლიერმან; წმიდა არს სახელი მისი, წა C

16. მისაღლ B, მისაელ C.

9a. 2. სული C. 4. დიდებულმან C.

D

16 (88). აკურთხევდით ანანია, აზარია, მისაილ უფალსა. აკურთხევდით მო-
ციკულნი, წინაწარმეტყუელნი და მოწამენი უფალსა, [უგალობდით და უფ-
როჲსად აღაჰაღლებდით მას უკუნისამდე].

ვაკურთხევთ მამასა და ძესა და წმიდასა სულსა, უფალო. ვაქებთ, ვაკურთხ-
ევთ, თაყუანის-ვსცემთ უფალსა აწ და მარადის და უკუნითი უკუნისამდე, აწ
უფალსა.

9a*

გალობაჲ წმიდისა ღმრთის-მშობელისაჲ

1 (46). ადიდებს სული ჩემი უფალსა.

2 (47). და ვანიხარა სულმან ჩემმან ღმრთისა მიმართ მაცხოვრისა ჩემისა,

3 (48). რამეთუ მოხედნა სიმდაბლესა ზედა მწევლისა თჳსისასა, რამეთუ აჰა
ესერა ამიერითგან მნატრიდენ მე ყოველნი ნათესაენი;

4 (49). რამეთუ ყო ჩემ თანა დიდებული ძლიერმან, და წმიდა არს სახელი
მისი,

* გალ. 9a = ლუკა 1,46-1, 55.

ტ

ღ

5 (50). და წყალობად მისი თესლითი თეს-
ლადმდე მოშიშთა მისთა ზედა.

6 (51). ყო სიმტკიცითა მკლავისა თვისისაჲ ე
თა; განაბნინა ამპარტავანნი გონებითა გულ-
თა მათთაჲთა;

7 (52). ჴარდამოსთხინა ძლიერნი საყდარ- ვ
თავან, აღამალლნა მდაბალნი;

8 (53). მშიერნი აღავსნა კეთილითა და მდი-
დარნი განავლინნა ცუდნი;

განავლინნა] განაბნინა BC

9 (54). შეიწყნარა ისრაელი, მონაჲ თვისი, ზ
მოკსენებად წყალობისა თვისისა;

10 (55). ჴითარცა ეტყოდა მამასა ჩუენსა ო
აბრაჰამსა და ნათესავსა მისსა უკუნისამდე.

მუჯლი ო

მუჯლი [...] B

9 ხ*

გალობად ჴაქარიამხი, მამისა. იოვანხნი, ლუ-
კას ხახარებისაჲვე

გალობად ჴაქარიამხი, იოვანეს მამისა B. სათ. — C

1 (68). მურთხეულ არს უფალი ღმერთი ის- ა
რაელისაჲ, რამეთუ მოგუხედა და ყო ქსნაჲ
ერისა თვისისაჲ;

მომხედა C, მოგუხედნა B

5. თესლამდე C. 6. განაბნინა AB, გაბნივნა C. აპარტავანნი C. 7. გარდამოსთხინა AB, გარდამოსთხივნა C. 8. განაბნინა C. ცდნა C. 9. მოკსენებად C. თვისისა B. 10. აბრაჰამსა C. 9 ხ. 1. მოგუხედნა B.

ღ

5 (50). და წყალობად მისი ნათესავითი ნათესავამდე მოშიშთა მისთა ზედა.
6 (51). ყო სიმტკიცე მკლავითა თვისითა; განაბნინა ამპარტავანნი გონებითა
გულთა მათთაჲთა;

7 (52). დაამკუნა ძლიერნი საყდართავან და აღამალლნა მდაბალნი;

8 (53). მშიერნი აღავსნა კეთილითა და მდიდარნი განავლინნა ცუდნი;

9 (54). შეეწია ისრაელსა, მონასა თვისსა, მოკსენებად წყალობისა;

10 (55). ვითარცა ეტყოდა მამათა ჩუენთა აბრაჰამსა და ნათესავსა მისსა საუ-
კუნელ.

9 ხ*

წინაწარმეტყუელებად ჴაქარიამხი, წინამორბედისა მამისაჲ

1 (68). კურთხეულ არს უფალი ღმერთი ისრაელისაჲ, რამეთუ მოხედნა და ყო
ქსნაჲ ერისა თვისისაჲ.

C

ღ

2 (69). Ⴀღკვდგინა ჩუენ რქაჲ ცხორებისაჲ ზ შორის სახლსა მას დავეითის მონისა თჳსისასა;

3 (70). ჴითარცა იტყოდა პირითა წმიდათაჲთაჲთაჲთა საუკუნოდ წინაწარმეტყუელთა მისთაჲთაჲთა

4 (71). ჴამოკნასა მტერთა ჩუენთაგან და ღ კელთაგან ყოველთა მოძულეთა ჩუენთაჲსა;

5 (72). ჳოფად წყალობისა მამათა ჩუენთა ე თანა, მოკსენებად შჯული წმიდაჲ მისი;

6 (73). ჳიცით, რომელ ეფუცა აბრაჰამსა, ე მამასა ჩუენსა, მოცემად ჩუენდა

7 (74). უშიშად ჳსნად კელთაგან მტერთა ჩუენთაჲსა,

8 (75). შსახურებად მისა ლირსებით და სი- ჴ მართლით წინაშე მისა ყოველთა დღეთა ცხორებისა ჩუენისათა.

9 (76). Ⴀა შენ, ყრმაო, წინაწარმეტყუელ Ⴀ მალლის იწოდო, რამეთუ წარსდ[ღ]უე შენ წინაშე პირსა უფლისასა განმზადებად გზათა მისთა,

იტყოდა BC

მტერთა ჩუენთაგან] მტერ-
თასა C, მ. ჩუენთაჲსა B

ღა] აწ BC .შენ]—C
იწოდე BC

4. ჩუენთასა C. 5. შჩხლი C. 6. ეფუცა C. აბრაჰამსა C. 9. წარსტუე A, წარდღუე C.

ღ

2 (69). და აღმიდგინა ჩუენ რქაჲ ცხორებისაჲ შორის სახლსა მას დავეითის მონისა თჳსისასა;

3 (70). ვითარცა იტყოდა პირითა წმიდათაჲთაჲთა საუკუნითგან წინაწარმეტყუელთა მისთაჲთა

4 (71). ცხორებასა მტერთა ჩუენთაგან და კელისაგან ყოველთა მოძულეთა ჩუენთაჲსა;

5 (72). ყოფად წყალობისა მამათა ჩუენთა თანა და მოკსენებად შჯული წმიდაჲ მისი;

6 (73). ფიცით, რომელ ეფუცა აბრაჰამსა, მამასა ჩუენსა, მოცემად ჩუენდა

7 (74). უშიშად ჳსნად კელთაგან მტერთა ჩუენთაჲსა,

8 (75). მსახურებად მისა ლირსებით და სიმართლით წინაშე მისსა ყოველთა დღეთა ცხორებისა ჩუენისათა.

9 (76). და შენ, ყრმაო, წინაწარმეტყუელ მალლის იწოდო, რამეთუ წარსდღუე შენ წინაშე პირსა უფლისასა განმზადებად გზათა მისთა,

C

ღ

10 (77). შოცემად მეცნიერებაჲ ცხორებინათ
საჲ ერსა თჳსსა მოტევებითა ცოდვათა ჩუენ-
თაჲთა,

მიცემად C
•

11 (78). შოწყალებითა და წყალობითა ო
ღმრთისა ჩუენისაჲთა, რომლითა გუეჩუენა
ჩუენ მზღ იგი აღმომავალი მალლით

მეჩუენა C
მომავალი C

12 (79). ჴამოჩინებად მათ ზედა, რომელნი ო
სხენან ბნელსა და აჩ[რ]დილთა სიკუდილისა-
თა, ჴაჲთა წარუმართოს ფერკთა ჩუენთა გზა-
სა მას მშუღობისასა.

წარგუმართოს BC
მას]—C

[მუჯლი ოჲ]

11. მეჩუენა C. 12. სხენა C. აჩდილთა A. ჴამოჩინებად მათ ზედა, რომელნი სხენან ბნელსა
და აჩრდილთა სიკუდილისათა] ჴამოჩინილია B-ში. მშუღობისასა C.

ღ

10 (77). მოცემად მეცნიერებაჲ ცხორებისაჲ ერსა თჳსსა მოტევებითა ცოდ-
ვათა მათაჲთა,

11 (78). მოწყალებითა წყალობისა ღმრთისა ჩუენისაჲთა, რომელთა მიერ
მომხედნა ჩუენ აღმომავალმან მალლით

12 (79). ჴამოჩინებად მათ ზედა, რომელნი სხენან ბნელსა და აჩრდილთა სი-
კუდილისათა, და წარმართებად ფერკთა ჩუენთა გზასა მშუღობისასა.

და ესრეთ ვითარცა თუსით გონებით უგალობს ფსალმუნითა და იტყვს მეათესა ფსალმუნსა: **მ**ფალსა ვესაე; ვითარ ეტყვს სულსა ჩემსა, და მეერგასინესა ფსალმუნსა, ვითარცა რეცა თუ თუსთა ცოდვათათვის და სინანული-სათვის [v] იტყვს ყოველთა ფსალმუნთა, გამოაცხადებს და იტყვს: შიწყალე მე, ღმერთო, დიდითა წყალობითა შენითა. და ესრეთ ყოველთა ფსალმუნთა ვითარმცა კაცი ვალობით შეასხამნ თავისა მაგიერ ერგასის და სამსა, ნე, ნვ რმა—რაჟამს ვინნე ფსალმუნებნ, არა თუ ვითარმცა ვინ სხუაჲ განრებულ არნ და იტანჯებინ, გინა თუ ჰმადლოზნ და ევედრებინ და აკურთხევენ, არამედ თუსით გონებით უგალობნ და აღიდებნ ღმერთსა და თუსი იგი სიტყუაჲ ამსახურის და წინაწარმეტყუელებნ და ესრეთ მიწვეულ ყოველთა ფსალმუნთაგან უფროსსა გულისხმის-ყოფად აღძრვად სულითა ჩუენითა და გონებითა ლოცვად. ესრეთ შეიპრაცხოთ, ვითარმცა ჩუენ ვართ რომელნი ღმერთსა ვჰწარახავთ მოსაგნებელად საქმეთა ჩუენთა და წარმატებად საქმეთა ჩუენთა.

ესრეთ იტყოდა ნეტარი იგი ბერი, ვითარმედ: მოვილე [ნ] ნიქი ესე მამათა სიტყუთა მეცნიერებისაჲთა, ვითარცა ჩუენ მიერი ქებული; ამისთვისცა მოსლვაჲ თუსი ჯელითა ფსალმუნთაჲთა გუაუწყვა ჩუენ, რაჲთა მათ მიერ სრულებაჲ და ზეცისა წარმატებულებაჲ კაცთა უჩუენოს.

ესრეთ არს გამოძიებაჲ ფსალმუნთაგან, გულისხმის-ყოფაჲ სიმართლისაჲ და სრბაჲ სულიერებისა ცნობითა. რომელსა უნდეს ზედა-მიწვენაჲ, ადვილად მიემთხვოს, პოვოს მას თანაცა თითოეულად ფსალმუნსა შინა სულთა წამალი კურნებისაჲ და რაჲთა ერთბამად აღწერილი სამართალი ვთქუათ.

ყოველნი საღმრთონი წიგნი სამოძღურებელად და სასწავლელად არიან, წარმატებაჲ საქმეთა კეთილთაჲ რჩულსა ჰეშმარიტსა. ხოლო წიგნი ფსალმუნთანი გუასწავებენ, თუ ვითარ ჯერ-არს [v] მოყვანებაჲ სულისაჲ სიმართლედ, ვითარცა-იგი ვის უნებნ წინაშე მეუფისა შესლვაჲ და თაყუანის-ცემაჲ მისა, და ვიეთნიმე წინამძღუარ იქმნიან და ასწავიან თაყუანის-ცემაჲ და სახედ-სახედი კარგი და სიტყვს-გებაჲ, ვითარ ჯერ-არს მეცნიერებით შჯუ-ლითა წესიერად აღსრულებად, და უკუეთუ მცირედ რაჲთმე დააკლოს და არა წინამძღუარისა მის მოძღურებისაებრ მივლოს; ვითარცა უგუნური განვარდეს პირისაგან მეუფისა. ეგრეთცა წიგნი ფსალმუნთანი: ვის უნდეს წარმატებულად სლვად და ნიმსგავსებად მახოვარისა კორციელებრ სლვათა მისთა, ჯერ-არს მოთმინებით, ჯელის შეყოფით, ვალობით, შესიმითა ფსალმუნთაჲთა ვითარ ზრახვით აღძრვად სულისა მეცნიერებაჲ, ძალ უც [?] მას შინა შემთხუევად უფლისა ჩუენისა იესუ ქრისტსი. რამეთუ არს მას შინა გამოთქუებაჲ, არს მას შინა სწავლაჲ იგავთაჲ და წინაწარმეტყუელებაჲ და ლოცვაჲ და აღსაარებაჲ.

და არიან გამოთქუჰანი თხრობათანი: **ი**მ **ა**ნა უთარობენ; **მ**დ **ლ**მო-თქუნ; **მ**მ **ს**მინეთ ესე; **ო**ბ **ო**ითარ კეთილ არს; **ო**ზ **კ**რძალეთ ერი ჩემი; **პ**მ **ჩ**ყალობათა; **რ**თ **ა**რქუა უფალმან უფალსა ჩემსა; **რ**იგ¹ **მ**გალობდით ყოველი

თესლები: **აკვ** წრა, თუმცა უფალმან აშშნა სახლი; **არღ** შდინარეთა ზედა.

და არიან რომელნი ლოცვასა ასწავებენ: **არლა** შოიჯსენე, უფალო, დავით: **არმა** ყმითა ჩემითა უფლისა მიმართ; **ივ** სმინე უფალო სიმართ...; **აზ** წლდევინ ღმერთი; **პთ**¹ **აჟ**ფალო, შესავედრებელ მეყავ ჩუენ; **რა** **აჟ**ფალო, ისმინე ლოცვისა.

და ვითარცა რეცა თუ მიმთხუევად ლოცვაჲ და ვედრებაჲ: **ე** სიტყუათა ჩემთაჲ ისმი...; **ვ** უფალო, ნუ გულის წყრო...; **ზ** **აჟ**ფალო ღმერთო ჩემო, შენ გესავ; **[v]** **ი**ა შაცხოვნე მე, ღმერთო, რამეთუ მოაკლ...; **იბ** ზიდრემდის, უფალო, დამივიწ...; **ივ** შეგიყუარო შენ, უფალო; **კ**ა იმერთო, ღმერთო ჩემო, მომხე...; **კვ**² შენდამი, უფალო, ვმა-ვყავ; **ლ** შენ უფალო, გესავ, ნუ; **ლა** ჩეტარ არიან, რომელთა მიეტევ...; **ლზ** **აჟ**ფალო, ნუ გულის წყრო...; **მბ** შისაჯე მე, ღმერთო და საჯე; **ნვ** იმერთო, სახელითა შენითა; **ნდ** **ჟ**ურად-იღე, ღმერთო, ლოცვი...; **ნე** შიწყალე მე, ღმერთო, რამეთუ დამთ...; **ნვ** შიწყალე მე, ღმერთო, მიწყალე; **ნშ** შიჯსენ მე მტერთა ..; **ნთ** იმერთო, განმთხიენ და აღ...; **ა** შეგესემინ ღმერთსა ჩემი ლოცვაჲ; **აგ** შეგესემინ, ღმერთო, ლოცვისა; **პბ** იმერთო, ვინ გემსავსოს შენ; **პვ**³ შოყავ, უფალო, ყური; **პზ** **აჟ**ფალო ღმერთო ცხორებისა ჩემი...; **არლთ** ლანმარინე მე, უფალო, კაცსა; **არმ** **აჟ**ფალო, ლალდ-გყავ შენდა...; **არმბ** **აჟ**ფალო, შეგესემინ ლოცვი...

და შემთხუევად რად და მადლობად: **არლშ** **აჟ**ფალო, განმიცადე და მიცან.

ხოლო თჯიერ შემთხუევისა: **გ** **აჟ**ფალო, რად განმრავლდეს; **კე** შისაჯე მე, უფალო, რამეთუ მე უბიწო; **აშ** შაცხოვნე მე, ღმერთო, რამეთუ შევი...; **ათ** იმერთო, შეწვენასა ჩემსა; **ათ** შენ უფალო, გესავ, ნუ; **ათგ** შად განგვშოვრენ ჩუენ; **ათშ** იმერთო, შევიდეს წარმართ...; **ათთ** შომელი ჰმწყსი ისრაელსა, მოიხილე; **[8]** **არშ** იმერთო, ქებასა ჩემსა; **არკბ** შენდამი, უფალო, აღვიხი...; **არკვ**⁴ ჩეტარ არიან რომელთა ეში...; **არიშ** ჩეტარ არიან უბიწო...

და აღსაარებად ცოდვათა: **ნ** შიწყალე მე, ღმერთო, დიდითა წყალობითა.

ხოლო რაჲმს საძაგელებისა, საღმობათა და კუნესათა აღსაარებაჲ და მითხრობაჲ იყოს: **თ** **ჯ**გიარო შენ, უფალო, ყოვლითა გული...; **თღ** **წ**ღგიარო შენ, ღმერთსა, აღგია...; **რე** **წ**უარებდით უფალსა, რამეთუ ტკბილ; **რვ** **წ**უარებდით უფალსა, რამეთუ კეთილ, ... თქუედ; **რიზ** **წ**უარებდით უფალსა, რამეთუ კეთილ, რამეთუ უკუნისამდე არს; **რლზ** აღგიარო შენ, უფალო, ყოვლითა გულითა; **რღვ** **წ**უარებდით უფალსა, რამეთუ კეთილ, —აღელუა, —რამეთუ უკუნისამდე.

ხოლო რაჲმს ლმობიერებით, აღსაარებითა და თხრობითა კნინ ლხინებულ იყოს: **რი** **ჯ**გიარო შენ, უფალო, ყოვლითა გულითა ჩემითა ზრახვისა შინა.

სწავლაჲ იგავით მეტყუელებისაჲ: **ღვ** ნუ გშურნ უკეთურთაჲ.

¹ ბე **ა**. ² კვ **ა**. ³ პვ **ა**. ⁴ არღვ **ა**.⁵ აღგიარო ... გულითა] მდინარეთა ზედა ბაბულონი-სათა **ა**.

ხოლო წინაწარმეტყუელებათა აღსრულებათაჲ: [v] კ ოქფალო, ძალითა შენითა; კა იმერთო, ღმერთო ჩემო, მომხე...; მდ Ⴢღმოთქუნ გულმან; მგ ღოველთა წარმართთა; თა იმერთო, საშჯელი შენი მეუფესა მიეც.

წინაწარმეტყუელებად თხრობითურთ: რთ Ⴢრქუა უფალმან უფალსა ჩემსა. და ბრძანებად ვითარცა საქმესა რასმე კეთილსა მოქცევად: კმ, ლბ, პ, უდ, ვე, ვგ, უზ, რგ, რმ, რიგ¹.

და სწავლად კურთხევეითურთ: რმდ.

და ვითარცა ზედა-წერილითურთ წარმატებულებისა საქმეთაჲ: რდ, რია, რიშ, რკდ. რლბ.

ხოლო კურთხევაჲ თანა-აღრეული თხრობათა: უ, რიბ, რივ, რლდ, რმდ, რმე, რმგ, რმშ, რნ.

და რომელნიმე მადლობისათს არიან: მ, იზ, კთ, (ლ)გ, მე, ნგ, აბ,² პდ, რიდ³, რივ⁴, რკ, რკა, რკგ, რკშ, რმგ⁵.

ხოლო ნეტარებით ვმობანი: ა, ლა, მ, რია⁶, რიშ, რკზ.

და სხუად ვითარცა ჩუენებაჲ გულის თქუნაჲ ქებათაჲ: რზ.

[9] და სხუად ვითარცა სწავლაჲ, წარმატებაჲ სიმწნისაჲ: თ.

ხოლო ძკრის მეტყუელებად უშჯულოთა უღმრთოთაჲ: ბ, იგ, ლე, ნა, ნბ.

და არს რომლითა ჰხადო უფალსა და ისმინოს: დ.

და ვითარცა ლოცვისა მითხრობაჲ: ჯდ, ჯთ.

და რომელმან უფლისა მიერ სიწმიდით მიუთბრას სიტყუად თვისი: კბ, კვ, ლშ⁷, ლთ, მა, მა, ლე, პგ, ვგ, ვშ, რნა⁸.

ხოლო წადიერებაჲ კეთილთაჲ: ნე, პა.

და რომელნი არიან კურთხევისა სიტყუათა გამომთქუმელ: მზ, ჯდ.

ხოლო სხუად იგი გარდაცვალებისათს და აღდგომისა: გე.

ესევეთარი რაჲმე წესი ვითარცა ბუნებაჲ გონებისაჲ ფსალმუნთა შესცხრებიედ და არს შემწე ფრიად; რომელნი სულიერებრითა წინამძღურებითა იტყუან მას და პოვონ იგი მათ თანა საიდუმლოთა აღმძრველად და წამლად [v] საკურნებელად საღმობათა და მადლობად ღმრთისა მიმართ განძღიერებულითა გონებითა და შექურვილ გარე-შეცვით სული თვისი; ასწავის მტრისა მიმართ ლუაწლი ბრძოლისაჲ და ძღევაჲ და ღმრთისა გალობაჲ და დიდებაჲ, და ყოვლით კერძო მოძღურებულთა ასწაონ მადლობაჲ ღმრთისაჲ.

აწ უკუეთუ გინდეს, რაჲთამცა მოინატრე ვინმე, მოილო სახედ და წინამძღურად დავითი და ისწაო მისგან, თუ ვითარ, გინა თუ რაჲსათს, გინა თუ ვითარ ჯერ-არს სიტყუად, ისმინე დავითისაჲ და მოგცეს წინამძღურად პირველი ფსალმუნი: ა ნეტარ არს კაცი, რომელი არა; ლა ნეტარ არიან, რომელთა მიეც; მ ნეტარ არს, რომელმან გულისხ...; რია⁹ ნეტარ არს კაცი, რომელსა ემი...; რიშ ნეტარ არიან უბიწონი; რკზ ნეტარ არიან ყოველნი, რომელთა ემინის.

¹ რ იგ A. ² მბ A. ³ რკდ A. ⁴ რკზ A. ⁵ რმბ A. ⁶ რა A. ⁷ მშ A. ⁸ რ, ნა A. ⁹ რა A. შდრ. შმშ. მე-6.

და თუ ნთავართა გინა თუ კელმწიფეთა გინა თუ მონათა უკეთურთა [10] განიზრახონ ბოროტი შენი, სახედ მაცხოვრისა აღპყრობითა კელთაძთა აყუედრე მტერსა და თქუ ფსალმუნი ბ: შად აღიძრნეს წარმართნი და ერ-
მან იზრ...

და უკუეთუ განჰვარდე სახლეულთა და მოყუარეთა თუსთა, გინა თანა-
ცხოვრებულისაგან და მრავალნი აღდგენ შენ ზედა, აღიპყრენ კელნი შენნი
ღმრთისა მიმართ და თქუ ფსალმუნი გ: ოჲფალო, რად განმრავლდეს მაქი-
რებელნი ჩემნი.

და კუვილი რაჲ შენი შეისმინოს ღმერთმან და გილხინოს ურვასა, სი-
ხარულით აღუარე უფალსა და უგალობდ ფსალმუნსა დ: ჰადილსა ჩემსა ესმა
ჩემი ღმერთსა; რიდ შევიყუარე, რამეთუ ისმინა უფალმან კმაჲ ლოცვ...

და უკუეთუ მტერი ვინმე დადარანებული გიმზირდეს დათრგუნვად და
შენ აგრძნე და გინდეს მადლისა შეწირვად ღმრთისა და განშოვრებად [v]
შენგან კირი მტერისაჲ, აღიმსთუვე ცისკარს და წართქუ ფსალმუნი ე: სი-
ტყუათა ჩემთაჲ ისმინე, უფალო.

და უკუეთუ რისხვად ღმრთისაჲ შენ ზედა აგრძნე და მისთუს გული შენი
შემძრწუნებული იხილო, უღალადე შენთუს ფსალმუნი ვ: ოჲფალო, ნუ გულის
წყრომითა ... და გასწაოს, და ლზ: ოჲფალო, ნუ გულის წყრომითაჲ (მეორჲ).

და უკუეთუ ვინ იყოს, რომელმან გითხაროს ჯნარცჲ, ვითარმცა შთა-
გაგლო, ვითარ აქიტობელ დავით, და შენ გასმიეს და იცი საქმჲ, დიდითა
და ვრცელითა ჯმითა თქუ ფსალმუნი ზ¹: ოჲფალო ღმერთო ჩემო, შენ გესავ.

და კუალად იხილო რაჲ მაცხოვრისაჲ და ჟამსა შინა ჰპოვო, ვითარ
ჰნებაეს ყოველი ნათესავი კაცთაჲ ჯნად, ექმენ თანა-მეტყუელ ღმერთსა და
თქუ ფსალმუნი თ: ოჲფალო, უფალო ჩუენო, ვითარ საკრველ არს სახელი
შენი.

[11] და უკუეთუ სიხარულით კურთხევად საწნებელთა ზედა გინდეს,
ღმერთი არს, რომელმან აღავსო ღვინისაგან სიხარულისა ნებაჲ შენი, ყავ
გული შენი საწნებელ და გონებაჲ შენი ავაზან და ამსახურე ფსალმუნი იგივე
თ: ოჲფალო, უფალო ჩუენო, ვითარ საკრველ არს, და ესე ფსალმუნი
ბ: ოჲგალობდით ღმერთსა, მწესა ჩუენსა.

უკუეთუ გინდეს წყევად მტერისაჲ და იხილო თავი შენი, ვითარმედ
იჰსნე მძღაერისაგან და ბოროტისა გუელისაგან², ნუ თავსა შენსა სცემ სიქა-
დულს, არამედ უწყოდე, რამეთუ მხოლოდ-შობილისა ძისა ღმრთისა მიერ
არს ყოველი შეწვენაჲ, აღუარე და უგალობდ სიხარულით და წართქუ ფსალ-
მუნი თ: ლღიარო შენ, უფალო, ყოვლითა გულითა ჩემითა და მიუთხრა მე
ყოველი საკრველებად შენი.

და უკუეთუ ვისგანმე შეშინებულ იყო და განრისხებულ იყო, გაქუნდინ
შემწედ სასოებაჲ და სიმჰნედ — უფალი და თქუ ფსალმუნი [v] ი: ოჲფალსა
გესავ, ვითარ ეტყუს სულსა ჩემსა.

¹ იჲ A. ² გ¹ლისაგან A.

და რომელსა ეამსა იხილო ვიეთგანმე მრავალი შეურაცხებაჲ და ყოვლით კერძოვე გარდამეტებაჲ მედგრობისაჲ და არცა ერთი კეთილი იპოვოს კაცთა ვიეთგანმე, მიივლტოდე ღმრთისა და იტყოდე გულს-მოდგინედ ფსალმუნსა ია: შაცხოვნე მე, ღმერთო, რამეთუ მოაკლდა წმიდაჲ.

უკუეთუ იხილო მტერი შენი შენ ზედა მრავალ¹ ჟამით ძკრის მეტყუელად შენდა, ნუ სულ-მოკლე იქნები, ვითარცა უფალმან უგულვებელს-გყო შენ, არამედ ნუგეშინის-ცენითა სულისა შენისაჲთა ეტყოდე ღმერთსა და თქუ ფსალმუნი იბ: ზიდრეძდის, უფალო, დამივიწყებ მე სრულიად, ვიდრემდის გარე...

უკუეთუ იხილო ვინმე, რომელ ჰგმობდეს ქველის საქმესა ღმრთისასა და სახიერებასა მისსა, ნუ შეერთები უგუნურებასა მისსა, არამედ მიეახლე ღმერთსა და თქუ ფსალმუნი იგ: ტქუა უგუნურმან, და მეორე წბ.

[12] და თუ გინდეს ზედა-ნიწევნად და ცნობად, თუ ვითარ ჯერ-არს ცათა შინა მოქალაქობაჲ, აღილე ფსალმუნი და სიხარულით შეიასხ ფსალმუნი იდ: ძაფალო, ვინ დაეწენოს კა ...

უკუეთუ გინდეს ლოცვის მწდომისათვის და წინა-აღდგომად სულთა ჩუენთა მტერისა, უგალობდ უზაკველად გულ-პყრობით, სასოებითა ღმერთსა და წართქუ ფსალმუნი იგ: სსმინე, უფალო სიძარტლისაო...

უკუეთუ გინდეს სწავლის, თუ ვითარ ილოცვიდა მოსე², გაქუს წინამძღურად ფსალმუნი პთ: ძაფალო, შესავედრებელ მეყავნ ჩუენ.

უკუეთუ განერე მტერისაგან შენისა და იკსენ მღვერისაგან და სძლე და განსძლიერდი უფლისა მიერ, უღალადე სიხარულით ფსალმუნი იზ: შევიყუარო შენ, უფალო.

გიკვრდესლა დაბადებისაჲ თანა-სახლეულ-ყოფაჲ ღმრთისაჲ მადლით, [v] ისმინე ვითარცა მოსე, რომელი პირს-პირს ჰზრახვიდა, მადლობით მოგვთხრობს სახესა დაბადებისასა და შენ თანა აღღებულ ცანი და ქუეყანაჲ და მითურითი სიხარულითა გულისაჲთა უღალადე ფსალმუნი იშ: ცანი უთხრობენ დიდებასა ღმრთისასა: კგ ძაფლისაჲ არს ქუეყანაჲ და საესებაჲ მისი.

და იცი, თუ ვის აღუღებებს და აქუს ჰირისაგან, თუ გინებს მოლხინე-ყოფაჲ, უღალადე ფსალმუნი ით: შეისმინენ შენი უფალმან დღესა ჰირისა შენისასა.

იხილო³ თუ თავი შენი, რამეთუ უფალი გმწყისს და უფლისა მიერ დაცვულ იყო და განსუენებასა აღვილად მიწევნულ, იხარებდ სიხარულით და უღალადე ფსალმუნი კბ: ძაფალმან მმწყისს⁴ მე.

აღ- თუ -დგეს მტერი შენი შენ ზედა, შენ უბიწოებით, თუალითა სულისაჲთა აღიხილენ უფლისა მიმართ და თქუ [13] ფსალმუნი კდ: შენდამი, უფალო, აღვილე სული.

და თუ იხილო უმჯულოჲ მტერი ამოდ გუემად შენ ზედა და სცნა თუ, გიმზირდენ და მიეყენენ ჯელნი მათნი დათხევად სისხლთა შენთა და განიზრახონ განრყუნაჲ შენი, ნუუქუე გულ-პყრობილ რას იყო და სასოებაჲ ჰყო

¹ ასეა A. ² მოსე A. ³ იხილო A. მწყისს A.

უფროსლა ნეტარი იგი დავით, რომელმან პოვა მადლი წინაშე ღმრთისა, ვითარცა ეწამების უფალი და იტყვს: ჴპოვე დავით, მონაჲ ჩემი და საცხებელი წმიდაჲ ჩემი ესცხე მას¹ [88, 21].

ამან ნეტარმან მადლი იგი წინაწარმეტყუელებისაჲ მიიღო სულითა წმიდითა, აქუნდა მეფობისაჲცა იგი გვრგვნი, არამედ უმჯობეს და უდიდებულეს შეერაცხა ღმრთის მსახურ-ყოფად თავი თჳსი წინაწარმეტყუელებითა მით და ფსალმუნებითა გალობად ღმრთისა მიმართ, რომლითა სულთა უკუთურთა განასხმიდა, ვითარცა წერილ არს წიგნსა მას მეფეთასა, ვითარმედ: რაეჲს გალობნ დავით გალობასა უფლისასა წინაშე საულისა, [15] განეშორის სული იგი უკეთური საულისგან [I მეფ. 16, 23].

ამისთვისცა ყოველთა მოსაგებელთა უზემთაჲსად გამოაჩინებს საღმრთოსა მას სოფლიერებრსა მოძღურებასა და იტყვს, ვითარმედ: ჴულის-სათქუმელ არიან იგინი უფროჲს ოქროსა და ანთრაქისა პატიოსნისა მრავლისა და უტკბილეს არიან იგინი უფროს თაფლისა მის გოლეულისა; და რამეთუ მონამანცა შენმან იცვეს ესე და დაცვასა მისსა მოსაგებელ მრავალ [18, 11—12].

და აწ გულისხმა-ყავ, საყუარელო, რაოდენი მოსაგებელი აქუს ამას წურთილებასა, რამეთუ ამის მიერ მოპოვნებად ჩუენდა სიყუარული (ღმრთისაჲ); ამის მიერ შეწყნარებად უზრუნველი იგი ცხობრებაჲ; ამის მიერ სინანულისა პირს-ყოფად; ამის მიერ აღსლვად მარადის ლოცვანი ჩუენნი წინაშე უფლისა; ამის მიერ მოტევაჲ მრავალთა ცოდვათა ჩუენთაჲ; ამის მიერ ვითარცა წინაშემდგომელ და მეტყუელ წინაშე უფლისა; ამის მიერ პირითა ჩუენითა ქებად ღმრთისა ღირს-ყოფად; [v] ამის მიერ დასთა თანა ჴეცისათა მგალობელ; ამის მიერ ნებაჲ ღმრთისაჲ უწყებულ, და სათნობაჲ მისი მითხრობილ; ამის მიერ ვითარცა წესსა წინაწარმეტყუელებისასა აღმასრულებელ; ამის მიერ დაუშჯელად ურცხვნელნი წარდგომად წინაშე უფლისა; ამის მიერ დამკვდრებად ჩუენდა ცხობრებაჲ იგი საუკუნოჲ; და უფროსლა და ჴეშთა სიტყუსა მარადის თაყუანის-საცემელსა მას ღმრთიებასა, სამებასა წმიდასა მაუწყებელ და გამოძიებად ჩუენდა ამით წურთილებითა, რამეთუ იტყვს მათსა ფსალმუნსა, ვითარმედ: სსურის სულსა ჩემსა შენდამი, ღმერთო ძლიერო და ცხოველო [41, 2].

ხოლო შემოქმედებისათჳს ლბ ფსალმუნსა იტყვს, ვითარმედ: სიტყუთა უფლისაჲთა ცანი დაემტკიცენს, და სულითა პირისა მისისაჲთა—ყოველი ძალი მათი [32, 6].

და მერმე ყოვლად უკრწნელისა მის ჴესკნელ მამისა მიერ შობასა მის ძისასა ესრეთ აუწყებს რთ ფსალმუნი, ვითარმედ: შთიებისა წინა გშეე შენ [109, 3].

და რაეჲს ქუეყანად საშოდ წმიდისა ქალწულისა მარიაამისა მოვალს, თა ფსალმუნი აუწყებს, ვითარმედ: ჴარდამოკლეს ვითარცა წვამა საწმისსა ჴედა [71, 6].

და განკაცებისათჳს უფლისა ჰვ ფსალმუნი, [16] ვითარმედ: შედად სინონსა ჰრქუას კაცმან, რამეთუ კაცი იშვა მუნ, და მან თავადმან დააფუძნა იგი მალალმან [86, 5].

და რამეთუ ყოვლად წმიდაა მშობელი და დედაა მარადის ქალწულე-ბასავე ჰგიეს, შე ფსალმუნი იტყვს: წმიდა-ყო საყოფელი თვისი მაღალმან; ღმერთი მის შორის და იგი არა იძრას უკუნისამდე [45,5—6].

ხოლო ღმრთეებით გამოცხადებისათჳს უფლისა ზედა იორდანესა რიჳ ფსალმუნი იტყვს: წმერთი უფალი და გამოგზნდა ჩუენ [117,27].

და ზეგარდამო მამისა მიერ წამებისათჳს ძისა მიმართ შა ფსალმუნი იტყვს: ძმესკრულმან უფსკრულსა ჰხადა ვმითა ზე-გარდამოსატყეებელთა შენთაჲთა [41,8].

ხოლო ვნებათა მათათჳს, რომელი ნეფსით თავს-დებად ეგულებოდა და პირველად წმიდასა მას სერობასა თჳსთა მოწაფეთა შორის სათნო-იყო დაჯდომაჲ, კბ ფსალმუნი იტყვს: ჴანჰმზადე წინაშე ჩემსა ტაბლად საშურე-ბელად მაჭირებელთა ჩემთა [22,5].

და სერსა მას ზედა მხილებისათჳს მიმცემელისა იუდაჲსა შ ფსალმუნი იტყვს: შომელი ჰამდა პურსა ჩემ თანა, განადიდა ჩემ ზედა შეტყუილი [40,10].

ხოლო რაჲამს ჰურიანი შეკრბეს განზრახვად სიკუდილისათჳს [v] უფ-ლისა, [ბ] ფსალმუნი იტყვს, ვითარმედ: ჴრმან იზრახა ცუდი; შეიზრახნეს მთა-ვარნი და შეკრბეს ერთად უფლისათჳს და ცხებულისა მისისათჳს [2,1—2].

და კუალად ყუედრებისათჳს იუდაჲსა და განსლვისათჳს შემდგომად წმიდისა მის სერობისა და ჰურიათა და მლდელთ მოძლუართა თანა ძჳრის სი-ტყჳსათჳს შ ფსალმუნი იტყვს: ჴარე-განვიდის და მასვე იტყვს; ჩემთჳს ცუნ-დრუკებდეს ყოველნი მტერნი ჩემნი და ჩემთჳს ზრახვიდეს ბოროტსა [40,7—8].

და ლამესა მას, რომელსა მიეცემოდა ჳელთა ჰურიათასა და განვიდა მოწაფითურთ მთასა მას ზეთისხილთასა და იწყო თჳსაგან ლოცვად, მწუხარებად და ურვად, ნდ ფსალმუნი იტყვს: ყურად-ილე, ღმერთო, ლოცვისა ჩემისაჲ... მომხედე მე და შეგესემინ ჩემი, რამეთუ შეგწუხენ ზრუნვასა ჩემსა და შეგძრწუნდი [54,2 — 3] და სხუანი შემდგომნი სიტყუანი ვიდ-რე დასასრულადმდე ფსალმუნისა ამის აუწყებენ, და კუალად რმ ფსალ-მუნი იტყვს: სიყუარულისა ჩემისა წილ მასმენდეს მე, ხოლო მე ვილო-ცვედ [108,4].

[17] ხოლო რაჲამს-იგი ჰყუედრიდა პეტრეს ძილისა მისთჳს, რიმ ფსალ-მუნი იტყვს: შიერულა სულსა ჩემსა მოწყინებითა, დამამტკიცე მე სიტყჳთა შენითა [118,28].

და ოდეს-იგი მოვიდა ღამე ერი ჰურიათაჲ და გარე-მოადგეს შეჰყრო-ბად უფალსა, კა ფსალმუნი იტყვს: ჴარე-მომადგეს მე ძალღებრ მრავალ და კრებულმან უკეთურთამან მომიცვა მე [21,17].

ხოლო რაჲამს-იგი შეიყვანეს შორის მლდელთ მოძლუართა და განიკი-თხვიდეს და ცრუ მოწამენი აღადგინნეს მის ზედა, ლდ ფსალმუნი იტყვს: ჴანილჳძე და მომხედე განკითხვასა ჩემსა [34,23]. და კუალად: შამეთუ აღ-დგეს ჩემ ზედა მოწამენი სიცრუისანი და რაჲ არა უწყოდეს [34,11].

ხოლო ჯუარსა დამსჭუალვისა მისთჳს და სხუად ყოველი რომელი აღესრულ[ე]ბოდა მის ზედა, კა ფსალმუნი იტყჳს: მმერთო, ღმერთო ჩემო, მომხედე მე [21,2]. ამას ფსალმუნსა შინა ვიდრე დასასრულადმდე ყოველივე ჰპოვო.

ხოლო საფლავსა დადებისათჳს უფლისა ჰჳ ფსალმუნი იტყჳს: შამდევს მე მღჳმესა, ქუესკენელსა ბნელსა და აჩრდილთა სიკუდილისათა¹ [87,7].

და რამეთუ არა განიკრწნეს სამ დღე სოფელსა შინა წმიდანი იგი და საუფლონი ღმრთიებასა თანა-შეყოფილნი ჯორცნი, [v] იე ფსალმუნი იტყჳს: ძამეთუ არა დაუტევო სული ჩემი ჯოჯობეთს, არცა სცე წმიდასა შენსა ბილვად განსაქრწნელი [15,10].

ხოლო აღდგომისათჳს წმიდისა რა ფსალმუნი იტყჳს: შენ აღსდგე და შეიწყალო სიონი [101,14]. და კუალად ჯჳ ფსალმუნი იტყჳს: Ⴢღდევინ ღმერთი და განიბნინენ² ყოველნი მტერნი მისნი [67,1],— ესე ფსალმუნი სრულიად.

და მერმე ზეცად ამალღებისა მისისათჳს იგივე ჯჳ ფსალმუნი იტყჳს: ძომელ-იგი აღმბლდა ცასა ცათასა აღმოსავლით, ესერა მოსცა ჳმად მისი [67,34].

და კუალად მომავალ არს ძლიერებით განწჯად სოფლისა, ჳჳ³ ფსალმუნი იტყჳს: ძამეთუ მოვიდეს იგი განკითხვად ქუეყანისა [97,9].

და ვიდრე, ანუ რომელსა აღვილსა მოსლვად არს განსჯად, რკა ფსალმუნი გამოაცხადებს და იტყჳს: ჴერუსალემი შენებულ არს [121,3], რამეთუ მუნ დაიდგნეს საყდარნი სასჯელისანი, საყდარნი დაიდგნეს⁴ სახლსა მას დავითისსა [121,5].

და ვიდრე არა თუ ყოველთა მათ ფსალმუნთა ძალსა შემძლებელ ვიქმნენით მითხრობად და რამეთუ მრავალ წამებანი და სიტყუანი ამათვე სახეთათჳს, რომელ ჴემო დავწერენით, არამედ მრავლისაგან მცირედი ვაუწყეთ მსგავსად უძღურებისა ჩუენისა, [18] რაჲთა აქუნდეს⁵ ესე სამოძღურებელად⁶ ყრმა[თა] ჩუენთა—შვილთა ეკლესიასათა⁷, რომელთა ნეტარი იგი მეფსალმუნს⁸ უღალადებს და იტყჳს: Ⴢქებდით ყრმანი უფალსა, აქებდით სახელსა უფლისასა [112,1].

გულს-მოდგინე ვიქმნეთ კეთილსა ამას მოსაგებელსა ჩუენდა შესაძინელად საღმრთოასაგან მადლისა და ნუმცა ვიქმნებით უღებ სწავლულებისა და წურთისა, რაჲთა არა გუესმეს ვითარცა რისხვით და ყუედრებით სიტყუად იგი უფლისაჲ, ვითარმედ: შენ ეგერა მოიძულ[ე] სწავლულებაჲ [49,17], არამედ ყოველთა ფსალმუნთა წურთად შეუდგეთ, რაჲთა ესე მარადის გუაქუნდეს⁹ გონებათა ჩუენთა დღე⁹ და ღამე გალობით მითხრობად, რომლითა შემძლებელ ვიქმნით სიტყუად უფლისა მიმართ, ვითარმედ: სწავლამან შენმან აღმმართა მე სრულიად და მოძღურებამან¹⁰ შენმან განმსწავლა მე [17, 36].

¹ სიკუდილისათა A. ² განიბნინენ A. ³ ჳჳ A. ⁴ დაიდგნეს A. ⁵ აქუნდეს A. ⁶ სამოძღურებელად A. ⁷ ეკლესიასათა A. ⁸ გუაქუნდეს A. ⁹ დღე A. ¹⁰ მოძღურებამან A.

უპანოჲ არს ესე.

ადამის გამო ცოდვითა ჩუენ ყოველნი მოეწყდით, ქრისტჳს მოსლვითა ჩუენ ყოველნი ვცხოვრდით. მრავალ არს ჩუენდა შრომაჲ გარდასლვითა მით კაცისაჲთა მცნებასა ღმრთისასა, რომელი იყო შორის სამოთხესა [v] მას. შუენიერ ვიყვენით მონებითა ჳელთა მისთაჲთა უფლისა მიერ უფალთაჲსა, რომელი კაც იქმნა ჩუენთჳს ქუეყანასა ზედა. საცთურ¹ ფრიად იქმნა გემოჲს ხილვაჲ იგი ხილვისაჲ, რომელ მტერზან აჳამა, განაშორნა იგინი და ჩუენ ცხოვრებასა მას საუკუნესა. მბრწყინვალეებითა მით ნათლისაჲთა, რომელ ჳუარისაგან გამობრწყინდა, ბჳჲ აღდგომისაჲ განულო² ყოველთა დაბადებულთა, ჳმად იგი სანატრელი საკვრველი, რომელ ესმა ქალწულსა მას გაბრიელის მიერ; შუენდობელი იგი რისხვაჲ ჩუენ ყოველთა გუესმა: მიწაჲ ხარ შენ, ჳ კაცო, და ჳნევე მიწად მიიქეც [დაბ. 3,19].

ღიდებულმან ღმერთმან მხოლოდ-შობილი ძჳ თჳსი ჳეცით ქუეყანად გარდამოაქლინა და ჩუენ აღმიყვანნა ცად, დათრგუნვილი მტერი იგი მიჩუენა ჩუენ ქუეშე ფერტთა ჩუენთა და ჩუენ გზად გჳჩუენა აღ(სლვად სა)მეუფოსა მას სადგურსა. სუფევდა ჩუენ ზედა სიკუდილი³ ურჩებითა მით კაცისაჲთა და ღმრთეებისა იგი მადლი განგუემორა ჩუენგან. ერჩიდა [19] ადამ ცოლსა და გამოვარდა იგი სამოთხით და შეგუჳამთხზა⁴ ჩუენ ჳირი ურვისაჲ. მეცნიერებით გუელი იგი ჳაკუეთ⁵ ძჳრსა ნივთებდა და შეტყუევილითა⁶ ნოდღურებისაჲთა⁷ აცთუნა დედაკაცი იგი. გულისჳმა-ყო და ცნა ადამ სიკუდილი⁸ თავისა თჳსისაჲ; შეწინებული დემალეობდა შორის ხეთა მათ სამოთხისათა. ენება ნაცხოვარსა და უნდა ცხოვრებაჲ მისი. ჳმა-უყო და ჳრქუა: ადამ, ადამ, სადა ხარ [დაბ. 3,10]? კითხვითა მით მოჳნადირებდა ადამს ღმერთი ცხოვრებად: უგუნღურებითა თჳსითა არა ცნა „უფალო, შეგცოდე“; ჳმად იგი სანატრელი, საკვრელი⁹, რომლითა უწოდა მას აღ ამ—„საუკუნე და ცხოვრება“; გემოჲს-ხილვაჲ იგი ხილისაჲ, რომელ მტერზან ნან აჳანა⁹, განაშორნა იგინი და ჩუენ ცხოვრებასა მას საუკუნესა. მბრწყინვალეებითა მით ნათლისაჲთა. რომელ ჳუარისაგან გამობრწყინდა, ბჳჲ აღდგომისაჲ განულო² ყოველთა დაბადებულთა¹⁰.

წუ ჳღებ ხარ შენ, ჳ კაცო, გულისწინის-ყოჳად და მოწურნებად საქმეთა ნინარათ კეთილთა სინანულად: [v] იწრაფე აღსაარებად, ინებე, რაჲთა არა იძოვო დაწვილ საშინელსა მას საშველსა საუკუნესა. ბოროტ არს ცოდვით სიკუდილი³, მწარე¹¹ არს ეჳთ განსლვაჲ ამიერ სოფლით; ნოვალს და მოაქუს¹² საწერტელი იგი გჳჳენიაჲ მატლსა მას დაუცბრომელსა, ცეცხლსა მას დაუშრეტელსა; დგანან და ელიან ჳორცნი იგა საჳსენი ცოდვითა ვედრებითა მრავლითა შრომითა გულისა შენისაჲთა, ცრენლითა თჳალთა შენთაჲთა აჳაჳც.

¹ სცთურ ა. ² განულო ა. ³ სიკუდილი ა. ⁴ შეგუჳამთხზა ა. ⁵ ჳაკუეთ ა. ⁶ შეტყუევილითა ა. ⁷ ნოდღურებისაჲთა ა. ⁸ საკვრელი ა. ⁹ აჳანა ა. ¹⁰ გემოჲს-ხილვაჲ... დაბადებულთა] ეს სიტყუები განმეორებაჲ ჳდმორე (სტრ. 6-9) პოეტანლი სიტყუებია. ¹¹ მწარე ა. ¹² ნო-აქუს ა.

და ეგელა ჳორცი და სისხლი ქრისტისი ძისა ღმრთისა ცხოველისაჲ რომელთა მიიღიან სიწმიდით, მიუტევენს ჳეცოდებანი: რააბ, მეძავი და ბილწი, რომელმან არა იცოდა ღმერთი, განმართლდა იგი საქმითა და სარწმუნოებითა თჳსითა¹. ჳეიყუარე ჳენ, ცოდვილო. ჳეიყუარე ჳენ სიმართლს, მიეახლე ჳენ ჳიშსა მას მცნებათასა, ჳეამკვენ სულნი, განწმიდენ ჳორცინი, რაჲთა დაიძკდროს² ჳენ თანა სულმან წმიდამან; რააბს ემსგავსე; ავაზაკსა ესწორე, რომელმან-იგი აღიარა უფალი ჳედა ჳუარსა მას. დიდებამა ძისა მეუფისაჲ ჳელთა ჳენტა, უფალო, და ჳენ მიაგო კაცად-კაცადსა საქმეთა მათთაებრ [61, 13]. ჳარებდით მართალნი უფლისა მიმართ [32, 1], იქადიან წმიდანი მარტურნი: [20] შწმიკსენენ ჩუენცა, ქრისტე, მოსლვასა მას ჳენსა. ქრისტემან მიხედა და იხილა ცხოვარი ჳეტოშილი: ხემ თანამცა ხარ სამოთხესა მას ცხორებისასა სასუფეველსა ცათასა³.

ღესაეღრებელ ნეყავნ ჩუენ თესლითი თესლადმდე, [89, 1] თქუა ენუქ აბრაჳამის და სხუათათჳსცა. ქუეყანისა მის თანა დაეთარნეს მთანი, ხოლო უკანაჲს-კნელ ოდესმე ჳედა მიდგომილმან აღაჩინა, რამეთუ წყალთა სლვამან ჳამად-ჳამადისმან ნიმოდათრეეთა ქუეყანაჲ განაშიშულა⁴ და აღჩნდეს წთანი და თქუა: მოიქეცით, ძენო კაცთანო [89, 3].

ხოლო წარმართთა ჩინებისათჳს რამეთუ ათასი წელი ჳექნა დამტკიცებულად ჳჯულსა მოსტსა⁵, — განთიად ყუაროდიანო — თქუა დავითის და სოლომონისთჳს, — და მწუხრი დაცუვენო [89, 6], — მათთჳს, აღსრულებისა და აოჯრებისა იერუსალემისათჳს. ამისთჳს წინაწარმეტყუელებდა მოსე და...⁶ სულითა წმიდითა იერუსალემისათჳს; ხოლო ცეცხლისა და წყალსა აღუძრავისა⁷ ნის ქნულებისაჲ უკუე გენბავს თუ უწყებამა ამათაცა, ვინაჲ გაჰოსლვაჲ იყოფის ხოლო ჳედა მიწერისათჳს ვისითამე მადლითა, რომელთაცა იგი თარგმანეს სიკუდილისათჳს ძისა საიდუმლოჲსათჳს⁸ ძისა ჳედა, ვითარცა [v] დასაბამისა თქუა: გამოიღენ ქუეყანამან ოთხფერკი [დაბ. 1, 24] და მერმე თქლა: აღმოაცენენ თივაჲ [დაბ. 1, 11] საკმელად რომელთათჳს უოფად იყო, და ვითარცა შობადსა პირველად წარმოუდგის სძს, ეგრეცა პირველად მაცხოვრისა მოსლვადმდე მადლი იყო თარგმანებისაჲ წიგნთაჲ პტონილევას მებრ დაღათუ ითარგმნა ნო-იქტელთა მებრ რომელი არა შესაძლებელ იყო, რაათამცა ურწმუნო იყო, რანეთუ ქრისტეს⁹ წინაწარმეტყუელებდეს: აღგიარო ჳენ მადლას მიცემისა წილ ნოთარობად ყოვლისა. მოსე ვერ იყო შემძლებელ ყოვლისა ნოთარობად, არამედ მცირედ ოდენ წართქუნა¹⁰ საკჯრეველებანი¹¹ ეგჯტეს¹² წინა, ხოლო ქრისტემან ყოვლითურთ ჳეცისანიცა.

რაცემს მართლუჯენ იქცეს, მტერი ემნაკი იყო, რომელი კაცთა ნათესავსა ჰპყრობდა მიქცევად. ჳეჰრასახენ წარმართთა და წარწყმდა უღმრთოჲ [9, 6] ენ-

¹ მდრ. ისუ ნავე 6 (იავ. 2,25; ებრ. 11.31). ² დამკდროს A. ³ მდრ. ლქ. 23, 42—43. ⁴ განა-
წინვლა A. ⁵ მოსეჲ A. ⁶ მოსე და] აპის ნებნდვ A-ში რაღუე უნდა იყოთ განორბენილი.
⁷ აღდრავისა A. ⁸ საიდუმლოჲსათჳს A. ⁹ ქეს A. ¹⁰ წართქუნა A. ¹¹ საჯრეველებანი A,
¹² ეგჯტეს A.

ნაკი, რადთა მიუთხრა მე ყოველი ქებულებაჲ შენი ბქეთა ასულისა სიონასათა. [72, 28], რამეთუ მიახლებულ ხაროთ თქუენ ქალაქსა ღმრთისა ცხოველისასა. იერუსალემსა.

[LXXV] ფსალმუნთაჲსა

[21] ჰებრაელებრსა შინა წიგნსა ფსალმუნთასა

თანიერად რიცხვსა დართვისა აღწერნეს ფსალმუნნი მრავალ სახედ; და რომელნიმე მათგანნი არიან თანა-შერთულ და რომელნიმე—განყოფილ: რამეთუ, თავსავე პირველი და მეორე ფსალმუნნი თანა-შეყოფილ არიედ ებრაელებრად; და მერმე კუალად მეცხრე ფსალმუნნი თანა-შეყოფილ არს ჩუენებრ ფსალმუნსა შინა, ხოლო ებრაელებრსა განყოფილ არს ორად.

და ყოველთა მათ ფსალმუნთა წიგნი ხუთად ნაწილად განიყოფის. ჩას უკუე, რამეთუ არა მიწყებით ფსალმუნთაჲ მათ უწყებისა ეანი დაწესებულ არს, არამედ ცვალებულ არს წესი მრავალთა მათგან ეამთა, ვითარცა მეფეთა წიგნი გუაუწყებს, რამეთუ მრავლისა კერპთმსახურებისა შეპყრობითა ნათესავისა მის ჰურთათაჲსა მიეცილა წიგნები იგი მოსტს შუჯულისაჲ, და სამთა მათ სახეთანი არცა ერთი აქუნდა¹ და არცაღა ქსენებაჲ მამათაჲ მათ. ღმრთის მსახურებისაჲ იქნებოდა მათ შორის, რამეთუ ესრეთ წინაწარმეტყუელთა მათთა მოსწყუედდეს², რომელნი-იგი ამხილებდეს მათსა მას ხენეშად მსახურებასა, და [v] მისთსცა პირველად მიეცნეს ასურასტანელთა მათ წარსატყუენველად.

აწ უკუე არაჲ საკრველ არს ეგევითართა მათ დაუწყნარებელთა შინა. ეამთა, თუ წერილი იგი ფსალმუნთა მათ წიგნისაჲ განირყუნა³ მრავალთა მათგან ეამთა, ხოლო ამისა შემდგომად გინა თუ ეზრა, გინა სხუაჲ ვინ. წინაწარმეტყუელი შეკრებისა მათისათვის გულს-მოდგინე იქმნა სხუათა თანა და წიგნები იგი შეკრიბა. არა თუ ერთად იპოვნეს ყოველნი, არამედ ეამად-ეამად, და რომელნი-იგი წინაჲთ იპოვნეს, წინაცა დაიწერნეს, რომლისათვის არცაღა დავითისნი შეწყებით წერილ არიან ფსალმუნნი, არამედ შუეა განრეულ არიან კორეს ძეთა ფსალმუნნი და ასაფისნი და სოლომონისნი და მოსტსი, ეთამისნი და ემანისნი და იდიომონისნი და მერმე კუალად დავითისნი, ვიდრე აღრეულად იპოვებინა წიგნსა შინა განწესებულად, არა თუ ვითარცა ეამითი-ეამად ითქუნეს⁴, არამედ ვითარცა იპოვნეს, ეგრეცა დაიწერნეს⁵ ცვალებულად, რამეთუ რომელნიმე უკუანაჲსკნელისა ეამისა თქმულნი⁶ პირველ იპოვნეს და ზემო კერძოცა დაიწერნეს, და რომელნიმე [22] პირველისა ეამისა თქმულნი უკუანაჲსკნელ იპოვნეს და შემდგომად ადგილსა დაიწერნეს. ხოლო ესრევე ყოფილად ჰპოო სხუათა შორის წინაწარმეტყუელთა.

წიგნსა მას ფსალმუნთასა ესრე სახედ აქუს⁷ განყოფაჲ, ვითარცა-იგი ქეშმარიტთა მათ ებრაელებრთა სახეთა შინა წერილა⁸: ნუ თუ.

¹ აქუნდა A. ² მოსწყუედდეს A. ³ განირყუნა A. ⁴ ითქუნეს A. ⁵ დაიწერნეს A. ⁶ ასე A.

⁷ აქუს A. ⁸ ასე A.

ვისმე ეგონოს, ვითარმედ ესე ყოველნი ფსალმუნნი დავითისნი არიან. არამედ სხუათაცა წინაწარმეტყუელთანი, რომელნი ფსალმუნებსა მას შინა წინაწარმეტყუელედეს, რომლისათჳს ყოვლისა მის აღწერილისაჲ ებრაელთა მიერ ზედა-წაწერილი¹ არა დავითისად აუწყებს, არამედ განჩინებულად წიგნად ფსალმუნთად სახელ-ვლების.

ორგზლის მიერ განემარტების: მეხუთმ იგი გამოჩინებდა იპოვა ნიკოპოლისსა აკტიელთა თანა, კულად ეოტიანოს ცვალა მათგან და მეექუსედ² სხუაჲ გამოჩინებდა იპოვა ეგრევე ებრაელებრითა და ბერძულებრითა, რომლითაცა გარწმუნო, იერიქობისა ეამსა მეფობასა ანტონისსა ძისა სევირისსა.

ხუთად წიგნად განჰყოფენ იგინივე ებრაელთა ყრმანი პირველიო ფსალმუნით.

ა. ხოლო კულა სთქვა „ნეტარ არს“ სახმ. კეთილი მიცნად პირველად ფსალმუნად, [v] რომელ არს ებრაელებრითა ვნითა, ჩუენდა ენად ესრე არს: ესრეა, რომელი გამოითარგმ[ა]ნების: ნეტარ არს კაცი, —ვიდრე მეორეოცედ, რომლისა დასასრულად³ ესე არს: იორიმის ქილად და ლუებიონ, —რომელი გამოითარგმანების: ნეტარ არს, რომელმან გულსჳწა-ყოს გლახაკისა და დავრდომილისაჲ. —ერთ წიგნ არს.

ბ. ხოლო მეორედ წიგნად—მა ფსალმუნითგან, რომლისაჲ თავი⁴ ესე არს: ქაილთა არუბალა ფიკიმიან, რომელ არს: ვითარცა სურინ ირემსა წყაროთა მიმართ წყალთაჲსა ვიდრე სამეოცდა მეთერთმეტედ, რომლისა დასასრული ესე არს: შლუინ მას ფატი ქლამილი ქთი, —რომელ არს: ღმერთო, საშჯელი შენი მეუფესა მიეც.

გ. ხოლო მესამედ წიგნად—თბ⁵ ფსალმუნითგან, რომლისა თავი ესე არს: აქფოთ ისრაელ მელოიმ, —რომელ არს: ვითარ კეთილ არს ისრაელისა ღმერთი გულითა წრფელთაჲ ვიდრე ოთხნეოც და მერვედ, რომლისაჲ დასასრული ესე არს: ესდიადონაი ლოლამისირ, —რომელ არს: წყალობათა შენთა, უფალო, უკუნისამდე უგალობდე.

დ. ხოლო მეოთხედ წიგნად—პთ ფსალმუნითგან⁶, რომლისაჲ თავი ესე არს: [23] ადონა, იმაონათთა აიუთა ლუნუ, —რომელ არს: უფალო, შესავედრებელ მეყავ მე თესლითი თესლადმდე ვიდრე ას და მეხუთედ⁷, რომლისაჲ დასასრული ესე არს: დულა ადონა იქიტობ ქილოლამისდო, —რომელ არს: აუვარებდით უფალსა, რამეთუ ტკბილ არს, რამეთუ უკუნისამდე არს წყალობაჲ მისი.

¹ ასეა A. ² მეექუსედ A. ³ აქ და მომდევნო ბ, გ, დ, ე პარაგრაფებში ფსალმუნების დასასრულად მიჩნეული სიტყვები შესაბამისი ფსალმუნების დასაწყისს (თავს) წარმოადგენს. შატბერდის კრებულის (S—1141) ე. წ. „სასწავლო წიგნი“ მოიპოვება ამ ნაწილის მსგავსი ადგილები, მაგრამ იქ მითითებულია, რომ ებრაული სიტყვები ფსალმუნის თავია და არა დასასრული, როგორც ეს მ. ჯ. ანაშვილის გამოცემიდანაც ჩანს (მ. ჯ. ანაშვილი, აღვადგინე, ტფილისი, 1891, გვ. 128 — 129); ებრაული სიტყვები, რომლებიც ძალზე დამაბინჯებელია და დაყოფილია არასწორად, ამ გამოცემაში უცვლელად არის დატოვებული ისევე, როგორც A-შია. ⁴ თავი] თანავე A. ⁵ აბ A. ⁶ ფსალმუნთაგან. A. ⁷ მეხუთედ A.

ე. ხოლო მეხუთედ¹ წიგნად—რჳ ფსალმუნითგან, რომლისაჲ თავი ესე არს: [... რომელ არს: აუარებდით უფალსა, რამეთუ ტკბილ არს,—ვიდრე რწ ფსალმუნადჲდე, რომლისაჲ დასასრული ესე არს]² აალილუელ ბაკადისუ,—რომელი ითარგმანების: აქებდით ღმერთსა სიწმიდესა შინა მისსა³.

და ყოველნი ესე წიგნნი საფსალმუნენი გაჰმარტნეს, რამეთუ ებრაელნი ჰყოფენ დასასრულსა თითოეულისა წიგნისასა ხუთთავე მათ წიგნთა საფსალმუნეთასა. დასასრულსა მას ფსალმუნსა საგალობელი დასასრული არს წიგნად-წიგნად ესრეთ: ტობარუქადუნაი ისრაელ მეოლაო აღლაოლა ამინუ ამინ,—რომელ არს: კურთხეულ არს უფალი ღმერთი ისრაელისა ამიერითგან უკუნისამდე. იყავნ, იყავნ.

¹ მეხუთე A. ² კავებში ჩასმული სიტყვები A-ში არ არის. ³ შისა A.

[237] ცნობისათვის ზეცხვისათვის მოწოდებისათვის

რომელი მოგუთხრა ჩვენ მოძღვართა მიერ მართლმორწმუნეთა განსაზღვრებული გამოძიებისათვის ქაშთა და წელიწადთა, მცხრალისათვის და ნაკისათვის, მთოვარესა ზედა-ნადებისათვის, ხუთეულისათვის და ექუსეულისა¹, შვდელისათვის და დღისაძიებელისათვის.

დასაბამითგან რომელ წელნი გარდასრულ არიან, ესრეთ იცნობების: ჯუარ-ცუმამდე უფლისა ჩუენისა იესუ ქრისტესა წელნი ჰვლდ; შემდგომად ჯუარ-ცუმისა ვიდრე მოაქამომდე შოდ; ხოლო დადგომასა იანგარისასა წელითი-წლად დაერთვის ერთი ნიადაგად რიცხუსა მას ერთრიცხუად ყოველნი წელნი.

რაცემს გინდეს ძიებაჲ ზ-ეულისაჲ², იპურენ დასაბამითგანნი წელნი ვიდრე მას წელამდე, რომელსა ზედა სდგე³, [v] და კწ-ეულად გაუტევე, და რომელ უმცრო დაგრჩეს, დ-ეულად აღრიცხუე. თუ დ-დ ოდენ იყოს, ცანლა, ნაკი არს მას წელსა; თუ დ-სა უმცრო იყოს, არა არს ნაკი. და რაოდენი ოთხი იყოს, ეგდენი თითოჲ დაურთე და შვდელულად გაუტევე და რაჲ დაგრჩეს, ეგდენი იყოს შვდელი მის წლისაჲ: ა ბ გ ე, ვ ზ ა გ, დ ე ვ ა, ბ გ დ ვ, ზ ა ბ დ, ე ვ ზ ბ, გ დ ე ზ.—ესე არს ზ-ეული.

დღისაძიებელი, რომელ დაერთვის თთუედ-თთუედ, ესრეთ არის⁴: იანგარი ლა, დღისაძიებელი⁵ არაჲ; ფებერვალი სამ წელ კწ, მეოთხესა წელსა კთ, დღისაძიებელი გ; მარტი ლა, დღისაძიებელი გ; აპრილი ლ, დღისაძიებელი ვ; მაისი⁶ ლა, დღისაძიებელი ა; ივნისი ლ, დღისაძიებელი დ; ივლისი⁷ ლა, დღისაძიებელი ვ; აგუსტოსი ლა, დღისაძიებელი ბ; სექტენბერი ლ, დღისაძიებელი ე; ოქტონბერი ლა, დღისაძიებელი არაჲ; ნოენბერი ლ, დღისაძიებელი გ; დეკენბერი ლა,—დღისაძიებელი ე⁸.

[238] უკუეთუ გინდეს ცნობაჲ დღისაჲ, იპურენ დღენი მის თუსანი მას დღედმდე, რომელსა ეძიებდე და დაურთე დღისაძიებელი მის თთუისაჲ და შვდელი მის წლისაჲ და შვდელულად გაუტევე; და რაჲ დაგრჩეს, იგი იყოს

¹ ექუსეულისა A. ² ექუსეული, შვიდელი და სხვა, აგრეთვე სხვადასხვა რიცხვი ჩვეულებრივ ასოებითა აღნიშნული: (ვ-ეული ზ-ეული), ზოგჯერ კი სიტყვით სრულად სწვრია. ³ დგეს A. ⁴ ასეა A. ⁵ დღისაძიებელი A. ⁶ მაისი A. ⁷ იოლისი A. ⁸ დღისაძიებელი A.

დღეს: თუ ერთი დაგრჩეს, კვრიაც¹ არს, თუ ორი—ორშაბათი. და ესრეთ ყოველნი ღლენი გულისგმაყვენ.

თუ ეპიებდე ზედა-ნადებსა მთოვარისასა, იპყრენ წელნი დასაბამითგან-ნი, ით-ეულად გაუტევე და რაჲ დაგრჩეს, ერთი მისგანი გაუტევე და რაჲ გა-ქუნდეს², წას ზედა ათი ეგდენი სხუაჲ დაურთე, ლ-ეულად გაუტევე და რაჲ დაგრჩეს, ეგდენ იყოს ზედა-ნადები მის წლისაჲ. გარნა ოდეს ლ იყოს, 6 ჰყვი.

ნე[-ბ]-ე [ცნობაჲ]: ე-ეული და ლ-ეული მის წლისაჲ იპყარ ერთ ფერ და ლ-ეულად გაუტევე და რაჲ დაგრჩეს, ეგდენ იყოს ზედა-ნადები მის წლისაჲ.

[v] თუ ეპიებდე ე-ეულსა და ვ-ეულსა მთოვარისასა, იპყრენ დასაბამით-გან წელნი და ით-ეულად გაუტევე; და რაჲ დაგრჩეს, ა მისგანი გაუტევე და სხუაჲ იგი ე-ეულისათვის ე-ჯერ აქციე და ვ-ეულისათვის ვ-ჯერ აქციე და ევ-დენ იყოს მას წელსა.

თუ გინდეს ცნობაჲ მთოვარისაჲ, იპყრენ ღლენი თთუეთანი იანვარი-თგან მუნ ღლედმდე, რომელსაცა ზედა სდგე, დაურთე ე-ეული მის წლისაჲ და ჰ-ეულად გაუტევე; და რაჲ დაგრჩეს, ე-ე ეამ ყავ და ხუთსა რომელ უმცრო იყოს, მარცხალ ყავ და რაოდენი ჰ გაგეტეოს, ეგდენი თითოჲ დაურთე და ვ-ეული დაურთე მის წლისაჲ და ლ-ეულად გაუტევე და რაჲ დაგრჩეს, ევ-დენ იყოს მთოვარს.

თუ ეპიებდე მცხრაღსა და აღვხებასა, [239] იპყრენ დასაბამითგანნი წელნი, ით-ეულად გაუტევე და რაჲ დაგრჩეს, იგ ბ-ითა გაუტევე; რომელ უკუნა ხოლო დაგრჩეს, იგი არს მცხრალი. უკუეთუ ოცსა უფრო იყოს, მარ-ტი არს; უკუეთუ ოცსა უმცრო³ იყოს, აპრილი არს. და რომელსაცა [ღლესა] სცხრებოდის, ღღს მოიძიოს და მით ღლითგან კვრიაკემდე მითუალე და ევ-დენსა აღვსებაჲ იყო[ს]. და თუ მას ზედა მარტი არა გაქუნდეს⁴, დაურთე და ფებერვალი დაურთე და კ-ეულად გაუტევე; და რაჲ დაგრჩეს, ეგდენსა მარხვაჲ დადგეს. და ოდეს ნაკი იყოს ფებერვალი, კთ ჰყვი და ზ-ეული რავ-დენიცა⁵ იყოს იანვარსა და ფებერვალსა, ერთი დააკლი, ოდეს ნაკი იყოს.

იგ: ბ: კბ: ი: ლ: იმ: ზ: კზ: იე: დ: კდ: იბ: ა: კა: თ: კთ: იზ: ე: კე: ესე არს იგ: ბ და განიწვევის ით წლადმდე და მერმე კუალად იწყებს; ე-ეული გაიწვევის ჟე რიცხუად⁶ და კუალად იწყების⁷; [v] ვ-ეული გაიწვევის რიდ რი-ცხუად და კუალად იწყებს; ზ-ეული⁸ გაიწვევის⁹ კწ წლადმდე და კუალად იწყებს; ზედა-ნადები მიაწვეს¹⁰ ით წლადმდე და კუალად იწყებს. ქრონიკონი განიწვევის ფლბ წლადმდე და კუალად იწყების.

¹ კვრიაკე A. ² გაქუნდეს A. ³ უმცრო A. ⁴ გაქუნდეს A. ⁵ რავდენიცი A. ⁶ რიცხუდ A.

⁷ სანის წინ ამოშლილია ი. ⁸ ზ-ეულად A. ⁹ გაიწვევი A. ¹⁰ მიაწვეგ A.

თათუენი წელიწადისანი იბ, კვრანი ნბ, ღლენი ტჟე, ეამნი ღლეთანი წტპ, ლამეთანი¹ წტპ, ერთ რიცხუად—ჯღჟ.

თუ გინდეს ცნობად უამთაჟ, მზისა ქცევისაჟ: მარტსა კ განისწორ-
ნიან² ღლენი და ღამენი, ღლეთა აქუს³ იბ⁴ ეამი და ღამეთა იბ. აწ
იწყო ჯობინებად ღლემან ღამესა უა ღლე, რომელ არს სამ ეამ და ერთ
ღლე, ვიდრე იენისსა⁵ ით; ღლეთა აქუს⁶ იე ეამი და ღამეთა თ. აწ იწ-
ყო უკმოლებად ღამემან ღლისაგან უა ღლშ, რომელ არს ჟ ეამ და ა ღლშ,
ვიდრე სეკდენბერსა იშ განისწორნიან ღლენი და ღამენი. აწ იწყო ჯობინე-
ბად ღამემან ღლისა უბ ღლე, რომელ არს ჟ ეამ და ბ ღლე, ვიდრე ღეკენ-
ბერსა ით [240] ღამეთა აქუს⁷ იე ეამი და ღლეთა თ. აწ იწყო უკმოლებად
ღლემან ღამისაგან ვიდრე მარტსა ოცამდე.

თუ გინდეს ცნობად მთოვარისა, თუ რავდენსა თაუესა მოიქცევის, იპყ-
რენ ყოვლად ლ და გაუტევე ზედა-ნადები მის წლისაჟ და ანაკრები თუეთაჟ
და რაჟ დაგრჩეს, ეგდენსა თთჟასა მოიქცეს. უკუეთუ გინდეს ცნობაჟ, თუ
რავდენსა თუისასა საესებით იყოს მთოვარშ, იპყარ ყოვლად მღ და გაუტევე
ზედა-ნადები ნის წლისაჟ და ანაკრები თუეთაჟ და რაჟ დაგრჩეს, ეგდენსა
თთუესა საესებით იყოს; და თუ ლ უფრო დაგრჩეს, კთ სხუაჟ გაუტევე და
რაჟ დაგრჩეს, ეგდენსა იყოს.

უკუეთუ გინდეს ცნობად მთოვარისაჟ, თუ ღლისი სცხრა ანუ ღამე⁸, იპ-
ყარ [რ] იანვართგან მუნ ღლემდე, რომელსა ზედა სდგე, და დაურთე
ე-ეული და ვ-ეული მის წლისაჟ. და ესე ორად შეკეცე და ჟ-ეულად გაუტევე
და რავდენი სამოცი გავეტეოს, ეგდენი თითოჟ მარჯუნენსა ქელსა იპყარ და
ჟ უმცრო რომელ დაგრჩეს, ე-ე ეამ ყავ და ე უმცრო რომელ იყოს, მარ-
ცუალ ყავ და ჟ ანაკრებსა, რომელ მარჯუნენსა ქელსა გაქუნდეს⁹, გაუ-
ტობდ; ჰკითხვედ: ღამშ¹⁰? ღლშ¹¹? და თუ ღამშ გითხრას, ღამე¹² სცხრეს, და თუ
ღლშ—ღლისი სცხრეს.

თუ გინდეს ცნობაჟ და ეძიებდე წარმოხა, თუ რავდენსა ეამსა ვლოს
ნათელსა, გინა რავდენსა ბნელსა, იპყარ რიცხვ მთოვარისაჟ რავდენ იყოს
და ოთხად შეკეცე და ლ-ეულად გაუტევე; და რომელ [241] უმცრო დაგრ-
ჩეს, ე- ე ეამ ყავ და უმცროჟსი მარცუალ ყავ; ოდეს უკუნი მოიწიოს, ბნელი
წინა მოაქციე და უკუნი ეგრე იპყარ ვიდრე ახლად მოქცევაღმდე. ეგრევე სცნა

ღახაბაში დაბადებისაჟ: მარტსა კ, ღლესა ოთხშაბათსა, დაებადნეს
მშშ და ნოვარშ და განიწვალნეს ღლენი და ღამენი და დადგა ზაფხულისა¹³
არშ და რაბან მშშ ვერძსა ზედა ვიდრე აპრილსა კ-ამდე.

დაღვებას პირველი თუე, რომელსა ჰრქვან ებრაელებრ ნისან, და რბის
მშშ ვერძსა ზედა ვიდრე აპრილსა კ-ამდე.

¹ ღამეთანი A. ² განისწორნიან A. ³ აქუს A. ⁴ იგ A. ⁵ იენისა A. ⁶ ღამშ A. ⁷ გაქუნ-
დეს A. ⁸ ზაფხულისა A.

დადგების თუე იარედ და შევალს მზმ კუროსა ზედა ვიდრე მაისსა¹ კ-ამდე.

დადგების თუე სივან და შევალს მზმ [ვ] ტყუბსა ზედა ვიდრე ივნისსა² კ-ამდე.

დადგების თუე თამუთ და შევალს მზმ კირჩხიბსა ზედა ვიდრე ივლისსა კ-ამდე.

დადგების თუე აბდა და შევალს მზმ ლომსა ზედა ვიდრე აგუსტოსა კ-ამდე.

დადგების თუე ილოლ და შევალს მზმ ქალწულსა ზედა ვიდრე სექტემბერსა კ-ამდე.

დადგების თუე თემრიმ და შევალს მზმ სასწორსა ზედა ვიდრე ოქტონბერსა კ-ამდე.

დადგების თუე მრუშვალ და შევალს მზმ ღრიაკალსა ზედა ვიდრე ნოემბერსა კ-ამდე.

დადგების თუე ქასილე და შევალს მზმ მშულდოსანსა ზედა ვიდრე დეკემბერსა კ-ამდე.

დადგების თუე ხებელ და შევალს მზმ თხისრქასა ზედა ვიდრე იანვარსა ით-ამდე.

დადგების თუე შბატ. და შევალს მზმ წყლი [ს] -საქანელსა [242] ზედა ვიდრე ფებერვალსა იმ-ამდე.

დადგების თუე ადარ და შევალს მზმ თევზსა ზედა ვიდრე მარტსა კ-ამდე.—და აქა დაესრულების სრბაჲ მზისაჲ და მოქცევაჲ წელიწადისაჲ.

კბ მამათ-მთავარნი³ არიან ადამისითგან ვიდრე იაკობისამდე; ამისთჳს-ცა კბ არიან ანბანნი ებრაელთა შორის, რომელ არიან ესე: ალეფ, ბეით, გიშალ, დალ, ეჲ, ვა, ზაან, ცეთ, ტეეთ, იოდ, ქაქვიფა-ქაფშიტა, ლამად, მამთილა-მამსდომა, ნუვნაქვიფა-ნუნაფშიტა, სმაატ⁴, ფექვიქა-ფეჴშიტა, კოვ, რე⁵, შინ, თავ. ამისთჳს კბ წიგნნი არიან ძუელისაგან შჯულისა. ესე მუჴლნი ებრაელთა შორის: კ და შჯდნი; ხოლო ოცდაორად აღირაცხებიან და ხუთნი იგი ასონი მათ შორის ორკეც არიან: ქაფ მრჩობლ არს [ვ] და შე და ნუნ და აჴმ და წადე.

ესრეთცა წიგნნი აღირაცხებიან: ა ბერეჴო, რომელსა ჰრქვან შობათაჲ; ბ ლელისმუდ, რომელსა ჰრქვან გამოსლვაჲ ძეოა ისრაელისათაჲ; გ ვაჴჴურაჲ, რომელი გამოითარგმანების ლევიტელთაჲ; დ ვაჴ დებერ, რომელი გამოითარგმანების რიცხუთაჲ⁶; ე ეთათვარიმე, რომელი გამოითარგმანების მეორე შჯუ-ლი; ვ დეისუ, რომელ არს ისუსი⁷; ზ დიიუბ, რომელ არს იობი; ც დასოპ-

¹ მაისა A. ² ივნისა A. ³ მამადმთავარნი A. ⁴ ასეა A. მოსალოდნელი იყო: სმაახ⁵

⁵ ასეა A. მოსალოდნელი იყო: რეშ. ⁶ რიცხუთაჲ A. ⁷ ისუს A.

ტიმ, რომელ არს მსაჯულთაჲ; თ დერუთ, რომელ არს რუთისი; ი სფერთი მარიმ, რომელ არს დავითი; ია დიბრიანე, რომელ არს ნეშტთაჲ; იბ დიბრიანნიმ, რომელ არს ნეშტთაჲვე; იგ ვისმოილმ, რომელ არს მეფეთაჲ; იდ დისმუელ, რომელ არს მეფეთაჲვე; იე და მალაქიმ, რომელ არს მეფეთაჲვე; ივ დიმალაქიმა, რომელ არს მეფეთაჲვე; [243] იზ დმასათუთ, რომელ არს იგავთაჲ; იძ ტკუელეთ¹, რომელ არს ეკლესიასტმ; ით კინდრასიმ, რომელ არს ქებაჲ ქებათაჲ; იკ თარასრაჲ, რომელ არს იბ წინაწარმეტყუელთაჲ; იქ ესაია; იღ იერემია; იც ეზეკიელი; იდ დანიელი; იე ეზრაჲ; ივ და კულა² ეზრაჲ; იზ ესთერ მარდორკმ და გოდებაჲ იერემიასი შეერთვის.

რადთა უკუე რიცხჳ ესე წიგნთაჲ იმათ გაუწყო ქეშმარიტითა სიტყუთა, ხოლო სიტყუთა შემოღებისაჲ არს სახტ ესე: დ-ეულად გაჰყოფენ ებრაელთა ყრმანი ძუელისაგანთა:

ხუთეულად დააწესებენ მოსეს წიგნთა, რამეთუ შემდგომთაცა მათ ესრეთვე დააწესეს, რომელ არიან წიგნნი ესე: შობათაჲ, გამოსლვათაჲ, ლევიტელთაჲ, რიცხუთაჲ³, მეორმ უჯული.

მეორედ ხუთეულად—სტიქერონნი, რომელ არიან წიგნნი ესე: [v] იობი, ფსალმუნთაჲ, იგავთაჲ, ეკლესიასტმ, ქებაჲ ქებათაჲ. ხოლო სიბრძნმ სოლომონისი და ზირაქი—იგიცა ტიქერონნივე არიან და სარგებელვე არიან; აისანი, რომელ არს გინობანი, ხოლო ებრაელთა არავე დადვეს ძუელისა უჯულისა თანა.

და [მე]სამ[ედ] ხუთეულად არიან წიგნნი ესე: იბ წინაწარმეტყუელთანი, ესაია⁴, იერემია, ეზეკიელ, დანიელ, რომელმან⁵ იწყო წინაწარმეტყუელებად უწინარე ეზეკიელისა, ხოლო დაყო ცხობებასა მისსა მრავალ ჟამ, მიიწია ვიდრე მეორედ წლადმდე დარიოზისა, რომელი იყო უწინარეს პირველსა წელსა კუროზ⁶ მეფისასა. ხოლო შემდგომად ჟამთა წინაწარმეტყუელებად ანგეოზ⁷ დასაბამსა შენებისა მის ტაძრისასა იერუსალემს. წინაწარმეტყუელებად ზაქარიაცა შემდგომად მ-ესა დღესა ანგეაქისისა დასასრულსა შენებისათჳს მისევე ტაძრისა. [244] ხოლო ჟამთა მათ წინაწარმეტყუელებად მალაქიაცა და ზოგად დაიწერნეს ესე იბ წინაწარმეტყუელნი.

მეოთხედ ხუთეულად⁸ დააწესნეს წიგნსა რომელსა ჰრკჳან დეგლობედ, რომელი გამოითარგმანების დაწერილად. ესე წიგნნი არიან ისო ნავესნი; პირველი წიგნი მსაჯულთაჲცა მასვე შეერთვის და რუთისი ამისთჳს, რამეთუ ერთი იგი ასოჲ⁹ ორკეც არს, რომელ არს ჰაჲჲ; ნეშტთაჲ პირველი და მეორმ ამისთჳს, რამეთუ ორკეც არს შიშ; და მეფეთაჲ წიგნი პირველი და მეორმ, რამეთუ ორკეც არს ნუუნ; და მესამე და მეოთხე მეფეთაჲ, რამეთუ ორკეც არს ფშ.

ესე არიან ოთხნი იგი ხუთეულნი, რომელნი აღირაცხებიან ოცდა ორ წიგნად, არიან ოცდაოთხ თაჲ რიცხუად, ამისთჳს რამეთუ ორკეც¹¹ არიან

¹ ასეა A. მოსალოდნელი იყო: ხელეთ. ² კულა. A. ³ რიცხუთა A. ⁴ ესაია A. ⁵ რომელთა A. ⁶ კოროზ A. ⁷ ანგლზ A. ⁸ მეოთხედ ხუთეულად] დ-ეულად A. ⁹ ასუჲ A. ¹⁰ ასეა A. ¹¹ ოთხკეც A.

ოთხნი იგი ასონი. ხოლო შემდგომად ოთხთა მათ ხუთეულთა არს კა: [v] პირველი და მეორე წიგნი ეზრახსი ერთ¹ წიგნად შეირაცხების ებრაელთა შორის, ამისთვის რამეთუ წაღეცა ორკეცადვე შეირაცხების, რომელ არს კვ თავ, წულილ-წულილად² თქმული, ხოლო ესთერის წიგნი კვ შეირაცხების და კვ თავად იპოების.

ესე კბ-ნი სადავე იპოებიან და მრავალ ღერიოთა სახითა აღრაცხილ არიან კბ-თა მათ საქმეთათვის, რომელ ქმნა ღმერთმან ვ-თა მათ ღღეთა სოფლის შესაქმისათა, და კბ-თა მათთვის ნათესავთა ადამითგან ისრაელისამდე, კბ-თა მათთვის ასოთა აღფითგან ვიდრე თავადმდე, და კბ-თა მათთვის წიგნთა შობათათგან ვიდრე ესთერისამდე.

უკუეთუ გინდეს ცნობის, თუ მზე რომელსა ეტლსა ზედა ზის, იპყარ მარტისაგან ია და ყოველნი თუენი ვიდრე მუნ ღღედმდე, რომელსა ზედა სდგე, და იგი თანა-შეათუალე. და ლ გაუტევე და ცან, რავდენი ლ იყოს, ვერძისაჲ თავ-ყავ [245] და ყოველსა ეტლსა ლ-ლ მისცემი და რომელსაცა ზედა მიგიყვანოს, მას ეტლსა ზედა ჯდეს მზე.

უკუეთუ გინდეს [ცნობის], თუ მთოვარე რომელსა ეტლსა ზედა ზის, იპყარ რიცხ მთოვარისაჲ, თუ რავდენ იყოს, და იბ შექეცე და გაყავ ლ და რაჲ მზისა აკლდეს ლ-ეულსა, მთოვარისაჲთა გაასრულე და მზისა ეტლითგან წაღმართ ყოველსა ეტლსა ლ-ლ-სა მისცემი და რომელსა ეტლსა ზედა მიგიყვანოს, მასცა ეტლსა ზედა ჯდეს მთოვარე. დაპყოფს მზე ეტლსა ზედა ლ და დაპყოფს მთოვარე ეანსა ლ.

უკუეთუ სხუებრ გინდეს ცნობაჲ მზისაჲ, თუ რომელსა ეტლსა ზედა იყოს, სეკდენბერიოთგან თუენი აიპყრენ მუნ ღღედმდე, რომელსა ზედა სდგე და იგი თანა-შეათუალე და დაურთე მას ზედა რაჲ და გაუტეობდ ლ სახელეგბსა ზედა ცხოველთ-სახილველთა. ვერძი თავ-ყავ და რომელსა ეტლსა ზედა დაგელიოს ლ-ეული, ცან ქეშმარიტად, მას ზედა იყოს მზე.

[v] უკუეთუ სხუებრ გინდეს ცნობაჲ მთოვარისაჲ, თუ რომელსა ეტლსა ზედაიყოს, მთოვარე რავდენ იყოს, ეგდენჯერ იბ იპყარ და ეამი რავდენი გაქუნდეს⁴, ეგდენი თითოჲ დაურთე და მზე რომელსა ეტლსა ზედა დაგეტეოს და აკლდეს, ლ-ეულად მთოვარისაჲთა გაასრულე და მერმე გაუტეობდი ლ-ლ-ეულსა სახელეგბსა ზედა ცხოველთ-სახილველთასა: ვერძი თავ-ყავ და ყოველსა ეტლსა ეგრევე ლ-ლ-ეულსა მისცემი; და რომელსა ეტლსა ზედა დაგელიოს, მას ზედაცა იყოს მთოვარე, იცოდე.

ესე არიან იბ-ნი ოტლნი: ზერძი, ღეროჲ, ღეუბი, ღირჩხიბი, ზომი, ჭალწული, სასწორი, მირიაკალი, შშულდოსანი, მხის რქაჲ, წყლის საქანელი⁵, მეგზი.

¹ ერთი A. ² წულილად A. ³ მისცემი A. ⁴ გაქუნდეს A. ⁵ წყლის ქნელი A.

[248]

ესე ქრონიკონ(ს) გამოკრებილ[ნი] დღენი ოდენ არიან მცხრალიხანი ფლბ

აპ აბ მტ აპ მტ აპ აბ მტ აპ აბ მტ აპ აბ მტ აპ მტ აპ აბ მტ

იგ	ბ	კბ	ი	ლ	იწ	წ	კწ	იფ	ფ	კლ	იბ	ა	კა	თ	კთ	იწ	ი	კი
*ბ ³⁰	ვ	ბ	*ბ	დ	ვ	ბ	*უ	დ	ა	ვ	*უ	ბ	ვ	ვ	*გ	ბ	ვ	ბ
დ	*ბ ⁴⁰	ვ	მ	ბ	*ბ	ვ	ბ	*ბ	დ	ა	ბ	*უ	ბ	ა	ვ	*უ	ა	მ
ბ	დ	*ბ ⁶⁰	ა	მ	დ	*ბ	ვ	მ	ბ	*ბ	ვ	ბ	ბ	*ბ	დ	გ	ვ	*დ
*უ	ბ	ბ	დ	*დ ⁸⁰	ა	ბ	დ	*ბ	ა	მ	ბ	*ბ	ვ	ბ	ბ	*ბ	ვ	ბ
ა	*ვ	ბ	ბ	ვ	*უ ¹⁰⁰	ბ	ბ	დ	*დ	ა	მ	დ	*ბ	ვ	მ	ბ	*ბ	მ
დ	ა	*ვ	მ	ბ	ა	*უ ¹²⁰	ბ	ბ	ვ	*დ	ა	ბ	დ	*ბ	ა	მ	დ	ა
ბ	დ	ა	*ა	მ	დ	ა	*უ ¹⁴⁰	მ	ბ	ვ	*დ	ბ	ბ	*დ	ა	ბ	გ	ვ
*ბ	ბ	დ	ბ	*ა	ბ	დ	ა	*ა ¹⁶⁰	მ	ბ	ა	*ვ	ბ	ბ	ვ	*ვ	ბ	ვ
ა	*ბ	ბ	ვ	ბ	*ბ	ბ	დ	ბ	*ა ¹⁸⁰	მ	დ	ა	*ვ	მ	ბ	ა	*უ	ბ
*ბ	დ	ა	*ე	ბ	ა	*ბ	ბ	ვ	ბ	*ბ ²⁰⁰	ბ	დ	ა	*ა	მ	დ	ბ	*ე
ბ	*ბ	დ	ბ	*უ	დ	ა	მ	*უ	ბ	ვ	მ	*ბ ²¹⁰	ბ	დ	გ	*ა	ბ	ბ
ე	*ბ	დ	ბ	*ბ	დ	ა	ბ	*უ	ბ	ა	მ	*ბ ²⁶⁰	ბ	ვ	ბ	*ბ	მ	ბ
ა	მ	ბ	*ბ	ვ	ბ	*ბ	დ	გ	ბ	*ე	დ	ა	მ	*უ ²⁸⁰	ბ	ა	დ	ბ
*დ	ა	მ	დ	*ბ	ა	მ	ბ	*ბ	ვ	ბ	ბ	*ბ	დ	ა	ბ	*უ ³⁰⁰	დ	ბ
ვ	*დ	ა	ბ	*დ	ა	მ	დ	*ბ	ვ	მ	ბ	*ბ	მ	ბ	ბ	*ბ ³¹⁰	ბ	ბ
ბ	ვ	*დ	ბ	ვ	*დ	ა	ბ	ბ	ბ	*ბ	ა	მ	ბ	ვ	მ	ა	*უ ³⁶⁰	ბ
*ა ⁴⁰⁰	ვ	*ა ¹³⁰	ა	*ვ	მ	ბ	ვ	*უ	ბ	ბ	ვ	*დ	ა	ბ	დ	*დ	ბ	დ
ვ	ბ	*ა ¹⁴⁰	ბ	დ	ბ	*ა	მ	დ	ა	*ვ	*ე	ბ	მ	ბ	ბ	*ბ	ბ	*ბ
ბ	ვ	*ა ¹⁰⁰	ბ	ვ	ბ	*ა	ბ	დ	ა	*ვ	*ე	მ	ბ	ა	ა	*ვ	მ	ა
*ე	ბ	ა	*ა ¹⁸⁰	ბ	მ	ბ	*ბ	ბ	დ	ბ	ა	მ	დ	ა	ა	*ა	დ	ა
ბ	*ე	დ	ა	ბ	*ე ²⁰⁰	ბ	ვ	მ	*ბ	ბ	ვ	*ა	ბ	დ	ბ	*ბ	დ	ა
					*ე ²¹⁰	ბ	ა	მ	*ბ	ბ	ვ	ბ	ბ	ბ	ბ			*ბ

* ნაკიანი წლის რიცხვის წინ ვარსკვლავი უხის.

[ვ-ჟული]	რ	ვ	ი	ი	კ	ლ	ლ	მ	მ	ნ	ა	ა	ო	ო	პ	რ	რ	ს
[ო-ჟული]	ფ	ფ	ი	ი	კ	კ	ლ	ლ	მ	მ	ნ	ნ	ა	ა	ო	ო	პ	რ
[მცხრალი]	ი	ბ	კ	ი	ლ	ი	ზ	ყ	ფ	დ	კ	ი	ა	ა	თ	ყ	ი	ფ
იანვარი	ა	ა	ბ	გ	დ	ე	.	ა	დ	ზ	დ	ე	.	ა	ბ	გ	დ	ე
მარტი	[—]	ია	კ	გ	ი	ყ	ვ	ი	ტ	თ	კ	ა	ი	კ	ფ	ვ	შ	ით
ფებრუალ- პრილი	ბ	ი	კ	დ	ე	ვ	შ	ით	.	ია	კ	გ	ი	დ	ე	ვ	შ	ით
მაისი	ბ	ი	კ	დ	ე	ვ	შ	ით	—	ია	კ	გ	ი	დ	ე	ვ	შ	ით
ივნისი	დ	ი	ფ	ფ	ი	ტ	ი	კ	ბ	ი	კ	დ	ე	ფ	შ	ით	—	ია
ივლისი	დ	ი	ფ	ფ	ი	ტ	ი	კ	ბ	ი	კ	დ	ე	ფ	შ	ით	ა	ი
აგუსტოსი	ვ	ი	კ	შ	ით	—	ი	ტ	დ	ი	ფ	ვ	ი	ტ	ია	კ	ბ	ია
სექტემბ.	ზ	ი	ყ	ი	კ	ბ	ი	დ	ე	ფ	ვ	შ	ა	ა	ი	ბ	ი	ფ
ოქტომბ.	შ	ი	ყ	ი	კ	ბ	ი	დ	ე	ფ	ვ	შ	ა	ა	ი	ბ	ი	ფ
ნოემბერი	თ	კ	ა	ი	ბ	გ	დ	ე	ვ	ზ	ი	ტ	ი	კ	ბ	გ	დ	ე
დეკემბერი	ი	კ	ა	ი	ბ	გ	დ	ე	ვ	ზ	ი	ტ	ი	კ	ბ	გ	დ	ე

[სტატისტიკური ფსიქოლოგია]

.
.
.

[ქართული ენის ფონეტიკა]

[247]...ნვ რაქამს მიაგლინნა საულ მოკლეად დავითისა; ლგ რაქამს მოვიდა დავითი ნობამდ აბიგელიქისა; ნვ ქუაბსა მას ოდოლაშისასა; ნა რაქამს დოიქი შეასმენდა დავითსა; ჰბ რაქამს ივლტოდა დავით უდაბნოსა მას იდუმიადსა; ნვ მზითელნი¹ ასმენდეს დავითს, იყო რაჲ ქუაბსა მას შინა; ნე შაქამს იყვნეს უცხო თესლნი გეთს; ნთ შემდგომად სიკუდილისა საულისა; ნ რაქამს ამხილა ნათან წინაწარმეტყუელმან დავითს; ვ რაქამს ივლტოდა პირისაგან აბესალომისა; ზ სიტყუათათჳს ქუსისთა, ძისა იემენისთა.

უწყებასა მას ფსალმუნთასა შედეგებაჲ ესრეთ აქუს, არამედ ცვალებულ არიან ეამთა მათ პოენისაგან.

[v] დავითისნი ფსალმუნნი: გ, დ, ე, ვ, ზ, ო, თ, ი, ია, იბ, იგ, იდ, იე, ივ, იზ, იძ, ით, კ, კა, კბ, კგ, კდ, კე, კვ, კზ, კძ, კთ, ლ, ლა, ლგ, ლდ, ლე, ლვ, ლზ, ლძ, ლთ, მ, მბ, ნ, ნა, ნბ, ნგ, ნდ, ნე, ნვ, ნზ, ნძ, ნთ, ძ, ძა, ძბ, ძგ, ძდ, ძვ, ძზ, ძძ, ძთ, პე, ვ, ვბ, ვგ, რ, რბ, რძ, რთ, რლა, რლშ, რლთ, რმ, რმა, რმბ, რმგ; ერთობით თბ.

ზედა-წარუწერელნი: ა, ბ, ლბ, ო, უგ, უდ, უე, უშ, რგ, რდ, რე, რვ, რზ, რიზ, რლ, რლბ, რლგ, რმდ, რმზ; ერთობით ით.

ძეთა კორეხთაჲ: მა, მგ, მდ, მე, მვ, მზ, მძ, პგ, პდ, პვ, პზ; ერთობით ია.

ასაფიხი: მთ, თბ, თგ, თდ, თე, თვ, თზ, თძ, თთ, პ, პა, პბ; ერთობით იბ;

[248] სახელ-უღებულნი: გე¹, უა, უზ, [უთ]², რა, რით, რკ, რკა, რკბ, რკგ, რკდ, რკე, რკვ, რკძ, რკთ, რლგ, რლზ; ერთობით იზ.

რამელნი აღელუაძთა: რი, რია, რიბ, რიგ, რიდ, რიე, რივ, რიძ, რლდ, რლე, რმე, რმვ, რმძ, რმთ, რნ; ერთობით იე.

სოლომონისი: ოა, რკვ.

ეთამიხი: პშ.

მოსცხი: პთ.

ყოვლად შეკრებით ფსალმუნნი რნ: ზედა-წარუწერელნი ით, ზედა-წარუწერელნი რლა.

ხოლო ზედა-წარუწერილთა მათ განყოფაჲ ესრეთ არს: დავითისნი თბ, კორძს ძეთაჲ ია, ასაფიხი იბ, სოლომონისი ბ, ეთამისი ა, მოსესი ა, სახელ-უღებულნი იზ; რომელნი აღელუაძთა—იე; არამედ არიან სახელ-უღებულნი

¹ ასეა ა. ² იე ა. ³ გამორჩენილია ა-ში.

ზედა-წაწერილიცა თუ აქუს, ხოლო აუწყებენ არა თუ ვისნი თქუმულნი არი-
ან ზედა-წაუწერელნი.

ერთობით ყოველნი ფსალმუნნი რნ.

ყზნღჳნუ თი(ნს ოც იცჳ-ნსნუ)

[V] [კანონი დღისაჲ

კანონი ღამისაჲ]

ციცკრისა ჟამისაჲ გ:
(6)¹, ა, რი [];

მწუხრისა ჟამისაჲ გ:
რკ, რმღ, [.]²

- ჟამსა ა ფსალმუნი 6
- ჟამსა ბ ფსალმუნი კ(ვ)¹
- ჟამსა გ ფსალმუნი ა
- ჟამსა დ ფსალმუნი მა
- ჟამსა ე ფსალმუნი ნ
- ჟამსა ვ ფსალმუნი ვ
- ჟამსა ზ ფსალმუნი ივ
- ჟამსა 6 ფსალმუნი პვ
- ჟამსა თ ფსალმუნი რიდ
- ჟამსა ი ფსალმუნი რი²
- ჟამსა ია ფსალმუნი რი²
- ჟამსა იბ ფსალმუნი რვ

- ჟამსა ა ფსალმუნი ოდ
- ჟამსა ბ ფსალმუნი კ(ვ)³
- ჟამსა გ ფსალმუნი ნ(დ)
- ჟამსა დ ფსალმუნი (ე)⁴
- ჟამსა ე ფსალმუნი ვ
- ჟამსა ვ ფსალმუნი მ
- ჟამსა ზ ფსალმუნი ღა
- ჟამსა 6 ფსალმუნი პ
- ჟამსა თ ფსალმუნი პა
- ჟამსა ი ფსალმუნი ჟე
- ჟამსა ია ფსალმუნი რდ
- ჟამსა იბ ფსალმუნი ნვ

დაწვოლისა ჟამსა ფსალმუნი ხუთი: დ, ედ, ევ, კბ⁵, ლ⁶. სოფლივისა გა-
ლობისა ბრძანებაჲ.

[249]

თუცსუზა

(რომელ არს განსუენებაჲ)

და დიაფსალმასა ამას ებრაელებრ⁷ შელლა ჰქვან, რომელი ვიეთგანმე
„მარადის“ და რომელთაგანმე „მოვლინება“ ითარგმანების. ხოლო დიაფსალ-
მასა ძალი ესე არს: არა თუ ყოველსა ჟამსა და არცალა მუნ ყოველისათჳს
მოსცემს სული წმიდაჲ წინაწარმეტყუელთა სიტყუად, არამედ ოდესცა, გინა
რაოდენიცა ღმერთსა ჰნებავენ მომცემელსა, ვითარცა-იგი ელისე სომანიტე-
ლისა მისთჳს დედაკაცისა ჰრქუა გიეზის: აცადე მას, რამეთუ ღმობიერ არს
სული მისი და უფალმან დაჰფარა ჩემგან [2 მეფ. 4, 27].

აწ ვიდრემე დიაფსალმაჲ დადგინებაჲ წინაწარმეტყუელისაჲ არს: გან-
რაჲ-ისუენებენ, წინაწარმეტყუელი დუმინ და მერმე კუალად აღიდრის, ოდეს
არნ შეწევნაჲ სულისა წმიდისაჲ და დუმილისა მის შემდგომად პირველთა
მათ თქუძულთა შემდგომსა იტყუნ.

ღუნისიუცა

[250] რომელთა ენებოს გულისქმის-ყოფაჲ საფსალმუნეთაჲ მათ ნეტა-
რისა დავითისთაჲ, რაჲთა აღმოკითხვითა ამისითა ადვილად შემძლებელ იქმ-

¹ ეს რიცხვები გადაშლილია და თითქმის არ ჩანს. ² ასეა A. ³ კო? A. ⁴ გ? A. ⁵ კვ? A. ⁶ ლ, ზ? A. ⁷ ებრაელებრ A.

ნენ ზედა-მიწვევად და ცნობად ფსალმუნად-ფსალმუნადისაჲ, ვისი თქმული იყოს, და რომელი ფსალმუნი და რაედენი ვის უთქუამს, გინა რაჲსათჳს თქმულ¹ არს, და რიცხჳ მუკლისაჲ რაოდენი აქუს² ფსალმუნსა, გინა თუ ყოველნი ერთ რიცხუად, ესრეთ ცან, ვითარცა დამიწერია, რამეთუ ქართველთა ენასა მუკლი ესრე არს:

დავითის ფსალმუნი ობ და მუკლი ჩტკა.

წინაწარმეტყუელებაჲ ყოფადთაჲ მათ კეთილთა დავითისთაჲ: გ ოფთალო, რად განმრავლდეს მაჰირე... , მუკლი ი; წინაწარმეტყუელებაჲ დავითისი, რომლისათჳსცა ევენბოდა: დ ზადილსა ჩემსა ესა ჩემი ღმერთსა, მუკლი ი; ლოცვაჲ ხატად ეკლესიაჲსა: ე სიტყუათა ჩემთაჲ ის..., მუკლი კ; მოძღურებაჲ აღსაარებისაჲ: [v] ოფთალო, ნუ გულის წყრომითა შენითა, მუკლი იზ; დავითისი ფსალმუნი, აღსაარებაჲ და წინაწარმეტყუელებაჲ წარმართთა ჩინებისათჳს: ზ ოფთალო ღმერთო ჩემო, შენ გესაჲ, მუკლი კბ; წინაწარმეტყუელებაჲ წარმართთა ჩინებისათჳს: [U] ოფთალო, უფალო ჩუენო, ვითარ საკვრეელ არს, მუკლი ია; წინაწარმეტყუელებაჲ ქრისტს სიკუდილისათჳს და აღდგომისა, სასუფეველისა დაპყრობისა და ყოველთა მტერთა დამჯობისათჳს: თ Ⴢღიარო შენ, უფალო, ყოვლითა გულითა ჩემითა, მუკლი მთ; ძღვევისა გალობაჲ ღმრთის-მოღუაწისაჲ: თ ოფთალსა ვესაჲ, ვითარ ეტყჳს სულსა ჩემსა, მუკლი თ; შესმენაჲ უკეთურთაჲ და წინაწარმეტყუელებაჲ ქრისტს მოსლვისაჲ: ია შაცხოვენე მე, ღმერთო. რამეთუ მოაკლდა წმიდაჲ, მუკლი ია; მტერთა აღმადღებაჲ და ქრისტს მოლოდებაჲ: იბ ზიდრემდის, უფალო, დამივიწყებ ჩუენ სრულიად, მუკლი მ; შესმენაჲ უკეთურთაჲ და ქრისტს მოსლვისა მოლოდებაჲ: [251] იგ ოქუა უგუნურმან გულსა თჳსსა³, მუკლი ია; საღმრთოთ კერძოჲსა სრულისა კულად დამტკიცებაჲ: იდ ოფთალო, ვინ დაეშენოს კარავსა შენსა, მუკლი მ; ეკლესიისა გამორჩევაჲ და ქრისტს აღდგომაჲ. იე შიცვე მე, ღმერთო, რამეთუ შენ გესაგს სული⁴, მუკლი იდ; სრულისა კაცისაჲ გინა თუ თავადისა ქრისტსი ლოცვაჲ მის მიერ ცხორებისათჳს: ივ სმინე⁵, უფალო სიმართლისაო, მუკლი კა; ვედრებაჲ აღსაარებისაჲ⁶

. . . ლმ ზითქუ: ვიმარხენ გზანი, მუკლი იმ; მადლობაჲ ღმრთისა მიერ ცხორებისათჳს და მოქსენებაჲ ეკლესიისაჲ: ლთ ომენით დაუთმე უფალსა, მუკლი კმ; წინაწარმეტყუელებაჲ ქრისტსთჳს და მიმცემელისა: მ ჩეტარ არს, რომელმან გულისმა-ყოს, მუკლი იგ; სავედრებელი წინაწარმეტყუელთაჲ განშორებასა ნათესავისა მის ჰურიათაჲსა: მბ შისაჯე მე, ღმერთო, და საჯე შჯაჲ, მუკლი თ; [v] მოძღურებაჲ აღსაარებისაჲ: ნ შიწყალე მე, ღმერთო, დიდითა წყალობითა, მუკლი კა; მხილებაჲ შრომითი სახისაჲ და აღსაარებაჲ მისივე: ნა შად-მე იქადინ, მუკლი იბ; მაცხოვრისა გამოჩინებაჲ და უღმრთოებისა-

¹ ასეა A. ² აქს A. ³ თჳსა A. ⁴ სულო A. ⁵ იმინე A. ⁶ აქ გამოტოვებულია 20 ფსალმუნი: 17-დან 37-მდე (ჩათვლით), მაგრამ A ხელნაწერს არ აქვია, როგორც ჩანს, გადამწერს გამოჰჩინია.

გან განათვისუფლებამ: ნბ მქუა უგუნურმან, მუჭლი ია; ლოცვა მ რომელი ღმრთისათჳს იდევენბოდის. ნვ ღმერთო, სახელითა, მუჭლი ი; უწყებამ ნათოჳს, რომელთა-იგი ქრისტესა ჰკადრეს: ნდ ყურად-ილე, ღმერთო, მუჭლი კთ; მადლოზამ მართლისად ქსნილისად მტერთაგან: ნე შიწყალე მე, ღმერთო, რამეთუ დამორგუნა მე კაცმან, მუჭლი ივ; მადლობამ დავითისი და წინაწარმეტყუელებამ წარმართთა ჩინებისად: ნვ შიწყალე მე, ღმერთო, მიწყალე, მუჭლი იდ; მოძღურებამ ღმრთისა მიერ მართლისა მის საშჯელისათჳს: ნწ მეშმარიტად თუმცა, მუჭლი იდ; ჩინებამ წარმართთა და ჰურიათა განგდებამ: [ჲჲ] ნწ შიქსენ მე მტერთა, [მუჭლი] კბ; ჩინებამ წარმართთა და ჰურიათა განბნევა: ნთ იმერთო, განმთხიენ და აღმაოკრენ, მუჭლი იდ; ვედრებამ მადლობითურთ: ა შეგესემინ ღმერთსა ჩემი ლოცვა, მუჭლი ი; მოძღურებამ კურნებისად. აა ღირნა ღმერთსა და..., მუჭლი ივ; მადლობამ ღმრთისა მიერ სრულისად: აბ იწერთო, ღმერთო ჩემო, შენდამი, მუჭლი ივ; მოძღურებამ ღმრთის მსახურებისად ახოვნისად: აგ შეგესემინ, ღმერთო, ლოცვისა, მუჭლი იბ; ჩინებამ წარმართთა: ად შენ გშუენის ვალობამ, ღმერთო, სიონს, მუჭლი ივ; წარმართთა ჩინებისად და მოციქულთა ქადაგებამ: ავ იმერთო, მიწყალენ ჩუენ, მუჭლი შ; ქრისტესი განკაცებამ და წარმართთა ჩინებამ: აწ Ⴢლდეგინ ღმერთი, მუჭლი ნა; ვნებამ ქრისტესი და ჰურიათა განთხევა: აშ შაცხოვნე მე, ღმერთო, რამეთუ შევი..., მუჭლი მვ; [ვ] ვედრებამ მართლისად გინა თავადისა ქრისტესი: [ათ] იმერთო, შეწვენასა ჩემსა, მუჭლი შ; წარმართთა ჩინებამ: [ბე] შოყავ, უფალო, ყური შენი, მუჭლი კ; ძლევა და ყოვლისა მიერ სრულყოფამ: [გ] შომელი დამკვდრებულ¹ არს, მუჭლი იწ; ქრისტეს სუფევისად პირველსა მას მისსა მოსლვასა: [ვბ] აჴფალი სუფევს, შუენიერებამ, მუჭლი შ; ქრისტეს სუფევისად მეორედ მისსა მოსლვასა: [ვგ] აჴფალი სუფევს, იხარბდინ ქუეყანამ, მუჭლი იდ; საღმრთოთჳთ კერძო სრულებისად: [რ] ჩყალობასა და სამართალსა, მუჭლი იბ; [მოძღუ]რებამ მადლობისად: [რბ] Ⴢკურთხევს სული ჩემი უფალსა და ყოველი, მუჭლი კბ; ვნებანი ქრისტესნი: რწ იმერთო, ქებასა ჩემსა, მუჭლი ლა; ძლევანი ქრისტესნი: რთ Ⴢრქუა უფალმან უფალსა ჩემსა, მუჭლი შ; ლოცვა დავითისი და გამოჩინებამ ქრისტესი: რლა შოიქსენე, უფალო, დავით და ყოველი, მუჭლი კ; [ჲჲჲ] ლოცვა მართალთა: რლშ აჴფალო, განიცადე და მიცან მე, მუჭლი კვ; მადლობამ წინაწარმეტყუელებითურთ: რლთ Ⴢანმარინე მე, უფალო, კაცსა, მუჭლი იდ; კმამ რომელი ღმრთისათჳს ილუწინ²: რმ აჴფალო, ლატ-გყავ³ შენდამი, მუჭლი ია; ლოცვა რომელი საღმრთოთჳთ კერძო სრულ-ყოფილ იყოს: რმა ყმითა ჩემითა უფლისა მიმართ ღ..., მუჭლი თ; კმამ რომელი ღმრთისათჳს ბრძოლასა შინა იყოს: რმბ აჴფალო, შეგესემინ ლოცვისა ჩემ..., მუჭლი ივ; ლოცვა აღმსაარებელისად: რმგ ჴურთხეულ არს უფალი ღმერთი ჩუენი, რომელმან ასწა..., მუჭლი კ.

¹ ზედა-წაუწერელი ფსალმუნი ით, მუჭლი ჳბ. გულს-მრღვინებამ ღმრთის მსახურებისათჳს და გარე-მოქცევა მვდომისაგან: ა ნეტარ არს კაცი, რომე-

¹ დამკვდრებულ A. ² ილუწინ A. ³ ლტყვ A.

ლი არა მივიდა (ზრახვასა უღმრთოთასა), მუკლი ი; წინაწარმეტყუელებამა ქრისტსთს და ჩინებამა წარმართთა[დ]: ბ შად აღიძრნეს წარმართნი, მუკლი იბ; [v] ბრძანებამა გალობისამა ღმრთის მეტყუელებითურთ: ლბ შარებდით მართალნი უფლისა, მუკლი კბ; ვნებამა ქრისტსი და აღდგომამ: თ შენ უფ-ალო, გესაე—მეორშ, მუკლი ლა; ეკლესიათა მდევართათს: უგ იმერთი შუ-რის-მეძიებელი, მუკლი კგ; ჩინებამა ჰურიათამ და განწირვამ მათიფე: უგ შო-ვედით, უგალობდით უფალსა, ვდალა..., მუკლი იბ; ჩინებამა წარმართთამ და ქრისტსს მოსლვამ: უგ ოგალობდით უფალსა გალობითა ახლითა, მუკლი იე; გალობამა ქრისტსს სუფევისამ: უგ ოგალობდით სუფევს, განრისხნედ ერნი, მუკლი ი; მოძღურებამა დიდების მე.ყუელებისამ: რგ ზკურთხევს სული ჩემი უფალსა, უფალო ღმერთო (ჩემო, განსდიდენ ფრიად), მუკლი ლშ; მოძღურებამა წარ-მართთამ უბირადსისამ მისთს ღმრთისამ ქველის-საქმეთამ: რდ ზუვარებდით უფალსა და ხადო...: მუკლი მდ; მოძღურებამა ხენემად მსახურებისამ მის ჰუ-რიათა ნათესავისამ: [ზბე] [რე] ზუვარებდით უფალსა, რამეთუ ტკბილ არს, მუკლი ნ; წინაწარმეტყუელებამა წარმართთა ჩინებისათს და კაცთა მომართ ღმრთისამ სიტყუსამ გამობრწყინებისათს: რგ ზუვარებდით უფალსა, რამეთუ კეთილ. მუკლი მგ; ჩინებამა წარმართთამ: რზ ლანმზადებულ არს გული, მუკ-ლი იე; ჩინებამა წარმართთამ: რიზ ზუვარებდით უფალსა, რამეთუ კეთ..., მუკლი ლ; სიმდაბლისათს: რლ ოგალობ, არა აღმადლდა გული, მუკლი იე; ერისამ სრულისამ: რლბ შამ-მე კეთილ, მუკლი იე; ერისამ მომავალისამ: რლგ ზკა აკურთხევედით, მუკლი ლ; მადლის მიცემამ მისი, რომელი მტერსამ მას მძლე ექმნა: რმდ ზღვამადლო შენ, ღმერთო ჩემო, მუკლი კგ; გალობამა ღმრთის მეტყუელებითურთ: რმზ ზკებდ იერუსალემი უფალსა, მუკლი თ.

ძეთა კორესთამ ფსალმუნი ია, მუკლი რფე.

[v] ვედრებამა წინაწარმეტყუელთამ ჰურიათა ნათესავისამ გაგდებასამ მას: მამ ზითარკა ჰსურინ ირემსამ, მუკლი კ; ვედრებამა წინაწარმეტყუელთამ განგდებასამ მას ჰურიათა¹ ნათესავისამ: მგ იმერთო, ყურთა ჩუნთა, მუკლი ლ; ქრისტსს გამოჩინებამა და სუფევამ: მდ ზღმთქუნ² გულმან ჩემმან, მუკ-ლი კგ; მოციქულთა ქადაგებამ: მე იმერთი ჩუნნი შესავედრებელ, ძალ, მუკ-ლი იგ; წარმართთა ჩინებამ: მგ ღოველთა წარმართთა მუკლი ი; გალობამა ღმრთისამ მიმართ ეკლესიისათს, დაქსნამ დეენულებისამ: მზ შიდ არს უფა-ლი. კებულ ფრიად, მუკლი იზ; საღმრთოჲსამ მის სასჯელისამ მოძღურებამ: მშ ზსმინეთ ესე ღოველმან თესლმან, მუკლი კე; ქრისტსს განკაცებისათს და ეკლესიათათსვე: მგ შამეთუ საყუარელ არიან, მუკლი იზ; [ზბწ] წინაწარმე-ტყუელებამა ქრისტსსთს და მის მიერ ქსნილთამ: მდ ლინდა, უფალო, ქუე-ყანამ შენი, მუკლი იდ; ქრისტსს განკაცებამ: მგ საფუძველნი მისნი, მუკლი მ; ქრისტსს სიკუდილსამ წინაწარმეტყუელებს: მზ ოგალობ ღმერთო ცხორე-ბისამ ჩ..., მუკლი კა.

ასაფის ფსალმუნი იბ, მუკლი ტდ. გარე-მიქცევამ მსხუერპლთა მათთს მოსსს შგულისათა და შემოღებამ სახისამ ახლისამ მის აღთქუემამ:

¹ ჰრიათა A. ² აღმოთქუნ A.

მთ იმერთი ღმერთთაჲ უფალი იტყ... მუჭლი კჳ; აღსაარებაჲ კაცობ-
რიგისა მის უძღურებისა უღმრთოთასა მას ზედა შუებულებაჲსა და ღმრთისა
სულგრძელებისაჲ: ობ ჴითარ კეთილ არს ისრაელი..., მუჭლი ლგ; პირველ
გამოჩინებაჲ უკუანაჲსკნელისაჲ მის ჰურიათა მოცვისაჲ, რომელი-იგი იქმნა
ვესპასიანოსის და ტიტუს მიერ: [v] ოგ შად განგჳმორებ ჩუენ, ღმერთო, მუჭ-
ლი კვ; ქრისტჳსთჳს მეტყუელებაჲ და მოკსენებაჲ საღმრთოთაჲ მათ სამარ-
თალთაჲ: ოდ Ⴀღვიაროთ შენ, ღმერთსა, აღგი..., მუჭლი იბ; შურისგებაჲ
უღმრთოთათჳს ღმრთისა საშჯელისაჲ: ოე Ⴀანცხადებულ არს ჰურიას..., მუჭ-
ლი იე; ღმრთისა სულგრძელებისათჳს და საკჳრველთა მისთა საქმეთათჳს: ოვ
ყმითა ჩემითა უფლისა მიმართ ლა..., მუჭლი კვ; ქრისტჳს გამოჩინებაჲ¹ ეკლე-
სიათა მიმართ პირველისა მის ერისა უშჯულოებისათჳს: ოზ Ⴀკრძალეთ ერი
ჩენი შჯ..., მუჭლი პა; წინაწარმეტყუელებაჲ რომელ-იგი ანტიოქის მიერ ჰუ-
რიათა შეემთხუა და უწყებაჲ მაკაბელთათჳს: ოშ იმერთო, შევიდეს წარმართ-
ნი, მუჭლი კ; წინაწარმეტყუელებაჲ ასურასტანელთა მიერ გარე-შეცვისა.
მისთჳს და ვედრებაჲ ქრისტჳს გამოჩინებისა მისთჳს: ოთ Ⴀომელი ჰმწყსი ის-
რაელსა, მუჭლი კა; [256] წარმართთა ჩინებაჲ და მოძღურებაჲ, რომელი შე-
ემთხუა პირველსა მას ერსა: Ⴀ Ⴀგალობდით ღმერთსა, მწყესა ჩუენსა, მუჭლი-
იშ; მხილებაჲ მთავართა მათ ჰურიათა ნათესავისაჲ: და წინაწარმეტყუელებაჲ
წარმართთათჳს: Ⴀა იმერთი დადგა შესაკრებელსა, მუჭლი თ; ვედრებაჲ მწუ-
ხარებისა მისთჳს, რომელი შეემთხუა ერსა მას და წინაწარმეტყუელებაჲ და
სრულობაჲ[...] სათჳს და მტერთა ღმრთისათა: Ⴀბ იმერთო, ვინ გემსგავსოს
შენ, მუჭლი ით.

სახელ-უღებლნი ფსალმუნნი² იზ, მუჭლი რბბ.

ჩინებაჲ წარმართთაჲ, მოციქულთა ქადაგებაჲ: Ⴀე ილაღებდით უფ-
ლისა, მუჭლი კ; ღმრთისა მიერ³ განსუენებისათჳს: ეა ჳეთილ არს აღ-
საარებაჲ უფლისაჲ, მუჭლი ივ; ჩინებაჲ წარმართთაჲ და ქრისტჳს მო-
სლვაჲ: ეზ⁴ Ⴀგალობდით უფალსა გალობითა, მუჭლი იდ; ჩინებაჲ
წარმართთაჲ: [v] ეთ ილაღებდით ღმრთისა, მუჭლი ჳ; მწუხარებაჲ
პირველისათჳს ერისა და წინაწარმეტყუელებაჲ ახლისა ერისაჲ და ჩინებაჲ
წარმართთაჲ: რა Ⴀაფალო, ისმინე ლოცვისა ჩემ..., მუჭლი ლ; მწირობაჲ:
რით შირსა ჩემსა უფლისა მიმართ ლაღად-ყყავ, მუჭლი ჳ; მოქცევისათჳს ერის-
სა ბაბილონით, მსხემობისათჳს და განწყობაჲ საღმრთოსა შემოყვანებისაჲ:
რკ Ⴀღვიხილენ თუალნი ჩემ..., მუჭლი შ; კეთილთა ხარებაჲ: რკა Ⴀიხარე რო-
მელთა მრქუეს, მუჭლი თ; ლოცვაჲ: რკბ შენდამი ავიხილენ თუალნი ჩემნი,
მუჭლი ე; მადლის მიცემაჲ: რკვ Ⴀრა⁵ თუმეკა უფალი იყო, მუჭლი შ; კუალად
გებაჲ: რკდ Ⴀომელნი ესვენ უფალსა, მუჭლი ვ; მოლოდებაჲ ყოფადთაჲ:
[257] [რკე] Ⴀაეიამს მოაქცია უფალმან, მუჭლი შ; ჩინებაჲ წარმართთაჲ: რკზ.
ჩეტარ არიან ყოველთა რომელთა ეშ..., მუჭლი ლ; ძლევაჲ ღმრთისა ერისაჲ:
რკშ Ⴀრავალ გზის მბრძოდეს⁶, მუჭლი შ; ლოცვაჲ მოწამეთაჲ: რკთ ირმით-
ამო ვლა..., მუჭლი შ; წმიდათა ჳმაჲ ტყუეობასა შინა: რლვ Ⴀღინარეთა ჳედა

¹ გაჩენებაჲ A. ² ფსალმუნი A. ³ მირ A. ⁴ ეთ A. ⁵ არაჲ. ⁶ ბრძოდეს A.

ბაბი..., მუკლი იბ; მადლობაა ქსნილოთა: რლზ ზღვიარო ზენ, უფალო, ყოვ-
ლითა გული..., მუკლი იბ.

აღელუათანი ფხალმუნნი იე, მუკლი ტმშ. მადლობაა ქრისტსი: რი
ზღვიარო, ზენ უფალო, ყოვლი ..., მუკლი ია; მადლობაა ქრისტსი.
რია ჩეტარ არს კაცი, რომელსა-იგი, მუკლი ია; ახლისა ერისა ჩინებაა და
ქრისტსს ნოდლურებაა: რიბ ზქებდით ყრმანი უფალსა, მუკლი შ; ახლისა ერი-
სა ჩინებაა: [v] რიგ ღამოსლვასა ისრაშლისასა, მუკლი კმ; ახლისა ერისა
მოდლურებაა: რიდ შევიყუარე, რამეთუ ისმინა, ნუკლი თ; ახლისა ერისა წარ-
მატებაა: რიე შრწმენა მე, მუკლი ი; ახლისა ერისა სრულ-ყოფაა: რიგ ოგა-
ლობდით უფალსა ყოველი თესლები, მუკლი ბ; ძლევაა ქრისტსს მიერ მოლუა-
წეთაა და წინაწარმეტყუელებაა ქრისტსსთუ: რიშ ჩეტარ არიან უბიწონი
გზასა, მუკლი როგ; მოძლურებაა შემოყვანებისა: რლდ ზქებდით სახელსა
უფლისასა, მუკლი კე; გალობაა ღმრთის მეტყუელებითურთ: რლე ზუვარებდით
უფალსა, რამეთუ კეთილ, აღელუა¹, მუკლი კვ; გალობაა ღმრთის მეტყუელე-
ბითურთ: რმე ზქებს სული ჩემი უფალსა, ვაქებდე, მუკლი ია; გალობაა ღმრთის
მეტყუელებითურთ: რმე ზქებდით უფალსა, რამეთუ კეთილ არს გალობაა, მუხლი
იბ; გალობაა ღმრთის მეტყუელებითურთ: რმშ ზქებდით უფალსა ცათაგან,
მუკლი იდ; [ჲჲჲ] გალობაა ღმრთის მეტყუელებითურთ: რმთ ოგალობდით
უფალსა გალობითა ახ..., მუკლი თ; გალობაა ღმრთის მეტყუელებითურთ: რნ
ზქებდით ღმერთსა სიწმიდესა შინა, მუკლი ია.

ეთამისი² ფსალმუნი ა, მუკლი ნე. ქრისტსს სუფევაა თესლისაგან და-
ვითისა: პშ ჩყალობათა ზენთა, უფალო, უკუნისამდე, მუკლი ნე.

ხოლომონისი ფსალმუნი ბ, მუკლი ლა. წინაწარმეტყუელებაა ქრისტსს
სუფევისაა და ჩინებაა წარმართთა: ოა მმერთო, სასჯელი ზენი მეუფესა
მიეც, მუკლი კდ; აღშენებაა ეკლესიისა: რკვ ზრა თუმცა უფალმან ალა...,
მუკლი შ.

მობსი ფსალმუნი ა, მუკლი კვ. ჰორიათა განგდებაა: პთ ოაფალო, შე-
სავედრებელ მეყავნ ჩუენ, მუკლი კვ.

ყოვლად შეკრებით ფსალმუნნი რნ, მუკლი ცშ.

[v]

ბაბი... მუკლი იბ

და რაოდენი აქუს³ თითოეულსა ფსალმუნი და მუკლი ქართულითა ენი-
თა, ესრით არს⁴:

კანონსა პირველსა ფსალმუნი შ: ა, ბ, გ, დ, ე, ვ, ზ, შ; მუკლი რიბ.

კანონი ბ, ფსალმუნი შ: თ, ი, ია, იბ, იგ, იდ, იე, ივ; მუკლი რკა.

კანონი გ, ფსალმუნი ზ: იზ, იშ, ით, კ, კა, კბ, კვ; მუკლი რაბ.

კანონი დ, ფსალმუნი შ: კდ, კე, კვ, კზ, კშ, კთ, ლ, ლა; მუკლი რნდ.

კანონი ე, ფსალმუნი ე: ლბ, ლგ, ლდ, ლე, ლვ; მუკლი რლზ.

კანონი ვ, ფსალმუნი ზ: ლზ, ლშ, ლთ, მ, მა, მბ, მგ; მუკლი რმვ.

¹ ეს სიტყვა ფსალმუნის ტექსტში არ მოიპოვება. ² ეთამისი ა. ³ აქუს ა. ⁴ კანონების ცხრილში შეცდომებია. ვებჭდავთ უცვლელად.

კანონი ზ, ფსალმუნი ზ: მღ, მე, მვ, მზ, მმ, მთ, ნ; მუკლი რლოთ.
 კანონი ც, ფსალმუნი თ: ნა, ნბ, ნგ, ნდ, ნე, ნვ, ნზ, ნმ, ნთ; მუკლი რმგ.
 კანონი თ, ფსალმუნი ც: ა, აა, აბ, აგ, აღ, აე, ავ, აზ, ამ; მუკლი რმვ.
 კანონი ი, ფსალმუნი ვ: ათ, თ, თა, თბ, თგ; მუკლი როთ.
 კანონი ია, ფსალმუნი ზ: თდ, თე, თვ, თზ, თმ, თთ, პ; მუკლი რე.
 კანონი იბ, ფსალმუნი ც: პა, პბ, პგ, პდ, პე, პვ, პზ, პმ; მუხლი რაგ.
 კანონი იგ, ფსალმუნი თ: პთ, თ, თა, თბ, თგ, თდ, თე, თვ, თზ; მუკლი რმგ.
 კანონი იდ, ფსალმუნი ვ: თმ, თთ, რ, რა, რბ, რგ, რდ, რე; მუკლი რით.
 კანონი იე, ფსალმუნი გ: რგ, რზ, რმ; მუკლი რღგ.
 კანონი ივ, ფსალმუნი ია: რთ, რი, რია, რიბ, რიგ, რიდ, რიე, რივ,
 რიზ; მუკლი რაგ.

[ჯჳ] კანონსა იზ ფსალმუნი ა: რიმ, მუკლი როგ.

კანონსა იმ ფსალმუნი იე: რით. რკ, რკა, რკბ, რკგ, რკდ, რკე, რკვ,
 რკზ, რკმ, რკთ, რლ, რლა, რლბ, რლგ; მუკლი რიე.

კანონსა ით ფსალმუნი თ: რლდ, რლე, რლვ, რლზ, რლთ, რმ, რმა;
 მუკლი რღგ.

კანონსა კ ფსალმუნი თ: რმბ, რმგ, რმდ, რმე, რმვ, რმზ, რმმ, რმთ, რნ;
 მუკლი რკე.

ერთ რიცხუად კანონი ყოველი კ, ფსალმუნი რნ, მუკლი ცჳ.

ხოლო განყოფიდა კანონთაჲ სამად გალობასა შინა: სადა „დიდებაჲ“
 ითქუების¹, ესრეთ ცან, ვითარ ქართველნი განჰყოფენ: სადა წერილ(ი) იყოს ესე,
 ვითარმედ „თაყუანის-ცემაჲ“, ცანლა, მუნ დიდებაჲ „ითქუეს“, და მუნვე წით-
 ლითა წილქანი ზის და ესე ფსალმუნთაჲ, ხოლო კანონთა თაგი თუთ საცნაურ
 არს და თანავე ჩამოწერილ არს. ხოლო ვითარ ბერძულნი და იერუსალემელ-
 ნი განჰყოფენ, ესრეთ იხილედ და ცან: სადა ჰყოფენ თავსა კანონთასა, წით-
 ლითა ზის თაგი და სადა ფსალმუნთა დიდებასა ჰყოფენ. და არიან რომელ-
 ნიმე ერთფერად და სწორად, იერუსალემელთაჲ და ქართველთაჲ კანონნიცა
 და ფსალმუნნიცა; [ვ] კანონი მათიცა კ, ფსალმუნი რნ, მუკლი წქჳბ.

თქუი ვდუიზმც ფსალმუნთა

აღწერილი მიწყებით სრულიად.

ა ჩეტარ არს კაცი; ბ შად აღიძრენს; გ ოფალო, რად განმრავლდეს; დ ჰა-
 დილსა ჩემსა; ე სიტყუათა ჩემთაჲ; ვ ოფალო, ნუ გულისწყრ...; ზ ოფალო
 ღმერთო ჩემო; ც ოფალო ღმერთო ჩუენო; თ ზგიაროჲ; ი ოფალსა ვესაჲ; ია
 შაცხოვენ; იბ ზიდრემდის, უფალო; იგ მქუა უგუ...; იდ ოფალო, ვინ და...; იე ში-
 ცვე; ივ სმინე; იზ შეგიყუა...; იმ ცანი უთხრო...; ით შეისმინე...; კ ოფალო,
 ძალითა; კა ჩემრთო, ღმერთო ჩემო; კბ ოფალმან მწყყსოს²; კგ ოფლისაჲ
 არს; კდ შენდამი, უფალო, აღ...; კე შისაჯე მე, უფალო; კვ ოფალი ნათელ
 ჩემდა; კზ შენდამი, უფალო, ე...; კმ შესწირედით; კთ ლგამაღლო; ლ შენ

¹ ითქუის ა. ² მწყყსოს ა.

უფალო, გესავ; ლა ნეტარ არიან, რომელთა...; ლბ ხსარებდით მარ...; [260] ლგ ზაქურთხო უფალი; ლდ საჯენ, უფალო; ლე ოქვს უსჯუ...; ლვ ჩუ გზურნ; ლზ ოფალო, ნუ გულისწ...; ლმ შთქუ: ვიმარხნე; ლთ ოძენით დაუთ...; მ ნეტარ არს, რომელმან გულის...; მა ზითარცა ჰსურინ ირე...; მბ შისაჯე მე, ლმერთო, და; მგ იმერთო, ყურთა ჩუენთა; მდ ლმობთქუნი; მე იმერთი ჩუენი შესავედ...; მვ ჳოველთა წარმართთა; მზ ზიდ არს უფალი, ქებულ; მშ სსინნეთ ესე ყოველმან; მთ იმერთი ლმერთთა უფალი; ნ შიწყალე მე, ლმერთო, დი...; ნა შად-მე იქადინ უ...; ნბ ოქუა უგუნურ...; ნგ იმერთო, საიელითა შენი...; ნდ ჳურად-ილე, ლმერთო; ნე შიწყალე მე, ლმერთო; ნვ შიწყალე მე, ლმერთო, მიწყ...; ნზ მეშმარიტად თუ...; ნშ შიგსენ მე მტერთ...; ნთ იმერთო, განმთაიენ; ა შეგესემინ ლმერთსა ჩემი; აა ჴარნა ლმერთსა დაემო...; აბ იმერთო, ლმერთო ჩემო, შენდ...; აგ შეგესემინ, ლმერთო, ლოც...; ად შენ გზუენის გალობა; აე იალადებდით უფლისა; ავ იმერთო, მიწყალენ ჩუენ; აზ ლდეგინ ლმერთი; აშ შაცხოვენ მე, ლმერთო, რამეთუ შ...; ათ იმერთო, შეწვენასა ჩემსა; აბ შენ უფალო, გესავ; [V] აა იმერთო, საშჯელი შენი; აბ ზითარ კეთილ არს ისრაელი...; აგ შად განგზმორენ ჩუენ; ად ლგიაროთ შენ, ლმერთსა; აე ჴანცხადებულ არს ჰუ...; ავ ჳმითა ჩემითა უფლ...; აზ ჳკრძალეთ იგი ჩემი; აშ იმერთო, შევიდეს წარმართ...; ათ შომელი ჰმწყსი ისრაელსა; ა ოფალობდით ლმერთსა, მწესა; აა იმერთი დადგა შესაჯრე...; აბ იმერთო, ვინ გემსავს...; აგ შამეთუ საყურელ არიან საყოფელ...; ად ჴონდა, უფალო, ქუეყანა; აე შოყავ, უფალო, ყური; ავ საფუძეულნი მისნი; აზ ოფალო ლმერთო ცხორებისა ჩემ...; აშ წყალობათა შენთა, უფალო; ათ ოფალო, შესავედრებელ მე...; ა შომელი დამკვდრებულ¹; აა ჳეთილ არს აღსა...; აბ ოფალი სუფევს, შეუნი...; აგ იმერთი შურის მეძიებ...; ად შოვედით, უგალობდით; აე ოფალობდით უფალსა გალობ...; ავ ოფალი სუფევს, იხარებდინ; აზ ოფალობდით უფალსა; აშ ოფალი სუფევს, განრისხედ; ათ იალადებდით უფლისა; აა წყალობითა და სიძარ...; აბ ოფალო, ისმინე ლოცვი...; აგ ოქურთხევეს სული ჩემი უფალსა და ყოველი; ად ოქურთხევეს სული ჩემი უფალსა, უფალო; აე ჴუვარებდით უფალსა და ხა...; ავ ჴუვარებდით უფალსა, რანეთუ ტკ...; აგ ჴუვარებდით უფალსა, რამეთუ კე...; აზ ჴანზხადებულ არს გულ...; აშ იმერთო, ქებასა ჩემსა...; [261] ათ ჴრქუა უფალმან უფალსა ჩემსა; აი ლგიარო შენ, უფალო; აია ნეტარ არს² კაცი, რომელსა ეშ...; აიბ ოქებდით ყრმანი უფალსა; აივ ჴამოსლვასა ისრაელისასა; აიდ შევიყურე, რამეთუ ისმინა; აიე შრწმენა მე, რომელსა...; აივ ოფალობდით უფალსა ყოველი თეს...; აიზ ჴუარებდით უფალსა, რამეთუ კ...; აიშ ნეტარ არიან უნიწონი; აით შირსა ჩემსა უფალსა; აკ ლღვიხილენ თუალნი; აკა ჴიხარე რომელ...; აკბ შენდამი, უფალო, აღვიბ...; აკგ ორა თუმცა უფალი იყ...; აკდ შომელნი ესვენ უფალსა, ვითარცა მ...; აკე შაყამს მოაქცია უფალმან; აკვ ორა თუმცა უფალმან აღ...; აკზ ნეტარ არიან ყოველთა რომელთა ეშ...; აკშ

¹ დამკვდრებულ A. ² ნეტარს A.

ჭრავალ გზის მბრ...; რკთ ირმითაღმო ვლ...; რლ ოჟფალო, არა ამაღ...;
 რლა ჭოიქსენე, უფალო, დავით; რლბ ძაჲ-მე კეთილ ა...; რლგ ოქა აკურ-
 თხევდით; რლდ ოქებდით სახელსა; რლე ოუვარებდით უფალსა, რამეთუ
 კე...; რლვ ოდინარეთა ზედა; რლზ ოღვთიარო შენ. უფალო; რლშ ოჟფალო.
 განმიცადე; რლთ ოანმარინე მე, უფალო; რმ ოჟფალო, ღალატ-გყავ; რმა
 ოპითა ჩემითა; რმბ ოჟფალო, შეგესემინ; რმგ ოურთხეულ არს უფალი ღმერ-
 თი ჩუენი; რმდ ოღვამაღლო შ...; რმე ოქებს სული ჩემი; რმვ ოქებდით უფ-
 აღსა, რამეთუ კე...; [v] რმზ ოქებდ იერუსალემი უფალსა; რმშ ოქებდით
 უფალსა ცათაგან; რმთ ოჟგალობდით უფალსა გალობითა ახლითა, კებაჲ;
 რნ ოქებდით ღმერთსა სიწმიდითა მისითა.

ერთობით ყოველნი ფსალმუნნი რნ.

ფსალმუნნი

2. 8. და (2)]—L. 3. სათ. ძისა თჳსისა] ძისა G (ეს სიტყვაჲ მერმე უნდა იყოს მიწერილი). 7. მე (1)]—L. 4. სათ. ფსალმუნი] + დავითისი L. 2. ესმა ჩემი] ესმა: L. 5. 4. შეისმინო] შეისმინე L. 11. განიშორენ] + შენ L. 6. 11. ჰრცხუნოდე] ჰრცხუნოდედ G. 7. 9. ჩემთა] შენთა L. (ეს სიტყვა გადანაწორებია). 17. მიექცეს] მიექცა L. 8. სათ. ფსალმუნი დავითისი]—G. 4. ვიხილენ] ვიხილენ G. 9. სათ. ძისათა]—L, ფსალმუნი დავითისი]—G. 13. გამოიძიებს] გამოიძიე L. 21. დაადგინე] და დაადგინე H. 32. გარე-მიიქცია] გარე-მიიქცია H. 35. ობოლსა] და ობოლსა L. 36. შეჰმუსრე] შემუსრე H. ცოდვილისაჲ] მიწერილია წვრილად G, ცოდვილისა L. 37. მეუფე] მე^U G. 11. სათ. არ ჩანს L. 2. რამეთუ (2)]—H. 5. ბაგენი] და ბაგენი L. 7. და (2)]—H. 12. 3. ამაღლებოდისა] — დეს L. 5. მრე] მძლე(?) H. 13. 2. უფალმან] ლⁿ H. ხილვად] ეს სიტყვა თითქო ამოშლალა G-ში. 5. სადა] სადა-იგი H. 7. რაემს] რაეამს G. 14. სათ. არა აქვს L. 4. ხოლო]—H. 5. მისცა] მისცეს L. ყოს] ყო H. 15. 9. ჯორცთა] ჯორცთა L. 11. მე (1) + უფალო H. და]—L. 16. 3. მე]—L. 7. ჰყავ] ყავ L. 17. კანონი გ]—H. სათ. ამის] ესე L. უფალმან]—H. 3. ჩემი (1)] + და H. 4. ვხაღო] ვხაღე H. 10. და (2)]—H. 17. და (2)]—H. 26. წმიდა] წმიდაჲ H. უბრალო] უბრალოჲ GH. 27. რჩეულ] რჩეული GHL. 36. მარჯუენმან] მარჯუენამან L. 39. დადგომად] ასეა GHL. ქუეშე] ქუ^U G. 43. და (1)]—H. 44. რომელ] რომელმან H. 18. 7. და (1)]—H. 9. გულთა] გულსა L. 10. იგი]—H. 13. მე]—L. 15. იყენენ] იყენედ L. 19. 3. აღგიყარნ] აღგიყარან HL. 10. მეუფე] მეფე G. 20. 2. მეუფე] მეფე G. 4. დაადგ] და დაადგ H. 8. მეუფე] მეფე G. 9. მარჯუენმან] მარჯუენამან L. შენმან]—L. 12. შენ] ჩემ L.

¹ როგორც წინასიტყვაობაშია აღნიშნული, გიორგისეული რედაქციის გამოცემას საფუძვლად დავედეთ ხელნაწერი G (იერუს. № 161). ეს ხელნაწერი აქ თითქმის უცვლელად არის გადმობეჭდილი; გავასწორეთ მხოლოდ უ^U ჯგუფის დაწერილობა—მის ნაცვლად ყველგან უ^e გავატარეთ, მაგრამ ვარიანტებში ამას არ აღვნიშნავთ. გავასწორეთ აგრეთვე თითო-ორიოლა არა-სწორი ან გვიანდელი ფორმა. ასეთი შესწორებანი ყველა თავ-თავის ალაგას არის აღნუსხული. ამას გარდა G ხელნაწერში მოიპოვება ორთოგრაფიული ხასიათის შესწორებანი, რომლებიც ვილაც რედაქტორს ეკუთვნის, ეს შესწორებანი იმაში გამოიხატება, რომ ზემოდან ჩამატებულია ესა თუ ასო, უმთავრესად ვ (აო, ოე და უო ხმოვნებს შორის: ავო, ოვე, უვო). ამ ჩამატებული ასოების შესახებ ნახეთ ამ ხელნაწერის აღწერილობაში.

H და L ხელნაწერთათვის (ესენია იერ. № 133 და ლენინგრ. აღმოსავლ. ინსტიტუტის № B I შესაბამისად) ვარიანტებში მითითებულია ძირითადი სტავრანტი, რომელთაც ისინი G-სთან მიმართებით იჩენენ.

21. 2. დამიტევე] დამიტეევობ H, დამიტეგვბ L. 3. და (3)]—L. 8. მე (1)]—L. ხრიდეს] ყრიდეს HL. 17. მე (1)]—L. ძალღებ] ძალღებრ H. 23. ეკლესიისა] ეკლესიასა L. 26. მისთა] შენთა HL. 22. 1. მწყსოს] მწყსოს G. არაჲ] არა L. 6. მეყავნ] მეყავ L. 23. 4. არცა] არა H. 24. კანონი დ]—H. 10. წყალობა] წყალობაჲ L. ქეშმარიტება] ქეშმარიტებაჲ L. 12. ყოს] იყოს L. 13. კეთილთა] კეთილსა HL. 25. 1. მე (2)]—L. 10. გელნი] + მათნი L. 26. სათ. ცხებისაჲ] ცხებისა HL. 1. მეშინოდის] მ—დეს L. ვისგან] ღისგან H. 9. მონისა შენისაგან]—L. 27. 1. ნუ სადამე] ნუსადა H. 28. 6 დააწუ-ლილნეს] დააწურილნეს G. 8. შეაძრწუნის] შ—ნოს GH. 29. 13. და] + მე H. 30. სათ. განკვრევისაჲ] გ—სათვს L. 3. ღმერთ] ღმერთი H. 4. შენისათვს] + უფალო L. 5. ამისგან] მისგან HL. 12. შიშ] შიში L. 31. სათ. დავითის ფსალმუნი H. 1. მიეტევენეს] მ—ნენ L. დაეფარნეს] დ—ნენ L. 2. შეურაცხოს] შეურაცხოს G. 7. მე (1)]—L. 9. მოგეახლნეს] მჰ—ნენ H. 10. გარე-მოადგეს] გარე-მოადგეს L. 32. კანონი ე]—H. 2. საფსალმუნისაჲთა] საფსალმონისაჲთა G. 16. ცხონდების] ცხონდეს L. 17. და]—H. 20. ჩუენდა] ჩემდა L. 21. ჩუენი] ჩემი L. 33. სათ. აბიმელექისსა] აბიმელიქისსა L. 10. უფლისა] მისა H. 11. დაგლახაკდეს] დ—ნეს HL. 34. 16. და (2)]—H. 21. ჩუენთა] ჩემთა H. 23. ჩემო და]—L. 35. სათ. უფლისა] ღისა L. 9. საშუებ-ლისა] საშუებელისა L. 12. ამპარტავანებისაჲ] ასეა GHL. 13. განვარდენ] გ—დეს H. 36. სათ. დავითის (დ—სი L) ფსალმუნი HL. 3. დაემკვდრე] დ—რო H. 4. შენ]—H. 17. ცოდვილთანი] ცოდვილსანი L. განამტყიცნეს] გ—ნის L. 37. კანონი გ]—H. 8. ჩემთა] ჩემთაჲ H. 11. არა] არაჲ. 21. სიმარ-თლესა] + და განავდეს საყუარელი იგი ვითარცა მკუდარი მოძაგებული L. 22. და]—L. 38. სათ. ილითუმისთვს] ილიუმისთვს G. 3. დავლუმენ] + მე L. 14. ნუ არღარა] ნულარა H. 39. 6. ვიტყოდე] ვ—დი L. 10. შენი]—HL. 40. 4. მას]—H. 7. შემო-თუ-ვიდის] შ—ვიდეს L. 12. მე]—L. მტერსა ჩემსა] მტერთა ჩემთა L. 13. შემიწყნარე] + მე H. 41. 2. სურის] სურინ L. 10. ვარქუ] ვარქუა L. 42. სათ. ებრაელთა] ჰებრაელთა L. 2. მწუხარე] მწუ-ხარედ HL. 4. ღმრთისასა] შენსა H. 43. სათ. დასასრულსა, გულისკმის-ყოფისათვს ძითა კორესთა ფსალმუნი L. -ყოფისათვს] + ფ—ნი H. 4. მარჯუენ-ნამან] მ—ნემან HL. 6. ჩუენნი] ჩემნი H. 7. ვესავ] + და H. 16. ჩემისამან] შე-ნისამან H. 18. არა (2)] არცა H. 19. და მისდრიკენ ალაგნი ჩუენნი გზისაგან შენისა]—L. 24. დამაგდებ] განმავდებ L. 25. გლახაკებასა] გლახაკობასა HL. ჩუენსა (1, 2)] ჩემსა L. 26. ჩუენი (1, 2)] ჩემი L. 27. უფალო] ღ—ო H. 44. 4. შენი]—H. 5. მარჯუენაჲ] მ—ნე HL. 9. შტახსი] შტახში H. 10. შემკულ] შემკობილ H. 11. და (1)]—L. 12. და]—H. 14. ოქროვანითა] ოქროვანითა H. 45. სათ. კორესთათვს] კორესთა H. 7. წარმართნი] + და L. 10. კილითგან] კილით H. დაწუას] დაწუა L. 11. შინა] ზედა H. 46. კანო-ნი ზ]—H. სათ. კორესთათვს] კორესთა H. 3. მეუფე] მეფ G. 8. მეუფე] მეფ G. 10. აბრაჰამისსა] აბრაჰამისა G. 49. 9. შენისაგან (1)] შენისა L. 13. ვსუა] ვსუა H. 21. ჰგონე] ვჰგონე G. 22. წარგიტაცნეს] წარგიტაც-ნენ L. 23. და]—L. 50. სათ. ურისს] ურიაჲს L. 6. სიტყუათაგან შენთა]

სიტყუათა შენთავან H. 9. მე (2)] + და H. 15. ვასწავლნე] ვასწავნე H. 21. შეიწირინენ] შეწირინენ H. 51. 8. შეეშინოს] ეშინოდის L. 52. სათ. გულის-
 კმის-ყოფისათუხს დავითისა (დავითისი L) HL. 4. და]—L. 5. გულისკმა-ყონ]
 გ—ყო L. პურისასა] + და H. 6. მათ]—H. კაცთ-მოთნეთანი] კაცთა მოთნე-
 თანი H. 53. სათ. ზეფელნი] ფეზელნი L. 7. მოსარენ] მოსარენ H. 54.
 სათ. დავითისა]—L. 3. მე]—H. 10. დაანთქენ] + ივანი H. მე]—H. 15. ვი-
 დოდეთ] ვიდოდით L. 55. კანონი ც]—H. 3. რამეჟუ]—H. 9. შენ წინაშე]
 წე შენსა H. 10. მე]—H. 13. მიგცე] მიგეც L. 14. მე]—H. 56. სათ. დავი-
 თისი L. 57. 3. და]—L. 5. და] ვა L. 58. 8. იტყოდინ] იტყოდინ H. 59.
 სათ. ცვალებულთათუხს] ცვალებადთათუხს HL + სამოძღურებელად H.
 ასურეთი] ასურეთ H. მას]—H. მარილთასა] მარელთასა GHL, 7. იჰსნენ] იჰსნ-
 ნენ G. 11. ძნელსა] შეცვეულსა H. 12. ღმერთი] ღწ HL. 60. 2. მოხედენ]
 მოხედენ H. 3. კილითავან] კილით H. შენდა] შენდამი L. 61. სათ. იდი-
 თუმისთუხს] იდომისთუხს G. 3. ჩემი (1)]—H. 7. და]—L. 10. ხოლო] რამეთუ L.
 13. მისთავებრ] მათთავებრ H. 64. სათ. დასასრულსა, ფწ ი ღთისი... (დანარ-
 ჩენი აღარ ჩანს) H. ერისა] და ერისა L. 2. იერუსალემსა] იერუსალიმს L.
 4. ჩუენ] ჩემ H. ჩუენთავან] ჩემთავან H. 65. 8. და]—H. 14. ჩემთა] ჩუენ-
 თა G. 66. 4. შენ(2)]—L. 5. იხარებდენ] იხარებდინ GL. შენ]—L. 67. სათ.
 ფსალმუნი დავითისი L. 2. განიბნინენ] განიბნინედ L. 3. მოაკლდის] მოაკლ-
 დეს G. 4. განსცხრებოდინ] განსცხრებოდინ G. 6. მამა] მამა G. 20. დლი-
 თი-დღე] დლითი-დღედ H. 21. უფლისა უფლისავან] უფლისავან H. 22. თხე-
 მით] თხეზი L. 27. ეკლესიათა] ეკლესიასა L. ისრაელისთა] ისრაელისათა L.
 30. იერუსალემით] იწლიმით H. 68. სათ. ცვალებულთათუხს] ცვალებად-
 თათუხს L. 5. ჩემნი (2)] + და G. 12. ვეკმენი] + მე H. 14. ხოლო... შეწყნარებისა-
 სა]—L. 21. გლახაკებაჲ] გლახაკობაჲ H. 22. საკმელად] საკმლად HL. 28. შეს-
 ძინენ] შესძინენ H. 33. და (1)]—L. 35. აქებდით] აქებდინ G. 37. და (2)]—L. 69.
 სათ. უფალმან]—L. 3. იქცენ] იქცენ G. 70. სათ. იონადაბისთაჲ] იონადაბაჲს-
 თა L. 9. განმაგდებ] დამაგდებ H. 11. მისა] მისსა G. 13. ჩემსა] ჩემთუხს L.
 18. მიმტკოვანებადმდე] მ—ადმე G. 24. ეძიებდეს] ეძიებენ L. 71. 4.
 და (2)]—H. 10. არაბიასთა] არაბიასათა H. საბაჲსთა] საბაჲსათა H.
 19. აღიესოს] აღიესო L. 72. 12. ესე]—H. 13. სამე] სადმე G. დავიბანენ]
 დავიბანენ L. 18. დასდევ] დავსდევ L. 20. შეურაცხ-ჰყო] შ—ყვეს H. 73.
 სათ. გულისკმის-ყოფისათუხს] გულისკმისათუხს H. ასათისა] ასათისი H. 1. გან-
 რისხდა] გ—ხნა H. 10. ღო] ოო H. 22. მარადღე] მარადის L. 74. სათ. ასა-
 ფის (ასათისი L) ფწნი HL. 3. ვჰჯიდღე] ვსჯდღე H. 11. შევმუსარენ] შევმოსარ-
 ნე G. 75. 7. ჰრულლოდა] ჰრულლოდა G. 12. მისა] მისსა G. 76. 4. მო-
 ვიკსენე] მოვიკსენი L. 5. საკუმლიავთა] საკუმლიავთა H. 8. ნუ უკუნისამდე]
 ნუუკუე HL. 11. აწლა] აწყა GL. 77. 12. ტანეოსსა] ტანეოჲსსა H. 34.
 მათ]—L. 40. და (1)]—L. 54. მოიგო] მოუგო L. 55. მათისავან] მისისავან H.
 63. იგლოვენეს] გლოვენეს L. 78. 1. იერუსალემი] იწლიმი H. 3. იერუსა-
 ლემსა] იწლიმსა HL. მათდა] მათა H. 9. ჩუენ (2)]—H. 10. იგი]—H. 11. შე-
 ბორკილებულთაჲ] დაბორკილებულთაჲ HL. 13. მიუთხრობდეთ] მ—ბღე H.

79. სათ. ცვალებულთათჳს] ცვალებადთათჳს L. 4. ძალთაო]—HL. ჩუენ] + უფალო H. 8. შენი] + ჩუენ ზედა L. 11. ჩრდილმან] ჩრდილომან H. 19. და (2)]—L. 80. 2. იაკობისა] იაკობისსა G. 4. თავთა] თავ H. 8. ნიავ-ქარისათა] ნიავ-ქარისასა L. 13. განვევლინენ] განვევლინენ H. 15. არარაათა-მცა] არა რამცა GHL. 81. 4. იესენით] იესნნით G. 8. დამეკვდრო] და-მეკვდრო GHL. 82. 3. იზახეს] იზრახეს L. 5. სახელი] სახლი H. 8. ტვროსისათა] ტვროსისთა L. 11. იგინი (2)] იგი G. 12. ვითარ-ცა]—H. და (1)]—H. 83. 2. არიან]—L. 11. შინა]—L. 12. რამეთუ]—L. 84. 5. და]—H. 6. ნუ უკუნისამდე] ნუუკუე H. ჩუენ] + და H. 13. მო-სცეს]—L. 85. 17. მე (1)]—H. 86. 1. საფუძველნი] საფუძველნი G. 4. მო-ვიესენო] მოვიესენე H. ბაბილონისაჲ] ბაბილონისაჲ L. 6. მას შინა] მუნ HL. 84. სათ. მალეთისთჳს] მეღეთისთჳს HL. ისრაიტელისა] ისრაიტელისა G. 10. გლახაკებითა] გლახაკობითა H. განვიპყრენ] განვიპყრენ HL. 19. გლახაკებითა] გლახაკობითა L. 88. 3. შენი]—L. 7. შინა] შორის L. 23. შესძინოს] შეუძლოს L. 40. შენისაჲ] + და H. 43. მარჯუენე] მარჯუენ-ნაჲ H. 45. დაამქუ] დაამქუეს H. 52. ნაცვალსა] ნაცვალად H. შენი-სასა] შენისა H. 89. სათ. მოსესი] მოსეს G. 4. და]—H. 6. აღყუავდეს] აღყუავნეს H. 90. სათ. ზედა]—H. 5. გეშინოდის] + შენ H. 6. დღისა] ასეა GHL. 13. და (2)]—L. 91. კანონი იგ]—H. 5. მე] + უფალო H. უფალო]—H. G-შიც ჩამატებულია. 7. ესე]—H. 15. განმრავლდეს] გ—დენ L. 92. სათ. ფსალ-მუნი]—HL. გალობაჲ]—G. 93. 17. და]—GHL. 94. სათ. გალობისაჲ] გა-ლობაჲ H. 3. არს (2)]—H. 10. წელ] + ამისთჳს L. 95. 2. უფალ-სა]—H. 8. მსხუერპლები] + და G (სხვა ხელით), L. 11. იხარებდინ] ასეა GH. იხარებდით L. გალობდინ] გ—დით L. 12. იხარებდენ] იხარებდინ ასეა GHL. მათ] მას H. 96. სათ. მისი]—L. 8. ჰურიასტანისანი] ჰ—ნისნი H. 97. 8. კელითა] კელინი L. 98. 1. განრისხნედ] განრისხედ L. 99. 2. მის წი-ნაშე] ბჭეთა მისთა G. 3. ღმერთი] + ჩუენი L. 100. 2. ვიდოდი] ვიდო-დე L. 7. შორის სახლსა ჩემსა] შს სახლისა ჩემისა H. 101. 10. განეზავი] გ—ვე H. 19. ესე] ესენი L, ესენ H. 22. იერუსალემს] იშლიმს H. 10?. 15. აღყუავდეს] აღყუავნეს H. 16. არცა] არცაჲ H. 103. 2. გარდაართხენ]გ—ნა H. 7. ივლტოდიანი]ი-დინ H. 11. განძღენ] განძღენ GHL. 16. განძღენ] გნსხუენ L. 17. ჰეროდიაჲს] ეროდიაჲს H. მათდა] მათა H. 22. საღვურთავე] საღვურ-სავე L. 104. 5. მოიკსენეთ] მოიკსენა L. 6. მისნი (1)] + და H. 21. იგი]—L. 26. მისი] თჳსი H. 28. დაბნელნა] + იგინი H. 31. თქუა] ჰრქუა H. 33. ლე-ლუფიანი] ლელოანი H. ლელოფანი L. 34. ბუზი] ბუზ G. 36. დასაბამი] და-საბამად HL. მათისაჲ] მათისა H. 39. მათდა] + დღისი H. 42. თჳსისა] თჳსი-საჲ G. 105. 2. უფლისათა] + და H. 9. მათ]—L. 24. მათ]—L. 30. და (1)]—L. 48. ისრაელისაჲ] ისრაილისაჲ L. 106. 12. მათი] + და L. 22. მისა] ღი-სა L. უთხრობდედ] უთხრობედ GHL. 36. საყოფელად] საყოფლად H. მათდა] მათა H. 107. 5. ღრუბელთამდე] თ ამოშლილია G. 7. იესნენ] იეს-სნენ GL. მე]—L. 10. აღვიკუართენ ჯამლნი] წარვიმართენ სღვანი H. 108. სათ. დსრლსა, ფნი დთრისი HL. 4. მასმენდეს] + მე L. 6. მისა] ერთი ს ამოშლი-

ლია L. 10. იგინი] იგი GL. 16. ამის წილ] ამისთვის L. 18. შეიმოსა] შეიყუა.
 რა G. 23. და] + მე H. მკალთა] ასეა GHL. 26. მე]—L. 109. კანონი იე]—H.
 2. უფლებდე] უ—დი HL. შორის] შენ H. 3. მელქისედეკისსა] მელქიზედეკის-
 სა L. 110. 3. და (2)]—L. 6. უთხრა] უთხრას H. 7. მისნი] შენნი G. 112.
 2. ამიერითგან] + და G. 3. მზის] მზისა G. 113. 16. მათ (2)] მას L. 114.
 სათ. ალილუია L. 9. სათონ-ვეყო] ასეა GL. 116. 2. ჩუნე] ჩემ H. 117.
 11. გარე-მომადგეს] + მე HL. მე (2)]—H. 16. ამამალლა] აღმმართა L. 20.
 შევლენან] შევლენ GL. 118. სათ. ალილუია L. 6. მე]—L. 7. ვისწავლენე] +
 + მე L. 10. მე]—L. 11. დაეფარენ] დაეფარენ L. 16. შენთასა] ასეა GL.
 17. და (1)]—L. 27. -მიყაე] + მე L. 32. შენთასა] შენთა L. 34. მე]—L. 37. გზა-
 სა შენსა] გზათა შენთა L. 38. მეშინოდის] მ—დეს L. 42. სიტყუასა შენსა]
 სიტყუათა შენთა H. 44. შენი]—L. 46. მე]—L. მრცხუნა] მრცხუნდა G
 (გაცხოველებულია), მრცხუნოდა HL. 52. შენნი]—L. 67. ჩემდადმდე] ჩემ-
 დადმე GL, ჩემდამე H. 69. გულითა] + ჩემითა H. 73. მე (3)]—H. 76. სი-
 ტყვსაებრ] + შენისა H. 82. ნუგეშინის-მცენ]—მეც L. 83. ვიქმენი] + მე H.
 87. და]—GHL. 88. შენითა] + უფალო L. 100. გამოვიძინე] + მე H. 118.
 იყვნეს] + ყოველნი H. 119. შევკრაცხენ] შეკრაცხენ L. 120. შენითა]—L.
 122. შემიწყნარე] შეიწყნარე L. 139. ჩემთა] შენთა H. 145. მოვიძინე]
 მ—ძიენ H. 146. შენდამი] + და L. 149. სამართალითა] სიმართლითა H.
 მაცხოვრე] + მე L. 156. სამართალითა] სიმართლითა H. 164. გაქებდე]
 გაქებდი G (სიტყვა გაცხოველებულია). 168. უფალო]—L. 171. მასწავლ-
 ნე] მასწავნე H. 174. ზრახვა] ზრახვად L. 119. კანონი იშ]—H.5. თანა]—L.
 120. 6. შენ არა] ამის შემდეგ ამ მუხლის სიტყვები აკლია L. 121. 2. ჩუნ-
 ნი] ჩემნი L. იერუსალემ] იშლიმ H. 3. იერუსალემი] იშლიმი H. იერუსა-
 ლიმი L. 4. ისრაელისა] იშლისა H. 5. მას]—H. 8. მე]—H. 125. 6. მქე-
 ლეულები] მქლეულები L. 127. 1. ყოველნი] ყოველთა H. 128. 2. ვერა] ვე-
 რაა G. 5. იქცენ] იქცენენ L. 7. მქელეულებსა] მქლეულებსა L. 129. .5. შე-
 ნისათჳს] + ორო L. ორო]—L. 6. საწუმილითგან (1, 2)] საწუმილ-ვითგან H.
 131. 12. და (2)]—L. 17. განუზხადე] გ—ლო H. 132. 1. არა-მე] ად GHL.
 134. 3. რამეთუ კეთილ]—L. 16. ათქს] ადგს H. 18. ემსგავსენენ] ე—ნედ H.
 21. იერუსალემს] იშლიმს GH. 135. 19. ამორეველთაე] აღმორეველთაე H.
 136. 2. დაეჭიდენით] + ჩუნე H. 5. იერუსალემ] იშლიმ G. 6. აექუნ
 აექუნ G. იერუსალემი] იშლიმი H. მას]—L. 7. იერუსალემისაე] იშლი-
 მისაე H. 8. შენ (1)]—L. 137. სათ. ზაქარიაესგან]—L. 4. აღვიარებდე]
 აღ—ბენ L. 138. სათ. ზაქარიაესთჳს] ზ—გან H. 1. მე (1)]—L. 15. ძუალი]
 ძალი H. შინა]—HL. 16. დაიბადნენ] ასეა GHL. 139. 3. გულსა შა მათ-
 სა] გულთა შა მათთა L. ბრძოლათა] ბრძოლასა HL. 9. უფალო]—H. 11.
 დაეცემოდინ] ასეა GHL. 140. 6. დაინთქნენ] დ—ნეს L. 7. განიზნინეს]
 გ—ნენ L. 10. მათთა] მისთა H. 143. სათ. გოლიათისთჳს] გ--სათჳს L.
 აჩრდილი] აჩრდილნი L. 8. მარჯუენე] მ—აა G. სიტრუვისა] სიტრუვისაა GHL.
 11. მარჯუენე] მ—აა H. სიტრუვისა] ს—აა GHL. 144. 1. ღო ჩემო, მეუ-
 ფეო ჩემო] უფალო ღო ჩემო HL. ჩემი (1)] + და H. 4. აქებდინ] აქებდენ H.

145. 5. არს] + კაცი H. 8. განაბრძენის] ასეა GHL. 146. 2. იერუსალემი] იშლიმი H. 147. 1. იერუსალემ] იშლიმ H. 2. რამეთუ] რომელმან L. 4. მოავლინოს] მ—ნის L. 148. 11. მეფენი] მფნი G, მეფენი HL. 14. უფალმან]—HL. 149. 4. აღამაღლნეს] ა—ნის H. 150. სათაური არა აქვს H. 151. სათ. და]—L. 1. შინა]—H. 3. და (2)]—HL. თავადმან უფალმან] + თავადმან GH.

ბ ა ლ ო ბ ა ნ ი

1. 2. ჩემი] + და HL. 6. მარჯუენე] მ—აჲ H. ძალითა] ჩამატებულია L. 7. ლერწმი] —მნი H. 10. ბრპენი] ბრპენნი HL. 11. შინა] შორის L. ნიშე-ბისაჲ] ნიშებითა L. 12. მარჯუენე] მ—აჲ H. დანთქნა] დაანთქნა H. 19. ჰუნე] ჰუნები L. 2. სათ. სჯული G; სჯულსისაჲ L, სჯულსისაგან H. 2. გარდამოვედინ... სიტყუანი ჩემნი] ასეა GHL. 15. განწიხა] ხ-ს შემდეგ ამოშლილია ნ G, განწიხ-ნა H. 17. საწუთოდ] + და ახლად L. 20. გარე-მივაქციო] გ-მოვაქციო H. განდრეკილი] ასეა GHL. ნაშობი] ნაშობნი HL. 21. განმამწარეს] განმარისხეს H. 27. მყოარ] მყუარ G. 28. მზრახვალი] ასეა GHL. 29. ესე] + ყოველი L. 32. ვენაჭები] ვენაჭი H. 34. ესერა]—H. არსა] არს L. 36. ბოროტთა] ბ—სა H. 38. აწ]—L. იგინი] იგი GL. 42. ნატყუენავევისაგან] ნ—ვისაგან H. 3. სათ. გალობაჲ] ლოცვაჲ L. დედისა სამოელისი] სამოელის დედისაჲ HL. 3. მაღალ-სა]—H. სიტყუაჲ] ჩამატებულია G. 8. აღადგინებს] აღამაღლებს H. 10. შეფეთა] შფთა G, შეფეთა HL. 4. 6. მიხედა] მიხედეს H, მიხედნა L. და (2)] ჩამატებულია G. 10. მისთაჲთა] თუსთაჲთა H. 11. მთოვარე] + და H. 13. გამობხუედ] მოხუედ L. 19. ჩემი]—L. გალობითა თუსითა] გ—ბისა თუსისა L. 5. 2. ზედა] + მან H. 4. ჩუენ (1)] + ში H. 5. სახელ-ვსდებთ] სახელს-ვსდებთ L. 11. არს] + მათდა H, მათ ზედა L. 6. 2. შთამავდე] შ—დეს L. 3. თუალთა შენთაგან] თ—გან შენთა L. 7. სათ. გალობაჲ] ლოცვაჲ L. 1. ჩუენთაო] + და L. 2. სიმართლით] ქეშმართებით HL. იერუსალემსა] იერუსალიმსა G. რამეთუ] და L. 10. ჩუენგან] ჩემგან H. 13. და (2)] ჩამატებულია G. 14. გლახაკებისაჲთა] გ—ობისაჲთა L. 15. შემდგომად] შდგმდ GH. 16. შეგიდგთ] შეგიოქთ L. მარცხუენ] + ჩუენ HL. 17. შენ]—HL. 19. იქმნედ] იქმნენ L. 23. და (1)] + მიმოვიდოდა და H. 24. საქუმილად]—H. 27. ამ მუხლის წინ L-ში სათაური არ არის. 29. ქერობინთა] + ზედა L. 31. ცათასა] ცასა H. 8. 1. აამაღლებდით] ამღლდბდ G. 3. ძალნი] + უფლი-სანი L. 4. უფალსა]—H. 5. აკურთხევდით] + უფალსა L. ცუარი] ცუარ-ნი L, ცუარი და H. 16. მისაილ] მისაელ H. 9a. 10. საუკუნედ] საუკუნოდ L. 9b. სათ. წინამორბედისა] ნათლის-მცემელისა L. 3. იტყოდა] ეტყოდა H. 5. და]—H. შჯული წმიდაჲ მისი] აღთქუმისა წმიდისა მისისა H. 9. შენ (2)]—L. 11. აღმომავალმან] აღმოსავალმან L.

შემჩნეული ბეჭდვის შეცდომები *

ფს. მუხ.	დაბეჭდილია	უნდა იყოს
5, 3 (შნშ.)	ლოცვისა	3. ლოცვისა
7, 13	მშულდსა	მშულდსა (თანაც გასწვრივ უნდა მიეწეროს რიცხვი 83)
8, 1 (გ)	ფსალმუნი დავითისი	[ფსალმუნი დავითისი]
9, 1 "	" " "	[" " "]
16, 10	და ცმელსა	და ცმელსა
21, 19	ჯანიყვეს	ჯანიყვეს
28 (გ)		სათაურში დაემატოს: ფსალმუნი დავითისი, გამოსლვისათვის კარვისა
32	სათაურში: ლგ	ლბ (შენიშვნაში ჩასატანია: ლგ)
33, 13		მუხლის რიცხვი იბ „ზინ“ სიტყვას გაუსწორდეს
35, 13	მუნ	მუნ (თანაც მუხლის რიცხვი იდ მას გაუსწორდეს)
36, 13	ხოლო	ხოლო
37, 21	და	და
38, 5	რიცხვი	რიცხვ
39, 3 (გ)	გლახაკობისა	გლახაკებისა
43, 16	დამფარა მე.	წერტილი წაიშალოს
57, 4 (გ)	მუცლითაგან	მუცლითგან
60, 7 (გ)	მიდღღემე	მიდღღემდე
107, 10	აემბაზი CD	ემბაზი CD (შენიშვნაში ჩასატანია: აემბაზი CD)
117, 20 (გ)	მის შინა	ამას შინა
119 (გ)		წინ გაუკეთდეს ზეჩანი 71
121, 6 (გ)	იერუსალემისა	იერუსალემისაა

* ფრჩხილებში ჩასმული გ აღნიშნავს გიორგისძეულ რედაქციას.

დაიბეჭდა საქართველოს სსრ მეცნიერებათა აკადემიის
სარედ.-საგამომც. საბჭოს დადგენილებით

*

გამომცემლობის რედაქტორი დ. ნათიშვილი
მხატვარი გ. ნადირაძე
ტექნიკური ნ. ჯაფარიძე
კორექტორი ო. სამსონია

*

წარმოებას გადაეცა 22.1. 59 წ. ანაწყოების ზომა 7×11. ხელმოწერილია
დასაბეჭდად 3.8. 60 წ. ქალაქის ზომა 70×108^{1/16}
ქალაქის ფურცელი 17.0, საბეჭდი ფურცელი 46.6,
საალრიცხო-საგამომცემლო ფურცელი 37,23
შეკვეთა 152. უე 03913. ტირაჟი 1000.

ფახი 26 მან.

თბილისის სტალინის სახელობის სახელმწიფო უნივერსიტეტის
გამომცემლობის სტამბა, თბილისი, ი. ჯავახიძის პროსპექტი, 1.
Типография Издательства ТГУ им. Сталина, Тбилиси,
Проспект И. Чавчавадзе, 1.